

વિજયધર્મસૂરિ-સ્મારક ગ્રન્થ ૧ લો.

વિજયધર્મસૂરિ—

સ્વર્ગવાસ પછી.

—વિદ્યાવિજયજી.

વિજયધર્મસૂરિ-સ્મારક ગ્રંથ ૧ લો.

વિજયધર્મસૂરિ—સ્વર્ગવાસ પછી.

સંપાદક

મુનિરાજશ્રી વિદ્યાવિજયજી.

પ્રકાશક

વિદ્યાભૂષણ પ. મુનીલાલ શિવલાલ ગાંધી.
લીમડીવાળા.

હેનરા-ધી હુલાણામિત્ર સ્ટીમ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમા અંબાલાલ વિ.
પ્રકાશક માટે છાપો પ્રમિદ્ કર્યું તા. ૧-૪-૧૯૪૨

भात्रे सिते चतुर्दश्यां
नवागाङ्गेन्दुवत्सरे ।

त्रिरिविजयधर्माख्यः

शिवपुर्यां शिवं ययौ ॥

—पं. गिरिधर शर्मा.]

फारसी

ॐ

यक हजार व न्हसद व हफ्ता दो न सुवद ऐ ' सुनीर ' ।
१९७९

चसत व यक मरदा दो सह शन्वा ' धर्मविजय ' वरफ्त ॥
११ भादा

१२ मुहर्म्म सन् १३४१

मुहम्मद सुनीर कुरैशी

नारोवाल-पंजाब

આલ યોગણી અઠોત્તરની, ને ભાહરવે માસ હતો,
 અનન્ત ચતુર્દશી મંગળને દિન, સૂર્યોદય ક્યાં થતો હતો.
 શાસન ચિંતા કરી અહનિશિ, મન-વચ-કાયા યોગ ધર્યો,
 વિજયધર્મસૂરિરાજ ગુરુએ શિવપુરોમાં શિવવાસ કર્યો.

ગામે શિવાદિકપુરે પ્રવરે શિવાડકુલે
 મૂર્યાદિ સિદ્ધિમુનિતો નવચન્દ્રવત્સરે ।
 માત્રે ચતુર્દશમઘસયુતે સુપક્ષકે
 તારે કુલે સ્વરગમદ્ ગુરુધર્મમૂરિકઃ ॥

—દિમાંગુવિજયઃ

અનુક્રમણિકા.

૧ પ્રકાશકનું નિવેદન.	૧
૨ સ્વર્ગવાસ પછીની પ્રવૃત્તિ.	૩
૩ અંતિમ અઠવાડિયું	૧૬
૪ પ્રકરણ ૧ હું. શૈક્ષિહમાર-પદમા.	૧
૫ „ ૨ જી. શૈક્ષપ્રદર્શન તારો.	૩૩
૬ „ ૩ જી. સંસ્થાઓના ઠરાવો	૫૧
૭ „ ૪ થું. સંધોના ઠરાવો.	૬૬
૮ „ ૫ મું. સાધુ-સાધ્વી તથા યતિવર્યોના પત્રો.	૮૭
૯ „ ૬ હું. જૈનગૃહસ્થોના પત્રો.	૯૭
૧૦ „ ૭ મું. રાજ્યાધિકારીઓના પત્રો.	૧૩૩
૧૧ „ ૮ મું. ભારતીય વિદ્વાનોના પત્રો.	૧૪૩
૧૨ „ ૯ મું. પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોના પત્રો.	૧૬૩
૧૩ „ ૧૦ મું. વિદ્વાનોએ લખેલ ટૂંક જીવન પરિચયો.	૧૮૩

મહારાજાધિરાજ શ્રીમાન્ હવાજીરાવ મિત્રે
આનીમદ ગદાદુગ્ગ-આવિયર

समर्पण ।

महाराजाधिराज श्रीमान् जीवाजीराव सिंदे
भालिजाह बहादुर
ग्वालियर ।

श्रीमन्नहोदय,

सात वर्ष हुए, आप के पूज्य पिताश्री श्रीमान् स्वर्गीय महाराजा साहेब माधवराव सिधिया को, मैंने मेरा 'सूरीश्वर और सम्राट्' नामक ऐतिहासिक ग्रन्थ 'समर्पण' किया था । बाद में आज इस ग्रन्थ का 'समर्पण' आप श्रीमान् को करते हुए मुझे हर्ष होता है ।

राजन्,

आप के राज्य और राज्य कुटुंब के परिचयमें मैं करीब १०-११ वर्षोंसे आया हूँ । और जिस शिवपुरीमें, स्वर्गीय महाराजा साहेबने राजमातोश्री श्रीजीजामाता की अद्भुत छत्री बनाकर मातृभक्ति का एक आदर्श खड़ा किया है, उसी शिवपुरीमें हमारे जगत्पूज्य महात्मा श्रीविजयधर्मसूरि महाराज का स्वर्गवास होना, और वहाँ 'समाधि मंदिर' बनकर 'गुरुतीर्थ' का धाम बनना, इस अपूर्व संयोग को देखते हुए उसी जगत्पूज्य महात्मा

विजयवर्मसूरि का 'स्मारक ग्रन्थ' आपको ही 'समर्पण' करना समुचित मालूम होता है।

महाराज,

जिस स्वर्गीय महाराजा साहेबने हमारे गुरु महाराज के स्वर्गवास के दिन, बिना किसी प्रत्यक्ष परिचय के अग्नि-संस्कार के लिये अच्छे मोकेकी एक बीघा जमीन और बादमें और भी काफी जमीन तथा आर्थिक सहायता दे कर के अपनी उदारता का परिचय दिया था, तथा जिन्होंने शिवपुरी के टौन होलमें '२९०० वर्ष पहले हिन्दुस्थानकी धर्म-भावना' इस विषय पर मेरा व्याख्यान सुनने के पश्चात् हम लोगों के प्रति प्रेम, भक्ति और सम्मान अधिकाधिक दिखलाया था, उसी महाराजा की प्रतापी राजगद्दी को आप सुशोभित कर रहे हैं, उस दृष्टिसेभी हमारे गुरुदेव का यह 'स्मारक ग्रन्थ' आपही को समर्पित करना योग्य प्रतीत होता है।

श्रीमन्,

ग्वालियर के फूलबागमें लगभग सभी धर्मों के देव-स्थानों का, एवं किसीभी धर्म के उत्सवोंमें श्री दरवार की सहायता व सहानुभूति को देखनेवाला आप के राज्य की, सम्राट् अकबर के जैसी, धार्मिक उदारता की प्रशंसा किये

विना नहीं रह सकता । धार्मिकतामें ऐसे उदार राज्या-
धिपति को, जैन साधु होते हुए भी अपनी उदारतासे जो
सब धर्मानुयायियों के पूज्य महात्मा हुए, उन का ' स्मारक
ग्रन्थ ' समर्पित करना अधिक शोभादायक दिखता है ।

सरकार,

स्वर्गीया श्रीमती महाराणी साहेबा चिंकराजा सिंदे
तथा आप की पूजनीया मातोश्रीने मुझे जो अनेकवार
मुलाकात का मान देकर मेरे उपदेश को श्रवण किया है,
उसको मैं कभी नहीं भूल सकता । उन मुलाकातोंमें
राजमातोश्री के विचारों को सुनने का जो मुझे अवसर प्राप्त
हुआ है, उस परसे यह कहना अतिशयोक्ति युक्त न होगा
कि श्रीमती महाराणी साहेबा सचमुच एक आदर्श राज-
माता के गुणों को धारण करती हैं । उन के, सदाचार,
सादगी, शिक्षण संबंधी उच्च विचार, शान्ति, गंभीरता,
प्रजाप्रेम, मानसिक स्वतंत्रता, और आप श्रीमान् के
भविष्य के लिये उत्तम भावनाओं को सुनकर मुझे अन्यन्त
खुशी हुई है । ऐसी उत्तम माता के उत्तम संस्कारोंमें आप
और राजकुमारी बहन कमला राजा साहेबाका जो जीवन
बन रहा है, यह न केवल आपकी तीस लाख प्रजा ही के
लिये, किन्तु सारे भारत वर्ष के लिये सौभाग्य की बात

है। ऐसे सौभाग्यदायक महाराजा को यह ग्रन्थ 'समर्पण' करना शोभादायक ही है।

महोदय,

यद्यपि अभी आपने राज्यतंत्र की डोरी हाथमें नहीं ली है, तथापि इस लघुवयमें भी आप की मायालुता, प्रजाप्रेम, विनय, मातृ-पितृभक्ति, उदारता, दयालुता एवं अनेकविध विद्याओमें कुशलता आदि गुणों का जो परिचय होता है, उस को देखते हुए यह कहना अनुचित न होगा कि—सचमुच आप 'पिता वै जायते पुत्र' इस श्रुतिवाक्य को ही चरितार्थ कर रहे हैं। और अतएव यह ग्रन्थ आपही को समर्पण करना मैं अपना कर्तव्य समझता हूँ।

अवन्तिका (उज्जैन)

चैत्र शुक्ल १३,

१४५८

धर्म सं. १०

ता. १८-४-३२

राज्य और राज्य कुटुंब की सच

प्रसार की शान्ति, उन्नति और

कल्याण चाहता हुआ

मैं हूँ आप का

मुनि विद्याविजय ।

પ્રકાશકનું નિવેદન.

આ ગ્રંથના સંયોજક સિદ્ધહરત લેખક અને પ્રસિદ્ધવક્તા મુનિરાજ
શ્રી વિદ્યાવિજયજીનો પરિચય આપવાની જરૂર છે શું ? જોઓ ગુરુદેવ
શ્રી વિજયધર્મસૂરિ મહારાજના વિદ્વાન અને કાર્યકર્તા શિષ્યોર્માના એક
પ્રસિદ્ધ છે, જેમણે લગભગ બે ડઝનથી વધારે ન્હાના મોટા લોકપ્રિય
ગ્રંથોની રચના કરી છે, જેઓ પોતાની વક્રત્વ ચક્તિ, લેખનકળા અને
કાર્યક્રમશીલતા માટે વિખ્યાત છે, જેમણે કેવળ ગુરુભક્તિ અને શામન સેવા
માટેજ શિવપુરીમાં દેટલાંક વર્ષો સુધી રહી રાજ્યસ્વચારમાં જૈનધર્મ
અને જૈન સાધુઓ માટે માન વધાર્યું છે, જેમણે વીરતત્ત્વ પ્રકાશક
મંડળને અતિ પરિશ્રમ પૂર્વક સ્થાયી રૂપ આપ્યું, એટલું જ
નહિં પરંતુ એક જગદ્ વિખ્યાત સંસ્થા બનાવી; જેમણે ગ્વાડીયર
રાજ્ય તરફથી મસ્થાને માટે ઘણા વીધા જમીન, હબ્બારે રૂપિયાની
નગદ મદદ અને માસિક સો રૂપિયાની ગ્રાન્ટ મેળવી, જેમણે
પોતાના ગુરુના સ્વર્ગવાસ દિનને રાજ્ય તરફથી લોકલ હોલી ૩
તરીકે મંજૂર કરાવ્યો, જેમની વિદ્વત્તાની અને લોકસેવાની ખ્યાતિથી
ગર્વમેન્ટ ઓફ ઇન્ડિયાએ ભારતવર્ષના મહા ગાંધિયા અતિપ્રસિદ્ધ વિદ્વાનો
અને કાર્યકર્તાઓના લિસ્ટમાં જેમનું નામ દર્જ કરી માન આપ્યું છે.
જેમણે શિવપુરીમાં આવતા અનેક યુરોપીયન કે દેશી વિદ્વાનો ઉપર

પ્રકાશકનું નિવેદન.

પરંતુ જૈનધર્મના વર્તમાન ઇતિહાસમાં એક અગત્યનો ભાગ ભજવતો અંથ છે. વિજયધર્મચરિ, એ એક સામાન્ય ગ્રાંથ કે આચાર્ય નહિ પરંતુ મહાન પ્રતાપી, સાહિત્યના પ્રચારક અને સમયને ઓળખી શાસનનું વિધાન કરનાર નવયુગ પ્રવર્તક આચાર્ય હતા, એ વાત આ અંથથી સહજ સમજી શકાશે.

આ આ એક દિગ્-દિગ્મન્ત વ્યાપી કીર્તિવાળા પુરુષના સ્મારક તથા જે ત્રણ ભાગોની યોજના મુનિરાજશ્રી વિદ્યાવિજયજીએ કરી છે, એ ખરેખર પ્રશ્ન છે, આથી છે કે મહારાજશ્રી ગાંધીના ભાગો જેમ અને તેમ જલદી તૈયાર કરી જનતાની સમક્ષ લાવવાનો પ્રસંગ પ્રાપ્ત કરી આપશે.

આ અંથ બહાર પડે તે અગાઉજ કેટલાક ગુરુભક્ત, સાહિત્યપ્રેમી, ઉદાર મહાનુભાવોએ મુનિરાજશ્રી વિદ્યાવિજયજી તથા શાન્તમૂર્તિ મુનિરાજશ્રી જયન્તવિજયજીના ઉપદેશથી એક કે અનેક નકલો ખરીદી છે, તે બદલ હું તે ખરીદનારાઓને તેમજ ઉપદેશક મુનિરાજશ્રીઓને આભાર માનું છું. પહેલેથી ગ્રાહક યનારાઓનું સિસ્ટ પુસ્તકની અંતમાં આપવામાં આવ્યું છે.

અંતમાં આ પુસ્તકને પ્રકાશિત કરાવવાનું સહભાગ્ય મને પ્રાપ્ત કરાવવા બદલ મુનિરાજશ્રી વિદ્યાવિજયજીને આભાર માનવા સાથે સુહૃદ્ધામિત્ર સ્ટીમ પ્રેસ-વડોદરાના માલીક ભાઈ અબાલાવ વિ દ્વારેના પણ આભાર માનું છું કે જેમણે મારી ઇચ્છાનુસાર જેમ અને તેમ અંથની સુંદરતા લાવવામાં મદદ કરી છે. પ્રકાશન કાર્યમાં યથેતો વિલંબ અને રહેલી ત્રુટિઓ માટે ક્ષમા ચાચું છું.

તા. ૧-૪-૩૨

ધર્મ સ. ૧૦

ગુરુદેવનો નમ્ર સેવક
ચુનીલાલ શિવલાલ ગાંધી.

‘ વિદ્યામૂલ્ય ’ લીંગડીવાળા

અર્થ

શ્રીવિજયધર્મસૂરિ-ગુરુદેવેશ્વરો નમઃ ।

સ્વર્ગવાસ પછીની પ્રવૃત્તિ.

ગુરુદેવ શ્રીવિજયધર્મસૂરિ મહારાજના સ્વર્ગવાસ પછી બનેલા બનાવોની નોંધ કરે, તે પહેલાં એક વાતનો ખુલાસો કરી લઉં. હતી તો આવશ્યકતા આ પાનાઓમાં, આવા એક જુદા ' સ્મારક અથ 'ને માટે પ્રસ્તાવના લખવાની કે લખાવવાની, પરંતુ તેમ નથી કર્યું, એનું ખાસ કારણ આ છે:

આ પુસ્તકમાં પ્રકટ થએલા તારો, પત્રો, ચરિત્રો, વર્તમાનપત્રોની નોંધો અને અભિપ્રાયો વાંચો. એકજ શ્વનિ

એકજ શ્વનિ. સંભળાય છે: વિજયધર્મસૂરિ એટલે એક સામાન્ય સાધુ કિંવા આચાર્ય નહિં. ત્યારે

વિજયધર્મસૂરિ એટલે જૈનસંઘનો કીર્તિસ્તંભ, જૈનમાહિત્ય અને તત્ત્વજ્ઞાનનો પ્રકાશક, ભારતનું જૂષણ, પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોનો સાચો સહાયક અને વિદ્વાન મિત્ર, ગંગા નદીનો કર્મધોગી, જિજ્ઞાસુઓનું શાન્તિ અને મમાધાનનું સ્થાન, જૈનધર્મનો એક યુગપ્રધાન પુરુષ, ભકતોનો રાહબર ને સાહિત્યનો સાચો પૂજારી, સંસ્કૃત-પ્રાકૃતનો મહારથી ને જૈનતીર્થોનો સંસ્કૃત, સંસારજ્વરથી પીડાતા દરદીઓનો નેક હકીમ અને વિશ્વગ્રામની ગર્ભિ-

સ્વર્ગવાસ પછીની પ્રવૃત્તિ.

૩૬ઝોના નિકંદન માટે ભયંકર સ્થિતિ સુસ્તોની સદામે લડત ચલાવનાર એક નિડર લડવૈયો અને વિજયધર્મસૂરિ એટલે અનેક મંથાઓનો સ્થાપક, અને અનેક રાજાઓનો પ્રતિષેષક.

વિજયધર્મસૂરિ સત્રધી જગત્તા વિદ્વાનોની આ એકજ ખનિ વર્ચિનાર-માંભળનાર કબૂલ કરશે કે વિજયધર્મસૂરિનું સ્મારક આ એકજ અંચયો પૂરૂ ન થાય. એમનાં કાર્યો, એમની સાધુતા, એમનું આતર અને બાલશુવત, એમનો યુરોપ-અમેરિકામાં પણ સાહિત્યપ્રચાર, અને રાજ-દરબારોમાં પણ ધર્મભાવના પ્રવેશવાનો એમનો ભગીરથ પ્રયત્ન. એ બધું ક્ષેત્ર એટલું બધું વિશાળ છે કે જેને માટે જેટલા અથો લખવા હોય તેટલા લખી ચકાય, તેમ છતાં મેં, મારા મિત્રો અને સ્નેહિયોની સલાહથી, એ ગુરદેવના 'સ્મારક અથ'ની આ પ્રમાણે યોજના કરી છે.

આ સ્મારક અંચના ત્રણ ભાગો, બદાર પાડવા. જેમાં પહેલો ભાગ- વિજયધર્મસૂરિ-સ્વર્ગવાસ સ્મારક અંચની યોજના. પછી બીજો ભાગ- વિજયધર્મસૂરિ-દુનિયાની દૃષ્ટિમાં અને ત્રીજો ભાગ- વિજયધર્મસૂરિ અને તેમના કાર્યો.

આ ત્રણ ભાગો પૈકાનો પહેલો ભાગ, આજે ગુરદેવની અસીમ કૃપાથી જનતાની સમક્ષ ઉપસ્થિત કરવા ભાગ્યશાળી થાઉં છું.

ઉપર પ્રમાણેની મારી યોજનાના કારણે આ પ્રથમભાગમાં વિસ્તૃત પ્રસ્તાવના લખવા કે લખાવવાનું કામ સ્થગિત રાખવામાં આવ્યું છે. કારણ કે આ ભાગમાં તો માત્ર સ્વર્ગવાસ પછી તેઓશ્રીને માટે શું શું લખાયું ? વિદ્વાનોએ કેવા શબ્દોથી પોતાનું અર્થ અર્થવ્યું ? તેજ માત્ર આપવામાં આવ્યું છે, જ્યારે જીવનની ઘટનાઓ, તેઓશ્રીએ કરેલાં

કાર્યો, યુરોપીયન વિદ્વાનો સાથેનો અંગત્યનો પત્ર વ્યવહાર વિગેરે બાબતો અને આપુરે જીવન ચરિત્ર, એ તો બીજા અને ત્રીજા ભાગમાં આવવાનું. અતએવ પ્રસ્તાવના લખવા કે લખાવવાનું કાર્ય હવે પછીના ભાગો માટે મુલતવી રાખવામાં આવ્યું છે.

હવે આ લેખના મથાળે કરેલા સૂચન પ્રમાણે ગુરૂદેવના સ્વર્જવાસ પછી બનેલી કેટલીક અંગત્યની બાબતો ઉપર આવું.

ગુરૂદેવના અગ્નિ સંસ્કારને માટે ગ્વાલીયરના મહારાજા આમાન્ માધવરાવ સિંધિયાએ, શિવપુરીના કનેક્ટ-સિંધિયા સરકારની બેટ રને શિવપુરી સ્ટેશનની પાસેનો એક વીધા અને સમાધિમંદિરનું જમીનનો ટુકડો જનસંધને બેટ આપવાનો શિલારોપણ. તત્કાળ કુલમ કર્યો. જો કે તે સંજંધી રીતસરનો ઓડર તો પછી નિકળ્યો. આ

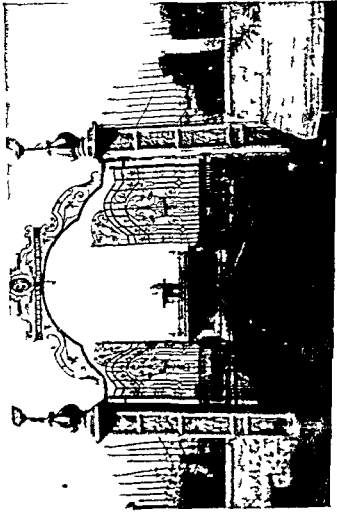
જમીન ઉપર અગ્નિ સંસ્કાર કરવામાં આવ્યો. અગ્નિસંસ્કાર થઈ ગયા પછી સ્થાંએ શેઠ લક્ષ્મીચંદજી વેદ શિવપુરી પહોંચ્યા. બીજા દિવસે એટલે ભાદરવા સુદ પૂનમના દિવસે અગ્નિસંસ્કારવાળા સ્થાને શેઠ લક્ષ્મીચંદજી વેદના દાથે સમાધિમંદિરનું શિલારોપણ કરવામાં આવ્યું. ગુરૂદેવનું સમાધિમંદિર કેવું બનાવવું, તે સંજંધી પ્રારંભમાં ખાસ કંઈ નકશો તૈયાર કરવામાં આવ્યો નહોતો, તેમ તેના ખર્ચનું પણ કંઈ અંદાજ પત્ર નહોતું બન્યું, પરંતુ શેઠ લક્ષ્મીચંદજી વેદે, જ્યાં સુધી બીજો અંદોજસ્ત ન થાય, ત્યાં સુધી જોઈતી રકમ આપવા માટે ઉદારતા બતાવી અને તે પ્રમાણે કામ ચરૂ કરવામાં આવ્યું. નકશો વિગેરે પણ પાછળથી થયું.

સ્વર્ગવાસ પછીની પ્રવૃત્તિ.

પહોંચી વળવા માટે શેઠ હિંમતમલજીએ પોતાની જાતીય દેખરેખ નીચે કામ ચલાવ્યું. અને બહુ જ જલદી પ્રતિષ્ઠા યોગ્ય મંદિર બનાવી દીધું.

શુરદેવના સ્વર્ગવાસનો ધા આખીયે મમાજને લીડો લાગ્યો હતો.
શુરદેવની શાસન પ્રભાવકતાને સમાજ
વિજયધર્મસરિ જાણતી હતી બધે રજ્જવ સાચે શૂરકો
સ્મારક ફંડ. ઘેરી કરે સમ્રાજ એ નિયમાનુસાર શુર-
દેવના સ્થિતિચુસ્ત દુશ્મનો પણ શુરદેવની

દહના, વીરતા અને શાસન પ્રિયતાનાં વખાણુ કરતા હતા આ પ્રમંજે
શેઠ લક્ષ્મીચંદજી વેદના પ્રમુખપણા નીચે શિવપુરી મંધની સ્મારક કમીટી
મુકરર કરવામાં આવી અને સ્મારક ફંડ માટે અપીલો બહાર પાડી
મુંબાઈ અને ગુજરાત કાઢીયાવાડના જુદાં જુદાં ગામોમાં સ્મારક ફંડમાં
રકમો ભરાવવા લાગી પરિણામે થોડાજ વખતમાં હજારોની રકમો જમા
યઈ. જેન કે જેનેતર, હિંદુસ્થાની કે યુરોપીયન-તમામ ભકતોએ પોતપો
તાની સકિત પ્રમાણે આ સ્મારક ફંડમાં પુષ્પ ચઢાવ્યું. કેટલાક
હત્તાદી યુવકોએ અને બહેનોએ રકમો ભરાવવાની જાતીય મહેનત
લીધી. મુંબઈમાં બાઈ મોહનલાલ ખોડીદાસ, રતિલાલ ફેલચંદ
મહેતા, બાઈ વૃદ્ધિલાલ મગનલાલ અને તેમનાં સ્વ. ધર્મપત્ની, પાલીતા-
ણામાં સ્વ. બહેન હરકેર, એમ જુદાં જુદાં ગામોમાં જુદાં જુદાં
બાઈ બહેનોએ અથક પરિયમ કરી, રકમો ભેગી કરી અને કમીટી
ઉપર મોકલાવી. આ સ્મારક ફંડ કમીટીએ એક રિપોર્ટ બહાર પાડેલો

॥ गिरिधरप्रसाद—गिरिधरप्रसाद—गिरिधरप्रसाद ॥

પ્રદર્શિત કરી દની. એ આપણે જોઇ ગયા તે પછી જ્યારે જ્યારે
જેટલી જમીનની માગણી કરવામાં આવી,
આલીયર દરબારની ત્યારે ત્યારે તેટલી તેટલી જમીનથી દરબારે
લાગણીનું એક વધુ ઉદા- અક્ષિસ આપી; આ ઉપરાન્ત એક પ્રસંગે
હરણ. એવું બન્યું કે આલીયર રોટના જાવદ
મામમાં કોઇ એ જોનાને આપસમાં કહેશ
યથેલો. તે દરબાર કોર્ટમાં ગયો. દરબારે એક પક્ષવાળા ગૃહસ્થનો એક
દબર રૂપિયા દંડ કર્યો, અને તે દંડની રકમ રૂમારક ફૂંડમાં આપવાનું
દરાબ્યું. આ, દરબારની આંતર લાગણીનું પરિણામ નહિં તો બીજું શું
કહી શકાય ?

ગુરદેવનો સ્વર્ગવાસ લાદરવા સુદિ ચૌદસી થયો, અને પૂનમે સમાધિ
મંદિરનું શિથારોપણ થયું. તે પછી બરાબઃ
સમાધિમંદિરની પ્રતિષ્ઠા પાંચ મહિને એટલે મહા સુદિ પૂનમના
દિવસે સમાધિ મંદિરની પ્રતિષ્ઠા થઇ. આ
પ્રતિષ્ઠા એટલે જૈન ઇતિહાસનું સુવર્ણાક્ષરે લખાવું એક પાતું, જૈનધર્મના
એક ઉદ્ધારક, નવયુગના પ્રવર્તકનું આટલું વિશાળ સમાધિમંદિર બને,
અને એની પ્રતિષ્ઠા વખતે ઇટાલીનો એક વિદ્વાન સમાધિ મંદિરમાં
વિરાજમાન કરવા માટે ધાતુની એક વિશાળ મૂર્તિ બેટઃ મોકલે, જે
પ્રતિષ્ઠા વખતે ન કેવળ શ્વેતાચ્ચર મૂર્તિપૂજક જૈનોજ, બલ્કે જૈન
સમાજના સમસ્ત હિરકાઓના અનુયાયિઓ, હિંદુ કે મુસલમાનો, પારસી
કે અંગ્રેજો, સુધારકો કે સ્થિતિચુસ્તો, બધાઓની ઉપસ્થિતિ થાય,
ભક્તિનાં પુષ્પો ગુરદેવના ચરણે ચઢાવે, અને મુક્ત કંઠે સ્વ. આચાર્ય
દેવનાં ગુણાનુવાદ કરે, એ જૈનધર્મના આ વીસમી સદીના ઇતિહાસનું એક
નવુંજ પાતું નહિં તો બીજું શું કહી શકાય ?

આ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ ઉપર, ગુરદેવના પ્રધાન, વિદ્વાન અને ગુરુભક્ત

સ્વર્ગવાસ પછીની પ્રવૃત્તિ.

શિષ્યો પૈકી જેઓ સ્વર્ગવાસ વખતે વિદ્યમાન હતા તેઓ તો હાજર દનાજ, ઉપરાન્ત ઠેઠ બનારસથી પ્રવર્તક શ્રી મંગળવિજયજી અને શાન્તમૂર્તિ મુનિરાજશ્રી જયન્તવિજયજી પણ પોતાના શિષ્યો સાથે જાઓ અને કષ્ટસાધ્ય વિહાર કરીને પણ પધાર્યા હતા. તેમજ બનારસ તરફ વિચરતી સાધ્વીયો પણ આવી પહોંચી હતી. એ રીતે ચતુર્વિંધ (સાધુ-માધ્વી-શ્રાવક અને શ્રાવિકા) સંઘનો યોગ પણ અનાયાસ પ્રાપ્ત થયો હતો.

યદ્યપિ ઉપર કહેવામાં આવ્યું તેમ આ સમાધિમંદિરમાં વિરાજમાન કરવા માટે ઇટાલીથી એક વિદ્વાને ધાતુની મૂર્તિ બેઠમાં મોકલી હતી, પરન્તુ લોકોની બહુમતિ હિંદુચાનનીજ કારીગરીની મૂર્તિ આ મંદિરમાં વિરાજમાન કરવાની ચવાથો જયપુરથી આવેલી આરસનો વિશાળ મૂર્તિ વિરાજમાન કરવામાં આવી.

પ્રતિષ્ઠા ઉપર દેશ-દેશાવરથી શુજરાતી, કાઠિયાવાડી, મારવાડી, મેવાડી, નાલવી, બુદેલખંડી, મધ્ય હિંદુચાની, દક્ષિણી, બંગાળી અને યુરોપીયન એમ લુદા લુદા દેશોના સેંકડો માણસો આવ્યા હતા. આઠ ત્રિસ અઠાઇ મહોત્સવ, પૂજા, પ્રભાવના, સ્વામિવાત્સલ્ય અને વરદોડા આદિ ધૂમધામ ચક્ર હતી. આ આખાયે ઉત્સવ સંબંધીનું તમામ ખર્ચ દાનવીર શેઠ લક્ષ્મીચંદજી વેદ તરફથી કરવામાં હતું.

શિવપુરીમાં શ્વેતામ્બર જૈનોની વસ્તી ધણીજ આછી છે. માત્ર

મળ્યાં ગાંઠ્યાં ધરો છે. છતાં ગુરદેવને આમદ

શિવપુરીના શ્રીસંઘની પૂર્વક ચાતુર્માસ કરાવ્યું. તે દરમીયાન ભક્તિ.

ગુરદેવની બિમારોમાં, સ્વર્ગવાસ પ્રસંગે,

પ્રતિષ્ઠા વખતે અને તે પછી પણ સમયે

મમયે તન-મન-ધનથી જે ભક્તિ શિવપુરીના સંઘે કરી છે, એ કદિ પણ બૂલાય તેમ નથી. સંઘના આગેવાનોમાં શેઠ ટાડરમજી, શેઠ કાનમજી, શેઠ હિંગમતમજી, એ મુખ્ય દના અને છે. તેઓએ દરેક પ્રસંગે ઉત્સાહથી

ભાગ લીધો, અને જે કંઈ કામ ઉપાડ્યું તે પૂર ક્યું. શેઠ હિમ્મતમલજી અને તેમના ભત્રિજા સ્વ૦ ભાઈ માનમલજીએ ગુરદેવની બિમારી વખતે પાટની બંને બાજુએ કલાકોના કલાકો ખડા પગે ઉભા રહી જે સેવા કરી છે, તે હજી પણ મારી આંખો સદામે તરવરી રહેલ છે. આ ઉપરાંત શેઠ ફૂલચંદજી મોતીચંદજીનું કુટુંબ અને શ્રીયુત ભાઈ રાજમલજી મુરારજીનું આખું કુટુંબ-આ બે કુટુંબોની ગુરબક્તિ પણ ખરેખર પ્રશંસનીય અને ઉદ્દેશનીય છે.

ગુરદેવની બિમારીવાળા આઠમાસમાં શેઠ લક્ષ્મીચંદજી વેદ પણ લગભગ આખું ચોમાસુ શિવપુરીમાંજ જૂઠું ઘર લઇને રહ્યા હતા, તેમજ મૂળ કુંડલાના રહેવાસી પરંતુ હાલ ગ્વાલીયરમાં રહેતા શેઠ લલ્લુભાઈ બહેચરદાસ, મોહનલાલ બહેચરદાસ પણ મોટે ભાગે ઘર લઇને સહ-કુટુંબ ચોમાસામાં રહ્યા હતા અને ગુરબક્તિનો અપૂર્વ લાભ લીધો હતો.

સમાધિમંદિરની પ્રતિષ્ઠા પછી અમારે આખું સાધુમંડળ આગરાની પ્રતિષ્ઠા માટે શિવપુરીથી રવાના થયું. ગ્વાલીયરમાં પાઠશાળા. વચમાં ગ્વાલીયર (લરકર)માં ગુરદેવના નામની એક પાઠશાળા સ્થાપવામાં આવી. આ પાઠશાળાના નિભાવ ખર્ચ માટે અહિંના એક ગૃહસ્થ શેઠ નથમલજી પારેખ (નત્યુ બેયા)એ પોતાનું એક ગામ, અને બીજી ટેટલીક મિલકત કમીટીને સુપરત કરી. પાછળથી આ ગામ મળંધી કષ્ટક ઝખડો ઉપસ્થિત થતા પાઠશાળા બધ પડી હતી, પરંતુ હમણા ટેટલાક વખતથી પાછી ચાલુ થઈ છે. આ પાઠશાળાની દેખરેખ લરકરના સુપ્રસિદ્ધ શેઠ રિંધરાજજી ધાડીવાલ અને તેમના સુપુત્રો કરી રહ્યા છે.

તેજ વર્ષના એટલે સં. ૧૯૮૦ના વૈશાખ માસમાં આગરાવાળા દાનવીર શેઠ લક્ષ્મીચંદજી વેઢના ભવ્ય મંદિરની પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી.

સ્વર્ગવાસ પછીની પ્રવૃત્તિ.

આ પ્રતિષ્ઠા ઉત્સવ પ્રસંગે પાંચ પદાડની અને મમવમરણની રચના, અઢાઈ મહોત્સવ, શાન્તિ સ્નાન વિગેરે આગરાની પ્રતિષ્ઠા અને મોટી ધૂમધામ શેઠજી તરફથી કરવામા આવી પદ પ્રદાન. હતી. શેઠજી અને તેઓનાં મુયોગ્ય પુત્રો-શેઠ અમરચંદજી, શેઠ મોહનલાલજી અને શેઠ ફૂલચંદજીએ દ્રવ્યન્યય કરવામાં જરા પણ સંકેત રાખ્યો નહોતો. બધે અસાધારણ ઉત્સાહ અને ઉદારતાપૂર્વક આ ઉત્સવ કર્યો હતો.

આજ ઉત્સવ પ્રસંગે ઉપાધ્યાય શ્રી ઇન્દ્રવિજયજીને ‘આચાર્ય’ પદ, અને પ્રવત્કે શ્રીમગળવિજયજીને ‘ઉપાધ્યાય’ પદ આપવામા આવ્યું હતું.

બગવાનના મંદિરની અદર એક ફેરીમા જગદગુરૂ શ્રીહીરવિજય-સૂરિની અને બીજામાં જન્મપૂજ્ય ગુરૂદેવ શ્રીવિજયધર્મસૂરિ મહારાજની પાદુકાની સ્થાપના પણ કરવામાં આવી હતી.

એ વાત જગન્નાહેરજી છે કે સ્વર્ગરથ ગુરૂદેવે પોતાની હયાતિ દર-
મીવાન છાપેલાં અને હસ્તલિખિત હજારોની
વિજયધર્મલક્ષ્મી સંખ્યામાં પુસ્તકોનો સંગ્રહ કર્યો હતો; જેની
જ્ઞાનમંદિર. સંખ્યા લગભગ પંદરથી વીસ હજાર જેટલી
થવા જાય છે. આમાં લગભગ ૮-૧૦

હજાર તો હસ્તલિખિત પ્રાચીન પુસ્તકો હતા.

જે વખતે ગુરૂદેવ ચિવપુરીમાં વધારે બિમાર થયા, તે વખતે શેઠ લક્ષ્મીચંદજી વેદને એ વાતની બધામણ કરી ને ઉપદેશ આપ્યો કે-
“મારો તમામ પુસ્તકોનો સંગ્રહ હું જનમમાજને માટે અર્પણ કરું છું.”
એના ઉપર મારા કોઈ પણ સિખનો દક્ષ રહેશે નહિ. માટે તમે આગ-
રામાં અથવા તમારી ઇચ્છા હોય ત્યાં પુસ્તકાલયને યોગ્ય એક મકાન

બનાવી તે મંત્રદ જાહેરને માટે ખુલ્લો મૂકજો. અને તેની રીતસર કમીટી કરજો. ”

ગુરૂદેવના આ ઉપદેશને માન્ય રાખી શેઠ લક્ષ્મીચંદજી વેદે આગરામાં જિનમંદિરની સાથેજ દમરોના ખરચે એક ઉમદા જ્ઞાનમંદિરને ચોગ્ય મકાન બનાવ્યું. અને ઉપર્યુકત પ્રતિષ્ઠા ઉત્સવ પ્રસંગે એક મોટી મલા-સમક્ષ આ જ્ઞાનમંદિર, ‘શ્રીવિજયધર્મલક્ષ્મીજ્ઞાનમંદિર’ ના નામે ખોલવામાં આવ્યું. અને એ બધા સંમદ, કાષ્ઠના પથ માલેકીનો દક્ષ રાખ્યા વિના જાહેર પ્રજાને માટે ખુલ્લો કરવામાં આવ્યો. અને શેઠ લક્ષ્મીચંદજીવેદની આગેવાનીમાં તે સુપરત કર્યો.

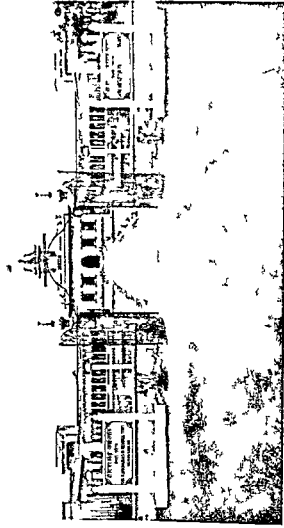
બનારસ પાઠશાળા બંધ પડ્યા પછી, ગુરૂદેવે સંસ્કૃત-પ્રાકૃતના વિદ્વાનો તૈયાર કરવા માટે શ્રીવીરતત્ત્વ-શ્રીવીરતત્ત્વપ્રકાશક પ્રકાશકમંડળ નામની સંસ્થા મં. ૧૯૭૫ મંડળ શિવપુરીમાં ગાં મુંબઈમાં સ્થાપન કરી હતી. તે પછી ગુરૂદેવે શિવપુરીમાં ચોમાસુ કર્યું. ત્યારે આ સંસ્થાને મુંબઈથી બનારસ મોકલવામાં આવી હતી. બનારસમાં આ સંસ્થાને સંભાળવા માટે, ત્યારે ગુરૂદેવ ઇંદોરમાં હતા ત્યારે, પ્રવર્તક શ્રી મંગળવિજયજી અને શાન્તમૂર્તિ મુનિરાજશ્રી જયન્તવિજયજીને બનારસ મોકલવાને વિચાર કર્યો. મુનિરાજ શ્રીજયન્તવિજયજી શાન્ત, ગંભીર હોવા ઉપરાન્ત, આ મંસ્થા વીલાપારલામાં હતી, ત્યારે તેમણે કેટલોક સમય સંભાળેલી, એટલે ગુરૂદેવને વિશ્વાસ હતો કે તેઓ બનારસમાં સારી રીતે મંભાળી શકશે. તેમની સાથે બીજા બે મુનિરાજો-એમ ચાર મુનિરાજોને ઇંદોરથી રવાના કર્યા.આ મુનિરાજોની દેખરેખ નીચે સંસ્થા બનારસમાં થોડો સમય ચાલી ને

સ્વર્ગવાસ પછીની પ્રવૃત્તિ.

પછી આગરાના પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ પ્રસંગે આગરામાં લાવવામાં આવી. ૯ મહીના ત્યાં રહી અને શેઠ લક્ષ્મીચંદ્ર જે વેદે સંસ્થાનું ધણું ખર્ચ ખર્ચ ઉપાડ્યું.

સંસ્થાનું આ વખતે પાંચમું વર્ષ ચાલતું હતું. ધણી ધણી મહેનત કરવા છતાં સંસ્થા પ્રગતિશીલ નહીં બની ચકી હતી વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા માત્ર ૮-૧૦ સુધી જ રહી હતી. ખર્ચ કાંઈ ચતુર હતું. આખરે મં. ૧૯૮૦ ના કાગળમાં આ સંસ્થા સિવપુરી લાવવામાં આવી. જે ગુરૂદેવે આ સંસ્થાને જન્મ આપ્યો હતો, તેજ ગુરૂદેવના મમાધિ મદિ-રની શીતળ છાયામાં મંસ્થા મૂકવામાં આવી. એવી ઈચ્છાથી કે ગુરૂદેવ પોતાના આ બાગદને મોટું કરે-જીવિતદાન આપે, અને કાંતો પોતાના સમાધિ મદિર સાથે સંસ્થાનું પણ સમાધિમદિર બનાવે. સ્વર્ગમાં બિરા-જેલ ગુરૂદેવે પરાક્ષ રીતે આ સંસ્થા ઉપર કૃપાદષ્ટિ ફેંકી. એકાએક કોઈ ચંમતકારિત્વ ફેરફાર થવા લાગ્યો. મંસ્થામાં જન્મ આવ્યું. મંસ્થાના જનરલ સેક્રેટરીઓ ભાઈ મોહનલાલ ખોડીદાસ અને ભાઈ રતિલાલ ફૂલચંદ ઉત્સાહિત બન્યા. અમારા પગમાં પણ જોર આવ્યું. રથાનિક હમિટી અને ઝોશીમરોને વિશ્વાસ બધાયેલ આવ્યાં શ્રી વિજયેન્દ-સુરિજ, ઉપાધ્યક્ષ શ્રી મંજળવિજયજી અને જ્ઞાન્તમૂર્તિ મુનિરાજ શ્રી જયન્ત વિજયજીએ મારવાડ તરફ વિદાર કરી દેટલીક આર્થિક સદાપતા પહોં-ચાડી. સં. ૧૯૮૪ ની માલમા અમે મુંબઈમાં ચાતુર્માસ હતું. દગ-મીવાન મુનિરાજશ્રી જયન્તવિજયજીએ સંસ્થાને મંજાળી. મુનિરાજ સખી મુદરચોએ, જે કે સાર્થ પ્રમાણે નદિ, તો પણ મુમય પ્રમાણે અમારી અપીતનો સારો જરાજ વાળ્યો. ચાતુર્માસ બાદ આચાર્યજી વિગેરેએ સંસ્થાને આર્થિક સદાપતા કરાવવા દક્ષિણ તરફ વિદાર કર્યો, અને ચારે સિવપુરી પાકું આવી સંસ્થાનું કાર્ય સંભાળવાનું થયું.

મંસ્થાની ખ્યાતિ વધવા લાગી આ સંસ્થામાં ડૉ. કૌરો, ડૉ.

श्री विजयधर्मेश्वरि सभाभित्ति तथा दीपस्तम्भ प्रकाश भवन ॥ शिवालय ॥ २०१० जनाय ॥ शिवपुरी

જોન્સન, ડૉ. ધૌન આદિ યુરોપ-અમેરિકાના વિદ્વાનોએ મંરથામાં ફેટ-
સાઈ મમય રહી અભ્યાસ કર્યો, જ્યારે ડૉ. શુધિંગ, ડૉ. એડવર્ટન, ડૉ.
ગ્રીન કોનોઈ, ડૉ. અલ્મડાર્ક, વિગેરે ઘણા પ્રસિદ્ધ વિદ્વાનોએ સરથાનું
નિરીક્ષણ કરી મંતોપ જાહેર કર્યો

શિવપુરી, એ જ્વાલીયરના મહારાજાનું પ્રિય સ્થાન. સીઝનના
નેમિત્તે મહારાજા સાહેબ રાજકુટુંબ માથે અહિં રહે. કૌસીય અને બીજી
ગાંઠો પણ સીઝનમાં અહિંજ આવે. પરિણામે મંરથાનું કાર્ય રાજ્યના
અધિકારિઓ, કૌસીયના મેમ્બરો અને
જ્વાલીયર રાજ્યની મદદ. સરકારના જોવામાં આવતું. યુરોપ, અમે-

રિકાના વિદ્વાનો પણ અહિં આવે, મંરથાનું
નિરીક્ષણ કરે અને ફેટલાઈ તે અભ્યાસ કરવાને પણ અહિં જાયો મમય
ગેકાય એ ન દેવળ સરથાનેજ માટે ગૌરવનું કાણુ, બદ્ધે એમાં રાજ્યની
પણ ખ્યાલિ અને શોલા હતી ધીરે ધીરે મહારાજા સાહેબ, મહારાણી
સાહેબાઓ, કૌસીયના મેમ્બર સાહેબો. અને ખીજા બધાએ ચીક ઓશીસ-
રાની મહેરજાની આ સરથા ઉપર પતરી. રાજ્યની સાથેનો સંબંધ વધ્યો.
મહારાણી સાહેબાઓને પણ અનેકવાર હિપેક્ષ આપવાને મને
પ્રસંગ મળ્યો. પરિણામે જ્વાલીયર દરબાર પાસેથી સરથા માટે જે કંઈ,
સહાયતા મેળવવા હું બાગ્યશાળી ચમક્યો, તે કોઈથી અજાણ્ય નહીં.
ફેટલાયે વીધા જમીન, લગભગ ૧૦-૧૫ દગ્ગરની છૂટક મદદ, અને માસિક

સ્વર્ગવાસ પછીની પ્રવૃત્તિ.

નો છે, પરંતુ તે દિવસ અનન્તચતુર્દશી તરીકે મંજુર થયેલો હોવાથી શ્રી દરબારે બાદરવા સુદિ ૧૫ નો દિવસ મંજૂર કરી શ્રી ગુરુદેવના પ્રત્યે જે બહુમાન બતાવ્યું છે, તે બદલ હું કે અમારો સમુદાયજ નહિં, આખીયે જૈન સમાજ ગ્વાલીયર દરબારના આ ઝણુને કદિયે ન ભૂલી શકે. આ ઉપરાન્ત પૂનમના દિવસે એક મોટા ચાંદીના રથ સાથે ગુરુદેવની બધા તસખીરનો જે વરઘોડો શિવપુરીમાં કાઢવામાં આવે છે, તેમાં પણ દરબાર તરફથી ચારઢાથી, ઘોડા વિગેરે લવાજમો પણ મળે છે.

એક સમય હતો કે બ્યારે ગ્વાલીયર રાજ્ય-દરબારમાં જૈનધર્મ કે જૈનસાધુઓ સંબંધી કોઈ કંઈ બાબતું પણ નહોતું, બ્યારે આજે રાજ્ય-મહેલમાં જૈનધર્મની ધર્મવાર્તાઓ ચાલ, જૈનસાધુઓને આટલું બહુમાન મળે, ગુરુદેવ અને ગુરુદેવના સાચા સમારક વીરતત્ત્વપ્રકાશકમંડળ પ્રત્યે આટલો પ્રેમ વધે અને આટલી મદદ મળે, એ ગુરુદેવના પુણ્ય પ્રતાપેજ કરી શકાયું છે, એ મો કોઈ સમજી શકે તેમ છે.

આ પ્રસંગે જર્મન વિદ્વાની ડૉ. ક્રીસ્ટ (સુભદ્રાદેવી) પીએચ ડી.
ના નામનો ઉલ્લેખ કરવો, એ હું માફ

ગ્વાલીપર મહારાજના મહેલમાં પહોંચી. બન્ને મહારાણી માહેગાઓની આ બહેનના ઉપર અસીમ કૃપા ઉતરી. વખતો વખત મહારાણી માહેગાઓએ આ બેનને મુલાકાતનું માન આપ્યું. ૧૦-૧૫ દિવસ કે ૨૦ દીના સુધી સાથે રાખવા સાખ્યાં એક ઉચ્ચ કુલની યૂરોપીયન બાઈનાં ત્યાગવૃત્તિ, અદિસાવૃત્તિ, સુશીલતા, વિદુષિતા, નમ્રતા અને વિનય-વિવેકાદિ ગુણોએ આખા રાજકુટુંબને અને કૌંસીલ આલીવાના મેન્જર માહેબેને આકર્ષિત કર્યાં. મારે સ્પષ્ટ કહેવું જોઈએ કે-શ્રીવીરતત્ત્વ પ્રકાશક મંડળને રાજ્ય તરફથી આટલી બધી મદદ મળવામાં અને જૈનસાધુઓનું તેમજ જૈન-ધર્મનું આટલું માન વધારવામાં ખરેખર બહેન સુભદ્રાદેવીનો મહત્તર અસાધારણ કારણભૂત છે. યૂરોપીયન વિદ્વાનોને અને રાજ્યના મોટા મોટા ઓશીયરોને આકર્ષવામાં પણ બહેન સુભદ્રાદેવીના સદકારે મુખ્ય ભાગ ભજવ્યો છે. એ કાણુ નથી જાણતું ? આવીજ રીતે આ બહેને જૈનધર્મ સંબંધી અનેક ભાષણો આપી, ટૂંકટો લખી, અને 'કલકત્તા રીવ્યુ' જેવાં અગ્રેજી પ્રસિદ્ધ પત્રોમાં જૈનધર્મ સંબંધી લેખો લખી જૈનધર્મની જે અપૂર્વ સેવા તેમણે બજાવી છે, એને લાગ્યેજ કાંઈ દીનભાગી કૃતજ્ઞ જૈન જૂલો શકે અથવા તે તરફ ઉપેક્ષા કરે.

ગુરૂદેવના સ્વર્ગવાસ પછી જે કંઈ કાર્ય થયું, એનો સંક્ષેપમાં ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે. તેમ છતાં

ગુરૂદેવની લાવનાઓ. એ તો મારે કહેવું જ પડશે કે ગુરૂદેવની આંતરિક લાવનાઓનો પ્રચાર કરવાનું કાર્ય

અમે-શિષ્યો નથી જ કરી શક્યા. ગુરૂદેવના સ્વર્ગવાસ પછી ગુરૂદેવના ભક્તો અને પ્રશંસકોએ તારો, પત્રો, લેખો, નોંધોમાં અમારા માટે જે જે આશાઓ પ્રકટ કરી છે, એ આશાઓમાંનું બહુજ આશુ બંધે નહિં જોવું જ કાર્ય થયું છે. એ મારે ખુલ્લી રીતે કહેવું જોઈએ.

સૌથી પહેલાં ગુરૂદેવના સ્વર્ગવાસ પછી પ્રાચીન મસ્ત-પ્રાકૃતનો ઓખાસ અથવા બહાર પડી શકાયો નથી. તેમ છતાં શાન્તમૂર્તિ મુનિરાજશ્રી જ્યન્તવિજયજીએ પોતાના સ્વતંત્ર દીપ્તિયુક્ત સિદ્ધાન્તરત્નિકા નામનો વ્યાકરણનો પ્રાચીન અથવા ગુરૂદેવના સમયમાજી શરૂ કરવામાં આવેલ કમલસંયમો ટીકા યુક્ત ઉત્તરાધ્યયનસૂચ ના ત્રણ ભાગો સંપાદિત કરી બહાર પડ્યા છે, અને એથી ભાગ બહુજ જલ્દીમાં બહાર પડશે. પ્રાચીન અથવા આજ માત્ર સંતોષના કારણે જૂત છે. આ ઉપરાન્ત તેજ મુનિરાજશ્રી જ્યન્તવિજયજીએ, ગુરૂદેવ અને ગુરૂદેવના શિષ્ય વર્ગે ન્યાં ન્યાં વિહાર કર્યો, ત્યાંનું વર્ણન સૂચવતું 'વિહાર વર્ણન' નામનું ઉપયોગી પુસ્તક બહાર પાડ્યું છે.

ગુરૂદેવે લખેલા નિમધો, ટૂંકટો, પ્રશ્નોત્તરો વિગેરેનો જે સમગ્ર મારી પાસે હતો, તેમાંથી કેટલાક અપ્રસિદ્ધ લેખો મેં ધર્મધ્વજમા પ્રકટ કર્યો હતા, તે બધા લેખો અને પ્રશ્નોત્તર અંચનું એક પુસ્તક 'ધર્મ પ્રવચન' એ નામથી મેં સંપાદિત કરી બહાર પડાવ્યું છે. વળી ગુરૂદેવે મંત્રક કરેલ લગભગ ૪-૫ હજાર શિલાલેખોમાંથી ૫૦૦ શિલાલેખોનો એક ભાગ, કે જેની પ્રેસ કોપી મારી પાસે હતી, તેને પણ મેં સંપાદિત કરી બહાર પડાવેલ છે. ગુરૂદેવના ૧૦૮ વચનોની પણ એક નહાની, પરંતુ અતિ મહત્વની પુસ્તિકા 'ચંચન કુસુમ' એ નામે મેં સંગ્રહીત કરી બહાર પડાવી છે. આ પુસ્તિકાનો અંગ્રેજી અનુવાદ પણ ડૉ. કોટે (બહેન મુલકરાદેવી) એ તૈયાર કર્યો હતો. તે પણ છપાઈને Sayings of Vijaya Dharma Suri એ નામથી પ્રકાશિત થયેલ છે.

આવી રીતે ગુરૂદેવના સાહિત્યક્ષેત્રમાં ઘણું જ થોડું કામ થયું છે. કારણ કે ગુરૂદેવના સમગ્રમાં હજારો પ્રશ્નરિતેષો, હજારો પ્રાચીન દિવાલેખો, યુરોપીયન વિદ્વાનો પાસે ગુરૂદેવે મંગાવેલા જુદા જુદા વિષયો ઉપરના

લેખો, અને ખીજી જે અનેક પ્રકારની સામગ્રી મૌજૂદ છે, તે ઘણી મોતી છે. આ બધી સામગ્રી નષ્ટ થઈ જાય તે પહેલાંજ તેનો સદુપયોગ થઈ જાય એવો પ્રયત્ન કરવો, એ પહેલું કર્તવ્ય છે. તેમાંજ ખરી ગુરુભક્તિ છે એમ હું માનું છું.

આ ભાગમાં જે જે દર્શાવેલ આપી છે, તે ઉપરાંત ગુરૂદેવના સ્વર્ગવાસને લગતી ખીજી કેટલીક દર્શાવેલ પદ્ધતિ આપવા જેવી હતી. દાખલા તરીકે—

ગુરૂદેવના સ્વર્ગવાસ નિમિત્તે થયેલ શોક-સભાઓ, જુદા જુદા અનેક વિદ્વાનોએ લખેલ સંક્ષિપ્ત જીવનચરિત્રો, ધનામી નિબંધો, અને ગુરૂદેવના સ્વર્ગવાસ નિમિત્તે કયાશુ થયું શવિગેરે વિગેરે. પરંતુ તે બધું પુસ્તકોનું કલેવર બધી જગ્યાના બચાવી આપ્યું નથી. વળી એવા સેંકડો પત્રો પણ રહી ગયા છે કે જે પત્રો ગુરૂદેવના સ્વર્ગવાસ નિમિત્તે મળ્યા હતા તેમજ દિલ્લિસ્થાનના ઘણાએ પત્રોની નોંધો પણ આપવી રહી ગઈ છે કે જે એસોસીએટ પ્રેસના તાર ઉપરથી તે તે પત્રકારોએ લખી હતી.

આ લેખ પૂરો કરી, તે પહેલાં મારે કેટલાકાનું સ્મરણ કરવું રહ્યું.

ધન્યવાદ.

પરંતુ તેની સંખ્યા એટલી બધી મોતી છે, કે જે બધાઓનો ઉલ્લેખ કરવો અશક્ય છે.

તો પણ ખાસ કરીને શ્રીગ્વાલીયર દરબાર

અને ગ્વાલીયર ગવર્નમેન્ટ કૌન્સિલના ઉદાર, વિદ્યાપ્રેમી અને ગુણાતુરાગી મેમ્બર મહાશયોને જરૂર ધન્યવાદ આપીશ કે જેમણે ગુરૂદેવના સમાધિ-મંદિર અને વીરતત્વપ્રકાશકમંડળના કાર્યમાં બ્યારે બ્યારે મેં મદદ માગી, ત્યારે ત્યારે એક પણ અપવાદ સિવાય આપી છે, અને જેમણે ગુરૂદેવના સ્વર્ગવાસ દિનને હોલી ડે તરીકે મંજૂર કર્યો છે. તે પછી જર્મનવિદ્વાની ડૉ. કૌઝે (મુલદ્રાદેવી) ને પણ ધન્યવાદ આપવો જૂલોશ નહિ કે જેમણે

સ્વર્ગવાસ પછીની પ્રવૃત્તિ

સંસ્થાની ઉન્નતિના કાર્યમાં મને મોટો સહકાર આપ્યો છે, અને આ પુસ્તકમાં આપેલા અગ્રેજી, ફ્રેન્ચ, ઇટાલીયન અને જર્મનપત્રો-લેખોના અનુવાદો 'રેમિનિસેન્સીઝ ઓફ વિજયધર્મસૂરિ' નામના પુસ્તકમાંથી અને છૂટક પત્રોમાંથી કરી આપ્યા છે. કેટલાક પત્રોના અનુવાદો તો કેટલાંક વર્ષો પહેલાં લાઇ નાગરદાસ કર્સ્ટુરચંદ બી. એ. એલએલ, બી. નાયજ હીવાન સાયલા રેટ્ટ-એમએ કરી આપ્યા હતા, એટલે તેઓ પણ ઉલ્લેખનીયજ છે.

આ ઉપરાન્ત જે જે પત્રોની નોંધો આ સંગ્રહમાં આપવામાં આવી છે, તેમને અને 'સાંજવર્તમાન' આદિ જે જે વિખ્યાત પત્રોના અધિ-પતિઓએ સ્વર્ગવાસ નિમિત્તે નોંધો લખેલી હોવા છતાં તેનાં કટિંગો મારી પાસે નહિં હોવાથી આ સંગ્રહમાં આપી શક્યો નથી, તેમને પણ અંતઃકરણથી ધન્યવાદ આપું છું.

અંતિમ અઠવાડિયું.

યद्यપિ ગુરુદેવના સ્વર્ગવાસ પછીનાજ બનાવો આપવાનું આ સ્થાન અને લક્ષ્ય હોવા છતાં, ગુરુદેવના જીવનનું અન્તિમ અઠવાડિયું અદિ એટલાજ માટે આપણું ઉચિત સમજી છું કે છેલ્લા અઠવાડિયામાં બનેલા કેટલાક બનાવો ગુરુદેવના સ્વર્ગવાસની સાથેજ નિકટનો સંબંધ ધરાવે છે.

ગુરુદેવનું અંતિમ અઠવાડિયું યદ્યપિ બીમારીની અધિકતામાં પસાર થયું હતું, પરંતુ ધણી વખત મહાન આત્માઓ માટે બને છે તેમ, ગુરુદેવને માટે પણ આ છેલ્લું અઠવાડિયું આત્મકલ્યાણની માઝી આરાધના કરનાર, શાસનનો સાચો રાગ પ્રકટ કરનાર અને એ ઉચ્ચ ટોટીના આત્માના માહાત્મ્યને પ્રકટ કરનાર નીવડ્યું હતું, એવું નજરે નજર મેં મારી મગી અંગે જોયું છે.

સ્વર્ગવાસ દિનના મંગળવાર પહેલાંનાજ મંગળવારે દુનિયાના પ્રસિદ્ધ વિદ્વાનોમાંના એક ફ્રેંચ વિદ્વાન ડૉ. સિદ્ધવન લેવી પોતાનાં ધર્મપત્ની સાથે ગુરુદેવની મુલાકાત માટે શિવપુરી આવ્યા હતા. આ વિદ્વાન જ્ઞાનપ્રાપ્તિ માટે ચાર દિવસ ગુરુદેવની પાસે રહ્યા, સાત સમુદ્ર પાર રહેનાર એક જ્ઞાનપીપાસુ વિદ્વાન સાચા જ્ઞાની ગુરુની શોધ કરતો આવે, અને એ જોવો ને તેવો જ પાછો જાય, એ કેમ બની શકે ? મૃત્યુશય્યા ઉપર સૂતેલો આત્મા ઉત્સાહના પુરમા ઉજળી પડ્યો અને ડાકટરોની મનાઇ હોવા છતાં તેમજ ડૉ. લેવી પણ ગુરુદેવના દર્શન માત્રથીજ પોતાની તૃષ્ણા શાન્ત થયેલી પ્રકટ કરવા છતાં, ગુરુદેવ સુખ નજ રહી શક્યા. “ વિદ્યા-વિજય, જ્યારે જ્યારે મને જરા સ્વસ્થતા જેવું દેખાય, ત્યારે ત્યારે

અંતિમ અઠવાડિયું.

ડૉ. લેવીને મારી પાસે લાવજો. હું એમની સાથે કંઈક કંઈક તો વાર્તા-
લાપ કરીશ " આમ આરા થઈ ગુરુદેવીના આરા પ્રમાણે જ્યારે જ્યારે
કંઈક સ્વસ્થતા દેખાતી ત્યારે ત્યારે ડૉ. લેવીને બોલાવતા, અને ગુરુદેવ
તેમને બિન્ન બિન્ન વિષયો સમજાવતા શારીરિક શૈથિલ્ય ધણુ હોવા છતા
કેવળ આત્મિક ઉત્સાહના બળથી ગુરુદેવે આમ ચાર દિવસ સુધી આ
ફેર વિદ્યાન અને તેમના ધર્મપત્નીને યાત્રાસાગરમાં નવરાવ્યા. ખાસ કરીને
એક દિવસે તો 'જૈનધર્મ' થી વસ્તુ છે, એ ઉપર ગુરુદેવે વિવેચન કરતા

સ્યાદ્વાદો વર્તેતે યસ્મિન્ પક્ષપાતો ન વિચતે ।

નાસ્ત્યન્યપીઢન ક્ષિણ્ણુ જૈનધર્મઃ ન ઉચ્ચતે ॥

આ મ્લોકની સુદર રીતે વ્યાખ્યા કરેલી

શુક્રવારે આ ફેર દમ્પતીએ ગુરુદેવ પાસેથી વિદાય લેતા ગુરુદેવેના
આશીર્વાદ માગ્યો ગુરુમહારાજે આ બન્ને લવ્યાત્માઓના મરતકે વાસદેવ
નાખી ' ધર્મલાજ ' નો આશીર્વાદ આપ્યો. અને તેઓ વિદાય થયા,
ડૉ. મિલ્વન લેવીના દિલ ઉપર કેવી અસર થઈ, એનું અનુમાન આપણે
તેમના આ શબ્દો ઉપરથીજ કરી શકીએ છીએ —

" હું ઠહી યકું છું કે-હું આ અખિય વિશ્વની અદર તેમના
જેવી બીજી ગંભીર વ્યક્તિને નથી મળ્યો " "જૈનસમાજમાં કોષપણુ માણસ
તેમનાથી હંચી સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરી શકે તેમ નથી " (જૂઓ ૫ ૩૦૦)

ગુરુદેવે આખું અઠવાડિયું કેવળ આરાધનામાંજ વ્યતીત કર્યું
હતું. પ્રતિદિન પોતાના આ અદના સેવકને અથવા વિનયશીલ
શુનિ શ્રી હિમાંશુવિજયજીને પાસે ખેસાડી ' ચરિત્રારણ્યપચન્ના '
આદિ સાંભળવા, ભાષખત્રા અને કાંકરાનીના મદિરો ઉપર ચથેલા
ઉપદ્રવ માટે મુબઈના ગવર્નર અને ઉદ્યપુરના મહારાજા સાં ઉપર
તારો ને પત્રો લખાવવા, વારંવાર ને મંબંધી સમાચારો વર્તમાન-

પત્રોથી જાણવા, “ વિદ્યાવિજય, શું મારા જીવતાં જીવતાં બાપખજા અને કાંકરોથી મંબધી જૈનસમાજના લાભમાં શુભ પરિણામ આવેલું નહિં સંભળી શકું ? ” બસ, આજ લાવનાનું રટણ કરવામા સમય વ્યતીત કરતા.

ગુરૂદેવે આ હેતુ દિવસોમાં સમસ્ત પદાર્થો હંપરથી સર્વથા મોઢ ઉતારી નાખ્યો હતો. એટલુંજ નહિ પરંતુ પોતાની અન્તિમ ધડીનું પણ ઘાન તેમને થયું હતું. અગિયારશના દિવસે કપડાં બદલતાં મુનિશ્રી હિમાંશુવિજયજી ત્યારે એક ઘોઝેલો, પરંતુ પુરાણો કપડો આપવા લાગ્યા, ત્યારે ગુરૂદેવે મધુર શબ્દોમા કહ્યું:—“ જાણ, હવે મારે ત્રણ દિવસ માત્ર તો આ કપડાં પહેરવાનાં છે. વિંટીયામથિયા દાઢીને બીજે કપડો આપને ! ” આ એક નહિં, પરંતુ દવા આપતી વખતે, અને એવા બીજા અનેક પ્રસંગોએ સૂચિત કરેલું કે પોતાનો અતિમ સમય ક્યારનો છે ?

જારશની રદાંજે ગુરૂદેવની સાથે અમે પ્રતિક્રમણ કરી રહ્યા હતા. સ્તવન ચાલવું હતું, તે વખતે ગુરૂદેવને એકદમ ફિટ આવી. ગુરૂદેવ બેહોશ થયા. ડાકટરો દોડી આવ્યા. ઇન્જેક્શન બે કર્યા, શુદ્ધિ આવી. અધૂર પ્રતિક્રમણ પૂરું કર્યું. પરંતુ આ સમયથી ગુરૂદેવ એકજ આસને સ્થિર થયા. સૂવા માટે અમે અને ડાકટરોએ વારંવાર ઘણું કહ્યું, પરંતુ આરામ ન કર્યો તે નજ કર્યો. બસ, સ્થિરાસને બેસી ગયા દવા પણ લગભગ બધજ કરી. દવા માટે જ્યારે કહેવામા આવતું ત્યારે જવાબ આપતા: “ અરે વિદ્યાવિજય, આ બધાઓને સમજાવ, કે તે લેલો દવા માટે મને આગ્રહ ન કરે. હવે એક દિવસ દવા લેવાથી શું થવાનું છે ? જાણ, તેમને કહે કે તેઓ મને મારું કામ કરવા દે. ”

તેરશનો આજો દિવસ ‘ ચરિત્રશરણ પથન્ના ’ આદિ સાલજવામાં, ભાગ્યખવા અને કાંકરોથી સંબંધી તારો કરાવવામાં તેના જવાબ

અંતિમ અઠવાડિયું.

-સંબંધી પૂજપરજ કરવામાં અને છેક સાંજ સુધી, તેજ સંબંધી વર્તમાનપત્રોમાંથી સમાચાર સંભળવામાં સમય વ્યતીત કર્યો રાત્રે લગભગ ૧૦-૧૧ વાગે પોતાના પરમભક્ત દાનાવીર શેઠ લક્ષ્મીચંદ્ર લેદની યાદ આવી. પૂજયુઃ “ વિદ્યાવિજય, કેમ શેઠજી આવ્યા ? ” મેં જવાબ આપ્યો: ‘ ના, સાહેબ ’ ગુરુદેવને ખતર હતી કે શેઠ લક્ષ્મીચંદ્ર લેદ શિવપુરી આવવા માટે મુંઝવણી રવાના થઈ ચૂક્યા હતા. અને રાતની ૬ વાગ્યાની ગાડીએ આવતા જોઈતા હતા. પરંતુ આવી શક્યા નહિં. કુટુંબને લેવા માટે ગ્વાલીયરથી સીધા આગરે ગયેલા.

નેરશની આખી રાત ‘ કેમ, કેટલા વાગ્યા છે ? રહવાર થવાને કેટલી વાર છે ? ’ જ વાગવાને દેવે કેટલો સમય બાકી છે ? ’ એમ પૂછતાજ રહ્યા. તે ઉપરાંત ઉત્તમ મુનિરાજોની, કદેલી તીર્થયાત્રાઓની, અને શાસન પ્રભાવક મહાપુરોહોની ભાવના કરતા જ રહ્યા. રાત્રે બે વાગે આ દુખી સેવકને જમાડ્યો “ વિદ્યાવિજય, હંદે જવું છે ” બધી ના પાડવા છતાં પાટથી નીચે ઉતરીને જ હંદે પધાર્યા. કપડાં બદલ્યા ને પાછા પોતાના તેના તેજ આસને સ્થિર થયા. લગભગ પાંચ વાગ્યા પછી ‘ કેટલા વાગ્યા છે. ’ ‘ જ વાગવાને કેટલો સમય બાકી છે. ’ છત્યાદિ પૂછવું બંધ થયું. અને અનંત ચતુર્દશીના પ્રભાતે સૂર્યોદય સમયે જૈન જગતને નિર્નાથ બનાવી આ જગતનો સિતારો બસ્ત થયો ! રાતદિવમ ઉભ્રમરા વેળે પછ સેવા કરનારા ડાકટરો-હા. કપૂર સાહેબ અને ડાકટર તારાએ સાહેબ એક ખૂણામાં જઈ આંસુ સારવા લાગ્યા. અમારી અને જૈનસંઘની દયાનું કહેવું શું ?

આખા શહેરમાં દાહાકાર થયો. રાજમહેશમાં પણ ઉદારસીનના ફેલાઈ દેશ દેશાંતરોમાં તારો છૂટ્યા. એસીસીએડ પ્રેસે ઢિંકુસ્થાન અને યુરોપના પત્રોમાં વિજ્ઞાનિક બળથી સમાચારો પહોંચતા કર્યા.

એક તરફ અર્ધિં તો અગ્નિ સંસ્કાર પૂરોયે નથી થયો, ત્યાં તો મુંબઈના પ્રસિદ્ધ પત્ર સાંજવત'માને ત્રણ વાગે ગુરૂદેવના જીવનચરિત્ર સાથે આખી મુંબઈને આ દુઃખદાયક મમાચાર પહોંચતા કર્યા.

શિવપુરીની મમસ્ત જનતાએ અને રાજકીય ઓશીસરાએ અગ્નિ-સંસ્કાર કર્યો. અગ્નિસંસ્કારની ક્રિયા ગુરૂદેવના અનન્ય ભક્ત, આગરાવાળા દાનવીર શેઠ લક્ષ્મીચંદ્રજી વેદના સૌથી લઘુપુત્ર ભાઈ હુલચંદ્રજી વેદના હાથે કરવામાં આવી.

પ્રકરણ ૧ લું

શેઠિદ્ગાર-પદ્મમાં

— १ —

(१)

अद्य जैना निराधारा निरालंघ्यास्तपोधनाः ।
धर्ममूरौ गते देवभूयं धर्मस्य सारथौ ॥

(२)

हा ! हा ! जैनसमाजनिर्जरपथमद्योतनोऽस्तं गतो
हा ! हा ! जैनजगन्महालयमहास्तम्भस्य पातोऽभवत् ।
हा ! हा ! देशसमुन्नतिव्रतभृतां श्रेष्ठप्रतिष्ठो हतो—
हा ! हा ! प्राकृतनभारतर्षिचरितादर्शो विलोपं गतः ॥

(३)

पाश्चात्यसाहित्यसमुन्नतिव्रत-
 प्रज्ञावतां सशयमालिका हहा !
 उन्निष्ठ्य तत्राऽऽर्हतधर्मगोरव-
 प्रचारणे सप्रति को यतिप्यते ? ॥

(४)

सर्वप्रजास्यपि विशालममत्वबुद्धय
 धर्मोपदेशकरणे धुरि निःस्पृहाणाम् ।
 अस्माकमक्षयुगलातिथिना विहाय
 जानीमहे नहि हहा ! गतवान् स कुत्र ? ॥

(५)

हिंसावृत्तिं निरसितुमिहानेकभागेषु पद्भ्या
 गत्वा गत्वा रुठिनविपदा सम्मुखीभूय चापि ।
 यः सद्धर्मं परिरुथितवान् त दयाभावपूर्णं
 धर्माधार व्यथित कवलं को महेना अकस्मात् ? ॥

(६)

विरोधस्योच्छेदं मतविमतसंस्थस्य हृदये
 स्वकीये योऽजानात् प्रथमकरणीयं मुमदति ।
 प्रजैक्यं निर्मातुं विबुधपरिपत्सु व्यररचत्
 प्रचण्ड व्याख्यानं मुहुरपि मुहुः काय स दृष्टा ! ॥

(७)

वाराणस्यां स्वपद्भ्यां निजजनपदतो
 गुर्जराख्यात् समेत्यो-
 त्पाद्य श्रीपाठशालां विबुधगणनुतां
 यो ऽवहज्जनजातौ ।
 अज्ञानध्वान्तमूर्यः पशुहितभवनं
 काशिराजादियोगात्
 निर्माति स्म प्रमाणाध्वनि मुनितिलको
 नेप्यते हा ! कदाऽसौ ? ॥

(८)

एतेन वज्रपतनेन विभीषणेन हा !
 किं ब्रूमहे निजदजां चहुदुःखवाहिनीम् ? ।
 तारैव हा ! विगलिना नयनद्वयस्य नो-
 वीक्षामहे तिमिरमात्रमहो ! समन्ततः ॥

—श्रीन्यायविजयजी

— २ —

(१)

किमु कुर्म इहाऽऽहताः ? गुरौ
विजयाख्ये खलु धर्मपूर्वके ।
‘स्मरणीयगुणे’ भवत्यहो !
यशसा पूर्णहिमांशुजित्वरे ॥

(२)

हा ! हताः स्पोऽय दुर्दवात्
कौमुदीवन्निराश्रयाः ।
विजयधर्मसूरीन्दौ
शिवपुर्यां दिव गते ॥

१ स्वर्गं प्रयाते । २ सप्तम्यत्र ।

(३)

चिन्तामणिः कामवटश्च नष्टो-

दग्धः पुनः कल्पतरुः प्रफुल्लः ।

प्राप्ता ^१कथात्वं ^२सुरगौश्च दोग्ध्री

श्रीधर्मसूरी त्रिदिवं प्रयाते ॥

(४)

अनन्तचतुर्दशि ! भो ! त्व-

मसि दुष्टेति मे निश्चितस्तर्कः ।

ययाऽपहृतः प्रभाते

श्रीविजयधर्मसूरिचन्द्रः ॥

(५)

एकोनविंशतिशता-

दष्टासप्तत्यधिक ! वैक्रमकाल ! ।

क्रूरे त्वयि पततु कालो

विजयधर्मसूरिगुरुनाशिनि ॥

(६)

यतस्त्वय्याशे बुधता च साधुता

सतीर्थभावं युगपच्च भेजतुः ।

शैत्यं च क्लान्तिश्च यथौषधीपतौ

सपूज्यभावा मुनयो बुधास्ततः ॥

१ स्वर्गताम् इत्यर्थः । २ कामधेनुः ।

(७)

हिंसायाः खलु हिंसकस्त्वमभवो
 रोषस्य शोषी पुनः
 दुःशीलस्य च नाशकोऽयि ! भगवन् !
 शत्रोर्गुणतोऽप्यहो ! ।
 आचार्याख्यमहापदोऽपि मनसा
 न भ्रातिनमोऽभवः
 सूरैः ! धर्मगुरो ! ततः सुमनसां
 सेव्यश्च नव्योऽग्रिमः^२ ॥

(८)

सूरिर्मनोज्ञचरितोऽवगतो^३ जगत्यां
 भूरीद्धर्मैर्यमुखवर्यगुणैर्गरिष्ठः ।
 स्वर्गस्थितोऽपि सुकृपाद्रितमानसेन
 दद्याद्धि मां शुभमनः ! 'सुमनः ! सुवृद्धिम् ॥

—श्रीहिमाशुविजयजी

— 3 —

(१)

हा ! हा ! गुरुश्री ! आपतो
 इस भूमितल से चल दिष्ट,
 पर, अब करेगा कौन प्रयत्न
 धर्मविस्तृति के लिये !
 साहित्यसेवकपंडितोंको
 कौन देगा योग अब,
 शासन-प्रकाशन दूसरों पर
 अब करेगा कौन कब ! ॥

(२)

हा ! विश्ववदितपादपकज—
 युग ! मिलोगे अब कहां !
 हा ! भुवन-भास्कर ! आपका
 दर्शन मिलेगा अब कहां ! ।
 हा ! जैनपथ-यासाद के
 आधार स्तम्भ ! कृपानिधे !
 क्यों कर दिया अशरण हमें हा !
 क्या किया यह हा विधे ! ॥

(३)

वाणी-सुधारस-पान हमको
 दाय ! होगा अब कहाँ !
 गंभीर अनुभव-तत्त्व भी
 सुनने मिलेंगे अब कहाँ ! ।
 स्मित-चारु, भास्वर, सरल
 'मुख-मंडल' कहाँ अब देखना !
 वह मधुर हास्य-विनोद भी तो
 अब कहाँ अन्वेषना ! ॥

(६)

सुख-दुःख-वार्ता बैठ किसके
 पास कहेना अब हमें !
 अनुभव-वयोवृद्धत्व-छाया
 अब कहां लेना हमें । ।
 सम्बन्ध हो कुछ भी नहीं था
 आपसे ऐसा हुआ !
 कैसा हुआ यह प्रलय सा,
 जावन हमारा हत हुआ ! ॥

(७)

जाना यहाँसे है सभीको
 शोक करना व्यर्थ है,
 वैराग्यवासित-हृदय हो
 कर धर्म करना सार्थ है ।
 सम्बन्ध-स्नेह प्रशस्त जो है
 वह गुणावह स्पष्ट है,
 पर अन्त में उसके, न होना
 शोक-वश पुरुषार्थ है ॥

(६)

संसारका यह है स्वभाव कि
 जन्मना-मरना सदा,
 है जन्म के सह मरणकी
 भी अविचलित भीषण गदा ।
 उत्कृष्ट जीवन धारियों को
 मरण उत्सव-तुल्य है,
 त्यज जीर्ण पटको नव-मनोहर-
 वस्त्र-धारण-तुल्य है ॥

(७)

रहता नहीं जब क्षीण-तनु में
 कार्य-कृति-बल, तब यहाँ
 रख कर उसे, हमसे तिरोहित
 हो नवीन शरीर ही,
 धर कर महात्मा साथते है
 जोरसे फिर साध्य ही,
 उन के लिये मरना अधिक-
 उत्कृष्ट जीना है सही ॥

—भीष्मः यविजयजी

— ४ —

(१)

श्रीजैनाचार्य जहानमें धर्म किया बहु धाप ।
कालवलीसे विजयकर मुरलोक सिधारे आप ॥

(२)

समाचार सुन शोकके श्रावक सब गये कांप ।
ज्ञानदृष्टिसे हृदयमें दरशन देवो आप ॥

(३)

देशोद्धारको वन्दकर अजपा किया सो जाप ।
जोतिरूपको ध्यान धर काट दिये सब पाप ॥

(४)

काल युद्ध करके दृटा खींच खींच कर चाप ।
तेज तपस्वी नहि दृटा विजय लगाई छाप ॥

—चतुरसिंह लोड़ा उदयपुर

— ५ —

(१)

किया नष्ट अज्ञान—तमको जिन्होने,
दिखाया सुपथ ईश को शीघ्र पाने ।
सदा मूर्ति आदर्श की थी सभी को,
नमस्कार आचार्यश्री के पदों को ॥

(२)

अहा ! ' मूल ' को खोजके मुक्ति पाई,
विजै धर्म पै पाय कीन्हीं निकाई ।
कभी तत्त्व सशोधनमें न हारे,
नमो श्रीगुरु ज्ञानदाना हमारे ॥

(३)

पुरुषार्थ दिग्दर्शनकी सुशिक्ष
अहिंसा सहिष्णुत्वकी थी तितिक्षा ।
हुई पूर्ण सारी, हमें खूब तारे,
नमो श्रीगुरु ज्ञानदाता हमारे ॥

(४)

काशीपुरीमें यशो-ज्ञान-शाला,
स्थापी, हुआ जैनमतका उजाला ।
यशो-ग्रन्थमाला जिन्होंने प्रचारी,
उन्हीं देवको वन्दना है हमारी ॥

(५)

सदा शान्तमूर्ति सहिष्णुत्व धारे,
सदा सत्य भाषी, अहिंसा प्रचारे ।
अज्ञानका मूल नसैं सदाको,
वदों उन्हीं श्रीगुरु देवताको ॥

(६)

गार्हस्थ्य शिक्षा-महामोक्ष-दानी,
आचार्य योगी यतिवर्य ज्ञानी ।

पौर्वात्य पाश्चात्यवासी पुकारें,
नमो श्रीगुरु ज्ञानदाता हमारे ॥

(७)

उजाला हुआ ज्ञान का था तुम्हारे,
होते यहाँ स्तम्भित देख सारे ।
बने लाहले ईशके जो सदाको,
नमस्कार मेरा उन्हींके पदोको ॥

(८)

नमो ज्ञानदाता ! नमो ईशरूपा !
नमो ज्ञानसिंघो ! नमो विश्व भ्राता ! ।
विजैधर्मसूरि, नमो शास्त्रज्ञाता !
नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥

— ' कविदास ' लिखर

— ६ —

(गजल)

हमें गुरुदेव का कोई पता देता तो अच्छा था ।
 रतन खोया हुआ कोई बता देता तो अच्छा था ॥
 बताता था हमें हरवार जो रस्ता सतासत का ।
 उसी आचार्य से कोई मिला देता तो अच्छा था ॥
 सुनाता था हमें जो वीर-जिनवरकी मधुरवानी ।
 वहाँ मीठे वचन आ फिर सुना देता तो अच्छा था ॥
 मिटाता था जो ग्रामों ग्राममें जाकर के हिंसा को ।
 प्रतापी वीर वह दर्शन, दिखा देता तो अच्छा था ।
 जपे जो धर्मसूर्याश्वर विजय उसकी सदा होगी ।
 'जवाहर' ध्यान तू इनसे लगा लेता तो अच्छा था ॥

— 'जवाहर' आभरा.

— ७ —

(गज़ल)

जुवां से तो अदा अहसां तुम्हारा हो नहीं सकता ।
 मगर बैठे रहें चुप यह गवारा हो नहीं सकता ॥१॥
 सुनो छत्तीस गुणधारी विजयश्रीधर्मसूराश्वर ।
 तुम्हारा-सा हितू कोई हमारा हो नहीं सकता ॥२॥
 ये सच है कि रहें मौजूद चाहे सैकड़ों तारे ।
 मगर सूरज बिना दिनका उजारा हो नहीं सकता ॥३॥
 हमारी कौम को तूने जगाया ख्वाब गफ़लत से ।
 कहो क्या ? आपका आना दुवारा हो नहीं सकता ॥४॥
 जवाहर आपके चरणों में अपना सर झुकाता है ।
 करो कुछ आ मदद, तुम बिन सुधारा हो नहीं
 सकता ॥५॥

— ' जवाहर ' भागरा.

— ८ —

किसीके साथ हमेशा जहाँ नहीं रहता;
कि एक शत्रु पे हरगिज़ समाँ नहीं रहता ॥

जो दिन गुज़रता है सब काली काली आती है;
जमाना रातका भी जादरां नहीं रहता ॥

न वृद्धावस्था पे हाँ काल मोहित होता है;
जो आये मौत तो फिर नौजवां नहीं रहता ॥

यह काल तोड़ता है दिल ज़मानेवालों के;
कि भीर जाय तो फिर कारवां नहीं रहता ॥

‘ श्रीविजयजी ’ मुक्तलोक को खाना हुये;
कि नूर नूर से बम बरकरां नहीं रहता ॥

न यूरुप और न अमरिकामें तसल्ली है;
कि धूप लगती है जब नुक्तदां नहीं रहता ॥

समाई जोतमें जोत ओर मुक्त की बन्द कटी;
जन्म क्लेश करें रजवां नहीं रहता ॥

१९७९

‘ मुनीर ’ हमको भी दर्शनकी या बड़ी तृष्णा;
पे चाव जिसका घना हो यहाँ नहीं रहता ॥

—राज़ी मुहम्मद मुनीर,
मारोवाली (पंजाब)

— ६ —

कृतञ्च तारीखं इन्तकाल पुरमलाल महजने इफ्तख्त्

१९७९

मुर्शिदे कामिल विजयधर्मसुरि नैकुंठवासी

१९७९

कृतञ्च

यह क्या जुल्म अहले ज़र्मी पर किया

उठाया किसे ऐ फलक तूने आह ॥

वहाँ ऐसे लोगोंकी थी क्या कमी ?

यहाँ हो गये इल्म सारे तवाह ॥

सितंबर की तारीख थी पांचवीं

सह शम्बेका था रोज़ रोज़े सयाह ॥

थी भादोंका तारीख इक्कीसवीं

था सम्बत् उनामी खुदांकी पनाह ॥

कि एक आसमां गम का टूटा यहाँ
 किया कोइको जिसने एक दममें काह ॥
 मुरजीकी रहलत सितम कर गई
 जहाँ मेरी नजरोमें तीरा है आह ॥
 रहा अब न ऐसा जहाँ में कोई
 खुश अल्लाह—आलिम—सखी—खैरखाह ॥
 वहीदे ज़मन नेकज़न—फख़र—फन
 खुदासे लगन जिसकी शायो पगाह ॥
 खजाना था वह इल्म व इल्लाहका
 वह दरया था जिसका किनारा न था ॥
 जहाँ मेरी नजरोमें तारीक़ है
 ज़माना नज़र आ रहा है सपाह ॥
 थी 'मुनअम' की भी फिक्र तारीख़ की
 कि हातिफने वम खींच कर एरु आह ॥
 रहा वे तआम्मुल यह साले वफ़ात
 बिजपधर्ममूरि फर्जान्त पनाह ॥

१९१२

— ૧૦ —

(૧)

જે જૈનતત્ત્વ ધરૌ જાગ્રતિ આપનારા,
જે જૈનસુધમહિ ઓજસ યાપનારા,
વ્યાખ્યાન બોધપર જેનો સદૈવ પ્રીતિ,
આચાર્ય શ્રીવિજયધર્મસૂરિનો રીતિ ॥

(૨)

સાહિત્ય શોધયૌ સમાજની સુવ્યવસ્થા,
સાધી સુજૈનતણુ તત્ત્વ ખરે અહિંસા;
જેનાયૌ આર્ય-ધર્મ-મુસ્લિમ બ્રાતિ ભાગી,
આચાર્ય શ્રીવિજયધર્મસૂરિ સુભાગી

(૩)

વીતાવૌ વીસ સુધૌ આયુ અતિ સ્વચ્છદે,
આપી સુસુદ્ધિ ઉમદા ગુરુ વૃદ્ધિય દ્રે,
માઘ્યા યુવા સ્થિતિ જરા પલગી નિરાળી,
આચાર્ય શ્રીવિજયધર્મસૂરિનો ભાની.

(૪)

સ્થાપી યશોવિજય નામનો પાઠસાળા,
કાઢી યશોવિજય તે મહિ ઐયમાળા,

— ૧૧ —

(૧)

હરે ગંગા બધાં પાપો, ચંદ્રમા તાપને હરતો,
ખરો સાધુ-સમાગમ એ, પાપ ને તાપ સંહરતો.

(૨)

દમ વ્યાખ્યાન ધર્મતણા, રાસ પણ વાંચીને રૂડા;
જૈન તરવો બતાવીને, સુધાર્યા નાસ્તિકો કૂડા.

(૩)

પુણ્ય વિભૂતિ ગુણી માયા, ધન્યત્રી વિજયધર્મસૂરિ;
મીઠી વાણી મુજી ચાતી, આમા ધર્મની પૂરી

(૪)

સ્થૂલ દેહે વિલય પામ્યા, મૂઢી અવશેષ શુભ કીર્તિ;
જન નવયુગતણા નેતા, ગયા દમ તરવની સ્ફૂર્તિ.

(૫)

ઉડા ઇતિહાસના વેત્તા, ખરા વિજયેન્દ્રસૂરિજી,
વિચારદ ન્યાય ને મંગલ, અને વિદ્યાવિજય તેજી.

(૬)

શિષ્ય ચારે તણા કર્યો, અનૂપમ જોઈ આનન્દે;
ઉછલતા બાલ હૃદયો સૌ, શુદ્ધ કર્તવ્ય-પથ મોઢે.

— ' બાલકવિ ' જામનગર.

— ૧૨ —

(૧)

ધર્મેના ધારી વિજયધ્વજ, વિજયધર્મસૂરિ બધા ।
ગુજરાત અજવાણી, નૂરાની નૂના નૂરો બધા ।

(૨)

મૂલચક્ર મહુવામાં ખીલી, પ્રતિપદ પદે વિકસી રહ્યા ।
ભારત-ગમન ધોડ્ય કલા, પ્રકટાવીને વિરમી બધા ।

(૩)

ઉપદેશની અંજન-સલાહો, હિન્દને આજી બધા ।
ધર્મ-અમૃત પાઈ નાસ્તિક કષકને ગળી બધા ।

(૪)

જોલિયા ત્યાંથી ગયા ।

(૬)

કંઈ આગ્ન-જર્મન ને ઇટાલી, અમેરિકન જીતવી ગયા !
પૃથ્વી પરે અણુમૂલ અદિંસા, યદ્ય પ્રકટાવી ગયા !

(૭)

બેક્ટર ગુજરાતની સેવા ય સંત કરી ગયા !
આત્મેષ અગણિત કદાનીમાં, સૂરિ સંમ્રણી ગયા !

(૮)

પશુચાળા-પુસ્તક-ચાનચાળા-પુષ્પ ચાં સુરભી ભર્યાં !
કર્મચોગી-જીવન-તર નવપલ્લવિત કરી ગયા !

(૯)

મહાવીર જે આહુલેકથી, આ વિશ્વને જીતવી ગયા !
તે ધર્મના પોકાર-ધર્મ ધરા વિષે ગજવી ગયા !

(૧૦)

બૂલા પડ્યા દેવી કિરસ્તા ! આપ અહીં આવી ચઢ્યા !
ગૂજી હૃદય રણકાર-પલમાં પાખ ફફડાવી ગયા !

(૧૧)

રા ! રા ! હવે આ જૈન આલમ ! ઓલીયા ચાલી ગયા !
મણિમય જીવનની જ્યોત પ્રકટાવી અને જીતવી ગયા ! !

— ' પાદશાકર ' પાદશા

— ૧૩ —

શ્રીમદ્ વિજયધર્મસૂરીશ્વર, સ્વર્ગવાસી યાતા ગુરુરાય,
મહાન પુરુષની યાદગીરી કાવમ નિર્વાણુભૂમિમાં થાય,
દક્ષ શિષ્ય પરિવાર જેમને। દક્ષ મળી એવક મહુદાય,
વિજયધર્મસૂરિ ઉપગારની, કદર કરી અનુભવી કહી શાય
જય પતાકા જૈન ધર્મની, ફરકાવી ભારત મોઝાર,
યશ ગંગાજલ નિર્મલ સમજસે, દેસ વિદેસ વખો દદપાર.
ધર્મ જ્ઞાન વૃદ્ધિ અમિ રચીએ, કાશી જેવા ગ્રામ મોઝાર,
રમણિય જૈનયાલા, પશુસાનાતુ ગ્યાપન જેઓ કરનાર,

— ૧૪ —

વન્દન ધર્મથી રે ‘ ધર્મવિજયસુગિવર ’ને આજે,
સ્મરણ-શ્રીગુરુદેવનું રે, કરીએ અતિ ઉત્સાહ;
વિજય સુધર્મનો જોડથી જો, ધર્મવિજય ધરમાહ...વંદન ૧

આજ જયન્તિ એકની છે, ઉજવીએ ઉછરગે;
સદ્ગુણ સંપન્ન દહ સરકારી, આનંદ એ સત્મંગે ..વંદન ૨

માનવ દેહ વિલય છતાં છે અક્ષર દેહ અલંગ;
કૃતિ સર્વ નિહાળુ ત્યારે, સદ્ભૂત દરય પ્રસંગ...વંદન ૩

જગ પટ્ટપર ઊજવલ જીવન છે, મંદલ એ માનવ દેહ;
પરમાત્મ પથ સાધન જેનું, માધ્ય ન ચૂકે રેહ...વંદન ૪

“બ્રહ્મચારી” એ બાલપણથી, યોગી આદર્શક જગમાં;
જૈન ધર્મધ્વજને ફરકાવ્યો, ધર્મપ્રથમ ગૃહિ ક્ષમા...વંદન ૫

પટ્ટદરશન અખ્યાસક સાથે, દોહન તાત્ત્વિક કરતા;
જૈન અને જૈનેતરના જો, મંથય મધલા કરતા...વંદન ૬

પ્રકરણ ૧ છું

ભારત બૂપણ દૂપણ વિણજે, રેલે રસ સ્વાદાદી;
સોહાબો ભવિ ભવ્ય બગીચો, શિખ વૃન્દ દે માદી...વંદન ૭

આર્થ મંસ્કૃતિ આર્થ દેશની, ગુમ થઇ દુઃસગે;
જીવન અધ્યુ સર્જન કરવા, કેજ અજાવી પ્રસંગે...વંદન ૮

સંકુચિત દષ્ટિ નહીં જેતી, વાણી વ્યાપક મામી;
અનેકાન્ત મત વિસ્તૃત કરવા, કાણુ નહીં નય નદામી...વંદન ૯

સપ્ત ક્ષેત્ર સૌંદર્ય અનાવા, પોષણ પૂરણ કરતા;
કરણુ નહીં પ્રણાલી કરતા, “ધર્મવીર” એ કહતા...વંદન ૧૦

— ૧૫ —

એ ! બતલાવો કોઈ મહર્ષિ, વન્દન કરીએ આજ મહર્ષિ. એ.
 મુનિવર, ગુરુવર, સુરિવર માનું, સત્ય પ્રરૂપક સાચા;
 સમયોચિત સમજાવટ જેની, તાત્વિક સાત્વિક વાચા. એ ૧
 અભ્યાસી ષટ્દર્શનના જે, ધ્યેય અબાધિત જેનું
 તત્ત્વ દોહનની સુંદર શૈલી, જ્ઞાન પ્રભાવિક તેનું. એ. ૨
 જૈન અને જૈનેતર જગમાં, પૂજ્ય પવિત્ર ગણુયા;
 આકર્ષક ગુણુ દિવ્ય અનુપમ, ધર્મ ધીર કહલાયા. એ. ૩
 “ જૈની ઝમ ” જગમાં ફેલવવા, યત્ન યથાવિધ કરતા;
 લક્ષ ન તેહ તરફ રહ્યું આજે, ઝગડા આગલ ધરતા. એ. ૪
 “ સાધારણ ” અને “ દેવ દ્રવ્ય ”નો, પ્રશ્ન પ્રમાણિક જેનો.

પ્રકરણ ૨ જી

શોક પ્રદર્શક તારા

૧

તાર મળ્યો. સ્વર્ગવાસ માટે ઘણી દિલગીરી.

—જૈનસંઘ, પાટડી.

૨

આચાર્ય મહારાજના અવસાનના હૃદય-દ્રાવક સમાચારથી અત્યંત દિલગીરી. જૈનસંઘને માટે અસહનીય ખોટ, અંતઃકરણની સમવેદના.

—જૈન શ્વે૦ સંઘ, નાગપુર.

૩

આચાર્યજીના અવસાનથી આમલનેરના લોકો અત્યંત દુઃખી. જૈન સંઘનો સ્થંભ તૂટી પડ્યો. પરમાત્મા તેમના આત્માને શાન્તિ આપે.

—જૈનસંઘ, આમલનેર.

૪

મહારાજ ધર્મવિજયસૂરિના દુઃખદાયક અવસાનથી અત્યંત દુઃખી. અહિં હડતાલ પડી, એમના અમર આત્માને શાન્તિ મળે.

—જૈનસંઘ, અમરેલી.

૫

આચાર્ય મહારાજના અમામયિક મૃત્યુ માટે અંતઃકરણથી સમવેદના.

—શ્રી સંઘ, બનારસ.

૬

આચાર્યજીના સ્વર્ગવાસ માટે દિલગીરી. પાખી પાણી.

—જૈનસંઘ, વીરમગામ.

૭

આચાર્ય મહારાજે આ સંસાર છોડ્યો, સાંભળીને અત્યંત દુઃખ. શોક માટે આજે બપોર અંધ.

—જૈનસંઘ, લીમડી.

૮

મળ્યો. વિજયધર્મસૂરિના દેહાવસાન માટે અત્યંત દીલગીરી. તેમના માન માટે હડતાલ પાડી.

—મોટા મુહાબત, અમરેલી.

૯

મળ્યો. જૈનસંઘના નાયક આચાર્ય મહારાજના અસામાયિક અવસાન માટે અત્યંત દિલગીરી.

—જૈનસંઘ, મહુવા.

૧૦

આચાર્યના અવસાનથી અંતઃકરણથી અફસોસ. એમના આત્માને શાંતિ મળે.

—સુનાવાલા, ભાવનગર.

૧૧

મળ્યો નેતા જૈનાચાર્યજીની ખોટથી અત્યંત દિલગીરી.

—જૈનસંઘ, જોધાવી.

૧૪

આચાર્યજીના સ્વર્ગવાસ માટે અંતઃકરણથી દિલગીરી બધા સાધુઓને માટે સમવેદના.

—હીરાચંદ (સચેતી) અમરમેર.

૧૫

અત્યંત દિલગીરી, બધા શ્વેતામ્બર જૈનોએ વ્યાપાર બધ કર્યો.

—જૈનમંધ, બધાવર.

૧૬

મહારાજજીના અવમાન માટે અંતઃકરણથી દિલગીરી.

—જૈનસંધ, ઇંદોર.

૧૭

ગુરુકુલના સ્થાપક આચાર્ય મંના અવસાનથી ગુરુકુલના વિદ્યાર્થી અને સ્થાપકને અત્યંત દિલગીર. શાસનદેવ એમના આત્માને સંપૂર્ણ શાંતિ આપે.

—ત્રિભુવનદાસ અમરચંદ.

મેનેજર ચરોવિ. જૈનગુ, પાલીતાણા.

૧૮

હું અને શ્રીસદ આચાર્યજીના દુઃખદાયક અવસાન-સમાચાર જાણીને અત્યંત દિલગીર.

—રાજા, અમૃતમર્ગજ.

૧૯

પૂજ્યપાદ વિજયધર્મસૂરિજીના અવસાનથી અત્યંત દિલગીરી.

—જૈનધર્મ પ્રચારક સભા, ભાવનગર.

૨૦

મળ્યો. પૂજ્યપાદ વિજયધર્મના અવસાનથી અત્યંત દિલગીરી.

—ડોમાભાઈ અબેચંદ અને સદા, ભાવનગર.

૨૧

બધા સભાસદો અત્યંત દિલગીર. જૈન સંઘ માટે ન પૂરી ચકાવ
તેવી ખોટ.

વસ્ત્રભદ્રાસ,

—એ, આત્માનાંદ જૈન સભા, લાલનગર

૨૨

આચાર્યજી વિજયધર્મસૂરિજીનો સ્વર્ગવાસ સાંભળી અત્યંત
દિલગીરી,

—જૈન સ્વયંમેવક મંડળ, મુંબઈ

૨૩

બારે ખોટને માટે બહુ દુઃખી, અંતઃકરણથી સમવેદના સ્વીકારથી.

—કેશવલાલ હર્ષદરાય કુવ, અમદાવાદ

૨૪

૨૭

મળ્યો. જૈનસંઘમાંથી આ મહાત્માના જવાથી દિલગીર. પરલોકમાં
સુખ માટે પ્રાર્થના કરીએ છીએ. દેવવંદન કર્યું. બજાર બંધ.

—જયવિજય અને મહાસંઘ, શિવગંજ

૨૮

મળ્યો. વિજયધર્મસૂરિજીનો સ્વર્ગવાસ સાબળીને શ્રીમંધ અત્યંત
દિલગીર

જૈનમંધ, રતનામ

૨૯

શુદ્ધાત્મા આચાર્ય વિજયધર્મસૂરિના દુ.ખદાયક મમાચાર મળ્યા.
અંતઃકરણથી સમવેદના જાહેર કરીએ છીએ.

—જૈનસંઘ, આગરા

૩૦

તાર મળ્યો પાખી પાળી. બહુ દિલગીર. એમના આત્માને શાંતિ
થાઓ.

—જૈનાચાર્ય બુદ્ધિસાગરસૂરિજી, મહેમાણા

૩૧

મહારાજના અવસાન માટે દિલગીર. મમવેદના સ્વીકારશે.

—દેશપાડે, ધુળીયા

૩૨

મળ્યો. દુ.ખદાયક સ્વર્ગવાસ માટે અમે બધા દિલગીર

—જૈનસંઘ, પ્રાંતીજ.

૩૩

મળ્યો. મોટી ચિંતા. મહારાજને હડતાલ પાડી. પરમાત્મા એમના
આત્માને આશીર્વાદ આપે.

—સાધ્વી હેતશ્રીજી અને જૈનસંઘ હડી.

૩૪

અમે અને સંઘ આચાર્યશ્રીનું અવસાન સાબળાને બહુ દિલગીર કાંસે દેવવદન કર્યું.

—આચાર્ય જયસુરિજી, મુંબઈ.

૩૫

મળ્યો વિજયધર્મસુરિજીએ આ સંભાર છોડ્યો તેથી સંઘ બહુજ ચિંતા કરે છે.

—જૈનસંઘ, બોટાદ.

૩૬

મળ્યો વિજયધર્મસુરિજીના જવાથી જૈનસંઘ, એક યોગ્ય સુર, તત્ત્વવેત્તા અને ભારતીય સાહિત્યના વિદ્વાનને ખોવે છે, કે જેની બરાબરી ક્યાંય પશ્ય નથી જોવાની. એમની ખોટ પૂરાય તેમ નથી. એમના માન ખાતર હડતાલપૂર્વક પાખી પાળી. અને સ્મરણ માટે ફંડ કપ્યું.

૪૦

આચાર્યજી માટે બહુ દિલગીર.

—જૈનસંઘ, વલસાડ.

૪૧

આચાર્યજીના આકર્ષિતક અવસાનથી દુઃખી. એમના પવિત્ર આત્માની શાંતિ મોટે પ્રાર્થના કરીએ છીએ. બધાએની સાથે અંતઃકરણથી સમવેદના.

—શ્રી જૈનસ્વયંસેવક મંડળ, ઇંદોર.

૪૨

વિજયધર્મચરિત્રો સ્વર્ગવાસ સાંભળી દિલગીર.

—મોહનવિજયજી, સૂરત.

૪૩

તાર મળ્યો. નાશિકના જૈનો તરફથી હું આચાર્યશ્રી માટે દિલગીરી બહાર કરું છું. પરમાત્મા એમના આત્માને શાંતિ આપે.

—જગનલાલ દામોદર, નાસીક.

૪૪

ધર્મવિજયજી આચાર્યના અવસાન માટે બહુ દિલગીરી.

—શ્રીસંઘ, જામનગર.

૪૫

તાર મળ્યો બહુ દિલગીર. પત્ર વાંચ્યો, ધૈર્ય રાખો.

—માણેક મુનિ. પાલણપુર.

૪૬

આચાર્યજીના અવસાનથી પડેલી ખોટ માટે અત્યંત દિલગીર

—હીરાકુંઅર

જૈન સંઘ સમરત.

મગનલાલ ખેમચંદ ટોપીનાળા—સૂરત

૪૭

બહુ દુખી. એમના મોક્ષ માટે અત કરણી પ્રાર્થના
—પાઠક, વડનગર

૪૮

મળ્યો આચાર્ય વિજયધર્મસૂરિજીના અવસાન માટે અત્યન્ત દિલગીરી
—જૈન સધ, વળા

૪૯

એક જાહેર સભામાં એકઠો થયેલો જૈન સધ આચાર્ય વિજયધર્મસૂરિજીના અવસાન માટે અત્યન્ત દિલગીરી જાહેર કરે છે અને તેમના શિષ્યોને, તેમની મોટી ખોટમાં સમવેદના જાહેર કરે છે અને આશા રાખે છે કે તેઓ એમના મોટા પરોપકારી કામો આગળ ચલાવશે.
—વી. કે નામજોશી પ્રેસીડેન્ટ, ખ.ભાત.

૫૦

મળ્યો આચાર્ય વિજયધર્મસૂરિજીના અવસાનથી આઘાત પહોંચ્યો. અહિ દેવ વદન ચતુર્વિધ સધે ક્યું બજાર બધ હતો મોટી શોક સભાઓ, પૂજા, આંગી, સપૂર્ણ રોયની વિગેરે થયું.
—આચાર્ય વિજયવીરસૂરિ અને જૈનસધ, આકોલા

૫૧

આચાર્ય નીતિવિજયજી અને સધ, આચાર્યશ્રી વિજયધર્મસૂરિજી માટે અત કરણી દિલગીર.
—જૈનસધ, વેરાવળ

૫૨

જૈનાચાર્ય વિજયધર્મસૂરિજીનો સ્વર્ગવાસ માંબળાને હિઝ દાખનેસ બહુ દિલગીર, મને સમવેદના જાહેર કરવાની આજ્ઞા મળી છે
—પ્રાપ્તવેદ સે. મહારાજાજી સાહેબ ઉદયપુર.

૫૩

મહુવાના રહેવાસીઓએ, અત્યન્ત દિલગીરીપૂર્વક મહાન જૈનાચાર્ય શ્રીવિજયધર્મસૂરિજીના હુન્મદાયક સ્વર્ગવાસના સમાચાર સાંભળ્યા છે. તેઓ (મહુવાના રહેવાસીઓ) આખા દેશને માટે, અને ખાસ જૈનોને માટે તેમની ન પૂરી શકાય, એવી ખોટને માટે સમવેદના જાહેર કરવા માટે એક જાહેર સભામાં મળ્યા છે

—નટવરલાલ માણેકલાલ સુરતી, પ્રમુખ, મહુવા

૫૪

જૈનશ્વેતામ્બર આનંદવર્ધક મંડળના સભાસદો એક ખાસ સભામાં એકત્રિત થઇને આચાર્ય વિજયધર્મસૂરિના સ્વર્ગવાસ માટે દિલગીરી જાહેર કરે છે, તથા જે વિવિધ ધાર્મિક સેવાઓ તેઓએ કરી છે, તે અને જૈનધર્મને માટે એમની અત્યન્ત લાગણી તથા કાર્યકુશલતાનું અનુમોદન કરે છે. એમને આત્મા શાંતિમાં રહે, એ ઇચ્છે છે એમના આત્માને માન આપવા માટે સભાસદો તરફથી અવતીજી તીર્થના દેરાસરમાં પૂજા-આગી કરવામાં આવી છે.

—આનંદ વર્ધક મંડળ, હુજૈન.

૫૫

વિજયધર્મસૂરિજીના સ્વર્ગવાસ માટે દિલગીરી એમના આત્માને શાંતિ મળે.

—જૈનસંઘ, પ્રભાસપાટણ.

૫૬

શોચ આચાર્યના અવસાન માટે ધણી દિલગીરી.

—જૈનશ્રેયસ્કર મંડળ, ખોરસદ.

૫૭

આચાર્ય મહારાજનું અવસાન સાલગીને અદિનેા સંધ ધણે
દિલગીર, બધું કામ બધું

—ચંદનમલ નાગોરી અને સંધ, છાટીસાદડી.

૫૮

વિજયધર્મસૂરિજીના સ્વર્ગવાસથી દિલગીરી.

—લીલાચંદ્ર ગુલામચંદ, શિરપુર.

૫૯

મહારાજ કુમાર, આપના વિદ્વાન ગુરુના સ્વર્ગવાસ માટે બધું
દિલગીર

—પર્માનલ એસિસ્ટન્ટ, ઉદયપુર.

૬૦

૬૪

બરોડા જૈનસંઘ આચાર્યજીની જોટ માટે અંતઃકરણથી દુઃખી.

—અમથાલાલભાઈ, બરોડા.

૬૫

વિજયધર્મસૂરિના અવસાન માટે અમે દુઃખી છીએ.

—બાલચંદ કોચર અને જૈનસંઘ, અમરાવતી.

૬૬

આચાર્ય વિજયધર્મસૂરિજીનું અવસાન સાંભળીને અત્યંત દુઃખી..
આખા હિંદુસ્થાન માટે ન પૂરી શકાય એવી જોટ પડી છે.

—માનશંકર પીતામ્બરદાસ મહેતા, ભાવનગર.

૬૭

આપના શુરજી શ્રીવિજયધર્મસૂરિજીનું અવસાન સાંભળીને હું બહુ
દિલગીર છું. આખા જૈનસંઘ માટે એમનું અવસાન, એક મોટી જોટ
છે. મારી અંતઃકરણની સમવેદના સ્વીકારશો.

—વિંધ્યેશ્વરીપ્રસાદ કર્નલ. ચીફ સેક્રેટરી, બનારસ સ્ટેટ.

૬૮

પૂજ્યપાદ આચાર્ય આપણી વયમાંથી ગયા છે, એ સાંભળી હું
ખરેખર દિલગીર થયો છું. તેઓ એક વધારે શાન્ત જીવનમાં ગયા છે,
એ જાણીને આપણને દિલાસો મળે છે.

—ગંગાનાથ ઝા. સંસ્કૃત કોલેજ બનારસ.

૬૯

આચાર્ય મહારાજના સ્વર્ગવાસના સમાચાર સાંભળીને અત્યંત
દુઃખી. જૈનસંઘ માટે ન પૂરી શકાય એવી જોટ પડી. હૃદયના, જિંડાણુ-
માંથી સમવેદના

—કેશરીચંદ પન્નાલાલ ઝવેરી, નાગપુર.

૭૦

શુક મહારાજના અસામયિક મૃત્યુ માટે અંતઃકરણથી સમવેદના વાચશો.

—મંત્રણવિજયજી, બનારમ.

૭૧

વાંચ્યો. દિલગીર

—વિજયનેમિસૂરિ, ખંભાત.

૭૨

જેન ધર્મ પ્રભાવક મહાન આચાર્યશ્રીના એક ઉત્તમ આચાર્યની ખોટ આપણને પડી છે. એ મંત્રણાને મને આઘાત થયેલ.

—અમરચંદ, મુંબઈ.

૭૩

વિજયધર્મસૂરિના અવસાન માટે બહુ દિલગીર.

—કર્મચંદ નારાયણ, અમરેલી.

૭૪

ધર્મસૂરિનું અવસાન વાંચી બહુ દિલગીર સમવેદના સ્વીકારશો.

—નરોત્તમદામ, મુંબઈ.

૭૫

આચાર્યશ્રીના અવસાન માટે અમે દિલગીર છીએ.

—જેસંગલાલ મોતીલાલ, મુંબઈ.

...

૭૮

શ્રીજૈનપરીવૃદ્ધિ જૈન બાળાશ્રમના રથાપક તથા પિતાએવા આચાર્ય
મહારાજશ્રીના સ્વર્ગવાસથી બહુ દુઃખી.

—બાળાશ્રમ, મદુવા.

૭૯

પરમ પૂજ્ય વિજયધર્મસુરિજીનું અવસાન સાંભળીને અત્યંત
દિલગીર.

—ફલભયંદ, ભાવનગર.

૮૦

જૈનીઝમને પડેલી બારે ખોટ માટે દિલગીરી. એમને શાશ્વત
શાંતિ મળે અને શાશ્વત શેશની એમના ઉપર પડે, એમ આહીએ છીએ.

—દેવચંદ દામજી અને
શુભાનયંદ લલ્લુભાઈ } —ભાવનગર.

૮૧

ધર્મસુરિજીનું અવસાન વાંચીને અંતઃકર્ણથી દુઃખી, અસામયિક
ખોટ પડી છે.

—મોહનલાલ હેમચંદ, મુંબઈ.

૮૫

આજે સભા થઈ, વિજયધર્મસૂરિના અવસાન માટે અત્યંત દિલ-
ગીરી જાહેર કરી.

—મંથમાળા, ભાવનગર.

૮૬

આચાર્ય મ૦ સાહેબની ખોટ સાબળીને અત્યંત દિલગીરી.

—અમૃતલાલ કેવળદાસ, ગોધાવી.

૮૭

આચાર્ય વિજયધર્મસૂરિજીનું અવસાન સાંભળી બહુ દિલગીર.

—જુહાભાઈ સાકરચંદ, ભાવનગર.

૮૮

મહારાજજીના અવસાન માટે અતઃકરણ્યથી સત્તાપ થયો.

—નયમલ ગંભીરમલ, ઇંદોર.

૮૯

વિજયધર્મસૂરિના અવસાન માટે આજે સભા મળી અત્યંત દિલ-
ગીરી જાહેર કરી

—જેનપુવકમંડળ, ભાવનગર.

૯૨

તાર વાંચ્યો. આત્માર્થજના અવસાનથી બહુ દિલગીરી.

—લાલચંદ, ઝાલરાપાટણ.

૯૩

આત્માર્થ મહારાજના અવસાન માટે દિલગીર. આત્માની શાશ્વત શાંતિ મુશ્કેલીએ છીએ.

—સેક્રેટરી જૈન ગુરુકળ, મુંબઈ

૯૪

વિજયધર્મસૂરિજીનું અવસાન સાંભળીને બહુ દિલગીર.

—કચળચંદ, મુંબઈ

૯૫

જૈનસમાજને પડેલી ખોટ માટે અત્યંત દિલગીર. એમના આત્માને શાંતિ અને પ્રકાશ થાય, એમ ચાહું છું.

—હકીમંધ ઝવેરચંદ, ભાવનગર.

૯૬

તાર વાંચ્યો. બહુ દિલગીર. કાગળ વાંચ્યો.

—કપૂરવિજયજી, બજનગર

૯૭

આત્માર્થ મહારાજનો સ્વર્ગવાસ અસમયમા થયો એ બાણી બહુ દિલગીરી. અહિં સંઘ સાથે દેવવંદન થયું.

—નયમલ કન્હેયાલાલ, મુંબઈ

૯૮

આત્માર્થ મહારાજનો દુઃખદાયક સ્વર્ગવાસ સાંભળીને અત્યંત દુઃખી.

—મણિલાલ જોડણલાલ, મુંબઈ.

૯૯

૧૦૦

મહારાજના અવસાન માટે અંતઃકરણથી દિલગીર.

—નંદલાલ મોતીલાલ, ઇંદોર.

૧૦૧

આચાર્ય મહારાજનું દુઃખદાયક અવસાન સાંભળીને દિલગીર

—ઉત્તમચંદ દીરજી, મુંબઈ.

૧૦૨

અંતઃકરણથી સમવેદના જાહેર કરે છું. સ્વર્ગવાસી આઠ મહારાજને મહેરબાની કરીને પ્રણામ અને માળા પહેરાવો.

—ઉશ્વરચે, ઇંદોર.

૧૦૩

આચાર્ય મહારાજના અવસાનથી અત્યંત દિલગીર.

—નર્મનદામ પુરુષોત્તમદાસ, મુંબઈ.

૧૦૪

પ્રકરણ ૩ જી

સંસ્થાઓના દર્શનો

૧

શ્રી ભોરસદના સકળ જૈનોની મળેલી આ સભા મર્વાનુમતે પૂજ્ય શાસ્ત્રવિશારદ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયધર્મસૂરિજીના ભાદપદ સુદિ ચતુર્દશીના રોજ થયેલા અવસાન માટે ધણીજ દિવગીરી જાહેર કરે છે, અને એમ માને છે કે, આચાર્યશ્રીની કાળરાગ્ન્યે કરેલી ગિરજતારીયા સમરત જૈનકામને એક ભારે ખોટ પડી છે. તેમનું શુદ્ધ ચારિત્ર, જૈન-મંઘની મેવા અને અદ્વિતીય વિદ્વતા માટે અમો ખાસ નોંધ લખ્યો છીએ. આચાર્યશ્રીના આત્માને નિરંતર શાંતિ મળે. એવી શ્રી જિનેશ્વર પ્રાંથે અમારી નમ્ર પ્રાર્થના છે.

બોરસદ. તા ૧૮-૬-૨૨	}	શા. જીનાભાઈ પ્રભુદાસ પ્રમુખ કૂલચંદ જેસગભાઈ સેક્રેટરી.
----------------------	---	--

—જૈન શ્રેયરકર મડળ, બોરસદ.

૨

ગુરુવર્ષ પૂજ્યપાદ શાસ્ત્રવિશારદ-આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયધર્મ-સૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રી તા. ૫-૬-૨૨ મંગળવારે કાળધર્મ પામવાના અમાચાર મળતાં આ મરથાની એક ખાસ મળા તા. ૭-૬-૨૨ ના રોજ રા મોતીચંદ ગીરધર કાપડીયા સોલીસીટરના પ્રમુખપણા નીચે સંસ્થાના મકાનમા મળી હતી. અને નીચે પ્રમાણેના દરવા ધણીજ શાંતિથી દરેક સલાસદોએ પસાર કર્યો હતો.

“ શાસ્ત્રવિશારદ-જૈનાચાર્ય શ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી, કે જેઓ એશિયાટિક સોસાયટી બેંગાલ, એશિયાટિક સોસાયટી ઇટાલી અને જર્મન ઓરિયેન્ટલ સોસાયટીના એનારરી મેમ્બર હતા, તેઓ તા. ૫-૬-૨૨ મંગળવારે શિવપુરી મુકામે કાળધર્મ પામવાથી જૈનકામને

એક ધુરંધર વિદ્વાન્ આચાર્યની ખોટ પડી છે તેમજ હિંદુસ્થાનમાં અને હિંદુસ્થાન બહાર જૈનેતર પ્રજાએ એક સાહિત્યશોધક વિદ્વાન્ ગુમાવેલ છે. જેને માટે ધી જૈન સેનિટરી એસોસિએશનની મેનેજિંગ કમિટીની તા. ૭-૯-૨૨ ના રોજ મળેલી ખાસ સલાહ પોતાનો અત્યંત ખેદ પ્રદર્શિત કરે છે. ”

પૂજ્યપાદ આચાર્ય મહારાજશ્રીના કાળધર્મ પામવાના સમાચાર મળતાં તા. ૫-૯-૨૨ ના રોજ આચાર્ય મહારાજશ્રીના માનમાં આ સંસ્થાની ઓફીસ બધ રાખવામાં આવી હતી.

—કલકત્તા જુદરદાસ વકરીય,

તા. ૮-૯-૨૨

સેક્રેટરી,

જૈન સેનિટરી એસોસિએશન, મુંબાઈ.

૩

પૂજ્યપાદ આચાર્યશ્રીવિજયધર્મચંદ્રિ મહારાજ કલકત્તા ધર્મ પામ્યાથી આ સભાએ એક મદાન્ ગુરુ તથા આ સમાના મોટા એક લીડરને, બધે કહિયે તો એક પિતાને ગુમાવેલ છે. તેટલુંજ નહિ પરંતુ જૈન કામે એક અમૂલ્ય રત્ન ગુમાવ્યું છે. જેનું વર્ણન થઈ શકે નહિ. વળી હિંદુસ્થાનમાં તેઓશ્રીની મોટી ખોટ પડી છે. જેનોએ-જૈનેતરોએ એક મદાન્ વિદ્વાન્ અમૂલ્ય રત્ન ગુમાવ્યું છે. જેની ખામી પુરાવી મુશ્કેલ છે.

૪

શાસ્ત્ર વિશારદ-જૈનાચાર્ય શ્રીવિજયધર્મસૂરિ મહારાજના અકાળે કાળધર્મ પામવાના અત્યંત શોકજનક ખચર આ મંડળને મળતાં, આ મંડળ અંતઃકરણપૂર્વક દિલગીરીની નોંધ લે છે. એટલુંજ નહિ પરંતુ તેવા એક ધર્મ ધુરંધર શાસનરસિક મહાપુરુષને ખોયા બદલ એદ દશાંવે છે, અને શિષ્ય સમુદાયને દિલસોજી પત્ર લખી મોકલવા ઠરાવ કરે છે.

મુંબઈ.

૧૨-૬-૨૨

ચતુરદાસ માણેકલાલ શાહ.

ધરમશી નથુભાઈ.

ઓ સેક્રેટરીઓ.

—જૈનગાળ મિત્ર મંડળ, મુંબઈ.

૫

“ શ્રી વીરતત્ત્વ પ્રકાશક મંડળના ઉત્પાદક શાસન પ્રભાવક સુપ્રસિદ્ધ શાસ્ત્ર વિશારદ-જૈનાચાર્ય શ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી એસોશિયેટ મેમ્બર એસીયાટીક સોસાયટી બંગાલ, તથા જ્ઞાનરરી મેમ્બર એશિયાટિક સોસાયટી છટાલી અને જ્ઞાનરરી મેમ્બર જર્મન ઓરીએન્ટલ સોસાયટી, અનંત ચતુર્દશીના પ્રભાતે ગ્વાલીયર પાસે શિવપુરીમા કાળ ધર્મ પામ્યા. તેથી આ સંસ્થાએ એક મહાન નેતા ગુમાવેલ છે. તેટલું જ નહિ પરંતુ જૈન પ્રજાએ એક ધર્મધુરંધર આચાર્ય ગુમાવેલ છે. અને હિંદના જૈનેતર તેમજ પાશ્વ્યાત્ય વિદ્વાનોએ જૈનધર્મના સંશોધન અર્થે એક બાહ્ય સહાયક અને વિદ્વાન મિત્ર ગુમાવેલ છે તે ખાતર આજની સભા અત્યંત એકની લાગણી પ્રદર્શિત કરે છે અને પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરે છે કે તેમના પવિત્ર આત્માને પરમ શાંતિ બક્ષે.

શ્રીવીરતત્ત્વપ્રકાશકમંડળ મુંબઈની મેનેજિંગ કમિટીને ઠરાવ.

ભોગીલાલ દાલાભાઈ

તા. ૧૦-૬-૨૨

પ્રમુખ.

શિવપુરી, માળવા ખાતે પરમપૂજ્ય શાસ્ત્ર વિચારદ આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી કાળ ધર્મ પામ્યાના અત્યંત ખેડકારક સમાચાર સાંભળી આ મંડળ પોતાનો ખેડ પ્રદક્ષિત કરે છે. અને તેઓશ્રીના વિદ્યાગ શિષ્યવૃંદ-જેઓ જોકે મંસારથી વિરેકત છે, છતાં તેઓને આ કાળમાં ગુરૂશ્રીનો વિયોગ જણામ, એ સ્વાભાવિક છે. તેથી તેઓ પ્રત્યે સદ્‌આનુભૂતિ દર્શાવે છે. અને ઉપાધ્યાયશ્રી ઈન્દ્રવિજયજી, મુનિશ્રી વિદ્યાવિજયજી, મુનિશ્રી મંગળવિજયજી, મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી આદિ ગુરૂશ્રીના શિષ્ય વર્ગને ચિનવે છે કે તેઓશ્રી ગુરૂશ્રીના આદર્શ પગલે આવીને જૈન ધર્મની અનેકવિધ સેવામાં નિમગ્ન રહે અને ગુરૂશ્રીની વિદ્યાગ સાહિત્ય પ્રવૃત્તિને અને તેઓશ્રીના પવિત્ર હસ્તે ચયેલાં કાર્યોને પોષતા રહે અને તેઓશ્રીની ઉદાર વિચાર પરિણતિ પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોને જૈનધર્મની પરિચય કરાવવાની તીવ્ર ઇચ્છા અને તાર્કિક રક્ષાની તેમની તિતિક્ષાવૃત્તિને પોતાના ખ્યેય તરીકે રાખે.

—શ્રી જૈન અભ્યાસક મંડળ, મુંબઈ
શાહ વીરચંદ પાનાચંદ

૬-૬-૨૨

પ્રમુખ.

૭

શ્રીહસવિજયજી જૈન ક્ષી લાયખેરી-વડોદરાની જનરલ સભા.

પરમપૂજ્ય શાસ્ત્રવિચારદ-જૈનાચાર્ય શ્રીમદ, વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજ, કે જેઓશ્રીએ ગ્વાનીયર ૨૧૮માં શિવપુરી મામે તા. ૫-૬-૨૨ ના રોજ મચારે કાળધર્મ પામ્યાની હૃદય-દ્રાવક ખબર અત્રે તારથી મળતાં તીવ્ર ખેડ પથરાઈ ગયો હતો, અને તેઓશ્રીના માનમાં સદરદુ લાયખેરીનું કામકાજ-બધ રાખવામાં આવ્યું હતું. મહંમ સ્વર્ગવાસી મહાત્માએ જૈનશાસનની ધણી ઉત્તમ મેવાઓ બગાવી છે. તેઓશ્રીએ

શ્રીયશોવિજયજી જૈનપાઠશાળા, શ્રીવીરતત્ત્વ પ્રકાશકમંડળ વિગેરેની સ્થાપના કરી નમુનેદાર સંસ્થાઓ બનાવી છે. તેમજ કેટલાક ગ્રંથાદિ લખ્યા છે, એટલુંજ નહિં બલકે પાશ્ચાત્ય દેશોની એશિયાટિક સોસાયટી' એક ઇટાલી, અને જર્મન ઓરિયન્ટલ સોસાયટીમાં ઓનરરી મેમ્બર હોઇ શાના કેટલાક વિદ્વાન્ જૈન ફિલોસોફરોના ધણા સમાગમમાં આવ્યા હતા. અને શાસનનો સારો ઉઘોત કર્યો છે. આવા પરમોપકારી મહાત્માના સ્વર્ગમનથી મક્કળ શ્રીસંધને બારે ખોટ પડી છે. તેઓશ્રીના આત્માને પરમ શાંતિ મળે. અને મદરહુ ઠરાવની નકલ પ્રમુખની સહીથી તેઓશ્રીના વિદ્વાન્ શિષ્ય ઉપાધ્યાયજી મહારાજને મોકલાવી આપવી.

વડોદરા.

દલપતભાઈ જગજીવનદાસ

૮-૬-૨૨

પ્રમુખ

શ્રીહસવિજયજી જૈન ક્રીલાયધેરી.

અત્રેના સઘમાં પશુ દિલગીરીનો ઠરાવ કર્યો છે તથા વદ ૪ ને રવિવારના દિવસે પાખી પાળવાનો ઠરાવ કર્યો છે. સમાજે ખરેખર એક ધોરી વિદ્વાન્ રત્ન શુભાચ્યું છે. બાવી.

વડોદરા

લાલભાઈ

૮-૬-૨૨

૮

શ્રી શ્રી ૧૦૦૮ શ્રીપરમપૂજ્ય શ્રદ્ધાસ્પદ શ્રીશાસ્ત્રવિશારદ આચાર્ય શ્રીવિજયવર્મસુરિની મહારાજની આકસ્મિક મૃત્યુ પર મહલકો અત્યન્ત દુઃખ હોતા હૈ । જૈનસમાજકે એક ધુરંધર વિદ્વાન્ મહાત્માકા ઉઠ જાના, હસ નાજુક સમયમેં બહુતહી બુરા હુઆ । હસ લામીકો પૂરી હોનેમેં જૈનસમાજકો બહુતહી પિલંચ તક રાહ દેલની હોગી । આપકે ઉત્તમોત્તમ ધર્મસેવાકે કાર્યસે આપકી અમઝ ઘવલ કીર્તિ સમસ્ત

મારતમે ગૂંમ રહી થી । આપને જૈનધર્મકા ઢંકા યૂરૂપમે મી ગહગહા
 દિયા યા । એસે મહાન્ વિદ્વાન્ મહાત્માકી સ્વામી જૈનમ્માનકે લિયે
 એક મહાન્ સ્વામી હૈ । હે વીતરાગ પ્રમો ! હમ સ્વામીકો શીઘ્રહી પૂરી
 કરો । પરમાત્મા હસ મહાન્ પવિત્ર આત્માકો શાંતિ દેવે ।

હંદોર

૬-૯-૨૨

દૌલતરામ કોઠારી.

For સમાવતિ.

—શ્રી જૈન સ્વયંસેવક મંડળ. ધંદોર.

૬

—શ્રી માણસા જૈન શ્રેયરકર મંડળ. માણસા.

(૧) જ્ઞાતીયર પાસે આવેલા ચિવપુરી મુકામે ચાત્રવિચારક-
 જ્ઞાનાચાર્ય શ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજ ભાદરવા સુદિ ૧૪ ના
 દિવસે સ્વર્જવામ થયાના સમાચારથી આ મંડળ અત્યંત શોકની લાગણી
 અનુભવે છે. તેઓશ્રીના અવસાન પ્રસંગથી જૈનધર્મનો એક આધાર
 સ્થંભ તૂટી ગયાતું તેમજ જૈનતત્ત્વના જગતપ્રચારની એક અણુમોલી
 દિશાને પક્ષપાત થયાતું માને છે.

(૨) સહજત આચાર્યશ્રીના અવસાન પ્રસંગની યાદગિરિ રાખવા
 જ્ઞાતીયર નરેશ શ્રી સિધિયા સરકારે એક વીધા જેટલી જમીન શ્રીવિજય-
 ધર્મસૂરિ સમારકને બેટ કરી છે, તે માટે તે નામદારનું આ મંડળ
 અભિનંદન કરે છે. તેમજ સદર સમારકને સૂરીશ્વરજીના ગુણોને યોગ્ય
 બનાવવા તેમના સિષ્ય સંપ્રદાયે તેમજ ફેટલાક ગૃહસ્થોએ જે સ્વત્ત્ય
 પ્રયત્ન આરંભ્યો છે, તેનું સ્વાગત કરે છે, અને અત્રેના જૈનસંઘને તેમા
 મયાશકિત ધોળો આપવા આગ્રહપૂર્વક ભલામણ કરે છે.

માણસા

૨૬-૯-૨૨

કેશવલાલ નગીનદાસ

ઓ મેકેટરી.

૧૦

આ મંડળ એવો ઠરાવ કરે છે કે સુપ્રસિદ્ધ શાસ્ત્રવિચારક જૈનાચાર્ય શ્રી-વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજ તા. ૫-૬-૨૨ ના રોજ શિવપુરી ખાતે કાળ ધર્મ પામ્યા છે, તેથી આ મંડળ દિલ્લીગીરી જાહેર કરે છે. વધુમાં જૈનપ્રજાએ આથી એક ધર્મધુરંધર આચાર્ય શુભાવેલ છે. જેની ખોટ જૈનસમાજમાં કદી પશ્ય પૂરી શકાય એમ નથી. તેઓશ્રીના શિષ્યમંડળને અમો અંતઃકરણથી દિલાસો આપીએ છીએ. અને પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ. છીએ કે તેમના પવિત્ર આત્માને પરમ શાંતિ અર્પો.

રાંદેર.

શા. રૂપચંદ જીજ્ઞાભાષ
સેક્રેટરી.

૨૧-૬-૨૨

શ્રી રાંદેર જૈન મિત્રમંડળ. રાંદેર.

૧૧

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના વિદ્યાર્થીએની મળેલી સભા જૈન કોમ અને સાહિત્યની મહાન સેવા કરનાર શ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજીના અચાનક અને દિલ્લીગીરી લઈ કાળધર્મ માટે પોતાનો અત્યંત શોક પ્રદર્શિત કરે છે. અને તેમના આત્માને શાંતિ મળે છે.

૧૦-૬-૨૨

ગોવિંદજી ઉજ્જમરી.

—શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયનું વિદ્યાર્થી મંડળ, મુંબઈ.

૧૨

આ મંડળ એવો ઠરાવ કરે છે કે સુપ્રસિદ્ધ શાસ્ત્ર વિચારક જૈનાચાર્ય શ્રીવિજયધર્મસૂરીશ્વરજી તા. ૫-૬-૨૨ મંગલવારે શિવપુરી ખાતે કાળધર્મ પામ્યા તેથી આ મંડળ અત્યંત દિલ્લીગીરી જાહેર કરે છે. જૈન પ્રજાએ

આથી એક ધર્મ દુરધર આચાર્ય ગુમાવેલ છે જેની ખોટ જૈન સભા
જમાં કદિ પણ પૂરી શકાય એમ નથી તેઓ શ્રીના શિષ્ય મડળને
અમે અત કરણથી દિલાસો આપીએ છીએ અને પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના
કરીએ છીએ કે-તેમના પવિત્ર આત્માને પગ્મ શાંતિ બક્ષે

રાદેર,
૧૬-૯-૨૨

દંકારદાસ છગનલાલ
મેકેટરી
—રાદેર જૈન યુવક નડળ, રાદેર.

૧૩

શ્રીજૈન શ્વેતામ્બર ક્રાન્દરન્સ, શ્રીજૈન એસોશીએશન ઓફ ઇડિયા,
મુબમ માંગરોજ જૈન સભા, શ્રીયશોવિજય જૈન ગુરુકુળ, શ્રીવીરતત્વ
પ્રકાશકમડળ, શ્રીજૈનસેનીટેરીએશોરીએશન શ્રીપાનીતાણા જૈન બાળાશ્રમ,
તથા શ્રીજૈનસ્વયસેવક મડળના આશર હેઠળ મળેલી મુળધના સમસ્ત
જૈનોની જાહેર સભાનો ઠરાવ

૧ “મુબમની જૈન કામની જુદા જુદા મડળોની મળેલી આગની
જાહેર સભા અતિ ખેદ સાથે ઠરાવ કરે છે કે પરમ પૂજ્ય શાસ્ત્ર વિદ્યા
રૂઢ-જૈનાચાર્ય શ્રીવિજયધર્મસૂરીશ્વરજી, કે જેઓ એસિયાટિક સોસાયટી
ઓફ બંગાલ, ઓરિયન્ટલ સોસાયટીના ઓનરરી અને એસશીઓ
એમ્બર હતા તેમજ બનારસની શ્રીયશોવિજયજી પાઠશાળા, મુબમના
શ્રીવીરતત્વપ્રકાશકમડળના ઉત્પાદ કરતા જેઓએ ગુજરાત, કાઠિયાવાડ,
બિહાર, બંગાલ મહારાષ્ટ્ર રાજપૂતાના વિગેર દેશોમાં વિહાર કરાને
અનેક દેશી તેમજ પરદેશીઓને જૈનધર્મનો ઉપદેશ આપી જૈન ધર્મ
તરફ આકર્ષ્યા હતા તેઓશ્રીના શિવપુત્રી ખાતે બાદરવા સુદિ ૧૪ ના
રાજ કાગ ધર્મ પામવાથી હિંદુસ્થાનની આખી જૈન કામે એક દુરધર

વિદ્વાન્ આચાર્ય જોયા છે. તેમજ હિંદુસ્થાનના તેમજ પરદેશના વિદ્વાનોએ એક ઉચ્ચકોટીના માહિત્ય શોધક ગુમાવ્યા છે.

૨ આજની સભામાં પસાર થયેલા ઠરાવની નકલ પોતાની સહી સાથે ઉપાધ્યાય ઈંદ્રવિજયજી આદિ ઉપર મોકલી આપવાને પ્રમુખને સત્તા આપે છે.

૩ પૂજ્યશ્રીનું સ્મારક રાખવાની જરૂર આ મહા સ્વીકારે છે. અને એ માટે એક સૂચના રૂપે ઉપાન્થી ઈંદ્રવિજયાદિને વિનંતિ કરે છે કે તેમનાં પુસ્તકોનો સંગ્રહ એકત્રિત કરી એક સારા સ્થળે એવા પ્રબંધથી ભંડાર ઉઘાડવો કે જેથી પૂર્વ અને પશ્ચિમના વિદ્વાનો તેનો લાભ લઈ શકે.

મુખ્ય

લક્ષ્મીભાઈ દીપચંદ ઝવેરી.

૧૧-૯-૨૨

પ્રમુખ

૧૪

પરમપૂજ્ય જૈનાચાર્ય શાસ્ત્રવિશારદ શ્રીવિજયધર્મસૂરીશ્વરજીના અકાળ દુઃખદાયક અવસાનના માઠા મમાચાર જાણી અમોને તથા અમારી જીવદયા મંડળીના સભ્યોને ધણીજ દિલગીરી થઈ છે. સ્વર્ગસ્થ આચાર્યશ્રી પોતે વિદ્વાન હોવા ઉપરાન્ત બાહોશ તથા માયાળુ હોઈ સૌ કોઈનો પ્રેમ સંપાદન કરી શક્યા હતા. જેને લીધે જ યુરોપ અમેરિકા આદિ દેશોમાં પણ લાંબા વિદ્યાવિજ્ઞાસી અભ્યાસકાળુ લક્ષ પોતા તરફ જોતી શક્યા હતા. વળી અમારી સંસ્થા તરફ તેઓ ધણી માયાળુ લાગણી ધરાવતા તથા સંસ્થાનાં કાર્યોમાં ઉત્સાહ પૂર્વક ભાગ લેતા. આવા વિદ્વાન આચાર્યની જે ખોટ પડી છે, તે ચિરકાળ પર્યંત પૂરી શકાય તેમ નથી. હવે સ્વર્ગસ્થના આત્માને શાંતિ આપો !!!

મુખ્ય જીવ દયા મંડળી.

મુખ્ય

૭-૯-૨૨

લક્ષ્મીભાઈ દીપચંદ ઝવેરી

પ્રેસીડેન્ટ.

જીવદયા મંડળી, મુખ્ય

‘ ધર્મીજ દિલગીરી સથે તા. ૫-૯-૨૨ ના રોજ આ સંસ્થાના સ્થાપક, મદદ કરનાર તેમ તેનું શ્રેયઃ ઇચ્છનાર પ્રાતઃસ્મરણીય પૂજ્ય સદા ઉપકારી શાસ્ત્રવિશારદ જૈનાચાર્ય શ્રીવિજયધર્મચૂરીશ્વરજીના દેવલોક ગમનના સમાચાર સાંભળ્યા છે.

તેઓશ્રી આ સંસ્થા અને આગળ વધીને કહીએ તો જૈનસમાજના શ્રેય માટે આયમ મહેનત કરનાર વીર પુરુષ હતા આ ભારતભૂમિમાં તેઓએ શ્રીજૈનધર્મનો ડંકો વગાડ્યો હતો. એટલુંજ નહિ પણ યુરોપ-અંડ તેમજ અમેરિકામાં પણ તેમણે આપણા ધર્મના વિજય માટે પુરતો પ્રયાસ કર્યો હતો.

તેમના સુણે! યાદ આવતાં દિલગીરીનો પાર રહેતો નથી. આ સંસ્થા તેમના આત્માને પરમશાન્તિ ઇચ્છે છે.

જૈનધર્મવિજય પુસ્તકાલય
વીરમગામ
તા. ૧૩-૯-૨૨

છોટાવાય ત્રિકમલાલ પારેખ
વાડીલાલ પુરષોત્તમ બહોરા
પોપટલાલ કેવળચંદ ઝવેરી.

—શ્રીધર્મવિજય પુસ્તકાલય કમિટી, વીરમગામ.

આચાર્ય મહારાજ સરળ હૃદયના બક્રિક મીલનસાર અને પ્રભાવિત હતા. તેઓના જ્ઞાનથી અને સુપ્રયત્નથી અનેક મુનિમહારાજ અને જૈન-જીવુઓ ઉચ્ચ વિદ્યા પ્રાપ્ત કરી શક્યા છે. એટલુંજ નહિ પરંતુ પૂર્વ પશ્ચિમના જૈનેતર વિદ્વાનોને પોતાની વિદ્યાતાના બજે જૈનધર્મનો પરિચય કરાવ્યો હતો. એટલે કે તેઓ ત્યાં પણ સુપ્રસિદ્ધ હતા. આવા મહાત્માના સ્વર્ગવાસથી જૈન કોમને ખરેખરી એક મુનિરત્નની ખોટ પડી છે. આ

પ્રજ્ઞા પણ તે માટે અત્યંત દિવગીર છે. તેઓશ્રીના પવિત્ર આત્માને અખંડ અને અનંત શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

૮-૬-૨૨

ગાંધી વસ્ત્રભદ્રાસ ત્રિભુવનદાસ સેક્રેટરી

—આત્માનંદ જૈન સભા, લાવનગર

૧૭

સ્વર્ગસ્થ આચાર્યશ્રી પોતે વિદ્વાન હોવા ઉપરાન્ત બાહોશ અને માયાળુ હોવાથી સર્વે કાષ્ઠનો પ્રેમ સંપાદન કરી શક્યા હતા. અને તેમની બાહોશી અને વિદ્વાતાને લીધે યુરોપ, અમેરિકા આદિ દેશોના વિદ્વાન લેખકો અને અભ્યાસકોનું લક્ષ જૈનધર્મ અને તેના અમુલ્ય સાહિત્ય તરફ તેઓ ખેંચી શક્યા હતા. આવા વિદ્વાન આચાર્યશ્રીના અવસાનથી જૈન-ધર્મને એક મોટી ખોટ પડી છે. અને તે કદી નહિં વિસરી શકાય તેવી છે. સ્વર્ગસ્થના માનાર્થે એસોસીએશનની ઓફીસ તથા શેઠ વીરચંદ કરમચંદ શ્રી રીડીંગ રૂમ બંધ રાખવામાં આવ્યા હતાં જેની નોંધ લેશો. પ્રભુ સ્વર્ગસ્થના આત્માને શાંતિ બક્ષો. આમીન.

મુંબઈ.

મગનલાલ એમ. શાહ.

૭-૬-૨૨

જોન. સેક્રેટરી.

જૈન એસોસીએશન ઓફ ઈન્ડિયા.

૧૮

સમસ્ત ભારતવર્ષની જૈનપ્રજાને આચાર્યજીની અનિવાર્ય ખોટ પડી છે. એટલુંજ નહિં પરંતુ પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનો, અભ્યાસકો, સાહિત્ય રસિકો તેમજ સંશોધકોને પણ એક મહાન નરની ખોટ પડી છે.

આચાર્યશ્રીમાં યાન અને પાસે આવનાર જૈન તેમજ જૈનેતર દરેક માણસને પ્રતિ બોધવાની અમાધ શક્તિ હતી. તે સૌ કાષ્ઠ બળે છે. આજુબજુ અને ખીન્નાં એવા અનેક તીર્થો માટે અથાગ શ્રમ ઉઠાવી દરેક

પ્રકરણ ૩ બું

કામ ક્ષેત્રમંદીથી પાર પાડ્યું છે તેજ તેમની શાસનના કાર્ય માટેની લાગણી બતાવી આપે છે.

આચાર્યશ્રીની સુખાકૃતિ ઉપરથીજ તેમનામાં ધૈર્ય, ક્ષમા, શાન્તિ, સાહસિક વૃત્તિ વિગેરે ગુણો જણાઈ આવતાં હતા...જૈનપ્રજ્ઞએ અત્યારના ક્રાન્તિ યુગમાં એક સમર્થ નરરત્ન યુમાવ્યો છે. એમ અમારૂં સમસ્ત મંડળ ભારપૂર્વક હૃદયની લાગણી સાથે માને છે. અને તેમના જવાથી ગોક પ્રદર્શિત કરે છે

શાન્તિલાલ અમગ્યંદ વારા.
સેક્રેટરી શ્રી જૈન યુનેસ્કો મંડળ.
ભાવનગર.

આવો દુઃખદ બનાવ આપણા સ્વાર્થની દૃષ્ટિએ ન સહેવાય તેવો બન્યો. મર્યા ગાંઠયા વિદ્વાનોના મુકુટમણીને આમ જોઈ નાખતાં એકલા જોતો કે જોતેતરોનેજ નહિ, પણ પાશ્વ્યાત્ય પ્રગતે પણ ન પૂરી થકાય તેવી જબરદસ્ત જોટ પડી છે.

મહુવા
૯-૯-૨૨

વનમાળી ગોપાળજી દોસી.
સે. જૈન યુવક મંડળ

૨૧

આપણા ગુરુમહારાજ શાસ્ત્રવિદ્યારદ જૈનાચાર્ય ૧૦૦૮ શ્રીવિજય-ધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજ સ્વર્ગવાસ થયાના સમાચાર તાર મારફતે જાણી અમારું મંડળ બહુજ દિલગીર થયું છે.

અમારા મંડળની જનરલ સભા તા. ૮-૯-૨૨ ની રાત્રીના રૂ. ૮૦. ૬ વાગે આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરના અકાલ સ્વર્ગ વાસ થયાની દિલગીરી દર્શાવવા મંડળના પ્રમુખ શા. મંગલદાસ નત્યુ-બાઈના પ્રમુખપણા નીચે મળી હતી, જે વખતે મંડળના ઉપપ્રમુખ શા. મોહનલાલ ચુનીલાલ મહેતાએ મહારાજ દેવલોક પામ્યા તે બદલ દિલગીરી જાહેર કરવા તથા એક દિલાસાપત્ર શ્રી શિવપુરી મોકલવાની દરખાસ્ત મુકી હતી. અને તેને મંડળના મંત્રી શા. હીરાભાઈ રાયચંદ મલખારીના ટેકા સાથે સર્વે સભાસદોએ અનુમોદન આપ્યું હતું, ત્યાર બાદ કેટલાક વક્તાઓએ આચાર્યજીનું જીવનચરિત્ર અને કામ અને ધર્મની બળવેલી સેવાનું વર્ણન કરી અમારા મંડળને વખતો વખત સદાય કરનાર આચાર્યશ્રી દેવલોક થયા તે માટે દિલગીરી દેખાડી હતી.

આચાર્ય મહારાજશ્રીના પુણ્યાર્થે અમારા મંડળના સભાસદો

પ્રકરણ ૩ છું

પરકથી આવતી કાલે એટલે જાદરવા વદ ૪ ને રવિવારે અપોરે એક વાગે શ્રી ગોડીજી પાર્શ્વનાથના દેરાસરમાં આંગી, પૂજા, તથા રાત્રે જાવના કરવામાં આવશે.

મુંબઈ
૯-૯-૨૨

મંગલદાસ નાથુભાઈ ખરીદીયા, પ્રમુખ
મોહનલાલ મુનીલાલ મહેતા, ઉપપ્રમુખ
દીરાભાઈ રાયચંદ મલગારી, મંત્રી
શ્રી જૈન સ્વયંસેવક મંડળ.

૨૨

પરમપૂજ્ય આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી, જેઓએ જૈનધર્મની ઉજ્જવલ સેવાઓ કરી દેશ-પરદેશમાં જૈનધર્મને દીપાવ્યો છે, અને જેઓએ જૈન કોમને માટે યાન-કેલવણીના કાર્યમાં અનેક કામો કરી સાધુપણીની ઉદામ જાપ પાઠી જૈન કોમની પ્રગતિનો સુંદર માર્ગ બનાવ્યો છે, તેવા મહાત્માના અવસાન માટે આશ્રમના કાર્યવાદકો અત્યંત દિલગિરી પ્રદર્શિત કરે છે, અને અંતઃકરણ પૂર્વક ધન્ય છે કે પરમાત્મા તેમના આત્માને શાંતિ અર્પો.

મુધી તેઓશ્રીએ ઉપદેશ આપી આશ્રમને પોષ્યું છે. જે બાબત તેઓશ્રી સ્વર્જવાસી યવાથી અમોને બારે ખોટ ચક્ર છે.

મહુવા

તા. ૬-૬-૨૨

ધામી લક્ષ્મીચંદ્ર બાણુજી
શા. લલ્લુભાઈ વીરચંદ્ર
શા. વનમાળી ગદવજી
શા. ગીરધર ખુશાલ
ખુશાલ સુરચંદ્ર સવાઈચંદ્ર
મીડાલાલ આણુદંડજી
ચુનીલાલ દુર્લભ
ઉમેદચંદ્ર રતનજી
પાનાચંદ્ર ખોડીદાસ
છમનલાલ ખુસાલ
શ્રીયશોવદિ જૈન બાળાશ્રમ

૨૪

પૂજ્યપાદ આચાર્યશ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વર મહારાજના દેહાંતના દિલગીરી ભર્યા સમાચાર સાંભળતાં અમો સર્વને ધણો જ અશ્વેસ્ત થયો છે. આ સંસ્થાપ્રત્યે મહારાજશ્રીનો પ્રેમ અત્યુત્તમ લાગણી ભર્યો હતો. આવા ધર્મના સ્થંભો તૂટવાથી જૈનો-જૈનેતરો અને આ સંસ્થાને પૂરેપૂરી ખોટ પડી છે. ધર્મર તેમના આત્માને શાન્તિ આપો.

અમરેલી

૬-૬-૨૨

કમીટી અને સ્ટાફ
કિન્ડર ગાર્ડન સ્કુલ-અમરેલી
દ. માસ્તર ફૂલચંદ્ર ગોવિંદજી

પ્રકરણ ૪ થું

સંધ્યાના ઠગવો

તા. ૭ સપ્ટેમ્બર ૧૯૨૨

“ આચાર્ય શ્રીવિજયધર્મસૂરિ સ્વર્ગવાસ થવાનો તાર મેં વાંચ્યો, ત્યારે હિંદુનું મહાન રત્ન અત્યારે ચાલ્યું જતું જોઈ મને બહુ લાગી આવ્યું. આચાર્યશ્રીના સ્વર્ગવાસથી એકલી જૈનપ્રજાનેજ ખોટ પડી છે, એમ નથી, પરંતુ આખા હિંદને અને ખામ કરીને મારા જેવાને પૂરી ખોટ પડી છે. તેઓશ્રીનો પૂર્વ અને પશ્ચિમના મતભેદોની દીવાલો તોડવાનો અઘાત ધમ, સ્વાર્થત્યાગ, શુદ્ધ ચારિત્ર, ધર્મપ્રેમ અને ત્રણ વર્ષ અમાલિના તેમના પ્રત્યક્ષ સમાગમના લાભોને યાદ કરતાં હૃદય બરાબ જાય છે. આપણે તેમના ચારિત્ર ઉપરથી હમેશાં હૃદયની અંદર વાંછના વિપર અંકુશ મૂકતાં શીખવું જોઈએ.

વી. કે. નામજેશી

એડમીનિસ્ટ્રેટર ખંભાતસ્ટેટ.

—જૈનસંઘ, ખંભાતની સમાજ પ્રમુખ.

પંન્યાસજી શ્રીભક્તિવિજયજીગણિના પ્રમુખપણા નીચે એકત્ર થયેલો રાધનપુરનો શ્રીજૈનસંઘ ઠરાવ કરે છે કે:—

પરમપૂજ્ય શાસ્ત્રવિશારદ જૈનાચાર્ય શ્રીવિજયધર્મસૂરીશ્વર, કે જેઓએ, પાશ્ચાત્ય પ્રદેશોમાં તેમજ હિંદના જુદા જુદા એવા ભાગોમાં કે જ્યાં જૈનોનો નહિં જેવો સચાર હોતો, ત્યાં પોતાની અહ્મુત વિદ્વતા અને સહનશીલતાથી જૈન ફિલોસોફી તરફ જૈનેતર પ્રજાને આકર્ષી હતી, એટલુંજ નહિ પણ તેઓશ્રીની સાહિત્યપ્રત્યેની અતિ તીવ્રતા-લાગણીથી આકર્ષાઈને દેશીય તથા વિદેશીય સાહિત્ય તથા ફિલોસોફિકલ વિષયક મહાન સંરચાઓએ પોતાના એસુશીએટ મેમ્બર બનાવીને યોગ્ય માન આપ્યું

પ્રકરણ ૪ મું

હવું. તેમજ જેઓ બનારસ પાઠશાળા તથા વીરતરવપ્રકાશકમંડળ જેવી ઉપયોગી સંસ્થાઓના ઉત્પાદક હતા, અને આજુ આદિ તીથોની આશ્રિતતા બગીરથ પ્રવલ્નોથી દૂર કરાવી જૈનધર્મની ઉન્નતિ તરફ ઉત્તમ પ્રયામ કરતા હતા, તેમના માટે રાધનપુરનો સમસ્ત જૈનસંઘ એવો દરખાસ્ત કરે છે કે-તેઓશ્રીના સિવપુરી ખાતે પંચત્વ પામવાના હીધે અખિલ દિંદની જૈનકોમળે ન પુરી શકાય તેવી મહાન જોટ પડી છે. જે ખાતે પશ્ચાત્ત દિલ્હીગીર છીએ.

ઉપરોક્ત દરખાસ્ત સામતા વગમતાઓને પહોંચાડવા માટે શ્રીજૈન-પુલકાદય મંડળને સત્તા આપવામાં આવે છે તા. ૨૦-૬-૨૨

બૃહદરામ વચ્છરામ

પ્રમુખ

એસ. પી. સાદ

જનરલ મેજેસ્ટ્રેટ

—જૈનસંઘ, રાધનપુર

વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી કાળ ધર્મ પામી ગયા છે તેથી આ સંધ બણીજ દિલસોજી જાહેર કરે છે. અને તેમના અમર આત્માને શાંતિ ઇચ્છે છે. તેમજ આવતી કાલે એટલે તા. ૭-૬-૨૨ ને રોજ આખા શહેરની સમસ્ત હિંદુ મુસલમાન મહાજન તરફથી હડતાલ પડાવવી.

૨ ઠરાવની નકલ જૈન પત્ર તેમજ ખીજ દૈનિક વર્તમાન પત્રો તરફ અને આ આચાર્યશ્રીના મુખ્ય શિષ્ય ઉપર મોકલી આપવી.

નોટ: તા. ૭-૬-૨૨ ના રોજ આખા શહેરમાં સંપૂર્ણ હડતાલ પાડવામાં આવી હતી, તેમજ દેરાસરમાં પૂજા બંધાવવામાં આવી હતી.

જાંબુસર

શા. મંગલદાસ હરગોવિંદદાસ

૭-૬-૨૨

જાંબુસર સંધના શેઠ

—શ્રીજાંબુસર સકલ સંધની સભા

૫

સૂરતના શહેરીઓની સભા ઠરાવ કરે છે કે—જૈન ધર્મના મહાન સ્થંભ ૩૫ મહાન આચાર્ય શાસ્ત્રવિચારક વિજયધર્મસૂરિજી કે જેઓ બેંગાલ એસીયાટિક સોસાયટીના એક્સસીયેટ સભ્ય તથા યુરોપની બુદ્ધિબુદ્ધી લીટરેચર મેસાઇટીઓના પણ સભ્ય હતા. અને જેઓએ પોતાના બહોળા જ્ઞાતિઅભ્યાસથી જૈનધર્મનું પ્રજાને જે મહાન જ્ઞાન કરાવ્યું છે, અને અનેક રાજા-મહારાજા, જેવા કે દરબંગા, ઉદેપુર અને કારી વિગેરેનાં પોતા તરફ દિલ ખેંચ્યા છે, તેઓ ગત ભાદરવા શુદ્ધ ૧૪ ને દિને શિવપુરી ખાતે કાળ ધર્મ પામ્યા છે, તે માટે અત્યંત દિલગીરી જાહેર કરે છે અને તેમના આત્માને શાંતિ ઇચ્છે છે.

સૂરત.

બાબુભાઈ ગુલાબભાઈ નગરશેઠ.

૨૬-૬-૨૨

પ્રમુખ.

—સૂરતના સમસ્ત શહેરીઓને ઠરાવ.

શાસ્ત્રવિશારદ જૈનાચાર્ય શ્રીવિજયધર્મસૂરીશ્વરજી જેવા પ્રખર વિદ્વાન, પદ્મશાસ્ત્રવેદા, સંસ્કૃત વિદ્વાના ઉપાસક, અહિંસાનો અનાધ (હિસક) પ્રદેશીમાં ઝુડો ફેરવી વિજય મેળવનાર, પરધર્મમહામહે-પાધ્યાયો જેવા કાશીના વિદ્વાનો, પ્રેક્ષિસરો, રાજધિરાજો અને નરેશીમાં પૂજ્ય અનેલા અને જૈન શાસનની ઉન્નતિનું અહર્નિશ ચિંતન કરનાર ધર્મમણિ કાળધર્મ પામ્યાની ખબર સાંભળી એવો કયો જૈન હશે કે જોના હૃદયમાં સખ્ત આધાત થયો નહિ હોય ? રાજકોટમાં આચાર્યશ્રીનો પાદસ્પર્શ થોડા વખત પહેલા થયો હતો, અને તેમના સમાગમથી અમેને તેઓની શાંતિ, ચંદ્રભીતક, અને પ્રખર વિદ્વાના ઝુલોનું સંપૂર્ણ જાન થયું હતું અને એથીજ આજે અમારો સંધ એવા વીરરત્નના અવમા નની ખબર સાંભળી બહુજ દિલગીર થાય છે. તેમના શિષ્યો કે જેએ પશુ સંપૂર્ણ વિદ્વાન છે, તેઓ તેમના પદે ચાલી બાવી જૈન સમાજની ઉન્નતિની આશાઓ પૂર્ણ કરશે. એવી અમેને આશા છે. સદગવ આચાર્યના આત્માને સર્વદા શાંતિ મળે, એમ અમે પરમાત્મા પ્રત્યે પ્રાર્થના કરીએ છીએ

રાજકોટ.

બાદરવા વ. ૬ મંગળ.

૧૯૭૮.

દોસી કેશવજી લખમશી,

હુલસી ગાબાબાઈ જસાણી

પારેખ હીરાચંદ પુરષોત્તમ.

૬ દયાલ હીરાચંદ,

માણેકચંદ પુરષોત્તમ ગાંધી

સા. ભગવાનલાલ હુલમજી.

—રાજકોટ મીસંધ તરફથી.

૭

શાસ્ત્રવિચારક-જ્ઞાનાચાર્ય શ્રી વિજયધર્મસુરિજી મદારાજના પર-
લોકથી અહિંના સંધને કારી જન્મ મળેટલું દુઃખ થાય છે. તેજોગ્રીએ
પોતાના આખા સાધુ જીવનમાં જૈનધર્મની વૃદ્ધિ અને ઉન્નતિને માટે
અરુપલિત પ્રયત્ન કરીને સાધુઓનું સત્ય કર્તવ્ય શું છે, તે જગતને
દેખાડી આપ્યું છે. આવા ગુરુની પૂરેપૂરી ખોટ પડી છે.

તેમનો આત્મા દેવલોકમાંથી આશીર્વાદ વરસાવે અને તે વડે
અમેને ધર્મ ભાવનામાં પોષણ મળે એ ઇચ્છીએ છીએ.

હરિપુરા-સુરત સમસ્ત સંધનો ઠરાવ.

ચિગનલાલ ખુશાલચંદ મોદી

જીવનદાસ ભીતમચંદ

મગનલાલ મીવાચંદ

દ નથુલાલ મગનલાલ

શ્રી હરિપુરા જૈન બંધુ મંડળ તરફથી

૮

સમસ્ત સંઘ અંતઃકરણ પૂર્વક દિલગીરી જાહેર કરે છે. તેઓશ્રી જૈન સાહિત્યના ઇતિહાસમાં કાયમ રહેશે. ને અહિંસા અને ધર્મનું સ્વરૂપ, જૈન અને જૈનેતર પ્રજાને સમજાવવા તેઓએ, જે પુરુષાર્થ કરેલો છે, તે કદાપિ બૂધી શકાય તેમ નથી.

તેઓશ્રી સ્વર્ગમાંથી પોતાનો આશીર્વાદ જૈનધર્મના વિજય થાય તેવી રીતે મોકલતા રહેશે, એમ માની તેઓશ્રીના આત્માને પરમ સંતિ પ્રાપ્ત થાઓ એવી અમારી અંતઃકરણની પ્રાર્થના છે.

શાહપુર અમદાવાદ

૧૮-૯-૨૨

શા. પ્રેમચંદ મનસુખરામ

અમદાવાદ-શાહપુર જૈન સમસ્ત સંઘ તરફથી

૧૦

જૈનસમાજકે શિરોમણિ, જૈનસમાજકે ઉદ્ધારક, મધ્ય મીર્ચોકે હિતકારી, જૈનસમાજમેં ધર્મરૂપી માતુ, જૈનસમાજકે છત્રરાત્ન, આદિ ઉચ્ચ ગુણોકે સાગર શ્રીશ્રી પરમપૂજ્ય, જગત્પૂજ્ય ૧૦૦૮ શ્રીશ્રી આચાર્ય મહારામ સાહેબકા સ્વર્ગવાસ હો ગયા ! હા ! હા ! બકમોમ ! જૈનસમાજકા ચાંદ અસ્ત હો ગયા ! એસે ધીર, ધીર, મંધીર, શાન્ત શિરોમણિ, ધર્મપદકી ઉત્તમ નૌકા આન લોપ હો ગઈ ! આન હમારી જૈનસમાજ વિના સૂર્યકા દોઝર મંદ પ્રકાશક દીપક રૂપી સૂર્યસે પ્રકાશકો ગાચના કરને યોગ્ય હો ગયા ! ઔર હમમેં મી આન હમારા માલબદેરા તો વિના ગુરુકા હો ગયા ! આન હમારે ધર્મરૂપી મમુદકી સીમા મિર ગઈ, કયા કિયા જાહે ?

पूज्य गुरुवर्यका जैसा नाम था, वैसाही आपमें उत्तमोत्तम गुण भी थे । परमपूज्य गुरुवर्य शास्त्रविशारद—जैनाचार्य श्रीविजय-वर्मसूरिजी महाराज अनन्त चौदशके दिन स्वर्गको पधार गये, इस खबरके सुनते ही हम लोगोंके हृदयको जिस कदर रंज हुआ है वह पूर्णतया इस लेखनीद्वारा प्रकट नहीं किया जा सकता है । हा ! ! ! असमय ही हमारी समाजके एक अमूल्य रत्नको दुष्टकालने छीन लिया । सेनापतिके वगैर जो दशा सर्व सैन्यकी होती है, ठीक वही दशा गुरुमहाराज के वगैर हम लोगोंकी हो गई । जैनसमाजका जगम-गामा सूर्य अस्त हो गया । धैर्य नहीं होता, परन्तु क्या करें, कुछ बश नहीं चलना ।

आगरा

१ सप्टेम्बर १९२२

अमीरचंद चौधरी
लालचंद चोरहीया
सुगनचंद चोरहीया
निहालचंद ”
राजेन्द्रलाल लोढ़ा
कन्हैयालाल लोढ़ा
मनहारलाल लोढ़ा
पन्नालाल ओसवाल

ગુર મહારાજના સ્વર્ગવાસના સમાચાર માણસ પડતાં આખા સંઘને ધણી જ દિલગીરી થઈ છે. તા ૭-૬-૨૨ ના રોજ પાખી પાગવામાં આવી હતી. આગી રચાવી હતી. અકાષ મહોત્સવની પણ ગોઠવણ થઈ છે. મહારાજ શ્રી કાળ પામવાથી એક મોટી જીનોમાં ખોટ પડી છે.

સમી
બાદરવા વ ૮, ૧૯૭૮

રતિલાલ મણેશચંદ
ખૂબચંદ ખુશાલદાસ
મમસ્ત શ્રી સધ તરફથી

આમરોજ મુનિ ચુનીલાલનીકી ઉપસ્થિતિમેં જૈનસંઘ કરીફસવા વીં એક બેઠક સમેરકી વક્તમેં મિલી યી । ઉપમેં અવને મહાન્ ધર્મગુરુ શ્રીવિનયધર્મસુરિની મહારામકા અચાનક સ્વર્ગગમન હોનેકે બાવડ મુનિ ચુનીલાલની વગેરેને રૂમ શોક મરી સમામેં મહાત્માશ્રીકે ઘુર્ણોકા વિવેચન ક્રિયા યા । બાદમેં સાધુમી તથા શ્રાવક શ્રાવિકાઓને ચાર ચાર હોગસસકા કાઉસગ કર અવની રૂબ્હાનુસાર અમુક વક્તકે ડિયે વ્રણર્ચ્ય, વિગયત્યાગ રૂત્યાદિ ત્યાગ વચસાન કિયે યે । બાદ મુનિ ચુનીલાલનીક વીંચારોસે ઔર શ્રીમંષકી સંપતિસે દિલગીરી વત્ર લિસનેકા ઠરાવ હુમા યા ।

વહુન દિલગીરી ઔર ગમગીનીકે સાથ લિમના વહુતા હૈ કિ મહામાર્યવાન જૈનતત્વોકે ઝંદે અમ્યાસી વા પ્રૌદરેસા શાસ્ત્રવિશારદ—મહાન્ પ્રમાવશાલી ન્યાય—માહિત્ય વગેરે શાસ્ત્રોકે પ્રસર વિદ્વાન્, ધૈર્ય,

गांधीर्य आदि गुणोंके भंडार श्रीश्री श्रीजैनाचार्य विद्यावारिधि श्री १००८ श्रीश्री विजयधर्मसूरिजी महाराजका अचानक स्वर्गवास होनेका खबर 'जैनपथ प्रदर्शक' आगरासे मिलते हमारे हृदयको बड़ा शोकरूप वज्रपात हुआ ।.....हमको दिलगीरी इसलिये होती है कि-जो महान् पुरुष हमारी धर्मभावना रूपी बेलीयोंको, महान् कष्टोंके गामने सहन करते हुए भी परवा नहीं करते, अपनी अमोघ बानीसे बरसाद बरसा करके नवपल्लवित करते रहने थे, यह महान् छोट अनेको कभी भी नहीं पूरी सकाया ऐसी है ।

हम उस परमकृपालु सर्वशक्तिमान सर्वज्ञ प्रभुसे प्रार्थना करते हैं कि जो महान् ज्ञान शक्ति हमारे परमपूज्य श्रीजी धराते थे, वा जो उत्तम कार्य उन्होंने हाथ धरे थे, वो पूरे करनेकी शक्ति हमारे गुरुजी श्रीइन्द्रविजयजी और विद्याविजयजीको दे ।

करी कस्बा
पोस्ट-गढ़वा
बाबा गढ़वाह
२२-९-२२

सूरजमल प्यारचंद
फूलचंद रूपचंद
चुनीलाल फूलचंद
लछीरामजी जीवराज
चुनीलाल माणकचंद
सतोकचंद लोपालाल
नाथुराम धनसुखलाल

આચાર્ય મહારાજના સ્વર્ગવાસના સમાચાર વાંચી આચાર્ય શ્રી નીતિવિજયજી મહારાજ આદિ મુનિરાજો તથા અત્રેના સઘ સમસ્તને બધી જ દિલગીરી થઈ છે.

અતરે સાધુ-સાધ્વી-શ્રાવક-શ્રાવિકા ચતુર્વિધ સંઘની, મુનિ મહારાજ શ્રી ૧૦૦૮ નીતિવિજયજી આચાર્યજીના પ્રમુખપણા નીચે એક સભા મળી હતી. તે વખતે તારે વાંચવામાં આવ્યા હતા. તે વખતે આચાર્ય ધર્મવિજયજીસુરિ એક જૈન સંઘની અંદર દીપક સમાન હતા અને તેઓએ પોતાની જિંદગીમાં કેટલાં સારા સારા કામો કર્યા છે તે જણાવી, અને જૈન સંઘને એક બાહોશ તથા યાની મહાત્માની ખોટ પડી છે, વિગેરે વિવેચન કરી દિલગીરી જાહેર કરવામાં આવી હતી. તે સંબંધમાં મહારાજ શ્રી ૧૦૦૮ નીતિવિજયજીના સદ્ગુણદેશથી યથાશક્તિ અનુસાર દીપ કરી ગામમાં અમારી પડધો વજડાવ્યો છે. અને જને દેરાસરોમાં આંગી તથા પૂજાઓ બજાવવામાં આવી છે.

વેરાવળ

બાદરવા વદ ૨, ૧૯૭૮

સુંદરજી કલ્યાણજી

શ્રી વેરાવળના સમસ્ત સઘ તરફથી.

પૂજ્યપાદ શ્રીમાન વિજયધર્મસુરિજી મહારાજ કાગધમાં પામવાથી અમે મુસદ્દાવત્ર સંપૂર્ણ દિલગીર છીએ. તેના માટે મુનિ ધર્મવિજયજી આદિ ચતુર્વિધ સંઘ સમક્ષ દેવવંદન કરી પાંજરાપોજ તથા ગારક્ષામાં કપાશીયા મોકલવામાં આવ્યા છે. હડીબાઇની મેડીમાં અદાબ મહોત્સવ ચાલતો હોય ને ખાસ એક દિવસ આંગી-પૂજા કરાવવામાં તેમજ ગામના જને દેરાસરે પણ સારી રીતે આંગી રચાવવામાં આવી છે. ગુરુકૃજ

મારફત દિલગીરી પ્રદર્શિત મેલાવડો સુખીયાની ધર્મશાળામાં મુનિ ધર્મ-
વિજયજીના પ્રમુખપણા નીચે ભરવામાં આવ્યો હતો.

પાલીતાણા

ભાદરવા વ. ૪, ૧૯૭૮

વોરા બેચર ગાંડા

ગાંધી પ્રાગજી તેજપાલ

ગવેરી વેલચંદ જેઠા

વિગેરે મોટી ટોળા સમસ્ત

૧૫

આચાર્ય મહારાજ સાહેબ ધર્મવિજયજી કાળધર્મ પામ્યાના સમા-
ચાર જાણી અત્યંત દિલગીરી થઈ છે. વર્તમાન સમયમાં પશ્ચિમના
વિદ્વાનોને પ્રેમથી જૈનધર્મની ખુબી તથા રહસ્ય સમજાવનાર એક કીર્તિ-
સ્થંભની જૈનકામને મોટી ખોટ પડી છે. પણ ભાવી પ્રજા છે. તેમાં
મનુષ્યમાત્રનો કંઈ ઇલાજ નથી.

પાલણપુર

ભાદરવા વ. ૫, ૧૯૭૮

નગરશેઠ

પાલણપુર

૧૬

આચાર્ય મહારાજ વિજયધર્મસૂરિ મહારાજ આજે માસ છ વાગે
દેવલોક યયા છે, તે ખીના વાંચીને અત્રેના બધા સંધમાં બહુ દિલગીરી
ફેલાઈ છે. તેમજ અમેને પણ બહુ દુઃખ થયું છે. એવણુ સાહેબનો
સ્વર્ગવાસ થવાથી આપણા જૈનસંધમાં એક મોટી ખોટ આવી છે. તેમજ
સકલ જૈનધર્મનો આધારભૂત સ્થંભ તૂટી પડ્યો છે. અમારા જૈનસંધ
મધેથી એક હીરા નાશ થઈ ગયો છે. એવણુ સાહેબની વિદ્વતા તરફ

વિચાર કરતા સકળ જૈનસાધુ મધેથી એક વિદ્વાન સાધુ અમે ગુમાવી બેઠા છીએ. એવણની જગા અમારો જૈનસાધુ કોઈ પણ ભરી કાઢે એવી આશા બહુજ થોડી છે. પણ આ ઠેકાણે આપણે ઉપાય નથી...પ્રજ્ઞ એમના આત્માને શાંતિ આપો, એવી પ્રજ્ઞની વિનંતિ અમે કરીએ છીએ

આમલનેર

ભાદરવા સુ ૧૪, ૧૯૭૮

મોતીચંદ મંગલદાસ

ચુનીલાલ છગનલાલ

ભાગ્યદ છગનલાલ

પેાપટલાલ ચુનીલાલ

ભોગીલાલ રામચંદ્ર

શ્રી આમલનેરના સઘ તરફથી

૧૭

શ્રીમાન્ શાન્ત, દાન્ત, મહત અનેક સદ્ગુણાલંકૃત જૈન જગત-
દિવાવર શાસનનાયક શાસ્ત્રવિશારદ-જૈનાચાર્ય શ્રીશ્રી ૧૦૦૮
શ્રીવિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજ દ્વય સંપારકો ત્યાગ સ્વર્ગવાસ સિધારનેકે
મારી દુઃખદાયક સમાચાર પઢકર યહોંકે સઘમેં ચોતરફ શોક છા ગયા
હે । સમાચાર મિચ્છે હી યહોંકી જૈન સંપ્યાણં બંદ કર દી ગઈ ઔર
શ્રીમાન્ આચાર્ય મહારાજકા શોક મનાયા ગયા । જૈન તથા જૈનેતર
સમસ્ત પન્થિક શોકમાગમેં રુચ રહી હે । ઔર કુઠ મી લિલ્લનેકી
સામર્થ્ય નહીં હે ।....જૈનમમાજકા સવસે વઢા વિદ્વાન્ ઔર દિગ્ગમ
પ્રતિષ્ઠાશાલી પુરુષકા સ્વર્ગવાસ સંપારમેં એક મોટી વમી કર ગયા હે ।

इससे बड़ा भारी खेद है । मर्हुमकी आत्माको शान्ति मिलो यही हमारी मावना है । ७-९-२२

મિષ્ટવી અનરાજ

મુકનરાજ

રિષભદાસ

મૂલચંદ રાતડીયા

કુશલરાજ

સિષ્ટવી ગજરાજ

મંઢારી ચૈનરાજની

મુળોત મુકનરાજ

સિષ્ટવી રતનરાજ

મંઢારી કેસરીમલ

ઘૌરહ સોજતકા સમસ્ત સંઘ.

૧૮

સૂરીશ્વરજીના સ્વર્ગગમન થવાના સમાચાર જાણી આપ્પા સંધને દિલગીરી થવા પામી છે. અને અમેને મહાનુ રત્ન પુરુષ ગુરુ મહારાજની ખાટ પડી છે. તેમજ હિંદુસ્થાનમાં બાહોશ પડિતરાજ હિતોપદેશ આપનાર જૈન અને જૈનેતરમાં સુર્યવસ્ત થવાથી ખામી આવી પડી છે. તેઓ સાહેબનો વિરહ થવાથી અમેને ધણેજ અફસોસ થવા પામ્યો છે.

જૈન સાહિત્ય અને દિલોસોષીના પ્રગટ કરનાર તેમજ પૂરોપમાં પ્રોફેસરો સાથે મીલનસારની પૂરી ખામી પડી છે. તે પત્રમાં લખી શકાય એમ નથી, પણ બાવી લાવ પાસે આપણે ઉપાય નથી. બાદરવા, સુ. ૧૫, ૧૯૭૮

ગાંડાલાલ આશ્વંદજી,

વનમાળી ગંભીર

ધામી લખમીચંદ બાણજી

પુશાલ સુરચંદ સવાધ્યંદ.

લક્ષ્મીબાઈ વીરચંદ.

પરશોતમ નત્યુ

વનમાળી જાદવજી.

લખમીચંદ દીમાળ.

ગિરધર પુશાલ.

હરજોવિંદ જીવન.

અમરચંદ ગુલાબચંદ.

—શ્રીસમરત જૈનસંઘ મહુવા.

આચાર્ય શ્રીવિજયધર્મસુરિજી મહારાજના સ્વર્ગગમનના માઠા સમાચાર મળતા પારાવાર દીલગીરી થઈ છે કાગળમાં લખી જતી નથી આપણો આધાર તૂટ્યો છે. છત્ર ગયું છે, ખરો હીરો ગયો થયો છે આપણને તેમની ખોટ કોઈ રીતે પૂરી પડે તેમ નથી. બાવી પ્રબળ અક્ષોસનો પાર રહ્યો નથી જ્ઞાનદષ્ટિએ જોઈને તેમના આત્માને શાંતિ મળે એમ ઇચ્છીએ છીએ

અમરેલી
બાદરવા સુ ૧૪, ૧૯૭૮

વકીલ સુદરજી ડાહ્યાભાઈ
વીરચંદ જીવાભાઈ
તથા અમરત સહ, અમરેલી

૨૦

આચાર્ય મહારાજ વિજયધર્મસુરિના કાળ પામ્યાના સમાચારથી લક્ષ્મીજી દિલગીર થયા છીએ અને બાદરવા સુ. ૧૫ના દિવસે સ્વધર્મ બહુઓએ તેમજ અન્ય ધર્મીઓએ પાખી પાળી હતી દેરાસર મધ્યે પૂજા-આગી-ભાવના આદિ વડે શાસનની શોભા સારી થઈ હતી પૂજ્ય ગુરુ મહારાજ સંબંધી હકીકત સાંભળતાં સંધને મોગી ખોટ પડી ગઈ છે જેણે શાસનના ઉઘોત માટે બનતો પ્રયાસ લઈ બળ્ય જીવેને ઉપદેશ વડે શાસનના રસીયા બનાવ્યા બનારસ પાકયાળા વિશે તેમજ બીજા યુગ કાર્યોમાં પુરતું લક્ષ દઈ આજારી બનાવ્યા એજ બાદરવા વ. ૧ ૧૯૭૮

સંધની ગૌરધરલાલ યુનીલાલ
મોઢી પુનલાલ નાથનાથ
તથા સહ મમરત, કડી.

આજે આચાર્ય મહારાજનો દેહત્યાગ માંજીણે અમેને ઘણો જ ગ્રાહ્ય થયો છે. જે તે શોકનું વર્ણન અમારાથી લખી શકાય તેમ નથી. લખતાં જ અમારું હૃદય ભરાઈ આવે છે. ખરેખર આપણા મહાનુ રત્ન પ્રરૂપને ગુમાવી બેઠા છીએ તે નર રત્નને ગુમાવવાથી આપણા શાસનમાં મોટી ખોટ પડી છે....તેમણે શાસન સેવા કરી છે, તેટલું જ નહિ પરંતુ રાષ્ટ્રીય સેવામાં પણ આત્મબોગ આપતા હતા. દરેક કામને તેમની ખાધ પડી છે.

આજે રાતના આઠ વાગે શેઠ મોતીશાની ધર્મશાળામાં બેનોની સભા ભરી હતી. તેમાં કેટલીક બેનોએ આચાર્ય મહારાજના ગુણોનું વર્ણન કર્યું હતું. તેમ તમામ બેનોએ દિલગીરી જાહેર કરી હતી.

પાલીતાણા

બાઈ હરકોર

બાઈ જડી

બાઈ મકુ

બાઈ ગોમતી

બાઈ કડવી

વિગેરે

શ્રી સમાજ

લખવાને દિલગીરી થાય છે કે મહારાજશ્રી વિજયધર્મસૂરિજી દેવગતિને પામ્યા તેવા સમાચાર તારથી સાંભળી સંધમાં ઘણીજ દીલગીરી ઉત્પન્ન થઈ છે. આપણા હાથમાંથી હીરા ઉડી ગયો છે. શાસન શોભાવનાર સુખો ચાલ્યો ગયો છે. સંધને મોટી ખોટ પડી છે આ દિલગીરી અમારાથી લખાતી નથી.

અત્રે મહારાજશ્રી શ્રીનીતીવિજયજીસૂરીશ્વરજીના ઉપદેશથી મહારાજ-
શ્રીના નિર્વાણ ઉત્સવ નિમિત્તે પૂજા પ્રભાવના તથા આંગી તથા જીવદયાની
દીપ યજ્ઞ છે.

વેરાવળ.

બાદરવા વ. ૨, ૧૯૭૮

બાઈ પાર્વતી

બાઈ નંદકુંવર

બાઈ મારુક

બાઈ જોકાર

બાઈ જીવી

બાઈ લાધી

વિગેરે.

સ્ત્રી સમાજ

—બહેનોનો સંઘ.

પ્રકરણ ૫ મું

સાધુ-સાધ્વી તથા યતિવર્યોના પત્રો

ભારતભૂપણ, જૈનજગતમાં જન્મતી જ્યોતિ શ્રીવિજયધર્મસૂરિજીનું સ્થૂલ શરીર છૂટી ગયું, તેથી અત્ર સંધર્માં અત્યંત દિલગીરી વ્યાપ્ત થઈ છે, તેમની પાછળ પાખી પાગવામાં આવી છે. દેવવંદન કયું છે. બપોરે બજન મંડળી બજન આશે. તેમના આત્માને શાંતિ ઇચ્છવામાં આવે છે. શ્રીવિજયધર્મસૂરિજી તેમના અક્ષર દેહે ભારતમાં જન્મના જીવતા છે. તેમણે અનેક સિધ્ધો કર્યા, અનેક પાઠશાળાઓ સ્થાપી. કાશીમાં પાઠશાળા સ્થાપી અનેક યુરોપીય વિદ્વાનોને જૈનશાસ્ત્રોમાં રમ બેતા કર્યા. તેમણે જૈનધર્મની ભારે સેવા બજાવી છે. સ્વેતાશ્વર જૈનસંધર્માં તેમની ખોટ પુરાવી મુશ્કેલ છે. અનેક વિપત્તિઓમાંથી પસાર થઇને વાદળમાંથી પસાર થનાર સૂર્યની પેઠે જળકયા છે. જૈનકામ પર ધણા ઉપકારો કર્યા છે. તેમના અનેક સદ્ગુણોએ ભારતમાં તેમના પ્રતિ લોકોને આકર્ષ્યા છે... તેમના આત્માનો ધણો વિકાસ થયો હતો...તેઓ ગુણુચ હતા. દિંમતે મર્દ હતા. ગંગા નદીના કર્મચોગીની દશા પ્રાપ્ત કરી હતી. તેમણે કર્મચોગીની ફજ, કે જે ત્યાગીના અધિકાર પરત્વેની હતી, તે બજાવવામાં ખામી રાખી નહોતી. તેમના ગુણુનુરાગીઓ ધણા છે. તેમ તેમના દુસ્મનો પણ છે. અગ્નિ પ્રગટતાં ધૂમ તો સાથે હોય છે જ. વિચાર મત-બેદ છતાં તેઓ અન્યોની સાથે ઉદાર બાવથી વર્તી સહકારી બની ધર્મની બાબતમાં સંપ બજાવી કર્તવ્ય કર્યા કરતા હતા. જૈનેતરોની સાથે ઉદારબાવથી વર્તતા હતા. આત્મશુદ્ધિ માટે તેમની આત્મદશા પ્રતિદિન આગળ વધ્યા કરતી હતી. આવા એક મહાન ધર્માચાર્યથી જૈનકામમાં ધણી ફજ હતી. તેમના દેહના વિલયથી જૈનકામને પારાવાર દિલગીરી છે તેમના આત્માની શાંતિ ઇચ્છુ છું.

ભા. સુ. પૂણિમા
સં. ૧૯૭૮.

આચાર્ય શુદ્ધિસાગરસૂરિ મહેસાણા.

આચાર્ય મહારાજના કાગધર્મના સમાચાર મળતાં આખા સંધર્મા શોક છવાઈ ગયો હતો. આચાર્યશ્રીએ પોતાના જીવનર્મા, જૈનસમાજર્મા અદ્વિતીય કાર્યો કર્યાં હતાં. તેમની કીર્તિ આજે દુનિયા ગાઈ રહી છે. આપણા મુનિઓએ તેમનું અનુકરણ કરવાની જરૂરીયાત છે. તેમના આત્માને શાંતિ મળે.

મુંબઈ
તા ૭-૬-૨૨

આચાર્યશ્રી જયસુરિજી
મુનિરાજ પ્રતાપમુનિજી, મુંબઈ

તેઓનું જીવન પરાપકારી અને જૈનદર્શનનો વિસ્તાર કરવા માટે સતત પ્રયત્નશીલ હતાં. જૈનોમાં આ પ્રયત્નશીલ આચાર્યની એક મહાન્ ખામી તેમના જવાથી આવી છે. પણ શો ઉપાય ?

ભા. ૧ ૧

પં. કેશરવિજયજી
પં. દેવવિજયજી

૫

પરમપૂજ્ય આચાર્ય મહારાજશ્રીના દેવલોકના સમાચાર વાંચી બેઠેનો પાર રહ્યો નથી. કારણ કે યરીર સંબંધી પ્રથમ કંઈ પણ સમાચાર નહિ, અને એકાએક તાર મળવાથી જે દુઃખનો અનુભવ થયો છે, તે આત્મા જ જાણે છે. પત્રમાં જણાવવાથી શું ? પુણ્યવાન પુરુષો તો જ્યાં જાય છે ત્યાં આનંદનો અનુભવ કરે છે. કેમકે—

યત્રાપિ તત્રાપિ ગતા મવન્તિ

હંસા મહીમંદટમંદનાય ।

હાનિસ્તુ તેષાં હિ સરોવરાણાં

યેષાં મરાલૈઃ સહ વિપ્રયોગઃ ॥

વડનગર

મુનિરાજ કપૂરવિજયજી, વડનગર.

૭-૯-૨૨

૬

સૂરિ સ્વર્ગારોહના સમાચાર વાંચી બહુ દિલગીરી સાથે દેવવંદન કર્યું છે. તેઓએ જૈનશાસનની સારી સેવા બજાવી હતી. હાલતો ખોટ જ પડી છે.

આ. સુ. ૫ ૧૯૭૯

મુનિરાજ અમરવિજયજી ભરૂચ

૭

શ્રીવિજયધર્મસૂરિજીના સ્વર્ગવાસથી બધી દિલગીરી થઈ છે. તેવા મહાન ધર્મોપદેશકની જોનોમાં ખોટ પડતી જાય છે, તે અસહ્ય છે તેમના આત્માને શાંતિ મળે.

વદિ ૧

મુનિરાજ હંસવિજયજી તથા પંચાસ સંપત્તિવિજયજી

ખાટજી

૮

આચાર્ય મહારાજના કાળધર્મ પામ્યાના સમાચાર સાંભળી ધણે
અફસોસ થયો છે. વાત સાંભળતાં એકદમ હૃદય ભરાઈ આવતા આખ-
માંથી આંસુ સુકાતાં નથી. પરમ ઉપકારી, પરમકૃપાળુ હતા.

વડવાણ શહેર

મુનિશ્રી મૌલાવિજયજી

મુનિશ્રી મમગવિજયજી

૯

તમારા ગુરુ શ્રીવિજયધર્મસૂરીશ્વરજી કાળ કર્યોના સમાચાર વાંચીને
અમે દિલગીર થયા છીએ.

ખાલાપુર.

પંચામ ધર્મવિજયજી.

ભાદરવા વ. ૩. ૧૯૭૮

મુનિશ્રી ચિમનવિજયજી.

૧૦

પૂજ્ય આચાર્યશ્રી શાસનના સ્થળ હતા. મહાન ઉપકારી હતા. જૈન-
કોમનું ભાગ્ય ઓછું હોવાથી અકસ્માત મહાભાગ્યચાલી રત્ન ગુમાવી બેઠા.
લખતાં દિલગીરી લખી શકતી નથી.

ખાલીતાણા.

મુનિશ્રી ધર્મવિજયજી

ભાદરવા સુ. ૧૫, ૧૯૭૮

૧૧

ગુરુમહારાજના દેવલોકના સમાચાર સાંભળીને વજ્રધાતુ જેવો આ-
ત્માને ધક્કો લાગ્યો છે. જૈનસમાજનો અસાધારણ યાંત્રો તરી પડ્યો-
છે. જૈનજગતનો ગ્રંથ આયમી ગયો છે. દેશને બડી બારી ખોટ પડી છે.
મુંબઈના સંઘર્ષો અજર ફેલાતાં બારી ગોઠ પથરાયો છે.....જૈનકોમર્ષ
પકેલી આ ખોટ પૂરી પાડી શકે, એવો હું કોઈ દેખતો નથી.

દાદર (મુંબઈ)

ભાદરવા વ. ૮, ૧૯૭૮

મુનિ મનીન્દ્રવિજયજી.

૧૨

‘ જૈનપથ પ્રદર્શક ’ કો ખોલા, જિસમેં ‘ હા ! ધર્મવિનયજી । ’
 એસા પદતે હી હૃદય પર વજ્ર કા પ્રહાર આ લગા । પદને છુપ ગલા
 ઘુંટ ગયા । મેં કયા વિચાર કર રહા યા, કયા હો ગયા ? મેરે કો
 આચાર્યજી ‘ સે કઈ પ્રકાર કા જ્ઞાન સંપાદન કરને કી ઉત્કંઠા ધી,
 દર્શન કરને કી પૂર્ણ અમિલાયા ધી, પર સબ મન કી મનમેં હી રહી ।
આજ જૈન સંસાર કા એક સૂર્ય અસ્ત હો ગયા ।

મુનિશ્રી ગોઢીદાસજી

૧૩

મહારાજશ્રીનો દેહત્યાગ સાંભળી અમેને ધણેજ અફસોસ થયો
 છે. આ વખતે દિલગીરીનો પાર રહ્યો નથી. કારણ કે આપણા જૈન
 આસનમાં કદપવૃક્ષ જેવા ગુરુમહારાજનો વિરહ પડવાથી વજનના બાણ
 વાગ્યા જેવું થયું છે. કારણ કે જ્ઞાન રૂપી દીવા સમાન દત્તા તેમના
 ગુણોત્તુ વણ્ણન કરતાં હૃદય ભરાઈ જાય છે. લખતાં કલમ ચાલતી નથી,
 જૈન ધર્મવાળાને તો તારે, પણ જૈનેતરને બોધ પમાડીને તાર્યા છે.

આ વખતે આપણું પુણ્ય કાર્યું કે નરરત્ન ગુમાવી બેઠા. માટે
 આપણે હવે તેમને પગસે ચાલીને ગુરુ મહારાજનો યશસ્વીતિને વધારવા
 તત્પર થવું.

પાલીતાણા.

૮-૬-૨૨

સાધ્વી ગુલાબશ્રીજી.

” પુણ્યશ્રીજી.

” ઉત્તમશ્રીજી.

૮

આચાર્ય મહારાજના કાગધમાં પામ્યાના સમાચાર માંલગી ધણે
અફસોસ થયે છે વાત રાજગતાં એકદમ હૃદય લરાઈ આવતા આખ-
માયી આંસુ સુકાતા નથી પરમ ઉપકારી, પરમકૃપાળુ હતા

વડવાણુ શહેર

મુનિશ્રી મૌલાવિજયજી

મુનિશ્રી મમગવિજયજી

૯

તમારા ગુરુ શ્રીવિજયધર્મસૂરીજી કાગ ક્યાંના સમાચાર વાંચીને
અમે દિલગીરી થયા છીએ

બાલાપુર

પન્થાસ ધર્મવિજયજી

ભાદરવા વ. ૩. ૧૯૭૮

મુનિશ્રી ચિમનવિજયજી

૧૦

પૂજ્ય આચાર્યશ્રી સાસનના સ્થળ હતા મહાન્ ઉપકારી હતા જેન
કામનુ કામ્ય એણુ હોવાથી અકરમાત્ મહાભાગ્યશાલી રત્ન ગુમાવી બેઠા
લખતાં દિલગીરી લખી શકતી નથી

પાલીતાણા

મુનિશ્રી ધર્મવિજયજી

ભાદરવા સુ. ૧૫, ૧૯૭૮

૧૧

ગુરુમહારાજના દેવલોકના સમાચાર માંલગીને વજ્રધાતુ જેવો આ
ત્માને ધક્કો લાગ્યો છે જેનસમાજનો અસાધારણ ચાંલિતો તૂટી પડ્યો-
છે. જેનજન્મતનો મુર્ખ આચમી ગયો છે. દેશને બડી ભારી ખોટ પડી છે
મુળધના સુધર્મા ખજર ફેલાતાં ભારી શોક પથરાયો છે... જેનકોમમાં
પડેલી આ ખોટ પૂરી પાડી શકે, એવો હું કોઈ દેખતો નથી

દાદર (મુળધ)

ભાદરવા વ. ૮, ૧૯૭૮

મુનિ મનીન્દ્રવિજયજી

१२

‘ जैनपथ प्रदर्शक ’ को खोला, जिसमें ‘ हा ! धर्मविनयजी । ’
ऐसा पढ़ते ही हृदय पर वज्र का प्रहार आ लगा । पढ़ते हुए गला
घुंटा गया । मैं क्या विचार कर रहा था, क्या हो गया ? मेरे को
आचार्यजी से कई प्रकार का ज्ञान संपादन करने की उत्कंठा थी,
दर्शन करने की पूर्ण अभिलाषा थी, पर मन मन की मनमें ही रही ।
....आज जैन संसार का एक सूर्य अस्त हो गया ।

मुनिश्री गोडीदासजी

१३

महाराजश्रीनो द्रव्याग सांख्यी अभोने धर्मेण अधसोस थयो
छे. आ वप्पते हिलगीरीनो पार रखो नथी. कारणु के आपणा जैन
शासनमा कल्पवृक्ष जेवा शुभमहाराजनो विरह पडवायी वज्जना आणु
वाग्या जेवुं थयुं छे. कारणु के ज्ञान इपी दीवा समान दता तेमना
शुशोनुं वणुन करतां हृदय करारु जय छे. लप्पतां कलम यावती नथी,
जैन धर्मवाणाने तो तारे, पणु जेनेतरने भोष पभाहीने तार्या छे.

आ वप्पते आपणुं पुण्य कामुं के नररत्न शुभावी भेडा. भाटे
आपणुे हवे तेमने पभसे यावतीने शुभ महाराजनी यशकीतिने वधारवा
तत्पर थयुं.

पासीताणु।

८-६-२२

साध्वी शुद्धाजश्रीछे.

” पुण्यश्रीछे.

” वित्तमश्रीछे.

પ્રકરણ ૬ કું

જેન ગૃહસ્થોના પત્રો

જૈનધર્મનો ઉદ્ધોત કરનાર પરમગુરુ સુપ્રસિદ્ધ શાસ્ત્રવિચારક જૈન-
આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયધર્મસૂરિ મહારાજનો 'સ્વર્ગવાસ' વાંચીને અમો
બધા ધણીજ દિલગીર થયા છીએ અને જેઓ ધર્મના એક રથ'ભ ૩૫
દતા, તે વૂટી ગયો છે. તેઓ ધણીજ શાન્ત અને તમામ રીતે લાયક
અને વિદ્વાન હતા. તેની જોડે ધણીજ લાગી છે, પણ આયુષ્ય આગળ
કાષ્ટનો ઉપાય નથી.

જૂનાગઢ

૧૯-૯-૨૨

કાકરથી ચત્રભુજ

મહાન આચાર્યશ્રીવિજયભંધુરિજી મહારાજશ્રીએ આ દુનિયા મયા કાલ રાજ સુવારના સાડા ૭ વાગે છોડી તે મહાચાર વાંચી અત્રેના સકલ સખ તેમજ આપના જાળીતા એવકો ધણાજ દિલગીર થયા છે આજ મહાન પડિત આચાર્ય મહારાજશ્રીની આપણી જૈનકોમમાં ખોટ પડી તેથી ધણાજ દિલગીર થયા છીએ

આજે (બીજા દિવસે) આખા ગામમાં છતરવર્ગના લોકો મમરને સમસ્ત જાગરમા તેમના મરણની દિલગીરો ફાંવના પાખી પડાની છે

દહેશામ

૬-૮-૨૨

મયુરદાસ જગનનાન તલાટી

૪

પૂન્યપાદ આચાર્યમહારાજશ્રીના અકાલ સ્વર્ગવાસના ખેદજનક સમાચાર મળતાં મારા જેવા દૂરસ્થ જનને પણ જ્યારે અતિથય દુખ ઉત્પન્ન થયું છે, ત્યારે આપશ્રી જેવા તેમના અનન્ય સહકારીને તેમજ અન્ય મુનિમહાજને તેમના વિયોગજન્ય કેમુય દુખ થયું હશે તેની તો સ્ફપનાયે કરી શકતો નથી.

એ તો મુનિશ્રિત છે કે આચાર્યશ્રીના સ્વર્ગગમનથી જૈનમહાજને જ નહિ પરંતુ પૂર્વે અને પશ્ચિમને સુદ્ધા, તેમના વચે એકય સ્થાપવા પ્રયત્ન કરનાર તત્ત્વજ્ઞ અને ધર્મજ્ઞ સહુગૃહની નહિ પુરાય તેવી જગર જસ્ત ખોટ પડેલી છે

પ્રભો ! પ્રભો ! વીરશાસનમા આવા યુગપ્રધાનો પુન પુન પ્રકટે

ઘાટકોપર

૫ માવજ દામજી શાહ

૬-૮-૨૨

५

महाराजश्रीना हाजधर्म पामवाधी अरेअर जैन डोभमां भोटा आगेवाननी आभी पडी छे...उपरियाणा तीर्थ भाटे तेमनी अपूर्व लागएली हवे डोए राभरी ? जेवा जेवा अनेक उपकार हवे डोए कररी ?

वीरभगाम

देशवलाह हरछवन

७-६-२२

६

प्रातःस्मरणीय, जगद्विख्यात, शासनरक्षक श्रीमान् आचार्यजी महाराज साहिब भाद्र शुक्ला १४ को गुरुह के ६॥ बजे इस फानी दुनिया को छोड़ कर स्वर्गलोक को पधार गये, मो यह समाचार सारे शहरमें पहुँचते ही हाहाकार मच गया । उन महात्माजी को तो यहाँ भी आनंद था, और वहाँ भी आनंद ही रहेगा, कारण उनका तो स्वभाव हरवक्त परोपकार; शामनसेवा करनेका था, सो उनकी आत्माको तो किसी तरहकी तकलीफ नहीं होगी । लेकिन हमारे जैसों को अनाथ छोड़ गये हैं, अब कौन हमारी पुकार सुनेगा ? । कौन जैनधर्म पर अवारनवार आते हुए संकटों को रोकनेके लिये प्रयत्न करेगा ? । कौन नई नई पुस्तकें प्रकट कर जैनियोंको सन्मार्गमें लगावेगा ? । कौन पाश्चात्य नए जैनस्कूल बनावेगा ? और कौन उनकी शंकाका समाधान करेगा ? बहुत दुःख हो रहा है । क्या किया जाय ? सिवाय अश्रुपात करनेके कोई उपाय नहीं है । शासनदेवसे प्रार्थना है कि मर्हूम आचार्यमहाराजकी पवित्र आत्माको शान्तिप्रदान

પ્રકરણ ૬ કું

કરે, ઓર આપ શ્રીમાનોં કો ઁનકે યધાતુગામી હોનેકા પુરુષાર્થ
પ્રદાન કરે ।

ઉદયપુર

ચુનીલાલજી ચતુર

સં. ૧૯૭૯ આશ્વિન કૃ. ૧

રોશનલાલજી ચતુર, વૌરહ

૭

પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજના કાળથી ગુરુવિરહને લીધે ખેદ થાય
છે ધ્રુવર તેમના આત્માને શાંતિ આપે તેમના જવાથી જૈનસમાજને
પુરી ન થઈ શકે, તેવી ખોટ પડી છે વર્તમાન કાળમાં ખીજ બહુએ
આચાર્યો તો છે, પરંતુ તેમના જેવા પ્રભાવક મળવા મુશ્કેલ છે.

મુંબઈ

કેશવલાલ સ્વરૂપચંદ

તા. ૮-૬-૨૨

૮

શાસ્ત્રવિશારદ-જૈનાચાર્ય શ્રી વિજયધર્મસુરિજીના કાળ ક્યાંની અતિ
ખેદકારક ખતર સાંભળી બહુજ દિલગીરી સાથે ગુરુવિરહનું પણ કુખ
થાય છે.

કદપવૃક્ષની ધ્રુજા આપણને-સૌને હોય, એ સ્વાભાવિક છે, પણ
કાળ આગમ કાંઈનો ઉપાય નથી એ મહાવાક્ય માદ કરી વિરમણું પડે
છે. તેમના આત્માને શાંતિ મળે, એ ધ્રુવર પાસે પ્રાર્થના

મુંબઈ

સ્વરૂપચંદ વસ્તાચંદ

૮-૬-૨૨

હૃદયમાં જે અભરાટ થયો છે, તે સાની મહારાજ જ જાણે છે. જાહેર પ્રજા તરફથી શોક પાળવો, હડતાલ પાડવી અને ટીપ કરી મરીબોને લાડવા ગાંઠીયા શૈવ મમરા તથા કૃતરાને પણ લાડવા ગાંઠીયા આપવાનું અને દેરાસરમાં આંગી-પૂજા વિગેરે સત્કાર્યો ગુરૂ મહારાજના નિમિત્તે અર્પિત થયા છે. કોઈ પણ ધર્મગુરૂ માટે આવું થયું નથી

મહુવા

૧૯૭૮ ના બાદરવા વ ૧

વનમાળી અંબોર

૧૦

ગુરુમહારાજ શાસનકે સ્થંભમૂત સૂરીશ્વરજીકા સ્વર્ગવાસ હોનેકા સમાચાર પઢ અત્યન્ત રંજ હુઆ । લેકિન નાજોર બાત હૈ ।..... સૂરીશ્વરજી મહારાજ દ્વારા શાસનકે અપરિમિત રાજકીય વૌતહ અરૂચળ મરે કાર્યોમેં પ્રદદ મિલતી થી । ઉત્તકા હી અધિકતર મોહ સતાતા હૈ ।

સૂરીશ્વરજી મહારાજકી પવિત્ર આત્મા સચ્ચિદાનંદ દશાકો પ્રાપ્ત હોકર સદાકે લિષ્ આદિ અનંત પદ પ્રાપ્ત કરે વ સ્વસ્ત્વરૂપમેં સ્થિતિકર અનંત અવ્યાવાધ સુખ પ્રાપ્ત કરે યહી પ્રાર્થના હૈ ।

ઉદયપુર

માદવા મુદ ૧૧

મદનસિંહજી કોઠારી.

૧૯૭૯

૧૧

ગુરૂ મહારાજના દેવકોટ થવાના સમાચારનો તાર વાચતા હૃદયને જે આઘાત પહોંચ્યો છે, તે વર્ણવી શકાય તેમ નથી. જૈન સમાજને તેમની પડેલી ખોટ કોઈ પણ રીતે ખૂટી શકાય તેમ નથી. તેમના દિવ્ય

ગુણોનું સ્મરણ કરતાં આ સમાચારે હૃદયપર વજ્રપ્રહાર કરેલ છે. કાલની
ગતિ આસે કોષનો ઉપાય નથી.

કલકતા

૮-૯-૨૨

આય-વ્યાકરણતીર્થ પં. હરગોવિંદદાસ

૧૨

પત્ર લખતાં હાથ કંપે છે. આચાર્ય મહારાજશ્રીનો સ્વર્ગવાસ
સાંભળી શકાતો નથી. સહવાસ નહિ છતાં હૃદય ચીરાઈ જાય છે. એક
ધર્મધુરંધર આચાર્ય પાશ્વત્ય દેશોમાં જૈનધર્મના સારા અભ્યાસી ઉત્પન્ન
કરનાર, રાજરજવાડામાં અધિસાનો પ્રચાર કરનાર, જૈનોને જગાડનાર,
હીરો, ‘મહાત્મા’ આદ્યા ગયા ! જૈનોનું ઝવાહીર છુટાઈ ગયું. તારો ખરી
ગયો.

ભાવનગર

અચરતલાલ

ભાદરવા વ. ૧, ૧૯૭૮

૧૩

આચાર્યશ્રી વિજયધર્મસુરિના પરશોક ગમનના અતિબેદકારક સમા-
ચાર સાંભળી દિલગીરીનો પાર રહેલ નથી. આચાર્ય મહારાજ સાહેબના
સ્વર્ગવાસથી આ દુનિયાને, આપણી જૈન કોમને અને અમો કુટુંબી
વર્ગને ન ભૂલી શકાય એવી ભારે ખોટ આવી પડેલ છે. તેઓના ગુણોનું
સ્મરણ કરવા અમો તદ્દન અશક્ત છીએ. આ પંચમકાળ અતિ દુષ્કમ
છે. તેમાં આવા અણુઘટિત બનાવો ભવિતવ્યતાની પ્રબળતા સિવાય
બની શકતા નથી.

મહુવા

અમરચંદ ગુલાબચંદ

ભાદરવા સુ. ૧૫, ૧૯૭૮

૧૪

આચાર્ય મહારાજશ્રીના કાળધર્મ પામી ગયાના બખર નાણી બહુજ દીલગીર થયો છું. જૈનકામને એક મોટી ખોટ પડી છે આજ-રોજ એમના માન ખાતર અહિંના બધા બખરો તથા મારકીટો વિગેરે બંધ રહ્યાં છે.

મુંબઈ

૭-૬-૨૨

મણિલાલ ગોકળલાલ

જે. પી.

૧૫

આચાર્યશ્રીના સ્વર્ગવામના દુઃખદાયક મમાચાર કાલે અને બહાર પડ્યા હતા. હું તથા મારા કુટુંબના તથા તેઓશ્રીને જેઓ ઓળખે છે કે તેઓના કામને જાણે છે, તેઓ દરેક દિલગીર થયા છે. એક હિન્ન હિન્ન થતી જૈન મમાજને તથા જૈનેતરને તેઓની ભારે ખોટ જણાયા વિના નહિં રહે. આપ આજે એ વર્ષથી તેઓશ્રી માટે રાત્ર દિવસ મહેનત કરી રહ્યા હતા, પણ આખરે એક મહાન્ આત્માને ભાવીએ આપણી પાસેથી ખેંચી આપણને વિયોગી બનાવ્યા છે.

...અમારી નજણી પડેલી સમાજના એક ઉપયોગી અને મદદગાર મહાપુરુષને અમે શુભાવી બેઠા છીએ. ડભુને પ્રાર્થના કરું છું કે તેઓશ્રીનો આત્મા ત્યાં હોય ત્યાં શાંતિ આપો.

મુંબઈ

૬-૬-૨૨

જેસીમલાલ મોતીલાલ

કાઠીનૂર વર્કસવાળા

૧૬

અત્યંત દિલગીરી સાથે લખવાનું કે મહારાજશ્રી વિજયધર્મસૂરી-શ્વરજ્ઞના કાળધર્મ પામ્યાના બખર સાંભળી અત્યંત દિલગીર થયા છીએ. મહુવામાં દિનપ્રતિદિન મહાત્મા પુરુષો પેદા થયા, તેમાંના એક પુરુષની

प्रकरण ६ ई

ज्याद पडी गइय, ते पथ अग्रेसर धर्मशुशनी. आज्ञाश्रमना विद्यार्थिजिने
ते वधु लागी आपरी कारथु के तेना तो ते स्थ'अश्य छता.

भु'अध

कश्चनय'इ कमजशी

१७

महान् विद्वान् शास्त्रविशारद—जैनाचार्यके इस फानी दुनियासे
कालधर्म प्राप्त होनेसे आज हमने हिन्दका हीरा हाथसे खो दिया है।
आज जैनकोमका मानू अस्त समान है।....आज बम्बई तो क्या
समस्त भारतवर्षमें आचार्यश्रीके उपकारका महत्त्व विभूति रूप स्याई है।

बम्बई

वकील हीरालाल पुराना

१-१-२२

सोमतवाले.

હૈં । પ્રમાવિક પુરુષ, જિન્હોને અચ્છા જૈનધર્મકા પ્રમાવ બઢાયા યા ।
યહ કાલચક્ર કિસીકો છોડતા નહીં । જાદા ત્યા લિસ્ટા જાય ?

કલકત્તા

લક્ષ્મીચંદની છીપાણી

આસોજ વ. ૧૪, ૧૯૭૯

૨૦

આચાર્ય મહારાજના કાળધર્મ પામ્યાના સમાચાર સાંભળી પારાવાર
શોક અને દુઃખ દરીઆમાં જ બણે કુળી ગયો હોઈ, એવું મને તો યધું છે.

ગુરરાજ ગયા, એ આપણા ધર્મના, મારી માન્યતાએ તો એકનો
એક સ્થંભ તુટયો છે. જૈન ધર્મને યુરોપાદિના પામ્યાત્ય સંસ્કારવાળા
વિદ્વાનોમાં વિસ્તૃત કરનાર એકના એક મહાપુરુષને જૈનદુનિયાએ ગુમાવ્યા
છે. જૈનસંઘને અસહ્ય અને કાષ્ઠથી પણ ભવિષ્યમાયે નહિ પૂરી શકાય
એવી ખોટ આવી છે. આવા અનન્ય શાસ્ત્રવિચારક-મહાત્મા સદ્ગત
યયાના સમાચાર સાંભળી અહિં ભાવનગરના સઘમા પણ સર્વત્ર શોકની
લાગણી ફેલાઈ રહી છે.....

પરમાત્મા ગુરરાજના આત્માને શાન્તિ આપે.

ભાવનગર

મોતીચંદ ઓધવજી.

૬-૯-૨૨

૨૧

ગમ કાલે જગદ્ગવન્ઘશ્રી ગુરુદેવના સ્વર્ગગમનના સમાચાર મળતાં
પારાવાર શોકથી વિહ્વળ બન્યો છું. પત્ર લખતા હૃદય મહારાષ્ઠ ઉકળું
છે. મતિ મુગ્ધ ગમ છે.

શ્રીગુરુદેવના વિયોગમાં હવે આશ્વાસનનું જો કંઈ કારણ મળતું
હોય તો તે એટલું જ છે કે ગુરુદેવના હાથે નિર્માણ થયેલાં અનેક શુભ

કાર્યો તેમજ પુરુષકર્યે સુચેલા અનેક ઉપદેશામૃતથી ભરેલાં વચનો તેમજ શત્રુ-મિત્રને સમગણી સમદૃષ્ટિથી કરેલા અનેક ઉપકારો, તે મધ્યા રૂપે રહેલું યશ પિંડરૂપ શરીર, કે જે વાગાન્તરે નષ્ટ થવાનાનું નથી, તેનાજ આધારે આ જીવનયાત્રા ચલાવવા રહી. શ્રીગુરુદેવના અવમાનથી માત્ર જૈનવર્ગનેજ નહિ, પરન્તુ ઇતર મતાવલમ્બી જનોને પારાવાર શેક થતો હોય ત્યાં આપ પૂજ્યોની ચિત્તવ્યથા કદ શીતે માપી શકાય ?

વીલાપારલા

પં. જગજીવન પોષકલાલ.

કુંબાધ.

૨૨

આચાર્ય મગવાનુકા સ્વર્ગવાસ હો ગયા પદ્મ શોકમ્મ્ન હો ગયા હું । કુછ લિલ નહીં સકતા । કલહી તો 'નોમ્મે કોનિકલ' સે માલમ દુઆ કિ પ્રો. સિલ્લવન લેવી તયા મિસેગ લેવી આચાર્ય મહારાજકે દર્શનાર્થ શિવપુરી ગયે થે । તા. ૨૧ અગસ્તકો તો મારી સમારોહકે માય વહોં સમા આદિ હોકર શાસનકી શોમા મટાઈ થી । ઔર તા. ૫ કો પ્રાતઃકાલ સ્વર્ગવાસ હો ગયા । યહ સમાચાર પડકર અત્યન્તહી દુઃખ દુઆ । આજ જૈનસમાજમેં અંધેરા હો ગયા ।

સોનત

અનરામજી સિંધવી

૭-૯-૨૨

૨૩

આચાર્ય મહારાજજીના દેહનો ત્યાગ થવાના સમાચાર સાંભળ્યા પારાવાર અશ્રુસ્રાવ થાય છે.

પોતે જૈનધર્મમાં એક યુગપ્રધાન તરીકે દત્તા તેઓશ્રીએ

જૈનધર્મ સંબંધી જે જે કાર્યો કર્યા છે, તેવાં કાર્યો હવે કોમ લાગ્યેજ કરી શકશે. તેની સાથે અન્ય દર્શની માથે ધર્મ સંબંધી વાદ-વિવાદ કરી જે કાર્યો કર્યાં છે. અને યશ લીધો છે, તેના મારે તેમનો જેટલો ઉપકાર માનીએ તેટલો એાછો છે.....આખી જૈન કોમમાં તેમની મોટી ખોટ પડી છે. તે શાસનદેવ પૂરે ત્યારે ખરી. હવે તો તેમના આત્માને જેમ શાંતિ યાચ તેમજ આપણે કરવાનું છે. એજ

પ્રાક્ષીતાણા

મોહનલાલ ગોવિંદજી.

૭-૯-૨૨

૨૪

પૂજ્ય સુરિજીના કાલ કરવાનો તાર વાંચી મારી તો છાતી ફાટે છે. અમારો જૈનસમાજ જે વખતે મુશ્કેલીના વાતાવરણમાં સપડાયેલો છે, અમારાં તીર્થો લુંટાઈ રહ્યાં છે, તેવા અધાધુધીના સમયમાં અમારો જૈન જાનુ આમ અસ્ત થાય, તે કેમ રહેવાય ? ખરેખર આ ખોટ જૈન પ્રજાને આવા સમયે માલે તેવી છે. અમારા શાસનની કાળજી હવે કોણ કરશે ? અમારા જેવા સસારી કીડાને આટલું આટલું લાગે છે તો આપના સ્થંભરૂપ પૂજ્ય ગુરુજીની ખોટ કેમ પુરાશે ? શું લખું ? તેની સમજ પડતી નથી.

પ્રોફેસર વસવાણી, કે જેઓ થોડા જ વખતે થયા આપણા જૈન ધર્મના પરિચયમાં આવ્યા છે. અને મેં આપ સર્વેથી જાણીતા કર્યા છે, તેમણે એસોસીએટના તારથી વર્તમાનપત્રમાં વાચ્યું. અને મને ચીઠી લખી બોલાવવાના હતા. તેવામાં જ આપનો તાર લખ મથો. અને આવતી કાલે ટાઉન હોલમાં અહિંના જૈન તેમજ જૈનેતર શહેરાઓની એક જંગી જાહેર સભા બરી સફળતાના આત્માને પરમ શાંતિ પ્રચ્છવા એકઠા થવાના છીએ. પ્રો. વસવાણી પ્રમુખ થવાના છે.

કરમી

પોપટલાલ ત્રિભુવનદાસ શાહ

૬-૯-૨૨

પૂજ્યપાદ આચાર્ય મહારાજના કાગધર્મ પામવાયાં જૈન સમાજને ખરેખર હાથ દુરત ન રચાય નેવે ધા લાગ્યો છે. તેઓશ્રીના પવિત્ર આત્માનું આવા સંજોગોમાં દેહગ્રન્થ થવું, તે ખરેખર અસહ્ય છે. આખો સમાજ અત્યારે તેમના અવસાનથી કુખી ગયો છે...શિષ્ય મંડળ નરક તેમનો અતુલ પ્રેમ, મમાજ તરફ શાંતિભરી દ્રષ્ટિ, વિદેશીઓ માથે તેમનો જૈન ધર્મને સમસ્ત વિશ્વમાં પુનઃ સ્થાપવા માટે પરિચય, વિગેરે વિગેરે બાનતો સ્મરણમાંથી મુક્ત થવી બહુ મુશ્કેલ છે. તેમના જેવા પુણ્ય દેહધારીઓથી સમાજને ઓછો લાભ નથી થયો. અને આપુણ્ય બે પાંચ વર્ષ લાંબુ હોત તો જરૂર તેઓ સમાજને ધણાજ ઉચ્ચ રસ્તા ઉપર લાવી મૂકતા. હવે તો તેઓશ્રીના પુણ્યાત્માને અમર શાંતિ મળે, જોજ પ્રાર્થના.

વીલાપારલા

૬-૬-૨૨

નાગરદાસ કસ્તૂરચંદ સાહ

બી. જી.

આચાર્ય મહારાજના સ્વર્ગવાસથી હિંદુસ્થાનની જૈન કામે તો એક રત્ન ગુમાવ્યું છે, પરંતુ પરદેશના વિદ્વાનોને તે કરતાં પણ ભારે ખોટ ગઈ છે. તેઓ ખરી કિંમત આંધી શક્યા હતા અને બન્યો તેટલો લાભ મેળવતા હતા. ન્યારે ઘર અગિયે રત્ન હોવા છતાં અદિના લોભે તેઓની પૂરી કિંમત આંધી શક્યા નથી અને જોઈતો લાભ મેળવી શક્યા નથી, એ કમનસીબી છે. પરમાત્મા તેઓના પવિત્ર આત્માને પરલોકમાં અમર રાખે.

ચુંબક

૬-૬-૨૨

મોહનલાલ ખોડીદાસ સાહ.

૨૭

તા. ૫-૬-૨૨ ના પેપરમાં આચાર્યશ્રીના કાળધર્મ પામ્યાના ખખર વાંચી હું તથા અત્રેનો સંઘ ખરેખર ધણાજ દિલગીર થયા છીએ. જૈનો પર જ્યારે એક પછી એક આક્રમો આવવા માંડી છે, ત્યારે આવા ધર્મધુરંધર મહાત્માએ સ્વર્ગગમન કરે છે, એ ખરેખર એકનો વિષય છે. દુનિયામાં જે જાણુ છે તેણે જવાણુ છે; પરંતુ તેઓ શ્રીના નામની મુરદો-જેવી કે-દેવદ્યુતો નિર્ણય, કાંકરોલીનો ઝગડો, લાયખલાની જમીનનો કબજો, વિગેરે તેઓશ્રીના મનમાં જ રહી ગઈ, પ્રભુ તેમના અમર આત્માને શાંતિ આપે અને પરમકૃપાળુ પરમાત્મા ! આપ તેમના શિષ્યોમાં તેમના જેવું બળ આપે ને તેમની મુરદો આપ બર લાવે કે જેથી તેઓશ્રીની સ્વર્ગમાંથી પોતાની મુરદો બર આવેલી જોઈને શાંતિ પામે

તા. ૭-૬-૨૨ ના રોજ આખા શહેરની સંપૂર્ણ હડતાલ પડાવી હતી. તેમજ દેરાસરમાં પંચકલ્યાણકની પૂજા મણાવવામાં આવી હતી.

જા'ખસર
૧૦-૬-૨૨

ડા. જમમોહનદાસ મંગળદાસ,
એલ. સી. પી. એન્ડ એસ

૨૮

આચાર્ય મહારાજના નિર્વાણ સમાચાર મળતાં આખા શહેરમાં સર્વત્ર મહાન દિલગીરી ફેલાઈ હતી. તે નિમિત્તે વ્યાપાર રોજગાર આખા શહેરે બંધ કરી આચાર્ય મહારાજના આત્માને હંમેશાની શાંતિ મળે તે માટે દરેક ધર્મના અનુયાયીએ પોત પોતાના ધર્મસ્થાનોમાં

પ્રકરણ ૬ ૬

ધર્મ કરણી કરી હતી. આચાર્ય મહારાજના નિર્વાણના એક પુકત સમાચાર જાણી પારાવાર દિલગીરી છતાં રહી છે.....

આચાર્ય મહારાજની ખોટ પુરી સકાય તેમ નથી.

અમરેલી

શેઠ કરમચંદ નારાયણ.

૧૫-૯-૨૨

દ-શેઠ નાગરદાસ કર્મચંદ

૨૯

આજે જાપામાં શ્રી આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયધર્મસૂરિજીના અવસાનના સમાચાર વાંચી દિલગીર છું. પૂજ્ય મહારાજ શ્રી સ્વભાવે ધણા શાંત અને બોલા દતા. પોતાને કોઈ જાનનો આગ્રહ નહોતો. વિજેરે ગુણો ધણા દતા. ને તે યાદ પણ આવે છે. દુનિયામાં કોઈ અમર નથી. પણ સ્વાભાવિક પ્રણયવાન અને ગુણવાનના અવસાનથી સારા નરસાની ખબર પડે છે ને તેઓ સાહેબે પોતે ધણાનો યાદ મેળવ્યો દતો.

મુંબઈ

૫-૯-૨૨

મોહનલાલ હેમચંદ ઝવેરી

૩૦

આચાર્ય મહારાજ શ્રીવિજયધર્મસૂરિજીકે સ્વર્ગવાસ સુનકર મહોત રંજ હુઆ । એસે પ્રણયવાન પ્રમાવક આચાર્યકા દેવલોક હોના સંઘર્મે મહી મારી સ્વામી હુઈ । સર્વત્ર શોક ફેલ ગયા હૈ । પરન્તુ આમુખ્યકી પ્રવલતા હૈ । હસકે આગે કોઈકા વસ નહીં ।

મહારાજ સાહેબકી કીર્તિ સર્વત્ર અમર હૈ સો દેહાન્ત હો જાને પર મી જીવિત હૈ ।

લખ્નૌ

૬-૯-૨૨

સેઠ લક્ષ્મીચંદની ઘીયા

પ્રતાપગઢવાલે

૩૧

આચાર્ય મહારાજની અસાધિક મૃત્યુ પર બહુત બड़ा જૈનસ-
માજકા નુકસાન हुआ । इसकी पूर्ति नहीं हो सकती । ऐसा प्रतापी
इस समय हो नहीं सकता । हमको बहुत बड़ा दुःख हुआ । महारा-
जजीकी कृपा हमारे ऊपर जैसीथी आपसे छीपी नहीं है । जैनका
सूर्य अस्त हो गया । मगर इस जगह किसीका जोर नहीं चलता, भावी
प्रबल है ।

बनारस

बाबू शिखरचंदजी चौधरी

१-९-२२

૩૨

આજ રોજ, ધણી દિલ્લગીરી સાથે પ્રાત સ્મરણીય સદા ઉપકારી
સાસ્ત્રવિશારદ જૈનાચાર્ય શ્રી વિજયધર્મચરિત્રના સ્વર્ગગમનના સમાચાર
સાંભળીને શોકનો પાર રહ્યો નથી જૈન કોમે એક મોઢું ને મોઢે રત્ન
ગુમાવ્યું છે. જૈન કોમની સેવા કરનાર ધણા થોડા હોય છે. ને તેમાં
જૈનોનું શ્રેય કરવાનો શ્રમ લેતા હોય એવા આંગણીના ટેરવે ગણાય
તેટલા હોય છે તેમાંના એક રત્નનું અચાનક અદશ્ય થવું, તે તે કોમ
કેમ સહન કરી શકે ?

હે વીર, આવા રત્નને માટે તું મોક્ષમા તારી સાથે સ્થાન આપ,
એવી અત કરણીની ઇચ્છા રાખુ છું.

વીરભગામ

૫-૯-૨૨

વાડીનાથ પરમોત્તમ વહોરા

પૂત્યપદ સાઅવિચારદ વિજયધર્મસૂરિશ્રીના સ્વર્ગવાસ થયાના સમાચારથી સમસ્ત જૈન કોમને એક બારેમાં બારે ખોટ મધ છે એ વાત હવે કોઈનાથી અજાણી નથી. *World is fifty years behamit* એ કહેવાનાનુમાર જૈનેને હજુ હવે ખબર પડશે કે મહુમની જરૂરીઆત કેટલી હતી. હેત્વા મુબધ સમાચારમાં પૂત્યશ્રીના સમાધિ મદિરની દિલ્લયાત્ત ધણી જ વ્યાજળી છે, અને તે સ્વેગાની છે. જરૂર તેમાં ક્તેહ પામશે તે દિલ્લયાન જાહેર પેપરો દ્વારા ઉચ્ચીલેલી જોષએ ચાંચ પોકલી, મુબધ

૧૪-૯-૨૨

શિવલાલ વર્ધમાન શાહ

૩૪

પરમપૂત્ય સાઅવિચારદ આચાર્યશ્રી કાગધર્મ પામ્યાના સમાચાર એકાએક પેપરમાં વાંચવામાં આવવાથી જહુ જ જમજિની પેદા થઈ છે અરે રે ' આજે મવારના મે કોનીકલમાં વિદ્યાન શ્રેહ લેવીની ખુશ મુલ્લ-કાતના સમાચાર વાંચી મગજથી ધારતો હતો, ત્યાજ સાંજના વખતે ' સાજ વર્તમાન ' જોવામાં આવના ઉપર મુજબના દુખદાયક સમાચાર મળ્યા એ મદાન પુરૂષે જૈનધર્મ માટે અને નિશેષે કરીને પાશ્વત્યવિદ્યા-નોમાં જૈનધર્મ વિષેની અભિરૂચી ઉત્પન્ન કરવા માટે અયાગ પરિશ્રમ વેડી સાડ ફળ અતાવી આપ્યું છે. અને તેને માટે આખી જૈનઆવમ ખાસ કરીને અત્યંત ઝડપી રહેશે. ચતમહાયુરની ઉત્તેજક વાણી અગ્ર દષ્ટિનો અભાવ હવે પુરાય એમ નથી.

ધણીયા

શ્રીચંદ અબાવીદાસ વઢીલ

૬-૯-૨૨

બી. એ એલ એલ. બી.

૩૫

ગૃહ કાલે સવારે આચાર્યશ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજીનો દેહોત્સર્ગ થયો, એ સમાચાર માલગતાં માઝં હૃદય શોક નિમગ્ન થઈ ગયું. ખરેખર જૈનધર્મશ્રી વિશાળ વૃક્ષને પલ્લવિત કરનારા મહાત્માની જૈનસમાજને હવેથી એક ભારે જોટ માલુમ પડશે. વિશેષમાં પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોને પણ તેમની ત્રૂટી જણાશે. જૈનેતર પ્રજા પણ આ બનાવથી શોકાતુર થવાની

મુંબઈ
૬-૯-૨૨

હીરાલાલ આર. કાપડીયા એમ. એ
પ્રો. વિલસન કોલેજ

૩૬

ગૃહ કાલનું સાંજવર્તમાન વાચતા મહારાજશ્રીના કાળધર્મ પામ્યાના એક જનક સમાચાર મળ્યા છે. ખરેખર જૈનકોમની અવનતિના ચિહ્નો બહુજ નજરે તરી આવે છે. કારણ કે જે વખતે જૈનકોમના અનેક તીર્થો ભયમાં છે, તેજ વખતે જે આચાર્ય તેને ટકાવી રાખે તેવા શક્તિમાન હતા, તેજ આચાર્યશ્રી સૂર્ય અસ્ત થયો જણીને કોને એક ન થાય ?

મુંબઈ
ભાદરવા સુ. ૧૫, ૧૯૭૮

સાનયદ પરમાનદ

૩૭

અત્રે મધમાં ખખર પડતા તમામ હુકનો બધ રાખી. હડતાલ પાડી હતી અને ગુરુમહારાજના આત્માની શાંતિ માટે મહાવીરસ્વામીના દેરાસરમાં ઋષિમંડળની પૂજા બોજક ધનસુખ્યાલની મદદથી રાગ-રાગ-ણીથી હારમોતીયમ તબલા સાથે ભણાઈ હતી. સાધુ-સાધ્વીઓ અને સઘે દેવવંદન કર્યું હતું. કુતરાં, ગાયોને તથા પક્ષિ, દેરાને ધાસ કપા-સીયા, રોટલા ખવરાવ્યા હતા

સ્વયંસેવક મંડળની સભા મળી હતી. જેમાં ગુરુમહારાજના કાળ પામ્યાથી શોક દર્શાવનારા ઠરાવો કરી જૈનકોમને તથા ડો. જોકોમી, ડો. લેવી વિગેરે યુરોપીયન-અમેરિકન વિદ્વાનોને તથા અન્ય કોમને પણ મોટી ખોટ પડી છે, તે કદિ પૂરાપ તેમ નથી. સાયબેરી, વિદ્યાચાળા, શિક્ષણ-ચાળા, કન્યાશાળા વિગેરે સંસ્થાઓ બંધ રાખી હતી. છેવટે સંઘ તરફથી આદ્ય મહોત્સવ કરવાનો ઠરાવ કરી સભા વિસર્જન થઈ હતી.

જૂનાગઢ.

પોપટલાલ રામચંદ

૧૮-૧૧-૨૪૪૮

૩૮

આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયધર્મસૂરિ કાળધર્મ પામ્યાના સમાચાર સાંભળતાં ખેદનો પાર રહ્યો નથી. સમાજના કમલાગ્ર્ય કે આવા નરરત્નનો વિયોગ થયો છે. સંઘનું એક છત્ર હતું. દરેક જગ્યા ઉપર તે પર ઉપગારી પુરુષ પ્રતિભોધ કરી જૈનધર્મની જયપતાકા ફરકાવતા. રામરજવાડાઓને પણ આપણો સત્ય ધર્મ બતાવીને શુદ્ધવતા. ઓલ હિંદુસ્થાન નહિ, પણ વિશ્વાયત-છટાલી-અમેરિકા વિગેરેની યુનિવર્સિટીઓના પ્રોફેસરોની શંકાઓને દૂર કરતા. આખી જૈનસમાજને મોટી ખોટ પડી છે... જૈનકોમની પડતી જેવાય છે કે આવા મહાત્માઓનો વિયોગ થાય છે.

શિહોર

તલકચંદ ગોખર

ભાદરવા વ. ૨, ૧૯૭૮

૩૯

શ્રીશ્રીશ્રી ૧૦૦૮ શ્રીશાસ્ત્રવિશારદ આચાર્ય શ્રીવિજયધર્મ-સૂરિ મહારાજકે સ્વર્ગવાસ होनेका सुनकर अत्यंत दुःख हुआ। जैनसमाजमें आपश्रीके स्वर्गवाससे बड़ा ही शका पहुँचा। आचार्यश्रीके किये हुए उपकारोंके लिये जैनसमाजका बच्चा २ कृतज्ञ है। आचार्य-

ધીકી પ્રશંસા ભારતમાં હી નહીં હો રહી હૈ, પરન્તુ સુદૂર યુરોપલંદમાં
મી આચાર્યશ્રીકા યશોગાન હો રહા હૈ । ઇસ નાજુક સમયમાં આચા-
ર્યશ્રી હી ઇક મહાન્ વિદ્વાન્ સમાજસેવી વ ધર્માત્મા મહાત્મા થે ।
આચાર્યશ્રીકી આકસ્મિક મૃત્યુ સુનકર હમારે દુલ્લ:કા સમૃદ્ધ ડમઢ
આયા, વિચાર નહીં સકતે કિ—અવ હમારી પ્રિય સમાજકી કયા દશા
હોગી ?

ઇદોર

હીરાલાલ જિન્દાણી

૯-૯-૨૨

૪૦

ધણ્ણજ ખેદકારક સમાચાર સાંલણીને દિલગીર થયા હીએ...
તેમને સ્વભાવ તથા માગ ઉપરને તથા દુનિયા ઉપરને ઉપકાર હમેશાં
યાદ આવ્યા કરે છે. તે તે ઉપકારી ને અમેને દેવાદાર કરીને સ્વર્ગપુરીમાં
ચાલ્યા ગયા છે. અમે તે બદલે વાળીએ ત્યારે ખરા. તેઓની કરણીજ
સારી હતી, તેથી તેઓને સ્વર્ગમાં શાન્તિજ હોય. પરન્તુ વધારે શાન્તિ
મળે તેવુ અમે ઇચ્છીએ હીએ.

મુંબઇ

હરગોવિંદ રામજી

૧૧-૯-૨૨

૪૧

પરમેષ્વરકી શાસનસ્થળ વિસ્થાપિતા ગુરૂ મહારાજ સાહેબના સ્વર્ગ-
ગમનના સમાચાર સાંલણી અતિશય દિલગીરી થાય છે. તે પૂજ્ય પિતાના
વિરહથી હૃદય દ્રવે છે.....વિશેષ શોક તે એટલા માટે થાય છે કે-
જે સમયે ગુરૂમહારાજની હયાતિની ખામ જરૂર હતી, તે સમયે જ તેઓ

આ સ્થૂળ દેહનો ત્યાગ કરી ચાલતા થયા ! ! જૈન કોમનુ ભાગ્યચક્ર કયાં
મકાય છે, તે કદપનામાં આવતું નથી. છિન્નભિન્ન થયેલ જૈન કોમને
એકત્ર કરવા તન-મનથી પરિશ્રમ કરનાર તે વીર સરદાર અત્યારે જૈન
કોમ ગુમાવી બેઠી ! આ પરમેશ્વરકારી શાસન સ્થાન ગુરૂમહારાજ મારે
કયા શબ્દોમાં શોક દર્શાવીએ ?

૫ પાતીતાણા

૯-૯-૨૨

૫ ત્રિભુવનદાસ અમરશી

૫ અમૃતલાલ અમરશી

૪૨

પૂજ્ય ગુરૂશ્રી શ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજીની જોટ ધણી મોટી છે
આખા હિંદુસ્થાનમાંથી એક ધર્મનાયકની જોટ પડી છે જે તે પુરી શકાય
તેવી મને તો નથી લાગતી

આ અવસાનથી અમારા જેવા, જે સસારસમુદ્રમાં ને મોહની
જાળમાં ફૂંચતા ને તો ધણુ જ દુઃખ થાય. કારણ કે તેમના તરફનો જે
લાભ મળતો તે હવે નહિ મળે, પણ લાવી આગળ આપણે શો ઉપાય છે ?

શ્રીચપોક્તી, મુખ્ય

૧૮-૯-૨૨

છેટાવાવ મોતીનાન શાહ

બી એ

૪૩

શ્રીવિજયધર્મસૂરિના અવસાનથી અતિ ખેદ થયો છે વ્યવહારથી
તેમના સ્થૂળદેહની તત્ત્વરૂપે અવિદ્યમાનતાથી તેમના પ્રત્યેના સબધાદિ
લગ્ન શોક થાય તે સ્વાભાવિક છે પણ આત્માનું અમૃતતત્ત્વસ્વરૂપ વિચા
રતાં તે સ્વયંભૂ અ ય ગતિમાં જઈ સ્થિરતા પામેલ હશે હવે તો આ
પણ સર્વેએ તમણે કરેલા જે સત્કાર્યો તે પ્રત્યે અનુમોહના ઉપરાંત આદ

રથા અને તેની પુષ્ટિ કરી તે સ્વર્ગસ્થનું સુસ્મરણ રહે તે કરવાનું ઉચિત છે.

મુંબઈ

૧૦-૬-૨૮

મોહનલાલ દલીયંદ દેસાઈ

બી. એ. એલ. એલ. બી.

હાઇકોર્ટ વડોદરા

૪૪

આચાર્યજી મહારાજ થીથી ૧૦૦૮ શ્રીધર્મવિજયસૂરિજી સાહેબકે દેવગ્રોક હોનેકી સ્થાપના દ્વારા મારૂમ હુઆ, ઘણોત અક-સોસ હુઆ । એસે પ્રમાણિક પ્રયત્નોકા વિયોગ હોના બઢી સ્વામી હુઈ । પરંતુ ઇસ જગહ કિસીકા જોર નહીં ।

મોપાલ

આસોજ સુ. ૮, ૧૯૭૯

ગોહીદાસજી કાંસટીયા

અમીચંદજી કાંસટીયા

૪૫

અમારી જૈન કામના પલંગનો એક પાયો ટૂટી પડ્યો. જૈન કામનો સૂર્ય આગ્રહાદિત થયો. જૈન કામનો ધુરંધર ઉપદેશક આ કાની દુનિ-યામાંથી સદા માટે અસ્ત થયો. રાજ્ય કરતી કામની અંદર શાસન રક્ષણ માટે જેમણે પગ પેસારો કરવા માંડ્યો હતો અને દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ, બાલ જેઈ જમાનાનું લાભ જૈન કામને કરાવવાને માટે ઉચિત કરવાને જેમણે બિલકુલ પાછી પાતી કરી નહોતી અને અત્રેના યાતુર્માસ વખતે વરસાદની કમીપણાને લઈને દેશ દેશાવરોમા ટીપથો કરાવેલા સંખ્યા બંધ રૂપિયા મોકલાવી પચેન્દ્રિય જીવોના પ્રાણોને અભયદાન અપાવ્યાં, એવા મહાન ઉપકારી શાસ્ત્રવિશારદ-જેનાચાર્ય સૂરીશ્વરજી મહારાજ ૧૦૦૮ શ્રીવિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ સાંભળી અમારું અને

અને અત્રના સુકલસમનુ તથા કેટલાક રાજ્યના અમલદારોનું દિલ
પણ દુખી થયું છે, અને તેઓ પણ દિલગીરી બતાવવાને બૂંધ્યા નથી.
અને મહારાજશ્રીના ગુણગ્રામ કરતા જણાય છે અને મદુર્મના આત્માને
સદા શાંતિ ધરતીએ લીએ.

પાણીતાણા.

મણિલાલ ભાષ્યદ

૪૬

તા. ૬ કે સામવર્તમાનમે પૂજ્ય આચાર્યશ્રીકે સ્વર્ગાસત હોનેકે
દુ સદાચી, હૃદયવિદારક સમાચાર પદ ચિત્ત વ્યાકુલ હો ઉઠા. કલમમે
શક્તિ નહીં, વાણીમે શબ્દ નહીં, જિત્તે હવ દુ સ્ત ઓર ચોટકા ઉલ્લેખ
કિયા જા સકે. શ્રીમાન્ને હસ જાતિર કિતને ઉપકાર કિયે હૈં, યહ
સમાજર પૂર્ણતયા વિદિત હૈ. સમાજ સદૈવ ડનકા કૃનજ રહેગા.
હાલહીમે કાંકરોલી જૈનમંદિરકી હકીગત તો સમાનપર નવીન હી હૈ.
આશા હૈ સમાજ પૂજ્ય આચાર્યશ્રીકે ઉપયુક્ત સ્મારકકા પ્રચન્વ કરેગી.
પિલાણી, પો. સુરજગઢ.

વર્ષમાન વાઠિયા

૧૦-૯-૨૨

૪૭

શાસન પ્રભાવક, જૈન ધર્મ ઉદ્ધારક સુરીશ્વરજીના કાર પામ્યાના
સમાચારે ખરે જૈન સમાજમા મહાન ખેદ ઉપજાવ્યો છે જૈનધર્મને તથા
જનતત્ત્વજ્ઞાનને, શ્રીમહાવીરને તેમજ જૈનસમાજને પશ્ચિમના વિદ્વાનોમા
તેમજ સારા જગતમા પ્રખ્યાત કરનાર શ્રીમહ સુરીશ્વરજીના સ્વર્ગગમનથી
કેને દુખ ન થાય? વીરક્ષેત્રના વીર શામન સ્થલ-જગત પ્રસિદ્ધ
સૂર્યોસ્ત પછી ઉઘોત કયાથે નથી જણાતો... . શાસનદેવી યે આજે

ધુરંધર બહુમૂલ્ય રત્નના શુભ થવાથી શોકઅસ્ત થઇ લોહીના આંસુ વરસાવી રહી છે. પરમાત્મા તેમના આત્માને પવિત્ર-શાંતિ આપે, એવી મારી હૃદયથી પ્રાર્થના છે.

પાટણ.

૯-૯-૨૨

ફલચંદ હરિચંદ દોસી.

ગૃહપતિ, જૈન બોડિંગ.

૪૮

પૂજ્ય ગુરુ શ્રીમદ્ આચાર્યશ્રીવિજયધર્મસૂરીશ્વરજીના કાળધર્મ પામવાથી જૈન કોમને જે અસહ્ય ખોટ પડી છે, તે અવશ્યનીય છે. આ ખોટથી જૈન સાહિત્યને પણ મોટી ખોટ પડી છે. એઓશ્રીના ચએલ અવસાન માટે જેટલો ખેદ પ્રદર્શિત કરવામાં આવે, તે એમના કાર્યના પ્રમાણમાં ઘણોજ ઓછો ગણાય.

મુંબઇ.

લક્ષ્મીભાઈ દીપચંદ ઝવેરી.

૧૨ સપ્ટેમ્બર ૧૯૨૨.

૪૯

ગુરુનીકી પવિત્ર મુલમુદ્રા ન કેવલ જૈનસંઘકો, વહે વહે રાજા મહારાજાઓકો મી પ્રિય લગતી થી। ગુરુનીકા સ્વભાવ इतना सरल या कि—यदि कोई कोषकी दृष्टिसे इनके समीप जाता तो वो मी उनकी शान्त मुखमुद्राको देखकर ही शीतल जलके समान हो जाता। आपके धर्मचर्चाकी यश—कीर्ति अनेक अनेक देशदेशान्तरोंमें पुण्य सुगंधोंकी महकके समान फैल रही है। क्या लिखूं ? परमात्मासे यही प्रार्थना है कि हमारे परमोपकारी श्रीश्रीश्री आचार्य महाराज जहाँ कहीं शुभ

સ્થાનમેં વાસ હુઆ હો, વહોંં ઉનકી ધર્મરૂપી ધ્વજાકા ચમકીલા તારા
સદૈવ કાયમ કર ઉનકો સુખશાન્તિ વર્તાતે રહના ।

ઈંદોર

લક્ષ્મીનાઈ

હે. અધ્યાપિકા, સરકારી ગર્લ્સ સ્કૂલ નં. ૨

૫૦

આચાર્ય મહારાજ શ્રી ધર્મવિજયજી મહારાજના અકાળ
દેવગત થવાના ધણાજ માઠા સમાચાર સાંભળી દિલગીરીનો પાર
રહ્યો નથી. અહિં તમામ લોકો ધણાજ દિલગીર બની ગયા છે. તેઓ
શ્રીની ખરેખર જૈન સમુદાયમાં ન પૂરી સકાય એવી ખોટ પડી છે પણ
ભાવી આગળ ઉપાય નથી.

મુંબઈ

શેઠ જીવતલાલ પ્રતાપશી.

૫૧

પૂજ્ય ગુરુમહારાજના દેવલોક હોવાકા સમીચાર સુણ બીહોત
દુઃખ હુઓ । લિલ સકું નહીં । ઇણ દુઃખ રો પાર નહીં । આજ જૈન-
કોમકો એક તેજસ્વી તારો દૂર ગયો । ઓર જૈનકોમરે કશી બી નહીં
મર સકે ઇણ તરે જલમ લાગ્યો । મને ચિંતા ઘણી હૈ, લીલ સકું નહીં.

ઘૂલિયા

ચુનીલાલ મહેતા

આસોન વ ૧૩ ૧૯૭૮

૫૨

પૂજ્યપાદ ગુરુવર્યાના અવસાનનું સાંભળી ધણે દિલગીર થયો।
આપણી જૈન કોમમાં તો શું પણ આપી દુનિયાના વિદ્વાનોના આગમાંથી
એક પુષ્પ ખેરાઈ પડી ગયું છે જૈનકોમની સેવાથી ઋણી બનાવી 'અહિંસા

પરમેા ધર્મ ' નો ઝૂંડો ફેરવ્યો તે જગજ્ઞહેર છે. આપણા જૈનોમાં તો ન પૂરી શકાય એવી ખોટ પડી છે. પરમાત્મા તેઓના આત્માને શાંતિ આપે.

મુંબઈ

વર્ધમાન રામજી.

૧૫-૬-૨૨.

૫૩

આચાર્યશ્રીના સ્વર્ગવાસથી ઘણી દિવસોથી થઈ છે આખા હિંદુ-સ્થાન વિષે જૈનસમાજમાં પૂરી ખોટ પડી છે. ધર્મનો સ્થંભ ટૂટી પડ્યો છે. એક સાચો હીરો, જેની કિંમત નહિં, એવા મહાત્મા પુરૂષને ગુમાવ્યા છે. જેને સંભારતાં આંખમાંથી આંસુની ધારા ચાલે છે. જેના ગુણોનો પાર નહિં. આ દુનિયામાં એવા ઉપકારી પુરૂષ મળે તેમ નથી. ત્યાં ત્યાં પોતે વિચર્યા, ત્યાં અનેક પ્રકારે અનેક જીવોને પ્રતિબોધીને ઉપકાર કર્યો છે. ગુણનું વર્ણન કરવાને મારા જેવા અદ્વય બુદ્ધિવાળાની શી બુદ્ધિ ચાલે ? તેમણે રાજ્યોને જીત્યા છે. સંધના ઘણા વર્ષોના કલેશો મટાડ્યા છે, મોટા મોટા સાહેબ લોકોને મહારાજો જીત્યા છે.

લાદરવા વ. ૨,

શેઠ કેશવજી મૂંઝાભાઈ

૧૯૭૮

તળાવ

૫૪

પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજ ૧૦૦૮ શ્રી વિજયધર્મચરિત્રના અચાનક કાળ પામ્યાના ખબર લાદરવા સુદિ ૧૪ રાત્રે સાંભળી ઘણી જ દિવસોથી થઈ છે પૂ. મહારાજશ્રીની, આપણને વિયોગથી પૂરી ખોટ પડી છે. તે ખોટ કાઢી રીતે પૂરી શકાય તેમ નથી. તેમનો ઉપકાર, તેમનું સ્મરણ ક્યારે પણ જૂલી શકાય તેમ નથી....

અત્યારે તેવા પ્રભાવશાળી પુરૂષના વિયોગથી શાસનમાં ઘણી જ

પ્રકરણ ૬ કું

જોટ પડી છે. તેમના અહમાને મોક્ષ મળેલો છે, પણ આપણને અત્યારે અસલ વિયોગ થઈ પડ્યો છે.

મુલુન્ડ

ઝવેરભાઈ રામજી

તા. ૧૧-૬-૨૨

૫૫

ત્રીસ-પાત્રીસ વર્ષનું હયું ચારિત્ર પાળી અનેક ધાર્મિક કાર્યોમાં પોતાનો પ્રયાય સાધી જૈન કામ પ્રત્યે ઘણા ઉપકારી થઈ પોતાના આ જીવના જીવનનો અંત આવે સ્વર્ગ તરફ મિધાવી ગયા છે. ખેદ-દિવ ગીરો એટલા માટે છે કે અત્યારે દુષ્કાળમાં આવી મહાન વ્યક્તિ-ઓની ઘણી જ અછત, તેમાં પણ આવા નિર્મળ હૃદયવાળા, ધાર્મિક સંપૂર્ણ જ્ઞાનવાળા, આચાર્ય મહારાજની દયાળી બહુ જ જરૂરની હતી.

મને તેમની ગેરહાજરીથી બહુ લાગી આવે તે સ્વાભાવિક છે, પણ આખી જૈન કામને એક સાચો સ્થંભ તૂટી પડ્યા જેટલી જોટ પડી કું માનું છું.

શ્રીક ગુલાનચંદ આણંદજી

૬-૬-૨૨

ભાવનગર

૫૬

અત્રેના તારથી અમે ટૂંકામાં દીવગીરી જણાવી છે, પરંતુ તેમનો અભાવ તો હવે જ્યારે જ્યારે સાંજે છે ત્યારે ત્યારે બહુ ખેદ ઉપજાવે છે. આપને તો ગુરૂનો વિરહ અસલ લાગે તેમાં કંઈ નવાઈ નથી, પણ લાગણીવાળા દરેક જૈનને તેમના અભાવથી ખેદ થાય તેમ છે. કારણ કે તેમની ખામી જૈન વર્ગમાં ન પૂરી થકાય તેવી પડી છે જૈન વર્ગે એક અમુલ્ય રત્ન ગુમાવ્યું છે.

ભાદરવા વદ ૩

કુંવરજી આણંદજી

૧૯૭૮

ભાવનગર

૫૭

વ્યાખ્યાન વખતે તેમની પ્રખરવાણી, પ્રૌઢવિચારો, શાન્તમૂર્તિ, ગમે તેવા મનુષ્યને મહાનુભાવ કહીને બોલાવવાની પ્રવૃત્તિ, વિગેરેથી એટલો બધો યશ તેમણે મેળવ્યો છે કે હાલના સાધુસમુદાયમાં તેમના જેવા પ્રભાવ બહુ થોડાજ પાડી શકે છે, જૈનધર્મને મહાન ખોટ મ્હ છે, તેમના શિષ્ય સમુદાયને બળદાયક પ્રૌઢ નેતાની ખોટ પડી છે, અને અમારા જેવા જિજ્ઞાસુ જૈનોને વ્યાખ્યાન સાંભળી આત્માના ઉદ્ધારના સાધનની ખોટ પડી છે.

મુંબઈ

નરોત્તમદાસ ભગવાનદાસ શાહ

૧૨-૬-૨૨

૫૮

આચાર્ય મહારાજશ્રીની સમગ્ર જૈન પ્રજાને એક નહિં પૂરી શકાય, તેવી ખોટ પડી છે. તેઓશ્રીના વર્તમાન સમયને અનુકૂળ વિચાર, જાહેર-જીવનમાં સારામાં સારો ભાવ ઉપરાંત હૃદયમાં જૈનદર્શનને વર્તમાન જગતમાં સાચામાં સાચી રીતે ઝોળખાવવાનો શુભ પ્રયત્ન વિગેરે વિગેરે ગુણોથી તેમની ખોટ પુરાય તેવી નથી.

૧૧-૬-૨૨

જુહાપાસ સાકરચંદ વહોરા

ભાવનગર

૫૯

જૈનકામને તેઓશ્રી જેવા મહાન આચાર્યની ધણી જરૂર હતી. તેઓશ્રીના અવસાનથી જૈનકામને એક મોટા ધર્મધુરંધર અને વિદ્વાન આચાર્યની ખોટ મ્હ છે, જે ખોટ જૈનકામને વર્ષો સુધી સાક્ષી. તેઓશ્રીની હાજરીમાં જેઓ તેમને પીછાળી શક્યા નહોતા, તેઓ પણ હવે તેઓશ્રીની કદર પીછાળવા લાગ્યા છે, એજ આનંદાશ્રય.

૧૨-૬-૨૨.

મહાસુખલાલ હરગોવિંદ દોસી

મુંબઈ

૬૦

પ્રાતઃસ્મરણીય દાદાગુરુ શ્રી વૃદ્ધિચક્ર મહારાજના શિષ્ય તરીકેનું દેશ-પ્રદેશમાં પણ માન ધરાવનાર અને ગુરુજીની અનન્ય ભક્તિ કરનાર વ્યક્તો તારો અસ્ત થયો.....

ગુરુજીનું મરણ અને સાદુ જીવન તથા વિકૃતા મચ્છર હતી.

ભાદરવા સુ ૧૪-૧૯૭૮.

જગજીવનદાસ અમરચંદ જમરાજ.

ભાવનગર

૬૧

જૈનધર્મ અને જૈન સમાજ તરફનો તેમનો પ્રેમ યાદ આવતા હૃદય ભરાઈ આવે છે જે સમયે હિન્મત દુરાત્માઓ જૈનશાસનની હેલણ કરી રહ્યા છે, અને પવિત્ર જૈનમંદિરો પર અણુધટતા પ્રહારો કરી રહ્યા છે, તેવા અણીના સમયે સિદ્ધતી માફક ગળના કરનાર મૃગપતિ તુલ્ય આચાર્ય મહારાજનું અવસાન હૃદયમાં ઊંડો આઘાત કરે છે.

અમદાવાદ,

મૃગચંદ આચારામ વૈરાગી

તા ૯-૧૦-૨૨

૬૨

જૈનસમાજને ષાષ્ટાત્ય દેશમે જૈનધર્મકી પ્રમાવના કરનેવાલે માધુકો ગ્વોફર અસહ્ય હાનિ ઉઠાવી હૈ, જિમકી પૂર્તિ હોના કઠિન હૈ । જૈનસમાજકા મવિતવ્ય હી ન માલૂમ કયા હૈ ?

સ્વહવા

સૂરજમલ જૈન

૧૮-૨-૨૨

૬૩

આજ એક જૈનધર્મકા સૂર્ય સદૈશ્વકે ઢિયે અસ્ત હો ગયા ।

નેત્રોંમેં અશ્રુ વહ રહે હૈં લેલની કાંપ રહી હૈ । । ऐसी आशा नहीं थी कि—परमपूज्य श्रीश्री आचार्यजी महाराजका वियोग असमयमें ही हो जावेगा और हमारा समाज अनाथ हो जावेगा । । । महान् आचार्यश्रीके कार्य ऐसे नहीं थे कि जिन्हें हम भुला सकें । या उनसे कमी उक्तण हो सकें । हृदय फटता है ! जब ऐसे निःस्वार्थ सौम्यमूर्ति त्यागी कर्मवीर महात्माका इस संसारसे यकायक देवलोक चले जानेसे समाज—संसारमें भारी हृदयाघात हुआ है ।

महाराजश्री ! क्या लिखें ? वय, हमारे कोषमें वे शब्द नहीं, जिनके द्वारा हम लोग अपनी असीम वेदना प्रगट कर सकें । । ।

સજ્જન

મુળાચંદની દરહા

મરદારસિંહજી મુળોત

૧૪-૯-૨૨

૬૪

પૂજ્ય મહુર્મ આચાર્યે જૈન કોમમાંથી અચાનકતા કેમ દૂર થાય, તે સારૂ જાંદગીના છેવટના ભાગ સુધી પ્રયત્ન કર્યો હતો અને છેવટે ઉપદેશકો તૈયાર થાય તે સારૂ સારી રકમનું ૬૬ એકઠું કરી કોમની ઉત્તમ સેવા બજાવી હતી. જૈન કોમમાંથી આવેલા વિદ્વાન મુનિમહારાજનો થયેલ અભાવ જાણી એવ થાય છે.

મુંબઇ

નરોત્તમદાસ ખી. શાહ

૬-૯-૨૨

૬૫

એક મહાગુણી અને આખી પૃથ્વીમાંડળમાં જોતો યશસ્વી પ્રતાપ બ્યાપી રહેલો છે, એવા એક સૂર્યનો અસ્ત થયો.....આ વખતે

આ મહાન્ પુરુષની ખરેખરી ખોટ પડી ગઇ. મારે તો તે એક પૂજ્ય અને સલાહ લેવાનું ઠેકાણું હતું.....એમણે કાશીમાં જઈ અહિંસા પ્રવર્તાવી, અને હિંસક પ્રદેશમાં પાંજરાપોળ સ્થાપી રાજા મહારાજાએને તથા અગ્રેજ-ગવર્નરો વિગેરેને ઉપદેશ આપી જે મહાન્ કામ કર્યું છે, તેવા પ્રભાવશાળી પુરુષ હાલના મુનિમંડળમાં કોઈ નથી. આથી મારા હૃદયમાં એક નહિ મટે એવા જખમ પેદા થયો છે.

અમદાવાદ

૭-૬-૨૨

હીરાચંદ કકલભાઈ

બાલાભાઈ કકલભાઈ

૬૬

નિખિલ શાસ્ત્રનિષ્ણાત, વિદ્વદ્વર્ગ, ધર્મધુરધર પરમપૂજ્ય શાસ્ત્રવિ-
સારદ-આચાર્ય શ્રીધર્મવિજયસુરિજીના કાળ કર્યાના સમાચાર સાંભળી મંપૂર્ણ ખેદ તથા દિલગીરી થયેલ છે. તેઓશ્રીના અવસાનથી જૈનસંધને તથા માધુમંડળને એક ન પૂરાય એવી ખોટ પડી છે. અને જૈન સાહિત્ય નિરાધાર થઈ પડ્યું ગણાય. તેઓશ્રી જૈનશાસનની સેવા બળવવામાં હમેશાં ઉત્કૃષ્ટ ઇચ્છા ધરાવી સતત ઉદ્યમ કરતા હતા. આત્મિક અને ધર્મસંયુક્ત કાર્યપદ્ધતિથી પ્રબલ રીતે પ્રેરાયલા થિયો. અને વિદ્યાર્થીઓ સહિત જ્ઞાન અને ચારિત્ર વધેક વિદારો કરતા હતા. તેઓની પ્રબળ ઇચ્છા ઉપદેશક મંડળો સ્થાપી અવહિંસા વિરદ અને જ્ઞાનમંપાદન માટે સુબોધ આપનાર વ્યાખ્યાનો કરવાની હતી. તે પ્રમાણે તેઓશ્રીએ અવિશ્રાન્ત શ્રમ લીધો હતો.

જૈનધર્મના સિદ્ધાન્ત તરફ ભારતીય અને પાશ્ચાત્ય વિદ્વાન્ વર્ગોનું ધ્યાન આકર્ષણ કરવામાં તેમની સ્તુતિપાત્ર કોશીસ હતી. જૈનેતર અને જૈન વચ્ચેના મતભેદો, વેર વિરોધો અને કુવિચારો દૂર કરવાનો અને પરસ્પર ભાનુભાવ સ્થાપવાનો તેમનો સખજ અને સતત પ્રયાસ હતો. જૈનધર્મ વિરદ જૈનેતર સામાજિક વિચાર દલીલ પૂર્વક હેદનભેદન કર-

વાની તેમનામાં અગ્રાધ શક્તિ હતી પોતાના દૃઢ સંકલ્પ અને વિશાળ મનોબળથી અનેક સ્થળોએ કષ્ટ વેઠી વિહાર કરી અનેક મનુષ્યોને માસાહારથી મુક્ત કરાવવાનું અને પશુરક્ષા વૃત્તિવાળા બનાવવાનું માન તેમનેજ ધટે છે.

પ્રાચીન ધર્મધુરધર આચાર્યોએ બનાવેલા મંથોનું શોધન કરી, એકત્ર કરી હાવી, જૈનસાહિત્યની અનુપમ સેવા બજાવી છે.

ભા.નગર

મોતીચંદ ઝવેરચંદ ભારતર,

૭-૬-૨૨

હાઈસ્કૂલ, ભાવનગર

૬૭

ગુરુવર્યના અકાળે અવસાન થયાના સમાચાર સાંભળી મર્માહત થયો. આમનો એક જળરસ્ત યાંબલો મૂકી પડ્યો હોય અને દિશાઓ પણ રહતી હોય એમ લાગ્યું. “ બીમજી તો ગમે તેવો પણ મારાજ છે ” એમ કહેનાર હવે કોઈ ન રહ્યું અતરથી પોતાનો માની, ખુલ્લી વિરૂદ્ધ તાને કડવા ધૂટડાની જેમ પીળમ, એવા કોષ નિકટના ગુર, સાથી અને સલાહકાર હવે ન રહ્યા ! જેના દર્શનથી નેત્ર ઠરે, જેની સાથે વાત ચીત કરવાથી નવો પ્રકાશ અને આત્મામાં નવો ફાટાશ પ્રકટે, એવું હવે કોણ ? હવે કોષ પચમહાવત ધારી સાધુ પાસે બીમજી હૃદય ખુલ્લું મૂકી વાત કરતાં અચકારે શ્રીવિજયધર્મસૂરિ મને બરાબર ઓળખતા, મને પોતાનો માનતા, અને તેથી કોષ પણ પ્રકારના આડ પડદા વિના કલા-કોના કલાકો સુધી ચાર્તોલાપ ચાલ્યા કરતો, એ આનાપમાં પણ કંઈ બોર માધુરી હતી.....

તેમની તપ્તકામ્યન સમી તે ગૌરમૂર્તિ, તેમના દિલમાં ચોવીસે ચોવીસ કલાક ધમધમતી શાસન સેવાની પવિત્ર હોમાગ્નિ હજી મારા નેત્રો સામે તર્યા કરે છે તેમનું સ્મરણ પણ કેટલું પ્રભાવિષ્ છે ? તેમની પુરાણ સ્મૃતિઓમાં પણ કેટલો અનુપમ અને અનત રસ ભર્યો

છે ! ધણી સ્મૃતિઓ બ્રહ્માઈ ગઈ છે, બ્રહ્માતી જાય છે, છતાં અવકાશના વખતે છૂટાં છવાયાં ધૂમાડાની જેમ ફેટલી જે સ્મૃતિઓ આવી આત્માને સમથી મિચે છે. અને નવજનન અર્થે છે. હું તેમનાથી બહુ દૂર રહ્યો, છતાં મને તેઓ મારી પાસે જ હોય, એમ લાગ્યા કરતું. એવા પવિત્ર આત્માતું મૃત્યુ ન હોઈ શકે, તેઓ હમેશા આપણી પકડેજ રહેવાના. સર્વદા આપણું રક્ષણજ કરવાના.....

સ્વર્ગસ્થ ગુરુ માટે શી શી સેવાઓ મળુ ? નથી એટલે શ્રીમંત કે તેમની સમાધિ ઉપર એક ખીજે તાજ મહેલ ખડો કરે ? નથી ગગનવિહારી સ્રષ્ટા કે ક્રોધ નવી સૃષ્ટિ રચી તેમા સિંહાસન સ્થાપી સ્વામી શ્રીવિભવધર્મસરિજનો ત્યા સનેહથી અભિષેક કરે, નથી એટલે તપસ્વી કે તેમની સમાધિની રાખ પાસે તપ આદરી બેસી તેમના નામની નિત્ય માળા જપ્યા કરે ? શું કરે ? કંઈ નથી સમજાવું !

બીમજીભાઈ દરજીવનદાસ
(મુશીક)

૬૯

આચાર્ય મહારાજશ્રી ધર્મવિજયજી શિવપુરી કાળધર્મ પામ્યા તેથી અગ્રો દીલગીર થયા હોયે જૈન કામમાં ધુરંધર આચાર્યની ખોટ પડી છે. વિદ્વાનેયે પોતાનો મિત્ર ગુમાવ્યો છે. તેમના ગુણોનું વર્ણન કરી શકાય તેમ નથી. કમનસીબે જૈનકામે તેમની લાગવગનો લાભ લીધો નથી.

મુંબઈ

લહેરભાઈ ચુનીલાલ ડાટવાલ

૧૩-૬-૨૨

૭૦

આચાર્યશ્રીના જૈનસમાજ અને જનસમાજ ઉપરના અનેક ઉપકારો કોઈનાથી ભૂલી શકાય તેમ નથી. શાસન તરફનો પ્રેમ એઓશ્રીના હૃદયમાં સદાને માટે ઝળકતો હતો તેઓશ્રીની મુખમુદ્રા ઉપર શાંતિ અને સમભાવ, વૈરાગ્ય અને ત્યાગ, વિદ્વતા અને ધૈર્ય, એ દરેક વસ્તુઓ સહચારી-એકજ સ્વરૂપે સદાને માટે દષ્ટિ ગોચર થતાં હતાં.

ખાલીતાણા

૫૦ ત્રિભુવનદાસ અમરશી

૧૨-૬-૨૨

૭૧

પૂજ્યપાદ આચાર્યશ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજના લવિષ્ય થયાના ખમર જાણી પારાવાર અફસોસ થયો છે. આપ્તા ગામમાં દિલગીરી ફેલાઈ ગઈ છે. તેમના માનમાં આખે ગામે પાખી પાળી હતી. મહારાજશ્રીના ફરી અમને દર્શન થયાં નહિં, તે માટે વિશેષ ખેદ થયો છે. હવે ધ્રુવિર પ્રત્યે અમારો પ્રાર્થના છે કે મહારાજશ્રીના આત્માને શાંતિ મળે.

અમરેલી

પ્રકરણ ૭ મું

સામ્યાધિકારિઓના પત્રો

૧

ગઈ તા. ૫ મીના તમારા તારના સબધમાં હું તમોને જણાવવાને લખુ છું કે હીઝ હાઇનેસ મહારાજ હોલ્કર જૈનાચાર્ય શ્રીવિજયધર્મ-સૂરિજીના ખેદજનક અવસાનથી ઘણાજ દુઃખી થયા છે. અને તેમના તરફથી ઘણોજ ઊંડો દિલાસો તમોને પહોંચાડવાનું મને કરમાવેલ છે

લાલબાગ, ઇંદોર

શ્રીમાનસિદ્ધ

મન્ત્રીમ-આઈ-ખાસ બહાદુર,
સેક્રેટરી

હીઝ હાઇનેસ મહારાજ હોલ્કર

૨

જૈનગુરૂ શ્રીવિજયધર્મસૂરિના અવસાનથી હું ઘણોજ દિનગીર છું. તેઓના અવસાનથી જૈનધાર્મિક ક્ષેત્રને ખારે નુકસાન થયું છે. હું આશા રાખુ છું કે તમે તમારા પૂજ્ય ગુરૂના પગલે ચાલશે અને યશપૂર્વક તેઓનું સ્થાન પૂરશે

ફોર્ટ રામનગર

કરનલ વિન્ધ્યેશ્વરીપ્રસાદ.

બનારસ સ્ટેષન

ચીફ સેક્રેટરી, મહારાજ કાશીનરેશ

૨૩-૬-૨૨

૩

તમારો તાર વાંચીને મને અત્યંત દુઃખ થયું તમારા પ્રમુખનું મૃત્યુ, તમારા બધાઓને માટે એક મ્હોટી ખોળ રચેલ છે. અને મારી ખાતરી છે કે સમસ્ત જૈનસંઘ અને ખીજા બધા લોકો, જે નાગી માફક તમારા સ્વર્ગવાસી પ્રમુખની વિદ્વતા અને વ્યક્તિત્વને ચાહતા હતા, તે પણ તે ખોટના દુઃખને અનુભવતા હશે અતઃકરણથી મારો દિલાસો સ્વીકારશો

વી. કે નામનેશી

એડમિનીસ્ટ્રેટર, ટેમ્પે ૨૦૮

તે વખત બહુ દૂર નહોતો, તેમ જાણવા છતાં તમારા ગુરમહાગ-
જના અવસાનના ખબર સંભળતાં મને અત્યંત દુઃખ થયું હતું.

ઇંદોર
૧૩-૧૦-૨૨

વી. આર. ભાંડારકર
મેમ્બર કૌંસીય.
ઇંદોર રોડ.

આપણામાંથી તમારા પૂજ્ય શાસ્ત્રવિદ્યારદ-આચાર્યશ્રી વિજયધર્મ-
સૂરિના આદ્યા જવાના ખબર સંભળતાં મને અત્યંત દુઃખ થયું છે.
અમેને ભાવનગરમાં તે ખબર હેમકબર્યાં થયેલ છે. તેમની દૈવી શક્તિના
પરિચયમાં આવવાનું મહાભાગ્ય જેઓને પ્રાપ્ત થયું હતું, તેઓના મન
ઉપર તેમણે આવા પ્રકારની અમર કરી હતી. હું જાણું છું કે ઉચ્ચ
આધ્યાત્મિક સ્થિતિએ પહોંચેલા તમેને અને તમારા સદાધ્યાયી શિષ્યોને,
તમારા મહુર્મ ગુરુજીના આદનારાઓ તરફથી આવા પ્રકારના સર્વસામાન્ય
દિલાસાના ઉચ્ચારણોની કાંઈ પણ જરૂર નથી; પરંતુ ને મેં આ પત્રની
અંદર તેમ કરવાની હિંમત ધરી હોય, તો તેઓના અહિં છેલ્લા આમમન
વખતે મારા પ્રત્યે તેઓના પ્રેમથી મને જે ઋણિ જનારો છે, તે ઋણ
અદા કરવાની ખાતર કશું છું, તેમ માનવા મહેરબાની કરશો.

આપણી સાથે કાલમ રહેશે. દરેક મનુષ્ય અલક્ષ્ય સ્થિતિમાંથી આત્મ-શિક્ષા અને આત્મ સંયમ વડે ફક્ત વિશ્વવ્યાપી કીર્તિને જ નહિ, પરંતુ ઉચ્ચ આધ્યાત્મિક સ્થિતિએ પહોંચી શકે, તે પણ, તેમનું જીવન આપણને શીખવે છે. ધાર્મિક વ્યવહારે જૈન હોવા છતાં મહાંમ આચાર્યજી તમામ એકમાર્ગી સંક્રિષ્ટાપણાની મર્યાદાથી ધણાજ અમળ વધી ગયા હતા. અને આથી તેઓ દેટલાક પશ્ચિમના વિદ્વાનો ઉપરાન્ત મમસ્ત ધર્મોના અનુયાયીઓના પ્રિય થઇ પડ્યા હતા. તેઓનું રચાન પૂરવું, એ સહેલી બાબત નથી. પણ ઉત્તમ ગુરના ઉત્તમ શિષ્ય-એવા તમારાઓમાં અમેને મોટી આશાઓ છે. જન્મ અને મૃત્યુ, એ આપણી સ્વાભાવિક માન્યતા મુજબ વાસ્તવિક સત્ય નથી. આપણી ટૂંકી નજરથી બહારની સૃષ્ટિ તરીકે જેવામાં આવતી મહામાયાનો તે એક ભાગ છે. અને તે આપણે આપણી બુદ્ધિ અને કર્મની શુદ્ધતા વડે દૂર કરવાની છે. તે રસ્તો સહેલો નથી. શ્રીકૃષ્ણ ભગવદ્ગીતામાં કહે છે: “ દશ લાખે એક આ કરવાને શક્તિમાન છે. ” બાલદષ્ટિથી દુનિયાની ઘટમાળમાં જે શક્તિ લીન થયેલ છે, તેટલી જ આંતરિક શક્તિની જરૂર રહેલી છે-જે શક્તિને આપણે યોગ્ય રીતે ‘ વૈરાગ્ય ’ નું નામ આપીએ છીએ, શું તે સત્ય હકીકત નથી કે આચાર્યજીએ આ કરી બતાવ્યું હતું અને આમ આપણને તે રસ્તો બતાવ્યો હતો ? તેઓના દાખલાનું અનુકરણ કરવાનું બળ આપણને પ્રાપ્ત થાએ. આથીજ આપણે તેઓને પૂજવાના છે. આથી વધારે યોગ્ય યાદગિરી આપણે ઉભી કરી શકીએ તેમ નથી. અને બીજું કંઈ તેમને સંતોષી શકે નહિ. તેઓના આત્મા શાંતિમાં વસે.

ભાવનગર

તા. ૮-૬-૨૨

ત્રિશુવનદાસ કાલીદાસ ત્રિપાઠી
મેમ્બર કૌંસીલ ઓફ એડમીનિસ્ટ્રેશન

ભાવનગર.

પરમશુરે આચાર્ય મહારાજશ્રી કાળધર્મ પામવાનાં જોડકારક સમાચાર મળતાં અમને અતિજોદ થયો છે...

પૂજ્યપાદ આચાર્ય મહારાજશ્રીના જે પવિત્ર સમાગમમાં સેવક આવ્યો છે, તે ઉપરથી સેવક કહેવાને શક્તિવાન છે કે તેઓશ્રીના અકાળ સ્વર્ગવાસથી આપના સાધુમંડળને ભારેમાં ભારે જોડ મળે છે. જે જોડ સહેલાઈથી પૂરાવી અતિકઠણ છે. જૈનકામે એક વીરરત્ન જોડું છે, શિષ્યોએ એક માયો શુર શુમાવ્યો છે; ભકતોએ એક ખરે રાદળર અને અન્ય કામના વિદ્વાનોએ એક સાચો મિત્ર જોડ્યો છે.

હવે પ્રકારની વિદ્વતા સાથે એઓશ્રીની સાદાઈ વિદ્વાનોને અભ્યુષી પમાડતી હતી; હરેક પ્રકારનાં સંકટો સામે ટકી રહેવાની એઓશ્રીની શક્તિ અદ્ભુત હતી; ધર્મી, અદેખાઈ વિગેરેનાં વાદળાંઓને પોતાના હમેશાના શાન્ત સ્વભાવથી વિખેરી નાખવાની એઓશ્રીની શક્તિ વિશે બે મત હતાજ નહિં. એઓશ્રીને સરસ સ્વભાવ, એઓશ્રીની શાન્તમૂર્તિ, એઓશ્રીની ધર્મ પ્રત્યે સંપૂર્ણ આસ્થા, એઓશ્રીની વિદ્વતા, જૈન તેમજ અન્ય કામનાં શાસ્ત્રો વિગેરે એઓશ્રીનું બહોળું જ્ઞાન, કઠણમાં કઠણ વિષયો સમજાવવાની એઓશ્રીની શક્તિ જે કાંઈ ભાગ્યશાળી પુરૂષ એઓશ્રીના ગમે તેવા ટુંક સમાગમમાં આવતો, તે સહેલાઈથી જોઈ શકતો હતો. ખરેજ, એઓશ્રીની સાથે જે કાંઈ ભાગ્યશાળી શખ્સે ગમે તેટલા થોડા સમય માટે પણ મેલાપ કર્યો હોય, તે એઓશ્રીને સહેલાઈથી બુધી શકે તેમ નથી, એઓશ્રીના હવે વર્તીને જે જાપ બેસાડ્યો છે, તે કદી મરી શકે તેમ નથી, એઓશ્રીના આત્માને પ્રજ્ઞ શાંતિ આપે. એઓશ્રી સરીરે આપણાથી જુદું પરી ગયું છે, પરંતુ એઓશ્રીનો આત્મા આપણી રાદળરી કરવા માટે, આપણને હૃદય માર્ગે દોરવા માટે, આપણને

સાચો માર્ગ દેખાડવા માટે હજી તેમને તેમ તૈયાર અને આતુર છે
જેવા અને તેવા બહુ તેથી પણ વધુ શક્તિવાન છે

૬-૬-૨૨

ભાવનગર

અરદેશર જમસેદજી સુનાવાના

ખી. એ એલએલ ખી.

જાજી—ભાવનગર સ્ટેટ

૭

સંસારસે એક પ્રેમી શક્તિ ગયી । શિવપુરી इन क्षत्त्रियों से
પાવન હો ગયી ।

તા. ૭-૯-૨૨

વિનાયક વલ્લભ પાઠક

ચાલુન્દરી બોફીસર-વડનગર

૮

હાપામાં વાંચ્યું કે-આચાર્યશ્રીએ આ ક્ષણભરુર દેહનો ત્યાગ કર્યો
ચિત્તને ક્ષોભ થયો. અહિં સભા બોલાવી શોકપ્રદર્શિત કરવાનો ઇરાદો
થયો ખીજી બાજુ જાજીના અને આગેવાની કરનારની શોધમા રહી
ગયું. એવે સાંભળ્યું કે શુરકુળ સંસ્થાએ તે માટે સભા બોલાવી હતી
હૃદયથી માનાજહી આપી શાંતિ પડી

આચાર્યશ્રી જેવા વિદ્વાન અને રાત્રિદિવસ ધર્મમય હોય દિલના
વાતાવરણમાં જીવનની પગપગને યોજનાર મહાત્માની અતની ધડી સુધરે
એમા નવાઈ નથી દેહત્યાગ ઉત્તમ દિવસે થાય, તે પણ ઉત્તમ પ્રકારના
પુણ્યનું ફળ છે કેમકે અહિં દેહત્યાગ, ખીજી બાજુથી તે નિર્વાણ અગર
ઉત્તમ યોગિની પ્રાપ્તિના આરંભનો દિવસ બને છે આચાર્યશ્રીના આત્માને
પરમશાંતિ મળે, એ શ્રદ્ધાન્વિત સમર્પણ કરી વિરમું છું.

પાતીતાણા

૧૯-૯-૨૨

ચિમનરાત ત્રિધરલાન મહેતા

દીવાનસાહેબ-પાતીતાણા સ્ટેટ

૯

અલગત ગુરુ શ્રીવિજયમર્મસુરિ મહારાજ તો મોક્ષપદ પામ્યા.
પરંતુ તેમના ગુણ, જ્ઞાન તથા તપથી મોહિત થયેલા અમારા જેવા
મનુષ્યોને રનેહની લાગણીથી દુઃખ થાય, એ સ્વાભાવિક છે . .
મહારાજશ્રી મારા બાલપણમાં સહાધ્યાયી હતા તે તથા ગોડલના પરિ-
ચયથી તેમના તરફથી લાગણી કદી વિસરાય તેમ નથી.

નામદાર ઠાકોર સાહેબ રામેશ્વર યાત્રાએ પધારેલા છે તેઓશ્રી પણ
આપના પત્રથી દિલગીર થશે.

ગોંડલ

પ્રાણચક્ર બ. જોશી.

૨૨-૯-૨૨

પ્રાઇવેટ સેક્રેટરી, ગોંડલ મહારાજ

૧૦

આચાર્યશ્રીનો મને તો દુઃક સહવાસ થયેલો પણ તેથી મારા હૃદયને
જે મતોપ થયેલો તે હું વર્ણવી શકતો નથી આચાર્યશ્રીની સાદાઈ,
આડબરદાનતા તથા એમના જ્ઞાનની અસર કોઈના પણ મન પર થયા
વગર રહે નહિ, એમના પરલોકવાસથી ગુજરાતે એક કીમતી હીરા
ગ્રમાવ્યો છે અને ગુજરાતી સાહિત્યે એક નિઃસ્વાર્થી સેવક ને પૂજક

૧૨

આચાર્ય શ્રીવિજયધર્મચરિત્ર સ્વર્ગવાસી થયા છે, એ મેં બહુ દિલ-
ગીરીપૂર્વક સાંભળ્યું. થોડા સમયની જે એમની સાથે મને ઝોળખ થઈ
હતી, તે અને એમનો દયાળુ અને સખ્ય સ્વભાવ તથા વિદ્વતાની હું
બહુ સંતોષપૂર્વક યાદ કરું છું.

ગોધરા.

૩૦૬૫. ૮૫૩૨. ઝોવન.

બાઈ. સી. એસ.

રેસીડેંસી ગોધરા.

૧૩

તમારા તા. ૧૬ મી સપ્ટેમ્બરના પત્રથી મહારાજ જૈનાચાર્ય
વિજયધર્મચરિત્રના અવસાનના ખબર જાણીને મને બહુ દુઃખ થયું. તેઓ
એક બહુ પવિત્ર જીવન ગાળતા હતા, કે જેનો બદલો એમને જરૂર
પરલોકમાં મળ્યો હશે. મારો દિલાસો સ્વીકારશે અને મારા દિલાસાની
ખબર એમના બીજા અનુયાયીઓને પહોંચાડશે.

ધ. જી. કોસ્લીન

મૂતપૂર્વ એજન્ટ ટૂ ધી ગવર્નર જનરલ
રાજપૂતાના.

પ્રકરણ ૮ મું

ભારતીય વિદ્વાનોના પત્રે।

૧

સ્વર્ગસ્થ આચાર્યશ્રી પ્રત્યેના સુદૃઢ ભક્તિભાવના આવિર્ભાવે નેત્રા-
માંથી જળપ્રવાહ છૂટ્યા વિના રહ્યો નથી. તેમાં વધારે એક તો એટલા
માટે થાય છે કે—એઓશ્રીના પવિત્ર પ્રતિમાનાં પ્રત્યક્ષ દર્શનનો અને
તેઓશ્રીના વદનકમળથી ઝરતા ઉપદેશામૃતનો અપૂર્વ લાભ છેલ્લો મુંબ-
મમાં મળેલો, ત્યારબાદ એ લાભને માટે સદાને માટે હું નિર્ભાગી બન્યો
છું. આથી મારું હૃદય ચિરાય છે, સંતાપથી શેકાય છે. પૂજ્ય આચાર્યશ્રી
ખરેખર આદર્શરૂપ હતા અને તે કેવળ એકદેશીય નહિ, પણ સર્વદેશી
જૈન અને જૈનેતર એ સર્વ તેઓશ્રીને પૂજ્ય આચાર્યશ્રી તરીકે સ્વીકારે
તેવી વિદ્યાવિભૂતિથી-જ્ઞાનસમૃદ્ધિથી અને સર્વોત્તમ સાધુતાથી વિભૂષિત
હતા. આથી તેઓશ્રીની એકલા જૈનોનેજ નહિ, પણ પ્રજા સમસ્તને
ખેડ છે

મને યાદ છે કે—મુંબમમાં એકવાર બે ત્રણ અમારા શાસ્ત્રી ભાઈ-
ઓને ધધ હું પાચધુની પરના ઉપાશ્રયમાં તેઓશ્રીના દર્શને આવેલો, તે
વેળાની શાસ્ત્રચર્ચામાં તેઓશ્રીએ એવી અસર ઉપજાવી હતી, કે જૈનોમાં
આવા શાસ્ત્રવિશારદ, સાદા ને શાન્ત અને વિદ્યાવિભૂતિ વડે સિદ્ધાન્ત
સમજાવનાર આચાર્યશ્રી છે, એ જોઈ, એ ભાઈઓએ સંપૂર્ણ સંતોષાનંદ
દર્શાવ્યો હતો અને આવા આદર્શરૂપ આચાર્ય દરેક મત-પંથ-મંપ્રદાયનાં
હોય તો ધર્મોન્નતિ થયા વિના રહે નહિ, એવો વિચાર ખુલ્લા દિલે
પ્રદર્શિત કર્યો હતો. પૂર્વકાળમા મહાપુરુષો ધર્મસાધના વડે તીર્થંકર પદને
પામ્યા હતા; આ કલીયુગમાં પણ એ પદવીને યોગ્ય મહાપુરુષો જગતનું
કલ્યાણ કરવાને ઉદ્ભવે છે, એમ આચાર્યશ્રીના ચારિત્રથી મમજાય છે.

સૂરત.

૧૯-૯-૨૨

મોતીલાલ ઓટાલાલ વ્યાસ.

(મુમુક્ષુ, વાનપ્રસ્થ)

ભૂતપૂર્વ મમ્પાદક, મહીકાંઠા ગેઝેટ

૨

મહારામ જૈન સમાજને રત્ન થે । उनके इस तरह काळ करमानेसे
जैन समाजकी बढ़ी क्षति हुई है । तीनों समाजोंमें एक्यके वास्ते
चेष्टा करना, विदेशोंमें जैन साहित्यका प्रचार करना, आदि बातें
महाराजके नामको अमर रखेंगी ।

झालरापाटन

लालचंद सेठी

वाणिज्यभूषण, साहित्यप्रेमी.

૧-૯-૨૨

(सुप्रसिद्ध दिगम्बर कोट्याधीश सेठ
विनोदीराम बालचंदवाले)

૩

ધર્માવનસ સુરિજી પોતે તો જિન થયા, તેમના નામરૂપની આમખાગ
કીર્તિનો ઓગળ્ય ચિરકાગને મારે રહી ગયો, પરંતુ દાસના જડવાડના
સમયમાં જ્યારે બધું બૃધાઇ જતું હતું, અને પાશ્ચાત્ય વિદ્યાની યુક્તિની
કસોટી આગળ બધા ધર્મોની કસોટી થતા જૈન ધર્મની, બૌદ્ધ ધર્મની
આખા તરીકે ગણના થવા લાગી, તેવા સમયમાં પૌર્વાત્ય વિચારોને પાશ્ચાત્ય
વિચારશ્રેણીને અનુકૂળ સમજાવવામાં સુરિજીએ બખવેલી સેવા અપૂર્વ

४

परमवन्दनीय आचार्यवर श्रीविजयधर्मसुरीश्वरजी महाराजके अवसानके समाचार वर्तमानपत्रोंसे पढ़तेही हृदयको दारुण आघात हुआ । और मानो केवल जैनशासनहीको नहीं, सारे भारतवर्ष और समग्र हिन्दुसंसार मरको जो अवर्णनीय हानी हो गई उसके मननसे चित्त केवल शोकमागरमें डूब गया । वे तो परमपवित्र आत्मा और उग्र तपस्वी होनेकी हैसियतसे मुक्तिधामको प्राप्त हो गये, परन्तु आज संसारमरके विद्वान् नि सहाय और अनाथसे हो गये और और जैन-साहित्यके क्षेत्र अरक्षित रह जानेकी मांति रह गई ।

६-९-२२

शकरप्रसाद हरप्रसाद देसाई
बम्बई

५

महाराजश्री गुरुदेव पश्यत्व पामवाथी तात्त्विक दृष्टि अनुसार जेदने कारथु नथी, परंतु तेजोश्रीजे अन्य आचार्योंनी जेम वित्तवादाभा नहि उत्तरतां सर्व धर्मनु सत्य रक्ष्य जैनतत्त्व दृष्टिजे प्रतिपादन करी जे अन्यज्जो तरे मद्भाव अने तेमनी उन्नतावरधानी दिशा प्रसारो, जे दृष्टिजे जेता जेक व्यक्तिनी भारतने जोट पड़ी छे

१६-१-२२

आतंकुथु काशीनाथ विद्वांस
(गालकवि)
जयभनवर

સૂરીશ્વરજીના અવસાનના સમાચાર વાંચી બહુજા ખિન્ન થયો છું તેમના અવસાનથી સંસ્કૃત વિદ્વાનો એક સ્તંભ તૂટી પડ્યો છે એમ માનું છું.

૨૧-૬-૨૨

રામનંદ સુનીતાન મોદી
પાટણ

શાસ્ત્રવિસારદ્વૈતાચાર્ય શ્રીવિજયધર્મસૂરિ મહારાજના અવસાનની ખબર જાણી અત્રે હું ધણેજ દુઃખી થયો છું એમના જેવા મહાત્માશ્રીનું આ અકાલ મૃત્યુ સર્વદેશની ધાર્મિક હાનિનું કારણ થયું છે

આસો સુદ ૩ શનિવાર

શ્રી મતેજી મહારાજ
કુંડરમુડા

સ્વમત્થ મહાત્માશ્રી ભારતવર્ષમાજ નહિ પણ યુગેપીય દેશોમાં તેમજ ત્યાના વિદ્વદ્ વર્ગમાં સુવિખ્યાત હતા પ્રો. લેવી અમર ડૉ. થોમસ જેવા પુરુષો વિદ્વાનો તેઓશ્રીને મળવાને ઉત્સુક હોય અને તેઓશ્રીને શોધતા આવે, એ હકીકત આપને અગર જાન કોમનેજ નહિ, પણ અખિલ ભારતવર્ષને મગર જતાવે તેમ છે

જૂની પદ્ધતિ પ્રમાણે ઉછરેલા તેમજ કેળવાયા છતાં પાશ્ચાત્ય પદ્ધતિ પુરસર દરેક વિષયમાં જાણ ઉતરી પાર પહોંચવામાં તેમણે જે દષ્ટાત્ત આપ્યું છે, તે ભારતવર્ષના ઉછરતા વિદ્યાર્થીઓને અનુપ્રણીય થઈ પડે તેમ છે પ્રજા તેઓના આત્માને પરમશાંતિ આપે.

મુબમ
૨૫-૬-૨૨

આચાર્ય શિરભાઈ કા. વલ્લભજી
કચ્છેટર પ્રિન્સ એફ વેલ્મ મુજિયમ

૯

મહારાજશ્રીએ જો કે જૈનોની અથવા જૈનધર્મની મેવા તો કરી જ છે, પરંતુ તેઓની વિદ્વતાથી, અન્વેષણ પ્રિયતાથી અને આપ જેવા ઉદ્યોગ-શીલ શિષ્યોના નહકાર્યથી આખા હિંદુસ્થાનના, ખાસ કરીને ગુજરાતના સાહિત્યની મમૃદ્ધિ વધારવાને ઓછી સેવા કરી નથી સ્વધર્મમાં અડગ શ્રદ્ધાવાળા હોવા છતાં, તેઓની હૃદયની વિશાળતા એટલી બધી હતી કે- જૈનેતરે, હિંદુઓ, પારસીઓ, મુસલમાનો, ખ્રિસ્તીઓ અને યૂરોપના પ્રખર વિદ્વાનોના હૃદયો તેઓએ આકર્ષ્યા હતા તેઓના જવાબી આખા હિંદુસ્થાનને હાલ ગુરુ ન પુરાય તેવી જોટ પડી છે

૨૮-૯-૨૨

માનશંકર પીતાંમરદામ

ભાવનગર

૧૦

પરમપૂજ્ય તદ્દગૃહ શ્રીવિજયધર્મચરિ મહારાજના અકાળ અવમાનની ખબર જાણીને મને ધણો શોક થયો છે

એમના અવમાનથી આપના મડળને કશાથી ન પુરાય એવી ભારે જોટ ગઈ છે એ ખરૂં, પણ એ જોટ એટલી આપના મડળનેજ નથી, જૈન નામ ધનવતાર સર્વને અને જૈન સાહિત્યમાં રસ લેનાર સર્વને એમના અવસાનથી અસાધારણ જોટ ગઈ છે....કેવળ પુરુષાર્થ વડે એમણે સર્વ સિદ્ધિએ મેળવી હતી જૈનસાહિત્યને દીપાવવામાં અને જૈનધર્મને વિશુદ્ધ કરવામાં એમના કરતાં વધારે પ્રયાસ બીજા કોઈએ કર્યો નથી

૧૪-૯-૨૨

મણિલાલ બેંગલોર બ્યારા

મોધરા

૧૧

સુરિજ્ઞા અકાલ અવસાનના સમાચાર માલગી હું અત્યંત ખિન્ન થયો હતો સુરિજ્ઞની સાથે હું સંપર્કમાં આવ્યો, તે વખતથી એઓના

प्रकरण ८ अं

तर्क भारो भार पुष्ट यथो दत्तो। ओओओ ओ ओ धर्मार्थो आर्था
दत्ता, ते परम स्तुत्य दत्ता

१५-१०-२२

नरसिंहराव भोजानाथ दीवेदिय

वा.६-१, भु.५४.

१२

आचार्यश्रीका शरीरत्याग संवाद सुनकर दुःख हुआ। उन्होंने
आदर्शत्याग स्वीकार करके धर्माचरण और धर्मप्रचार किया था।

१७-९-२२

महावीरप्रसाद द्विवेदी

मू. पू. संपादक 'सास्वती'

दौलतपुर.

१३

ओभना समाधिस्थ यवाथी आपछा देशने मोटी ओट पडरी.
ओओश्री संस्कृत विद्याविशारद दत्ता, ओटछुज नहि पछु उत्तम आचार्य
दत्ता ओभनु जवन सर्वथा अनुकरणीय छु.

२१-६-२२

कमलाशङ्क-आधुनिक त्रिवेदी

(२१-५-६५) -सुरत

१४

आचार्य महोदयके देहावसान का समाचार सुनकर बड़ा दुःख
हुआ। नि संदेह आप लोगोंका छत्रमङ्गल हो गया। आपका शोक
स्वामाविक है। मेरी रायमें तो भारतीय विद्वन्मण्डलीकी भी भारी

क्षति हुई है। ऐसे पुरुष, जैसे आचार्य विजयधर्मसूरि थे, किसी सम्प्रदायके हों, सबके श्रद्धाभाजन होते हैं। मैंने एकवार काशी घाममें जब उनके दर्शन किये थे, तब मेरी यही धारणा हुई थी। वे पुण्यात्मा थे, इसलिए उनकी सद्गति के विषयमें कहना ही क्या है ?।

चिरगांव, झांसी

भैयिलीशरण गुप्त

ता. १८-९-२२

(प्रसिद्ध हिन्दी कवि)

१५

शोक समाचार पाकर हृदय दुःखसागरमें डूब गया। हा ! सारी मावी आशाएं मनकी मनमें रह गईं। ईश्वर महात्माको शांतिप्रदान करें.

लश्कर

मा. रा. भालेशाव

१-९-२२

१६

पुण्यपाद श्रीविजयधर्मसूरि महाराजकी निर्वाणप्राप्तिके समाचार सुनकर बहुत रंज हुआ। हमको बड़ी उम्मीद थी कि शीघ्रही आपकी प्रकृति स्वस्थ हो जायगी और चातुर्मासिके बाद आप लश्कर पधरेंगे और हमको आपके संभाषणका सौभाग्य प्राप्त होगा, परन्तु ईश्वरकी इच्छा कुछ और थी।

लश्कर (ग्वालियर)

मोreshwar गर्दे

१७-९-२२

(सुप्रीन्टेन्डेन्ट आक्यॉलोजिकल
डीपार्टमेंट)

આચાર્ય મહારાજશ્રીના દેહત્યાગના સમાચાર જાણી સંસારી કયા જીવને દુઃખ નહિં થાય ? તેઓશ્રીના આત્માને માટે તો આ દેહે પણ મુક્તપણું જ હતું, પણ સંસારના જ્વરથી પીડાતા દરદીઓના એક નેક હકીમનાં જવાબી દુઃખ થયા વગર કેમ રહે ?

એઓશ્રીના આત્માને તો હમેશાં શાંતિજ છે. પણ એઓશ્રીના પરિપક્વ જ્ઞાનના લાભ મળવાના સમયે થયેલા દેહત્યાગથી અમારા જેવા સંસારી જીવડાઓને તો અત્યંત ખોટજ છે. પણ તેઓશ્રીની શુભેચ્છાઓ પોતાના અમ્મ શિષ્યોમાં પ્રેરી તે ખોટ પૂરી પાડે, એ શુભ વાગ્-છના.

મુંબઈ

ડાહ્યાલાલ મકનજી.

૮-૯-૨૨

ખરેખર મારા જેવા અદ્ય પરિચયવાળાને આ બનાવથી ખેદ થાય છે. તો પછી આપશ્રીને રાત્રિદિવસ તેઓશ્રીની હાયામાં રહેનારને અતિશય ખેદ થાય, તેમાં કંઈ શકાજ નથી. મારા દૂંધ પરિચયમાં પણ હું તેઓશ્રીના ઔદાર્ય વિગેરે ગુણોથી મોહિત થયો હતો જે ખરેખર મહાત્માઓ હોય છે, તેઓને તેમના લાવિની અમાઉથીજ ખબરજ હોય છે. પણ તે વાત તેઓ બીજાઓની જાણમાં આવવા દેતા નથી. એ બાબતને મને મારા ગુરૂશ્રીથી અનુભવ થયો છે. તેવી રીતે આચાર્ય મહારાજશ્રીને માટે બન્યું છે. આચાર્ય મહારાજશ્રી દેવી પુરૂષ હતા, એમાં કંઈ સંશયજ નથી.

વડોદરા.

૧૧-૯-૨૨

વિઠ્ઠલભાઈ આચારામ દહકર.

માલીક લુદાણામિત્ર સ્ટીમ પ્રેસ.

બાચાર્ય મહારાજશ્રીકે સ્વર્ગગમન સમાચારકો સુનકત હૃદય ધક્કો હો ગયા ।

जिन 'महात्माका' जीवन जैनधर्मकी उन्नतिहीके लिए अर्पण हुआ, जिन्होंने समस्त संसारके विद्वानोंके हृदयों पर जैनधर्मके उत्कर्षका प्रभाव अंकित किया; जिन्होंने जैनधर्मकी अभिवृद्धिके लिए अपने आयुका समस्त समय व्यतीत किया, उन महात्माके अवसानसे किसको कष्ट न होगा ?

मेरे पर तो उनकी असीम कृपा थी। मुझ जैसे सामान्य व्यक्तिको भी वे धर्मकार्यमें सम्मिलित करने और मेरे द्वारा दयाधर्मका प्रचार कानेकी उनकी बड़ी इच्छा थी। वे मेरे समान व्यक्तिके जीवनको नीचेसे उठाकर ऊंचा कर देना चाहते थे। मेरे ही पर क्यों, मेरा तो खयाल है कि—जिन जिनसे उनका परिचय होता उन सभीको वे उन्नत करनेही का विचार करते थे। मेरा भी हृदय कितना आगे बढ़ा था ? धर्मसेवा करनेके लिए आगे आनेको कितना उलझ कूट कर रहा था। परन्तु एकदमसे दुर्दैवके एक जबर्दस्त आघातने हृदयको काटकी पतलीसा बना दिया। जिनके आश्रय और उत्साहसे हृदय आगे बढ़ना चाहता था। उन्हींके दुर्दैवकालने छीन लिया। मैं आँसू पाँछताही रह गया।

मादूंगा

कृष्णशाल वर्मा

१९-९-२२

२०

आचार्यश्री शास्त्रविशारद—विजयधर्मसुरिश्चना अवसानना समाचार सांख्यी पञ्चाङ्ग दिलगीर था छीजे. भद्वाराजश्रीना अवसानना लीधे करीने जैनसमाजने नहि, पञ्च आर्षावर्त देखने जहुन जोट गछ छे.

પ્રકરણ ૮ મું

પરમાત્માને ગમ્યું તે ખરું. બાકી હાલ અમારી તો પરમાત્મા પાસે એજ પ્રાર્થના છે કે-એ પવિત્ર પુરુષના આત્માને શાન્તિ આપો. અને હે પરમાત્મા, બીજો એવો પ્રતાપી પુરુષ ઉત્પન્ન કરો.

મુંબઈ.

શિવલાલ હરગોવન.

૭-૯-૨૨

૨૧

વિજયધર્મસૂરિ મહારાજના અવસાનથી કેવળ જૈન જાતિનેજ નહિં, કિન્તુ બારતવર્ષની સમસ્ત આર્યજાતિને એક પ્રકારની એવી હાનિ થઈ છે, કે જે કદાચિત્ તત્કાળ પૂરાશે નહિં, કારણ કે-ભરતભૂમિએ એક શાસ્ત્રવિશારદ, વ્યાખ્યાન વાચસ્પતિ તથા ધર્મસ્થાને ખોઈ દીધો છે, એ નિર્વિવાદ છે. અને તેથી જે હૃદયમાં અતિશય ખેદ થાય, તો તે સર્વથા સ્વાભાવિક છે. મારા મન્તવ્યાનુસાર હું પરમાત્માના ચરણોમાં એજ પ્રાર્થના કરું છું કે સ્વર્ગસ્થ મહાત્માશ્રીના આત્માને પરમાત્મા શાશ્વત શાન્તિ સમર્પો.

૨૦-૧૨-૨૨

દકકુર નારાયણ વિસનજી.

અમદાવાદ.

૨૨

તેઓની શિક્ષા, પરાપકારી કાર્યો, અને શોધખોળના લાભો આપણને હવે વધારે વાર આપવાને શાસ્ત્રવિશારદ-જૈનાચાર્ય વિજયધર્મસૂરિ રહી શક્યા નથી, તે સાંભળવાને હું ધણેજ દિલગીર થયો છું. તેઓના જવાથી રક્ત જૈનસમાજેજ નહિં, પરન્તુ તેઓના સહવાસમાં આવવાનું સહભાગ્ય જે કાષ્ટને પ્રાપ્ત થયું હતું, તે સર્વેએ એક મિત્ર ગુમાવેલ છે.

૯૬ આમ્હરટ્ રટ્રીટ

ડૉ. નરેન્દ્રનાથ લૉ.

કલકત્તા. ૨૫-૧૦-૨૨

એમ. એ. બી. એલ.

પી. એચ. ડી.

તા. ૫ માહે સપ્ટેમ્બરના દિવસે પૂજ્ય ગુરુમહારાજ વિજયધર્મ-
મુરિજીના કેવલ્યના ખજર મને આકાશમાંથી વજ્રસમાન મળેલ છે. તેઓ
મારા તરફ ધણા માયાળુ હતા, અને હું પાશ્વર્નાથ અને મહાવીરના
ધર્મસંબંધી કાંઈક તેના તમામ દર્યો શીખું, તે માટે ધણા ઉત્કંઠિત
હતા. દોઢ વર્ષ સુધી અમારે અરસપરસ પત્રવ્યવહાર હતો. અને તેમના
તરફનું મારું ઝાણ કોઈ દિવસ ભરી શકાય તેમ નથી. આ તમામ
પત્રોમાં હું તેમનો શિષ્ય હતો, અને તેઓ મારા ગુરુ હતા. તેઓના
વિશાળ જ્ઞાનનો અને તેઓના મહાન વિવરણ આતુર્યનો તમામ લાભ મેં
મેળવ્યો છે. તેઓએ મને કાઠિયાવાડ અને ગુજરાતમાંના મહત્ત્વ પુસ્તકો
વેચનારા પુસ્તકોના વેપારીઓ અને પરગણુ માણસોની સાથે ઓળખાણ
કરાવી હતી. અને જૈન પુસ્તકોનો નાનો પણ ફળદાયક સંગ્રહ કરવાને
મને શક્તિવાન કર્યો હતો. અને તેઓના પત્રો કાયમ બોધદાયક હતા.

હવે હું તમારા ગુરુજીનો ઉત્કંઠાપૂર્વક વખાણનાર કેવી રીતે થયો, તે
તમોને કહીશ.

છેલ્લા સૈકાના ૧૮૮૦ થી ૧૮૮૫નાં વર્ષોમાં મેં ખાસ કરીને પ્રાકૃત
બાળુમાં જૈનસાહિત્યમા ધણો રસ લીધો પરંતુ તે દિવસોમાં મતિઓ અને
ગૃહસ્થો તેઓના ધર્મસંબંધી બોધ અને ખજર આપવાને ધણા નાખુશ
હતા. છાપેલા પુસ્તકો કયાથી મળી શકશે, તે ખજર આપવાને પણ તેઓ
નાખુશ હતા. અને તે દિવસોમા છાપેલાં પુસ્તકોની સંખ્યા ધણી ઓછી
હતી સુપ્રસિદ્ધ જગન્નિગ્ર ધનપતિસિંહજી દ્વારા મોટી સંખ્યામાં બહાર
પાડવામાં આવેલ અગ્રો અને ઉપાગોની સંખ્યા થોડા વખતને માટેજ
લભ્ય હતા. પરંતુ થોડા વખતમાજ પ્રચારમાથી આ પુસ્તકો પાછાં
ખેંચી લેવાના ઉદ્દેશથી આ પુસ્તકો ઉપર મનપસંદ કિંમત મૂકવામાં
આવી હતી. તે ધણું અશુદ્ધ અને પદ્મચ્છેદ વિનાનાં હોવાથી પણ શીખ-

નારને માટે નિરર્થક હતા. જૈન તરીકે કેટલાક બુદ્ધનાં પુસ્તકો બહાર પાડવામાં આવ્યા હતાં કલકત્તામાં ધણા જૈન પૈમાપત્ર ગૃહસ્થો પાસે હુ ગયો. પણ તેઓએ મૌન ધારણ કયું રક્ત એક જ ગૃહસ્થે મને કંઈક મદદ આપી તેઓનું નામ જવાહીરમલ્લ છે તેઓ થોડા માસ સુધી કલકત્તામાં, અને થોડા માસ સુધી લખનૌમાં રહ્યા હતા તેઓ જોતાજ કોઈપણ પ્રાકૃત પુસ્તકે વાંચી શકતા, અને મસ્કૃતમાં અનુવાદ કરી શકતા તુત માળ મહુમ ડૉ હર્નલની ઉવાસગદસાઓની સુદર પ્રત બહાર આવી સસ્કૃતભાષાની ખીજી શાખાઓમાં મારો રમ બહુ પ્રમગ થતો જવાથી હુ મારા જૈન અધ્યાસની પાછળ વધારે વાર પડી શક્યો નહિ

પરંતુ મારા મિત્ર મહુમ શૌમ્ય સતીશચંદ્ર આચાર્ય તેમાં ધણો રમ લેતા અને તમારા ગુરની શુભેચ્છા અને મિત્રાચારી કેળવાવી તેમના તરફથી મને જાણવાનું મળ્યું કે જૈનમાહિત્યની અદર છુપાઈ રહેતો પ્રમથ જગત સમક્ષ ખુલ્લો મૂકવાને હચ્છનાર મહાતાનવત અને બુદ્ધિ-શાળી એક જૈનસાધુ છે અથ પર્વત છુપા રાખવામાં આવેલ જૈનેના પવિત્ર પુસ્તકો બહાર પાડવામાં નહિ, તેઓના વિશાળ પત્રવ્યવહારથી સમસ્ત વિશ્વની ઉપર જૈનધર્મનાં વિસ્તીર્ણ ખી રોપવામાં તેઓ શકાયેલા હતા તેઓના તત્ત્વની ઉદારતાથી તેમને ધણાજ પ્રશસવામાં આવતા એક ઇટાલીયન વિદ્વાને તેઓનું ચરિત્ર લખેલ છે, અને તેઓની સેવાઓને ખુલ્લી રીતે કબૂલ કરતા યુરોપના-કોઈપણ પશ્ચિમના-વિદ્વાને પોતાની પદ્ધતિથી ઉતરતુ ગણ્યુ નહોતુ

તેઓની ઝાળખાણુનો અગત લાભ મને હમણાજ મળ્યો છે, અને મને તેથી ધણોજ ફાયદો થયો છે તેઓ દલે હૈયાત નથી, પરંતુ તેઓનાં યથ ચરીર હમેશને માટે જીવતુ રહેશે કોઈ મોટા માણસની યાદગિરી નાખી મૂકવાનો ઉત્તમ રસ્તો તેઓનું કૃત્ય જારી રાખવાનો છે

મહારાજ વિજયધર્મસૂરિ ધણા ભાગ્યશાળી છે કે તેમણે તમારા જેવા યોગ્ય શિષ્યને તેઓનું કામ ચાલુ રાખવાનેજ નહિં, પરંતુ તેને સુધારવાને અને વધારવાને પણ મૂકી મયા છે. તેઓની ખોટનો આપણે તમામ પ્રકારે શોક કરીએ, અને તેની સાથે જે સાહિત્યના તેઓ પ્રશસ્ત પ્રકાશક હતા, તેના જાંડા અને વધારે જાંડા અભ્યાસથી તેઓની યાદગિરીનો અંતીકાર કરીએ.

જજ નીખેરેડા

મહામહોપાધ્યાય હરપ્રસાદ શાસ્ત્રી.

રામ્ના પી. એ.

ડક્ટા. ૧૭-૬-૨૨

મી. આઈ. ઇ.

૨૪

તમારા પૂજ્ય આચાર્યના આપણા મધ્યમાંથી ચાલ્યા જવાના ખબર સંભળતા ખરેખર મને અત્યંત દુઃખ થયું હતું. આપણો કંકત એજ નિલાસો છે કે તેઓએ વધારે શાન્તજીવન પ્રાપ્ત કર્યું છે.

૨૩-૬-૨૨

ગંગાનાથ ઝા.

મંગલૂત કોલેજ, બનારસ

વાઇસ ચાન્સેલર અલાહાબાદ યુનિવર્સિટી.

૨૫

પૂજ્ય વિજયધર્મસૂરિના અકાળ અવસાનના ખેદજનક ખબર સંભળવાને છું એહદ દિલગીર છું. તેઓ એક મહા જૈનવિદ્વાન હતા. અને કદાચ ચાલ જમાનામાં સૌથી મોટા જૈનવિદ્વાન હતા. સત્ય પાછળ શુદ્ધ અને નિખાલસપણે કામ કરનાર વ્યક્તિ હિંદુસ્થાને ગુમાવી છે. તેના પુત્રને મેળવતાં તેને વર્ષો લાગશે સમસ્ત હિંદુસ્થાનના વિદ્વાનો, હિંદુસ્થાનની જુદીના વિકાસને કારણભૂત તેમની સેવાઓ કબૂલ કરશે. ધણુંજ શોચનીય છે કે જે વખતે તેઓ જૈનધર્મ ઉપર આવું સારું પુસ્તક લખતા હતા, તે વખતે તેઓને મૃત્યુએ લાઇ લીધા છે.

૨૦-૬-૨૨

વિશ્વભારતી, શાંતિનિકેતન (બેંગાલ)

વિ. બદાચાર્ય

પ્રિન્સિપાલ

તે સત અને વિદ્યા મહાત્મા શ્રીવિજયધર્મસૂરિના અવમાનના સમાચાર લેતા તમારા પત્રે મને અવર્ણનીય દુઃખમાં નાખી દીધો છે અને ફક્ત જૈનસમાજમાં જ નહિ, પરંતુ તેટલેજ દરજ્જે શુભેચ્છાના અને મિત્રાચારીના, તેમજ મનુષ્ય જાતિ અને અખિનવિશ્વના માટે કલ્યાણજનક સમસ્ત વ્યવહારોમાં જે શ્રેયતા આ અણધાર્યા બનારથી લાભી રહી છે, તેનો હું જેમ જેમ વિચાર કરતો જાઉં છું, તેમ તેમ આ ખોળની અને આ મહાન્ તેમજ અસાધારણ દુઃખની વિચાળતાનું બાળ વધારે તીવ્રપણે ચતુ આવે છે. પણ તે તેવી ગણતરી કરવી તે મનુષ્ય માત્રનો સ્વભાવ છે દુનિયા સમક્ષ શ્રીવિજયધર્મસૂરિની જે અતૈકિક શક્તિ મમ કરી રહી હતી, તે હવે કદાચ પ્રકૃતિ-બંધના બંધનો મહિત કામ કરશે.

તમારી મારી અને મર્વ જે કાર્મ તેઓને શિક્ષક, મત કે મનુષ્ય તરીકે પૂજતા હતા, તેઓની ફરજ છે કે તે શક્તિની સત્તાઓનું, તે સ્નેહમય સેવા અને એકરામતાની વૃત્તિઓનું અને તે અદૃશ્ય આ લોક તરફની નિરતર ભાવનાઓનું અવલંબન કરવું જોઈએ. અને તેમાં શ્રીવિજયધર્મસૂરિ હવેથી આપણા સાર એક શાશ્વત ચિન્ન તરીકે અને

૨૭

તમારા પૂજ્યગુરુ શ્રીવિજયધર્મસરિનું અવસાન સાંભળવાને મને ઘણુંજ દુઃખ થયું છે. તેઓના સ્વર્ગવાસથી પૂર્વની વિદ્યા અને જૈન-ધર્મની સૃષ્ટિમાંથી એક ભવ્ય અને ઉમદા વ્યક્તિ ચાલી ગઇ છે અને ફક્ત હિંદુસ્થાનજ નહિ, પરંતુ કેળવાયેલ સમસ્ત દુનિયા તેઓની અસાધ્ય ખામીથી વધારે ગરીબ બની ગઇ છે.

પણ તેઓનો ઝમો થોડો ખબા ઉપર પડેલ છે, અને મને ખાતરી છે કે તેઓનું મહાન અને ઉમદા કામ ચાલુ રાખવાનો તમે પ્રયત્ન કરશો. એસ. ડી. કોલેજ ઓફ કોમર્સ.

શંકરપ્રસાદ ભાગવ.

કાનપુર તા. ૨૨-૬-૨૨

એમ. એ. એલએલ. બી.

એફ. એસ. એસ.

એક્ટીંગ પ્રીન્સીપાલ. ૧

૨૮

તે પૂજ્ય સાધુના આ ક્ષણિક દુનિયામાંથી શાશ્વતા ભવ્ય સ્થાનમાં શાંતિમય ગમનના દુઃખદાયક સમાચાર ઘણાજ એક સહિત સાંભળ્યા. તે ગુરુ ચાલ્યા ગયા છે, પરંતુ આપણી માતૃભૂમિની ઉન્નતિ તરફ અને જાતિભાઈઓની સેવા તરફ આપણી નિઃદગી સમર્પણ કરવાને આપણને પ્રોત્સાહન આપતું તેમનું કામ આપણી પાછળ રહ્યું છે. મને જાણવાને ઘણાજ આનંદ થાય છે કે-પૂજ્યગુરુની માફક તમે પણ મિત્રતાનો તેવાજ જમણો ફાથ મારી તરફ લંબાવો છો, અને હું જૈનધર્મ, કે જે વારંવાર ખોટી રીતે સમજવામાં આવે છે, અને અસત્ય રીતે વર્ણવવામાં આવે છે, તેને સમાજની અંદર પ્રકાશમાં લાવવા જેટલી બને તેટલી મદદ કરવાને કાયમને માટે તત્પર રહીશ.

ઈંદોર

આઈ. કબ્લુ. જોહોરી

૨૦-૬-૨૨

એમ. એ. બી. ડી.

પ્રો. કીશીયન કોલેજ, ઇંદોર.

આમલનેરની પ્રજા અને ખામ કરીને જેઓને પૂજ્યશુરના પરિચ-
યનો અને તેઓના અદિની છેલ્લી સ્થિરતા દરમીયાન તેઓની મજીર
અને લાભદાયક શિખામણુ સાબળવાના પ્રમગોનો મહાન આનંદ મળેલ
છે, તેઓ આ હુ ખદાયક ખગર સાબળતા ધણાજ દિલગીર થયાં છે,
તેઓનો આ મા શાંતિમા વાસ કરે

મને ચોક્કસ ખાતરી છે કે તમો અને મું વિદ્યાવિજયજી તથા
ખીજા શિષ્યો તેટલાજ ઉત્સાહ અને જુસ્સાથી અને તેઓના ઉમદા ઉદા
હરણથી દોરાતા રહી પૂજ્યશુરના પવિત્ર કામને જારી રાખજો

આમલનેર

૨૩-૬-૨૨

ડી પી ચિચલકર

વડોદરા

૩૦

શ્રીવિજયધર્મસૂરિજીના મહાન આત્માનો લય થઈ ગયો, એ સાબળી
મને ધણુજ દુઃખ થયું છે હું આશા રાખું છું કે તેઓનું કામ આગળ
ચલાવીને અને તેઓનો મ દેશ જર લાવીને તેઓને પરાક્ષ રીતે હ મેચને
માટે આપણી પાસે જોવાનું આપણે માથે રહેશે

લખનૌ

૨૩-૬-૨૨

રાધાકુમુદ મુકરજી

એમ એ પીએચ ડી પી આર એસ

૩૧

દિલગીરી બરેલા સમાચાર નિવેદન કરતા તમારા તા. ૮-૬-૨૨
ના પત્રથી મારી સરોધન પ્રવૃત્તિઓને સખ્ત ફટકો લાગ્યો છે. જે વખતે
તેઓ તરફથી હું કિમની ઘાનતી આશા રાખતો હતો, તે વખતે તેઓને

આપણી પાસેથી ખુંચવી લેવામાં આવ્યા છે. આથી સમસ્ત હિંદુસ્થાનને અને ખાસ કરીને મને સખ્ત ધા લાગેલ છે. મહુમ આચાર્ય વિજય-ધર્મસૂરિની પંકિતમાં, હિંદુસ્થાન પોતાના વિદ્વાનોમાંથી કોઈને મૂકી શકે તેમ નથી. તેઓ એક નાંખાકિત વિદ્વાન અને સાધુ હતા. અને હવે આપણે ઓછા તેજસ્વી એવા નવા સંવત્સમાં આવ્યા છીએ, આ વર્ષને ધર્મસંવત્સ પહેલું વર્ષ કહેવામાં તમે ચોખ્ખ કરો છો.

તેઓની યાદગિરી રાખવાને પ્રયત્ન કરવાનો તમોએ મારો વિચાર કર્યો છે. મારી શક્તિઅનુસાર હું ઘણી ખુશાથી મારો ફાળો ભરીશ, અને જો કે તે અદ્ય હશે, તો પણ તે ભક્તિમય હૃદયથી આપવામાં આવશે.

આશુતોષ

આર. શામશાસ્ત્રી,

ચામુન્ડી ઇકસટેન્શન.

બી. એ.; પી એચ. ડી.; એમ. આર.

૧૮-૬-૨૨

એ. એસ ; ક્યુરેટર ઓરીયન્ટલ

લાયબ્રેરી.

૩૨

તમારા ગુરુમહારાજ જે પ્રમાણે ઉપદેશ આપતા, તે પ્રમાણે વર્તનાર એક ખરા સાધુ હતા. ધાર્મિક મુદ્દાઓને દૃઢ પાયા ઉપર આરંભ કરવામાં તેમના પ્રયત્નોએ પ્રતાપી વિજય મેળવ્યો હતો. તેઓનો આનંદી સ્વભાવ, તેમની ઉદાર વૃત્તિવાળી ઉપેક્ષા, તેમનું ઉચ્ચ જ્ઞાન, તેમની તત્ત્વ-વિવેકવાળી તીક્ષ્ણ શુદ્ધિ, અને ખાસ કરીને વધારે તેમનો સર્વશુભવાદ અદ્વિતીય હતાં અને સમસ્ત વિશ્વના માનની લલામણુ કરતાં હતાં.

તમોએ (નહિં, આ દેશે) એક મહાન પુરૂષ ગુમાવેલ છે. આપણા દેશના કાર્યકર્તામાંના એક તરીકે હું તેમને લેખતા હતો. મારું કહેવું સત્ય માનશો કે લાખો માણસો તેઓની ખોટ માટે વિલાપ કરતા હશે. પણ તમને પડેલો વિરહ તો અમલ છે, પરન્તુ મને આશા છે કે— આ સૃષ્ટિના નિયંત્રતા તમોને, તમારા સહાને માટે શોક કરાવી ગયેલ ગુરૂથી

પ્રકરણ ૮ મું

આવી વ્યવસ્થિત રીતે શરૂ કરવામાં અને ચલાવવામાં આવેલ કામ જરૂર રાખવાની અને તેઓના પગલે ચાલવાની શક્તિ જરૂર આપશે. તમેએ તેમના આશીર્વાદો મેળવ્યા છે. અને મને આશા છે કે વખત આવતાં તમારા પૂજ્યગુરુના પગલે ચાલી આવતી કીર્તિ મેળવવાને તમે શક્તિવાળા નીવડશો.

મહેરબાની કરી તમારા સહચારીઓને મારા નમસ્કાર કહેશો, અને તેઓના દુઃખનો હું ભાગીદાર છું, તેમ તેઓને જણાવવા કૃપા કરશો.

આમલનેર

૧૮-૬-૨૨

પ્રે. સી. જી. બાનુ
ફિલોસોફિકલ ઇન્સ્ટીટ્યુટ.

૩૩

આત્માપ્ત શ્રીવિજયધર્મસૂરિના અવસાનના શોકભર્યા સમાચાર તીરની જેમ મારા હૃદયને વિધી નાખ્યું હતું. તેઓશ્રીના અવસાન અને અગ્નિ-સંસ્કાર સંબંધી સંપૂર્ણ માહિતી મને મોકલાવવા કૃપા કરશો. આપ તે સમયે તેમની સમક્ષ હશો. જો તેમ હોય તો તેઓના શિષ્ય સમુદાય અને સમાજ પ્રત્યેનો તેઓનો અંતિમ સંદેશ જણાવશો.

૧૮-૬-૨૨

મદ્રાસ.

સી એસ. મલ્લીનાથ.
એડિટર 'જૈનગઝેટ'

પ્રકરણ ૯ મું

પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોના પત્રો

થોડા વખત પહેલાં તમારો એક પત્ર પહોંચ્યો હતો, કે જેમાં તમારા મોટા ગુરુ શ્રીવિજયધર્મસૂરિના અવસાનના ખબર હતા, તે વાંચી હું બહુ દુઃખી થયો. મહેરબાની કરીને મારો વિશ્વંબુધુક્ત દિલાસો સ્વીકારશો. અને આશા છે કે જે ઉત્સાહ ને સફળતાવાળાં ગુરુમહારાજનાં કામો વિશિષ્ટ હતાં, તે ઉત્સાહ અને સફળતાપૂર્વક તેમનું કામ, તમારા નેતૃત્વ નીચે આગળ ચલાવવામાં આવશે. તેઓશ્રીના પ્રકાશવાન અને ઉદાર ઉપદેશથી હિંદુસ્થાનના લોકોના વિચારો અને દેશભક્તિ ઉપર બહુ પ્રભાવ પડ્યો હતો, એટલુંજ નહિં, પરન્તુ શ્રીવશોવિજય અંધમાળાના પ્રકાશન વડે પૂર્વ અને પાશ્ચાત્ય જૈનગાનને અકથનીય ફાયદો થયો છે.

ડૉ. એમ. જી. મુમ્ફરીડ્ડ.

૫-૩-૨૩

હોમિક્સ યુનિવર્સિટી આસ્ટીમોર
યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ.

આચાર્ય મહારાજની સાથે મને ગયા વરસેજ સંબંધ થયો હતો, તે પહેલાં નહિં થયો હતો, તેથી હું દુઃખી છું, કારણ કે એમ વિચાર કરતાં, કે, હિંદુસ્થાનથી જર્મનીમાં જવા માટે દરેક પત્રને ત્રણ અડવાડિયાં લાગે છે, આ સમય બહુ દુઃખે કહેવાય. વિજયધર્મસૂરિનાં જીવન-ચરિત્રનાં પુસ્તકો વાંચતાં મને ખાતરી થાય છે કે આચાર્યજીની ઓળખ, બહુ લાંબા સમય પહેલાંથી નહિં કરવાથી મને બહુ નુકસાન થયું છે. તેઓશ્રીએ લખેલા કાગળો, બાયોગ્રાફરોએ લખેલી વાતોને ટેકા આપતા હતા. જો કે તેઓ મને બિલકુલ ઓળખતા નહિં હતા, છતાં તેઓ મને, જે વખતે, એમની સાથે સારા નસીબે સંબંધ થયો હતો, તે સમયથી મને મારા અભ્યાસમાં મદદ કરવાને તૈયાર હતા.

મને જૈનધર્મ અને જૈનફિલોસોફી ઉપર મહુ પ્રેમ છે અને વિનયધર્મસૂરિના સબધથી મેં પુરાણા અને નવીન જૈનગ્રંથોના વધારે અભ્યાસ કરવાનો નિશ્ચય કર્યો હતો. હું વિના સંકોચે કહી શકું કે જૈનગ્રંથો વાંચનાં અને શોધનાં જોઈએ જ્ઞાનદ મને હવે લાગે છે, તેટલો આચાર્ય મહાત્માજીની પ્રકાશવાણી મહાનુભૂતિ વિના કોઈવાર નહોતો આગ્યો અને મને આશા છે કે આ વિષયમાં વધારે જાડા હત્યા પછી હું જૈનધર્મ અને જૈનસાહિત્યની શોધખોળ સબધી કંઈક કામ કરવા સમર્થ થઈશ.

આચાર્યશ્રીનું અવસાન સાબળીને મને બહુ દુઃખ થયું છે. અને ન્યા સુધી હું કામ કરવા સમર્થ રહીશ, ત્યાં સુધી એમના સ્મરણને માન આપીશ.

૨૦-૩-૧૯૨૩

બર્નિન યુનિવર્સિટી

છે, તે બધનોથી મુક્ત હતા, છતાં તેઓ ઝીણામાં ઝીણા વિષયની અંદર ઉતરતા હતા. અને દરેક વિનિતિનો, મહેરબાનીપૂર્વક ઉત્તર આપતા હતા. જો કે એમની દષ્ટિ, જિયા અને સનાતન મત્ય તરફ જતી હતી, છતાં તેઓ જેલી બારીક ચીજો તરફ પણ બેદરકારી નહિં બતાવતા હતા, કે જે વડે કરીને સોબરો કિંમતી જ્ઞાન ભેગું કરે છે. સક્ષેપમાં તેઓ વિદ્વાનાના ક્ષેત્રમાં એક મોટા કામ કરનારનો આદર્શ ખડો કરતા હતા. પરંતુ તેઓએ મોકલેલાં પુસ્તકોમાંના એકમાં એમનો ફોટો છે. તે જોતાં મને લાગે છે કે એમના મુખ ઉપર એક એવો લાવ છે કે જે પાશ્ચાત્ય લોકોમાં લાગ્યેજ દેખાય છે. તેઓ પેલા માણસોમાંના એક હતા, કે જેઓ, જો કે હજી આ સંસારમાં રહેલ અને ખીજા માણસોની માફક માનુષીય રોગોથી પીડાએલ છે, છતાં, એક બહુ જિયા લોકર્યા અવતર્યાં હોય, એમ સ્પષ્ટ જણાય છે. જાણે તેઓએ માત્ર આપણને, જીવનના એક વધારે જિંયા આદર્શનું ઉદાહરણ આપવા માટે અને જે વિચારો ધણા માણસોના જ્ઞાનથી બહાર છે, એવા વિચારો જાહેર કરવા માટે આપણી પાસે આવવાની કૃપાજ ન કરી હોય, જે જે લોકો એમના સમાગમમાં આવ્યા છે, તે બધાઓ એમનું મોહક અને અપૂર્વ વ્યક્તિત્વ બૂલી જાય, એ બનવાજોગ નથીજ

૨૯-૫-૧૯૨૩

ડૉ. એચ સિમર
હૅડલૅર્ગ યુનિવર્સિટી.

૪

શુશ્રમદારાજના અવસાનની ખબર મને વજાબાત જેવી લાગી. ડૉ. થોમસ, અને 'ટાઇમ્સ' દ્વારા મને તેની સૌથી પહેલા ખબર પડી હતી. અને પછી મને તમારા પત્ર વડે કરી તેનો અગમર સમય માલૂમ પડ્યો. એમના મોટાં અને સુદર કામોનું સ્મરણ, કે જેની યાદગીરી જરૂર આ કદપથી વધારે વખત રહેશે, તેનાથી અમને જે લાગેસો મેળવવાનો

છે, તે સંબંધમાં તમે લખ્યું છે તે બિલકુલ ઠીક છે. મારા માટે તેઓ હમેશાં પરમ પૂજ્ય અને સરળ મિત્ર તરીકે હતા. એમની મહેરબાની ભરી સદાયતાનો હું બહુ આભારી છું. છતાં પાશ્વચાત્ય લોકોની દૃષ્ટિએ મૃત્યુ, એક બહુ બયંકર અને રહસ્ય યુક્ત ચીજ છે. કારણ કે તેઓ બરાબર નથી જાણતા કે મૃત્યુ, એ માત્ર નવા જીવનનો એક દરવાજો છે. અને, કારણ કે જેટલી ધૃષ્ટિ, સંપૂર્ણ નાશને માટે આત્મા અનુભવે છે, તેવી ધૃષ્ટિ બીજી કોઈ ચીજને માટે નથી. સર્વથા નાસ્તિક, એવા લૌકાયતિક (કે જેમનાથી કમનસીબે આજકાલ યુરોપ ભરેલ છે અને એમાં મારો પોતાનો દેશ પણ અપવાદ નથી.) લોકો પણ આ વસ્તુ (મૃત્યુ) સંબંધી બહુમત રાખે છે. મને એમ લાગે છે કે-જે પુરુષનું માદાત્મ્ય ખરેખર સનાતન છે, તેની સ્તુતિ કરવા માટે મારો લઘુ અવાજ અસમર્થ છે. જે ખરેખર મોટા મહાત્માએને આ નવીન યુગમાં જૈન સંધે ઉત્પન્ન થયાં છે, તેમાંના એક આદર્શ તરીકે હું સ્વર્ગવાસી ગુરુ મહારાજને સમર્પું છું. કે જેમની અંદર હું, સાધુત્વ અને વિદ્વત્તાના મિશ્રણરૂપી સૌથી ઉચું માનુષીય આદર્શ-તત્ત્વ જોઉં છું.

૨૪-૩-૧૯૨૩

—ડૉ. જે. શારપન્ડીયેર

યુનિવર્સિટી ઓફ ઉપસાલા. સ્વીડન.

૫

મારા જાંઠા શોકના ઉચ્ચારણની આવૃત્તિ કરવી એ મને ઉચિત નથી લાગતું. બહારના માણસ તરીકે હું ધારું છું કે આચાર્યશ્રીનું મૃત્યુ સમસ્ત જ્ઞાન-વિજ્ઞાનને માટે અને હિંદુસ્થાનના ધર્મોના અભ્યાસીઓના પરસ્પર મેલાપને માટે એવું નુકસાન છે કે જેની ખોટ કદિ પૂરી શકાય તેમ નથી.

૨૧-૧-૧૯૨૩

ડૉ. ઓ. ઇાઇન.

પ્રાગ યુનિવર્સિટી-એકાસ્ત્રોલોગિકા.

૬

તમારા ગુરુજી, કે જેમની મૂર્તિ બનાવવાનું મને સદ્ભાગ્ય પ્રાપ્ત થયું હતું, અને જેમના સંબંધમાં મારા ભાણેજ ડૉ. ટેસીટોરીએ બહુ પ્રશંસા અને ભક્તિ ભાવપૂર્વક વર્ણન કરતા હતા, તેમના અવસાનના ખબર આપતા તમારા પત્રથી હું બહુ દિલગીર થયો છું.

૨૫-૧૧-૧૯૨૨

પ્રો. એ. મિસ્ત્રુસી
રોમ (ઇટલી)

૭

તમારો તા. ૧૩ મી સપ્ટેમ્બરનો પત્ર, કે જેમાં તમારા માનનીય ગુરુ મહારાજશ્રી વિજયધર્મસૂરિના અવસાનના ખબર છે, તે મને મળ્યો અને હું બહુ ખુશી થયો છું. એમને મળવા માટે હું કોઇવાર ભાગ્ય-શાળી નથી થયો, પરંતુ મારા દેશના ઘણા લોકો, આ સાચા અને જગ પ્રસિદ્ધ વિદ્વાનની ખોટથી ઉત્પન્ન થયેલી દિલગીરીમાં મારી સાથે મળતા થયા હશે.

સર જોર્જ ગ્રીયરસન. કે. સી. આઇ, ઇ. પી એચ. ડી
૧૦-૧૦-૧૯૨૨ રાયફાન્હેમ. કેમ્બ્રિજ. સરી. ઇંગ્લેન્ડ

૮

તમારા ગુરુ મહારાજશ્રી વિજયધર્મસૂરિના અવસાનના ખબર મેં અત્યંત ખેદ સાથે સાંભળ્યા હતા. અને હું અંતઃકરણની ધ્રુષ્ટિ ધરાવું છું કે તમે આ મહાન પૂર્વ-ગામીના કૃત્યોને જારી રાખશો.

૨૨-૧૦-૧૯૨૨

ડૉ. બી. ફ્રેડેરિક્સ
અમસ્ટર્ડમ (હોલેન્ડ).

તે પૂજ્ય સત અને વિદ્વાન તમારા ગુરુ આ દુનિયામાંથી ચાલ્યા જવાના ખબર તમારા પત્રથી મળતા મને તો જુ ખ યયું હતું. તેઓ-
મીના પ્રેમથી મને પ્રાપ્ત થયેલ જે પુસ્તકોની બે લાખનો તેઓની યાદ-
ગીરી અદર્શિય તાજી રાખે છે, તેની વચમાં પ્રો. કિલ્હોનના ફોટાની
પાસે તેઓશ્રીનો ફોટો મારા વાચન રૂમમાં સ્થાપવામાં આવેલ છે.
જેના તેઓ ઓ. મજાસદ હતા, તે જર્મન ઓરિયેન્ટલ સોસાયટીના
હાલના સેક્રેટરીને તેઓના અવસાનની ખબર મે પહોંચાડી છે.

૩-૧૧-૧૯૨૨

ડૉ. ઇ. હુલ્સ.

હાલે યુનિવર્સિટી.

૧૦

તેઓના અવસાનથી ફક્ત તેઓના મિત્રોને કે સ્વદેશીઓને જ નહિ,
પરંતુ મમરત વિશ્વના વિદ્વાનને એક મજીર ખોટ આવી પડી છે.
તેઓ પશ્ચિમના વિદ્વાનો તરફ એટલા બધા માયાળુ અને સહાયક હતા,
કે યુરોપમાં અલબ્ધ અને હિંદુસ્થાનમાં હાવાવામાં આવેલ કિંમતી
પુસ્તકો માટેની તેઓની (યુરોપીય વિદ્વાનોની) માગણીમાં તેઓને મદદ
કરવાને નિરંતર તત્પર રહેતા. મારે માટે તો હિંદુસ્થાનની ફલવણીનો
પ્રતિદાસ બહાર લાવવાના મારા પ્રયત્નોમાં તેઓની મદદને માટે હું તેઓ
પ્રત્યે હૃદયથી આભારી છું. એક વ્યક્તિ તરીકે અને એક વિદ્વાન તરીકે હું
તેઓને માટે સર્વોત્તમ માનની લાગણી નિરંતર ધારણ કરતો રહીશ.

૧૭-૧-૧૯૨૩

ડૉ. જે. જોહી.

વિર્ત્નગુર્મ, યુનિવર્સિટી (આવેરીઆ).

૧૧

તમારા પૂજ્ય ગુરુમહારાજ શ્રીવિજયધર્મસુરિના ચાલ્યા જવાના
શોકભર્યા સમાચાર સંબળતાં મને હૃદયથી જુ ખ ઉત્પન્ન થયું હતું. જે

, મને તેઓને મળી શકવાની તક બિલકુલ મળી શકી નહોતી, તો પણ તેઓના માયાળુ પત્રવ્યવહાર દરમિયાન તેઓના વિશાળ જ્ઞાનની તેમજ ઉચ્ચ ઉત્સાહ અને હૃદયના પ્રેમની કદર કરવાને અકિતમાન બની શક્યો હતો. અત્યારે પણ, જો કે તેઓનો સ્થૂલ દેહ, તે એક જૂતકાળની વાત થઈ પડી છે, છતાં, તેઓનાં કૃત્યો અને વિચારો સાથે, કોઈ પ્રકારે પરિચય પામેલના મનમાં, તેઓના ઉત્કૃષ્ટ ગુણો કાયમનો વાસ કરશે.

૨૦-૧૨-૨૨

ડૉ. એલ. ફિનો.

હોનોર્ડ. (ઇન્ડિયાના)

૧૨

બ્યારે મને ખબર મળ્યા કે મહાન જૈનાચાર્યશ્રી વિજયધર્મસૂરિ, એક એવી વ્યક્તિ કે જેઓને માટે હું પોતેજ નહિં, પરંતુ ધણા જર્મન વિદ્વાનો અત્યંત પૂજ્ય ભાવ રાખતા હતા, અને જૈન ધર્મ સંબંધી તેમના લેખો અને તેમની પ્રવૃત્તિઓની ધણીજ અનુમોદના કર્યા કરતા હતા, તેઓએ આ જમતને ઓડ્યું છે, તે સાંભળીને મને ધણો આત્માત પહોંચ્યો હતો. કમભાગ્યે મને તેઓશ્રીને મળવાનો અને તેમનો અંગત પરિચય કરવાનો આનંદ પ્રાપ્ત થયો ન હતો; તો પણ તેઓનાં પુસ્તકોમાંથી મેં જે કંઈ વાંચ્યું છે તેથી અને, તેઓશ્રીના પત્ર વ્યવહારથી તેઓની સાથે સંબંધ રાખવા ઉપરથી કહી શકું છું કે તેઓ કેવા મહાન વિદ્વાન અને કેવા પ્રિય થઈ પડેલા હતા. હવે કંઈનાથી મને વધારે દુઃખ થાય છે કે-તેઓશ્રીને મળવાનો સમય હવે અશક્ય બની ગયો છે. તેઓએ જૈનોના આગમો વિગેરે મારા ઉપર મોકલવાની કૃપા કરી હતી, કે જેથી હું શ્રીમહાવીરના ધર્મનો અભ્યાસ મૂલથી કરવા સમર્થ થઈશું. એટલા માટે હું તેમનો ખાસ આભારી છું, મારા પ્રત્યે તેમનો આભાર ખાસ મોટો છે. કારણકે એમની મદદ વિના તીર્થંકરોના સિદ્ધાન્તોનું વધારે ઉકું અને યથાર્થ જ્ઞાન મેળવવાનું

જેઓની સહાનુભૂતિ હતી અને રસ લેતા હતા, તેઓને મદદ કરવાને કાયમ તત્પર રહેતા તેઓની સાહાય્ય વિના હું સમરાદ્યક્ષકદા અને પડમચરિયમ છપાવી શક્યો ન હોત. તેમજ જૈનધર્મના મારો અભ્યાસ હું ક્રેતેડ પૂર્વક આગળ વધારી શક્યો ન હોત. તેથી હું મારા બાકીના દિવસોમાં તેઓની યાદગિરીનો કાયમને માટે અંગીકાર કરીશ. તેઓની ખોટ, તેઓની સાથે ઝોગખાણ થવાને લાભ જેઓને પ્રાપ્ત થયો છે, તેવા હિંદુસ્થાનના, યુરોપના અને અમેરિકાના તમામ વિદ્વાનોને તેમની જ રીતે જણાશે અને શોચનીય યદ્ધ પડશે. જે પ્રજા તેઓને એક પવિત્ર પુરુષ તરીકે પૂજ્ય માનતી હતી, તે સમસ્ત જૈનપ્રજાને આવા નામાંકિત આધ્યાત્મિક ગુણના અવસાનથી જે ધણું સંજગડ દુઃખ અને શોક થયો હશે તેનો વિચાર હું ખડો કરી શકું છું. અને જેઓને, તમેજી અત્યારે તમારા ઉપર આવી પડતા હિંમતવાન કૃત્યમાં આજ પર્વન્ત સાહાય્ય કરેલી છે, તેવા તમારા આચાર્યની ક્ષતિથી હું તમારી માથે દુઃખી થાઉં છું.

૧૬-૧૦-૨૨

ડૉ. એચ યાદોબી
બોન યુનિવર્સિટી (જર્મની)

૧૮

તમારા સર્વોત્તમ ગુણના અવસાનના ખબરે મને અત્યંત દુઃખી કર્યો છે તેઓના સહધર્મીઓમાંજ નહિં, પરન્તુ યુરોપના વિદ્વાનોમાં પણ તેઓ પ્રખ્યાત હતા. જ્યાં સુધી હિંદુસ્થાનના સાહિત્યને અભ્યાસ ચાલુ રહેશે, ત્યાં સુધી સરકૃત સાહિત્ય માટે તેઓની સેવાઓ કદી પણ વિમરી ચકાશે નહિ,

૧૨-૧૧-૨૨

ડૉ. જે જેલ્લી.
પ્રો. એલ્ડ સરકૃત,
વિર્સિયુર્ગ યુનિવર્સિટી.

મોટા અને માયાળુ શાસ્ત્રવિચારક જૈનાચાર્ય શ્રીવિજયધર્મ-
સૂરિના અવસાનના ખજર સાંભળતાં મને બહુ દુઃખ થયું. વિલાપત
છોડ્યા પહેલાં મેં મારા શિષ્ય ડૉ. રેટાઇન અને ચેકરલોવેકીઅન
દ્વૈસલ ડૉ. પેર્ટોલ્ડ દ્વારા આ દુઃખદાયક સમાચાર સાંભળ્યા હતા. એમના
છેલ્લા તા. ૨૧ મી જુલાઈના કાગળમાં, આચાર્ય મહારાજે મને લખેલું
કે એમની તળીયતમાં જરા સુધારો થયો છે અને તેઓ બિલકુલ સારા
થશે, એવી આશા હતી.

ધણી વર્ષો સુધી તેઓની સાથે પત્ર વ્યવહારમાં રહ્યા બાદ હું
તેઓને જાતે મળવાના આનંદની રાહ જોઈ રહ્યો હતો. મારા કામમાં
જોડતાં ધણું અમૂલ્ય અને અલભ્ય પુસ્તકો મોકલવામાં તેઓની પરાપકાર
શુદ્ધિ હું કદિ પણ વિસરીશ નહિ. એમના તા. ૧૫ મી માર્ચ ૧૯૨૧
ના પત્રમાં તેઓએ મને આ માયાળુ શબ્દો લખ્યા હતા કે
“ દરેક માણસે પોતાના સમકાર્યકારી માણસને મદદ કરવી
જોઈએ, ખાસ કરીને આ સમયમાં, એ સ્વાભાવિક છે ” અને
તે પ્રમાણે તેઓ મદદ કરતા પણ હતા મારા હિંદુસ્થાનના સાહિત્યના
ત્રીજા જાગની પ્રસ્તાવનામાં તેઓની તમામ સાહાય્ય માટે આચાર્ય તરફ
મેં આભાર જાહેર કર્યો હતો. અક્સોસ, જ્યારે મેં આ પ્રસ્તાવનાની
પ્રુફ વાંચી ત્યારે મારે વધારવું પડ્યું હતું કે “ જેઓનો આભાર માન-
વાની હું ઇચ્છા ધરાવતો હતો, તેઓ આપણામાંથી અદ્યક્ષ થયા છે.”
આચાર્ય વિજયધર્મસૂરિને, ફક્ત એક મહાન વિદ્વાન અને તેઓના
સમાજના અગ્રેસર ધર્મગુરુ તરીકે જ નહિ, પરંતુ હિંદના તેમજ
પશ્ચિમના વિદ્વાનોને વિદ્યાપ્રાપ્તિમાં હૃદય પૂર્વક સહાયક તરીકે અને
ચૂરેપમાં તેઓના સદાખ્યાયીઓને અર્પણ કરેલ મદદ વડે સંસ્કૃત વિદ્યાની
સર્વોત્તમ સેવા અભવનાર તરીકે પણ તેઓ કાયમને સાર એક પ્રૌદ અને

મારાથી નહિં બન્યું હત. જૈન સાહિત્યના વિશાળક્ષેત્રમાં અવિશ્રાન્ત સંશોધક તરીકે તેઓ એક હિંદુસ્થાનના આચાર્યની વિદ્વતા તથા પાશ્ચાત્ય ક્રિટીકલ પદ્ધતિઓનું સમિશ્રણ કરતા હતા. એક તપસ્વી હોવા છતાં, તેઓ પ્રત્યેકની સાથે વાતચીત કરવામાં અને વિદ્વાનોના કામ તથા વિચારોમાં ભાગ લેવામાં તેઓ વ્યાવહારિક છુદ્ધિ પણ ધરાવતા હતા. સમસ્ત મતો અને સર્વ દેશોના મનુષ્યોના અનન્ય માનની યોગ્યતા ધરાવનાર વ્યક્તિ તરીકે તેઓ મારા દિલમાં નિરંતર વાસ કરશે.

૪-૧૨-૨૨

ડૉ. એચ. ઈન. ગ્નાન્તેનપ

બર્લીન યુનિવર્સિટી.

૧૩

તેઓને ઓળખવાનું મહાભાગ્ય જે કોઈને પ્રાપ્ત થયું છે, તે સર્વને તેમના અવસાનથી સખ્ત દ્રષ્ટે લાગેલ હોવે. જોઈએ હું જાણું છું કે તમારા ગુરમહારાજ એક અસાધારણ વ્યક્તિ હતા અને તેઓએ અદ્વિતીય યુગો પ્રાપ્ત કર્યા હતા.

એન્ડોનીટા ટેસીટારી.

૧૪

આ પૃથ્વીતળ ઉપરથી આચાર્યજીનું અદૃશ્ય યજ્ઞજવાનું મેં ઘણાજ શોક સાથે સંભળ્યું. જે કે હું જાણું છું કે તમારો ધર્મ અગત પ્રેમની લાગણી ધરાવવાની મના કરે છે, છતાં અને ખાતરી છે કે તેઓના સહવાસની ખામીથી હું ખી થયા વિના રહેવું તે તમારા સર્વને માટે અતિ મુશ્કેલ છે. અને તેઓને મળવાની તક મળી હતી, તે માટે ધણો આનંદ થાય છે. અને હું તેઓને ફરી મળી શકીશ નહિં, તે માટે ધણું દુઃખ થાય છે તમે અને તારથી ખબર આપવાનું યોગ્ય કયું અને હું તેની ધણીજ કદર કરે છું.

હોટેલ-શ્રીનગર
કોમ્પીર. ૬-૬-૨૨

ડૉ. એચ. એમ. ન્હોન્સન.

૧૫ .

મને સાંભળવાને ધણુંજ દુઃખ થયું છે કે તમારા બહુમાન્ય ગુરુ અને પૂર્વગામીએ આ ક્ષણિક દુનિયાનો ત્યાગ કરી યશઃ ક્ષોભઃ પશ્ય પ્રાપ્ત કર્યું છે.

૨૬ હેન્ડેલ સ્ટ્રાસે હાલે,
એ. એસ. જર્મની
૨૭-૧૦-૨૨

ડૉ. તસખરીઅસ.
પ્રો. એફ સંસ્કૃત
હાલે યુનિવર્સિટી.

૧૬

મારે કહેવાની જરૂર નથી કે શ્રીવિજયધર્મસૂરિના અવસાનના ખબર મળતાં મને અનહદ દુઃખ ઉત્પન્ન થયું હતું. ખરેખર, તમે મારો મહુમ ગુરુમહારાજ સાથેનો પત્રવ્યવહાર જાણો છો, અને ફક્ત જૈન-ધર્મનો અભ્યાસ કરવા માટે મને પુસ્તકો મોકલતા, તેટલુંજ નહિ પરંતુ વધારે અંગત વ્યવહારમાં પણ તેઓ શિખામણ આપતા હતા. તમે ખાત્રી રાખશો કે જેઓ મને મદદ કરવા હમેશા તત્પર હતા, તેવા આ એક મહાન જૈનસંધને હું કદી પણ વિસરીશ નહિ.

બર્લીન
૨૭-૧૦-૨૨

ડૉ. જે. નોબલ

૧૭

વિજયધર્મસૂરિના અવસાનના ખેદજનક ખબરે મને સખ્ત દુઃખ આપ્યું છે. લગભગ વીસ વર્ષ સુધી હું તમારા આચાર્યના સંબંધમાં રહેલ હતો અને ધણી પ્રકારે તેઓની માયાળુપણાનો મેં અનુભવ લીધો છે. તેઓ એક ખરા મિત્ર અને પોતાની જાતને જાળખાવતા, તેજ પ્રમાણે શુભેચ્છક હતા અને જૈનધર્મના સાહિત્ય અને વિકાસને માટે

ગુણવાન સાધુ પુરૂષ તરીકે પણ તેઓની યાદગીરી પશ્ચિમમાં તેમજ પૂર્વમાં માનપૂર્વક ધારણ કરવામાં આવશે.

મુંબઈ

૩૦-૧૧-૨૨

ડૉ. એમ. વીન્ટરનીટસ.

પ્રાગ યુનિવર્સિટી.

૨૦

મારા ગુરુ પાસેથી પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજ વિજયધર્મસૂરિના સ્વર્ગસ્થ થયાના બપોર સાંજની, મારે તમોને અંતઃકરણનો દિલાસો મોકલવાની જરૂર પડી છે તેઓના ઉદાર અને પ્રૌઢ વિચારોને માટે મારી હમેશાં હૃદયની સદાનુભૂતિ હતી, અને તેને અમલમાં મૂકવા માટે તેઓનો દૃઢ ઉત્સાહ તેમજ તેઓનું અદ્વિતીય વ્યક્તિત્વ, કે જેમાં મનની વિશુદ્ધતા, હૃદયનો પ્રેમ, અને પ્રતાપી ઉત્સાહનું આજ્ઞાદગ્નક સમ્મેલન થયું હતું, તેવા વ્યક્તિત્વની હું હમેશા પ્રશંસિકા હતી, અને હું ધારું છું કે તે વ્યક્તિત્વ આપણા સર્વને માટે આદર્શરૂપ થયું જોઈએ. તેમની ભાવના તમારા અને તમારા ગુરુશ્રેણીઓમાં હમેશાં સજીવ રહે, અને મનુષ્ય જાતિને માટે સુખરૂપ થાય, એવી હું આશા રાખું છું.

લીપ્ઝીગ (જર્મની)

તા. ૨૫-૬-૨૨

ડૉ. યાસેટે કોએ.

લીપ્ઝીગ યુનિવર્સિટી

મેં તેઓના મૃત્યુ સંબંધી લાંબુ વિવેચન લખ્યું હતું, જે હું તે રીઝ્યુના બહાર આવતાં મોકલીશ, પ્રો. એલોની દિલિપ્પી, બીજું તેવુંજ લખાણ તૈયાર કરે છે. આટલી બધી ફતેહપૂર્વક રીતે તેમનાથી શરૂ કરવામાં આવેલ કામ તમો જરૂરી રાખશો. તેની મને ખાતરી છે.

રેમ

ડૉ. જી. ટુચી

૧૮-૬-૨૨

૨૨

તમોએ સહન કરેલ નુકસાન માટે જે અગાધ દુઃખ હું અનુભવું છું, તે હું બાગ્યેજ વર્ણવી શકું તેમ છું. તેમના જવાબી મેં પણ એક માયાળુ, નિષ્પાલસ, અને નિઃસ્પૃહી મિત્ર અને ગુરૂ ગુમાવેલ છે, અને તેનો હું હમેશને માટે વિલાપ કરીશ. મને બહાર છે કે તેઓના મુખ્ય શિષ્ય અને વારસ તરીકે તમારા ઉપર આવી પડતી ફરજો, મનુષ્યના માથે આવેલી વ્યથાને રૂઝવણી તમોને જરૂર શક્તિમાન કરશે.

૧૭ એન્ડર્સન સ્ટ્રાસે.

ડૉ. હેલમૂય ફ્રાન્ક ગ્લાઝેનપ

એર્લીન

તા. ૯-૧૦-૨૨

૨૩

મને તમારા ઘણા માનનીય ગુરૂ વિજયધર્મસૂરિના અવસાનના ખબર આપવા માટે હું તમારો ધણો જ આભાર માનું છું. જો કે મેં તેઓને કદી પણ જોયા નહોતા, છતાં પણ મેં એક વ્હાલા મિત્ર જોયા હોય, એમ મને લાગે છે ! તેઓના પત્રો પરોપકાર ભુદ્ધિ અને સહાનુ-ભૂતિથી ભરપૂર હતા, અને તેઓથી લખાએલી દરેક લીટીથી પુરવાર કરવામાં આવતા જન સમાજને માટે તેઓના વિશ્વવ્યાપી પ્રેમથી હું હમેશાં ચકિત ચક્ર જતો. જૈનધર્મની શોધ જોગ અને તેને યથાર્થપણે

અમગ્નવવાને મારે તેમજ જિનથી પ્રકાશિત કરાએલ ઔરવવાનુ સયોના પ્રચારને માટે તેઓ જે ફતેહ મેગ્નવવાને શક્તિશાળી થયા છે તે આશ્ચર્યજનક છે

પૂર્વકાલના અભ્યાસમાં પૂર્વ અને પશ્ચિમનો સહકાર એજ અમારા સર્વના મનાવનાર તેઓના વિચારની વિશાળતાનો વિચાર કરવામાં અમે-
હિંદી નહિ હોવા છતાં હિંદુસ્થાનને ચાલનાર-લણેજ આનંદ પામીએ છીએ આપણા સર્વને મારે આવી પડેતુ નુકસાન કેટલુ ભારી છે, તેનો વિચાર કરતા મને તીનપણે લાગી આવે છે પરંતુ તેઓનુ કામ આગળ ચલાવનાર તમારા જેવા બાહોશ શિષ્ય મૂકી ગયા છે, તે વિચારથી મને કાષ્ઠિકે દિલાસો મળે છે. મહુમ યુર અને તેઓના અનુયાયીઓ જેવી વ્યક્તિઓનોજ ઉપકાર છે કે હિંદુસ્થાન ધીમે ધીમે તેના ચૈતન્યપણાને પ્રાપ્ત કરવાના રસ્તા તરફ પાછુ વળતુ જાય છે. અને હિંદી મનો-
વ્યાપારની પ્રાચીન ભાવનાઓ તેમજ અવિનાશી મત્યનો નિસ્ત્વાર્થી અમલ દુનિયા સમક્ષ એક દિવસ ઝગઝગતી રીતે પ્રકાશશે જે બી તેઓએ વાવેલ છે, તેના ભવિષ્યના દિવસોમાં ફળુમાં ફૂટશે, અને ફળ ધારણ કરશે

ઉચ્ચ

પ્રો ડૉ રટેનકોનોફ

૧૧-૧૦-૨૨

૨૪

મારા માનનીય મિત્ર શાસ્ત્રવિશારદ-જૈનાચાર્ય વિજયમર્મસુરિના અવસાનના અનરથી મને અત્યંત ખેદ થયો હતો. મારા જૈન અભ્યાસ પ્રત્યે તેઓની માયાળુ સાદાચ્છના પુરાવા તરીકે અને તેઓનું વિશાળગદ્ય અને નિસ્ત્વાર્થી ભાવનાની સામીતીઓ તરીકે હું તેઓના પત્રો સમઢી રાખુ છું. પશ્ચિમ અને હિંદુસ્થાનના જ્ઞાનની વચ્ચે સયોજક સાંકળ તરીકે

તેઓએ જૈનધર્મના જર્મન મિત્રોને જે સેવાઓ અપાણ કરી છે, તે શ્રેષ્ઠ છે. અને સાબારપણે યાદગિરીમાં ધારણ કરવામાં આવશે.

હામ્બૂર્ગ (જર્મની)

પ્રો. ડૉ. વાલ્ટર. શુધ્ધિંગ.

૨૦-૧૧-૨૨

૨૫

મનુષ્ય જાતિના કલ્યાણ કર્તામાંના એક મહારાજ શ્રીવિજયધર્મસૂરિના અવસાનના સમાચાર જાણ્યાવતો તા. ૧૧ સપ્ટેમ્બરનો તમારો માયાળુ પત્ર ગૃહ કાંઠે અહિં પહોંચેલ છે. આ શોકલયાં ખચર સામજીવાને મને ઘણું દુઃખ થયું છે. અને જો કે તમે ખરેખર કરોછો તે પ્રમાણે, જે કામ તેઓએ તેમના જીવન દરમિયાન કરેલું છે, તે કાયમને માટે ટકી રહેશે, છતાં પણ અત્યારથી તેઓના આધ્યાત્મિક શિક્ષણની ખામી જેઓને લાગી હશે, અને જેઓ તેઓની સાથે નિકટ સંબંધમાં આવેલા છે, તેઓને મારો અંતરનો દિલાસો પ્રદર્શિત કરવાની મુશ્કેલી રાખું છું.

૮૪ શેલગેટ રોડ

એચ વોરન.

એટરસી, લંડન

૪-૧૦-૨૨

૨૬

પૂજ્ય ગુરુમહારાજ શ્રીવિજયધર્મસૂરિના અવસાનના સમાચાર આપતો તમારો તા. ૧૩ સપ્ટેમ્બરનો પત્ર મને ઘણા દુઃખ સાથે મળ્યો છે. મને તેઓને મળવાનો લાભ પ્રાપ્ત થયો નહોતો, પરંતુ વિશ્વવ્યાપી કીર્તિવાળા એક પરિપક્વ અને ચાની વિદ્વાનની ખોટ માટે વિલાપ કરવામાં મારા સાથે આ દેશમાં ઘણા માણસો જોડાશે.

૧૦-૧૦-૨૨

ડૉ. ઇ. એડનેર્ટન.

તમારા તા. ૧૬ મી મપ્ટેમ્બર ના પત્રથી મહારાજ જૈનાચાર્ય વિજયધર્મસૂરિના મૃત્યુના ખબર જાણતા ખરેખર હું ધણોજ દલગીર થયો છું. તેઓ પવિત્ર જીવન ગાળતા હતા, મારો દિલાસો સ્વીકારવા મહેરબાની કરશે અને તેઓના બીજા અનુયાયીઓને મારા દિલાસાનો સંદેશ પહોંચાડશે.

લંડન

સર ઇ. જી. કોલીન

તા. ૧૪-૧૦-૨૨

ભૂતપૂર્વ એ. જી. જી. રાજપૂતાની

૨૮

મારે કહેવાની જરૂર જ નથી કે મને તે પુણ્યાત્માના મૃત્યુથી ધણીજ દુઃખદાયક અને ઊંડી અપર થઇ છે અને એટલાં બધાં કિંમતી પુસ્તકો અને હમેશાં બ્યારે જરૂર પડે ત્યારે તેઓનો બોધ આપવામાં તેઓના પ્રેમથીજ હું તેઓના ઘણા ઊંડા ઉપકારમાં આવેલ છું, એમ નથી, પણ તેઓ દિંદુસ્થાનના સર્વોત્તમ વિદ્વાનમાંના એક હતા કાંઈ પણ વિદ્વાને જૈનધર્મ મળ્યાં સત્ય હકીકતનો ફેલાવો કરવામાં તેઓના કરતાં વધારે કયું હોય, તેમ હું માનતો નથી. અને તેમજ તેઓ આબેહૂજ વૈજ્ઞાનિક અને વિદ્વતાભરેલી પદ્ધતિસર કામ કરનાર એક વ્યક્તિ હતા. તેઓએ શિલાયેબોનો સંગ્રહ કર્યો હતો, અને સંસ્કૃત તેમજ ગુજરાતી ગ્રંથોની મર્વોત્તમ પ્રતો બનાવી હતી. અને મને વિશ્વાસ છે કે કક્ત શ્વેતાશ્વરોને નહિ, પણ ધણે ભાગે ગુજરાતીઓને અને વળી જોએને અભ્યાસમાં તેઓ સહાય કરતા તેવા તમામ વિદ્વાનોને પણ તેઓની પવિત્ર યાદગીરી રહેશે. મારે માટે તો, મારા અભ્યાસ ગૃહમાં તેઓની છત્રી લટકાવવામાં આવી છે, એવા તેઓને હું મારા સર્વોત્કૃષ્ટ કલ્યાણકારી-માંના એક તરીકે મારી કૃતજ્ઞતા ધણીજ ઊંડી અમરથી નિરતર યાદ કરીશ.

લાઇપ્સિગ

૬-૮-૨૨

ડૉ. થોડન્નેમ હેટેલ

૨૯

મારા પૂત્ય મિત્ર શાસ્ત્રવિશારદ-જૈનાચાર્ય વિજયધર્મચરિત્રું
અવસાન સાંભળીને મને દુઃખ થયું છે તેઓશ્રીએ લખેલ પત્રો, તેઓનું
વિશાળ જ્ઞાન અને નિષ્કપટી સ્વભાવ તેમ, તેમણે મને જૈન અભ્યાસનો
સંબંધ કરાવનાર એક માર્ગ તરીકે જે મેં, તેમણે ખાસ કરીને
જમન વિદ્વાનોને માટે કરી છે, તે અત્યંત મહત્વની છે અદ્વિતીય છે.
અને તેની યાદ આભારપૂર્વક હમેશાં તાજી રહેશે.

હેમ્સ્ટર્ગ

ડૉ. ડબ્લ્યુ. શુલ્ઝિંગ

૩-૧૧-૨૨

૩૦

તમારા આચાર્યનું અવસાન બહુ દિલગીરી લેતું છે અને તેથી
મને અત્યંત દુઃખ થયું છે. તે પુણ્યાત્મા એક સુપ્રસિદ્ધ વિદ્વાન અને
ખામ કરીને માહિત્યના અભ્યાસના મહાન પ્રચારક હતા. તેઓશ્રીને
માનવતા સહાસદની પદવી આપીને જમની અને છટાવીની સુપ્રસિદ્ધ
ઓરિયેન્ટલ સોસાયટીઓએ પશ્ચિમની દુનિયામાં કબૂલ કરેલ છે. હિંદુ-
સ્થાનના વિદ્વાનોની માફક યુરોપના વિદ્વાનો તેઓના અત્યંત ઝણિ થયા
છે. તેમનું નામ અમર રહેશે. અને તેમના વારસને તેમના કન્યા ચઢી-
યાત્રુ થવું સહેલું રહેશે નહિ

ગોડેમબેગ-મેન

ડૉ. ડબ્લ્યુ. કીરકેન

તા. ૨૦-૧૧-૨૨

૩૧

મારા બહાણ અને માનવતા મિત્ર અને તમારા પૂત્યગુરુના અવ-
સાનના ખતર લાવતા તમારા તાર્યા હું અત્યંત દુઃખી થયો હતો.
આવા પૂત્યગુરુ અને ધર્મોધિકારીથી વિમુક્ત થયાના સંસ્થાનના વખતમાં

અકરણુ ૯ મુ

તમેને અને તમારા સર્વ મિત્રોને જે આઘાત લાગ્યો હશે, તેની હું
કલ્પના કરી શકું છું.

ઇન્ડિયા ઓશીસ-લંડન,

ડૉ. એફ ડબ્લ્યુ. થોમસ

૬-૯-૨૨

૩૨

તમારા પૂજ્ય ગુરુમહારાજના અવસાનના ખેદજનક ખબરો તાર
મળતાજ મેં લખેલ પત્ર તમેને જરૂર મળી ગયો હશે તે ખબર મને
આઘાત સાથે મળ્યા હતા. કારણ કે-જે મિત્રતાનું માન તેઓએ મને
પ્રાપ્ત કરાવ્યું હતું તે મિત્રતાનો ધણી વર્ષો સુધી લાભ લેવાની મેં
આશા રાખી હતી.

ઇડિયા ઓશીસ લાખચેરી,

ડૉ. એફ ડબ્લ્યુ થોમસ

લંડન, તા ૨૮-૯-૨૨

પ્રકરણ ૧૦ મું

વિદ્વાનોએ સખેલ ટુંક જીવન પરિચયો-

શ્રી વિજયધર્મસૂરિ:

(લેખક—ડૉ. સ્ટેન કોનોફ. ઇસ્ટ-નોર્થ)

જે સમાચાર મને હિંદુસ્થાનથી મળ્યા છે, તે પ્રમાણે આ વર્ષની ૫ મી સપ્ટેમ્બરની પ્રાતઃકાળમાં તેઓએ છેલ્લો શ્વાસ નાખ્યો છે. તેમનું નામ યૂરોપીયન વિદ્વાનોમાં સુપ્રસિદ્ધ હતું કે જેઓમાંના ધણા તેમને પોતાના અંગતમિત્રોમાંના એક ગણતા હતા. જે જે લોકોને તેમની સાથે કંઈ પણ જાતનું કામ પડતું, અને તે ઉપરાન્ત જે જે જૈનીઝમ અને આધુનિક હિંદુસ્થાનના ધર્મની પ્રગતિમાં ભાગ લેતા હતા, તે બધાઓ, એમના અવસાનના સમાચાર બહુ દિલગીરી પૂર્વક સાંભળશે. તેઓ ડૉ. એફ. હબ્બુ. થોમસની સાથે સમ્મત થશે કે જેઓ, મિ. ઓ જે સુનાવાળાએ લખેલ મહાત્માના જીવનચરિત્રની પ્રસ્તાવનામાં આમ લખે છે:—

“આ પુસ્તકમાં વર્ણન કરેલ અગત ગુણ, એમના ચરિત્રને અદ્વિતીય પ્રભાવ, એમની ગંભીર શ્રદ્ધા, એમની મહાત્માને યોગ્ય મહેરબાની અને મુદ્દતા. કે જે આ મહાત્માને માટે લક્ષણભૂત છે, આ ગુણોની અપેક્ષા ન રાખીએ તો પણ એમની સરળતા અને ઉદાર દષ્ટિ, એમના સૌથી વધારે વિલિષ્ટ લક્ષણ તરીકે પસંદ કરીએ એમનાં કામો બહુવિધ હતા. એટલુંજ નહિ, પરન્તુ તેઓ પાશ્ચાત્ય વ્યક્તિયો અને પાશ્ચાત્ય પદ્ધતિયોનું હાર્દિક સમ્માન કરતા હતા. કારણ કે તેઓ ધણી રીતે વિદ્વાનોના કામમાં મદદ કરતા હતા, અને પોતે તે વિદ્વાનોના ફિટીકલ સિદ્ધાન્તો સ્વીકારતા હતા. એવી રીતે તેઓ જૈન ધર્મ અને પાશ્ચાત્ય સભ્યતાની વચ્ચે એક સાચા દલાલ તરીકે કામ કરતા હતા. અને બીજી બાજુમાં તેમની પોતાની શોધખોળ સૌથી ઢચી મંડળીમાં

પ્રથમક નીવડી હતી એનું પ્રમાણ એ છે કે તેમને ધણી સોસાઈટીઓના મેમ્બર બનાવવામાં આવ્યા હતા, અને મહત્વયુક્ત ખર્ચો આપવામાં આવ્યા હતા. છતાં એમ ન સમજવું જોઈએ કે તેઓ પોતાના ધર્મની અંદર સ્થિર નહિં હશે. ઉલ્ટું, બહારની સભ્યતાઓ જોઈને, તેઓ પોતાના ધર્મ ઉપરની શ્રદ્ધામાં વધારે મજબૂત થતા હતા. ”

સ્વર્ગસ્થ આચાર્યમાં, જન્મથી આવા ધર્મશુર થવા માટેના લક્ષણો નહિં હતા તેઓ કાઠીયાવાડમાં આવેલ મહુવાના એક સાધારણ વૈશ્ય કુટુંબમાં ઉત્પન્ન થયા હતા અને મૂલથી એમનું નામ મૂલચંદ હવું તેઓ ૪ સ ૧૮૬૮ માં જન્મ્યા હતા એમના પિતા રામચંદ્રને ૩ છોકરા ને ૪ છોકરીઓ હતી છોકરાઓમાં મૂલચંદ સૌથી નાના હતા અને સ્વ. એલ. પી ટેસીટોરીના મત પ્રમાણે (વિજયધર્મસૂરિ એ જૈનાચાર્ય ઓફ ધી પ્રેઝન્ટ ડે લાવનગર ૧૯૧૯) એમના માતાપિતા જાજ કારણથી એમની કેળવણી માટે જરા પ્રમાદ કરતા હતા. કંઈક અપેક્ષાએ તેઓ ‘કિપલિંગ’ નામના અંગ્રેજી કવિએ તેના જીવનચરિત્રનું વર્ણન કરેલ છે, એ ‘કિ’ નામના છોકરાની માફક, એક રખડતા છોકરા તરીકે મહોટા થયા હતા અને જ્યારે તેમના પિતાને લાગ્યું કે- તેઓ કંઈ કામ કરી શકે, ત્યારથીજ તેમને રફૂલમાં મોકલવાને બદલે, પોતાની દુકાનમાં રાખ્યા.

પરંતુ આ છોકરાને કામ કરવું બહુ નહિં ગમતું હવું જુગાર રમવામાં તેઓ બહુ ઉત્સુક હતા અને ગમે તે પ્રમગ આવે તે પોતાની ઉત્સુકતાને સંજોગ કરતા, કે જે પ્રસંગે ધણીવાર તેઓ ધણા પૈસા ગુમાવતા હતા.

એક દિવસે, ધણા પૈસા ખેંચ્યા પછી તેમને એમના પિતાનો ધણો કપકો મળ્યો. તેમના જીવનમાં જે કંઈ ફેરફાર થયો છે, તેનું કારણ

આજ હવે જો કે એમને બરાબર કેળવણી નહિ મળી હતી, અને જો કે તેમનું મન કષ્ટકે મળીર વિચાર કરતા વધારે રમવામાં તલલીન હતું છતાં એમના હૃદયમાં આધ્યાત્મિક સત્ય માટે તીવ્ર ઇચ્છા ઉત્પન્ન થઈ હતી કે જે ઇચ્છાના કારણે હિંદુસ્થાનની મહત્તાના જૂના વખતથી ધણી યુવકો ધરનાર છોડી દઈને આધ્યાત્મિક શોધમાં નીકળી ચુકેલા છે.

તેઓએ લક્ષ્મી અને મસારની અનિત્યતા સંગ્રહી વિચાર કરવા માડ્યો. એથી એમને વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન થયો અને મસારના રાગ-દ્વેષોને દૂર કરવાની ઇચ્છા વધારે તીવ્ર થઈ.

અને છેવટે તેઓ ગુપ્ત રીતે ધર છોડી ચાલ્યા ગયા, અને એવા ગુરૂની શોધમાં કે જેઓ તેમની ઇચ્છિત શાંતિની શોધમાં, ભાવનગર ગયા ત્યાં મુનિરાજ વૃદ્ધિયદ્રજી મિરાજતા દતા, કે જેમના વ્યાખ્યાનોથી આમના દિલમાં બહુ મોટી અસર થઈ, તેમની આગળ આમણે વિનંતિ કરી કે ‘ મને દીક્ષા આપો ’ પરંતુ એમના પિતાની અનુમતિ મિલાવ્ય, એમની વિનંતિ સ્વીકારવાને તૈયાર ન થયા.

રામચંદ્ર (પિતા) એ ચાહતા ન હતા પરંતુ છેવટે યુવકના આગ્રહથી તેમની વિનંતિ માન્ય કરી અને ૧૨ મી મે ૧૮૮૭ એ દીક્ષા આપવામાં આવી અને ધર્મવિજય નામ રાખ્યું.

પ્રારંભમાં આ યુવક સાધુ માં ગોચરી પાણી લાવવામાં સમર્થ હતા પરંતુ ધીમે ધીમે અભ્યાસ કરવા લાગ્યા, અને એમના કેલવણીના અભાવથી ઉત્પન્ન થયેલી મુશ્કેલીઓને જીતીને તેઓ સારી રીતે આગળ વધ્યા અને ધીરે ધીરે સરકૃત અને પ્રાકૃત કે જે જૈન સાહિત્યની પુરાણી ભાષાઓ છે તેમાં સારું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું. બહુ ઉત્સાહ પૂર્વક તેઓ જૈન આગમના અભ્યાસમાં ઉતર્યા અને એની સાથે વદ-વિવાદમાં શકિતવાન થયા અને એ સારા વ્યાખ્યાતા પણ થયા. તેઓ એમના ગુરૂના

સૌથી બહાલા શિખ થયા. અને જ્યારે ગુરજીએ કાળ કર્યો, ત્યારે ૧૮૯૩ માં વિચરતા સાધુ અને ધર્મગુરૂ તરીકે દુનિયામાં પ્રવેશ કર્યો.

આ વખતથી તેઓએ એક વિચરતા વ્યાખ્યાતા તરીકે જીવન શરૂ કર્યું. અને એમના વિહારમાં, જૈનસાધુઓના પુરાણા નિયમ પ્રમાણે ખાસ ચોમાસામાં સ્થિરતા થતી.

ધીરે ધીરે એમના મનમાં એક કદપના ઉડી કે હું મારું જીવન જૈનધર્મના પુનરુદ્ધાર અને ફેલાવને માટે કરું. તેમણે સ્પષ્ટતાથી જોયું કે માત્ર વ્યાખ્યાન આપતા વિચરવું, એટલીજ જરૂરત નથી; પરંતુ પુરાણા જૈન સાહિત્યનો અભ્યાસ કે જે લગભગ બૂલી જવામાં આવ્યો હતો; તેમાં ઊંડા ઉત્તરવું, અને ખીજાઓને પણ આ કામમાં લાગ લેવા તૈયાર કરવા અને તે માટે ઉત્તેજન આપવું. એ ખામ જરૂરી છે.

આ લક્ષ્ય મનમાં રાખીને તેમણે ઇ. સ ૧૯૦૨ માં ગુજરાતમાં આવેલા માંડલમાં ‘યશોવિજય જૈન પાઠશાળા’ નામની પાઠશાળા સ્થાપન કરી. પરંતુ વધારે મતોપકારક પરિણામ મેળવવા માટે તેમને એમ લાગ્યું કે ‘એક સારા કેન્દ્રસ્થાનમાં રહીને કામ કરવું, વધારે મારૂ છે.’ અને તેથી આ કામ માટે તેમણે બનારસને ખામ પસંદ કર્યું.

એમને ખતર હતી કે આ લક્ષ્ય સફળ કરવામાં મોટી મુશ્કેલીઓ ઉપસ્થિત થશે. બનારસ, એ ઓરિંડોકમ (સંકુચિત વિચારના) શિક્ષકોના મુખ્ય સ્થાન હતું. અને સૌથી મોટા પડિતોના મત પ્રમાણે જૈનો ધર્મબ્રહ્મ, અને નાસ્તિક ગણાતા. અને તેથી ધર્મવિજયજીના મિત્રોએ ત્યાં નહિં જવા માટે ઘણું કહ્યું. પરંતુ એમના મનમાં નિશ્ચય થયો હતો કે જવુંજ. તેથી ઇ. સ ૧૯૦૩ માં તેઓ બનારસ આવી પહોંચ્યા;

તતકાલ તેઓએ, ખાસ કરીને એવી જગાઓમાં કે જ્યાં લેખના ઘણાં ટોળાં ભેગા થતા હતાં, ત્યાં જાહેર વ્યાખ્યાનો આપવા શરૂ કર્યાં.

અને એમની વક્તૃત્વ કલાથી હમેશા વધતી જતી એવી સાબળનારાઓની સંખ્યા આકર્ષિત થઈ સાબળનારાઓને જૈનધર્મી બનાવવા માટે મહેનત ન કરી. પરંતુ પ્રારંભમાં એવી ખાતરી આપવા માટે પ્રયત્ન કર્યો કે જૈનધર્મના સિદ્ધાન્તો હિંદુ ધર્મના સિદ્ધાન્તોની સાથે મળે છે.

એમની વક્તૃત્વ કળા અને સરજતા જીતી ગઈ. એમની કીર્તિ આખા શહેરમાં ફેલાઈ. અને મહારાજા કાશીનરેશે પણ એમને મહેલમાં બોલાવ્યા. કે જ્યાં રાજા અને વિદ્વાન પંડિતોની એ સભામાં તેમણે જૈનધર્મના સિદ્ધાન્તો જાહેર કર્યા જે દ્વેષભાવ એમના માટે વિદ્યમાન હતો, તે જલદી દૂર થયો અને તેમણે હિંદુ ધર્મના મ્હોટા નેતાઓમાં પણ મ્હોટું માન મેળવ્યું.

એક ન્હાના ખડેરવાળી ધર્મશાળામાં હ મહીના પસાર કર્યા પછી પોતાની પાઠશાળાને માટે એક ભવ્ય મકાન ગૃહસ્થો પામે ખરીદાવ્યું કે જેને માટે મુખ્યમંત્રી ગૃહસ્થોએ જોષ્ઠતા પૈમા આપ્યા આ કૌતેજ ગમે તે ધર્મ અને ગમે તે જાતિના વિદ્વાનોને માટે ખુલ્લી હતી અને વિદ્યાર્થીઓના મંખ્યા જલદી વધતી ગઈ એ વાત પછી 'હેમચંદ્રાચાર્ય' જૈન પુસ્તકાલય' નામનું જૈન પુસ્તકાલય આ કૌતેજની સાથે ખોલવામાં આવ્યું હતું કે જેની સલાહ ધર્મવિજયના યોગ્ય શિષ્ય ઇન્દ્રવિજયજી રાખતા હતા. ૬ સ. ૧૯૮૬ માં ધર્મવિજયજીએ, અલાહાબાદમાં ભરાયેલ કુંભ મેળાના પ્રસંગે થયેલા 'સનાતન ધર્મ' મહારાસભા'નું આમંત્રણ સ્વીકાર્યું. આ પ્રસંગે આખા ભારતવર્ષના વિદ્વાનો ભેગા થયા હતા અને તેથી ધર્મવિજયજીને પોતાના પ્રચાર કાર્ય માટે સારી તક મળી એમના લાગણીની મારો અસર થઈ અને હિંદુઓમાં જૈનધર્મ તથા જૈનતત્ત્વજ્ઞાન તરફ વધારે ઉત્સાહ જન્મત થયો.

ચોમામાં પછી તેઓએ મગધ, કે જે જૈન ધર્મનું જૂનું સ્થાન છે, તે તરફ પ્રયાન કર્યું. અને કલકત્તા સુધી વિહાર કર્યો, કે જે

પ્રમગે તેઓ નદીયા પછી ગયા અને ત્યાંના પ્રસિદ્ધ નૈયાયિકાની સાથે
ધર્મ અને તત્ત્વજ્ઞાનના વિવિધ પ્રશ્નો સમધી ચર્ચા કરી

ઈ સ ૧૬૦૮ માં તેઓ પાછા બનારસ ગયા, અને તેમની પહે
ની મહેનત નમગી નહિ ગઈ હતી, તે તત્ત્વજ્ઞ માલુમ થયું. કારણ કે
ત્યાં અત્યારે જરા પણ દેવ ભાવ નહિ હતો, ઉલટું પડિતોએ અત
પ્રણયી એમનું સ્વાગત કર્યું અને ૨૫ મી ઓગસ્ટ તેઓ ‘યશોવિજય
પાઠશાળા’ નામની જૈન કોલેજમાં બનારસના મહારાજના પ્રમુખપણા નીચે
એમાં થકને એમને શાસ્ત્રવિચાર જૈનાચાર્ય ‘નુ ૫૬ આપ્યું આ પ્રસંગે
એમનું નામ વિજયધર્મ એ પ્રમાણે બદલાયું અને સુરિ ૫૬ મેળવ્યું

બનારસમાં પશુઓ માટે એક હોસ્પિટલ, જેને પાંજરાપેશા અથવા
પશુશાળા મહે છે, તે સ્થાપન કરીને ઈ સ ૧૬૧૧ માં પાછા ગુજરાત તરફ
આત્યા આગરામાં તેમણે એક પુસ્તકાલય અને એક ફ્રી ડીસ્પેન્સરી
સ્થાપન કરાવવા માટે ઉપદેશ કર્યો અને માર ૬૩ કરાવ્યું અને ત્યાંથી
પછી મરીયાવાડમાં આવેલા પાલીતાણામાં ‘યશોવિજય જૈનગુરુકુળ’ નામની
મસ્થા ખોલવા માટે બંદોબસ્ત કર્યો.

વિદ્વાનોનો સદકાર વધારવા માટે તેઓ હમેશાં ઉત્સાહી હતા. અને આ વિષયમાં તેઓ પોતે આદર્શજૂત હતા. કારણ કે જે જે વિદ્વાનો એમની આગળ મદદ માટે જિનતિ કરતા, તેઓ તેમને મદદ આપવાને હંમેશાં તૈયાર રહેતા.

પાશ્ચાત્ય ક્રીડીકલ અને ઐતિહાસિક પદ્ધતિઓ લખાઈ કરવી, તે તેમના જૈન ધર્મના પ્રચાર કરવાના લક્ષ્યને ઉપયોગી થશે, એવી એમની ખાતરી હતી. એમના પોતાના ધર્મ ઉપર તેમને જે શ્રદ્ધા હતી, એમાં કોઈ વાર પણ તેઓ ચલાયમાન નથી ચલા, અને તેજ માટે જે જે શોધ-ખોળથી જૈનધર્મનો ઇતિહાસ અને હિંદુસ્થાનનું ધાર્મિક શ્રવન વધારે સારી રીતે જાણી શકાય, તે શોધખોળનું તેઓ હમેશાં અનુમોદન કરતા અને ઉત્તેજન આપતા.

એક સંચાલક તરીકે, પાઠશાળાઓના સ્થાપક તરીકે અને વ્યાખ્યાતા તરીકે જે કામ વિજયધર્મસૂરિ કરતા હતા, તે ઉપરાંત જૈન-ધર્મના સિદ્ધાન્તો અને ઇતિહાસનું જ્ઞાન જેથી વધે, એવાં કામોમાં પણ તેઓ બહુ લાગ લેતા હતા. એ દેખીતું છે. ઇ. સ. ૧૯૦૪ માં તેઓએ યશોવિજયજૈનગ્રંથમાળા નામની સંસ્કૃત અને પ્રાકૃત ગ્રંથોની સીરીઝ શરૂ કરી; કે જેમાં ધણી મહત્વના જૈનગ્રંથો જાહેરમાં આવ્યા, અને તે દ્વારા દુનિયાને એટલે ધરવામાં આવી છે.

તે ઉપરાંત તેમણે પોતે જૈનધર્મ સંબંધી કેટલાક ગ્રંથો અને નિબંધો લખ્યા, જેમચંદ્રાચાર્યનું યોગશાસ્ત્ર એડિટ કર્યું, અને મેવાડમાં આવેલ દેલવાડા ગામ, કે જેમાં પહેલાં ધણી જૈનમંદિરો હતાં, અને ‘ગ્રહોદ્’ નગર હતું, તે સંબંધી પણ વિદ્વાનોને માટે ખરેખર યોગ્ય, એવું એક આકર્ષકોદોગિકલ મોનોગ્રાફ (પ્રત્યક્ષ સંબંધી નિબંધ) લખ્યું છે.

પરંતુ મુખ્યત્વે તેઓ તીર્થંકરોના એક સંપૂર્ણ વકાદાર અનુયાયી

હતા, અને આ તો (જૈનધર્મ) ઉદ્ધાર કરવો, એ એમના જીવનનું મુખ્ય લક્ષ્ય હતું. ઇ.સ. ૧૯૧૧ થી દિલ્લી અને ગુજરાતી ભાષામાં છપાતા એક પાશ્વિકપત્ર દ્વારા, પોતાના પ્રિય કામની સફળતાને માટે તેમજ પોતાના શિષ્યોને જૈનધર્મની વધારે શુદ્ધ અને ઓગસ્તિતા તરફ લઇ જવા માટે તેઓએ પ્રયત્ન કરી રહ્યા હતા. આ પત્રમાં જાણેલ એમના મુખ્ય રેખો 'ધર્મદેશના' નામના એક ગુજરાતી ચંદર્મા બેઠા કરવામાં આવેલ છે તે જૈનધર્મનો એક સ્વસાધારણ ઉપદેશ-વિવેચન કરે છે.

હવે એક વાત ખાસ મહેત્વ લાયક છે અને તે એ કે, શ્રીવિજય ધર્મસૂરિએ, હિંદુસ્થાનના એક જૂના ધર્મના પુનરુદ્ધાર માટે જે કામ કર્યું છે, તે કામ, આધુનિક હિંદુસ્થાનમાં તદ્દન અસ્તિત્વીય નથી, એમના માટે કે આધુનિક હિંદુસ્થાનમાં જે જાગૃતિ, અને પ્રયત્નો ચાલી રહ્યા છે એને માટે વિજયધર્મસૂરિજીનું જીવન અને કામ અતિશય લક્ષણમૂળ છે.

અનુયાયી બતાવવામાં ગૌરવ સમજતા. અને એમ માલૂમ પડતું કે બીજાઓ પણ એ માર્ગનું અનુસરણ કરશે.

વીસમી શતાબ્દમાં, હિંદુસ્થાનમાં યુરોપીયન સભ્યતાની અસર થઈ છે, એ માનવાનાં અનેક કારણો છે. પરંતુ હિંદુસ્થાનની સભ્યતાના આજ કાલના નેતાઓ એવી આશાએ નથી રાખતા અને એમ ચાહતા પણ નથી કે રાજનીતિના વિષયમાં કે સભ્યતાના વિષયમાં હિંદુસ્થાનમાં પાશ્ચાત્ય અસર થાય. જે યુરોપીયન પદ્ધતિઓ, દેશી પદ્ધતિઓ કરતાં વધારે સારી છે, તે પદ્ધતિઓ સ્વીકારવામાં વાંધો નથી; પરંતુ હિંદુસ્થાનના સંસ્કારો બગડે એવું તો ન થવું જોઈએ, એમ તેઓ માને છે. ઉલટું આ પદ્ધતિઓ, માત્ર જે જે વિચારો વિગેરે ધણી શતાબ્દોથી સુધી પરદેશીય લોકોની સાથે વ્યવહાર રાખતા વધારવામાં આવ્યા છે એવા વિચારોથી હિંદુસ્થાનની સભ્યતાને શુદ્ધ કરવામાં વાપરવી યોગ્ય છે.

હવે યુરોપીયન અસરના સંબંધમાં આજ કાલ તો ધણી જાગૃતિ જોવાય છે. બીજા દેશોની તુલનામાં હિંદુસ્થાનના લોકોને હવે આધ્યાત્મિક અને રાજનૈતિક દૃષ્ટિએ સ્વદેશાભિમાન જાગૃત થયું છે ‘પુનરુદ્ધાર’ એ દરેક ઠેકાણે સિદ્ધાન્તબૂત આજ કાલ મનાય છે. અને આ સર્વસાધારણ ભાવનામાં સ્વર્ગવાસી વિજયધર્મસૂરિનું વ્યક્તિત્વ બરાબર સ્વસ્થાને લાગે છે. સ્વદેશી આદર્શ અને કામો તરફ, આધુનિક જાગૃતિમાં તેઓ એક અસાધારણ કુશળ કામ કરનારા હતા, કે જેમના મનમાં હિંદુસ્થાનના પુરાણો તત્ત્વજ્ઞાનિયોએ પ્રરેપેલ સત્ય મૌજૂદ હતું. અદિસા અને પરાપકાર એ એમની બીજી બાજુમાં તેઓ જે અસાધારણ ઉત્સાહ રાખતા હતા, તેમાં કદાચિત્ ક્રિશ્ચિયાનીટીની અસર દર્શો, પરંતુ મુખ્યત્વે તેઓ એક સાચા હિંદુસ્થાની લાગે છે અને જે ઉંચી જાતના આધ્યાત્મિક ગુણોથી હિંદુસ્થાનનું નામ બધા સત્ય શોધનારોઓમાં પ્રિય થઈ પડ્યું છે, તે ગુણોના તો તેઓ એક પ્રતિનિધિ હતા.

હિંદુસ્થાનના જૈનોએ વિજયધર્મસૂરિના અવસાનથી એક લાસે નુકસાન અનુભવ્યું છે. અને તેઓના દુઃખમાં યુરોપીયન મિત્રો ભાગ લે છે પરંતુ જે કામ તેઓએ શરૂ કર્યું છે તે કામ માટે ઉત્તમ શિષ્યોને તેઓએ તૈયાર કર્યા છે, અને જેના હૃદયમાં તેઓએ, જે ઉત્સાહ ભર્યો હતો, તે શિષ્યો વડે કરીને આગળ ચલાવવામાં આવશે.

(‘ એટાઓરિયન્ટેલિયા ’ માથી.)

૨

વિજયધર્મસૂરિ.

(ડૉ. એફ ડબ્લ્યુ. ધોમસ. ઇન્ડિયા ઓફીસ, લાસઓરી લાંડન.)

તા. ૫ મધ્યેશ્વર ૧૬૨૨ ના દિવસે થયેલા વિજયધર્મસૂરિના અવસાનથી જૈનસંઘ તથા હિંદુસ્થાનની સમસ્ત પ્રજાને ન સુધારો થઈ શકે એવું અસંભવ નુકસાન થયું છે. તેઓ સંપૂર્ણતાથી એક આચાર્ય તથા સાધુપુરુષના પુરાણા આદર્શને પૂર્ણ કરતા હતા. અને રાગ-દ્વેષરહિત મહેરબાની અને જીકું જ્ઞાન, એ એમના માટે લક્ષણભૂત હતાં એવા ગુણોથી તથા તેમના જીવંત જીવંત કામો ને હાર દરિયા તેમને એમની પોતાની સમાજમાં એક અમાધારણ પ્રતિષ્ઠા અને જૈનસમાજથી બાહર બહુમાન યુક્ત અનુમોદના મળી હતી. જે તેમનું આયુષ્ય હજી

સહકાર, એ પણ આજકાલની પરિસ્થિતિમાં આકર્ષક છે. જૂનામાં કોઈ પણ જાતનો ફેરફાર કર્યા વિના આધુનિક વિચારો કેવી રીતે ગ્રહણ કરવા જોઈએ, એ જતાવનાર નેતૃત્વ, વિજયધર્મસૂરિના વ્યક્તિત્વમાં જૈનસમાજે પ્રાપ્ત કર્યું હતું. જો તેમનું આયુષ્ય લંબાયું હત તો આ વાત તેમણે સ્પષ્ટપણે જતાવી હત.

આ અસાધારણ પુરુષનું જીવન, જે અંગ્રેજી ગ્રંથોમાં લખેલ વર્ણવોમાં આબુ છે. ૧-“વિજયધર્મસૂરિ એ જૈનાચાર્ય” એક ધી પ્રેક્ષકે ૩. ૩. એલ. પી. ટેસીટોરી ભાવનગર ૧૯૧૭. ૨-વિજયધર્મસૂરિ દ્વિત્વ લામક એન્ડ વર્ક બુ. એ. જે. સુતાવાલા. લંડન. ૧૯૨૨.) આ જીવન એક ચિત્રનિર્માણને માટે યોગ્ય છે. અહિં તો માત્ર સક્ષેપથી કંઈક લખીશ.

તેઓ ૧૮૬૮ મ કાઠીયાવાડમાં આવેલા મહુવામાં જન્મ્યા હતા. તેઓ વીસા શ્રીમાળી ગાતિના રામચંદ્ર નામના વૈશ્યના પુત્ર હતા. આ મૂલચંદ નામનો છોકરો, ત્રણ છોકરા અને ૪ છોકરીઓના કુટુંબમાં સાચી ન્હાનો હતો. એની કેલવણી સંબંધી પ્રમાણ થયો હતો અને તેની ન્હાની ઉમરથી જુગાર રમવાની ટેવ પડી હતી. એ જુગારમાં થયેલું મોટું નુકસાન અને તેના પરિણામે પિતાએ આપેલા ઠપકાથી જુગારનો મદ ઉતરી ગયો. અને એક દિવસે તેઓ પ્રતિજ્ઞા પ્રાપ્ત કરવાને માટે ભાવનગર ગયા. ત્યાં તેઓ વૃદ્ધિચંદ્રજી નામના જૈનસાધુનું વ્યાખ્યાન સાંભળીને એમને દીક્ષા લેવાનું મન થયું હતું. એમના માતાપિતાની અનુમતિ પ્રાપ્ત કરીને તેઓએ તા. ૧૨ મી મે ૧૮૮૭ ના દિવસે આ ઇચ્છા પૂરી કરી. આ પ્રસંગે એમને ધર્મવિજય નામ મળ્યું. આ વખતે તેઓ માત્ર ૧૯ વર્ષની ઉમરના હતા. આ પછીના વર્ષોમાં તેઓ અભ્યાસ અને વ્યાખ્યાનમાં તસ્લીન રહ્યા, એવી રીતે કે જોયો વૃદ્ધિચંદ્રજી, એમના મન પ્રસંગે (૧૮૯૩) આ સુવાન ઉત્સાહીને

જોમના સુકસેસર (પટ્ટધર) તરીકે જાહેર કર્યા. સાધુઓના એક સમુદાયના પ્રમુખ તરીકે તેઓ, વ્યાખ્યાન કરતા કરતાં અને જૈનન્યાયનો અભ્યાસ કરતા કરતા, કાઠીયાવાડ અને ગુજરાતના ગામડાં અને નગરોમાં વિહાર કરવા લાગ્યા. એક ચોમાસુ તેમણે પોતાના ગામમાં કર્પુ, ત્યાં તેઓએ તેમના માણુશ્રી, કે જેઓ હમણાં વિધવા હતાં, તેમને અને તેમના બીજા સગાઓને મળ્યા હતા પરંતુ સાધુ હોવાના કારણે તેઓ આ લોકોને ન બેઠી શક્યા, અને ન પ્રેમ બતાવી શક્યા વિજયધર્મચુરિ, અનેક સરથાઓના સ્થાપક થયા જેમાં પોતાના ગામમાં આ પ્રસન્ને સ્થાપન કરેલી લાયણેરી, એ સૌથી પહેલી મસ્જીદ હતી અહિં તેમને એક જોવા વિચાર હતો કે એક એવી પાંચાળા સ્થાપન કરવી કે જેમાં સંસ્કૃત પ્રાકૃત અને જૈનધર્મનો અભ્યાસ કરવામાં આવે

તે પછી ૧૯૦૨ માં ગુજરાતમાં આવેલા મંડલમાં આવી સરથા સબધી મંગલાચરણ કરવામાં આવ્યું કે જેનું નામ ' મંગલ વિજય પાંચાળા ' રાખ્યું. પરંતુ ભવિષ્યને માટે ધર્મવિજયના મનમાં જ્ઞાનાધી મહોટી કલ્પનાઓ હતી અર્થાત્ જનારસ કે મયા દિદુ ધર્મનું કેન્દ્રસ્થાન છે, ત્યાં આ સરથાને નહ જવા માટે જોમના બીજા સાધુઓની સાથે પંજે ચાલીને રવાના થયા રસ્તામાં બહુ કઠો

વિજયજીનાં બ્યાખ્યાનો અને હિદારદષ્ટિ-વ્યવહાર કુશળતાથી ધર્મોન્ધ લોકોનો દેવભાવ મટી ગયો, અને બનારસ મહારાજનું ખ્યાન તેમના તરફ ગયું. એટલે કે જોથી ઇ. મ. ૧૯૦૬ માં અલાહાબાદમાં ભેગી કરેલી એક વિદ્વાનોની લઘુ સભામાં ભાગ લેવાનું આમંત્રણ એમને મળ્યું. તે જ વર્ષે તેઓ મગધ (એટલે સૌથ મિહાર) માં આવેલી જૈન તીર્થોની યાત્રા માટે ગયાના થયા અને બંગાલ સુધી ગયા. કે ત્યાંથી તેઓ કલકત્તા ગયા અને નદિયામાં આવેલા પુરાણા વિશ્વ વિદ્યાલયનો અનુભવ લેવા ગયા કાવીઘાટનું દસ્ય જોધને પશુ યજ્ઞની વિરોધમાં અદ્વિસાદિગ્દર્શન નામનો એક હિદી ગ્રંથ લખવાનું કારણ મળ્યું. બનારસમાં પાછા આવીને પોતાની કેલેજની સલાળગા લાગ્યા ત્યાં તેમને ઇ. સ ૧૯૦૮ માં અસાધારણ માન મળ્યું. અર્થાત્ મહારાજના પ્રમુખપણા નીચે વિદ્વાનોની એક મોટી સભામાં એમને ' શાસ્ત્ર વિશારદ-જૈનાચાર્ય ' નું પદ મળ્યું આ પ્રસંગે એમનું નામ ' વિજય ધર્મ ' રાખી, તેની સાથે ' સૂરિ ' (અર્થાત્ મહા પુરુષ) શબ્દ જોડવામાં આવ્યો.

એવી એક પાજરાપોગ (પશુચાળા) અર્થાત્ પશુઓની દોસ્તીટલ તેમણે બનારસ છોડના અગાઉ (ઇ. સ ૧૯૧૨ પહેલા) ખોલી, કે જે સસ્યાએને જોતા લાગા વખતથી હિંદુસ્થાનમાં મુસાફરી કરવા આવનારા યુરોપીયન મુસાફરોને બહુ જિજ્ઞાસા ઉત્પન્ન થતી. વિજયધર્મસૂરિના જીવનના છેલ્લા અગ્રીયાર વર્ષ સંબંધી અદિ માત્ર સંક્ષેપમાં કંઈક કહીશ

પશ્ચિમના હિંદુસ્થાનમાં મિહાર કરતા તેઓ મુ. પી. માં પસાર થતા આગરામાં આવ્યા, કે ત્યાં તેઓએ જૈન પુસ્તકાલય અને એક દવાખાનું ખોલાવ્યું. રાજપૂતાનામાં પશુ તેઓએ વિદાર કર્યો હતો, કે ત્યાં ધણી જૂનાં જૈન મંદિરો, અને જૂના લંગરો છે કે જેમાં પુસ્ત-

પ્રકરણ ૧૦ મું

જાતી બહુ ખરાબ નિયતિ થઈ ચર્ધ હતી ત્યા તેમણે એક જૈન લીટરરી કોન્ફરન્સ બેઠી કરવાનું નક્કી કર્યું હતું. તે મળ્યા એકપુરમાં ૧૯૧૪ માં એમનિત થઈ હતી અને જૈન ધર્મના એક ચૂરોપીયન અભ્યાસી પ્રોફેસર યાકોબીની ઉપસ્થિતિથી શોભિત હતી. આચાર્યના હેડલા જીવનના દિવસો પશ્ચિમ દિશ્વસ્થાનમાં ગુજરાતી હતા, જ્યા તેઓએ ઘણી સ્કુલો સ્થાપિત કરાવી હતી અને જ્યા ગુજરાત અને રાજપૂતાનાની પ્રાચીન સિદ્ધકલા અને પ્રાચીન ગુજરાતી રાસાઓ વિગેરે સંબંધી એમનામાં ઉત્સાહ જાગત થયો હતો. ઇ સ ૧૯૨૦ ના વર્ષમાં, કે જ્યારે આ પક્ષિઓના લેખકને, આચાર્યને મુળમ્માં જોવાનું માન મળ્યું હતું, ત્યારે તેઓ જિભાર હતા અને જ્યારે તેઓ ખાનદેશમાં આવેલા ધૂજિયા ગામમાં હતા, ત્યારે પશુ તેમની તબીબત નરમ હતી. છતાં તેઓ ૧૯૨૧ ના શિયાળામાં આગરા અને બનારસ તરફ, દૃષ્ટ્યુકત વિહારમાં રવાના થયા પોતાના શિષ્યમંડળ સાથે તેઓ ઇંદોરમાં આવ્યા હતા પરંતુ આલીયર રોડમાં આવેલા શિવપુરી ગામમાં આચાર્ય મહારાજની શારીરિક શક્તિ હીન થઈ હતી થોડા દિવસની બીનારી પછી, પોતાના અંતકાળ નજીક આવ્યો છે, એમ જાણીને, તેઓ એક જિયા જૈન મહાત્માને થોડા સમાધિમાં બેસીને છત્રીમ કલાક પછી સ્વર્ગવાસી થયા. શિવપુરીમાં એક સમાધિમંદિર, શ્રીવિજયધર્મચરિત્રી યાદગીરિ માટે

સોષબોજના સંબંધમાં લખેલો નિબંધ છે. પરંતુ સાચી વિદ્વાતાથી ભરેલું તેમનું મુખ્ય કામ હેમચંદ્રાચાર્યના ચોગશાસ્ત્રનું એડીશન છે, કે જે ‘ બિબ્લીઓથેકા ઇન્ડિકા ’ નામની ગ્રંથમાળામાં બહાર પડ્યું છે. ચર્ચો-વિજ્ઞય જૈનગ્રંથમાલા આ નામથી સ્થાપિત કરેલ સિરિઝ, કે જેમાં લગભગ ૮૦ જૈનગ્રંથો બહાર પડ્યા છે, એ પણ એક વિશાળ કામ છે. આજ ખરેખર એમના કામોનું ઉત્તમ સ્મારક છે. અને જે આપણે વીશમી શતાબ્દિમાં, મૂલગ્રંથો અને ગ્રંથમાળાઓ છપાવવામાં, જે અદ્વિત ઉત્સાહ જૈનોમાં જોઈએ છીએ, કે તેનું મૂળ કારણ બરાબર આપણે શોધી શક્યા હતા તો માલૂમ પડત કે આ બધું ઘણું અંશે શ્રી વિજયધર્મસૂરિના ઉદાહરણનું પરિણામ છે. એમના પ્રકાશિત પુસ્તકો અને એમનું વ્યક્તિત્વ યુરોપીયન વિદ્વાનોને પરિચિત હતું. અને તેઓ જર્મન તથા પ્રદક્ષીયન એશિયાટિક સોસાયટીના એક્ઝિક્યુટીવ મેમ્બર હતા. એમના મૃત્યુ પ્રસંગે લગભગ દિંદુસ્થાનના તમામ પેપરોમાં તેમના સબધી લેખો આવ્યા હતા. અને એમના માનની ખાતર તમામ સ્થળે હડતાલો પાડવામાં આવી હતી. એમના લોકત અનુયાયીઓ કે જેમના સૌથી મોટા ઉપાધ્યાય ઇન્દ્રવિજયજી છે, તેઓ એમનું કામ અને એમની ભાવના આગળ ચલાવવા માટે પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે.

(“ જર્નલ ઓફ ધી રોયલ એશિયાટિક સોસાયટી ઓફ મેટ્રોપોલિટન એન્ડ આયર્લેન્ડ ” માંથી.)

હતા, તેમનું જીવન ચરિત્ર વાંચતાં બહુ જ સંતોષ થાય છે. હરેક દેશનું માહાત્મ્ય આવા મહાત્માઓને આધીન છે. આત્મબોધસિદ્ધાન્તો સિદ્ધાન્તો, આત્મબોધનિતિઓ જ સિદ્ધાન્ત છે. વિજયધર્મસૂરિજી જેવી વ્યક્તિઓને માટે જીવનનો અર્થ ‘જનતાની સેવા’ એજ છે. તેઓ ઈ. સ. ૧૮૧૮ ના વર્ષમાં ઠાઠીયાવાડના એક વૈશ્ય કુટુંબમાં જન્મ્યા હતા. તેમના પિતાનું નામ રામચંદ્ર અને માતાનું નામ કમલાદેવી હતું. જે ન્હાનું બાળક, પાછળથી પ્રસિદ્ધ સાધુ થયું હતું, તેનું નામ મૂલચંદ રાખવામાં આવ્યું હતું. એમના બાળપણમાં અસાધારણતા નહોતી. એમનો સૂક્ષ્મ સમય બિલકુલ અસંતોષકારક હતો. અનિયમિત અને ચંચલ હોવાના લીધે તેઓ તેમના માસ્તરને કંઈ પણ જાતનો સંતોષ નહોતા આપતા. અને કોઈ વાર સંતોષ આપશે, એમ પણ કોઈને નહોતું લાગ્યું. નિરાશ થઈને માસ્તરે તેમના તરફની બધી આશા મૂકી દીધી હતી. એમના પિતાએ એમને મદદગાર તરીકે દુકાન ઉપર બેસાડ્યા, ત્યાં પણ પહેલાં કરતાં કંઈ પણ સુધારો થયેલો ન જણાયેલ. તેઓ કુસંમમાં પડ્યા, એમને જીવારના દાપરામાં પેસવાની ટેવ પડી. અને તેમના પિતાની થોડી મૂંઝીને રબ વિના ઉપાડી લેતા. એક દિવસ એઓ

એ સ્વાભાવિક છે. જાવનગરમાં રહેનાર શ્રીવૃદ્ધિચંદ્રજી જેવા વિદ્વાન અને જ્ઞાતી મહાપુરુષ, કે જેઓ આ યુવકને પિતૃતુલ્ય પ્રેમથી સંભાળતા હતા, એવાને ગુરૂ તરીકે પ્રાપ્ત કરવા, એ એમનું સારું નસીબ હતું. એમને જૈનસાધુ તરીકે દીક્ષા આપવામાં આવી કે જે જીવનચરિત્રથી યુરોપીયન વિદ્વાનો આકર્ષિત થતા હતા, તે આશ્ચર્યદાયક જીવનની શરૂઆત છે.

દીક્ષા પ્રસંગે—૧૨ મી મે ૧૮૮૭ તારીખે એમનું નામ ધર્મવિજય રાખવામાં આવ્યું હતું. આ વિદ્વાન ગુરૂના પ્રેમયુક્ત નેતૃત્વ નીચે તેઓ જૈન આગમના એક ઉત્સાહી અભ્યાસી થયા. ઇ. સ. ૧૮૯૩ માં એમના ગુરૂનો સ્વર્ગવાસ થયો. વિજયધર્મચરિ, (ધર્મવિજયજી) એમના મકસે-અર થયા એમનો એકજ સિદ્ધાન્ત હતો, અને તે સિદ્ધાન્ત ‘ સત્યની સેવા ’ નો હતો ખુદ્દા પગે અને ખુદ્દા માથે એમના શિક્ષાપાત્ર સિવાય બીજી કોઈ પણ જાતની સોજત નહિ રાખતા, તેઓ એક સ્થાનેથી બીજા સ્થાને જવા લાગ્યા. તેમણે સફળતા પૂર્વક જૈનસંઘની લક્ષ્મી, સર્વ સાધારણના ઉપયોગી-પરોપકારી કાર્યો તરફ ખેંચી. એમનું એક મોટું કામ બનારસમાં બ્રાહ્મણોનો દ્વેષભાવ હોવા છતાં એક જૈન પાઠ-શાળા સ્થાપિત કરવી, એ હતું. એમની રનેહયુક્ત સરળતા દ્વારા સુરિજીએ આખરે આ બ્રાહ્મણોનું ચિત્ત ખેંચ્યું, અને તેમનો પ્રેમ પણ પ્રાપ્ત કર્યો. બનારસના મહારાજા, કે જેઓ તેમના કામમાં સારો લાગ લેતા હતા, તેઓએ આ પાઠશાળાની બહુ પ્રસંસા કરી. ધણી વર્ષો સુધી બનારસમાં રહેલું વિદ્યાલય જૈનસંખ્યતાનું એક મોટું કેન્દ્રસ્થાન બની રહ્યું. ઇ. સ. ૧૯૦૬ માં ધર્મવિજયજીએ અલાહાબાદમાં આવેલ ‘ સનાતન ધર્મ મહાસભા ’ માં ભાગ લીધો. એમની વક્તૃત્વ કલા અને વિદ્વતાદ્વારા તેઓએ હરભંગના મહારાજાનું લક્ષ્ય ખેંચ્યું, કે જેઓએ એમને એમના બંગલામાં પધારવાનું આમંત્રણ કર્યું. ધર્મવિજયજીએ ત્યાં જઈને બૌદ્ધધર્મ અને જૈનધર્મમાં શું અંતર છે, તે સમજાવ્યું, કે

જેથી મહારાજાએ ધણે સતોષ બતાવ્યો. બંગાલ અને બિહારમાં વિચરોને તેઓ મનારસ પાછા આવ્યા, કે જ્યાં તમામ પડિતો અને વિદ્વાનો તરફથી તેમનું સ્વાગત થયું. જેમાં કાશીનરેશ પ્રેસીડેન્ટ હતા, એવી એક સભામાં, એમની વિદ્વતા અને બીજા પરોપકારના કાર્યો માટે લોકોમાં જે માનની લાગણી હતી, તેના પરિણામે તેમને “ ચાન્સલર ઓફ ઈન્ડિયા ”ની પદવી મળી. જો કે વિજયધર્મસૂરિ કઠિન ચારિત્ર પાળનાર માધુઓમાંના એક હતા, છતાં જે ખામીઓ સંકુચિતતા અને અધઘટ્ટામાં રહેલી છે એવી બધી ખામીઓથી બિલકુલ રહિત હતા. પાશ્ચાત્ય પદ્ધતિઓમાં તેઓ ઉત્સાહપૂર્વક લાગ લેતા હતા. ડૉ. યાકોબી અને ડૉ. થોમસ જેવા ઓરિયેન્ટલ વિદ્વાનો એમની ઉદારતા, વિદ્વતા અને મરજતા માટે એમના પ્રશંસકો થયા હતા. એમાં આશ્ચર્ય જેવું શું ?

સાહિત્ય, ધર્મ અને શિક્ષણના ક્ષેત્રમાં આ મોટા આચાર્યે કરેલાં વિવિધ કાર્યોનો મરવાજો કરવાની જરૂરીયાત નથી. જે સરચાઓ તેઓએ સ્થાપિત કરેલી, અને સંચાલિત કરેલી હતી, તે, જે કામ તેઓએ સાધારણ રીતે દેશના અને ખાસ જૈનધર્મની ઉન્નતિને માટે કર્યું છે, તે કામોના સ્મારક રૂપે છે. એમનું વ્યક્તિત્વ, આપણા વિચારોને સ્વાભાવિક રીતે ભારત-વર્ષના અમુક પુરાણા દિવસો તરફ ખેંચી જાય છે, કે જ્યારે મુનિસંઘો મબ્યતાનો પ્રકાશ એક સ્થાનથી બીજા સ્થાન તરફ-મહારાજાઓના દર-બારેથી લઇને નાનામાં નાની મરીબની રૂપડિયો તરફ લઇ જતા અને બધાઓને બોધ આપતા, આવા આદર્શોના પુનરુદ્ધાર, હિંદુસ્થાનની નવી ઉન્નતિ માટે જરૂરી છે.

(‘ધન્દીયનરીબ્ધ’, મદ્રાસમાંથી)

૨૧. વિજયધર્મસૂરિ

(લેખક—લીમજીભાઈ હરજીવન, સુરીલ)

ઘટનાઓ એજ ને જીવન ચરિત્ર ગણાવુ હોય તો શ્રી વિજયધર્મસૂરિજીના દિન્દી, ગુજરાતી અને અંગ્રેજીમાં વિવિધ લેખકોએ ઘણા નિસ્તારથી જીવન ચરિત્રો આલેખ્યા છે. દ્વરથી વિજયધર્મસૂરિનું જીવન નિદાણનારને તો એમ જ લાગે કે વિજયધર્મસૂરિ એટલે જૈન ધર્મના મહાન એક ઉપદેશક, સંસ્કૃત-પ્રાકૃત સાહિત્યના મહારથો અને અહિંસા ધર્મની એક જીવત પ્રતિમા, પરંતુ તે વર્ણુન વિજયધર્મસૂરિના આતર જીવનને પુરેપુરો ન્યાય ન આપી શકે વિજયધર્મસૂરિ એટલે તો ત્યાગ અને તપસ્વિતાની એક મનોહર મૂર્તિ, વિજયધર્મસૂરિ એટલે અનુકંપા અને સહૃદયતાનો ઉજળતો મહાસાગર વિજયધર્મસૂરિ એટલે જૈનશામન પ્રેમનો એક નિરતર સળગતો રહેયો પવિત્ર હોમાગ્નિ

મને મારી વિદ્યાર્થી વયમાં તેમનો ઘણો પરિચય થયો હતો. હું તેમને મારા ગુરુ માનતો અને ફેટલાક વિવાદોમાં પ્રશ્નોમાં તેમની સામે ઉભા થતા તેમના પ્રત્યેનો મારો પૂજ્યભાવ લેશમાત્ર દીણ થયો નથી. મારા જીવનની પુરાણી સુમધુર સ્મૃતિઓમાં બરાબર મધ્યસ્થાને ભક્તિ અને પ્રીતિના મિહાસને શ્રી વિજયધર્મસૂરિ વિરાજી રહ્યા છે. હું જ્યારે જ્યારે મારા ગત જીવનના પાનાંઓ ફેરવીશ, ત્યારે ત્યારે તેમની પુણ્ય પ્રભાવંતી જખીને ધડીવાર સ્તબ્ધ બની જોઈ રહેવાનો અને તેમના ચરણે માથું નમાવીને જ ત્યાંથી આગળ વધવાનો શ્રીવિજયધર્મસૂરિ માત્ર આચાર્ય, પડિત કે તપસ્વીજ નહોતા. તેઓ એક અજળ પ્રકારની શિલ્પકળા બળજીતા હતા. શીલાઓમાંથી અદભૂતો કેમ ઉઠી કેરવી તે તેમને આવડતું હતું. મડીયાવાડના ખેતરો અને જંગલોમાં

રચનારા કેટલાય બાળકોને તેમણે પાંડિત અને મનુષ્ય બનાવી દીધા છે. જૈનસમાજના ધણા વિદ્વાનો અને અભ્યાસીઓ સીધી અથવા આડકતરી રીતે તેમના ઉપકાર નીચે છે.

કાશીની ‘શ્રીયશૌવિજયજી જૈનપાઠશાળા’ એ તેમના જીવનની પ્રધાન ઘટના છે. એ પાઠશાળાની આસપાસ શ્રીવિજયધર્મસૂરિના જીવનનો મોટો ભાગ સંકળાયેલો છે. એ પાઠશાળાની સ્થાપનાનો, નિર્વાહનો અને ત્યાગનો ઇતિહાસ, શ્રીસૂરિજીની અડગતાનો, શાસનપ્રેમનો અને અજગ્ય ઉદારતાનો ઇતિહાસ છે. શાળાની સ્થાપના, એ ઘટના દેખવા અને માંભિળવામાં બહુ નજીવી છે; પણ એની પાછળનો એમનો આત્મભોગ, એમની એકનિષ્ઠા અને એમનો વીર્યોલ્લાસ તો ઇતિહાસની એક અદ્ભુત સામગ્રીરૂપ બની રહેવાના. જૈનસમાજમાં નિત્ય નવી નવી કેટલીએ પાઠશાળાઓ સ્થપાય છે અને લય પામે છે, નિત્ય કેટલીએ પ્રકાશનની સંસ્થાઓ જન્મે છે અને અકાળે વૃદ્ધ બને છે, જૈનકોમના ઇતિહાસમાં તે બહુ મહત્વનું સ્થાન નહિં પામે. ‘શ્રીયશૌવિજયજી પાઠશાળા’ અને ‘અન્યપ્રકાશન સંસ્થા’ ને જૈનપ્રજા સૈકાઓ સુધી જરૂર માદ કરશે.

મળાનો પુષ્પહાર બનાવવામાં તેમનું બહતેજ-ક્ષાતેજ, હજી પણ અમારી આંખ આગળ ચમકી રહ્યું છે.

શ્રીસૂરિજી કંઈ મોટા અદ્વિતીય અધ્યાપક કે બૃહસ્પતિના અવતાર નહોતા; છતાં વિદ્વાનો, પંડિતો અને શાસ્ત્રીઓ શ્રીસૂરિજીનો પરિચય પામી પ્રમોદ અને પ્રેત્સાહન મેળવતા. શ્રીસૂરિજીની વાણી તથા લેખિનીમાં કંઈ અદ્ભુત ચમત્કૃતિ કે જાદુમરી ભરેલી નહોતી, છતાં તેમનો ઉપદેશ સાંભળી કૃપણજનો ઉદાર બનતા, હિંસકજનો હિંસાનો ત્યાગ કરતા અને નાસ્તિકના હૃદયમાં પણ શ્રદ્ધા અને આસ્તિકતાનો સુધારમ સિંચાતો. તેમણે કેટલાય વિદ્વાનોને પોતાની સહૃદયતા વડે અપનાવ્યા. કેટલાય શીકારીઓ અને માંસાહારીઓને અનુકંપાનું મહત્ત્વ સમજાવી દ્યા અને ઉદારતાના ઉજ્જવલ માર્ગે ચડાવ્યા. કેટલાય મૂર્ખ અને અજ્ઞાન માણસોને જ્ઞાનની ઉપાદેયતા બતાવી વિદ્યાનુરાગી બનાવ્યા. કેટલાય યુરોપીય વિદ્વાનોની બ્રાંતિઓ ભાંગી તેમને આર્થ સંસ્કૃતિ અને જૈન તત્ત્વોનું જ્ઞાન કરાવ્યું.

શ્રી સૂરિજી પહેલ વહેલા કાશીએ ગયા ત્યારે કાશીના પંડિતો જૈનો અને ખામ કરીને જૈનમુનિઓને ભાગ્યે જ અડતા. સ્પર્શ કરતાં પણ મંકાચ પામતા અને ઘેર ગયા પછી અસ્પૃશ્યતાના દોષથી છૂટવા ગંગાસ્નાન કરી આવતા જૈનમુનિઓ. કાશીના પંડિતોને મન અસ્પૃશ્ય હતા એ અસ્પૃશ્યતા આગળ જતાં પ્રતિષ્ઠાની અસ્પૃશ્યતા બની ગઈ અને એના એ જ પંડિતો-શાસ્ત્રીઓએ મળી શ્રીવિજયધર્મસૂરિને “ શાસ્ત્રવિચારક જૈનાચાર્ય ” નો મુકુટ પહેરાવ્યો. પદવીના શબ્દોની કીમત તો નિર્જીવ જ મળ્યાય, પણ કાશીના પંડિતોનો હૃદયપક્ષો ભારે મહત્ત્વનો મળ્યાય. કાશીના સ્વર્ગસ્થ શીવકુમાર શાસ્ત્રી જેવા મેધાવી પુરુષ આ જમાનામાં બીજા નહીં હોય. તેમણે પોતે જ એક વાર કહેલું કે “ અહિંસાનો ઉપદેશ જો કે પવિત્ર છે, છતાં મંગાનું પવિત્ર વારી મુચેવા ફૂતરાના મોમાથી પડવાથી જેમ અપવિત્ર બની જાય છે, તેમ

અદિ સાને ઉપદેશ જૈનમુનિઓના મુખમાથી નીકળવાને લીધે અપવિત્ર
 બની જાય છે " ધુરધર અને ધર્મિષ્ઠ ગણાતા પડિતજી શીવકુમારની
 પછુ એક કાવે આ દશા હતી ! પછુ એમાં સ્વ. શિવકુમારને દોઢા
 થોડો જ હતો તે તો પોતાના સામાજિક સરકારને જ પડ્યો પાડતા
 હતા વસ્તુતઃ આખી સાસ્ત્રી આતમનો એ મનોભાવ હતો આવા પ્રતિ-
 કૂળ મયોગોમાં શ્રી વિજયધર્મસૂરિએ કાશીમાં જૈન વિદ્યાપીઠની પ્રતિષ્ઠા
 કરી અને એ જ શિવકુમારના સદાધ્યાયીઓ અને સિધ્ધોની પ્રીતિ જીતી
 લીધી કીર્ત્યાના દરવાજા તુટતા હજારો રણથગરો કિલ્લામાં ધસી આવે,
 પછુ કિલ્લાના દરવાજા તોડવામાં જે વીર સેનાપતિએ પોતાના દેહ-
 મનને નીચેની નાખ્યા હોય તેની જ અરોપ કીર્તિને ઉચ્ચેષ ઇતિ-
 હાસને ચોપડે રહી જાય છે જૈન સમાજના ઐતિહાસિક આકાશમાં
 એવા માત્ર એ જ સીતારાઓ ચમકી રહ્યા છે એક શ્રી યશોવિજયજી
 ઉપાધ્યાય અને બીજા શ્રી વિજયધર્મસૂરિ. એ મુવ તો બીજા શુક

ઉપાધીઓ અને આશ્વતો કદ એ પ્રમારની હોય છે ? સૂરિજી
 પોતે બહુ જ શાંતિપ્રિય અને બલિક હતા અને તેથી જ તેમની પ્રાણ
 પ્રિય પાઠશાળા ઉપર એક પછી એક આઘાતો આવવા લાગ્યા મૌઢી
 પ્રથમ જે આઘાત પડ્યો તે ખરેખર જીવતેજુ હતો. એ તો જાણે એક
 મોઢી રથયાત્રા ટુરીએરીના નાદ માથે ધીમે ધીમે પમાર થતી હોય અને
 આકાશમાંથી મોટા ભોંમ અકસ્માત્ આવી પડે અને બધી ગોઠવણ
 અસ્તવ્યસ્ત થઈ જાય તેમ બની ગયું. આ પાઠશાળાને ૩૬૦ દહ
 રણકાર કરી ઉઠતો હતો તેજામાં જ ખટપટનું એક અણધાર્યું વાગ
 ચડી આવ્યું જૈન સમાજમાં ક્ષણબર આધી જ ઉવાઈ મધ ! શ્રી
 વિજયધર્મસૂરિના જીવનમાં આ ક્ષણે બહુ ઠસોટીની હતી પાઠ
 શાળામાં બજાણ પડ્યું. થોડા મુનિઓ અને વિદ્યાર્થીઓ વિરહ
 થઈ બેઠા શ્રીમૂર્તિજી પોતે પણ લોભાપવાદનું કલ્પિત સ્વરૂપ બોધ મુજ

હાયા, પરંતુ ખીજજી ક્ષણે તેમના આત્મામાં શ્રદ્ધાનું નવું પૂર ફાઇ એક પહાડની ઉપરથી વેગપૂર્વક પૃથ્વી ઉપર પડતા ઝરણાની માફક ધસી આવ્યું. તેઓ નાહિમ્મત ન થયા, લક્ષ્ય ન હોડ્યું, પાઠશાળાને તોફાને ચડેલી નૌકાને એક કુશળ નાવિકની જેમ થોડા વર્ષ સુધી બરાબર બચાવી લીધી.

ત્યાર પછી તો એ પાઠશાળાની ઉપર ચડતી પડતીના કેટલાયે આક્રમણો આવી ગયાં. વિજયધર્મસૂરિ યોગ્ય સમયે કાશીથી વિદાર કરી ગયા અને ખીજ ક્ષણી નવાજૂની થક ગમ્મ; પરંતુ પાપાણુ પ્રતિમા ઉપર ક્રોધરેલા લેખો જેમ લાખા કાગ સુધી રહી જાય, તેમ શ્રીસૂરિજી મહારાજના હૃદયમાં પણ પેલી પાઠશાળા સદાને માટે ધર કરી ગમ્મ. મૃત્યુની છેલ્લામાં છેલ્લી પળ પર્વત તેઓ એ પાઠશાળાનેજ નવું જીવન આપવાની યોજના વિચારી રહ્યા હતા.

જૈનમુનિઓ પાઠશાળા, પુસ્તક પ્રચાર, લાંબા પત્રવ્યવહાર કે સભા સંમેલનો વિષે મોટે ભાગે હિંદાસીનજ રહે છે. તેમને એ બધામાં પ્રવૃત્તિ અને આરંભ સમારંભની ઉચ્ચ ગંધ છૂટતી ભાસે છે. શ્રીવિજયધર્મસૂરિને અંતરાત્મા દંમેશા નિવૃત્તિ અને નિરપરાધિકતાગાજ મોજ માનતો પરંતુ તેમના રોમ રોમમાં પ્રાણનો મહાવેગ એટલો બધો ધુધવાતો હતો કે તે કૃત્રિમ પાણો અને બંધનોને કેટલીવાર તુડું-તુડું કરી મૂકતો વરસાદના પાણીથી નદી ન્યારે ઉભરાઈ જાય છે ત્યારે તે કાંકિને માનતી નથી, બંધનોને નથી મણુકારતી, પણ પોતાના વેગને અનુરૂપ માર્ગ ક્યેંજ તે વિરમે છે. ધણા પ્રાણુવાન પુરુષોનાં જીવન પણ આ પ્રકારનાંજ હોય છે. તેવા પુરુષો લોકપવાદે શીકાર બને છે. શાંતિના સમયે તેઓ પોતે આત્મ-નિરીક્ષણ કરી કાચબાની જેમ પોતાની વિવિધ પ્રવૃત્તિઓને પોતાની અંદર સમાવી દેવા પ્રયત્ન કરે છે. પરંતુ પેલો હાજા મારતો પ્રાણુપ્રવાહ તેમને પોતાના અસ્પૃહ સંગીત વડે પોતાની તરફ આકર્ષે છે. અને પાછો તાણી જાય છે.

શ્રીવિજયધર્મસૂરિના જીવનમાં પણ એવા ઘણાંય પ્રસંગો આવી ગયેલા. તેમને ધણીવાર એમ થએલું કે મારે આ બધી ઉપાધી અને આજ પંપાલ શાને સાઈ ? શામાટે સત્ગુરુજી કે ગીરનારની કોઈ એક અમમ્ય ગુણમાં જઈ આત્મશુદ્ધિમાંજ તસ્લીમ ના બનું ? પરંતુ સર્વે જીવને શાસનરસી બનાવવાને પેલો મોહનમંત્ર કોઈ તેમના કાનમાં અકસ્માત પ્રેરતું અને તરતજ કટિબદ્ધ બની અણુનની જેમ વિમતજ્વર બની પાછા ધર્મક્ષેત્રમાં ઝૂકતા. કુરુક્ષેત્રની મધ્યમાં ઉભેલા અણુનની જેમ શ્રીસૂરિજીને પણ ધણીવાર વિષાદયોગે આવી મૂંઝવી દીધેલા. એ પ્રસંગે તેમના આત્માએ જ સારથીરૂપે તેમને ગૂઢ મંદેશ અને ગહન ગીત મંભજાવી યુદ્ધમાં મોકલેલા.

શ્રીસૂરિજી ઉપર એક આક્ષેપ લઈ જવામાં આવે છે કે તેમણે ધણી મંસ્થાઓ સ્થાપી, એકેમાં તેઓ બંધાઈ ન રહ્યા. આ સ્થળે હું એ આક્ષેપનો ઉત્તર વાળવા નથી માગતો. અહીં જોતાં તો તેઓ સમગ્ર સત્યની પાછળજ જીવનપર્યંત રહ્યાં, તેમને કોઈ એક ખંડ કે અશ સંપૂર્ણ મંતોષ ન આપી શક્યું.

ખીજી પણ ધણી એવી વાતો છે કે જે માત્ર તેમના વિસ્તૃત જીવન ચરિત્રમાં જ ચર્ચા શકાય, પણ શરૂઆતમાંજ ચર્ચા મેં કહ્યું છે કે હું તેમના જીવનની બાહ્ય ઘટનાઓને બહુ વગ્નદાર નથી ગણતો. હું તેમના આંતર જીવન ઉપર મુગ્ધ બન્યો હતો અને છું. મને તો તેમના બાહ્ય જાસતા જીવન કરતા ધણી ઉંચે-ધણી પર લાગે છે. ધણાંયને આ વાત મનતાં અને મંભજતા આયોગે આવશે, એ હું જાણું છું, પણ મને તેમની સાથે વર્ષોના વર્ષો પર્યંત જે પરિચય થયો હતો, ગાઢા વન-જંગલોમાં વિહાર કરતાં, કોઈ એક રમ્ય સ્થળે આત્માના જે હૃદય અભિલાષ પ્રકટતા હતા, તે બધાનું રમરણ કરતાં મને જરૂર એમ તો લાગે છે જ કે શ્રી વિજયધર્મસૂરિ કોઈ એક

મહાન જવાબદારી લઇને જ આ સંમાર ઉપર અવતર્યા હતા. તેમણે ખની શક્ય ત્યાં સુધી એ જવાબદારીનાં જોતરાં એમ્મ્યા, તેમ કરતાં તેમણે પોતાના વિચારો અને માન્યતાઓને પણ ધડીમર કારે મૂકી અને એ રીતે યથાશક્તિ લોકકલ્યાણ સધા ગયા.

શ્રી વિજયધર્મસૂરિમાં કેટલીક ખાસ ખૂબીઓ અને વિશેષતાઓ હતી, તે બહુ ઓછાજણ જાણતા હશે. તેઓ વ્રતસાધનમાં અને કૃત-નિશ્ચયમાં પહાડની જેમ અચળ-અટળ હતા. તેની સાથે તેમનામાં એક બાળકના જેવી મધુરતા તેમજ વિનોદશીલતા પણ હતી. કોઇ એક સાંજે સૂરિજી ન્યારે, ઉકાળેલા પાણીનો એક ઘડો પાસે રાખી ચૌવિહાર કરવા બેઠા હોય ત્યારે તેઓ બાળકો-વિદ્યાર્થીઓને વિનોદ આપવા કાઠિયાવાડના ગ્રામ્ય જીવનની જે વાતો પોતાની સરળ-સ્વચ્છ વાણીમાં કહેતા, તે સાંભળીને વિદ્યાર્થીઓ હસી હસીને યાકી જતાં. સૂરિજીની એક આંખમાં ચોગીની કઠોરતા અને બીજી આંખમાં માતાનો નિર્મલ પ્રેમ વહેતો. તેમના પગલાં સાંભળી કોઇ તોફાની રખડેલ નિશાળાઓ ધ્રુજ ઉઠતો અને અડખે પડખેથી એકાદ ચોપડી કે ચોપડીનું પાનું લઇ વાંચવા બેસી જતો, તે બીજી વાર એજ સૂરિજીનાં પગલાં સાંભળી વિદ્યાર્થીઓમાં આનંદ વિનોદ અને સતોષની એક મોહક છટા પ્રસરી જતી. તેમના ઉપદેશમાં અને કપકામાં પણ હૃદયતા સ્ફુરિત રહેતી.

શ્રીવિજયધર્મસૂરિના આંતર જીવનનો પૂરેપૂરો ખ્યાલ આપવો એ પ્રાયઃ અસાધ્ય છે. ઘણીવાર ઘણાય તેમનું આંતર જીવન સમજવામાં છેતરાયા છે. હવે તેમની જીવન લીલા પૂરી થાય છે. અને હવે જ લોકો એ પવિત્ર અને ઉદાર આત્માના અણુમૂલાં ઉન્નરા જોઇ શકશે.

પીળાં વસ્ત્રમાં પરિવેષિત થયેલા, બરેલાં શાત્રોવાળા, કોઇ એક વનરાજની જેમ મંદ ગતિએ-નિર્ભય પણે ચાલ્યા જતા એ સૂરિજીને જોઇએ તો જાણે કોઇ એક આગની ન્વાળા એક રથેજેથી બીજે સ્થલે

જતી હોય એમ લાગ્યા વિના ન રહે અને ખરેખર તેમના હૃદયમાં જૈન શાસન સેવાની ધગસ યોધીસે યોધીસ કલાક ધ્યાન જ મસ્તી હતી તેમના બોઈ ઉપર જો કે વિનોદ અને મશયની સુદરતાનું હાસ્ય ફરકતું હતું, છતાં તેમના અત મરણુમાં તો માત્ર અગ્નિ જ ભર્યો હતો. તેમની આખમા શાંતિ અને અદ્વિમાની નિર્મળ માધુરી હતી, પણ તેની પાછળ જરા ઉડાણુમાં વ્યગ્રતા અને ચિન્તા ભર્યો હતો. આ જૈનસમાજનું શું થશે ? આ જૈનશાસનની અને આ જૈનસાહિત્યની શી દશા થશે ? એજ વિચાર અને એજ ચિંતા દરબડી-હરપળ તેમના અંતરને તપાવ્યા મસ્તી. એ ચિંતા અને વિચાર વિનાનું જીવન એ તેમને મન જીવન નહિ પણ મૃત્યુ હતું. એ ચિંતામાં મરણુને પણ તેઓ એક પ્રકારની વ્દાણુ સમજતા. આ યુગમાં શ્રીવિજયધર્મસૂરિજી જેવા એકાદ તપસ્વી અને સાચી ધગસવાળા મુનિ જૈનજગતને મળવા દુર્લભ છે તેમના પવિત્ર અને ઉચ્ચગામિ આત્માને શાશ્વત શાંતિ હો !

મમાયોચક પુ. ૨૮. અક ૨ માધી

૫

સ્વ આચાર્યશ્રી વિજયધર્મસૂરિ

એક મ્હોટા જૈનગુરુ.

(લેખક-શ્રીયુત જી. કે. નરીમાન, મુબાઇ)

ગુજરાતનું સૌથી મ્હોટું ધાર્મિક નૂર (શક્તિ) અને દિદુસ્થાનના તે પ્રસિદ્ધ જૈનગુરુઓ, કે જેઓ પાશ્ચાત્ય દેશોમાં પ્રસિદ્ધ છે, એઓમાં પ્રધાન, તે મજગવારે રહવારે સાડા છ વાગે, ગ્વાનીયર પાસે આવેલ ચિવપુરી (અથવા રીપરી) માં સ્વર્ગવાસી થયા છે. આચાર્ય વિજય-ધર્મસૂરિ કેટલાક મહીનાઓથી ખીમાર દતા, અને એમનો રોજ મગ્ધાન્ત થશે, એમ સંભવિત હતું.

એમનું સામારિક નામ મૂલચંદ હતું તેઓ ઈ સ. ૧૮૬૮ માં

કાડીયાવાડમાં આવેલ મહુવાના એક નમ્ર વૈશ્ય કુટુંબમાં ઉત્પન્ન થયા હતા અને વીશાશ્રીમાળી એમની યાત્રિ હતા. એમના પિતા રામચંદ્ર અને માતા કમલાદેવી હતાં. “ જોકરો એ પુરુષનો પિતા છે ” અર્થાત્ ન્હાનપણમાં ભવિષ્યનાં લક્ષણો જણાઈ આવે છે, આ કહેવત અહિં સાચી નથી નીવડી. જે બુદ્ધિશાળી પુરુષ તરીકે તેઓ આગળ જતા નીવડ્યા, એની નિશાનીઓ ન્હાનપણમાં નહોતી દેખાતી સ્કૂલમાં તેઓ અનિયમિત, ઉદાસીન અને અનેકાચચિત્તના હતા. મૂલચંદ એમના માસ્તરને નિરાશ બનાવતા હતા. આખરે એમના પિતાએ એમની કુકાનમાં બેસાડવા માટે સ્કૂલમાંથી ઉઠાડી મૂક્યા. આ વખતે તેઓ દસ વરસના હતા. આટલા બધા બહેલા સમયમાં હિંદુસ્થાનમાં જીવનની જવાબદારી શરૂ થાય છે. તે તોફાની જોકરો એક સ્વચ્છંદ જુગારી યુવક થયો.

એક દિવસે એક અશુભ પ્રસંગથી, કે જે ભવિષ્યમાં શુભ નીવડ્યો, મૂલચંદને જુગારમાં બહુ તુકસાન થયું. તેમના માતા-પિતાએ તેમને કઠોરતાપૂર્વક હપકો આપ્યો. યુવકના મનમાં બહુ દુઃખ ઉત્પન્ન થયું. એમનું મન, એક અલૌકિક ચીજ તરફ ખીંચાયું. કારણ કે-હિંદુઓમાં એવું છે કે જે માણસ જીવનમાં નિંદ્રા બને છે, અને જતા તેમાં કંઈક સફલાવ હોય છે, એવાને માટે સાધુ થવાનો રસ્તો હમેશાં ખુલ્લો રહે છે. આમ ભાવમાં સાધુ બનીને તે ભાવનગર ગયા, અને પૂજ્યશ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજને દીક્ષા માટે વિનંતિ કરી. તેઓએ એમને પોતાના માતાપત્ની અનુમતિ લઈ આપવા કહ્યું. રામચંદ્ર અને કમલાદેવીએ પહેલાં ના પાડી. પરંતુ આખરે મૂલચંદની અત્યંત હઠથી અનુમતિ આપી. એમ મૂલચંદ ૧૯ વર્ષની ઉંમરમાં સંસારનું સુખ-દુઃખ છોડી દઈને વિધિપૂર્વક જૈનસાધુ બની ગયા.

સંસારમાંથી મુક્તિના માર્ગ.

જે જોકરો સાંસારિક સ્થિતિમાં અછલ વિનાનો દેખાતો હતો, તે હવે તેજસ્વી દેખાવા લાગ્યો. જેમ માછલી પાણીમાં, તેમ તેઓ અભ્યાસમાં

હૂબી ગયા થોડા વખતમા એમને પ્રતિક્રમણસહિત, મમસ્ત જૈન ક્રિયા વિધાન અને સારસ્વત ચંદ્રિકા નામનુ કડિન મસ્કૃત-ન્યાકરણ પણ આવડુ માગધી બાપાનો પણ તેમણે અભ્યાસ કર્યો, અને તેમાં એટલા બધા પ્રવીણ થયા કે જેથી એમના મદપાડીઓ આશ્ચર્યચકિત થયા હાથ્યા થોડા વખત પછી તેઓએ ભાવનગર છોડ્યુ અને જે વિદારો, જૈનસાધુઓને માટે કર્તાવ્યરૂપ અને કષ્ટરૂપ છે, એવા એક વિદાર માટે ઉપકથા અર્થાત ખુદના પગે, ખુદના માથે દરેક સસારી પરિગ્રહ રહિત, મામડાઓમા રહેલા શ્રારકોની જગ્યાઓમા મુકામ કરતા, પ્રાર્થના કર્યા વગર બિદ્યા સ્વીકારતા ખામ એમના અને એમના શિષ્યોને માટે જનાવેલા બોજનનો અસ્વીકાર કરતા હમેશાં મફદ કપડાં પહેરતા અને અત્યન્ત અને જરૂર પિનાનાં પણ કબો મદન કરતા વિદાર હરવો, એ જૈનમા

સ્થાપન કરેલી 'યશોવિજય ત્રયમાળા'માં ધણી મૂલ્યથી પ્રકટ કરવામાં આવ્યા છે, કે જે પહેલાં લડાઈમાં રહેના ધણી જૂના કાગળો અને તાડપત્રોમાં લખાએલા મૌજૂદ હતા. જૂના વિચારના સાધુઓ, આના જૂના ત્રયો હિંદુઓને પણ નહિં જતાવતા કે નહિ આપતા હતા, તો પછી યૂરોપીયનોને માટે શુ કહેવું ?

યાત્રાઓ

સન્ ૧૯૦૬ મા સુરિજ પગે ચાલી અવાહામાદ ગયા, જ્યાં તેમણે દરલગાના મદારાજના દિવ ઉપર સારી અમર કરી. પછીથી તેઓ એ જૂમિનાં સ્થાનો જોવા માટે ગયા, જ્યાં તીર્થ કરોતી યાદગિરિથી પવિત્ર જન્યા છે, જોવા કે પાનાપુરી, રાજગહિ, મગ્નેતશિખર વિગેરે તેઓ ૫૫ વર્ષની ઉમરમાં, જે અપેક્ષાએ ન્હાની ગણ્યા, તે ઉમરમાં સ્વર્ગવાસી થયા છે છતાં સુરિજનું નામ, યૂરોપ કે અમેરિકાના જૈન કે ખ્રીદ માહિત્યના અભ્યાસીઓ, એટલુજ નહિ પરંતુ સરકૃતમાં પ્રવેશ કરનાર લોકો કૃત-સતાપૂર્વક સ્મરણ કરે છે. છટલી દેશના ડો ટેસીગરી, કે જેઓ એક સારા વિદ્વાન હતા અને પુરાણી હિંદી ભાષાના અભ્યાસ કરતા કરતા ગુજરી ગયા હતા, તેઓ તેમને એમ માનતા હતા કે-વિજયધર્મસૂરિ એ તેમના ગુરુતુલ્ય હતા, અને ધાર્મિકસાહિત્ય તથા રાજપૂતાનાના ઐતિહાસિક અભ્યાસમાં વિજયધર્મસૂરિની સહાયતા લેતા હતા.

એક યૂરોપીયન હિસ્સો.

ડો ટેસીગરી લખે છે કે —

' હું એમને વિદ્યાનું તરીકે ઓળખી શક્યો, હું તેમને એક વક્તા તરીકે ઓળખી શક્યો, હું એમને એક સાધુ તરીકે ઓળખી શક્યો. અને જે કે તેઓ સાધુ હોવાના કારણે સર્વામારિક ભાવના નથી ગણ્યના,

પ્રકરણ ૧૦ મુ

છતાં એમ કહી શકાય, કે હું એમને એક મિત્ર તરીકે પણ ઓળખી શક્યો છું ઉપાશ્રયોના એ ડાઁઓમા એમની પાસે બેસીને મેં ધણીવાર ભાષા અથવા તત્ત્વજ્ઞાનના વિષયની મુશ્કેલીઓ, કે જેથી હું ગભરામ્મ ગયો હતો, તેનું સ્પષ્ટીકરણ અને વ્યાખ્યા સાંભળ્યા હતા. ધર્મશાળાઓની ખુલ્લી જગાઓમાં મેં ધણીવાર એમના વ્યાખ્યાનો સાંભળ્યા કે જેઓ તેઓ દિદી અથવા ગુજરાતીમાં એક સ્તબ્ધ થએલા, અને મોહિત થયેલા જનસમુદાયની આગળ આવતા હતા અને ધણીવાર એમની સાદી છતાં સૂક્ષ્મ અને અમરકારક વક્તૃત્વ કેલા, મને વખાણુવા જેવી લાગી મદિરોમા તેઓ મને વારવાર ઠેઠ આરસતી મૂર્તિઓ પાસે લઇ જતા હતા અને એમની સાથે હું મૂર્તિઓની ગાદી ઉપર કોતરેલા શિલાનેઓ એમની સથે રહીને વાચતો હતો એમના ઉપકારથીજ મને જૈનસાધુઓના જીવન સમઘી એટલું બધું જ્ઞાન થયું કે કેમપણ સમય પહેલાં કેમ પણ યુગોપીયનને પ્રાપ્ત કરાનો પ્રસંગ નહિ મળ્યો હોય એમ મને લાગે છે શિવગજમા મેં જોયું કે કેની રીતે તેઓ એમના પદ્ધતર ઉપાખ્યાય ઇદ્રવિજયજીનો લોચ કરતા હતા ઉદયપુરમાં મેં જોયું કે તેઓ કેની રીતે

પાશ્ચાત્યદેશોમાં એમના મિત્રો.

ડૉ. લાયમન, ડૉ. યાકિબી, ડૉ. હનૅલ, ડૉ. ગેરીનો, ડૉ. હેર્ટલ અને ડૉ. સિલ્વન લેવી, કે જેઓ બધા ઇન્ડોલોજી નામની વિદ્યાના જુદા જુદા પગથિયાના પ્રતિનિધિયો છે અને જેઓ બધા એમની (વિજયધર્મસૂરિની) સાથે સીધો સંપર્ક રાખતા હતા, તેઓ બધા આચાર્ય મહારાજની ઉદારતા, વિદ્વત્તા અને પ્રમાણિકતાને માટે બધી પ્રશંસા કરતા હતા.

એવા બધા લોકો હશે કે જેઓ મારા કરતાં વધારે પ્રામાણિક રીતે, આગમો, સંસ્કૃત અને પાત્રી માહિત્ય, અને જુની યુજરાની સાહિત્ય, (કે જેની શોધખોળ એમની પ્રેરણાથી આજકાલ ડૉ. હેર્ટલ કરી રહ્યા છે) વગેરે વિદ્યાઓના ઉદ્ધીપક તરીકે આ મોટા જૈનયુરની વિદ્વાની યોગ્ય પ્રશંસા કરી શકે મારી દૃષ્ટિ પ્રમાણે તેઓ એક પૂર્વદેશીય મહાત્માનો આદર્શ હતો, કે જે આદર્શ કોઈપણ ખાસ સમ્પ્રદાયને માટે નહિ, પરંતુ મમસ્ત જનતાને માટે પૂજનીય હતો. જૈનસિદ્ધાન્તમા શ્રદ્ધાજી રહીને પણ વિજયધર્મસૂરિ સામ્પ્રદાયિક મત વધારવા માટે આગુર નહિ રહેતા હતા.

એવા માણસ કે જેને, દુનિયાના જુદા જુદા ધર્મોના નેતાઓને ઓળખવાનો પ્રસંગ મળ્યો હોય અને જે પારમી, બ્રાહ્મણ, બૌદ્ધ તથા જૈનોના ઓર્થોડોક્સ લોકોના સ્વભાવને જાણતો હોય એવા માણસના મનમા આ મોટા અને ઉદાર જૈનાચાર્યના કેરેક્ટર અને જીવનચરિત્રથી આ ધર્મને માટે પૂજ્યભાવ ઉત્પન્ન થાય એ સ્વાભાવિક છે, કે જે જૈન-ધર્મના પ્રતાપથી, રમતોમા તસ્લીન રહેવો યુવક મહાત્મા બન્યો હતો.

આચાર્યમહારાજની આયાજીતા અને વિદ્વત્તાના વારસદારો.

આ પ્રસિદ્ધ આચાર્ય એમના મરણ પછી, બકિતવાળા જૈનોનો

એક મોટો સમુદાય મૂક્યો છે જે હજારો યુગરાતી લોકો એમની અમૃત વાણી પીતા હતા, તેમના કેટલાકોએ, તથા જેઓ ધાર્મિક વ્યાપારીઓ, કે જેઓ એમની સૂચનાથી પોતાની લક્ષ્મીનો ભાગ ધર્મકાર્યોમાં ખરચતા હતા, તેમણે પુણ્ય પ્રાપ્ત કર્યું. તેમજ મને માધારણના ઉપકારને માટે કામો કર્યા હતા તથા કેટલાક દીક્ષિત શિષ્યો-જેવા કે ઇન્દ્રવિજયજી અને વિઘ્નવિજયજી છે,-કે જેઓ, દુનિયામાં સૌથી ન્યાયયુક્ત અહિંસા અને દયાનો ધર્મ છે, તેનો સદેશ, વિજયધર્મસૂરિના વારમદાર તરીકે ફેલાવશે.

“ જોખમે કોનીકલ ”માથી.

અને ઐહિક-વૈભવ અને માલ-મીલકત કે જેના માટે અત્યંત લાચ અને નિરંતર અશાંતિ સહન કરવાં પડે છે તેની પ્રાપ્તિમાં નથી; પરંતુ આત્મોન્નતિ કરવાના, આત્મશુદ્ધિના અને અંમાર-શૃંખલામાંથી આત્માને મુક્ત કરવાના પ્રયત્નમાંજ મળે છે. એમ સમજીને વૈરાગ્ય પાળવો અને સંસારનો ત્યાગ કરવો.

તેઓએ શ્રીવૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજ પાસે દીક્ષા ગ્રહણ કરી હતી. બહુ ટૂંક સમયમાં તેઓ આગેવાન જૈન ગુરુઓમાં એક ગણાવા લાગ્યા. તેઓ પોતાની નૈતિક ઉચ્ચતા, જૈનધર્મમાં નવી પ્રેરણા અને તેની સફળતા મેળવવાના અખંડિત ઉત્સાહમાં અજોડ હતા. તેઓ પોતાના આ કાર્યમાં એટલા બધા સફળપ્રયત્ન બન્યા કે જેથી તેઓ જનારમમા એક પ્રકારનું ઉચ્ચ કોટિનું જૈન-વિદ્યાલય સ્થાપન કરીને ત્યા જૈનધર્મમાં ધણા નવા અને ઉત્સાહી પ્રશંભકોને ઉત્પન્ન કરી શક્યા.

કેવળ એટલુંજ નહિ, પરંતુ એ વિનમ્ર મુનિરાજે કાશીનરેશ, જેઓ હિન્દુધર્મના એક ઉત્સાહી સરક્ષક હતા, તેમના નરકથી ધણું સન્માન અને સહાનુભૂતિ મેળવ્યા હતા, અને હોવટે એક અવિરમરણીય સલામા, કે જેમાં પાશ્ચાત્ય દેશમાના જૈન-સાહિત્યના ઉડા જાણુકાર ડૉ. યાકોબી પણુ દતા—તેમા કાશીના સર્વે પડિતોએ મળીને એકજ અવાજે એમને “ શાસ્ત્રવિશારદ જૈનાચાર્ય ” ની પદવી આપી હતી, કે જે ગુરુમહારાજના આશ્ચર્યદાયક કાર્યો માટે એક અદ્વિતીય પ્રમાણુપત્ર તરીકે ગૌણી શકાય.

બ્યક્તિતત્વની ઉચ્ચતા અને ચારિત્રની પવિત્રતાના પરિણામે તેઓના ઉપદેશ અમરકારક અને વારાવિક હતા, કે જે હિન્દી અને મંસ્કૃત ભાષામાં તેઓએ લખેલ નિબંધોમાં દળુસુધા જોઈ શકાય છે. તેઓના ઉપ-

૧ ડૉ. યાકોબી અહિ નહિ, પરંતુ જ્ઞેષપુરમા થયેલા ‘ જૈન સાહિત્ય સન્મેલન ’ પ્રસંગે હતા. સંપાદક.

દેશના પરિણામે ધણા પ્રાર્થના-મંદિરો વિગેરે ધાર્મિક સંસ્થાઓ તથા પશુશાળા છત્યાદિ પરોપકારિક સંસ્થાઓ સ્થાપનામાં આવી હતી અને માત્ર ભારતવર્ષમાં જ નહિ, પરંતુ બહારના દેશોમાં પણ વર્તમાન ભારતના મહાન્ પુત્ર તરીકે તેમની ખ્યાતિ થઇ હતી પૌર્વાત્ય સભ્યતાના મહાન્ જાણકાર જેવા કે ડૉ. હર્ટલ, ડૉ. ગેરીનો, ડૉ. બેનોની શીલીપી, અને હેવટે આપણા પોતાના ડૉ. ટેસીટારોએ એમના જીવન સંબંધી લેખો અને ચરિત્રો વિગેરે લખ્યા છે અને પોતાના જ્ઞાના ભારતમાં અવમાન પામના પહેલા ડૉ. ટેસીટારોએ તો એ મહાન્ ગુરુમહારાજને માટે તો સાચી પ્રશંસાના ધણા શબ્દો ઉચ્ચાર્યા હતા, અને એમના જેવા એક પિતૃવુલ્ય મિત્રને પ્રાપ્ત કરવા માટે પોતાની જાતને બહુ ધન્ય માનતા હતા.

ધર્મવિજયજી મહારાજે જૈન આગમો અને બીજા જૈન-ગ્રંથોના પ્રકાશન માટે બહુજ પ્રેરણા કરી હતી અને “ યશોવિજયજી જૈન ગ્રંથ માળા ” દ્વારા એનો દાખનો એમાડવાની સાથે મસ્કૃત અને વાકૃતમાં લખાયેલ ભારતીય દાર્શનિક અને ધાર્મિક સાહિત્યમાં મોટા ફાળો આપ્યો હતો.

માધનો અપૂર્વ ઉદારતાપૂર્વકે પુરા પાડતા હતા તેઓની ભાવના બીનકુલ નવા યુગને અપુરૂષ હતી, કે જે હિન્દુસ્તાનના બીજા ધર્મો પ્રત્યે તેઓએ બતાવેલી સહિષ્ણુતામાં દેખાતી આવતી હતી તેઓ હંમેશાં બીજા ધર્મોમાં આવેલી વાતો ઉપરની ટીકા અને તે સમઘી ખડનઘી અળગા રહેલા હતા કારણ કે તેઓ સારી રીતે જાણતા હતા, કે તે ધર્મોમાં પણ પોતાના ધર્મને મળતી, ધણી વાતો આવતી હતી અને તે ઉપર તેઓ વધારે જોર આપતા હતા

પાશ્ચાત્ય-દેશીની સાધારણ જનતા કે જે વધારે હોડા અભ્યાસ કર્યા વિના હિન્દુસ્તાનના આધ્યાત્મિક પુનરુત્થાનમાં રસ લેવા ચાહે છે, અને જે આધુનિક જમાનાના કલ્પહોની વચમાં પણ મોટા આદર્શ માટે અનુમોદન આપના તૈયાર છે, તેને હિન્દુસ્તાનના ઉપર્યુક્ત મોગ મહાત્માની સાથે વધારે ગાઢ પરિચય કરવાનો પ્રસંગ “વિજયધર્મસૂરિના ચરિત્ર અને કાર્યો” નામના એક પુસ્તકકે ઉપસ્થિત થયો છે તે એક આશીર્વાદરૂપ છે તે અન્ય એક ભારતીય ગૃહસ્થ કે જેમનું નામ—‘એ. જે સુનાનાજી’ છે, તેમણે એક શિષ્ય તરીકેની શુદ્ધ ભક્તિથી લખેલ છે. (*Vijaya Dharma Suri His Life and Work* ' By A. J. Sunawala Cambridge 1922)

આ પુસ્તકનું દરેક ૧૫૮ ગુરમહારાજ પ્રત્યેની માગી પૂર્વ ભાવનાથી ભરેલ છે. એ અન્ય એક ધારાવાહી અને સુદર અચેજ ભાષામાં લખાયેલ છે આખું પુસ્તક વાચતા રસ પડે છે અને આધ્યાત્મિક ક્ષાપ્તો થાય છે. કારણ કે તે અન્ય એક યુવકને જાજતા ઉમગથી અને એ મહાન ગુરના ઉત્કૃષ્ટ-ચારિત્ર અને કાર્યો ઉપરની અટલ શ્રદ્ધાપૂર્વક લખા ચેલ છે હું આશા રાખું છું કે ઉક્ત અન્ય ઘણા વાચકોના હાથમાં આવે

(છટાલી ભાષાના “કોન્શીએન્સીઆ” નામના પત્રમાંથી)

જૈનાચાર્ય વિજયધર્મસૂરિ.

(લે. હરિસત્ય ભટ્ટાચાર્ય એમ એ. બી. એલ.)

(૧)

મૃત્યોર્વિમેષિ કિં મૃદ ! મીત મુજ્જતિ નો ચમ ।
અજાતં નૈષ ગૃહ્ણાતિ કુરુ યત્નમજ્ઞન્મતિ ॥

આ ઉપયુક્ત વિષય મળ્યો ઇ. સ. ૧૮૮૭ ની સાલના એક દિવસે મુનિરાજ શ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર કાકીયાવાડમા આવેલા ભાવનગરમા લોકોની આગળ વ્યાખ્યાન કરતા હતા અચાત પરચોક્તના પ્રશ્ન સંબંધી તત્ત્વચાનીઓ હમેશાથી ધણી ચર્ચા કરી આવ્યા છે.

“ Sire thou shalt die, ” હે મહારાજ સાહેબ ! તારે પણ એક દિવસ મરવાનું છે, આ શબ્દોએ અભિમાનીમા અભીમાનાં નરેશને નમ્ર કરી નાંખ્યા છે મૃત્યુ એ નિશ્ચિત છે. આ મિદ્ધાતને નાસ્તિકો, પણ કબૂલ કરે છે આ સુખ અને આશાઓથી ભરેલી કામચક્ર

આ છોકરાનું નામ મૂળચંદ હતું, તે કાઠીયાવાડમાં આવેલા મધુવા નગરમાં ઈસ્વીસન ૧૮૬૮ માં જન્મ્યો હતો. તેના માતા પિતા તેના પ્રત્યે પ્રેમાળુ હતા. તેને નિશાએ મોકલવામાં આવ્યો, પરંતુ તે અભ્યાસમાં સફળતા મેળવી શક્યો નહિ; માટે તેમના પિતાશ્રીએ પોતાની દુકાનમાં તેને ભેસાડ્યો. પરંતુ દૈવવશાત્ તે એક પાકો જુગારી બન્યો. તેના પિતાને મદદ કરવાને બદલે તેઓએ મુશ્કેલીથી ભેગા કરેલા પૈસા તેણે ઉડાડવા માંડ્યા. દરેક જાતનો લપટેશ, શિક્ષા અને પ્રાર્થનાઓ પણ નક્કામી જ ગઈ. મૂળચંદ પોતાની નાશકારી પ્રવૃત્તિમાં જ મસ્ત રહ્યો. આખરે એક દિવસે તે એક મોટી રકમ હારી ખેડો કે જેના કારણથી તેના મામાપે તેને કઠોર શિક્ષા કરી. ત્યારે અકસ્માત્ તેના મનમાં વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન થયો અને આખી જીંદગી અને સમસ્ત લૌકિક માલ-મિલ્કતની નિરમતાનું લાન થયું. હવે તેને ગૃહસ્થ જીવનની સાધારણ પ્રવૃત્તિ મનોહર ન લાગી. તે છોકરાને એક એવી વસ્તુના ઝંખના થઈ કે જેને તેની ઝાખી કંપના મનમાં હોવા છતાં સાફ રીતે ગ્રહણ કરી ન કરી શક્યો જે વસ્તુને માટે તેનો આત્મા તરસ્યો હતો તે વસ્તુ તરફ લાલ જનારા માયા ગુરૂની શોધમાં તે નીકળ્યો.

તે ઘરમાંથી નીકળ્યો અને લાવનગર આવ્યો અને ત્યાં જે માયુ' સુખ અને શાંતિ તેને જોઈતું હતું તે જ સુખ શાંતિ માત્ર સસારથી વિરક્તિ લેવામાજ છે, આ પ્રમાણેનું વ્યાખ્યાન સાંભળ્યું. વ્યાખ્યાનની પૂર્ણાહતિ થયા બાદ તેણે વૃદ્ધિયદ્ર મહારાજની પાસે જઈને પોતાની દીક્ષા લેવા સંબધી ઉત્કંઠા પ્રકટ કરી. ગુરૂજીએ માતાપિતાની અનુમતિ વિના આ વિનંતિ પૂરી કરવા માટે મના કરી. તે માટે તે મધુવે પાછો જઈને માતા પિતાની પાસે જોઈતી અનુમતિ માટે પ્રાર્થના કરી. તેઓએ ના પાડી અને પોતાની અશ્ચિ અને વિરોધ બતાવ્યો. છતાં નિરંતર આગ્રહથી તેણે તેઓના વાંધાને સમૂળગો દૂર કરીને અનુમતિ મેળવી.

આવનગર પાછા જઈને તેણે ૧૨ મી મે ૧૮૮૧ ને દિવસે ધર્મવિજય ના નામથી મુનિ તરીકે દીક્ષા ગ્રહણ કરી.

નવીન મુનિરાજની જીવિ જાણ જ તીક્ષ્ણ હતી. તેમના ગુર મહારાજની મહેરબાની અને શોગ્ય દેખરેખ નીચે અને તેમની શુશ્રૂષામાં નવીન-મુનિશ્રી આશ્ચર્યકારી રીતે આગળ વધ્યા. તેઓએ પ્રતિક્રમણ અને સારસ્વત-ચંદ્રિકાનો અભ્યાસ પૂરો કર્યો અને પછી વધારે સંસ્કૃત અને પાકૃત-સાહિત્યનું અધ્યયન શરૂ કર્યું. શાસ્ત્રાર્થ કરવાની અદ્ભુત શક્તિ પણ ઉદ્ભવ પામી. ત્યારે ઇસ્વીસન ૧૮૯૩ ની સાલમાં જીવિચંદ્રજી મહારાજ સ્વર્ગવાસી થયા, ત્યારે તેમના ચોથા એક અસરકારક ઉપદેશક બની ચૂક્યા હતા. ગુરજીએ પોતાના અવસાન પહેલાં તેમને ‘પન્થાસ’ પદ આપવાની સૂચના કરી હતી કે જેથી તેઓ એમના સમસ્ત શિષ્ય વર્ગમાં સૌથી મોટા થયા અને જીવિચંદ્રજીના અવમાન બાદ તેમના પદધર થયા.

તેઓશ્રી પોતાના જ ગામમાં પધાર્યા હતા. ત્યાં તેઓશ્રીએ એક પુસ્તકાલય સ્થાપન કયું.

પ્રાચીન જૈન સમ્યક્તા પુનઃ જાગૃત કરવી અને તેના અભ્યાસમાં રસ ઉત્પન્ન કરવો, તે તેમના દિલની સૌથી પ્રિય અમર આશા હતી. તે ધારણા ઉપરાંત પણ વધારે આ કાર્યમાં સફળ થયા, પરંતુ જે પરિણામ તેઓએ એક એવી મંડ્યા બોલવા ચાહતા હતા કે જેમાં જૈનધર્મના ઝંડાને ઉઘો રાખનારા વિદ્યાર્થીઓ તૈયાર થાય, આ ધરાદાથી તેઓએ ગુજરાતમાં આવેલા માંડલ ગામમાં (૧૯૦૨ માં) એક પાઠશાળા સ્થાપિત કરી તેનું નામ શ્રી યશોવિજયજૈનપાઠશાળા રાખ્યું. પરંતુ ઉઘમી મુનિરાજ શ્રી ધર્મવિજયનો ધરાદો સફળ કરવા માટે આ મામૂલી ગામ યોગ્ય ન હતું. માટે તેઓએ આ સંસ્થાને માંડળથી હિંદુ ધર્મના કંદર સ્થાનભૂત-કાશીમાં લઈ જવાનો નિશ્ચય કર્યો.

આ દૂર અને વૈમનસ્યથી સુક્ત શહેર તરફ ખુલ્લા માથે અને ખુલ્લા પગે ચાલતા અને અધુરી શિક્ષા માંગતા વિદ્યાર કરવો, તે તેઓશ્રીના અનુયાયીઓના કથન પ્રમાણે અશક્ય હતું. મુનિશ્રી ધર્મવિજયજી પોતાના વિચારોમાં મક્કમપણે રહ્યા અને એક દિવસે છ મુનિરાજો અને ૧૨-૧૫ ગૃહસ્થ શિષ્યોને લઈને તેઓએ બનારસ તરફ પ્રયાણ કર્યું. અર્ધ-જીતુ ભક્ષિત હસ્ત લિખીત ગ્રંથોનો ભાર ઉઠાવતા અને તે ભારથીજ વાંકા વળીને ચાલના આપણા ધૈર્યવાન મુમાક્ષર રાજગઢ, ઉજ્જૈન, મક્ષીજી, સીપરી, ઝાસી, કાનપુર થઈને આગળ વધ્યા. દરેક સ્થાને તેઓશ્રી વ્યાખ્યાનો અને મદુપદેશ આપના હતા અને પ્રત્યેક સ્થાને તેમના દર્શનથી લોકોને આશ્ચર્યોન્વિત કરતા હતા. આખરે ૧૯૦૭ માં તેઓશ્રી બનારસમાં પધાર્યા.

ત્યાં તેઓશ્રીની સામે મજબુત વિરોધ ઉભો થયો. અત્યંત મુશ્કેલીથી તેઓ એક ધર્મશાળા પ્રાપ્ત કરી શક્યા. અને ત્યાંજ તેમણે

પ્રકરણ ૧૦ મું

પોતાની પાઠશાળા ચલાવવી શરૂ કરી એમ્લુજ નહિ પરંતુ જૈન ધર્મ મધ્ય લોકોમાં જે યોગી માન્યતાઓ અને હોમો ધુસી ગયા હતા, તે દૂર કરવા માટે તેઓશ્રી શહેરના મૌઘી વધારે જીડવાળા મહોશ્વતામાં ખુલ્લા આકાશ નીચે રુલાઓ જરૂર મડ્યા આખરે લોકોની ચકાઓ અને અમનથી વૈમનસ્યને મટાડીને તેઓ શહેરના અશિક્ષિત લોકોને નહિ, પણ દુરંધર વિદ્વાનોનાં પણ ધન્યવાદ, પ્રથક્ષા અને સદકાર મેળવી શક્યા

નવ મહીના પસાર થયા મુનિશ્રીની અને સાથે સાથે તેમની પાઠ શાળાની કીર્તિ પણ ઝડપથી ફેલાવા માંડી જલ્દી આમળ વધતાં કાલેજને માટે થોડા વખતમાં એક મોટું ભવ્ય મકાન ખરાદવામાં આવ્યું. જે વર્ષ બાદ મુનિશ્રી ધર્મવિજ્ઞાનને હંમચદાયાપના નામની લાયબ્રેરીની પણ સ્થાપના કરી

કાશીથી પ્રયાણ કર્યું. અહિંસાનો ઉપદેશ આપતાં તેઓ અયોધ્યા, જૈનગાદ, લખનૌ, કાનપુર, કનૌજ, ફરખાબાદ, કામમગંજ અને શ્રીરા-
જાગાદ યજ્ઞને વિહાર કરી ગયા ૧૯૧૨ ના ચોમાસા પહેલાં તેઓથી
આત્મામાં પહોંચ્યા. ત્યાં ચોમાસુ કર્યું, ત્યાં એક જૈનભાવજેરી અને શ્રી
હીરચેતસરી બોલાવી. એક ગુરકુલની યોજના પણ ત્યાં થઈ કે જે તેમના
પ્રયત્નથી કાઠીયાવાડમાં આવેલા પાલીતાણા નગરમાં બોલવામાં આવ્યું.

મથુરા, વૃન્દાવન, બરતપુર, જયપુર, અને અજમેર યજ્ઞને વિહાર
કરતા, તેઓ ૧૯૧૩ માં બ્યાવર-નવાનગરમાં પહોંચ્યા. ચોમાસું પણ
ત્યાંજ કર્યું. આ વખતે પ્રાચીન જૈન સાહિત્યના સંરક્ષણ અને ફેલાવના
સાધનો ત્રિપે એક 'જૈન કોન્ફરન્સ' ભેગી કરવાની સૂચના થઈ કોન્ફરન્સના
સ્થાન માટે જોધપુર નગર પસંદ કરવામાં આવ્યું. ત્યાં પહેલું 'જૈન
સાહિત્ય-સંમેલન' ૧૯૧૪ ની સાલમાં બરાલું. પ્રોફેસર હર્મન યાકોબી,
કે જેઓ આ વખતે દિંદુરથાનમાં રહ્યા, અને જેઓ જૈનાચાર્ય શ્રીવિજય-
ધર્મસૂરીશ્વરજીને પત્રવ્યવહારથી જાણતા હતા, તેઓથીજે પણ આ
પરિષદમાં ભાગ લીધો સ્વર્ગવાસી કલકત્તાવાળા મહામહોપાધ્યાય સતીશ-

છે. કર્મ—અથ મળધીની કેટલીક મુશ્કેલીઓ કે જોનાથી કું ધણા રખ-
તથી નિરાશ મન્યો હતો, તે તેઓશ્રીએ મને સ્પષ્ટ મમળવી રીધી
જોનાગમના અગોમા આવેલાં તીર્થ કરોની મૂર્તિની પૂજા મળધીના ધણા
ઉલ્લેખો તેમણે મને મતાવ્યા હતા. અનેક ગીતે તેઓશ્રીએ મને
અનેક રીતે મદાયતા કરી છે આનાથી તેઓએ પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોમાં જૈન-
ધર્મ વિષે માયી માન્યતાઓ ઉત્પન્ન કરવા માટે ધણો કાળો આપ્યો
તેઓશ્રીના મહેરમાનીયોજ અમને મધાને ધણી ખરી પ્રતો પણ ઉછીની
મળી છે, કે જેથી જૈનશ્રેણી એડીટ કરવાનું કામ શક્ય થયું છે.”

ત્યાર પછી આચાર્યશ્રીએ ઓશિયા, કે જે જૈનાનું એક પવિત્ર
સ્થાન છે તે તરફ વિહાર કર્યો. શિવમજા ૧૯૧૪નું ચોમાસુ કર્યું
પછી તેઓ ગોલનાડ ચક્રને ઉપદેશ આપતા અને પાકશાળા વિગેરે પકેપ
કારી મસ્યાઓ ખોનતા તેઓશ્રી વિહાર કરી ગયા મેવાડમા પણ વિહાર
કર્યા બાદ તેઓ ૧૯૧૯માં બહુ લામી ગેરદાજરી માફ ગુજરાતમા
પધાર્યા કાઠીયાવાડમા મરકીને ઉપદ્રવ હોવા છતા તેઓશ્રી પોતાનો
પવિત્ર સ્પર્શ ફેલાવતા ગામો ગામ વિચર્યા.

જૈન-સંખ્યતા મળધી જે માન્યતાઓ આજકાલ પ્રચલિત છે, તે
મોટે અશે આ મદાન ગુડના મતત પ્રચલન કળ છે લગભગ પ્રત્યેક
જૈનોદ્ધામીરને—ચાહે તે હિંદુસ્થાની હોય કે વિવાયતનાં હોય—દુર્લભ
પુસ્તકો અને હસ્ત નિખિત પ્રતો અથવા પોતાની બ્યાખ્યા અને મલાદ
દ્વારા મદ્દ કરતા હતા જૈનોનોડીને આગળ વધારવાનું કામ પણ એવું
સાધન નહોતું કે જે તેમની દષ્ટિગોચર ન થયું હોય તેઓશ્રીનું મૌથી
મોદુ કામ ‘યશોવિજયજી જૈનઅથમાળા છે તે લગભગ ૭૫ મસ્કૃત
અને પ્રાકૃતમાં લખેલાં પ્રાચીન ગ્રંથોનો મગ્ગ છે, કે જે મનારમમાં
૧૯૦૪ પછીથી જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા તેઓશ્રી કામ સાધારણ
લેખક નહોતા, તેઓએ હેમચંદ્રાચાર્યના ‘યોગશાસ્ત્ર’નું એડીશન

ક્યુ દલ કે જે 'ખીસ્તીઓથીકા ઇન્ડિયા'ના નામની અયમાગામા
 જાહેર થયુ છે પ્રેક્ટિસર બેલ્કોની ફીલ્ડીપીએ તેની વિશ્વ સમાવે-
 ચના થખી હતી પરંતુ વિજયધર્મસૂરીશ્વરજીએ 'જર્નેલ ઓફ ધી
 એશીએટિક મોસાયરી ઓફ બેગાલ' (૧૯૧૦)મા એક પ્રતિ
 સમાવેચનામા પોતાની માન્યતાઓનો ખ્યાલ ખરી લીધો, જેનાથી તેઓ
 પૌર્ણત્ય અને પાશ્વસ સમસ્ત વિદ્વાનોની આગળ ગહન વિદ્વતા અને
 મહ્યતાવાળા જાહેર થયા છે

અને એક શ્રદ્ધાળુ જૈનમાધુ તરીકે આપણે તેઓશ્રીને આલેખીએ તો તેમના સંબંધમાં કહેવાનું હજી ઘણું જ બાકી રહે છે. તેઓશ્રી તે કરતાં પ્રણુ વિશેષ હતા. શ્રીયુત એ. જે. સુનાવાલા, એમના 'વિજયધર્મસૂરિ' નામના ગ્રંથમાં (કેન્દ્રીજમાં પ્રગટ થયેલું) આ મહાત્માજીના વ્યક્તિત્વ મંબધી નિમ્ન લિખિત શબ્દોથી વર્ણન કરે છે: " જે મનુષ્યો તેઓશ્રીને ધન્યવાદ આપે છે, તેઓને પ્રજે છે, અને માને છે તો તેમના મહાન્ અપૂર્વ અને આશ્ચર્ય દાયક વ્યક્તિત્વ-નોજ પ્રભાવ છે. તેઓ ગદન વિદ્વતાવાળા, ઉચ્ચ કોટીના મોક્ષર હતા. તેઓશ્રી સાધારણ જન-સમૂહના સુખદુઃખને સમજતા અને તેઓના હિતેષુ પણ હતા. તેઓ પોતાના માધુ-નિયમેને કોરતા પૂર્વક પાળતા હોવા છતાં પણ પોતાના ધર્મના રહસ્યને પણ ઉદાર રીતે સમજતા સમજાવતા હતા તેઓ ૨૨૨૭ અને દીર્ઘદષ્ટિવાળા એક મહાધિ હતા. તેઓ એક માથે ધૈર્વવા, કાર્યદુશળ અને ઉત્માહી હતા તેમનો સ્વભાવ સત્વાભિમાની હોવા છતાં નમ્ર અને વિનયી હતો. તેઓશ્રીમાં આત્મ-દમન ગંભીરતા અને એવી આત્મશક્તિ હતી, કે જે ગમે તેવી બીડ, ગમે તેવા રાજકીય લપકા અને મત્તા, અને ગમે તેવી ઇર્ષ્યા, દુષ્ટતા અથવા વૈમનસ્યની આગળ હમેશાં વિજયી રહેતા હતી તેમનામાં ચારિત્રની એવી શક્તિ હતી કે જેનો પ્રકાશ, ગમે તેવા મામાજિક ઝગડા, ઇર્ષ્યા જહેમો અને વૈમનસ્ય રૂપી અધકારમાં હમેશા કાયમ રહેતો હતો.

જો હમણા વ્યક્તિગત ગુણોને છોડીને તેઓશ્રીએ સાહિત્યની અને સભ્યતાની જે સેવા બજાવી છે, તે ઉપર દષ્ટિપાત કરીએ તો માલૂમ પડે કે આ વિષયમાં પણ આચાર્યશ્રી વિજયધર્મસૂરિ મહાગજને એક મહાન્ કહેવા જોઈએ. તેમની વિદ્વતા અને સભ્યતા ઉચ્ચ કોટિની હતી. તેઓશ્રીએ લખેલા અને પ્રગટ કરેલા ગ્રંથોની મોટી સંખ્યા તેની સાક્ષીબૂત છે. સાહિત્ય-ક્ષેત્રમાં તેઓશ્રીએ જે મોટી સેવા કરી હતી અને

તત્ત્વજ્ઞાનના ક્ષેત્રમાં તેઓએ જે કિંમતી કામ કર્યું હતું તેના ગદલામાં સમસ્ત ભારતમાના પંડિતોની એક મોટી સંખ્યાએ સર્વ સંમતિથી તેઓપ્રતિ “ શાસ્ત્રવિશારદ જ્ઞાનાધાર્ય ” આ પદવી આપી છે. વિલાયતના ઓરિઅન્ટાલીસ્ટો, કે જેનો વિષય કોઈપણ રીતે જૈનધર્મના સંબંધમાં આવેલો છે, તેઓ જધા તેઓપ્રતિયા જલુજ સારી રીતે પરિચિત છે. માટે હિન્દુસ્થાનના વિદ્વાનોએ આટલી જધી મોટી તેઓ-શ્રીના યાનની કદર કરી છે, તે એક જલુજ વિચિત્ર લાગે છે: આ મોટા મહર્ષિએ સાહિત્યના ક્ષેત્રમા કરેલી સેવા જેટલે દૂર સુધી અને જેટલો સંપૂર્ણ રીતે વિલાયતના જૈનોલોઝીસ્ટો તથા ખ્રીગ યસ્કૃત અને પ્રાકૃતના વિદ્વાનોમાં પનિચિત અને પ્રસિદ્ધ થઈ છે, તેવા પરિચિત અને પ્રસિદ્ધ તેઓ તેમની માતૃભૂમિ હિન્દુસ્થાનમા નથી થયા, તે ખરેખર જલુજ દિલ્લગીરીની વાત છે પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોએ આચાર્ય મહારાજના જીવન અને કામકાજમા એટલો રસ લીધો કે જેવા તેમાંના કેટલાકે,—જાખલા તરીકે, જર્મનીવાળા ડોક્ટર જે. હેર્ટલ, ફ્રાન્સવાળા ડોક્ટર એ. જેરીનો, છટલીવાળા ડોક્ટર એફ. એલોનો શીલીપ્પી, અને ડોક્ટર એલ પી. ટેસીટો-રીએ એમનાં જીવન ચરિત્રો લખ્યા છે. એ જાણીને ભારતની પ્રજાને ધણું આશ્ચર્ય થતું દરો ”

૮

જૈનશાસ્ત્રવિશારદ જૈનાચાર્યશ્રી વિજયધર્મસૂરિજી.

(સ્થાનક: સાકરચંદ માણેકચંદ ધડીઆળી. મુંબઈ)

અર્ધ તા ૫ મી સપ્ટેમ્બરના મંગળવારના દિવસે ગ્વાલિયરના ચિવ-પૂરી ગામમાં જૈન કોમના મહાન આચાર્ય શાસ્ત્રવિશારદ જૈનાચાર્ય શ્રી વિજયધર્મસૂરિ સવારના ૬ કલાકે અનેક શિષ્યો અને વખાણનારાઓની હાજરીમાં આ દુનિયા છોડી ગયા હતા, જેથી જૈન કોમમાં મોટો શોક ફેલાયો છે. તેઓ ત્રણેક વર્ષોથી માઠાજ રહેતા હતા અને અનેક વેપાયો કરવા જતા તેમનું આયુષ્ય લગભગ સકાયુ ન હતું.

જૈનાચાર્ય શ્રી વિજયધર્મસૂરિ જન્મથી ઘોઘારી વીસા શ્રીમાળી જૈન હતા તેમના પિતાશ્રીનું નામ રામચંદ્રભાઈ અને માતૃશ્રીનું નામ કમલાબાઈ હતું તેમનું પોતાનું જન્મ નામ મૂળચંદ્ર હતું. અને તેમની જન્મભૂમિ મહુવા હતી તેમનો જન્મ સવત ૧૯૨૪ માં થયો હતો.

બાલ્યાવસ્થામાં મૂલચંદ્ર મહુજ તોફાની અને વિદ્યા તરફ કે લજવા તરફ બહુ થોડી લામણી ધરાવનાર બેઠેલા હતા અને તેમના માનપિતાએ પણ ધાર્મિક ન હતું કે તે બવિધ્યમાં એક મોટો ધર્મગુરુ થશે નિશાળમાં એ મૂલચંદ્ર કદાચ હાજરી આપતો અને શિક્ષકોને તેના તરફથી ક્રોધ પણ વખત સંતોષ ન હતો. આથી તેના પિતાએ દશ વર્ષની ઉંમરેજ તેને નિશાળમાંથી ઉઠાડી મૂક્યો અને પોતાની સાથે ફેરવવા માંડ્યો. પણ તોફાની છોકરાએ દગ્ગર ન કરતાં ખરાબ સોળતો કરી, અને તે જુગાર રમવા લાગ્યો.

એક વખતે મૂળચંદ્રને જુગારમાં મોટી ખોટ આવી અને તેના માતૃપિતાને તે વિષે ખબર પડતા તેઓએ તેને બહુ દપકો આપ્યો આ દપકાની તેના પર મોટી અમર થઈ અને દુનિયા પરથી તેના પ્રેમ ઉઠી જતા તેને વૈરાગ્ય લાવ ઉત્પન્ન થયો તે બાસ્તનગરમાં ગયો અને ત્યાં

બિરાજતા મદાન વિદ્વાન જૈન મુનિરાજશ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજની મેવા કરી, સાધુદીક્ષા આપવા વિનંતિ કરી મહારાજશ્રીએ તેના માતૃપિતાની પરવાનગી વગર તેમ કરવા ના પાડી અને જ્યારે મૂળચંદ્રે પોતે માતૃપિતાને બહુ વિનંત્યા બાદ માતૃપિતાએ સાધુદીક્ષા લેવા પરવાનગી આપી ત્યારેજ માત્ર ૧૯ વર્ષની વયે મુનિરાજશ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજે તેને સાધુદીક્ષા આપી આ બનાવ મવત ૧૯૪૩ માં બન્યો.

આ વખતથી મૂળચંદ્રનું નામ બલ્લાયુ અને તે મુનિરાજશ્રી ધર્મવિજયચંદ્ર નામ આપ્યાં સુધી તેમની વિદ્વતા નહિ જોવી હતી પણ આ જીવનપરિવર્તનથી તેમને જ્ઞાન મેળવવા ધણી હિત્કંદા વધી અને તેમણે રાતદિવસ અભ્યાસ વધારવા માંડ્યો. તેઓએ મસ્કૃત ભાષાનું માત્રથીનું અને પ્રાકૃતનું જ્ઞાન દિનપર દિન વધાવવા માંડ્યું અને તેથી તેમની સાથેના બીજા સાધુઓ પણ ચક્રિત થયા. આ વખતથીજ તેમને એવા વિચારો આવ્યા કે ‘ દલરો મનુષ્યોત્તી મહામા ઉપદેશ આપુ ’ ‘ ગામેગામ પાઠશાળાઓ રથાપુ ’ ‘ અનેકને નાને માર્ગે દોર ’ અને એ વિચારો ઉત્તરોત્તર વૃદ્ધિ પામતા ગયા.

ગુજરાતને પોતાના ઉપદેશનો લાભ આપી ધર્મવિજયજી નદારાજ સતોષ પાખ્યા નહિ તેમને લાગ્યું કે, બગાળા, બીહાર, મેવાડ, મારવાડ, વિગેરે દેશોમાં ધર્મોપદેશની મોટી જરૂર છે અને એ દેશોમાં જવાની મોટી અગત્ય છે જૈન સાધુઓને જ્યાં જ્યાં જવું પડે છે, ત્યાં ત્યાં, તેમને પગે ચાલીને, હાથે માથે, બીહારવૃત્તિમાં, જે કાંઈ આવે તે ખાઈને, તકકા અને ટાઢમાં કોઈ પણ છત્રી કે ગાડી વગર જવું પડે છે અને રસ્તામાં જે કાંઈ પુણ્યશાળી જીવે અને માધુઓ પર પ્રીતિ રાખનાર મનુષ્યો મળતા નથી તો તેમની સ્થિતિ મહુ ત્રાસદાયક થઈ પડે છે.

પણ એ મુશ્કેલીઓ છતાં તેમણે મનારસ જવાનું બીકું ઝડપ્યું અને કેટલાક સાધુઓ સાથે અનેક દુઃખ વેઠતા સવન ૧૯૫૯ના અક્ષય તૃતીયા-વૈશાખ સુદિ ૩-ને દિવસે તેઓએ મનારસ-કાશીમાં પ્રવેશ કર્યો. ત્યાં જૈન સાધુઓ માટે નહોતું કોઈ હિતગ્રાનું ધ્યાન કે રહેવાની જગ્યા. ત્યાં જૈનોને કોઈ ઓળખતું પણ નહતું પણ મદારાજશ્રીએ અનેક રીતે મહેનત કરી, ત્યાં એક નાની પાઠશાળા-“શ્રીધરોદિત્રય જૈન બનારસ પાઠશાળા,” અને “શ્રીહિમચન્દ્રાચાર્ય જૈન પુસ્તકાલય,” સ્થાપ્યા. અને તે વખતના કાશી નરેશને પણ જૈન ધર્મનો ઉપદેશ આપી તેમની પ્રીતિ સપાદન કરી એ બાદ તેઓશ્રી બગાળ અને બીહારના અનેક ગામોમાં ફર્યા અને અનેક જ્ઞાન ખાતા સ્થાપી, મવત ૧૯૬૪માં પાછા બનારસ પધાર્યા અને ત્યાંની પાઠશાળાનો ઉદ્ધાર કર્યો. આ વખતથી એ પાઠશાળા તરફ અન્ય દર્શની વિદ્વાનોનું ધ્યાન સારી રીતે ખેંચાયું, અને તેઓને એક સભાએ શ્રી કાશી નરેશના પ્રમુખપણા નીચે મવત ૧૯૬૪ ના શ્રાવણ વદિ ૧૪ ને દિવસે તેમને “જૈનાચાર્ય” શાસ્ત્ર વિશારદ ”નું પદ અર્પણ કર્યું.

ત્યાર પછીથી તેમની વિહારની અને જ્ઞાન ખતાઓ સ્થાપવાની,

અનેક પુસ્તકો ઉપાવવાની, મથમાગાઓ ચાલુ કરવાની, માદિત્ય પરિ-
વહ બરવાની, અને અનેક પાઠ્યાત્મ તેમજ પૂર્વના વિદ્વાનોને જૈનધર્મ
તરફ ખેંચવાની તવારીખ ધણી લખાણુ કે એટલુજ કેહેવુ પુરતુ યથ
પડશે કે તેઓએ સૂરિ પદ મેળવ્યા બાદ જ્ઞાનવૃદ્ધિનાં અનેક કામો કર્યા
હતા. દરનિર્ણયિત પ્રાચીન પુસ્તકોના બકારો ખોલાવી તેમાંના અનેક
પુસ્તકો 'શ્રી યશોવિજયજી મથમાલા' મારફતે પ્રગટ કર્યા હતા અને તેમની
વિદ્વત્તા ખૂબ જાહેર થતા અનેક યુરોપિયનો તેમના તરફ ખેંચાઈને તેમની
મુલાકાત લેવા આવવા લાગ્યા હતા. તેમણે ઉપાડે માથે પગે ચાલીને છેક
અધાદવાદ, પાવાપુરી રાજગૃહિ, સમેતશિખર વિગેરેની મુલાકાત લીધી
હતી, અને કેટલાક રાજ્ય મદારાજઓને પણ ઉપદેશ આપ્યો હતો.
તેમના ઉવચ્ચના દિવસોમાં તેઓ ત્રણેક વર્ષો પર મુબઈ પધાર્યા હતા.
ન્યા મધ બાદપદ શુદ્ધિ ૧૪ ને દિવસે એમણે લગભગ ૫૪ વર્ષની વયે
તેઓએ પોતાના શરીરનો ત્યાગ કર્યો હતો.

સ્વર્મર્ય આચાર્ય સાથે મહાન પાશ્ચાત્ય ધર્મોખ્યાસીઓ જેવા કે
પ્રોફેસર હરમન યાદોખી, લોયમેન હોરનલ, ગેરિનો, હરટલ, ટેસીટોરી
વિગેરે અનેક વિદ્વાનો એક થા બીજી રીતે સબધમા આવ્યા હતા. કેટલાકો
તો તેમની સાથે ચાલુ પત્ર વ્યવહાર રાખતા, કેટલાક તેમની પાસે ખાસ
શીખવા અને ખુલાસા મેળવવા આવતા અને તેમના જ્ઞાનથી ચકિત
થઈ જૈનધર્મ વિષે જે અનેક કિવદલિઓ ખોળી રીતે મનાતી હતી,
તે વિષે ખરી બીના જાણી મતોપ દર્શાવતા. તેમની પાસે જો યુરોપીયન
વિદ્વાનો ઉપાશ્રવના અધ્યયનમા પણ રાત દિવસ બેસતા અને ધર્મોલાપ
કરતા તેમની સાથે ગુફામા જઈ જૈન મૂર્તિઓના દર્શન કરી, તે ઉપ
રના લેખો ઉકેલવામાં સામેલ થતા. તેમના દિન્દી અથવા મુજરાતી
બાખ્યાનોમાં હાજરી આપતા તેમની સાથે પગે ચાલીને વિહાર કરતા.
તેમની પાસે રહીને જૈન સાધુઓના આચાર વિચાર તપાસી તેવુ અવ
લોકન લખતા.

હવે આ જ્ઞાન આપનાર વિરલો ચાલી ગયો છે: અને તેમના મરણ-
 મુખ્યે તેમની મુલાકાત લેનાર જે છેલ્લો યુરોપીયન વિદ્વાન હતો તે
 પ્રોફેસર સિલ્વન લેવી હતો, જે ખાસ શિવપૂરી જમને તેમના શુવનની
 છેલ્લી ઘડીઓ દરમિયાન મળ્યો હતો. તેમનું જૈન આગમોનું, સંસ્કૃતનું,
 પાલીનું, માગધીનું અને પ્રાકૃત, ગુજરાતીનું જ્ઞાન અદ્ભૂત હતું અને
 પ્રોફેસર હરદલે એ જ્ઞાનનું જે પાન કપું હતું તેના પરિણામે તે પ્રોફે-
 સર કેટલાંક જુના ગુજરાતી પુસ્તકો બહાર પાડનાર છે. તેમની વિદ્વાતા
 બધી તેમના શુવન વૃત્તાંતો ઘણાક યુરોપીયન વિદ્વાનોએ, ઇમેચ, ફ્રેંચ,
 જર્મન અને ઇટાલિયન ભાષામાં લખ્યાં છે. તેઓ બેંગાલની એશીયાટીક
 સોસાયટીના એસોસીએટ મેમ્બર અને જર્મન તથા ઇટાલીની ઓરીએન્ટલ
 સોસાયટીના એનરરી મેમ્બર હતા. તેઓ અનેક શાસ્ત્રોના પારંગત, અનેક
 ગ્રંથોના કર્તા અને જ્ઞાન ખાતાઓના રચાપક અને જૈનતત્ત્વ જ્ઞાનનો
 જગતમાં પ્રસાર કરવા માટે પદ્ધતિસર લગીરથ પ્રયત્ન કરનાર જૈન સુધારક
 સાધુ હતા. જૈન તત્ત્વ જ્ઞાન પરનો તેમનો પ્રેમ અપૂર્વ હતો અને છેલ્લી
 ઘડી સુધી “ વીર! વીર! ” બોલતા જ કાળ ધર્મ પામ્યા હતા. તેઓએ
 અનેક વિદ્વાનોની ખાત્રી કરી આપી હતી કે જૈનધર્મ એ એક
 સ્વતંત્ર અને પ્રાચીન ધર્મ છે અને તેનાં તત્ત્વો બહુ જ યોગ્ય ખરા

મહાત્મા વિજયધર્મસૂરિજી

(લેખક—સાકરચંદ માણેકચંદ ઘડીઆળી, મુબાઈ)

આચાર્યશ્રી વિજયસૂરિને જન્મ કાઠિયાવાડમાં આવેલા મહુવા ગામમાં શામવચ્છાના કુટુંબમાં સ. ૧૯૨૪ માં થયો હતો. તેઓ સાતે વીંશા શ્રીમાળી વણિક દત્તા અને તેમનું અમલ નામ મૂલચંદ હતા.

સૌ બાળકોનો બાદ-કાળ ખેવ-કુદમાજ અને રમતમાંજ વ્યતીત થાય છે. પરંતુ મૂળચંદની ખેવ-કુદ અને રમતમાં કેંક વિશેષતા હતી અને તે વિશેષતા એ કે દશ વર્ષની ઉંમર સુધી પિતાએ રકુલમાં ખેસાડી ભણાવવાની અનેક કોશીશ કરવા છતાં મૂળચંદે અક્ષરજ્ઞાન ન કર્યું તે નજ ક્યું તેમજ વેપાર ધંધામાં પણ ચિત્ત ચોટ્યું નહીં. અને છૂતનો છંદ લાગ્યો.

વૈરાગ્ય એ ગૃહત્યાગનો-સંસારત્યાગનો મુખ્ય હેતુ છે. પણ વૈરાગ્ય વૈરાગ્યમાં ફરક છે કોઈને થાય છે જ્ઞાનગર્ભિત વૈરાગ્ય તો કોઈને થાય છે કુ બગર્ભિત વૈરાગ્ય મૂળચંદના ગૃહત્યાગમાં જો વૈરાગ્ય હતો તે કુ બગર્ભિત વૈરાગ્ય હતો. જુગારમાં બધું દારી ખેડા, પિતા અને વડીન ભાઈ તરફથી તિરસ્કાર થયો આ બધું થતા મસારનો રનાથ મમળયો, એટલે ઝટ ખેડો પાર કરનાર મહાત્માની શોધ કરવા લાગ્યા ભાવનગરમાં એક મહાન યોગીશ્વર મહાત્મા શ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજ પાસે પહોંચ્યા અને ઓગણીસ વર્ષની ઉંમરે સ. ૧૯૪૩ના જ્યેષ્ઠ વદી પના દિવસે ભાવનગરમાંજ દીક્ષા ગ્રહણ કરી દવે મૂળચંદ મટી તેઓ મુનિ ધર્મ-વિજય બન્યા.

સાઓમાં ગુરુભક્તિનું અપૂર્વ વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. " ગુરુ

લક્ષિતથી—ગુરુમેનાથી પાપાણુ પારગ મને છે. લોહુ કચન બને છે.” આ વાતની મત્ત્યતાનુ જે પ્રાપ્તને જવનત ઉપદેશુ જેવુ હોય તો તે મુનિ શ્રી ધર્મવિજયજી છે. તેઓ દુનિયાના અદ્વિતીય વિદ્વાનોમાંના એક પ્રસિદ્ધ આચાર્ય બન્યા એ માત્ર ગુરુલક્ષિતથી તેમની ખ્યાલાવરણના મહુ પરિચિત સહયોગી ભાનનગરવાળા શેઠ કુવરજી આણુદજી મહુર્મ મહાત્માશ્રીના સ્વર્ગવામની નોધ લખતા પોતાના ‘જૈનધર્મ’ પ્રકાશ ’ના આશ્રિત માસના અક્રમા લખે છે

“ એક દિવસ તેમના રેરાગાદિ ગુણથી પ્રમન્ન થઇને ગુરુ મહારાજે આશિષ આપી હતી કે ‘ જા બેટા, અભ્યાસ કર, તુ જૈનધર્મનો મોટો નેતા થઇશ ’ આ આશિષ અક્ષરશ રૂળી છે. ”

વળી ગુરુ કૃપાનુજ આ રૂગ છે કે એક નખતના મુનિ ધર્મવિજયજી, પોતાની વિદ્વતાથી દુનિયાને મુગ્ધ કરી રાજ્ય મહારાજાઓને પ્રતિ બોધી મશી જેવા ક્ષેત્રમાં દુનિયાના મહાન વિદ્વાનોદ્વારા નામદાર કાશી નરેશના હાથે શાસ્ત્રવિતારદ જૈનાચાર્ય ’નુ મહાન પદ મેળવવા ભાગ્યશાળી થઇ શક્યા

સાધુ માત્રનુ કર્તવ્ય દેશદેશાતરોમા વિચરી જનતાને ઉપદેશ આપવો અને સાહિત્ય સેના કરવી એ બે સિનાય ત્રોણુ કાષ્ટ નથી અને હોષ પણ ન શકે આચાર્ય વિજયધર્મચુરિએ પોતાના આ મે કર્તવ્યોને સપૂર્ણ રીતે અદા કર્યા છે એ તેમના જીવનનુ અનલોકન કરનાર કાષ્ટ પણ સહૃદય જેઠ શકશે સ. ૧૯૪ ની સાલથી તેમણે સાધુના પ્રથમ કર્તવ્યનુ પાલન કરવુ આરંબુ હતુ. સાધુના ધર્મ પ્રમાણે હમેતા પગે ચાલીનેજ મુસાફરી કરનાની હોવા છતાં અને ભિક્ષા માટે ચોક્કસ નિયમો પાળવાના હોવા છતાં તે મહાન કષ્ટોની મામે થઇને પણ તેમણે ગુજરાત, ઠાકીઆવાડ, મારવાડ, મેવાડ, માનવા ઉત્તરહિદુરયાન, મગધ, મગધ અને દક્ષિણ ખાનદેશ વિગેરે લગભગ તમામ દેશોમા મુસાફરી કરી ચુક્યા છે. તેમનો વિહાર તપાસતા એમ કહેવુ અનુચિત નહીજ લેખાય કે

સાહિત્ય સેવા

જેનોમાં સાહિત્ય પ્રચારનું સૌથી ઉંચામાં ઉંચું માન જે કામને ઘટતું હોય તો તે વિજયધર્મસૂરિજીને ઘટે છે. આચાર્યશ્રીએ કાશીજીમાં સૌથી પહેલાં ૧૫-૧૭ વર્ષ પર ‘યશોવિજય પાઠશાળા’ની સાથે ‘યશો-વિજય ગ્રંથમાળા’ શરૂ કરી, જેમાં અત્યાર સુધીમાં લગભગ એક સો જેટલા ગ્રંથો પ્રકાશિત થઈ ચુક્યા છે.

આચાર્યશ્રીએ ગ્રંથ પ્રકાશન કાર્યમાં ખીજઓની માફક મંકુચિત આશય નહોતો રાખ્યો. તેઓ તે ગ્રંથોનો કાલ જૈન વિદ્વાનો જ નહીં પરંતુ જૈનેતર વિદ્વાનો પણ લે, એને માટે છુટે હાથે વિદ્વાનોને તે ગ્રંથો બેટમાં આપતા અને મોકલાવતા. ઈંગ્લેન્ડ, જર્મની, ઇટલી, અમે-રિકા, ફ્રાન્સ અને એવા ખીજ દેશોમાં જૈન સાહિત્યના અનેક અભ્યા-સીઓ બહાર પડ્યા છે, એના કારણમાં આચાર્યશ્રીની આ ઉદારતા મુખ્ય છે.

આચાર્યશ્રીએ જેમ પ્રાચીન ગ્રંથો બહાર પાડવાનું કામ આરંભ્યું હતું, તેમ ગુજરાતી, હિંદી અને સંસ્કૃત ભાષામાં સ્વયં ગ્રંથો લખી તેની જગરો નક્કો છપાવરાવી તેનો પ્રચાર કરવાનું કામ પણ તેમણે છેલ્લાં કેટલાંક વર્ષોથી આરંભ્યું હતું. જેને લીધે તેઓ અત્યાર સુધીમાં લગભગ બધા મળીને ૧૫-૧૬ ગ્રંથો લખી શક્યા હતા. જેમાંના લગ-ભગ બારેક ગ્રંથો પ્રકાશિત થયા છે અને બીજા અપ્રસિદ્ધ છે. આચાર્ય-શ્રીની લેખનશૈલી, ભાષાનું માધુર્ય, દલીલોની સચોટતા અને તે ગ્રંથોની ઉપયોગીતા એટલી બધી છે કે જેને લીધે તેમના એક એક ગ્રંથની બધે ત્રણ ત્રણ આવૃત્તિઓ નીકળી ચુકી છે. તેમની વિદ્વતા અને સાહિત્ય સેવાની પ્રસિદ્ધિનું જ એ પરિણામ છે કે સૂરિજીને કલકત્તા એસી-યાટીક સોસાયટી બોર્ડ બેંગાલના એસોસીએટ મેમ્બર, તેમ ઇટલીની એસીઆટીક સોસાયટીએ અને જર્મન ઓરિએન્ટલ સોસાયટીએ પોત-

પોતાની ઓમાયગીઓના ઓનરરી મેમ્બર બનાવ્યા હતા સુરિજીએ બનાવેલા અને સંશોધિત કરેલા પ્રસિદ્ધ ગ્રંથો આટલા છે “ ધર્મદેશના ” “ જૈનતત્ત્વ દિગ્દર્શન ” “ જૈન શિક્ષા દિગ્દર્શન ” “ પુરુષાય દિગ્દર્શન ” “ શૃદ્ધ્યધર્મ ” “ ઇદ્રિય પગજ્ય દિગ્દર્શન ”. “ આત્મે તતિ દિગ્દર્શન ”, “ ઐતિહાસિક રામ સગ્રહ ભાગ ૧, ૨, ૩ ’, ‘ જૈન તત્ત્વગાનમ્ ” “ દેવદ્રવ્ય સબંધી મારા વિચારો ’, ઐતિહાસિક તીર્થમાળા મગ્રહ ” “ રમાણુ પરિભાષા ” વગેરે આ મિરાય મહુર્મ મદાત્માશીના બનાવેલા બીજા કેટલાક ગ્રંથો અપ્રસિદ્ધ પણ ૭

પાશ્ચાત્ય દેશોમાં પ્રસિદ્ધિ

આચાર્ય વિજયધર્મસુરિજીએ પોતાની વિદ્વત્તાથી આ દેશના વિદ્વાનોમાં જ્યાં પચાતિ નથી મેળવી પરંતુ ઇંગ્લંડ, જર્મની, ઈટલી, ફ્રાન્સ, અમેરિકા અને આવા બીજા દેશોના વિદ્વાનોમાં અભૂતપૂર્વ પચાતિ મેળવી હતી બરુકે છટાનીઅન વિદ્વાન ડૉક્ટર એન પી ગેસીટારી અને સુપ્રસિદ્ધ ફ્રેન્ચ વિદ્વાન સીત્તન લેવીના કથન પ્રમાણે કહીએ તો આચાર્ય વિજયધર્મસુરિજીને આ દેશના વિદ્વાનો જેટલા ઓળખી શક્યા છે, તેના કરતા પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનો વધારે ઓળખી શક્યા છે અને તેનું જ એ પરિણામ છે કે પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોમાંના એક બે નહીં, પરંતુ સખ્યાબંધ વિદ્વાનો, આચાર્ય વિજયધર્મસુરિજીએ તેમના અભ્યાસના કરેલી સહાયતા બદલ અત કરણુ પૂર્વક અંદશાન માને છે તેઓમાંના કેટલાકોએ તો પોતપોતાની ભાષામાં આચાર્યશ્રીના જીવનચરિત્રો લખીને પણ પ્રકટ કર્યા છે જેમ ડૉક્ટર બેલોની પ્રીનીપીએ છટાલીઅન ભાષામાં અને ડૉ ગેરીનોએ ફ્રેન્ચ ભાષામાં લખ્યા છે.

વળી હાલમાં જ બાવનગરના જનજી મી અરદેશર જમશેદજી સુના

વાલાએ અગ્રેજીમાં લખેલું એક મોટું જીવનચરિત્ર કેમ્બ્રિજ યુનીવર્સિટી પ્રેસ તરફથી છપાઈને બહાર પડ્યું છે

આ ઉપરાંત ડૉક્ટર એલ પી ટેસીટારોએ અગ્રેજીમાં લખેલું જીવનચરિત્ર તો પ્રસિદ્ધ જ છે તે મિવાય જર્મન વિદ્વાન ડૉ હર્ટલ, આવતા વર્ષમાં 'લીપ્ઝિકના' મળનારી પદાર્થ નિગાનીઓની ક્રોમેમમા " વિજ્ઞાનધર્મસૂરિ અને તેમના ગ્રંથો " એ વિષય ઉપર ખાસ એક નિબંધ વાચનાર છે

તેઓ જ્યાં જ્યાં વિચરતા, ત્યાં ત્યાં જ્ઞાનપ્રચારના માધનોનો ખાસ ઉપદેશ આપતા. કાશીની ઉપર્યુકત પાઠશાળા ઉપરાંત પાલીતાણાનું યશોવિજય ગુરુકુળ, મુબમનું વીરતત્ત્વ પ્રકાશક મંડળ, મહુવાનું યશોવૃદ્ધિ બાલાશ્રમ, લોમડીની જૈન બોર્ડિંગ, એ આદર્શભૂત સંસ્થાઓ તેમનાજ ઉપદેશનું પરિણામ છે આવી રીતે મારવાડ, મેવાડ વીગેરેમાં નાની નાની અનેક પાઠશાળાઓ સ્થાપન કરાવી એ તે જુદી

વળી જ્ઞાનપ્રચારને માટે જેમ તેમણે પાઠશાળાઓ, બાલાશ્રમો અને બોર્ડિંગો સ્થાપન કરાવ્યા છે, તેવીજ રીતે ઠેકાણે ઠેકાણે લાયબ્રેરીઓ પણ સ્થાપન કરાવી છે. તેમની જ્ઞાનાભિરુચિતા અને ઉદારતાનું એ જવલત ઉદાહરણ છે કે પોતાના ખાનગી પુસ્તકોનો એક વિશાળ ભંડાર, જેમાં હજારો હસ્તલિખિત પુસ્તકો અને હજારો છાપેલ તમામ જાતના પુસ્તકોનો સમાવેશ થઈ જાય છે, તે જગતના લાસને માટે પબ્લીક લાયબ્રેરી તરીકે ખુલ્લો મુકવાની વ્યવસ્થા કરી ગયા છે

દેશ કાળ સમજવાની શક્તિ

જૈનધર્મનું મહાન સૂત્ર " દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાળ ભાવને ઓળખો " એ બતાવે છે કે ધર્મનાં વ્યાખ્યાનો આપો, અને ગ્રંથો લખો, આગમોના

પ્રકરણ ૧૦ મું

પારગામી કહેવડાવે, પરંતુ દેશકાળ ઓળખવાની શક્તિ નથી, તે તે ગાન અને વ્યાખ્યાન ધૂળ ઉપર લીપણ બરાબર છે. મહાત્મા વિજયધર્મસૂરિ-જીએ પોતાનો પ્રકાશ જગત ઉપર નાખ્યો, તેમણે વિદ્યાને તે આજ નાખ્યા, અને તેઓ જૈન ગુરુ છતાં જગત તેમને પોતાના ગુરુ માનવું, એ એમના સમય ઓળખવાના ગુણનેજ આભારી છે. ભાવનગરની પ્રજાની એક વિરાટ સભામાં એક જૈન ગૃહસ્થ આચાર્ય મહારાજશ્રીનો ઉપકાર માનતાં જ્યાં એમ બોલ્યા કે- ‘ અમારા ગુરુ ’ ત્યાં તત્કાળ સભાએ તેમને અટકાવ્યા અને પોકાર કરીને કહ્યું; “ ‘ અમારા ગુરુ ’ નહીં પરંતુ ‘ આપણા ગુરુ ’ કહેા ” તેમના આ ગુણનુંજ એ પરિણામ હતું કે જે વખતે જૈનસાધુઓ ઉપાશ્રયના ખુણામાં પાટ ઉપર બેસીનેજ વ્યાખ્યાન વાંચવામાં પોતાનું મહત્ત્વ અને ગૌરવ સમજી રહ્યા હતા, એટલુંજ નહીં પરંતુ જાહેર વ્યાખ્યાન આપવામાં મદાત પાપ અને ધર્મનો નાશ સમજતા હતા, તે વખતે આ બહાદુર નરે બહાર પડી જાહેર વ્યાખ્યાનો આપવાની પહેલ કરી અને પોતાના ઉપર થતા અમલ આક્ષેપો સહન કર્યા. આજે તેજ પાપ સમજનારા અને ધર્મનો નાશ સમજનારા સાધુઓ આચર્યો આદિ સ્વયં જાહેર વ્યાખ્યાનો આપી રહ્યા છે. તેમની એ ઉદાર વ્રતિએ-તેમની સમયસૂચકતાએ એટલાથીજ તેમને નથી અટકાવ્યા. મહાવીરના સિદ્ધાંતની ઉદાર ભાવનાને અરિતાઈ કરવા તેમણે વધારે પ્રેરણા કરી.

તેઓશ્રી આમ છડેચોક રાજદરબારોમાં જવા લાગ્યા હતા અને તેમને ઉપદેશ આપતા હતા. કેમકે તેમનું માનવું હતું કે “ એક લાખ મનુષ્યોને ઉપદેશ આપવામાં સમાયલો છે, તે એક રાજા અથવા રાજ્યાધિકારીને આપવામાં સમાયલો છે ” અને એવા લાલની ખાતર પોતાને ગમે ત્યાં પણ જવું પડે, તો તેમાં ધર્મની કે પોતાની માનદાનિ નહીં પરંતુ ગૌરવજ રહેલું સગજતા અને એ માર્ગે એમણે અનેક રાજ્યોમાંની જીવહિંસા અટકાવી છે, ને તેવાજ અનિષ્ટો ટાળ્યાં છે. આચાર્યશ્રીના પાસે આવેલો કોઇપણ ધર્મ કે સમાજનો મનુષ્ય સંતુષ્ટ થયા વિના ગયો નથી. તેમની ઉપદેશ પદ્ધતિ પણ સમયસૂચકતાથી પરિપૂર્ણ રહેતી. સ્વધર્મની દૃઢતા સાથે પરધર્મ સહિષ્ણુતા પણ તેમનામાં ભારે હતી. તેમનો ખાસ સિદ્ધાંત હતો કે “અધર્મનું ખંડન કરવા કરતાં સદ્ધર્મનું પ્રતિપાદન કરવું, એજ વધારે શ્રેષ્ઠ છે. ” “અસત્યનો તિરસ્કાર કરવા કરતાં સત્યનું સ્વાગત—સત્યનો સત્કાર વધારે શ્રેષ્ઠ છે.” “દુર્જનને નિંદવા કરતાં સજ્જનનું સ્વરૂપ પ્રકાશવું એ ઉત્તમ છે.” તેમના ઉપદેશ આ સિદ્ધાંતોને આધારે ચાલતો. અને તેથી ગમે તેવા વિરોધી પણ સંતોષ પામીને જતો. એક ખીજનું ખંડન કરવામાં આનંદ માનનારાઓએ વિજયધર્મસૂરિના આ સિદ્ધાંત ઉપર ખાન આપવું જોઇએ. હા; કોઇ વિના કારણે તેમના ધર્મ કે સિદ્ધાંતો ઉપર આક્ષેપો કરવું તો તેનો યુક્તિપૂર્વક જવાબ આપવામાં તેઓ કદી પાછા ન હોતા.

આચાર્યશ્રીનાં ઉપરનાં તમામ કાર્યો જેતાં તેમનું મનોબળ, તેમની નીડરતા, તેમનો શાસનપ્રેમ અને તેમની કાર્યદક્ષતા—એ બધું જેતાં એમ કહેવું હગારે ખોટું નથી કે મહાત્મા વિજયધર્મસૂરિ, એક સામાન્ય આચાર્ય કે સામાન્ય વ્યક્તિ નહીં, પરંતુ આ વીસમીસદીમાં જૈનસમાજમાં નવયુગનો પ્રવર્તાવનાર એક મહાન પ્રવર્તક નર હતો. જેણે જૈન આચાર્યોને,

જૈન સાધુઓને અને જૈનસમાજને પોતાના જીવન ઉપરથી અનેક પાઠો શીખવ્યા, જેણે જૈનશાસન દીપાવ્યું, જેણે જૈન અને હિંદુઓના વૈમનસ્યને બંન્ધુ તેટલું ઢીલું કરી નાખ્યું, અને જેણે જૈનધર્મ એ બૌદ્ધધર્મની શાખા નહીં, પરંતુ પ્રાચીન અને પવિત્ર સ્વતંત્ર ધર્મ છે, એવી છાપ વિદ્વાનોના હૃદય પટોપર સુવર્ણાક્ષરે ઠાતરાવી એ મહાનુ નરને વીસમી સદીનો નવયુગ પ્રવર્તક કહેવામાં કે જ અભુગત નથી.

‘ ગુજરાત ’ માસિકના ૧૯૭૮ ના
કાર્તિકના અકમાંથી

પ્રકરણ ૧૧ મું

પાશ્ચાત્ય પત્રોની નોંધો.

અલ્લેશેન્ટી દેહરેલિહ્યોની-સ્થાન રોમ

(૪૮લી બાપામાંથી)

નવીન ભારતના સૌથી મોટા પુરુષોમાંના એક સ્વર્ગવાસી થયા છે. કામથી ભરેલું અને આરામ રહિત જીવન પૂરું કરીને આ પુણ્ય જૈનાચાર્ય, એવી શાશ્વત શાંતિમાં દાખલ થયા છે, કે જે શાંતિને ઉત્તમ લેખિકા પ્રાપ્ત કરે છે, એમ ધર્મગ્રંથો કહે છે. તેઓ પોતાની પાછળ એવી સ્મરણીય નિશાનીઓ મૂકી ગયા છે કે જે નિશાનીઓ ક્યારે પણ નષ્ટ થાય તેમ નથી. તે નિશાનીઓ આ છે. (૧) જેઓને તેઓ વધારે વાહતા હતા, એવા શિષ્યોમાં ઘણી સુંદર ભાવનાઓ. (૨) જૈનધર્મ સંબંધી લખેલા વિવિધ પ્રકારના ગ્રંથો. અને (૩) જૈનસમાજમાં એમના વ્યક્તિત્વની પાડેલી પ્રભાવશાળી અસર કે જે જૈનસમાજમાં તેમના અવસાનથી ભારે ખોટ પડેલી માનવામાં આવે છે, શ્રીષ્ટવિજય ઉપાધ્યાય, કે જેઓ એમના મુખ્ય શિષ્ય અને પટ્ટધર છે, તેમણે મને નિમ્નલિખિત શબ્દોથી આ દુઃખદાયક સમાચાર મોકલ્યા હતા.

“ ૫ મી સપ્ટેમ્બર મગજવારે રસ્વારે સાડાજ વાગે મારા પૂજનીય ગુરુમહારાજ શ્રીવિજયધર્મસરિ સંપૂર્ણ શાંતિપૂર્વક આ અસાર સંસારથી નીકળી ગયા છે. કુદરતનો વિચાર કરતાં સ્પષ્ટ જણાય છે કે મૃત્યુ, એ આશ્ચર્યજનક વસ્તુ નથી. કારણકે તે એક સ્વાભાવિક વસ્તુ છે જ્યારે જીવન એ વિકૃતિ છે. અને તેટલા માટે આપણે પણ એક વખત તે માર્ગે અવશ્ય જવાનું છે. જો કે એમનું પૌદ્ગલિક ચરીત અદૃશ્ય થયું છે, છતાં આપણને એ વિશ્વાસ છે કે તેઓ તેમની કીર્તિ અને તેમણે

કરેલાં કાર્યરૂપે વિદ્યમાનજ છે, એટલુંજ નહિ પરંતુ દમોશાં વિદ્યમાન રહેશે, અને આપણાં સેવાનાં કાર્યોમાં પ્રોત્સાહન આપતાં રહેશે. એ કહેવાની જરૂરી છે કે સાદિત્યના ક્ષેત્રમાં તેમણે જે સેવાઓ કરી છે, તે ધણી મોટી છે અને અમે લોકો તેનો હઝરમો ભાગ પંજુ ઠરવાને સમર્થ નથી. છતાં તેઓની યાદગીરીથી અને વધારે કામ કરવામાં ઉત્સાહ આવશે. "

મને પણ એમજ લાગે છે કે સ્વર્ગસ્થને માન આપવાનું સારામાં સારું કાર્ય એ છે કે, તેમણે જે કામો પ્રારંભ્યાં હતાં, તે કામો ઉત્તમાદથી આગળ વધારવાં. વિજયધર્મસૂરિજી ખરેખર એક પયગમ્બર હતા; પરંતુ તે પક્ષપાત અને ઝનુન રહિત પેગમ્બર હતા. એમણે પોતાની આખી જિંદગી ઉત્સાહપૂર્વક જૈનધર્મના પ્રચારને માટે સમર્પણ કરી હતી. તેનાજ પરિણામે જે દેશોમાં જૈનધર્મનો પ્રચાર નહિં હતો, ત્યાં પણ જૈનધર્મનો પ્રચાર થયો હતો. આ પ્રચાર કાર્ય તેઓ એક આદર્શભૂત પ્રસન્નતા અને નિઃપક્ષપાતતા પૂર્વક કરતા હતા. તેઓ ક્યારે પણ

તેઓ એવાં અમૂલ્ય સાધનો મૂકતા હતા, કે જે સાધનો પૂરાં પાડવામાં ખીજા કેટલાકે જેનો ધણો સંકોચ ધરાવતા હતા. આ ઉપરાન્ત તેમણે એક ગ્રંથમાળા પણ સ્થાપિત કરી હતી કે જેમાં છપાયેલા ગ્રંથો, અત્યંત ઉદારતાપૂર્વક વિદ્વાનો, વિદ્વાન સંસ્થાઓ અને પુસ્તકાલયો ઉપર મોકલાવતા હતા. આ ગ્રંથમાળાનું નામ 'યશોવિજય જૈન ગ્રંથમાળા' છે, કે જેમાં તત્ત્વજ્ઞાન, કાવ્ય, કથા, વ્યાકરણ છત્યાદિ વિષયોના ગ્રંથો જનહર કરવામાં આવ્યા છે. આ બધું સમ્પાદકીય કામ અત્યંત બારીકાપથી કરવામાં આવ્યું છે. અને એ એટલું મહત્વનું છે કે ગેરિનો અને એલોનિફિલિપ્પી જેવા ખાસ વિદ્વાનોએ તે સંબંધી ઉત્તમ-પ્રસિદ્ધ માસિકોમાં ખાસ નિબંધો લખ્યા છે.

અને વળી વિજયધર્મસૂરિજી એક મહા વિદ્વાન અને તત્ત્વવેત્તા હતા. સંસ્કૃત અને હિંદી ગુજરાતીમાં જે ગ્રંથો જુદા જુદા વિષયો સંબંધી અને જુદી જુદી શૈલીમાં તેમણે લખ્યા છે તે મોટી સંખ્યામાં છે. એમાંના કેટલાકમાં તત્ત્વજ્ઞાનનું વર્ણન છે; કેટલાકમાં સૂત્રોનો અર્થ છે; કેટલાકમાં પોતાના વિચારો જનહર કર્યા છે, અને કેટલાકમાં જૈનશાસ્ત્રનું છે, તે સંબંધી હકીકત સ્પષ્ટ કરી છે. આ ગ્રંથોમાંના મુખ્ય મુખ્ય ધ્યાન ખેંચનારા આ છે: અર્હસાદિગ્દર્શન, વ્રહ્મચર્યદિગ્દર્શન, જ્ઞાનશિક્ષાદિગ્દર્શન અને જૈનતત્ત્વ-દિગ્દર્શન, કે જેમાં તેઓએ બહુ સ્પષ્ટ અને રસપૂર્વક આખા જૈન સિદ્ધાન્તનો મારાશ બતાવ્યો છે. તેઓએ પણ હેમચંદ્રાચાર્યે રચેલા ચોગશાસ્ત્રનું સંપાદન કર્યું છે, કે જે 'બિખ્લિઓ થેકા ઇન્ડિકા'માં જનહરમાં આવ્યું છે. વિદ્વાન તરીકે આચાર્યજીએ કરેલા કામ ઉપરાન્ત તેમણે તેમના ધર્મના પ્રચારને માટે આશ્વર્થકારક કામ પણ કર્યું છે. પોતાના લક્ષ્ય પ્રમાણે કામ કરતા તેઓ જરા પણ ચાક્યા વિના તેઓ ગામેગામ

વિચરતા હતા, ઉપદેશ આપતા, ચર્ચાઓ કરતા, શિક્ષા અને ધાર્મિક પ્રચારની સ્થાઓ ખોલતા, પરોપકારી મસ્જાઓ સ્થાપિત કરતા, માસિકો વિગેરેનું મંચાદન કરતા, અને એક યોગ્ય શિષ્યગણને ભેગો કરીને તેમને એમનું કામ યોગ્ય રીતે પૂરૂં કરવા માટે તૈયાર કરતા હતા.

વિજયધર્મસૂરિજીના અવસાનથી જૈનસમાજને એક મોટી ખોટ પડી છે કે જેના સીધી ઉચ્ચ કોટિના ગુરૂઓમાંના તેઓ એક હતા એટલું જ નહિ, પરંતુ આ અવસાનથી ભારતીય મળપતાના તે સમસ્ત અભ્યાસીઓને પણ ધણું દુઃખ થાય છે, કે જેઓ હમેશા તેમની માર્ગદર્શક મદદ અને ઉત્માદ મેળવતા હતા, અને જેમને આ આધુનિકયુગની પ્રવૃત્તિમાં એમનું પવિત્ર વ્યક્તિત્વ હમેશા પૂજનીય રહ્યું હતું અને જેને માટે એમને સદેશ આદરણીય મનાતો હતો.

લેખક—જી હુચ્ચી

૨

..પરંતુ જૈનીઝમ આ શતાબ્દિની શરૂઆત સુધી જીવનરહિત હતો, ત્યાર પછી મહાવીર અને જુદીની પાસે મૂકવા લાયક એવા વિજયધર્મસૂરિ નામના એક સુધારક દ્વારા જૈનધર્મમાં જાગૃતિ આવી.

‘ ધી નીઅર ઇસ્ટ—
નામનું અગ્રેજી પેપર

૩

ખાસ કરીને આ છેલ્લા વર્ષોમાં હિંદુસ્થાનમાં એક વાસ્તવિક જાગૃતિ અભ્યાસ, નીતિ અને ધર્મના ક્ષેત્રમાં શરૂ થઈ છે, કે જેના કારણમાં ખાસ કરીને વિજયધર્મસૂરિની અસર અને ફેરફાર એ બે છે.

“ ધી ગ્લેસગો હેરલ્ડ ”
નામનું અગ્રેજી પેપર

તા. ૫ મી સપ્ટેમ્બર ૧૯૨૨ ના દિવસે ગ્વાલીયર સ્ટેટમાં આવેલ શિવપુરી ગામમાં જૈનધર્મના એક પૂજનીય નેતા સ્વર્ગવાસી થયા છે. એમનું જીવનચરિત્ર હિંદુસ્થાનના જૂના સંસ્કારો અને નવીનયુગના ફેટલાક સંસ્કારોના મિશ્રજુરૂપી એક આદર્શરૂપ છે. ઇ. સ. ૧૮૬૮ માં કાઠિયાવાડમાં આવેલા મહુવા ગામમાં જન્મ્યા. એવા મૂલચંદ નામના યુવક, પહેલાં પોતાના માબાપને પોતાના પ્રમાદી વર્તન અને જુગારના વ્યસનથી નિરાશ કરતા હતા. પછી ૧૯ વર્ષની ઉંમરમાં ઇ. સ. ૧૮૮૭ માં એમને અકસ્માત વેરાગ્ય થયો, અને ‘ધર્મવિજય’ એ સાધુનામથી તેમણે દીક્ષા લીધી. સારપછી વિચરતા એવા યોગીનું જીવન બનાવ્યું. પોતાના શિષ્યોની સાથે ગામેગામ વિચરતાં જિજ્ઞાસુઓનાં ટોળાને ઉપદેશ સંભળાવેછે, એવા સાધુ થયા. ખાસ કરીને ‘ધર્મવિજય’, પોતાનાં વ્યાખ્યાનો જૈનો અર્થાત્ વ્યાપારી કોમની આગળ કરતા હતા, કે જેઓ ધર્મના પ્રચારને માટે હમેશાં ખર્ચ કરવાને તૈયાર રહેતા. તેઓની વચમાં ધર્મવિજયજીને ઉપદેશ સંભળ થયો. જે ઓર્થોડોક્સ હિંદુઓનું કેન્દ્રસ્થાન છે, એવા બનારસમાં, એમની સરળતા તેમજ મધ્યસ્થતા દ્વારા આકર્ષિતો બન્યુંકર દ્વેષભાવ મટાડીને તેઓએ ત્યાં ઇ. સ. ૧૯૦૩ માં ‘યશોવિજય જૈનપાઠશાળા’ નામની એક કોલેજ, ‘હેમચંદ્રાચાર્ય જૈનપુસ્તકાલય’ નામની એક લાયબ્રેરી અને એક પશુશાળા સ્થાપિત કરી. આગરામાં, ત્યાંના એક પૈમાદાર વ્યાપારીએ આપેલા દ્રવ્યથી તેઓએ એક પુસ્તકાલય અને ક્રી દવાખાનું ખોલાવ્યું. કાઠિયાવાડમાં આવેલા પાલીતાણામાં તેઓએ યશોવિજય જૈનગુરૂકુળ નામની એક કેળવણીની સંસ્થા સ્થાપન કરી. આખરે જૈનધર્મનો ફેલાવો અને અવ્યાસ કરાવવા માટે તેઓએ મુંબઈમાં વીરતત્ત્વપ્રકાશકમંડળ નામની એક સંસ્થા ખોલી. ધર્મવિજય એમના ધર્મના એક પ્રભાવશાળી ઉપદેશક હતા, એટલું નહિ, પરન્તુ તેઓ જાંચી.

કારીના એક વિદ્વાન પણ હતા, કે જેઓએ સાહિત્યની મેવામાં હેમચન્દ્ર ચાર્યે બનાવેલા યોગશાસ્ત્રના એડિશનદ્વારા (કે જે ૧૯૦૭ છ સ મા બિબ્લોથેકા ઇન્ડીકામાં પ્રિન્ટ થયું હતું) અને ખાસ કરીને મસ્કૂન તથા પ્રાકૃતમાં લખેલ જૈનગ્રંથોના એડીશનોદ્વારા કે જે યથોચિત્ત વિજય જૈનગ્રંથમાળાના નામથી પ્રસિદ્ધ છે, ઉત્તમ કામ કર્યું છે

પોતાની દયાળુ અને સબ્ય પ્રકૃતિદ્વારા, તેમજ પોતાની મરજતા અને ઉદારતાદ્વારા, ધર્મવિજયજીએ સર્વ સાધારણુનો પ્રેમ અને માન પ્રાપ્ત કર્યા હતા પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોની સાથે પ્રેમપૂર્વક તેઓ દમેશા સમઘ રાખતા હતા, કે જેથી તેઓ બધા એમના અનમાનથી અત્યંત દિલગીર છે

૧૯૨૨

(જુલિયન ધી નિકૉલ દેમ્સ્ટ્રેમ ઓરિયા નામના એક ફ્રેન્ચ મામિશ્મથી)

૫

ગ્રહ સાલના સપ્ટેમ્બર મહીનામાં ગાતીયર સ્ટેટમાં આવેલા શિવધુની ગામમાં, જેઓએ જેન સાહિત્યની શોધખોળ તથા જૈનધર્મના પુનરુદ્ધાર માટે ઉત્તમ કામ કર્યું છે, એવા જૈનમુનિ વિજયધર્મચરિ સ્વર્ગવાસી થયા છે કાઠિયાવાડમાં આવેલા મહુવા ગામમાં ઈ સ ૧૮૬૮ માં એક ગરીબ વૈશ્ય કુટુંબમાં જન્મેલા યુવાન મૂલચંદને જલદી વૈરાગ્ય થયો હતો તા ૧૨ મી મે ૧૮૮૭ તેઓએ ‘ જૈનમુનિ ’ ની દીક્ષા લીધી હતી આ પ્રસંગે એમને ‘ ધર્મવિજય ’ (ધર્મનો જય) આ નામ મળ્યું હતું એમની ઉત્તમ જુદિથી એઓ જૈનોના ન્હાના પરંતુ ઉત્પાદી મડળમાં, કે જેના અનુયાયીઓ હિંદુસ્થાનના વિવિધ ભાગોમાં આવેલા મહોળા વ્યાપારીઓ છે, એક મહોળા નેતા અને પ્રભાવશાળી થયા. મૂલગ્રંથોના એડીટર તરીકે, સ્વતંત્ર ગ્રંથો અને નિબંધોના લેખક તરીકે તથા ગ્રંથો

અને પુસ્તકાલયોના સ્થાપક તરીકે એમનું નામ ગગના દેશમાં પ્રસિદ્ધ થયું છે. યૂરોપની કેટલીક વિદ્વાનોની મંડળીઓમાં પણ એમને ખાસ માન મળ્યું છે. પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનો ઉપર પુસ્તકો અને પ્રતો મોકલીને એમણે જૈન અભ્યાસની ઉત્તતિ માટે ઘણો પ્રયાસ કર્યો છે. તેઓએ શરૂ કરેલ સાહિત્ય સંબંધી કામો, એમના મુખ્ય શિષ્ય અને પટ્ટધર હિંદુવિજ્ઞાન એમની ભાવના પ્રમાણે આગળ ચલાવે છે.

‘ નોથેર ઓરિયન્ટ ’

એ નામના જર્મન માસિકમાંથી.

જાન્યુઆરી ૧૯૨૩

લે. હેલ્મુથ ફોન ગ્લામ નં. ૫

૬

સંત અને વિદ્વાન્

એક મહાન્ જૈન નેતાનું અવસાન.

જેમનામાં, જૈનપ્રજ્ઞએ એક બાહ્યોશ વ્યક્તિ અને હિંદુસ્થાને સર્વોત્કૃષ્ટ પુણ્યવાન્ પુત્રોમાનો એક પુત્ર ગુમાવેલ છે, તેવા શ્રીવિજયધર્મસૂરિનું પંચાવન વર્ષે અવસાન લંડનમાં મળેલ એક તાર જાહેર કરે છે. તેઓ જૈનધર્મના અને ખામ કરીને હિંદુસ્થાનમાં ચાલુ ધર્મોમાં સર્વથી પ્રાચીન ધર્મના એક આગળ પડતા પ્રકાશક હતા.

તેઓના જીવનના તપોનિષ્ઠ પવિત્રપણાથી અને તેઓની આકૃતિની કાંતિ અને સુજનતાથી શ્રીવિજયધર્મસૂરિએ તેમના સમાજમાં પ્રશસાપાત્ર અસર પાડી હતી. તેમજ કેલવણી ખાતાઓ સ્થાપવામાં અને ગ્રંથો, ચરિત્રો અને વર્તમાનપત્રોને બહાર પાડવામાં તેઓએ જે કામ સાધ્યું હતું, તે કામે તેઓને હિંદુસ્થાન તેમજ દેશાવર બન્નેમાં વધારે બહોળા ખ્યાતિ પ્રાપ્ત કરાવી હતી. સંખ્યાબંધ યૂરોપીયન વિદ્વાનોની માથે તેઓને

નારવાર પત્રવહેવાર રહેતો અને તેઓની પ્રતિષ્ઠામાં ઇંટાવીની અને જરમનીની ઓરિયેટલ સોસાયટીઓના માનવતા સભામદ્વલ્લાનો મમાવેશ થતો હતો. તેઓની માથે ગાઢ પરિચયથી જોડાએલા ઇંટાવીના એક વિદ્વાન ડૉ. ટેસીટોર્ગએ “ ચાલુ જમાનાનો જૈનસંત ” એ ઉપનામથી તે સતનુ જીવનવૃત્તાન્ત ઘોડા વર્ષ અગાઉ લખ્યું હતું. અને જૈનસાહિત્ય મહા (જૈન લીટરેચર સોસાયટી) મારફત મી. એ. જી. મુનાવાલાથી એક જીવનચરિત્ર હમણાંજ બહાર પાડવામાં આવ્યું છે (કેમ્બ્રીજ ૧૯૨૨) એમ છતાં આના સત અને વિદ્વાનનું જીવન તો વધારે પુષ્કળ નોંધની જરૂર ધરાવે છે.

—લડન ટાઇમ્સ

૭

ગ્વાલીયર રોટ—ઇડિયાના ચિવપુરીમાં વિદ્વાન અને જૈનધર્મની શોધ-ખોજના મદદગાર તરીકે વિશ્વાયતમાં પણ ધણીજ ખ્યાતિ પામેલા સુપ્ર-સિદ્ધ વિજયધર્મચરિ, કે જેઓ જર્મન ઓરિયેટલ સોસાયટીના ઓનરરી મેમ્બર હતા, અને જેમની ઉંમર ૫૬ વર્ષની હતી, તે અર્ગવાસી થયા છે

તા ૩૦ માર્ચ ૧૯૨૨

જર્મનીનું સુપ્રસિદ્ધ પત્ર—

લિંગેરારીશે સ—સેન્ડ્રાલબ્લટ

પ્રકરણ ૧૨ મું

ભારતીય પત્રોની નોંધો

१

जैनाचार्यजीकी विद्वत्ताके विषयमें कुछ लिखना व्यर्थ है । बड़े बड़े विद्वानोंने आपकी प्रशंसा की है । जैन इतिहास और जैनधर्मके लिए आपने जो कुछ किया है, वह चिरस्मरणीय रहेगा । जैनधर्मके सम्बन्धमें भारतीय तथा पाश्चात्य विद्वानोंने आपकी विद्वत्तासे सदैव लाभ उठाया । आपने कितने ही स्थानोंमें पाठशालाओं और विद्यापीठोंकी स्थापना की । काशीकी 'यशोविजय पाठशाला' और बम्बईका 'वीरतत्त्व प्र. मंडल' आपके विद्याप्रेमके स्मारक हैं । आपने अपने एक शिष्यके द्वारा जैन बालन्टीयर कोर (जैन स्वयंसेवकमंडल) की भी स्थापना कराई । आपकी जसी अगाध विद्वत्ता थी, वैसा ही सरल जीवन था । प्रसिद्ध विद्वान् टेसीटोरीने आपके विषयमें यह लिखा है—आचार्यका हृदय विश्वप्रेमसे भरा हुआ था । संसारके प्रत्येक जीवके प्रति उनकी सहानुभूति थी । आप एक सुयोग्य विद्वान् तो थे ही, साथ ही एक आदर्श साधु और सुवक्ता भी थे । इसमें संदेह नहीं कि—धर्माचार्योंमें आपके समान प्रतिभावान् और देश-सेवक साधु कम हुए हैं ।

' सरस्वती ' आक्टोबर १९२२ का अंक ।

આચાર્યશ્રીના ઉપરનાં તમામ કાર્યો જોતાં તેમનું મનોબળ, તેમની નીડરતા, તેમનો શાસનપ્રેમ અને તેમની કાર્યદક્ષતા-એ બધું જોતાં એમ કહેવું લગારે જોડું નથી કે-મહાત્મા વિજયધર્મસૂરિ, એક સામાન્ય આચાર્ય કે સામાન્ય વ્યક્તિ નહિ, પરંતુ આ વીમળસદીમાં જૈનસમાજમાં નવયુગનો પ્રવર્તાવનાર એક મહાન પ્રવર્તક નર હતો. જેણે જૈન આચાર્યોને, જૈન સાધુઓને અને જૈનસમાજને પોતાના જીવન ઉપરથી અનેક પાઠો શીખવ્યા, જેણે જૈનશાસન દીપાવ્યું, જેણે જૈન અને હિંદુઓના વૈમનસ્યને બંધું તોટણું દીધું કરી નાખ્યું, અને જેણે જૈનધર્મ, અને જૌહ ધર્મની શાખા નહિ, પરંતુ પ્રાચીન અને પવિત્ર સ્વતંત્ર ધર્મ છે, એવી છાપ વિદ્વાનોના હૃદયપટો પર સુવર્ણક્ષરે કાતરાવી, એ મહાન નરને વીસમી સદીનો નવયુગ પ્રવર્તક કહેવામાં કેજ અણુગણ નથી.

‘ગુજરાત’ના કાર્તિક ૧૯૭૬ના અકમાંથી.

આપની વિદ્વત્તાની રૂપરેખા યુરોપમાં થી થી । કઈ જર્મન, ઇટાલીયન વિદ્વાનોને આપસે જૈનધર્મની શિક્ષા લી થી । જૈનસાહિત્યકે પ્રચારકે બહે હી પ્રેમી થે ।

જૈનમિત્ર, આશ્વિન વદિ ૮-૨૪૪૮

आप इस अमागे देशके उन रत्नोंमेंसे थे जिनका परिचय इस देशको विलायतके जौहरियों द्वारा हुआ । आपकी विद्वत्ता, साहित्य-सेवा, और प्राचीन शास्त्रोंकी खोजके लिये जनपंडितोंने ही नहीं बल्कि अन्यमतोंके विद्वानोंने आपको 'शास्त्रविशारद' और 'जैनाचार्य' की उपाधिसे मूषित किया था । और यूरोपकी ऐसी दो संस्थाओंने आपको ऑनररी मेम्बर बनाया था, जिनमें भारतवर्षके आप दूसरे मेम्बर थे । और आपके बाद अभी तीसरा मेम्बर बनानेका मान किसी दूसरे हिंदुस्थानीको नहीं दिया गया है । यूरोपके पचासों Oriental Scholars ने आपका लोहा माना है । अभी एक मसाला भी नहीं हुआ जब फ्रांसके प्रोफेसर Sylvain Levi एक चेलेकी हैसीयतसे आपके दर्शन करने शिवपुरी पधारे थे । आप शान्ति और प्रेमके अवतार थे । और जो मनुष्य आपके सामने आया, उस पर आपका प्रभाव बिना पड़े नहीं रहा । आपके उठ जानेसे भारतका एक विद्वान् ही नहीं चल बसा, बल्कि भूमंडलके धुरंधर विद्वानोंमेंसे एक की कमी हो गई ।

‘ जयाजीप्रताप ’ ७ सप्टेम्बर १९२२

५

आचार्यजी केवल साधुही नहीं बल्कि संस्कृत, प्राकृत और मागधीके बड़े पंडित भी थे। पश्चिमीय जगत् पर और हिन्दुओंके मनो पर जैनधर्मका सिक्का जमानेका सारा श्रेय आचार्यजीको ही है। जेकोबी, हर्टेल, न्यूमन और टेसीटोरी जैसे कई पश्चिमीय पंडित आपको अत्यन्त पूज्य मानते थे। और प्रो० सील्वन लेवीने तो अभी मृत्युका एक सप्ताह पूर्वही आपके दर्शन किये थे। आपकी स्थापित की हुई कई संस्थाएँ हैं। पर उनमें काशीकी यशोविजय पाठशाला, बम्बईका वीरतत्त्व प्रकाशक मण्डल, भावनगरकी यशोविजय ग्रन्थमाला, पालीतानेका यशोविजय गुरुकुल और महुवाका यशोवृद्धि बालाश्रम मुख्य हैं। वक्ता, लेखक और इतिहास सशोधककी दृष्टिसे आप बहुत ऊँची श्रेणिके पुरुषात्मा थे। आपके अगाध पांडित्यहीके कारण बंगालकी एसियाटिक सुसाइटीने एसोशीएट मेम्बर, तथा जर्मनी एवं इटलीकी ओरोरेंडल और एसियाटिक सुसाइटीने आपको अपना ऑनररी मेम्बर बनाया था। आपने प्रायः सारे भारतवर्षकी पैदल यात्रा की थी। आपके धार्मिक और इतिहास संबंधी ग्रंथोंसे आपकी गहरी चिन्ताशीलताका अच्छा पता चल सकता है। इसमें सन्देह नहीं कि आप एक उच्च कोटीके विद्वान् थे। और आपके चल बसनेसे विद्याके बल पर पूर्व और पश्चिमको एक सूत्रसे बाधनेवाला भारतीय विद्वान् संसारसे उठ गया है, तथा उस हानिकी पूर्ति होना कठिन है।

ता. २२-९-२२

भा. रा. भालेराव.

‘आज’ बनारस

૬

આચાર્યશ્રીએ જૈનસંસ્કૃતિનો બહુ જાડો અભ્યાસ કરેલો. ટેસીટોરી, સિલ્વન લેવી, હર્ટલ ઇ. વિદ્વાનોએ તેમની વિદ્વતા અને મૌજન્યની ખૂબ પ્રશંસા કરી છે. સંસ્કૃત, પાલી, માગધી છત્યાદિ ભાષાઓ પર એમણે માર કાજૂ મેળવેલો.

૫ મી સપ્ટેમ્બર આમ એવડી અગન્યની તારીખ છે એજ તારીખે નીડર પત્રકાર શ્રીમોતીલાલ ઘોષ કૈલાસવામી યયા આચાર્યશ્રીએ પછુ તેજ દિવસે ગ્વાલીયર પાસે ૫૫ મે વર્ષે પોતાનો નશ્વર દેહ તણ અનન્ત અને અક્ષયધામનો માર્ગ સ્વીકાર્યો એવા દેવી પુરુષના આત્માને હમેશાં શાંતિ હોયજ.

‘ તરુણ ગુજરાત ’ ૬. ૧, અંક. ૧

૭

પત્ર છપતે છપતે યહ શોક સમાચાર મિલત હૈં કિ હમારી મૂર્તિપૂજક જૈનસમ્પ્રદાયકે વિદ્વાન્ ધર્મવિજયજીકા આયુષ્ય શિવપુરી રાજ્ય ગ્વાલિયરમેં પૂર્ણ હો ગયા । આપ અપની સમાજમેં એક પ્રસ્રર વિદ્વાન્ ઔર શક્તિશાલી થે । આપને બમ્બઈસે આગરે હસ વર્ષ ચૌમાસા કરનેકે લિયે વિહાર ક્રિયા થા । લેકિન રાસ્તેમેં આપકો રોગને ઘેર લિયા ઔર શિવપુરી આતે આતે આપકે તમાપ શરીર પર સુજન આ ગઈ થી, સો આપ આગરે ન આ સકે । આપ એક વિદ્વાન્ થે । આપકે ઉપદેશસે ગત વર્ષ બમ્બઈમેં कई लाखों रुपयोंका चंदा धर्मप्रचारके लिये उपदेशक तैयार करनेको हुआ था ।

માદ્રપર શુ. ૯, ૧૭૭૯

જૈનપપ પ્રદર્શન—આગરા.

શાસ્ત્રવિદ્યારદ-જૈનાચાર્ય ઓ વિજયધર્મસૂરીશ્વરજીના સ્વર્ગવાસના સમાચાર મુબાઈમાં તેમજ દેશના અન્ય ભાગમાં ફેલાતા ધરતીકપના આચકા જેવા આચકો દેશને લાગ્યો હતો અને મુંબઈ જેવા મોગ ચહેરેનાજ નહિ, પણ નાના ગામોમાં પણ બગ્ગરો, મારકીટો વિગેરે બધ રહ્યા હતાં. મુંબઈમાં ધી જૈન એસોસીએશન ઓફ ઇડિયા, શ્રી વીરચંદ કરમચંદ જૈનલાયબ્રેરીની ઓશીસો, ઝવેરી બગ્ગર, મોતીનો કાટો, કાપડ મારકીટો, ખાડબગ્ગર, દાણાખંદર, વિગેરે અનેક વેપારના બગ્ગરો બધ રહ્યા હતા અને જ્યાં જ્યાં સાધુ મુનિરાજો બીરાજો છે, ત્યાં ત્યાં દેવવદનની ક્રિયા કરવામાં આવી હતી. અમને એ મહાન આચાર્ય સાથે બહુ ઘાડો પરિચય ન હતો, પણ જે થોડા સમાગમમાં અમે તે વીર વિદ્વાન સાથે આન્યા હતા, તે ઉપરથી અમે એટલું તો જોઈ ચક્યા હતા કે તેઓ અસાધારણ વિદ્વાન અને જૈન ધર્મ માટે અસાધારણ ભક્તિ ધરાવનાર શીલમુદ્દ હતા. અને વિદ્વાનોની સોજતમાં તેઓ પોતાનો

જૈન સમાજના સિતારાનો અસ્ત.

અત્યારે સંઘની સ્થિતિ એવી તો છિન્ન લિન્ન અને વ્યાધિગ્રસ્ત છે કે આપણી આ નબળાઈ કહો કે બેદરકારીનો લાભ લઈ જુદાં જુદાં તીર્થો અને પવિત્ર સ્થળોની પવિત્રતા સંકેડામણુમાધી પસાર થાય છે, તેવા અણીના વખતે સંપૂર્ણ લાગવગ અને આત્મબળથી કામ કરી રહેલા શાસ્ત્રવિચારક-જૈનાચાર્ય શ્રી વિજયધર્મસૂરિ એ. એમ. એ. એસ. બી. ગઈ ચૌદશના પ્રભાતમાં શિવપુરી (રેટ ગ્વાનીયર) માં કાળધર્મ પામ્યાના દુ.ખદ ખબર નોંધતાં હૃદય કપે છે.

આચાર્ય વિજયધર્મસૂરિની છુટી છવાઈ સમાજ સેવા, સાહિત્ય પ્રેમ અને દેશદેશાન્તરમાં તેમના જ્ઞાનની પ્રચરણી પ્રભાનો અનુભવ જે તેમના જીવન ચરિત્રમાં દેખાય છે, તે જોતાં એટલું તો કહેવું પડશે કે તેઓ એક અદ્વિતીય પુરુષ હતા અને ખરું કહીએ તો તેમની ખોટ જૈન મમાજને જ નહિ, પણ પાશ્ચાત્ય દેશના જૈન શિક્ષાસોદરોને પણ પૂરાતાં વખત લાગશે.

છેલ્લા બે વર્ષ ઉપરના તેઓશ્રીના મુબઈના આઠમીમંચી તેમની શરીર સંપત્તિ નબળી પડી હતી અને અતે તે પ્રાણુદર નિવડી. માદ્દગીની છેલ્લી અવસ્થામાં તેઓશ્રી કેવળ પથારીવશ થયા હતા. અને ખોરાકમાં દિવસોથી નિત્ય માટે ભાગ્યેજ દશ તોલા દુધ પચાવી શકતા હતા. તેવા ગંભીર પ્રસંગે પણ બ્યારે તેમના કાને ' ભાયખલા, ' અને ' કાંક-રોલી ' ના અત્યાચારનો અવાજ ગયો, ત્યારે તેના રક્ષણ માટે તાકાદિ પગલાં ભરવાને પડકારી ઉઠ્યા અને શિષ્ય પરિવારાદિ સુશ્રુષા કરનાર વર્ગે રોકવા છતાં ' માફ તીર્થધન ' એ ભાવનાને વળગી રહી તેજ વખતે ' ભાયખલા ' માટે મુબઈના ગવર્નરને પત્ર લખાવ્યો. તેમજ

કાંકરેલી માટે ઉદયપુરના મહારાષ્ટ્રા, કુંવરશ્રી, તથા રાજ્યની મહાસભાના સભ્યો ઉપર તારો તથા પત્રો મોકલી આ અત્યાચાર માટે ગુન્હેગારોને ચોખ્ખ સજા થશે, એવો સમ્બારો મેળવ્યો અને ત્યારેજ તેઓ જાપીને મૂતા.

આચાર્યશ્રીની અંતિમ ભાવના આપ્રાના દેરામરનો પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ કરી 'બનારમ' સ્થિરતા કરવાનો અને ત્યાંની મૃતપ્રાય થયેલી પાશ્ચાત્યોને પુનરુદ્ધાર કરવાનો હતો. સમાજના દુર્દૈવે, તે ભાવના પાર પડે, તે પહેલાં તો આપણે આ પ્રભાવક પુરૂષને ઓછ બેમવા માટે કમનસીબ છીએ. તો પણ એટલી તો આચાર્ય રાખીયું કે તેમની અંતિમ ભાવનાને પાર પાડવાને તેમનો શિષ્યસમુદાય તથા શેઠ વીરચંદ દીપચંદ તેમજ શેઠ ગોકળભાઈ મૂલચંદના વારસો ઉજ્જવ આવવા દેશે નહિં.

'તીર્થરક્ષણ'ના તેમના છેલ્લા ઉમંગકાને જીતી લેવાને પણ જન સમાજમાંથી સમર્થ નેતાઓ નીકળી આવે, તે હવે જરૂરનું છે. શ્રીવૃદ્ધિચંદજી માહારાજની પાટને દીપારી રહેલો શિષ્યસમુદાય એકદિલીથી ધારે તો તેમની આ તીર્થસેવાની ભાવના માટે ધણું કરી શકે તેમ છે. શ્રીઆણંદસાગરસુરિ પણ તે તરફજ વિચરે છે. એટલે આ સમય એવો અણીનો છે કે જેમ તિલક મહારાજની રાષ્ટ્રભાવનાને જીતી લેવાને મહાત્મા ગાંધીની સરદારી નીચે વિશાળ સૈન્ય નીકળી પડ્યું, તેમ આચાર્ય વિજયધર્મસુરિની શાસનરક્ષાની ભાવનાને જીતવામાં આપણે આક્રીનો આગળ પડતો વર્ગ એકત્રભાવે બહાર નીકળી આવે, તોજ

સ્થળે સમાજનો શ્રીમાન વર્મ એવું તો અગત્યનું સ્મરણ ક્ષેત્ર વસાવશે કે જેથી મહુમની ઇચ્છાઓ તેજ જગાએ નવી વિભૂતિઓ થકાવીને તેમની દ્વારા પાર પાડી શકીયે.

મહુમનો શિષ્ય સમુદાય બહુ બહોળો અને વિદ્વાન છે. ઉપાધ્યાય શ્રીઈશ્વરવિજયજી, પ્રવર્તક મંગળવિજયજી પન્થાસ શ્રીભક્તિવિજયજી, મુનિશ્રી વિદ્યાવિજયજી, ન્યાયતીર્થ મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી, મુનિશ્રી જયન્ત-વિજયજી આદિ શિષ્યમંડળની અત્યાર સુધીની કાર્યવાહી જોતાં તેઓના તરફથી આપણે ઉત્કટ આશા રાખવાને કારણ છે. ડૉ. એલ. પી. ટેસીટારીએ પણ થોડા વર્ષ અગાઉ આચાર્યશ્રીનું જીવન ચરિત્ર અંગ્રેજીમાં લખતાં જણાવ્યું છે કે-“ તેઓ (આચાર્યશ્રી વિજયધર્મસૂરિ) હમેશાં શુદ્ધિશાળી અને ઉત્સાહયુક્ત શિષ્યોથી મુશોલિત રહે છે. આ શિષ્યોએ તેમની પાસેથી ઉદાર વિચારો અને કાર્યમાં અત્યુત્સાહ ગ્રહણ કર્યો છે. પ્રત્યેક કાર્યમાં તેમને હમણાં મદદ કરે છે. અને વિવેકશુદ્ધિ વડે એવું અનુમાન કરવાને આપણને સ્પષ્ટ કારણ મળે છે કે જ્યારે તેમનું અસ્તિત્વ નહિં હોય, ત્યારે તેમના અસંખ્ય શિષ્યો તેમના કાર્યક્રમને ચિરકાલ પર્યન્ત ટકાવી રાખશે. ”

ડૉ. ટેસીટારીની આ ભાવી ગણતરી ખરી પાડવાનો સમય અત્યારે છે. એટલે જૈનસમાજનું આશાનું એક કિરણ અસ્ત થતા રંડાયા જેવું ન થઈ પડે, તેમાંજ ભાવી સમાજની ગોલા છે, એમ સ્પષ્ટ કહેવાની જરૂર ન હોય.

અંતમાં અમે જૈનમમાજના એક સમર્થ નાયકને શુભાવવા માટે અંતઃકરણથી દિલગીર છીએ. અને સહગતની ચિરશાંતિ પ્રસ્થતાં તેમના શિષ્યસમુદાય અને સમાજની ચિંતામાં દિલસોજીપૂર્વક ભાગ લઈએ છીએ.

ભાવનગર

જૈન

તા. ૧૦ સપ્ટેમ્બર ૧૯૨૨.

હિંદના ઋષિનેા સંદેશ

(કરાચીવાળા સાધુ ટી એલ વસવાણીએ કરાચીના સમસ્ત શહે-
રીઓની શોકસભામા આપેલા બાવણુમાથી)

હિંદુશાસ્ત્રોમા આપણે વાંચીએ છીએ કે જેઓ પર ઇશ્વરની કૃપા
ચાય છે અને જેઓ ઇશ્વરને યરણે જાય છે, તેઓ વીરપુરુષ ચાય છે
વિજયધર્મસૂરિ આવી જનના દેવાથી હતા હું તેમના દર્શનની તક
ગાંધીજી હતા પછી અવજીવ જન્મુ એમના વિષે મેં પહેલું તો એક
અંગ્રેજી માસિકમા વાંચ્યું ધીમે ધીમે એમના વિષે વધુ માહિતી મેળવી
હું છેવટ એમના તરફ આધ્યાત્મિક શા માટે ? પહેલું કારણ તે એ છે કે
તેઓ એક બ્રહ્મચારી હતા જૈનશાસ્ત્રોમા કહ્યું છે કે સાધુનું
મુખ્ય ધન બ્રહ્મચર્ય છે વિજયધર્મસૂરિ પાસે આ ધન હતું.
બીજું એમની પાસે વિદ્યારૂપી ધન હતું એ એક મહાન પંડિત
હતા ધણી હિંદુઓ અને મુસલમાનો એમને આજખના વિદ્યાને
ધન તો એમનામા વિનય હતો હોડી સેલીસમરીએ કહ્યું છે કે
‘ રાજ્ય પ્રકરણમા દિમત એ વિજયની ચાવી છે ’ સાધુ અને ઋષિના
વિજયની ચાવી નમ્રતા છે આ જૈન આચાર્ય નમ્ર, વિનયી અને સાદા
હતા એક સમર્થ પંડિત તરીકે એમણે ધણી ચોપડીઓ લખી હતી.
તેમજ જૈન ગ્રંથમાગાના તેઓ સુપાંક હતા આ ગ્રંથમાગાના

ચલે જોઈએ. હિંદને ખરૂં જ સ્વરાજ્ય મોગવલુ હોય તો રાષ્ટ્રીય પ્રવૃત્તિ જનતાની પ્રવૃત્તિ થઈ પડવી જોઈએ ” એક ગામથી બીજે ગામ પગે ભટકીને ધર્મવિજયસૂરિએ પોતાનો સંદેશ પહોંચાડ્યો હતો કેવા પ્રેમ અને માનની લાગણીથી ગામડાઓમાં એમનો મત્કાર થતો ? સોના ચાદીના પુષ્પોની એમના પર વર્ષા થતી આપણે એમના સ્મરણને ક્યાં પુષ્પો નજર કરીશું ? એમનું સ્મરણ આપણા જીવનને ઉગ્મવે અને ઉન્નત કરે એમ આપણે ઇચ્છીશું.

ચોથું, એઓ એક જાનરદસ્ત સયોજક હતા. જનારસમાં એમણે જૈનકોલેજ ઉઘાડી. કાઠિયાવાડમાં ગુરૂકુલ ઓપ્યું. જૈનસાહિત્ય પરિષદ, પુસ્તકાલય તથા મફત દવાખાનાની તેમણે યોજના ધડી. તેઓ આજે આપણી પાસે નથી ચોપન વર્ષની ટૂંક ઉમરે તેઓ આપણને ત્યજે છે. અખડધામના વાસી થવાને તેમણે ભવરણ જોળવ્યું છે.

તેમણે શું શીખવ્યું છે ? પહેલું, જૈનધર્મની કિમત-જૈનધર્મના ઉદ્ધાર માટે તેઓએ ધણું કર્યું છે. એક હિંદુ તરીકે જૈનધર્મના આધુનિક જીવનમાં મને વધુ શ્રદ્ધા છે. મને ઇસ્લામમાં તેમજ બીજા દુનિયાના ધર્મોમાં પણ શ્રદ્ધા છે અસહકાર આદર્શના કેટલાક અગત્યના પ્રકારને આપણે જૈનધર્મના આચારરૂપ ગણી શકીએ સત્ય, અહિંસા, અને તપસ્યાના સિદ્ધાન્તો આપણે રાષ્ટ્રના રાજ્ય પ્રકરણમાં સક્રિય કરવા પ્રયત્ન કરીએ છીએ. આ ત્રણ સિદ્ધાન્તો પર જૈનધર્મમાં ભાર મૂકવામાં આવ્યો છે ‘ અહિંસા સ્પિર્શન ’ નામના ગ્રંથમાં વિજયધર્મ-સૂરિએ અહિંસા ધર્મની ખિલનટ સારી કરી છે અહિંસાતત્ત્વજ્ઞાનનું શિક્ષણ ન્યાં સુધી દેશને નહિ મળે, ત્યાં સુધી રાષ્ટ્રીય અને આંતર રાષ્ટ્રીય-પ્રશ્નોનું ખરૂં નિરાકરણ અશક્ય છે જનતા માટે માનની લાગણી સિવાય ખરી સ્વતંત્રતા હોષ શકે નહિ અને વિશ્વ માટે પૂજ્યભાવ એ અહિંસા છે. પશુબળ, સુદ્ધ વિગેરે દુનિયાના પ્રશ્નનું

નિરાકરણ નહિ કરે. તેથી તો સવાસ વધુ શુંયમાં પડશે. જેમ અગ્નિથી અગ્નિ હોતવાનો નથી. તેમ અનિષ્ટથી અનિષ્ટ જન્મતા નથી.

ત્રીજું—ધર્મોમાં અરસપરસ મિત્રભાવ. બનારસના મહારાજ સમક્ષ ખુલાસો કરતાં વિજયધર્મસૂરિએ બતાવ્યું હતું કે જૈનધર્મ હિંદુ ધર્મ જેવોજ છે. જુદી જુદી ભતિના તથા કામેના માણસો સાથે એમને મિત્રતા હતી. જુદા જુદા દેશો અને ધર્મો વચ્ચે બંધુભાવનો શું વખત નથી?

ઉદારચરિત દાદીવાળા આ મનુષ્ય પર ઈશ્વરની કૃપા ઉતરી હતી. ગરીબના છોકરાથી માંડીને તેઓ મહાન ધર્મોપદેશક થવા પામ્યા. તેઓ કોઈ સાળામાં ભવ્યા નહોતા. તેમ તેઓએ કોઈ ઉપાધી મેળવી નહોતી, પણ તેઓને બનારસના હિંદુ પંડિતોએ પ્રશ્ન થકને 'શાસ્ત્ર વિચારદ આચાર્ય' નો ઇત્કાળ એનાયત કર્યો હતો. ન્દાનપણમાં ખરાબ ચરિત્રવાળા માણસોનો એમને સહવાસ થયો, અને તેઓ જુગાર રમતાં શીખ્યા. પણ જુગારી આખરે મહાત્મા થયો. એક દિવસ જુગારમાં મૂળચંદ હાર્યો. સંસારની અસારતા પર નેમણે પુષ્કળ વિચાર કર્યો. તે દિવસના જુગારે તેમને માટે ઈશ્વરની કૃપાના દાર ખોલ્યાં. તેણે અખૂટ આંસુ સાર્યાં. ચહેરે છાંડવાનો અને ગુરની શોધ કરવાનો તેમણે ઠરાવ કર્યો. એકાદ ગુર એમને મળી આવ્યા. તેઓ ધર્મશાસ્ત્ર શીખ્યા. એક મહાન સાધુ પંડિત થયા. એમની જીવન વાર્તા આપણને આશાનો સંદેશ મોકલે છે, કારણ કે જે શક્તિઓનો એમણે વિકાસ કર્યો, તે આપણામાંના દરેક જણમાં સુપ્ત પડે છે. આપણે જાગ્રત થઈએ અને હૃદય ઈશ્વરને સમર્પણ કરીએ એટલીજ વાર છે. જનતાને માટે હિંદુ શું ધારે છે, એ જાણીએ એટલીજ વાર છે. આપણે હિંદનાં દુઃખ ઈશ્વરને ચરણે ધરીએ. પોતા તરફ સાચા ગમણે, તો પૂર્વમાં સૂર્યનો ઉદય થાય છે, તેમ હિંદનો પુનઃ ઉદય થશે.

શાસ્ત્રવિશારદ-જેનાચાચું મુનિશ્રી વિજયધર્મસૂરિ

ચાલુ જમાનામાં જૈનધર્મનો પુનરુદ્ધાર કરવા ને તેમાં મુખ્યવસ્થા આણવાને અને જૈનસાહિત્યને પ્રસિદ્ધિમાં આણવાને શાસ્ત્રવિશારદ-મુનિ-મહારાજ શ્રીવિજયધર્મસૂરિ જોટલો પરિશ્રમ અન્ય કોઈએ ભાગ્યેજ ઉઠાવ્યો હશે. બનારસ, એ હિંદુ ધર્મનું મુખ્ય ધામ લેખાય છે. જ્યાં જૈનધર્મ પ્રતિ જોઈએ તેવો આદર કે અનુકૂળતા ન હોવા છતાં અનેક પ્રકારની વિટંબણાઓ અને મુશ્કેલીઓ દૂર કરી તેઓ ખુદ બનારસમાં પોતાના પ્રભાવ અને જ્ઞાનથી જૈનધર્મની પ્રતિષ્ઠા જમાવી શક્યા હતા. અને યશોવિજય પાઠશાળાની સ્થાપના કરવા રેતેહમંદ નીવડ્યા હતા. તેમના જ્ઞાનની એવી સુંદર છાપ ત્યાં પાડી હતી કે તેમની વિદ્વતાથી અને કાર્યથી પ્રસન્ન થઈ વિદ્વદ્વર્ગે તેમને 'શાસ્ત્રવિશારદ'ની ઉપાધિથી આશ્રૂષિત કર્યા હતા. કેવા સંજોગોમાં તે બનારસમાં જઈ વસ્યા, અને ત્યાં અડંગો નાખ્યો, તેની હકીકત ને કાંઈ જાણે તો તેની ખાતરી થાય, કે તેઓ ખરેખર એક અવતારી પુરૂષ હોવા જોઈએ.

તેમનું જીવન વૃત્તાન્ત પણ એક અદ્ભૂત કદાણી રૂપ છે. તે આપણને અન્ય મહાન પુરૂષોના જીવન ચરિત્રોનું જ્ઞાન કરાવે છે. છેક ૧૯ મા વર્ષ સુધી તેમણે તેમનું જીવન તદ્દન સ્વચ્છદ રીતે રખડવામાં ગાળ્યું હતું અને જુગારનો જુરો જાંદ તેમને લાગ્યો હતો. એક વખત જુગારમાં ભારે નુકસાન થયું. તે પછી તરત એમના જીવનમાં મહાન પરિવર્તન થયું. પોતાના વર્તનથી એમને ગ્લાનિ ઉપજી અને તેઓ ધરખાર તથા દંધ ભાવનગર નાસી ગયા. ત્યાં મુનિશ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજીના ઉપદેશથી તેમના જીવન પર ભારે અસર થઈ. અને તેમનું મન દીક્ષા

સેવા પ્રેરાયુ. પણ ગુરુએ મા બાપની સમતિ વિના દીક્ષા આપવા ના પાડી. જેથી તે પાછા મહુવા જઈ મા બાપની રજા લઈ આવ્યા. અને ત્યાર બાદ દીક્ષા લઈ ધર્મવિજય નામ ધારણ કર્યું. પોતે કોઈ પ્રમાણની કેવલણી લીધી નહોતી અને તેમની શુદ્ધિ પણ મદ લાસતી પરન્તુ તે ગુરુ સેવા એટલી શ્રદ્ધા અને ભાવથી કરતા કે, ગુરુ શ્રીવૃદ્ધિ-ચદ્રજી તેમના પર સદા મગ્નુષ્ટ રહેતા અને તેમણેજ તેમના અભ્યાસ માટે વ્યવસ્થા કરી પ્રતિક્રમણનો જે પાઠ કરતાં અન્ય વિદ્યાર્થીને બે દિવસ થાય, તે માટે તેમને મહીનેા થતો, છતાં દૂક મુત્તગ. ગુરુકૃપાથી તેમનું જ્ઞાન-અભ્યાસ બહુ આગળ વધી ગયા અને શાસ્ત્રના વિષયમા પારગતતા પ્રાપ્ત થઈ ન્યાયના વિષયમા તો તેમનેા કાણુ અપાધારણુ હતો વળી ઉપદેશ કરવાની તેમની શક્તિ પ્રજ્ઞાવવાળી અને અસંખ્યારૂ જણાઈ જેથી સન્ ૧૮૯૩ માં શ્રી વૃદ્ધિચદ્રજી નિર્વાણુ પામતા તેમના કાર્યનેા મોજે તેમને શિર આવી પડયો અને અરેખર તેમણે તે કાર્ય દીપાગ્યુ

પણ તેમના જીવનનું અર માર્ય તો જૈનસાહિત્યનું મશોધન અને પ્રમિદ્ધિનું છે યશોવિજય પાઠશાળા સ્થાપી તેમણે જૈનશાસ્ત્રેના અભ્યાસનેા મગ સરન કરી આપ્યો અને યશોવિજય અયમાળા નરી શાસ્ત્રીય પદ્ધતિએ એડીટ કરી જૈન સાહિત્ય વિદ્વાનેા મમક્ષ રણુ કર્યું, જે સર્વત્ર પ્રચલ્યા પામ્યુ છે વળી પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનેાને જૈન સાહિત્યના સંશોધન અને અભ્યાસ માટે પૂરતી મદદ અને મગવક કરી આપી, એક પ્રકારનું સ્વત્ય માર્ય તેમણે કર્યું, જેની કદર પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનેાએ મુક્તકંઠે કરી છે

આપણે આગળ જોયુ તેમ માત્ર સ્વાશ્રયથી તેઓ આગળ વધ્યા હતા અને શાસ્ત્રેના અભ્યાસમા એટલા ઊંડા ઉતરેલા હતા કે જે કોઈ તેમના અથો જુએ, તેમને તેમના માટે પૂજ્યભાવ અને માનની લાગણી

ઉદ્ભવ્યા વગર રહે નહિ. ગયા માસમાજ જર્મન વિદ્વાન હુટ્લ પાસે તૈયાર કરાવેલા ત્રણ અંગ્રેજી ચોપાનીયાં (૧) જૈનશ્વેતામ્બર સાહિત્ય, (૨) પચોપાખ્યાન વાર્તિક-જૂની ગુજરાતી ગદ્યનો નમૂનો (૩) ભરતકલાત્રિશિકા, અમને મળ્યાં હતાં. અને તે પ્રસિદ્ધિનું કાર્ય મુનિશ્રી વિજયધર્મસૂરિજીની સહાયતા વિના બન્યું ન હોત. નવીન પાશ્ચાત્ય વિવેચન પદ્ધતિથી તેઓ પરિચિત હતા અને કેટલાક મંડળોએ તો તેમને માનદસભ્ય નીમી માન આપ્યું હતું વળી જૈન કામ પર પણ તેમનો કાણુ અને લાગવગ બહોળાં હતાં. અને એક ચિખ્ખમંડળ ઉભું કરી તેમણે પોતાનું સમાજસેવાનું કાર્ય બહુ આગળ વધાર્યું છે. તેમના નિર્વાણથી જૈન કામે એક મહાન આચાર્ય અને વિદ્વાન વર્ગે એક પ્રતિભાશાળી આચાર્ય અને શાંતી પુરુષ ગુમાવ્યો છે જે ખોટ પુરાતા વિવેચ થશે.

તેમનું એક વિસ્તૃત જીવનચરિત્ર-આદર્શ-સાધુ-મુનિ વિદ્યાવિજયજીએ લખ્યું છે. તેમજ છટાલીયન વિદ્વાન એવ. પી ટેસીટારીએ એક ન્હાનો લેખ લખેલો, જેનો અનુવાદ રા. હરિલાલ શિવધાને કરી બહાર પાડ્યો છે. હાલમાં મિ. મુનાવાળાએ નામના એક પારસી વિદ્વાને તેમનું જીવનચરિત્ર અંગ્રેજીમાં આપેખ્યું છે, જે જાણીતા કેમ્બ્રીજ યુનિવર્સિટી પ્રેસ તરફથી બહાર પડ્યું છે. એ ત્રણે પુસ્તકો જિજ્ઞાસુએ જોવા જેવાં છે

‘ બુદ્ધિપ્રકાશ ’ સપ્ટેમ્બર ૧૯૨૨

આ મહાપુરુષના અવસાનથી માત્ર જૈનસંઘનેજ નહિ, પણ આખા હિંદુસ્થાનને મહાન હાનિ થઈ છે એમની અપૂર્વ વિદ્વત્તાની સાથે અસાધારણ ઉદારવૃત્તિની મિલકવટ થતાં જૈનપ્રવૃત્તિઓમાં એમણે અનન્ય

બળ આપ્યું છે એટલું જ નહિ પણ, પૂર્વ અને પશ્ચિમની થતી વિચારની આપ લેખાં એમણે મહત્વનો ભાગ ભજવ્યો છે. અભણ, તોફાની મૂળીઆમાં આચાર્ય શ્રીવિજયધર્મસૂરિની પદવી પ્રાપ્ત કરનાર આ પ્રતિ-ભાષાગી ચારિત્ર્યવાન વ્યક્તિનું કાર્યક્ષેત્ર ધણુ વિશાળ અને એમની કૃતિઓ અનેક રૂપા હોવાથી તેમજ તેમનું ચારિત્ર્ય બોધપ્રદ અને મનન યોગ્ય હોવાથી એને કેંક વિસ્તારપૂર્વક આતેખવાની અમારી ઇચ્છા છે

‘ યુજગત ’ (માસિક) આગિવન ૧૯૭૮ નો અંક

૧૩

જૈનાચાર્ય શ્રીમાન્ વિજયધર્મસૂરિ મહારાજનો સ્વર્ગવાસ

આચાર્ય શ્રીવિજયધર્મસૂરિ મહારાજ ધણા લાંબા સમય થયા બીનારી ભોજવી થયા ભાવરા સુ. ૧૪ મગળવારના રોજ ચિત્રપુરી (ગ્વાલીયર) ગામમાં મમાધિપૂર્વક સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે

તેઓશ્રી પ્રાન સ્મરણીય શ્રીવૃદ્ધિચક્ર મહારાજના વિદ્વાન્ શિષ્ય હતા તેઓશ્રીએ સ. ૧૯૪૩ ની સાલમાં હીક્ષા અને ૧૯૫૪ ની સાલમાં સુન્નિપદ લીધું હતું તેઓશ્રી હૃદયના ભદ્રિક અને મીલનમાર હતા બનારસ પાઠશાળાનો જન્મ આપી પોતે વિદ્વતા મેળવવા સાથે બીજા કેટલાક જૈન મુનિશાસ્ત્રે તથા બહુઓને વિદ્વાન્ બનાવ્યા હતા. જૈનકોમ સિવાય છતરચર્ચના વિદ્વાનોના જેમ ધર્મને નિમિત્તે પરિચિત થયા હતા તેમ કેટલાક પાશ્ચાત્ય દેશના વિદ્વાનોના પણ પોતાની વિદ્વતાથી પ્રસિદ્ધ અને પરિચિત થતા જૈનદેશનની કેટલેક અશે માહેની પણ આપી હતી

શ્રીયશોવિજય જૈનગ્રંથમાળા-સંસ્થાનો જન્મ આપી અનેક ઋથો લખી જૈનસાહિત્યની સેવા પણ કરી હતી જૈનધર્મના ઉપદેશક તેમજ પ્રમિદ્ધ વક્તા પણ હતા. આવા એક વિદ્વાન આચાર્ય મહારાજ (મુનિરાજ) ના સ્વર્ગવાસથી જૈનકોમને ખરેખર એક ધર્મગુરૂની ખોટ પડી છે. આ સભા પણ તે માટે પોતાની અત્યંત દિલગીરી જાહેર કરે છે. તેઓશ્રીના પવિત્ર આત્માને અખંડ અનંત શાંતિ થાઓ તેમ પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

‘આત્માનંદપ્રકાશ’ ૧૯૭૮ ના આસોનો અંક.

૧૪

શ્રી વિજયધર્મસૂરિનો અત્યંત ખેદકારક સ્વર્ગવાસ

શ્રીમાન મુનિરાજ શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજના શિષ્ય શ્રી વિજયધર્મ-સૂરિએ બાદ્રપદ સુદિ ૧૪ મંગળવારની મવાગતા ફાા કલાકે શિવપુરી નામના ગ્વાલીયર પાસેના વિમાળ ગામમા લાંબા વખતની માદગી ભોગવીને સ્વર્ગવાસ કર્યો છે. એમનો અભાવ થવાથી જૈનવર્ગમાં એ ખબર ફેલાતા સર્વત્ર અત્યંત દિલગીરી રિસ્તરી છે જૈનસમુદાયમાજ નહિં, પણ સાહિત્યના ક્ષેત્રમાં પણ તેમની ન પુરાય તેવી ખામી પડી છે. શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજનો શિષ્યવર્ગ જ બહોળે ભાગે બહુ નામાકિત નીવડેલ છે; તેમા આ મહારાજશ્રીએ તો શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરે પ્રાશ્નાત્ય પ્રદેશમાં જૈનધર્મ સંબધી ગાન ફેલાવવા માટે વાવેલા બીજને અત્યંત પસંદિત કરેલ છે અત્યારે એ પ્રદેશમાં ઘણા યૂરોપીયન વિદ્વાનો જૈનધર્મ સંબધી શીલોસોદીના જાણનારા તેમજ ધ-ઉક બન્યા છે. અને તે પ્રદેશમા અઢેજ બાપામાં પણ કેટલુ યે જૈન તત્ત્વજ્ઞાન ફેલાવ્યું છે. એ સઘળો આ મહારાજશ્રીનો જ પ્રતાપ છે.

એ મહારાજશ્રી ગૃહસ્થપણમા મહુવા ચહેરના નિવાસી હતા.

સ. ૧૯૮૪ માં શામવચ્છાના પ્રમિદ્ કુટુંબમાં એમનો જન્મ થયો હતો. મગધમાં પામ્યા તારે દીક્ષા પર્વાય ૩૫ વર્ષનો અને વય ૫૫ વર્ષનું હતું મહુવાથી બારનગર આવતાં શાન્તમૂર્તિ શ્રીવૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજનો પ્રસંગ થયો તેમના ઉપદેશથી તેમને વૈરાગ્ય પ્રાપ્ત થયો અને પોતાના કુટુંબની રાજ મેળવીને સ. ૧૯૪૩ ના વૈશાખ વદિ ૫ મે ભાવનગરમાં એ ગુરૂ મહારાજના કાથે તેઓએ ચારિત્ર ગ્રંથનું કથું હતું. ચારિત્ર ગ્રંથનું કથું પછી ગુરૂ મહારાજની વૈયાવચ્ચમા અદર્શિય તત્પર રહ્યા હતા કારણ કે ગુરૂશ્રીનું શરીર વધારે નરમ રહેતું હતું એક દિવસ તેમના વૈયાવચ્ચાદિ ગુણથી પ્રસન્ન થઈને ગુરૂ મહારાજે આશીષ આપી હતી

“ જા બેટા ! અભ્યાસ કર, તું જૈનધર્મનો મોટો નેતા થઈશ ” આ આશીષ અક્ષરશઃ ણી છે

ગુરૂમહારાજ સ. ૧૯૪૯ માં સ્વર્ગવાસી થયા બાદ એમણે વિહાર શરૂ કર્યો હતો અને અભ્યાસ પણ વધારવા માંડ્યો હતો. મનારસ જેવા જૈનનું નામ પણ નહિ સહન કરનારા ક્ષેત્રમાં એમણેજ સ. ૧૯૫૮ માં ‘શ્રીવશોવિજયજી’ ના પાઠશાળા સ્થાપી, એટલું જ નહિ પણ શેઠ વીરચંદ્રભાઈ દીપચંદ તથા શેઠ ગોકળભાઈ મૂળચંદની સહાયથી ખરીદાયેલી અગ્રેજીકોડીવાળા મકાનમાં જૈનધર્મની કોઠી સ્થાપન કરી

એ પાઠશાળામાં અભ્યાસ કરીને ધણું વિદ્વાનો બહાર પડ્યા છે. અને જૈનશામનની ઉન્નતિ કરનારા નીવડ્યા છે.

વિહારાન્કમાં એમણે શાસનહિત માટે ધણું કष्ट સહન કર્યું છે. પુણ્યબળથી અને જ્ઞાનબળથી યુરોપીયન પ્રજામાં ધણું માન મેળવ્યું છે. ધણું તદ્દેશીય વિદ્વાનો એઓ સાહેબની મુનાકાત લેવા આવી ગયેલ છે. દેશી રાજા મહારાજાઓમાં ઠાણી નરેશાદિ ધણું રાજાઓનો પણ પ્રેમ મેળવ્યો છે. ધાર્મિકકાર્યોના સબધમાં એઓ સાહેબને અત્યંત લાગણી

હતી. છેલ્લા છેલ્લા ભાગખલાની જમીનને અંગે અને કાંકરોલીમાં થયેલા તોફાનને અંગે પણ એઓ સહૃદય પ્રયાસ કરવામાં ચૂક્યા નહોતા.

એમનો શિષ્યપરિવાર પણ આગળ વધેલો છે. ઉપાધ્યાય શ્રી ઈદ્રવિજયજી, પંન્યાસ ભક્તિવિજયજી, પ્રવર્તક મંગળવિજયજી, ન્યાયતીર્થ ન્યાયાવિજયજી અને મુનિરાજ શ્રી વિદ્યાવિજયજી તે ખાસ બદાર પડેલા છે. આશા છે કે એઓ ગુરુમહારાજના પગે ચાલી એકમંપથી વર્તી શાસનહિતમાં તત્પર રહેશે, ને સાહિત્યના ક્ષેત્રમાં બનતો ફાળો આપ્યા કરશે.

બનારસ પાઠશાળાને પાછી જાગૃત કરવાનો પ્રયત્ન મહારાજશ્રીએ એાણે સાલજ કરેલો છે. પ્રવર્તકજી વિગેરેને ત્યાં મોકલ્યા છે. એ પાઠશાળા પાછી જાગૃત થાય, અને નવા વિદ્વાનો ઉત્પન્ન કરે એ ઇચ્છવા યોગ્ય છે. અમે એ શુભ પ્રયાસની ફતેહ ઇચ્છીએ છીએ.

મહારાજશ્રીની શુદ્ધિ છેવટ સુધી બહુ સારી રહી હતી. કાળધર્મ 'પ.મ્યા બાદ રાજ્ય તરફના તેમજ શ્રી સંઘ તરફના મોટા સન્માન સાથે અગ્નિસંસ્કારાદિ ક્રિયા કરવામાં આવી હતી. તેમના અગ્નિમંસ્કારના સ્થાનકે રાજ્ય તરફથી તરતમાંજ વિશાલ જમીન બક્ષીસ આપવામાં આવેલી હોવાથી ત્યાં મહારાજશ્રીના સ્મરણાર્થે સ્તૂપાદિ કરવામાં આવશે.

મહારાજશ્રીનું અવમાન થયાના તારહારા બપોર ફેલાતા અનેક સ્થાને દિલગીરીના દુરાવે થયા છે. હિપરાંત અનેક શુભ કાર્યો તેમના ત્રેય નિમિત્તે કરવામાં આવ્યા છે. બાવનગરમાં પણ અઠાઇમહોત્સવ કરવામાં આવ્યો છે. અને મનુષ્યો તથા પશુઓને અનુકંપાદાન આપવામાં આવ્યું છે. અન્યત્ર પણ તેવા શુભ પ્રસંગો બન્યા છે તેના બપોર તથા મહારાજશ્રીનું સંક્ષિપ્ત જન્મચરિત્ર 'જૈન' પત્રમાં પ્રકટ થયેલ છે. તે વાંચવાની ભલામણ કરી એ મહાત્માના આત્માને સાર્થિ મળે, એમ ઇચ્છી આ દૂંક નોંધ સમાપ્ત કરવામાં આવે છે.

‘ જૈનધર્મ પ્રકાશ ’ મં. ૧૯૭૮ નો આશ્વિન અંક.

જૈન આચાર્ય શ્રીવિજયધર્મસૂરિનું અવસાન.

જૈનસંઘ અને શાસનની તેઓએ બળવેલી ઉત્તમોત્તમ સેવાઓ

અનેક શાસ્ત્રોના પારંગત, અનેક મંથોના કર્તા, એક એકથી વધુ ઉપયોગી એવી અનેક શુભ સંસ્થાઓના સ્થાપક, જૈનદર્શનના અપૂર્વ અને વૈજ્ઞાનિક તત્ત્વો તરફ દિગ્દુરધ્યાનનાજ નહિં, પણ યુરોપ અને અમેરિકાના વિદ્વાનોમાં જિજ્ઞાસા પેદા કરનાર અને તૃપ્ત કરનાર, જૈનસંઘની હાજતો સમજનાર, અને તે દૂર કરવા સંગીન અને અસરકારક માર્ગો શોધનાર, જૈનતત્ત્વોનો જગતમાં ફેલાવો કરવા માટે ભગીરથ અને પદ્ધતિસર પરિશ્રમ સેવનાર, સત્યની ખાતર અને સિદ્ધાન્તની ખાતર ગમે તેવા સાધુઓની કે ખુદ જૈનકોમની કે દુનિયાની પણ પરવા નહિ કરનાર, સંઘનહારની બાંધીમ રૂઢીનો બલવાન વિરોધી, જૈનશાસનનો રક્ષક, જૈન-સંઘનો ઉદ્ધારક, છેક છેલ્લા સ્વાસોચ્છવાસ સુધી પણ જૈનકામ અને જૈનધર્મની ઉન્નતિ માટે રટણ કરનાર શાસ્ત્રવિચારક મહાન જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયધર્મસૂરિના મરણથી જૈનોમાં અત્યંત દિલગીરી ફેલાઇ છે. જૈનસંઘ પર આજે આફતોનો તો જાણે એક વરસાદ વરસી રહ્યો છે. અને આવા એક અતિ બારિક અને કરોડકડીના મુરકેલ વખતે આચાર્ય વિજયધર્મસૂરિ જેવા એક અતિ સમર્થ સુપ્રસિદ્ધ આચાર્યના અવસાનથી આ આફતોમાં ઔર વધારો થયો છે. જૈનસંઘને આવા બારિક પ્રસંગે આવા નીડર અને લાભવગવાળા સમર્થ આચાર્યની સેવાઓ શુભાવવાનું બાગ્યેજ પરવડી શકે તેમ છે. આચાર્ય વિજયધર્મસૂરિનું અવસાન જૈનકામ માટે તો ખરેખર એક અસાધારણ આફત સમાન છે. એમાં તો કાંઈપણ શક નથી કે, આચાર્ય વિજયધર્મસૂરિએ, આખા હિંદમાંજ નહિ, પણ સમસ્ત કેળવાયેલી દુનિયામાં જે પ્રતિષ્ઠા અને મોભો સંપાદન કર્યો

છે, તે તેમની અને તેમના વિદ્વાન્ શિષ્યોની વિદ્વતા, વ્યવસ્થિત કાર્યપદ્ધતિનું સંપૂર્ણ જ્ઞાન, સાધનોનો જમાવટ કરવાની શક્તિ, ધાર્મિક સહિષ્ણુતા, અદ્વિતીયશાસનધર્મ, અને અસાધારણ નિડરતાનેજ આભારીછે. જૈનધર્મના આ મહાન્ આચાર્યની વિદ્વતા પર ઇટાલીયન, જર્મન અને અંગ્રેજ વિદ્વાનો ગોથા આકરીત કરી રહ્યા હતા. આખા યુરોપમાં જે મહાન્ સંશોધક વિદ્વાન્ મંડળાયો છે, તેમાંની “ ઓરિયન્ટલ સોસાયટી ઓફ ઇટાલી. ” “ ફાયલ એસીયાટિક સોસાયટી ઓફ બેંગાલ, ” “ સોસાયટી ફોર ઓરિયન્ટલ સ્ટડીઝ ઓફ આયરલેન્ડ. ” “ ફાયલ એસીયાટિક સોસાયટી ઓફ ગ્રેટબ્રિટન ” વિગેરે મહાન્ અને જગદ્વિખ્યાત સંસ્થાઓએ આ મહાન્ જૈનધર્મગુરુને ઓનરરી ફેલો અને એસોશીએટ તરીકેનું માન આપ્યું છે કે જે માન જૈનધર્મ ગુરુઓમાંથી ખીજ કાઢ પણુ ધર્મગુરુ કે વિદ્વાન્ મેળવી શક્યા નથી. એટલુંજ નહિ પણુ આવું અપૂર્વ માન આખા દિંદમાં પણુ થોડાકજ વિદ્વાનો ધરાવે છે. ‘ જૈનધર્મ ’ એ ફક્ત બુદ્ધધર્મની શાખા છે, એવા અનુમાન પર યુરોપીયન વિદ્વાનો દોરવાઈ ગયા હતા. આ વિદ્વાનોમાં સૌથી જાણીતા જર્મન વિદ્વાન્ પ્રો. હર્મન જેકોબી પણુ એક હતા. પરંતુ આચાર્ય વિજયધર્મસૂરિને, પ્રો. જેકોબી ન્યારે રૂગર મળ્યા, ત્યારે લખાણુ વાદવિવાદ ચલાવી પ્રો. જેકોબી પાસે કબૂલ કરાવ્યું કે-“ જૈનધર્મ, એ હુનિયાનો પ્રાચીન અને સ્વતંત્ર ધર્મ છે, અને તે કાંઈપણુ ધર્મની શાખારૂપ નથી. ” પ્રો. જેકોબીએ પોતાનો આ મુધારેલો મત, તે માટેના પ્રમાણો અને આધારો સહિત પ્રકટ કરી હુનિયાના વિદ્વાનોને ખાતરી કરી આપી છે કે-જૈનધર્મ, એ પ્રાચીન અને સ્વતંત્ર ધર્મ છે. આચાર્ય વિજયધર્મસૂરિએ, જૈનદર્શનની આ કાંઈ ઓછી સેવા બજાવી નથી. આજ પ્રમાણે ઇડિયા ઓશીમ-લાયબેરીવાળા જાણીતા અંગ્રેજ સ્કોલર મી. એફ. થોમસ, કે જેઓએ જાણીતા સંસ્કૃત જૈનગ્રંથોના અંગ્રેજીમાં અનુવાદ પણુ કર્યા છે, તેઓને જૈનધર્મના તત્ત્વજ્ઞાનમાં ‘ ત્યાગ અથવા વૈરાગ્ય ’ ની ખાવના પર મૂકવામાં આવેલા

અસાધારણ ભારની અગત્યતાના સંબંધમાં શકે હતો આચાર્ય વિજય-
 ધર્મસુરિએ આ દિશામાં લંબાણ પત્રવ્યવહાર ચલાવી, મી. થોમસને
 ખાતરી કરી આપી હતી કે—“ ત્યાગ વિના સેવા યાને નિષ્કામ સેવા
 દુર્લભ છે જેઓ ત્યાગી નથી, તેઓ નિષ્પૃઠી નથી હોતા. અને
 જેઓને દુન્યવી સ્વાર્થો સાધવાના છે, તેઓ જનતાની નિષ્પક્ષપણે
 સેવા કરી શકતા નથી તેન તેઓને, મૂળ્ય ત્યાગ વિના તેવી સેવાઓ
 કરવા માટે પૂરતો અવકાશ પણ મળી શકતો નથી ” મી થોમસે
 આચાર્ય વિજયધર્મસુરિનો આ ખુલાસો કળૂન ગળ્યો હતો. એમાં તો
 તો કંઈ શકે નથી કે જૈનદર્શનના જ્ઞાનમાં આ મહાન આચાર્યને એક
 સત્તા અજ્ઞાત સ્વીકારવામાં આવ્યા હતા અને ન્યારથી યુરોપના કાઠ

સેવા તો તેઓએ જૈન સંઘના “ સાધારણ ખાતા ” ની પુખ્તી માટે ચલાવેલી નીડર અને અપૂર્વ લડત છે. આચાર્ય વિજયધર્મસૂરિએ ખુલ્લે ખુલ્લું જાહેર કર્યું કે—“ અમુક અમુક આરોગ્ય શ્રીમદ્દે અગાઉથી કરેલા ઠરાવ મુજબ હાલમાં દેવદ્રવ્ય ખાતે જમાં ચાલુ છે, તે આરોગ્ય, જે સંઘ ઠરાવ કરે તો સાધારણ ખાતામાં પણ સંઘ જમે કરી શકે છે, અને સંઘની સત્તા છે. અને સત્તા સમાન ગણાય તેવા જૈનશાસ્ત્રીમાં આવા ફેરફાર કરવા સામે મનાઈ નથી. ”

આચાર્ય વિજયધર્મસૂરિએ આ રત્નત્ર અને નીડર વિચાર કર્યો કે તરત તેઓના વિરોધી કેટલાએક સંધુઓએ, આ મહાન આચાર્યની આ મર્વેથી મહાન અને ઉપયોગી લડત સામે ખળભળાટ કરી મૂકી શ્રીસંઘને આચાર્યશ્રી રક્ષામે ખૂબ ઉરડેર્યો. કેટલાએક ધર્મધેના ધર્મગુરુઓ તો, આચાર્ય વિજયધર્મસૂરિ આવી સૂચના કરવાથી નરકે જશે, અને તેવી જ બીજી મ્લેચ્છ ગાજો, અને અંગત આક્ષેપો પણ કરવાના ધધામાં પડ્યા. પરંતુ આચાર્ય વિજયધર્મસૂરિએ વિરોધીઓના આક્ષેપોની રજ પણ પરવા કર્યા વિના, અનેક લખાણો લખી, અને અનેક પુસ્તકો બહાર પાડી વિરોધીઓના આક્ષેપોના એવો તો સચોટ જવાબ આપ્યો કે આખરે તેઓને શાન્ત થવું જ પડ્યું. જે આ પ્રસંગે, આચાર્ય વિજયધર્મસૂરિ કરતા બીજા કોઈની નબળા પોતી વ્યક્તિ હોત તો જરૂર વિરોધી ધર્મગુરુઓ તેઓને છુદી નાખત, એમાં શક નથી. દેવદ્રવ્ય અનેક મંદિરોમાં પડ્યું પડ્યું મડચા કરે છે, ને અનેક ઠેકાણે ધવાઈ ગયું છે તે બીજા કોઈ પણ ખાતામાં વાપરી શકાતું નથી, એમ જાણવા છતાં અને સાધારણ ખાતાના દ્રવ્યના દરેક ઠેકાણે તંગી છે, અને તે ખાતાને પગબર કરવાની સૌથી પ્રથમ જરૂર છે, એમ કબૂલવા છતાં, આચાર્ય વિજયધર્મસૂરિએ સાધારણ ખાતાની પુષ્ટિ માટે જે વિચારો જાહેર કર્યા, તે વિચારો તોડવામાં શાસનનું રક્ષણ અને

સંધનો ઉદાર છે, એમ તેમના વિરોધી ધર્મગુરુઓ સંધને ઉપદેશવા લાગ્યા. બેચક, સાધારણ દ્રવ્યની આ ચર્ચાને અંત હેવટનો જો કે હજી પણ આવ્યો નથી, તોપણ ‘સાધારણ ખાતા’ની પુષ્ટિ માટેની આચાર્ય વિજયધર્મસૂરિની ઉપયોગી અને કિંમતી લડત જો કે હજી સંપૂર્ણ ફતેહ અંદ થઈ નથી, છતાં તે લડત દિનપ્રતિદિન મજબૂત રૂપ લેતી જાય છે, અને જૈનકામે, આચાર્યશ્રીને જીવતા તો આ લડત માટે ફક્ત જગત જ ધન્યામ આપ્યું છે, છતાં એક વખત જરૂર આવશે કે, જ્યારે જૈન કામ આજના કહેવાતા શાસનરક્ષક ધર્મગુરુઓની વાફાવધી નહિં બોગવાશે, અને આચાર્યશ્રી વિજયધર્મસૂરિ પર આ લડતના મૂળ રોપણ માટે આશીર્વાદોના વરસાદ વરસાવશે. જૈન કામની ઉન્નતિ કે જૈન શાસનનું

શવે, પરંતુ આખરે 'સત્યનો વિજય' નિર્વિવાદ છે. અને વિજય વહેલો કે મોડો થયા વિના રહેવાનોજ નથી, એ પણ ચોક્કસ છે.

‘મુંબઈ સમાચાર’ (દૈનિક)

તા. ૨૫ સપ્ટેમ્બર ૧૯૨૨ નો ખાસ અમલોખ.

૧૬

અહિંસાનો એક મહોટો પ્રરૂપક

મિ. પી. ટી. શાહ, કે જેઓ જૈનલોકલ એસોસીએશનના સેક્રેટરી છે, તેમના હાથમાં આ મતલબનો તાર આવ્યો છે કે—

“ મંગળવારે સવારે સાડા ૭ વાગે આચાર્ય મહારાજ વિજયધર્મ-સુરિએ આ સંસાર છોડ્યો. ”

વીજળીની મારક એસોસીએટેડ પ્રેસ દ્વારા આ ખબર આખા દેશમાં ફેલાઈ. હિંદુસ્થાનની પુરાણી સભ્યતા અને ધર્મોના અભ્યાસીઓ આ સમાચાર અત્યંત ચિંતાપૂર્વક સાંભળશે. વિજયધર્મસુરિ એક વિદ્વાન અને ખરા મહાત્મા પણ હતા. તેઓ ધણે ભાગે જૈન નાયકોમાંના મૌથી પ્રસિદ્ધ હતા. અને પ્રો. યાકોબી, ડૉ. હેર્ટલ, ડૉ. ગેરિનો જેવા વિલાયતી વિદ્વાનો, એમના મિત્રોમાં હતા. એમના સ્વર્ગવાસની ખબર બહુ અકસ્માત રીતે આવી છે. કારણકે થોડા દિવસ પહેલાજ તેઓ પ્રો. લેવી નામના મોટા ફ્રેંચ વિદ્વાન કે જેઓ માત્ર આ મોટા જૈન મહાત્મા અને રોકાવરને મળવા માટે શિવપુરી આવ્યા હતા, તેમને મળ્યા હતા. શિવપુરીમાં સંસ્કૃતમાં કરેલ એમના બાપણમાં પ્રો. લેવીએ, વિજયધર્મસુરિએ સભ્યતાને માટે કરેલા ઉપકારની બહુ પ્રશંસા કરી હતી. ધણા વિલાયતી વિદ્વાનો આ જૈન મહાત્માના સાહિત્ય સંબંધી કામને જાણે છે. અને થોડા વરસ પહેલાં બંગાળની એસિયાટિક સોમાઈટીના જરનલમાં વિજયધર્મસુરિએ લખેલ

એક વિદ્વાત બરેલો નિમધ જાહેરમાં આવ્યો હતો કે જેમાં ઈટાલીયન વિદ્વાન ત્રે બેનોનીશિવિખીએ જાહેર કરેલ યોગશાસ્ત્ર સબધી વિચારોની સમાલોચના કરી હતી જૈનધર્મનો જિર્જોદ્ધાર કે જેવી નિશાનીઓ આપણે આજકાલ ઘણે સ્થળે જોઈ શકીએ છીએ આ જિર્જોદ્ધારની સફળતાને માટે વિજયધર્મસૂરિજીએ ઘણું કામ કર્યું અસાધારણ વફાતા પૂર્વક તેમણે અદ્વિસાનો સંદેશ દ્વર સુધી ફેલાવ્યો અદિત્ય દિગ્દર્શન નામનું તેમનું હિંદી પુસ્તક બહુ પ્રસિદ્ધ છે.

બનારસમાં તેમણે એક જૈન કૉલેજ, અને કાઠિયાવાડમાં એક જૈન ગુરૂકુળ સ્થાપિત કર્યું તેઓએ ઘણા મથોનું સમ્પાદન કર્યું અને એક મથમાળા શરૂ કરી, કે જેમાં ઝોઝામાં ઝોઝા ૭૫ મથો બહાર પાડ્યા છે તેઓ ગુજરાતી અને હિંદીમાં પ્રકટ થતા મામિકો ચનાવતા દતા આવતા ન્હીવારે ખાલિકાદિન હોલમાં એક પબ્લિક સભા કરાચીના રહેવાસીઓ આ મહાત્માના માનને માટે બરશે આ સભાને સફળ કરવા માટે જુદા જુદા ધર્મોના અને જુદા જુદા વિચારના દેશનેતાઓ ભેગા થશે એ એક શુભ નિશાન છે વિજયધર્મસૂરિ બધા માનને યોગ્ય છે એમના આત્માને સનાતન શાંતિ થાઓ.

ન્યૂ ટાઇમ્સ—કરાચી

૧૭

શાસ્ત્રવિશારદ, જગદ્દિખ્યાત જૈનાચાર્ય શ્રીમદ વિજયધર્મસૂરિના અવસાનના સમાચાર સાંભળી સમસ્ત જગતની કેળવાયતી આલમને અને જૈન શાસનને તેઓના મરણથી જે ખોટ મળે છે, તે ખચીત જ પૂરાછ શકે તેમ નથી. આજે જૈનસંઘમાં જૈનશાસનના તારકો અને ઉદ્ધારકોનો ડોળ કરનાર ધર્મ ગુરૂઓની સખ્યા નહાની નથી. પરન્તુ જૈનધર્મના

ઉદ્ધારનો સત્ય અને રામબાણુ માર્ગ શોધનાર, અને ધર્મ ધેલાઓની ધૃધાંજન્ય વિશ્વતાની દરકાર કર્યા વિના નિડરતાથી દર્શાવનાર જૈનસંધર્મા જે થોડા એક ધર્મ ગુરુઓ છે, તેમાં આમાય શ્રી વિજયધર્મસુરિનું નામ પ્રમુખસ્થાને છે.

આચાર્ય વિજયધર્મસુરિની જીવનની મહત્તા અને સવિશેષતા તેઓની અસાધારણ નિડરતા, જાહેર હિંમત, અને કાર્યકુશલતાનેજ આભારી છે, કે જે મહાન ગુણોની વર્તમાન ધર્મ ગુરુઓ અને વૃદ્ધ વિદ્વાન આવકાના મોટા ભાગમાં સંપૂર્ણ ગેરહાજરી છે.

આચાર્ય વિજયધર્મસુરિ તરફથી પોતા માટે જે કાર્યરેખા, ફેરવાતા સમય તરફ આંખ રાખી દોરવામાં આવી હતી, તે કાર્યરેખા જૈનદર્શન તરફ અજૈન હિંદી અને યુરોપીય વિદ્વાનોનું બહુમાન ઉત્પન્ન કરવામાં અને શ્રીસંધની ઇજ્જત પ્રતિષ્ઠા અને કીર્તિને વધારવામાં વિજયવંત પુરવાર થઈ છે. આચાર્ય વિજયધર્મસુરિના હાથે જેટલી સંસ્થાઓ સ્થપાઈ છે, જેટલા ગ્રંથો પ્રકટ થયા છે, તેમાંની ઘણી ખરા સંસ્થાઓ શ્રી સંધની ઉન્નતિ કરનારી નીવડી છે.....

ન્યારે તેઓના હરીફ સાધુઓ સ્વતંત્ર વિચાર સાંભળવા માત્રથી ઘેટાંઓની માફક ધ્રુજે છે, ત્યારે આ વીરકેસરી સ્વતંત્ર વિચારકોને હંમેશા આવકાર આપી તેઓની સ્વતંત્રતાને ઉત્તેજન આપતો હતો. ન્યારે તેઓના વિરોધી સાધુઓ ઉપાશ્રયના ચાર ખુણાની બહાર આવી ઉપદેશ કરવામાં પાપ અથવા આચારભંગ માની રહ્યા છે, ત્યારે આ નિડર કેસરી સહેરોની વચમાં અજૈનોની હજારોની હાજરીમાં જૈનદર્શનની જયઘોષણા કરાવેલો હતો. ન્યારે તેઓના હરીફ સાધુઓ ઉપાશ્રયમાં આવનાર થોડા ભોળા શ્રદ્ધાલુ આવકોને, પૌરાણિક કથાઓ સંભળાવી તેઓને ક્રિયાકાંડમાં ચકચર રાખી સંતોષ માની બેઠા છે, ત્યારે

आ वीरकेसरी वर्तमान जगतभा मत्ता सुमान गयाना यूरोपीयन अने दिदी
विधानेने जैन दर्शनना अपूर्व शानिक तत्वे उपदेशी तेजोनी शक्योत्रु
निवारण करी तेजोनी पामे जैनधर्मनु गडुमान करववाभा भोज मानते
दते ।

जेन १९०३ पुस्तक ६ ६, अ ६ ६

१८

एक जैनाचार्यका स्वर्गवास

दिलचस्प हालात निन्दणी ।

जैनाचार्य श्री विजयवर्मसूजिका मोरवा ९ सितबर रोज
मंगलवार सुबहके ६॥ को स्वर्गवास हो गया । आपका जन्म विक्रम
स. १९२४ में बाठियावाड क महुवा शहरमें हुआ था । आपके
पिताका नाम सेठ रामचद था, जो जातक श्रीमान् भावुर थे और
आपका गृहस्थी नाम मूलचद था ।

आप अभी अठारह-उत्तीस वर्षके थे कि आपको मुनिश्री
वृद्धिचद्रजीका उपदेश सुनकर वैराग्य पैदा हो गया—चुनाचे माता
पिताकी आज्ञा लेकर स. १९४३ में जेठ वदि ९ क दिन भावनगरमें
उन्हीं महात्मा के पास दीक्षा लेली—तब आपका नाम धर्मविजय रक्खा
गया । मुनिश्री वृद्धिचद्रजी, माहुम मुनिश्री आत्मारामजी—आनन्द-
विजयजी के गुरुभाई थे—निन्होंन पञ्जाबमें जैनधर्मको बड़ी उन्नति पर
पहुँचाया ।

श्रीविजयधर्मसूरिने जैनइल्म व अपनकी खोज और उसकी इशा-
अतमें बड़ा हिस्सा लिया है। हिन्दोस्तान, युरप और अमरिकाके
जितने ओरियन्टल विद्वान् जैनधर्म या जैन इल्म अदबके अध्ययनका
शौक रखते हैं, उन सबके साथ आपकी खन व किताबन थी। उनमेंसे
अक्सर तो खुद आकर आपके दर्शनका लाभ उठा चुके हैं। आप
विद्वानोंकी हरतरह मदद करनेको तैयार थे।

आपने सं. १९५८ में बनारसमें एक पाठशाला स्थापित की
जिसमेंसे अनेक विद्वान् पढ़कर निकले। सं. १९६१ में कुंमप्रयागके
स्थान पर भारतके पूज्य लीडर श्रीमदनमोहन मालवीने आपको मंत्रित
किया कि आपभी कुंम पर व्याख्यान दें। चुनांचे आपने एक बड़ा
असरकारक व्याख्यान दिया।

सं. १९६० में आपने यशोविजय जैनग्रंथमाला निकालना
आरंभ किया, जिसमें संस्कृत-प्राकृतके अनेक ग्रन्थ छपे, जिनकी
तारीफ दुनियाके बड़े बड़े ओरियंटल रिसालों और विद्वानोंने
की है, आपने खुद भी कई ग्रन्थ बनाये हैं जिनमें से 'अहिंसा
दिगूदर्शन' बहुत मशहूर है। क्योंकि-इसमें सब धर्मों के सार
"अहिंसा परमो धर्मः" पर बड़ा जोर दिया गया है। आपने
एशियाटिक सोसाइटी बंगाल के लिये श्रीहेमचंद्रकृत योगशास्त्र का
सम्पादन किया।

પ્રકરણ ૧૨ મું

કુછ અસેસે આવ મર્ન દમા મુઠિલા યે । આશિર ઉસી મર્નસે
આપને શરીર કો છોડ દિયા । આપકે શરીર કા સંસ્કાર મહી ધૂમ-
ધામસે હુઆ ।

ઉર્દુપત્ર 'કેશરી' ઢાહોર । ૧૪ સિતંબર ૧૯૨૨

આજ પ્રભાતેતી નોધ છડું 'મતાપ' પત્રમાં પણ છે.

પ્રકરણ ૧૩ મું.

ભારતીય વિદ્વાનોના અભિપ્રાયે.

મહુમ શાસ્ત્રવિશારદ જૈનાચાર્ય શ્રીવિજયધર્મસૂરિ એસોસીએટ પ્રોફેસર એસીયાટિક સોસાયટી બેંગાલ, આમે એસીયાટિક સોસાયટી ઇટાલી; અને આ મે. જર્મન ઓરીએન્ટલ સોસાયટી.

મહુમ સૂરિજી જળરા વિદ્વાન હતા અને તમામ મનુષ્યો તરફ અત્યંત વિવેકી હતા. તેઓ હિંમતવાન અને પ્રામાણિક હતા તેઓની ફરજોને યોગ્ય અદા કરવામા તેઓ નિશ્ચલ હતા. મારી માન્યતા મુજબ તેઓ હિંદુસ્થાનના સર્વોત્તમ જૈન વિદ્વાનોમાના એક હતા ઉપરની હકીકતની તેઓના કાર્યો સાક્ષી પુરે છે. જૈન બાપા અને સાહિત્ય મળધી તમામ બાબતોમા તેઓનો અભિપ્રાય અમુલ્ય હતો. તેઓના અવસાનથી આવી પડેલી ખોટ ન પૂરી થકાય તેવી છે. તેમનો આત્મા શાંતિમાં વસે.

૨૪ સુખીઆ સ્ટ્રીટ

કલકત્તા

બીમલચરણ લો

૨

જો કે મને જૈનાચાર્ય શ્રી વિજયધર્મસૂરિને જોવાની તક મળી નહોતી, છતાં હું તેઓને પત્રવ્યવહારથી જાણુતો હતો. તેઓના મતની સાથે એકતા ન હોય એવા ઉપર પણ આકર્ષણ કર્યા વિના ન રહે, તેવા તેમના સાદા પત્રોમા જાદુ હતો તેઓની વિદ્વતા, ઉત્સાહ, અને સર્વ ઉપરાન્ત તો કોઈ પણ પ્રકારના કદાચદથી રહિત તેમના મનની વિશાળતા ધણી જ ચિંતાકર્ષક હતી અને ફક્ત હિંદુસ્થાનમા જ નહિ, પરંતુ યુરોપના જુદા જુદા દેશોમા, તમામ દિશાઓમાથી મિત્રો અને પ્રશંસકો ઉપર વિજય મેળવતા હતા. યાનના ફેલાવા માટે જેઓનો શ્રમ

પ્રકરણ ૧૩ મું

ધ્રુપો નથી રહ્યો, તેવા તેઓ અને તેમના મુખ્ય શિષ્ય શ્રીઉદ્રવિજયની સાથે પત્રવ્યવહાર કરવામાં હું હમેશાં મને માનારહ થયેલ ગણતો હતો.

હીરાલાલ

નરસિંહપુર,

૨૧-૧૦-૨૨

ઉપયુટી કમીશનર

નરસિંહપુર ડીસ્ટ્રીક્ટ.

C. P.

૩

મહુમ શાસ્ત્રવિશારદ-જૈનાચાર્ય મદારાજ વિજયધર્મસૂરિની મુલાકાતનો પહેલો પ્રસંગ, ત્યારે તેઓ પથારીવશ હતા, ત્યારે મને મળ્યો હતો. શારીરિક દુઃખ હોવા છતાં તેઓની શાંત અને ગંભીર મુખપ્રતિભા મારા ઉપર મજબૂત છાપ પાડી હતી તે તેજસ્વી અને અસરકારક ચહેરા ઉપર જોવામાં આવેલી શાંત ગંભીરતા હું કેાઈ દિવસ વિસરી શકીશ નહિ. હું તેઓની સાથે થોડો વાર્તાલાપ કરી શક્યો હતો, પણ તે તેની વૃદ્ધતામક ધર્મ ઉપરની વાતોમાં જરૂર આવવું જોઈ જાન, વિશાળશુદ્ધિ અને અસરકારક શક્તિનું જ્ઞાન કરાવવાને મને પુરતાં હતાં. તેઓ હવે રહ્યા નથી, પણ મને મરોહન કાર્યમાં પુસ્તકો પુરાં પાડીને

હું બ્રાહ્મણ ' જો તારે પરિપૂર્ણ માધુષ્યાની મત્સ્યમૃત્તિ જેવી હોય, તો મદાન વિજયધર્મસૂરિ પાસે જા.

હે ક્ષત્રિય ' જો તું કોઈ બળવાન યોદ્ધાની શોધમાં હો, તો હું તને વિજયધર્મસૂરિ, કે જેઓ મનુષ્ય જાતિના સર્વથી બલવાન શત્રુઓ-રાત્ર અને દ્વેષ-ને જીતનારા છે, તેઓનું નામ આપીશ.

હે વૈશ્ય ! જો તારી ઇચ્છા સર્વોત્કૃષ્ટ સપત્તિવાન પુરુષને જોવાની હોય, તો તું વિજયધર્મસૂરિ, કે જેઓ સમ્યક્જ્ઞાન, સમ્યક્દર્શન અને સમ્યક્ ચારિત્રશી સૌથી સ્વચ્છ અને મજીર કિરણોમય તથા અમૂલ્ય રત્નવાળા છે, તેઓની આગળ ઉભો રહે.

હે શૂદ્ર ' મેવાધર્મ તે શી વસ્તુ છે, તેનું તને હજી યથાર્થ જ્ઞાન ન થયું હોય, તો મનુષ્ય જાતિના ખરા નમ્ર અને નિઃસ્વાર્થ મેવક મદાન વિજયધર્મનું અનુકરણ કર.

પ રવામચરણ મુકરજી સ્ટ્રીમ

કોનામર (દુમણી)

જે ગાય, ૨૩-૧૦-૨૨

હરિસેલ બટ્ટાચાર્ય

એમ. એ. બી. એન.

મોટા સાધુપ્રરૂપ અને વિદ્વાન્ શાસ્ત્રવિશારદ-જૈનાચાર્ય શ્રીવિજય-ધર્મસૂરિજી, કે જેઓ થોડા વખત પહેલાં અમારી વચ્ચેમાંથી ગયા છે, તેમના તરફનું મારું બહુમાન અને ભક્તિ જાહેર કરવાનો પ્રસંગ મળવાથી હું બહુ ખુશી થયો છું.

જે સેવાઓ તેમણે પોતાના સમાજની કરી છે, તે બહુમૂલ્ય છે, હિંદુસ્થાનના તેમજ બાહ્યરના અન્ય ધર્મના સમાજોને જૈનધર્મના સિદ્ધાન્તો સમજાવવામાં, અને જૈનધર્મના સિદ્ધાન્તોને યથાર્થ સ્વરૂપમાં સમજાવવામાં આડી આવતી ગેરમંજુલીઓ ખુલ્લી કરવામાં ચાલુ જમાનાની બીજી કોઈ પણ વ્યક્તિ કરતાં તેમણે વધારે કર્યું છે. તેઓના ઉપદેશદ્વારા જાહેર પ્રજાના કલ્યાણ માટે કેટલીક સંસ્થાઓ હયાતિમાં આવી હતી. અને દસ્તલિખિત પ્રતોમાં રહેલ ખજાનો જાહેર પ્રજાને લબ્ય કરવાને જુદા જુદા ઉપયોગી વિષયો ઉપર ગંજ્યાખંધ પુસ્તકો બહાર પાડવામાં આવ્યા હતાં. સાચા મનુષ્ય, ઉપદેશક અને આધ્યાત્મિક નેતા તરીકે તેઓની ગમે તેટલી સ્તુતિ કરીએ છતાં અતિશયોક્તિ નહિં કહી શકાય. તેઓનું જીવન વર્ષો પર્્યંત તેઓનું વ્યાખ્યાન સાંભળવા માટે એકઠા થતા મનુષ્યને દિશાસો અને ઉત્તેજનનું ઉત્પત્તિ કારણ હવું. તેઓમાં તે ગુણો ધણા સુવિશેષપણે પ્રાપ્ત થયા હતા કે-જે ગુણો, કોષપણ વ્યક્તિને પોતાના ઋમુક સમાજની હદની પેલીપાર લઈ જઈ શકે છે. અને સર્વને માટે ખાતરિક પ્રેમ અને સત્કારનું કારણ થઈ પડે છે.

૨૬ આમહસ્ટ રટ્ટીટ.

કલકત્તા.

ડૉ. નરેન્દ્રનાથ દોલ

जैनाचार्यः श्रीविजयधर्मसूरिः ।

सत्स्वप्यन्येष्वनेकेषु आचार्येषु वर्तमानेषु च प्रत्युत्पत्तेषु च तत्र भवता श्रीविजयधर्मसूरीणा तथैवासीत् किञ्चिदस मान्य वैचक्षण्य शास्त्रे. वैचित्र्य च मधुरिममय चारित्र्यस्य, यद्धि पूर्वं न केनचिदाद्यो-
क्ति, नवा केनाप्याकर्णितम् । न क्वल प्राच्येष्वेव, अपितु प्रतीच्ये
ष्वपि भूभागेषु तैस्तैरुगायैरनारत प्रचारितवद्भित्तैर्जिनशासन निर्वर्त्तिन
किञ्चिदपूर्वमेव कल्याण भारतस्य, बडादिनाकृत्य प्रेम्णा सम्मेलिताश्च
विद्वान् प्राच्याश्च प्रतीच्याश्च, किं बहुना, कृतैर्यत्करणीय यतिजनस्य ।
दर्शनीयमनुसरणीय चैतन्मूर्तीनामन्येषाम् । ईदृशेषु चान्धार्येषु साम्प्रत-
मस्माकपधन्यतया भागधेयविपर्ययसैनैव वा भारतस्य स्मरणीयतामुपगतेषु,
निरन्तरमिदमेव नोदयमान मनसि समुदेति यत् सर्वथा हता हन्त सुम-
नता, नि शरण जिनशासन, निरवलम्बा जिनसरस्वती, मुषितं चैतद्
वराक भारतवर्षम् ।

श्रीविष्णुशेखर मठारचार्यः

शान्तिनिकेतनस्य ।

शास्त्रविशाह—जैनाचार्य श्रीविजयधर्मसूरे निषनयुतमाकृत्य
निरतिशयसन्तापसमूहेन पीडितमभव मे मन । आचार्यमहोदया अती-

વૌજતહૃદયાઃ અનેકશાસ્ત્રજ્ઞાનપારગામિનશ્ચાસન્ । તેષાં વિદ્યાવ્યાસદ્ભઃ
શિક્ષાપ્રચાર સમભિયોગઃ સંસ્કૃતપ્રાકૃતભાષયોર્નેપુણ્યાધિકારશ્ચ વિશાલતરઃ
આસીત્ । લોકહિતાકાંક્ષયા તૈઃ કૃતાનિ નાનાનુષ્ઠાનાનિ તેષાં હૃદયૌ-
દાર્પ્યં પ્રકટી કુર્વન્તિ । નૂનં તેષાં શ્રદ્ધાસ્પદાનાં તિરોમાત્રેન ભારત્યા
મરતમૂમેશ્ચ મહતી હાનિઃ સજ્ઞાતેતિ વિનિશ્ચિનોતિ ।

કાર્તિક શુક્રા

પૌર્ણમાસી

વિ. સં. ૧૯૭૨

દ્વિવેદી મહાવીરપ્રસાદઃ ।

પ્રકરણ ૧૪ મું

પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોના અભિપ્રાયે.

જેની ખોટ માટે અત્યારે આપણે વિલાપ કરીએ છીએ 'તે મહાન જૈનાચાર્યજીવન' જીવનવૃત્તાંત ઇટાલીયન ભાષામાં સૌથી પહેલીવાર લખનાર સંસ્કૃત અભ્યાસી તરીકે મને, તે અસાધારણ વ્યક્તિ, સંત, લેખક અને ધર્મનો ફેલાવો કરનારની યાદ કરવા છે. તેઓના ઘણા ગુણોથી, હિંદુ-સ્થાનની સમસ્ત જૈન પ્રજાની અંદર સર્વોત્તમ પદવીને માટે તેઓને હકદાર ગણ્યા હતા, એક વિદ્વાન તરીકે તેઓ જૈન અને પશ્ચિમના વિચારોના ખરા મધ્યસ્થ તરીકે ગણી શકાય; કારણ કે તેઓ પશ્ચિમની ચોક્કસ પદ્ધતિના પ્રશસક હતા અને પોતાની સપ્રમાણ શિખામણની કિંમતી સહાયતા અને લેખોની આપ લે વડે તેઓ યુરોપના જૈનધર્મના અભ્યાસીઓને મદદ કરવાને નિરંતર તત્પર હતા. આપણે ફક્ત એક પવિત્ર મનુષ્યજ નહિ, પરંતુ અદ્વિતીય અસરકારક સત્તાધારી તરીકે તે મુનિ તરફ જોવાને ઘણા વખતથી ટેવાયલા જૈનધર્મવેત્તાઓના મધ્યમાંથી એક પ્રસિદ્ધ વિશાળ મગજના વિદ્વાન પણ આપણે જોઈએ છીએ.

પીઝા (ઇટાલી)

બેલોની ફિલીપ્પી

૧૬-૧૧-૨૨

જે સાધુપુરુષના સ્મરણમાં આ મદિર બંધાયું છે, તે, મનુષ્યજાતિના ઉપકારક અને સમ્યક્તા તથા જ્ઞાનના પ્રચારક શ્રીવિજયધર્મસંરિજ્ઞને મારો નમસ્કાર થાઓ.

તેમની નજીકમાં રહેલા લોકોને માટે તેઓ એક તેજસ્વી ચંદ્રમાની માફક હતા, કે જે પોતાના ઉદાર હૃદયી પવિત્ર અને સર્વવ્યાપી દયા-ભાવથી બધા પ્રાણીઓને શીતલતા અને ઉપદેશ તથા શોષણોલ સંબંધી કાર્યોદ્ધાર પ્રકાશ પહોંચાડતા હતા. અને એમનાથી દૂર રહેલા અમે કે

પ્રકરણ ૧૪ મું

જેઓ કલેશરૂપી સમુદ્ધમા બ્રમણ કરીએ છીએ, તેઓને એક દ્રુવતારા સમાન હતા, કે જેને જોવાથી અમારા હૃદયમાં શાન્તિ અને દરતા પ્રવેશ કરતા હતા. અને અમને દિશાસૂચક યતા હતા

૩

હું કહી શકું છું કે હું આ અખિન વિશ્વની અદર તેમના જેવી ખીજી ગભીર વ્યક્તિને નથી મળ્યો. ન્યારે હું હિંદુસ્થાનમાં આવ્યો, ત્યારે હું તેમના નામ અને કામ માથે પરિચય પામ્યો હતો. અને જે વખતે હું તેમની માનવતી મુલાકાત લઇ શક્યો હતો તે વખતે, જો કે તેઓ મૃત્યુને વશ થઇ પડેના જણાતા હતા, તો પણ, જે માણસનાં સ્વપ્ના મને આવ્યા કરતા હતા, તે માણસને—તે નમુનેદાર મુનિને હું મારી દષ્ટિ મગ્નુષ્ય જોઈ શક્યો હતો. શારીરક વેદનાથી પીડાતા છતાં, તેઓએ મને ગભીર અને મધુરહાસ્યથી સ્વાગત આપ્યું હતું તેઓના મુખમાંથી નિકળતા ઉમદા શબ્દો અને કોઇ પણ મારા ધર્મના મત અને માન્યતા તરફ સંકળીતતા, માન, અનુકંપા, અને સ્નેહ ધારણ કરવાની ફરજને પ્રદર્શિત કરતા સ્વાધ્યાદો ચર્ચિતે ચલ્લિમન... મ્લોકના પ્રૌઢ ખુલાસાને હું કદિ પણ વિસરી શકવાનો નથી. જો કે તેઓ અભ્યાસ માટે બહુ લુગ સમય અચાવી શક્યા હતા તો પણ એક વિદ્વાન તરીકે તેઓ સ્પષ્ટ રીતે વિસ્મયકારક હતા, જૈનસમાજમાં કોઇ પણ માણસ તેમનાથી જાંચી રિયતિ પ્રાપ્ત કરી શકે તેમ નથી

હેનોઈ સીસ્વન લેવી.

મારા લક્ષ્ય માટે તેઓ પ્રસન્ન દષ્ટિ રાખતા. અને આ પ્રમાણે તેઓની મર્વોત્તમ વિદ્વતા અને વિશાળ જ્ઞાન વડે તેઓ જૈનધર્મના કોષ પશુ અભ્યાસીને કિંમતી સહાય રૂપ થઈ પડતા.

તેઓની સહાય માટે આચાર્ય અને તેઓના શિષ્યોની હું બહુ આભારી છું.

૫-૧-૨૩

હેલન, એમ, જ્હોન્સન.

૫

વિજયધર્મસૂરિ, તે એવા માણસ હતા કે પોતે કંઈન અને સતના વિચારોનું આચરણ કરતા હોવા છતાં પણ અન્યથા પ્રદર્શિત કરવામાં આવતા જિંદગીના આનંદને તેઓ ધક્કારતા નહિ. તેઓના વિશાળ જ્ઞાને તેમને તેઓના શિષ્ય સમુદાયને પ્રશસ્ત નેતા બનાવ્યો હતો. અને તેઓના નિર્મળ અને માયાળુ હૃદયથી તેઓ અમારો ઉચ્ચ અભિપ્રાય મેળવ્યા વિના કદિ પણ રહી શકતા નહિ. તેઓની સર્વવ્યાપી હલાહલમાં તેઓ મિત્ર-શત્રુ અને પૂર્વ પશ્ચિમના દેશોમાં બેઠને અવકાશ આપતા નહિ, ઉલટું, તેઓ માત્ર એકજ વિશાળ અને બેદ વિનાનું જમત જાણતા હતા, કે જે જગત સાચી મહેરબાની તરફની મદદની રાહ જૂએ છે, એક વિદ્વાન તરીકે તેમની કીર્તિ અને તેઓનું ઉમદા વ્યક્તિત્વ એટલી જ આ-ધરમે પહોંચેલ છે, કે તેનાં કિરણો સમુદ્રની પેલીપારથી પ્રકાશે છે અને

મહુમ જેનાચાપના મહવાસમા હુ પહેલીવાર આ-ચો ત્યારે મત્યના સંગોધન નિમિત્તે તેઓની દીર્ઘ અવનોકન શક્તિ અને હૃદયની સરળતાએ પહેલીજવાર મારા ઉપર અસર કરી હતી. તેઓને ચોક્કસ ખાતરી હતી કે મત્ય એમજ છે અને ચાતિ કે દેશની જિન્નતાની ગણુના કર્યા વિના પ્રત્યેક ઉત્સાહી માય મરનારને તેઓ પોતાની સાથે કામ કરનામા ઉત્તેજન આપતા આ પ્રમાણે તેઓ પૂર્વ અને પશ્ચિમને જોડનાર સજીવ સાકળ રૂપે ચલા છે અને તેઓના ચારિત્રની ઉચ્ચતા અને નિર્મળતાને લઈને તથા નજી તેમજ દૂરના મિત્રો તરફ અર્પવામા આવતી વાદિક સદ્ધાનુ ભૂતિને લઈને આ મનધીઓ ઉપર તેઓએ અગત પરિચરનો ઉમેરો કર્યો હતો અને તે તેઓની જિદગી બાદ કાલમ રહેશે સર્વ ઉપરાન્ત પૂજ્ય તીથ કરોધી પ્રરૂપવામા આવેલ સાશ્વતા ધર્મના તેઓ હૃદયના અનુયાયી હતા.

યોજનામાં તેઓના નિરંતર શ્રમથી સમાજને નવું બળ આપવામાં આવ્યું હતું. તેઓના સહાધ્યાયીઓને ઉત્સાહરૂપે થઇ પડેલ તેઓનો દાખલો તેમના વારસોને વારસારૂપે પ્રાપ્ત થયેલ છે.

જાન્યુઆરી ૧૯૨૩

એફ. ડબ્લ્યુ. થોમસ.

૮

ધર્મવિજયસુરિ સૌથી મોટા વિદ્વાનોમાંના એક હતા. અને તે ઉપરાન્ત હિંદુસ્થાનના સર્વાત્તમ સાધુઓમાંના એક હતા. પોતાના સ્વધર્મોનાજ નહિ, પરંતુ પૂર્વ અને પશ્ચિમના સંખ્યાબંધ વિદ્વાનોના પશ્ચુ તેઓ માન્ય અને પૂજ્ય હતા. અને તે વિદ્વાનોનાં કાર્યોમાં ઉત્સાહ આપવા ખુશી થતા; તેમજ જ્યારે જ્યારે તેઓને તેમની મદદની અને શિક્ષાની જરૂર હોય, ત્યારે ત્યારે તેઓ અત્યન્ત ઉમદા અને ઉદાર દિલથી સહાય કરતા જૈનમતિદાસ અને જૈનસાહિત્ય ઉપર તેઓના કરતાં વધારે પ્રકાશ બીજા કોઇ વિદ્વાને પાડેલ નથી. માતૃભાષાના પુરાણા મૂળના પશ્ચુ તેઓ પ્રકાશક હતા. તેઓએ રૂઝ્કો સ્થાપી હતી. અને તેઓની અમૂલ્ય જિંદગી, જે બધું સત્ય, ઉચ્ચ અને સાફ છે, તેની સેવાઓમાં અર્પી હતી. તેમના અવસાનથી વિશ્વના પ્રત્યેક ભાગમાં ધણા મિત્રોને અસહ્ય દુઃખ થયું છે. આ માનુષી સંસારના તેઓના જીવન દરમિયાન તેઓ કઠિન તપશ્ચર્યામાં અને તદ્દન અકિંચનસ્થિતિમાં રહ્યા હતા. એમ ઇતાં સાંસારિક નાશવંત કાંઇ પણ ધન કરતાં વધારે મૂલ્યવાન ધન, જેઓને તેમના પરિચયનું સદ્ભાગ્ય પ્રાપ્ત થયું હતું, તે સર્વને બક્ષવાને તેઓ ટેવાયલા હતા. તેઓ આપણા સર્વને માટે આદર્શરૂપ હતા. તેઓ દેવલોકમાંથી તેમના સમાજને અને તેમના સર્વમિત્રોને આશીર્વાદ આપવાનું ચાહુ રાખે.

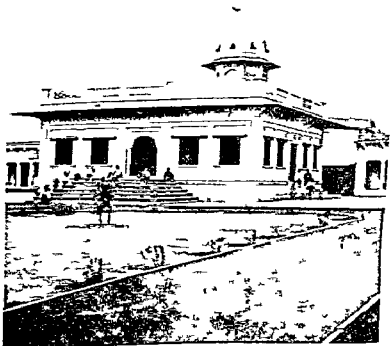
લીપ્ઝિગ, જર્મની.

ડૉ. યહોનિસ હટ્થ,

પ્રકરણ ૧૫ મું.

સમાધિ મદિરની પ્રતિષ્ઠા સમયનાં બાધણો.

श्री विजयधर्ममूर्ति-महाधिभट्टि-
शिवपुरी

ગ્વાલીયર સ્ટેટમાં આવેલા શિવપુરીમાં

શ્રીવિજયધર્મસૂરિનું સ્મારક

જગતપ્રમિદ્ધ મહાન જૈન વિદ્વાન

(જગ્યાજી પ્રતાપ)

પરમાત્મા શિવજીનું પ્રિય સ્થાન શિવપુરી, કે જે હમણાં ગ્વાલીયર રાજ્યની ગરમીના દિરમોની રાજ્યધાની અને સેનિટેરીયમ છે, આ શિવપુરીમાં છેલ્લા મદીનામા વિજયધર્મસૂરિ નામના સ્વર્ગવાસી જૈનમહાપુરુષ અને વિદ્વાનની મૂર્તિની પ્રતિષ્ઠા પ્રસંગે એક મહત્ત્વ અને કોષ્ઠ અપેક્ષાએ અદ્વિતીય ક્રિયા કરવામાં આવી હતી. સ્વર્ગવાસી મહાત્મા પ્રત્યે માન જતાવવા હિંદુસ્થાનના ગિન્ન બિન્ન પ્રદેશના રજામીઓ પરસ્પર માથે સ્પર્ધા કરતા હતા, એટલુંજ નહિ. પરંતુ પાશ્ચાત્ય દેશોના કેટલાક પ્રમિદ્ધ પ્રતિનિધિયો પણ આ ક્રિયામાં જામ થેલા આન્યા હતા. પાશ્ચાત્ય અને પૂર્વદેશીય લોકો, જૈનો, હિંદુઓ અને પારસીઓ, કે જેઓ, જો ખરેખર જોઈએ તો એકજ મત્યને જુદા જુદા ઉપાય દ્વારા શોધ છે, તેઓ મધા, આ રમણીય સ્થાનના ભેગા થયા હતા.

જે સ્વર્ગવાસી અનગાર જૈન વિદ્વાન, જે જે દેશોમાં પગે ચાલીને પધાર્યા હતા, ત્યાં ત્યાં તેઓ લોકોના હૃદયોમાં ધર માધતા જતા હતા, તેઓ પોતાનું શાશ્વત ધર બધાવવા માટે અને એ વડે શાશ્વત સંબંધ કરવા માટે શા કારણે શિવપુરી આવ્યા હતા તે જાણવું મુશ્કેલી વાળું નથી જો કે તેઓ જૈનધર્મના અનુયાયી હતા, છતાં તેઓ ખરેખર, જેટલા સત્ય ધર્મો દુનિયામાં છે, તેના ચાહનાર, પ્રશંસક અને ઉપદેશ

દતા. જેની સાક્ષી વિવિધ બાબાઓ, ધર્મો અને સાહિત્યમાં તેઓએ જે અભ્યાસ કર્યો હતો, તેજ પૂરે છે. એમને માટે શિવપુરી કરતાં એક વધારે સુંદર સ્થાન ન મેળવી શકાયુ હોત. જે બધા ધર્મોને ચાહનારનું શરીર ન્યા માત્ર એક અથવા બે ધર્મોનું કેન્દ્રસ્થાન હોય, આવા સ્થાનમાં રહે, એ યોગ્ય ન ગણાત

મહારાજ સિધિધાની ઉદારતા, અથવા જે વધારે ન્યાય-યુક્તતાથી જોવીએ તો એમનો બધા ધર્મોના મંત્રધના જે પ્રેમ હતો, તે અત્યંત પ્રસિદ્ધ છે. એ મંત્રધી વધારે કહેવાની જરૂર નથી માત્ર એટલું કહી શકું છું કે જે સમાધિમંદિર તેઓએ શિવપુરીમાં પોતાના માણથી માટે બનાવ્યું છે, તેના કમ્પાઉન્ડમાં મુસલમાનોની એક મસજિદ છે. ત્યારે રાજ્યની રાજ્યધાની એવા લરકરના પોતાના મહેલની પામેજ બધાએ ધર્મોના પવિત્રસ્થાનો પાસે પાસે છે. જેમકે ગોપાલમંદિર, અહમદશરી મસજિદ, યિઓમોરિક્ત લોજ, શ્રાગુરદારા અને ક્રિશ્ચીયોનાનું ચર્ચ વિગેરે. આ જૈનમહાત્માના છેલ્લા મુકામ માટે એવું સ્થાન પસંદ કરવામાં આવ્યું છે કે-જે ખાસ પ્રશ્નમાં કરવા લાયક છે. જે પ્રેમ સ્વર્ગવાસી મહાત્મા દુનિયાના અમસ્ત ધર્મો ઉપર રાખતા હતા, તે પ્રેમને માટે આ ઉપયુક્ત બાબત સ્પષ્ટ પ્રમાણબૂત છે

જે રમણીય જગા નામદાર મહારાજ સિધિયા તરફથી બેટમાં મળી હતી, તેના ઉપર એક શામયાનો ઉભો કરવામાં આવ્યો હતો કે ત્યા સ્વર્ગવાસી મહાત્મા પ્રત્યે અત્યંત પૂજ્ય શુદ્ધિ રાખનાર બક્ત લોકો બેગા થયા હતા. પુરૂષો અને સ્ત્રીઓ, હિંદુસ્થાની અને યુરોપીયનો, ધના-દયો અને ગરીબો, મોટા હોદ્દેદારો અને સાધારણ લોકો નિગેરે બધા ત્યાં મોજૂદ હતા. બધા દિવસે સૂધી ત્યાં પવિત્ર ક્રિયા ચાહુ રહી હતી.

ક્રિયાના છેલ્લા દિવસે વિદ્વાતા, વક્તવ્યતા, અને જાંચા વિચારોથી ખરેખરે બાવળો કરવામાં આવ્યા હતા જેમાં ડૉ. વિન્ટરનેઝ, મિ. નરી-

સમાધિ મંદિરની પ્રતિષ્ઠા સમયનાં બાપણો

માન, મિ. હરિસત્ય બદાચાર્ય, ડૉ. મરદાર કીએ, તેમજ મિ. આર. એસ માયુર, એમણે કરેલાં બાપણો ખાસ મહત્વપુરક હતાં.

અમને કહેવામાં આવ્યું છે કે સ્વર્ગવાસી જૈન મહાત્મા, જૈનેતરોને જૈન બનાવવા માટે નહિ, પરંતુ સત્યને માટેજ-સત્યનો પ્રેમ જાગ્રત કરવા માટે જૈનધર્મનો ફેલાવો કરતા હતા. તેઓ જર્મન, અમેરિકન, ફ્રેન્ચ અને ઇંગ્લીશ ભારતીય સભ્યતાના અભ્યાસીઓની સાથે અંગત સંબંધ રાખતા હતા. પાશ્ચાત્ય લોકોનો અભિપ્રાય એ હતો કે-તેઓ એક મહાત્મા છે, ઉદાર દષ્ટિવાળા છે. સત્યની શોધમાં અત્યંત કાર્યદક્ષ છે, અને જેઓ એમના સંબંધમાં આવતા હતા, તેઓને ભોધ આપવા માટે હમેશાં ઉત્સાહી રહેતા હતા. સ્વર્ગવાસી આચાર્ય, એમના દરેક લક્ષ્ય અને દરેક કામમાં એક ઋષિ, એક તત્ત્વચાની, એક વિદ્વાન, એક સશોધક અને એક મહાપુરુષ-આ પદોઓના સમિશ્રણ રૂપ હતા.

આ પૂજ્ય શિવપુરી ગામ, કે જે આ સ્વર્ગવાસી મહાત્માએ આ નાશવંત શરીર છોડવા માટે ખાગ પસંદ કર્યું હતું, તેને (શિવપુરીને). અમે ધન્યવાદ આપીએ છીએ.

નિમ્નલિખિત બાપણો પ્રતિષ્ઠા પ્રમણે કરવામાં આવ્યાં હતાં.

ડૉ. વિન્ડરનેઝનું ભાષણ.

જે મોટી શાન્તિને માત્ર મહાત્માઓ ચાહે છે, અને પ્રાપ્ત કરે છે, આ શાશ્વત શાંતિમાં ગયેલા મોટા મહાત્મા અને વિદ્વાનની યાદ-ગિરીને માન આપવા હું સમર્થ થાઉં, તેને હું એક અસાધારણ અધિકાર, અને એક મહાન આનંદ ગણું છું.

ઉદાર દષ્ટિ હમેશાં જૈન વિદ્વાનોનું લક્ષણ રહ્યું છે. તેનું પ્રમાણ

એ છે કે તેઓ એમના ચોતાના ધર્મને માટે સાહિત્યના ક્ષેત્રમાં કામ કરવું, એમાંજ સવૃદ્ધ નહિં રહેતા હતા, પરન્તુ મામાન્ય સંસ્કૃત સાહિત્ય અને જ્ઞાન-વિજ્ઞાનમાં પણ તેઓ હમેશાં ધણો ભાગ લેતા હતા.

હું માત્ર હેમચંદ્રસૂરિ મહામુનિની યાદ તમારી આગળ કરાવું છું કે જેઓ બારમી શતાબ્દમાં જીવતા હતા અને સંસ્કૃત અને પ્રાકૃત સાહિત્યના લગભગ બધા ભાગો વિભાગોમાં જેઓએ કામ કર્યું હતું આપણા મહોદા આચાર્ય વિજયધર્મસૂરિજી ઉદારતામાં એમનાથી વધારે આગળ વધેલા હતા. જે પદ્ધતિ પ્રમાણે પ્રાકૃત અને સંસ્કૃત સાહિત્યનો અભ્યાસ હિંદુસ્થાનમાં થાય છે, તેમાંજ નહિ, પરન્તુ જે પ્રવૃત્તિ પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનો, ભારતીય સાહિત્યના અભ્યાસમાં કરી રહ્યા છે, તેમાં પણ ભાગ લેતા હતા. જે સૂક્ષ્મ ઐતિહાસિક પદ્ધતિઓને અનુમરીને પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનો કામ કરે છે તેને તેઓ અનુમોદના આપતા હતા અને આ અભ્યાસના કામમાં શક્તિ પ્રમાણે મદદ કરતા હતા.

સમાધિ મંદિરની પ્રતિષ્ઠા સમયનાં લાપણો

આજકાલ ખાનગી લાપણેરીઓ અને મંદિરોમાં પ્રતોને માત્ર સંમંદી રાખવી કે જેથી વિદ્વાનો એનો અભ્યાસ ન કરી શકે, તે અયોગ્ય છે. આજકાલ પ્રતોને એડિટ કરના ને છપાવવા જોઈએ. કે જેથી તેનું વાચન અભ્યાસ થઈ શકે, આ વાતને અત્યારના પશુ ઓર્થો-ડોક્સ જૈનો નથી જાણતા, તે વાતને આચાર્ય વિજયધર્મસૂરિ પહેલેથી સમજ્યા હતા.

જૈનધર્મના પવિત્ર ગ્રંથો, હિંદુસ્થાનના ધર્મોના બધા અભ્યાસીઓને માટે, અને બધા ધર્મોની તુલનાત્મક શોધખોળ કરનારાઓને માટે તથા જે જે લોકો જગતના મોટા વિચારો અને મોટા આદર્શોમા સ્વાદ લે છે, તેને માટે સુવર્ણ ચાવ, તો તેમાં જૈનધર્મના હિતનું પોષણ થાય છે, એમ તેઓ બરાબર જાણતા હતા એમણે સ્થાપિત કરેલ 'યશોવિજય-ત્રયમાળા'માં પ્રકાશિત કરેલ સંસ્કૃત અને પ્રાકૃત ગ્રંથોના સબધમા અહિં વિસ્તારથી કહેવાની જરૂર છે શું ? તથા પુસ્તકાલયોને માટે અને જુદા જુદા પાશ્ચાત્ય તેમજ પૂર્વદેશના વિદ્વાનોને પુસ્તકો અને પ્રતો મોકલવામાં તેમણે જે ઉત્તરતા અને નિઃસ્વાર્થતા બતાવી છે, તેનું પણ વિવેચન કરવાની જરૂર નથી. કારણ કે એ વાત તમે બધા, ચાહે પૂર્વદેશીય વિદ્વાન હો, મા પાશ્ચાત્ય વિદ્વાન, બરાબર જાણો છો.

વળી તેઓએ કરેલા ઉપકારોને માટે જો હું હમણા માગી કૃતજ્ઞતા જાહેર કરું છું, તો મારી ખાતરી છે કે-મારી પોતાની બાનનાની સાથે, જે વિવિધ પાશ્ચાત્ય અને ખામ કરીને જર્મન વિદ્વાનોને એમની મહેર-બાનીથી ફાયદો થયો છે તેઓની બાનનાને પણ જાહેર કરું છું.

એમના મોટા સમકાનીન કવિ રવીન્દ્રનાથ ટાગોર (કે જેઓ આ પ્રતિષ્ઠામા ભાગ નહિ લઈ શક્યા અને તે માટે જેઓ બહુ દિલગીર છે) ની મારફત શાસ્ત્રનિશારદ જૈનાચાર્ય વિજયધર્મ-સૂરિને પણ ખાતરી હતી કે-જો માનની ઉન્નતિ થશે તો

મકરણ ૧૫ મું

તે ઉન્નતિ માત્ર પૂર્વદેશીય અને પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોના સહકારથી જ થઈ શકશે. જે વખતે રવીન્દ્રનાથ ટાગોરની યુનિવર્સિટીમાં, 'વિદ્યભારતી'ના સભાસદો, કે જેમનો હું પણ એક હોવાનું અભિમાન રાખું છું, જ્યારે તેમની પરિવહમા બેગા થાય છે, ત્યારે તેઓ એમને આદર્શ આ શબ્દોથી જાહેર કરે ?

“ પ્રાચી ચ પ્રતીચેતિ દ્વે ધારે વિધાયાઃ । દ્વામ્યામેતામ્યા-
મુપલમ્યમેક્યં સત્યમ્યાલિલલોકાશ્રયમૂતસ્યેતિ ન- સંકલ્પ. ॥ ”

આ આચાર્ય મહારાજનો પણ આદર્શ હતો અને આ આદર્શ પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોની સાથે એમને જે મિત્રતા હતી, એતું કારણ હતું. અને જ્યારે તેઓ જર્મન તેમ મીશ્લ ઓરિયેન્ટલ સોસાયટીઓના ઓનેરરી મેમ્બર કરનારા આવ્યા હતા, ત્યારે તે, માત્ર જે કામ તેઓએ પાશ્ચાત્ય વિદ્વાની સેવામાં કર્યું હતું, તેની કદર જ હતી અને પોતાને આ છેલ્લા ૨૦ વર્ષોમાં આચાર્ય મહારાજ માથે પત્રવ્યવહાર હતા, અને તેઓએ કરેલી મદદ અને પ્રેમને માટે હું એમને આભારી છું. જે પત્રો એમણે આ છેલ્લા બે વર્ષમાં લખ્યા હતા તેમાંની થોડી લીગેઓ તમારી આગળ વાંચવા દેવાની રજા આપશે.

“ હિંદુસ્થાનની દેશી બાપાઓમાં પણ ધણું જૈન સાહિત્ય છે. અને જ્યારે તમે હિંદુસ્થાનમાં આવશો ત્યારે તે હું તમને બતાવવાની ખચ્છા રાખું છું. ”

અને વધારામાં લખે છે કે:

“ જૈનસાહિત્ય સંબંધી તમારા હવે પછીના પુસ્તકમાં જે જે મદદ તમને જોઈએ, તે હું આપવાને માટે તૈયાર છું. ”

તા. ૨૧ જુલાઈ ૧૯૨૨ ના દિવસે શિવપુરીથી લખેલા એમના સૌથી છેલ્લા કાગળમાં તેઓ મને લખે છે કે,

“ હું ખિમાર હતો. પરંતુ મારી તખીવત સુધરી ગઈ છે. અને મને આશા છે કે હું થોડા વખતમાં બિલકુલ ઠીક થઈ જઈશ. હું તમારી મુલાકાતની રાહ જોઈ છું, કે જે શરદ ઋતુમાં લેવાનું તમે મને વચન આપ્યું હતું. ”

હું પણ આ મુલાકાતની રાહ જોતો હતો. અને મને આશા હતી કે હિંદુસ્થાનમાં આવીને, જે જે મહેરબાની મને આચાર્યમહારાજે બતાવી હતી તેના આભાર તેમની સમક્ષ માનીશ, પરંતુ એ મારા નસીબમાં નહિં હતું.

હી સંસારસદ્વાચારિયં નેદાણુરાયરસાધિ ।

જે પૃથ્વળદ્વે દિદ્ધા તે અવરણદ્વે ન દોસન્તિ ॥

સંસારનો એવો સ્વભાવ છે કે જે લોકોને આપણે પ્રેમપૂર્વક સહવારે જોયા હતા, તે બપોરે આપણે ફરીથી જોતા નથી.

પરંતુ એક મોટા અને મહેરબાન પુરુષના અવસરે ચિંતા અને દિલ્લગીરીની બાવનામાં ડૂબી જવું, એ ઠીક નથી. કારણ કે જે મોટા અને વ્યાળુ પુરુષે આ સગારમાથો ગયા છે, તે આપણા માટે, ખરી રીતે વિચારીએ તો, મરી ગયા નથી. એમના ઉલ્લસરણથી, એમનાં

પ્રકરણ ૧૫ મું

સુદર મર્યોથી અને જોથી સાધુ પણ ન ડરે, એવાં કર્મોથી તેઓ આમળ જીવે છે, અને તેઓએ હમણા જીવતી જનતાને માટે નદિ, પરંતુ ભવિષ્યના લોકોને માટે પણ જે મારા કામ કર્યા છે, તે કામો વડે ભવિષ્યમાં પણ જીવશે

નદિ કર્મ ક્ષીયતે ।

માફે કામ કાઠવાર નદિ થતુ નથી જે સારું કામ મહાન્ જૈનાચાર્ય વિજયધર્મસૂરિએ આપી જનતા માટે કયું છે, તે કર્મ વડે એમની યાદગીરી કાયમ રહેશે અને જે વખતે આ મૂર્તિ, અથવા એમના નાચવત શરીરની કદ પછી મૂર્તિની નિશાની પણ નદિ થઈ હશે, ત્યારે પણ તે યાદગીરી કાયમ રહેશે અને જે કે આ સમાધિ મંદિર અત્યંત સુદર છે, છતાં એમના શિષ્યોના હૃદયમાં, એમના મિત્રો અને મદાધ્યાયિઓના હૃદયમાં, દિદુયાનમાં નદિ, પરંતુ આખી દુનિયામાં તેઓએ ધણાં વધારે સુદર મમામિમંદિર બનાવ્યાં છે

માટે પ્રયત્ન નહિ કરતા હતા. ઉલટું તેઓ પોતે હમેશાં નવું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવા માટે હમેશાં તૈયાર રહેતા.

ગ્લેડ્સ્ટન માટે એમ કહેવામાં આવે છે કે એનામાં એવો પ્રભાવ હતો કે- જો તે ધારે તો એક ખિલકુલ નિર્દોષ માણસની અંદર પણ 'હું' મહા પાપી છું, અને મેં અમુક કદિપત અકૃત્ય કર્યું છે." એની ભાવના ઉત્પન્ન કરાવી શકે. આ ગ્લેડ્સ્ટનની સાથે વક્તૃત્વ કલામાં શ્રી વિજયધર્મસૂરિની તુલના કરી શકાય તેમ છે અથવા વધારે યોગ્ય રીતે કહીએ તો વિજયધર્મસૂરિની તુલના ઇમામ ઘજલવીની સાથે કરી શકીએ. કે જેના મંબંધમાં એમના સમકાલીન લોકોએ કહ્યું છે કે-જો તે ધારે તો એમના શ્રોતાઓમાં એ ભાવના ઉત્પન્ન કરી શકતા કે મમજીદના જે યામયાના આધારે તે શ્રોતાઓ એસતા હતા, તે યાજ્ઞો, ઇદિ અને યુનાથી નહિ, પરન્તુ સાચા સોનાથી બનાવેલો છે. આચાર્યમદારાજની ઉદારતા જુદી રીતે પરિચિત થાય તેમાં એક રીતિ આ છે કે તેઓ વિદ્વાનોને કિમતી પુસ્તકોજ નહિ, પરન્તુ અમૂલ્ય એની તાડપત્ર ઉપરની પ્રતો ધણા કામ માટે આપતા હતા, કે જેવી પ્રતો ઓર્થોડોક્સ સાધુઓ એક જૈનને બતાવતા પણ નહિ. તેમની એ ઉદારતાનો તેમને અદ્વિતીય બદલો મળ્યો છે. પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોને માલૂમ પડ્યું કે તેઓ વિશાળ વિદ્વતાથી વિશિષ્ટ એક નેતા અને અસાધારણ જ્ઞાનના સાધનો પૂરા પાડનાર જુદિમાન દલાન છે. ધર્મોની તુલનાત્મક શોધખોળના એક અધ્યાસી હોઇને, મને જુદા જુદા ધર્મોના ધણા નેતાઓની સાથે સબધ કરવાનો પ્રસંગ મળ્યો છે પરન્તુ વિવેક, સખ્યતા, અને ગમે તેવા સરળ પ્રતિવાદીની દૃષ્ટિથી પણ આધ્યાત્મિક વિચારોત્તુ સમાધાન કરવાની કૃપાળુ ઇચ્છા રાખવામાં શ્રીવિજયધર્મસૂરિ કરતા ચઢીયાતા કોઇ પણ ધાર્મિક નેતાને મેં જોયો નથી. માટે, જો કે તેઓ મૂળથી અને વાસ્તવિક રીતે જૈનધર્મ અને જૈનતત્ત્વજ્ઞાનના એક વ્યાખ્યાતા ઉપદેશક અને સાધુ હતા, છતાં

ભારતના પુત્રોમાંના જે જે રાષ્ટ્રીયનેતાઓ ભારતના ઐક્યનો આદર્શ રજૂ કરે છે તેઓના કરતાં વિજયધર્મસુરિ વધારે ઉચ્ચ આદર્શ મિલ્લ કરનાર હતા.

રત્નગિવાસી આચાર્યના પ્રજ્ઞાનશાળી હૃદયસ્થાઈ મારા મનમાં એ રિચાર ઉત્પન્ન થાય છે કે—આપણા મોટા દેશમાં જે ભય કર ધાર્મિક ઝઘડાઓ ચાલી રહ્યા છે, એનું છેદન સમાધાન અને શાંતિ સંપન્ન જાહેર સંદેશાદોકો કે જેઓ આપણા આર્યદેશની ધાર્મિક અને આધ્યાત્મિક શક્તિઓની દરકાર નથી રાખતા, તેમની દ્વારા નહિ, પરંતુ ઉપાધ્યાય ઉદ્ગરિચ્છત તથા વિદ્યા-વિજયચ જેવા ઉદાર, વિદ્વાન્ અને સમયસ સાધુ પુરોહિતો દ્વારા થશે.

❧

૩

મિ હરિસત્યભટ્ટાચાર્યનું ભાષણ.

ગયા છે, તેમને એક મ્હોટી વિચિત્ર વાત છે. હું એમ કહેના ચાહું છું કે મદાન આચાર્યજી હજી જીવે છે. એટલું જ નહિ, પરંતુ જે પ્રમાણે આપણે જીવીએ છીએ, એના કરતાં વધારે સાચી રીતે તેઓ જીવે છે, કારણ કે-તેઓ ખરેખર રીતે જીવી જાયતા હતા, અને અત્યેવ કાંઈ પણ વખતે મરી જઈ શકે તેમ નથી.

હર્ષદ્ સ્પેન્સર કહે છે કે “ પોતાના આત્માને ઉપરિચિત મયોગો પ્રમાણે મક્કળતા પૂર્વક તૈયાર કરવો એનું નામ જીવન છે. ” આચાર્ય મહારાજનું જીવન આજ મિદાન્ત પ્રમાણે વ્યતીત થતું હતું, એ વાત હું એક ઉદાહરણથી તમને બતાવીશ

આ નવીન યુગમાં હિંદુસ્થાનને માટે સૌથી મોટો પ્રશ્ન એ ઉપરિચિત થયો છે કે-જે પાશ્ચાત્ય મમ્યતા હિંદુસ્થાનમાં ધરી આવીને આખા દેશમાં વ્યાપ્ત થઈ છે, એ પાશ્ચાત્ય મમ્યતાના પુરને માટે શું કરવું જોઈએ ?

શામસ કાલીયલ કહે છે કે “ માત્ર ત્યાગથીજ ખરું જીવન શરૂ થાય છે ” એજ હિંદુસ્થાનના જીવનનો મોટો આદર્શ ઉભો છે, જ્યારે બીજી તરફ યુરોપીયન આદર્શ છે. તે એ કે “ આપણે આ દુઃખ અને ખામીઓથી ભરેલું જીવન હિમ્મત અને પ્રસન્નતાપૂર્વક વ્યતીત કરવું. અને સ્વધારણું જોઈએ. ”

આ બે બિન્ન બિન્ન આદર્શોનું સમાધાન કરવું, એ સહેલાં વાત નથી અને એમ લાગે છે કે-એક વિલાયતી કવિ કહે છે તે પ્રમાણે “ પૂર્વદેશ એ પૂર્વદેશ છે, અને પાશ્ચાત્ય તે પાશ્ચાત્ય દેશ છે. આ બન્ને ક્યારે પણ એક થઈ શકે નહિ ” છતાં આપણને કંઈપણ જાતના સમાધાનની જરૂર છે. કારણ કે-આવા સમાધાનને અવલંબીનેજ આપણા દેશની સ્વતંત્રતાનો આધાર રહેલો છે. આવું એક સમાધાન કરવા માટે ધણા પ્રયત્નો કરવામાં આવ્યા છે. આમાંનું એક સમાધાન, તમે બધા જાણો

છો તે પ્રમાણે એ છે કે આપણે આપણી જાતને, બની શકે તેટલા અંશે અને બની શકે તેટલો સમય, બૂલી જવી, અને વિચાર વર્તન અને રિવાજોથી બિલકુલ અંગેશ થવું જોઈએ.

બીજું સમાધાન એ છે કે જે યુરોપીયન આ દેશમાં આવ્યા છે ને આવે છે, તેમણે વિચાર વર્તન અને ધર્મમાં મિલકુલ હિંદુસ્થાની બની જવું જોઈએ.

અનુભવ અને વ્યવહારિક શુદ્ધિ બતાવે છે કે આ બંને સમાધાનો યુક્ત નથી.

ત્યારે, સભ્યતાના ઉપયુક્ત બંને બિન્ન બિન્ન રીતોનું સમાધાન કેવી રીતે થઈ શકે, અથવા બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો હિંદુસ્થાનના મનુષ્યો કેવી રીતે યુરોપીયન સભ્યતાની સાથે સદકાર સાધી શકે, તે બતાવવા માટે હું તમને વિજયધર્મસૂત્રના જીવનચરિત્રનો અભ્યાસ કરવાની મનાઈ આપું છું. તેઓ એક બાજુથી તદ્દન દૃઢ શ્રદ્ધાળુ તપસ્વી આચાર્ય તરીકે હતા, કે જે હિંદુસ્થાનના જીના આદર્શને રજુ કરે છે. બીજી બાજુમાં ઐતિહાસિક તથા શિક્ષણોપો, પુરાણી બાપાઓ, વિગેરે સાધનો મેળવનાર તેમજ તેમાં શોધખોળ કરનાર વિદ્વાનોને મદદ અને ઉત્તેજન આપના સંબંધી આચાર્યમહારાજમાં જે અનંત શક્તિ હતી, તે એ

જે ઉત્તમ વસ્તુઓ દેખાતી, તે તેઓ સ્વીકારતા, અને જે નુકસાનકારક દેખાતી, તે તેઓ દૂર મૂકતા.

એક વાત વધારે નારે કહેવાની છે. અને તે એ છે કે-આચાર્ય મહારાજની મૂર્તિ, ખરેખર રાત્રને યોગ્ય હોય, તેવી રીતે સ્થાપન કરવામાં આવી છે. અને હું એમ સમજું છું કે મંદિર અને રંગમંડપ દ્વે શેડા વખતમા તૈયાર થશે. પરન્તુ જરૂરી એ છે કે-આપણે આપણી જાતને પૂછીએ કે જેટલો વિશાળ અને પવિત્ર આ આરસનો મંડપ છે, તેવું વિશાળ અને પવિત્ર આપણું દિલ છે કે ? અને જેવી રીતે આ મંદિર વિજયધર્મશ્રેણીની મૂર્તિને સ્થાપિત કરવા માટે યોગ્ય છે, તેવી રીતે આપણો આત્મા એમના સ્મરણરૂપ મૂર્તિ સ્થાપવા માટે યોગ્ય છે કે ?

જો આનો ઉત્તર 'હા' માં હોય, તો જે માન આપણે આચાર્ય મહારાજને આપીએ છીએ તે ખરું માન છે. અને જો આમ ન હોય તો આ બધું 'ગાલું', નાચવું, બોલી બોલવી, વિગેરે નકામું નહિ, પરન્તુ નુકસાનકારક છે.

મને આશા છે કે-અહિં જેઓ મૌનૂદ છે, તેઓ બધા આ પ્રશ્ન સંબંધી બરાબર વિચાર કરશે

—

પ્રકરણ ૧૬ મું.

જયન્તીઓ અને કેટલાંક વાપણોનો સાર.

ધર્મ-જયન્તી.

૧ હી જયન્તી.

નામ	સલાપતિ	વક્તાઓ
શિવપુરી	ઉપાધ્યાય મંગળવિજયજી	પં. રામનાથજી શર્મા શ્રીયુત બા. રા. બાલેરાવ
મુંબઈ	પં. શ્રી દેવવિજયજી	મી. જી. કે નરીમાન પંડિત હસરાજજી (પંજાબ) શ્રીયુત હીરાલાલભાઈ શૈઠ માવજી ગોવીંદજી મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી શ્રી ટી. વસાણી પંડિત રમાપતિ યાજ્ઞી
આગરા	પૂજા વિગેરે ધાર્મિક ક્રિયાઓ	
ભાવનગર		દરિદ્રાધીના વ્યાખ્યાનો

વિગેરે.

કેટલાક વક્તાઓનાં ભાષણોનો સાર

મી. જી. કે. નરીમાન. મુંબઈ. પ્રસિદ્ધ જર્નાલિસ્ટ.

“તેમનામાં વિનયનો એક ભારે ગુણ હતો, જેથી તેઓ બીજને પોતાની તરફ જોઈ લેવામાં ઘણો પ્રભાવ પાડી ચકતા. તેઓથી જે કામ મોટા મોટા પોલીટીશીઓ નથી કરતા અથવા નથી કરી ચક્યા તે કામ ભારતને એકત્ર કરવાનો આરંભ તેમણે કરેલો છે. આપણે બધા ભાઈઓ છીએ. મને તે ધરમના હો. પરંતુ આપણું લક્ષ્યનિન્દુ એકજ છે. તેમના શિષ્યો એક ફારસી ભાષાના તરજુમા માટે મુસલમાન ભાઈઓને ઘેર ઘેર મળ્યા હતા, તેજ શું દેખાડી આપે છે અને તેમાં જરા પણ સંકોચ વિના તેઓથી તે તરજુમે કરાવી લાવ્યા હતા.

બણો સારો પ્રભાવ જૈનકોમમાં પાડ્યો હતો. યુરોપના મહાન વિદ્વાન ડો. જોકોબી જેવાએ જૈનધર્મના સીદ્ધાંત સમજવામાં જે બૂલો કરી છે તે આચાર્યશ્રીના મહાન પ્રયાસથી દુર થઈ છે અને ડો. જોકોબીએ કબુલ કર્યું હતું કે તેનું કારણ પાશ્ચાત્ય દષ્ટિને આભારી હતું. આચાર્યશ્રી આશુના અત્યાચારો દુર કરવામાં વિદ્વાનોની મહાયથી ફલીભૂત થયા હતા. જાણીતા પ્રોફેસર ડો. સીસ્વન લેવી જેના જાણીતા વિદ્વાન પણ જવાબ દે છે કે આચાર્યશ્રી " He is one of the most personality in the whole world " આવા આવા મહાન આચાર્યો જે ધર્મમાં થઈ ગયા છે, તેના માટે હજી આક્ષેપો થાય તે માટે જનગૃહ યવાની જરૂર છે "

શેઠ માવજી ગોવિંદજી

" આચાર્યશ્રીએ જૈન કોમ ઉપર નહિ, પરંતુ જગમાં જે ઉપકારો કર્યા છે તે વિસ્તરાય તેવા નથી. મહારાજશ્રી જૈનના ન હતા પરંતુ જગતના હતા તેમણે એક મહાન કાર્ય લેપાડ્યું હતું કે જૈન અગર જૈનેતર એકજ છે. સર્વ મનુષ્ય જાતિ આપણે બંધુઓ છીએ. આ માટે જે જે મનુષ્યો પ્રયામ કરી રહ્યા છે તેને ધન્યવાદ ઘટે છે અત્યારે ધર્મ અગર અધર્મ નહોતો કરવું એ કઠીન છે. પરંતુ જૈનધર્મના સાધુઓ જે શામન પાળે છે તેટલું (ટીકાની ખાતર નહી) ખીજા કોઈ ધર્મના સાધુઓ પાળતા નથી. જૈનો પાસે ધન અને શક્તિ છે, પણ વિદ્યા અને શુદ્ધિ વિકાસ પામવાની જરૂર છે. તેમજ શાસ્ત્રજ્ઞાનની જરૂર છે. તેના પ્રયાસો કરનાર આચાર્યશ્રીની જયંતી ઉજવવા આપણે ભેગા થયા છીએ તો જરૂર તેમના શુભોનું મનન કરવું. "

મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી

“આચાર્ય મહારાજનું એક સૂત્ર હવું કે નિર્ભય અને નીડર થવાની જરૂર છે. સત્યને અંત સુધી છોડવું નહીં.” ત્યારથી હું સત્ય પ્રત્યે આકર્ષિત થયો છું. તેઓશ્રીએ જૈનકોમની અને જૈનશાસનની અપૂર્વ મેળ બાળવી છે. આવા મહાન્ આચાર્યોના સ્મરણથી જરૂર આપણા જીવનમાં આપણે કંઈક કરી શકીએ મહાન્ પ્રરોધોની જ્યન્તી ઉજવવાનો હેતુ તેમના સિદ્ધાંતો પૈકી કોઈક બાળી વર્તનમાં મુકી શકાય તેજ છે. તેમની એકજ ભાવના હતી કે દરેક કામ સાથે સમભાવ રાખો આપણે તેમના પ્રણેતા અભ્યયન કરો તેમના જીવનનું અનુકરણ કરીએ તોજ તેમની જ્યન્તી અચર ઉજવી મનાય. તેઓશ્રીએ તેમના અંતના વખત સુધી

મહારાજે મધ સાલ આજ રોજ શિવપુરી (ગ્વાલીયર) માં નિર્વાણ પામ્યા હતા. તેઓ મુંબઈનગરીને પોતાનો અપૂર્વ લાલ આપી ગયા છે. આ મહાત્માએ જૈન કામની ધણી જ સેવા કરી છે. જૈન કામમાં વિદ્વાનોની ખામી હતી, તે માટે પ્રયાસ કરનાર તેઓશ્રી છે. તેઓએ બહુ પરિશ્રમ લઈને બનારસમાં ગાનનો પ્રકાશ તથા ફેલાવો કરવા માટે એક પાઠશાળા સ્થાપી છે. તે ઉપરાંત તેમણે “ વીરતત્ત્વપ્રકાશકમંડલ ” પણ સ્થાપ્યું છે, મારે ચારિત્ર લેવામાં તેઓશ્રીનો ઉપકાર છે તેવા હું તેમને મારા ગુરૂ તરીકે માનુ છું. તેઓશ્રીમાં એક અપૂર્વ ગુણ ધૈર્યનો હતો. તેઓએ કાથીમાં જઈ વિદ્વાનો તૈયાર કરવા પોતાનો બધો શ્રમ ખર્ચો હતો અને તેઓનો એટલો બધો પ્રભાવ હતો કે તેઓશ્રી ખીજને આકર્ષણ કરવાની અપૂર્વ શક્તિ ધરાવતા હતા.

“ પાછળના વખતમાં જૈન કામના કેટલાક મનુષ્યોએ દેવદ્રવ્ય અને સાધારણ દ્રવ્ય માટે ઉપસ્થિત થયેલી તકરારને લીધે તેમના ઉપર શંકા લીધેલી છે. પરંતુ વાસ્તવિક રીતે તો તેઓ દેશકાલ શું છે તે જોઈને મક્કલ સંઘ સમક્ષ એક માત્ર દલીલ રૂપેજ તે રજુ કરી હતી. અને તેમનો વિચાર મક્કલ સંઘ કરે તોજ કરવાનો હતો. નહીં કે પોતાનોજ વિચાર અમલમાં મૂકવા પ્રયાસ કર્યો હતો. દેશકાલ મુજબ ફેરફાર થતાજ આવે છે. જેવા કે આપણી મંવત્સરી પાચમની હતી અને ચોથની થઈ, સફેદ કપડા હતાં તે પીલા ચયા, માધુઓ જંગલમાં રહતા હતા તે મામમાં રહેવા લાગ્યા, વિગેરે ફેરફારો થયા છે. તો આ પણ તેઓશ્રીએ સૂચના કરી હતી, તે છતાં પણ આપણે જૈન કામ ઉપર કરેલી તેમની મદદના સેવા કદી પણ વીમરી ચકીએ નહી. તેમના ધણા શિષ્યો છે, તેઓ પણ જૈન કામની સેવા હાલ પણ તેવાજ બાવથા કરે છે. ”

બીજી જયન્તી.

ગામ	સભાપતિ	વક્તાઓ
૧ શિવપુરી	રાવજી જનાદાન બીડે શ્રી. એ. કાષ્ઠનેન્સ મેમ્બર ગ્વાલીયર ગવર્નમેન્ટ	પં. રામનાથજી શર્મા મુનિ વિદ્યાવિજયજી ભા. રા. બાલેરાવજી કર્નલ લૂઆડ સાહેબ માયુર સાહ, એડિટર જીયાજીપ્રતાપ આચાર્ય વિજયેન્દ્રસૂરિ
૨ આગરા	ઉપાધ્યાય મંગળવિજયજી	ફૂલચંદ એચ. દોસી બાબૂ છદ્ધચંદ્રજી જવાહરલાલ લોદા દુલીચંદજી મોહનલાલજી વેદ ફૂલચંદજી વેદ રામચંદજી લોકંડ
૩ મુંબઈ	પં. લાલવિજયજી પં. લલિતવિજયજી પં. આનંદવિજયજી	ડો. મોતીલાલ મંજાચંદ ચિમનલાલ નાથાલાલ શાહ પં. લાલવિજયજી પં. આનંદવિજયજી પં. લલિતવિજયજી મી. જી. કે. નરીમાન

- ૫ વડોદરા શ્રીવિનયેતોપભટ્ટાચાર્ય એમ. એ. પ. લાલચદજી
વાડીલાલ નંદલાલ વઢીલ
બાબૂલાલ મોતીલાલ મોદી
- ૬ ઉદયપુર (વિદ્યાર્થીઓને ધનામ અને પૂજા વિગેરે)
- ૭ ઠરાંગી યતિ શ્રી રામચંદ્રજી શ્રીયુત ખુશાલભાઈ
પં. બંસીધરજી
પી. એલ. વસવાણી
શેઠ રજુછોડદાસ
પોપટલાલ ત્રિભુવનદાસ
- ૮ લીંબડી — જૈન શ્વેતામ્બર મૂં જોડિંગ-
ગના સુપ્રી-ટેન્ડેન્ટ અને કેટ-
લાક વિદ્યાર્થીઓ
- ૯ શાહાપુર મુનિરાજ શ્રીપ્રતાપ મુનિજીના ઉપ-
(દક્ષિણ) દેશથી પાખીપૂજન-વિગેરે.
- ૧૦ ભાવનગર મુનિરાજ કપૂરવિજયજી પં. પોપટલાલ સાકળચદ
ગશવંતરાય પાઠક
પ્રભુદાસ મહેતા
હરિલાલ દેવચંદ
દલીચંદ દેવચંદ
(હરિશાષનાં બ્યાખ્યાનો)
- ૧૧ વીરમગામ પં. શ્રી ભક્તિવિજયજી કેશવલાલ પૂંજલાલ
મકાલાલ પુરુષોત્તમ
- ૧૨ કાલંદ્રી મુનિ શ્રી ધનરૂપવિજયજી કેટલાક ગૃહસ્થો
- ૧૩ પ્રતાપગઢ મુનિ શ્રી દુર્લભવિજયજી મેઠ લક્ષ્મીચંદજી ઘીયા

કેટલાંક લાપણોનો સાર

૫૦ રામનાથજી શર્મા—શિવપુરી

“ જૈન સાહિત્યનો સ્વર્ગસ્થ વિજયધર્મસૂરિજીએ લખેલો પ્રચાર કર્યો છે તેમની વિદ્વતા અને સાહિત્ય પ્રેમ તેમણે પ્રદર્શિત કરાવેલ અસ્ફુટના અથોળ પુરવાર કરી આપે છે વિજયધર્મસૂરિ એ ભારતવર્ષના પૂજ્યતમ નેતા હતા અને તેથી તેમની જયન્તી ઉજવવી આવશ્યક છે. ”

શ્રીયુત ભા. રા. ભાલેરાવજી, તહસીલદાર સાહેબ—શિવપુરી

‘ વિજયધર્મસૂરિજીનું શરીર નહિ હોવા છતાં તેઓ મથ શરીરથી અથવા તેમના કાર્યોથી જીવતા જ છે તેમણે દેશ, બાપા અને સમાજનો ઉદ્ધાર કરી પોતાનું જીવન પવિત્ર કર્યું છે પાશ્ચાત્ય દેશોના વિદ્વાનોને પત્ર અને પુસ્તકો દ્વારા તેમણે સહાયતા કરી છે જૈનોમા જેવા અમૂલ્ય ભંડારો છે, તેના અન્ય કયાય નથી. તે અથોને—સડતા અથોને બહાર કાઢી તેનો પ્રચાર કર્યો છે ‘ યશોવિજય અથમાલા ’ દ્વારા લગભગ એક લાખ કોપીઓ તેમણે જનતામા મફત વહેચી છે ઐતિહાસિક પ્રવૃત્તિમાં પણ તેમણે સારો ફાળો આપ્યો છે તેમની વિદ્વતાનું આપણે એ ઉપ-રથીજ અનુમાન કરી સમીએ છીએ કે કવચતાની એસિયાટિક સોસાયટી ઓફ બંગાલ, જર્મનની એરિયન્ટલ સોસાયટી અને હટાનીની એસિયાટિક સોસાયટીએ તેમને પોતાના એસુશિએટ અને એનગરી મેમ્બર બનાવ્યા હતા તેમના મે ફર્થન્ કર્યા હતા તેઓ આકૃતિથી મહાન પ્રતાપી દેખાતા હતા ’

માથુર સાહેબ, એડિટર-જયારણપ્રતાપ, શિવપુરી.

“ વિજયધર્મસૂરિ મહારાજ જે ઉદાર ન હત, તે આ સલામાં જ આપણે જે જોઈ રહ્યા છીએ એવું દ્રશ્ય કદિ જોવા પામતે જ નહિં. આજે એક જૈનાચાર્યની જન્યન્તી ઉજવવા હિંદુ, મુસલમાન, પારસી વિગેરે તમામ એકઠા થયા છીએ, વિજયધર્મસૂરિ મહારાજે ભારતવર્ષના જુદા જુદા ધર્મવાલાઓને પ્રેમથી મેળવવાનો પ્રયત્ન કર્યો હતો, અને તેનું જ એ પરિણામ છે કે-જૈનધર્મ સંબંધી લોકોમાં જે શંકાઓ હતી, તે દૂર થવા પામી છે. તેમ જૈન સાહિત્યની પણ પ્રચલિત વધી છે.

“ તેઓ દીક્ષા લેવા સુધીમા લગભગ નિરક્ષર જેવા હતા, છતાં આવા મહાત્મા જન્યા એમ જે કહેવામાં આવ્યું છે, તે ખિલકુલ ઠીક છે. પણે ભાગે મહાત્માઓમાં એવું બને છેજ. (આ ઉપર કેટલાંક મહાત્માઓનાં દૃષ્ટાન્ત આપ્યાં હતાં.) તેઓ નિરક્ષર હોવા છતાં વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજે દીક્ષા આપવા માટે પમંદ કર્યાં, એ એમની પરીક્ષા કરવાની બુદ્ધિમત્તા સૂચવે છે.

“ સૂરિજી શિવપુરી આવ્યા અને અહિંજ દેહ છોડ્યો. એમા પણ કુદરતનો ચમત્કાર છે. વિજયધર્મસૂરિજી ઉદાર વિચારના હતા. દરેક પ્રત્યે સમાન બુદ્ધિ રાખતા હતા. આપણા સરકાર પણ તેજ વિચારનાર છે અને તેથી સરકારના આત્માએ આચાર્યશ્રીને આકર્ષણ કર્યું. પાઠશાલા આવવાથી અહિંનું કાર્ય ઓર દૃઢ થયું ગણાય. વિદ્યાર્થીઓ બહાર નીકળી. આચાર્યશ્રીની ઉદારતા પ્રભાણે જ કામ કરશે. ”

હત, તે બારતવર્ષની આવી ગોચનીય દશા ન થાન અને આગકાલ ઠેકાણે ઠેકાણે જે કુર્ષ્ણનાઓ થાય છે, તેવી થવા પામન નહિ. ધર્મ ગુરુઓમા સ્વોપપત્તિક જ્ઞાન હોવું જોઈએ. વિજયધર્મમુરિશ્ચર્મા તે જ્ઞાન દવુ. ‘આવા વાક્ય પ્રમાણુ’ નો આ જમાનો નથી ધર્મગુરુઓમા પર ધર્મ સદિષ્ણતા પણ જોઈએ. દરેક ધર્મમાથી સત્પનો આદર કરવાની બાવના જોઈએ તેમ ઘસુધેય કુદુમ્યક્રમની દરિ જોઈએ.

“ યાદ રાખવું જોઈએ કે વિદ્વતા અને સાધુતા એ જુદી જુદી વસ્તુઓ છે પરોપકાર પણ તેજ વખાણવા લાયક છે કે જે નિ સ્વાર્થરૂતિ-વાતો હોય સ્વાર્થમૂલક પરોપકાર ખરી ગીતે પરોપકાર નથી ટાળવો એલવવા માટે લાખો દળરો રૂપિયા કોષ્ટએ ટેવજનીના ક્ષેત્રમા આખ્યા, તો તે સ્વાર્થમૂલક પરોપકાર છે ખરા માધુના એજ કે કે-તમામ જીવો બિપર દયા રાખવી

“ આ બધીએ માનતો વિજયધર્મમુરિમા દત્તી અત્યારે ભારત વર્ષમા જે વિભાગો પડેલા છે. એક તરફ નાસ્તિકતા ફેલાય છે, અને બીજી તરફ પુરાણી નાવમા ચાલનારા બીજા ધર્મો પ્રત્યે દ્વેષ કરે છે આ બન્ને બાજતોને રોકનારા ધર્મગુરુઓ જોઈએ વિજયધર્મમુરિનો પ્રયત્ન ખાસ કરીને આ બે બાજતોને રોકવા માટે હતો વિજયધર્મમુરિનું સ્થાપન કરેલું આ વૃક્ષ લવિધ્યમાં અવરય ઉપકારી થશે આદ્યો જોએ નીકળશે, તે ઐશ્ય લાવને પેદા કરશે અત્યારે આવા પ્રકારની પાઠશાળાઓની આવસ્યકતા છે બોર્ડિંગમા બોજન કરી સરકારી સ્કૂલોમાં લખનારાઓમાં સારી ધર્મ લાવના રહેતી નથી તેમ જોએ પોતાના ઘેર રહી સરકારી સ્કૂલોમા ભણે છે, તેઓમા પણ ખાસ ચૈતન્ય આવણુ નથી હા એવી સ્કૂલો દાર. દળરો માવકો શિક્ષા જરૂર લે છે, પણ તે કરતાં આવી રીતે પ્રાચીન ગુરુકુલ પદ્ધતિથી ભારત-

વર્ષીય બાલકોને શિક્ષણ આપવાની જરૂર છે. રાત દિવસ ગુરુઓના મહ-
વાસમાં રહીને બ્રહ્મચર્ય પાળવા પૂર્વક વિદ્યાધ્યયન કરવાથી તેઓમાં
ઓરજ પ્રકારના ભાવ ઉત્પન્ન થાય છે. આ પાઠશાળા પણ તેવાજ
પ્રકારની પાઠશાળા છે. આવી જેટલી વધારે પાઠશાળાઓ થાય, તેટલો જ
વધારે જ ફાયદો છે. આતું પરોપકારી કાર્ય કરનાર શ્રીવિજયધર્મસૂરિ
મહારાજને અન્તઃકરણથી વંદન કરવા સિવાય વિશેષ હું શું કહી શકું ?”

ડૉ. માતીલાલ મંડાચંદ શાહ, મુખ્યધ

“ સૂરિવર પોતાની સદ્વિજ્ઞતા બતાવી અને સમતા દર્શાવી ઈતર
ધર્મિઓને આકર્ષવા અતિ પરિશ્રમ કર્યો હતો. x x તેઓશ્રીએ
સ્થાપિત કરેલી યશોવિજયજી પાઠશાળાએ સારા સારા વિદ્વાન ઉત્પન્ન કર્યા
છે. x x ‘ છટાલી, સ્વીટ્ઝરલેન્ડ વિ ના પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનો જૈન-
ધર્મનો અભ્યાસ કરી રહ્યા છે એ એમનો જ પ્રતાપ છે વિ.”

શ્રીયુત જી. કે. નરીમાન, મુખ્યધ.

“ તે સૂરિવર એકલા ગુજરાતમાં નહિ, હિંદુસ્થાનમાં નહિ, કિલ્લ
સકલ વિશ્વમાં પ્રખ્યાત છે x x તેઓ જૈનોનું એક આજ્ઞાપણ હતા,
અને વિદ્યાવિદ્યારી હતા. x x તમે બેલજીઅમકે ક્રાન્સમાં જન્મ પૂછો
કે જૈનધર્મના વિદેશીય વિદ્વાનોનો મોટો સહાયક અને તેમના ગૃહ પ્રશ્નોનો
નિવારક કોણ છે ? તો અવશ્ય એજ જવાબ મલશે કે શ્રી વિજયધર્મ-
સૂરીશ્વર જ છે. x x જૈનો પ્રત્યે મારે બે બોલ કહેવાના છે તે
એ છે કે તમે જે પ્રયત્ન સંસ્કૃત મારે કરો છો તે માગધીનો ફલાવો
કરવા કરો. સૂરિજીના શિષ્ય ડૉ.નર્ટલ પણ એ જ જણાવે છે x x x x
સૂરિવર ભારતના એક નપૂત રત્ન હતા તેના જેવું રત્ન ફરી મલશે કે
કેમ, તેની મને તો શકા છે. + + +

“ જો સ્વરાન્ય ચાલતા હો તો પણ સુરિજના સિદ્ધાન્તોને અનુસરો અને સમાનતા કેળવો. દુકર્માં ખરેખરો પ્રકાશ પાડનાર ફક્ત આ સુરિજ જ હતા. ”

૫૦ શ્રી લાલવિજયજી મુખામ

‘ મહત્ત એક પ્રભાવશાની પુરુષ હતા. તેમના કાર્યો અપૂર્વ હતાં તેમજે અન્ય દર્શનીયોમાં સમ્યક્ત્વ ઉત્પન્ન કરાવનાર રસ્તો લીધો હતો. ’

૫૫ ખાંતિવિજયજી મુખામ

‘ જયન્તીનો ઉદય ત્યારે જ મફલ થાય કે ન્યારે તેમજે ચરૂ કરેલ મર્યાબોને જીવન્ત રાખવા પ્રયત્ન કરીએ. ’

થવા છતાં પણ અસાધારણ શાતરૂતિ જાળવનાર, પરોપકારમય જીવનને જીવી દેવલ જૈન સમાજ પર જ નહિ, સર્વ સાધારણ પર નિઃસ્વાર્થ ઉપકાર કરનાર, સાહિત્યના પરમ ઉપાસક, ઇતિહાસની શોધખોળના કાર્યના અત્યુત્સાહી અને અવિશ્રાન્ત ઉલોગી, બાહ્ય અનુભવી, કર્તવ્યદક્ષ, પવિત્રાત્મા, ધર્મનો વિજયસ્વરૂપ રૂપનાર ધર્મવીર વિજયધર્મસૂરિ એ વધુ ઉપર આજ તિથિએ અદૃશ્ય થયા છે-પૌરુષલિક દેહનો ત્યાગ કરી તેમનો અમર આત્મા અમરાલયમાં વસ્યો છે.

“ મહાત્મ સૂરિજીના ઉપદેશથી સ્થપાયેલી સંસ્થાઓને સ્થિર કરી સમાજહિત માટે તેઓએ ધારેલાં અધૂરા મૂકેલા શાસનસેવાનાં કાર્યોને આપણે પ્રગતિમાન કરવાં, એ હવે આપણું કર્તવ્ય છે. જૈન ધર્મ, જૈન સાહિત્ય, જૈન તત્ત્વજ્ઞાન, જૈન ઇતિહાસ, જૈન તીર્થો અને જૈન મંદિરો તરફ અનેક વિધર્મી સાક્ષર નિરક્ષરો દ્વારા અક્ષમ્ય આક્ષેપોના દુઃખદ પ્રસંગો ઉપસ્થિત થઈ રહ્યા છે. તે તે સંબંધમાં આપણે બહુ બહુ કરવાનું છે. મહાત્મ સૂરિજીના શાસનસેવાના ઉચ્ચ ઉદ્દેશને અનુસરી ઐક્ય સાધી શાસન પ્રભાવનાનાં સમાજહિતના શ્રેષ્ઠ કાર્યોમાં પ્રયામ ભેળીશું, તો જયન્તીનો હેતુ સફળ થતા અબ્યુદય નિહાવીશું. ”

❦

મિ બાબૂલાલ માતીલાલ માતી. વડોદરા.

“ બાર બાર બાપામા તેમના જીવન ચરિત્રો લખાયાં છે. વિદ્વાનોએ ભક્તિભાસ્યો મરતક નમાવ્યાં છે. જર્મનની યુનિવર્સિટીમાં પણ તેમના સંબંધમાં ભાષણની યોજનાઓ થાય છે. એ પણ શું ઝોણું છે ? આપણું કર્તવ્ય માત્ર તેમના યુણ ગાઈ બેસી ન રહેતાં તેમના પથે જવાનું છે-તેમના સંદેશને અલ્પ કરવાનો છે. આત્મજલ સ્ફુરાવવાનો છે આપણે તેઓશ્રીના જીવનમાંથી ઘણું વિચારી ઘણું અલ્પ કરવાનું છે. ”

❦

“ જો સ્વચાલ્ય ચાલતા હો તો પણ સુરિજના સિદ્ધાન્તોને અનુસરો અને મમાનતા કેળવો. દુકર્મા ખરેખરો પ્રકાશ પાડનાર ફકત આ સુગ્રિહ જ દેતા ”

૫૦ શ્રી લાભવિજયજી મુબઇ

‘ મહાત્મ જોક પ્રભાવશાળી પુરુષ દેતા તેમનાં કાર્યો અપૂર્વ દેતાં તેમજો અન્ય દર્શનીયોમાં સમ્યક્ત્વ ઉત્પન્ન કરાવનાર રસ્તો લીધો દેતો ’

૫ ખાંતિવિજયજી મુબાઇ

‘ જ્યન્તીનો ઉદ્દેશ ત્યારે જ મફલ થાય કે ત્યારે તેમજો શરૂ કરેલ મર્યાદાઓને જીવંત રાખવા પ્રયત્ન કરીએ ’

૫ શ્રી લલિતવિજયજી મુબઇ

‘ અય નિજ પરો વેતિ ગણના લઘુવેતસામ્ ।
વદારચરિતાના તુ વસુધૈવ કુટુમ્બકમ્ ॥ ’

‘ આ લાવનાને સુરિવરે ખરેખર ચરિતાર્થ કરી બતાવી દેતા તેમની ઔદાર્યશક્તિએ સૌને આકર્ષ્યા દેતા ’

૫ લાલચદ્ર ભગવાનદાસ ગાંધી વડોદરા

“ પોતાના જીવનની છેલ્લી ક્ષણ સુધી જૈન પ્રવચનની સેવા માટે પ્રજા પ્રયાસ કરનાર, વિશ્વના સમસ્ત પ્રાણિજલુ માથે મૈત્રી ચાલનાર, પોતાના વિરોધિયોના અસહ્ય તિરસ્કાર ભર્યા આક્ષેપોનો પણ સુતહિત સમ્યક્ષાધાર્માં પ્રત્યુત્તર વાળનાર, પ્રયત્ન પરિપક્વો, ઉપમર્ગો અને આવેશના પ્રમગ્નો ઉપસ્થિત

યવા છતાં પણ અસાધારણ શાંતવૃત્ત જાણવનાર, પદોપકારમય જીવનને જીવી કેવલ જૈન સમાજ પર જ નહિ, સર્વ સાધારણ પર નિઃસ્વાર્થ ઉપકાર કરનાર, સાદિત્યના પરમ ઉપાસક, ઇતિહાસની ગોષ્ઠગોળના કાર્યના અત્યુત્સાહી અને અવિશ્રાન્ત ઉદ્યોગી, આહોરાત્ર અનુભવી, કર્તવ્યદક્ષ, પવિત્રાત્મા, ધર્મનો વિજયજ્વળ કરકાવનાર ધર્મવીર વિજયધર્મસૂરિ એ વર્ષ ઉપર આજ તિથિએ અદશ્ય યયા છે-પૌદ્ગલિક દેહનો ત્યાગ કરી તેમનો અમર આત્મા અમરાલયમાં વસ્યો છે.

“ સદ્ગત સૂરિજીના ઉપદેશથી સ્થપાયેલી મંચાએને સ્થિર કરી સમાજહિત માટે તેઓએ ધારેલાં અધૂરા મૂકેલાં શાસનસેવાનાં કાર્યોને આપણે પ્રગતિમાન કરવાં, એ દવે આપણું કર્તવ્ય છે. જૈન ધર્મ, જૈન માહિત્ય, જૈન તત્ત્વજ્ઞાન, જૈન ઇતિહાસ, જૈન તીર્થો અને જૈન મંદિરો તરફ અનેક વિધર્મિ સાક્ષર નિરક્ષરો દ્વારા અક્ષમ્ય આક્ષેપોના દુઃખદ પ્રસંગો ઉપસ્થિત થઈ રહ્યા છે. તે તે સંબંધમાં આપણે બહુ બહુ કરવાનું છે. સદ્ગત સૂરિજીના શાસનસેવાના ઉચ્ચ ઉદ્દેશને અનુસરી ઐક્ય સાધી શાસન પ્રભાવનાનાં સમાજહિતનાં શ્રેષ્ઠ કાર્યોમાં પ્રયામ મેલીશું, તો જયંતીનો દેવ સદૃશ થતાં અબ્યુદય નિદાવીશું. ”

વિનયતોષ ભક્તચાર્ય (પ્રમુખ) વરોદરા.

“ વિજયધર્મસૂરિ મહારાજ આધુનિક મુનિયોમાં શીર્ષસ્થાનીય હતા. એમના ગુણશયિ વર્ણવવામાં હું અશક્ત છું. જ્ઞાન, ક્ષમા, પવિત્રતા, ધૈર્ય, લક્ષ્મણતા, પરોપકારિતા, પાંડિત્ય ઇત્યાદિ ગુણોથી વિજયધર્મસૂરિ અલ્પકૃત હતા તેઓ આદર્શ સાધુ, આદર્શ મનુષ્ય, આદર્શ જ્ઞાની-પંડિત હતા, આદર્શ જીવન વ્યતીત કરી તેઓ સ્વર્ગવાસી થયા છે. તેમનું સ્મરણ ચિરકાલ સુધી રહે એ સ્વાભાવિક છે. છેલ્લાં વીસ વરસોમાં જૈન ધર્મના વિષયમાં પાશ્ચાત્ય પંડિતોને પણ ગ્રહણીતા કરવાનું માન વિજયધર્મસૂરિને ઘટે છે. બીજા જૈન સાધુઓ વિધર્મિયોને ધર્મ વિષયક ઉપદેશ આપવામાં સંકેચ કરતા, એથી સનાતન જૈનધર્મ જૈનોમાં જ રહી ગયો. વિધર્મિયોને એ અમૂલ્ય દોષનનો સ્પર્શ પણ કરવા દીધો નહી. શ્રીવિજયધર્મસૂરિ મહારાજે એ વાતને ના પસંદ કરી એમણે ભંડારને ખુલ્લો મુક્યો. જૈનધર્મ સંબંધી અમૂલ્ય રત્નશયિ જ્ઞાની-વિદ્વાનોને એ હાયથી અર્પણ કર્યો. પુરાતન પુસ્તકો ભંડારથી ઉદ્ધાર કરી સંશોધન કરી પ્રકાશમાં મુકાવ્યાં, પોતાના શિષ્ય વર્ગને પ્રચાર કાર્યમાં પ્રવૃત્ત કર્યા. ધનાઢ્ય ગૃહસ્થોને એ કાર્યમાં સહાયના આપવા ઉપદેશ આપ્યો. ગ્રંથો પ્રસિદ્ધિમાં આવ્યા અંતિમ વીસ વરસમાં આધુનિક પ્રગત્ય અને પ્રતિગત સાહિત્યમાં જૈનધર્મ-જૈનસાહિત્યને નવજીવન આપ્યું. નવ્ય ભાવમાં વિસ્તાર્યું.”

જન્યન્તીઓ અને કેટલાંક ભાષણોનો સાર

અને પાશ્વ્યાત્ય પડિત વર્ગ એક મહદયી મગલકામી બંધુથી હીન મન્યો. શ્રીવિજયધર્મસૂરિજીવું સ્થાન દુનિયામાં એક શ્રેષ્ઠ મહાપુરુષની ગણનામાં છે. હવે આપણું-અમારા જેન બંધુઓનું કર્તવ્ય છે કે-તેમના ઉપદેશને ખ્યાનમાં રાખી તેમની પીયૂષમયી વાણી હૃદયમાં સીંચી, તેમનો પ્રદર્શિત ધર્મ માર્ગ અનુસરવો. ”

મી. પી એલ. વસવાણી કરાંચી

“ દરેક જણે વિજયધર્મસૂરિ થવું જોઈએ તે મદાન આત્મા હતા. મારા દિલમાં તે વિજયધર્મસૂરિની મૂર્તિ છે. ભગવાનને બેટવા ત્યાગરૂપી નદી ઝાળખવાની છે. વિજયધર્મસૂરિ જીગારી હતા, છતાં ત્યાગનો ભાવ જાગ્રત થતાં ભગવાનને કહે છે-મારું સર્વસ્વ તારા ચરણમાં અર્પણ કરું છું, જુઓ તેમણે કેટલું કામ કર્યું ? આજના પવિત્ર દિવસે દરેક ભાઈએ પ્રતિજ્ઞા લેવી જોઈએ કે-મારે હમેશાં એક એક સેવાનું કામ કરવું. ”

ત્રીજી જયન્તી

ગામ	પ્રેસીડેન્ટ	વક્તાઓ
૧ શિવપુરી- ડૉ. આટીયા સાહેબ		ન્યાયબાકરજીતીથં પં.વેલમિદ મુનિશ્રી દિમાંશુવિજયજી, વિદ્યાર્થી બીખાલાલ દેસાઈ, પં. રામનાથજી સર્મા
૨ ખીવાણદી-શ્રી વિજયેન્દ્રસુરિ મદારાજ		પં. દેવચંદ મેધજી ગુનિશ્રીવિશ્વાગવિજયજી શૈલ પ્રતાપચંદ બેરાજી
૩ શિવમંજ- ઉપાં મ મગવિજયજી મદારાજ		૨૧. દસપતસિંહજી ચૌધરી વિજયરાજજી નગરસૈક તખ્તરાજજી ૨૨. પન્નાલાલજી વેલચંદ પૂનમચંદ

જયન્તીએ અને કેટલાક ભાષણોનો સાર

રા ખીમચં વડીવ
રા. નાનાલાલ ખીમચંદ
રા. કસ્તૂરચંદ સુરચંદ
મારતીયા

૭ વડોદરા— પૂજન-ભજનો વિગેરે
૮ ખોરસદ— નગીનદાસ વેણીદાસ
૯ ભાવનગર— પં. શ્રી ભક્તિવિજયજી

નૂતન જૈનપાઠશાળાના કાર્ય-
વાહક વિગેરે
વ્યાકરણતીર્થ પં. જમજીવનદામ
શેઠ કેવરજી આણીદજી
મારતર પોપટલાલ સાંકળચંદ
માધી દત્તીચંદ મૂલચંદ
મારતર શામજી હેમચંદ
શેઠ દેવચંદ દામજી
યશવંતરાવ પાઠક

હિપરાન્ત— 'વિજયધર્મસુરિની કર્તવ્ય
દિશા' એ વિષય હિપર ઇનામી
ભાષણો
કપૂરચંદ દુર્લભદાસ
મૌભાગ્યચંદ જીવણલાલ
વનમાળા ગોપાળજી
નાગરદાસ કસ્તૂરચંદ
ખી. એ. એચ. એલ. ખી.

૧૦ મહુવા— ધામી લક્ષ્મીચંદ ભાણુજી
૧૧ સામલા— લાડકચંદ માણેકચંદ વોરા
૧૨ બડનગર— ન્યાયતીર્થ ન્યાયવિજયજી
૧૩ લઘુપુર— પૂજા પ્રભાવના વિગેરે
૧૪ રંગુન—
૧૫ કમોલ— પૂજા-પ્રભાવના-અંતરચના વિગેરે.

પ્રમુખજી આપણુ
વરધોડો વિગેરે
પ્રજુદામ ગદેના
અમયચંદ ભગવાનદાસ
પી. એ. પટેલ

કેટલાંક ભાષણોનો સાર

શ્રીયુત આંદીયાં સાહેબ, શિવપુરી

“આચાર્ય” વિજયધર્મસૂરિજી ન કેવલ હિંદુસ્થાનમાંજ પ્રસિદ્ધ થયા છે, પરન્તુ યુરોપ અને અમેરિકામાં પણ તેમણે પ્રસિદ્ધિ મેળવી છે. તેમનામાં એક અગત્યનો ગુણ હતો તે પરધર્મસંદિગ્ધતાનો હતો. તેમની કદર આપણા સ્વર્ગસ્થ સિંધિયા સરકારે પણ તેમના સમાધિમંદિર અને બગીચા માટે વિશાલ જમીન આપીને કરી છે. નામદાર સિંધિયા સરકાર અને સ્વર્ગસ્થ ગુરજી-બંનેની લાઘવે તપાસશે તો તમને જણાશે કે તે બંનેમાં પરધર્મસંદિગ્ધતાનો ગુણ હતો. આવા એક મહાન પુરુષનો સ્વર્ગવાસ શિવપુરીમાં થાય એ એક સહભાગ્યની નિશાની છે, એમ કોઈ અપેક્ષાએ કહી શકે.”

મી. જી. કે. નરીમાન, મુંબઈ

“આચાર્યશ્રી મારા ગુરુ હતા. મહારાજશ્રીને દાસધર્મ પામે ત્રણ ત્રણ વર્ષ થયા છતાં હું બૂલી ગયો નથી. તેમનામાં સમદષ્ટિ હતી. મારા જેવા પારસીઓ તથા ખ્રીસ્ત જેઓ વિદ્યાપિપાસુ છે. તેઓ તેમને મલવા આવતા ને તેઓ અમારી, શંકાનું મમાધાન કરતા. જૈન અને બૌદ્ધ ધર્મના મિદ્ધાંતિ “કૂપ મંદુક”ની માફક નથી, તેના મિદ્ધાંતિ વિશાલ છે. તે વિશ્વધર્મ છે. આચાર્યશ્રી હમારા તરફ એટલો બધો પ્રેમ રાખતા કે કોઈ કોઈ વખતે તેમના શિષ્યોને પણ અમારે ત્યાં મોકલતા. આચાર્યશ્રી પાદવિદારી હતા ને પગે ચાલીને દેશ વિદેશ વિહાર કરી જૈનધર્મના મિદ્ધાંતનો ફેલાવો કરતા હતા તેમનો સ્વભાવ એવો હતો કે તેઓ કોઈ દિવસ કોઈના ઉપર ગુસ્સે થતા ન હોતા. પાશ્ચાત્ય લોકોની સાથે તેમણે પત્ર વહેવાર કરીને તેમને જૈન-ધર્મમાં રમ લેતા કર્યા છે.”

મિ પાદરાકર મુંબાઈ.

મારા કમનસીબ છે કે આ પવિત્ર મહાત્માની સાથે મારો મમાગમ બંધ નથી થયો, પણ તેમના કાર્યો જગમગાદુર છે તેમનું જીવન ચરિત્ર જુદી જુદી ભાષાઓમાં છપાયેલ છે. તેના ઉપરથી હું તમને જણાવીશ “આદર્શ સાધુ” એ નામનું પુસ્તક મું. વિદ્યાવિજયજીએ બનાવેલ છે. તે ઉપરથી તથા ખ્રીસ્ત પુરતકોનું અવલોકન કર્યાથી તેમનું જીવન જાણી શકાય છે. વર્તમાન જૈન સુત્રના તેઓ પ્રવર્તક હતા. તેમણે જ્યારે પૂજ્ય શ્રદ્ધિચંદ્રજી

મહાગજ પાસે દીક્ષા માગી, ત્યારે તેમને માતા પિતાની રજા લાવવાનું જણાવ્યું, અત્યારના આપણા ઋટલાક મુનિ મહાતામ્યએ શિષ્યની ઘેલશર્મા આ સિદ્ધાન્ત જૂતી જાય છે ને તેથી લાયક શિષ્યો મેલવી શકતા નથી. આચાર્યશ્રી નાનપણમાં મરો ખેલતા હતા, પણ ત્યારે તેમની યાન સમુદ્ધિ હતી ત્યારે તેમને એકદમ સસાર ત્યાગવાની ઇચ્છા થઈ અને તેમણે મેલ્સ મેલવવાનો મટો ખેલ્યો. ધન્ય છે તે વીરનરને કે જેણે મસાલના મુખ્ય-વિતાસને ત્યાગી નાની હિમ્મરે દીક્ષા મહણ કરી. અત્યાર નુધી આપણા મુનિ મહાગજે પ્રાચ ગુજરાત-કાશીયાવાડમાં ચોમાસું કરતા હતા તે તેમને ગમ્યું નહિ. તેમણે હિંદની વિદ્યાદેવીને જ્યાં વામ છે, તેવી બનાવસ નગરી તરફ જવાની પોતાની ઇચ્છા દર્શાવી. ધણાએ કહેતા

જીવનભર સેવા કરી છે. તેમનો સંદેશ હવે પૂર જોડાયો તેમનો શિષ્ય સમુદાય જગતમાં પહોંચાડશે.”

૨૧૦ મૂલચંદ આશારામ વૈરાટી, મુંબઈ.

“ મર્વ જગતના જીવોને આત્મધર્મ-મત્યધર્મ બતાવવો, એ પ્રભુ મહાવીરનો જીવનમંત્ર હતો તે મંત્રનું યથાશક્તિ પાલન ઉક્ત મહાત્મા-શ્રીએ કર્યું છે તેમણે દેશે દેશ વિહાર કરી સત્યધર્મનો ઉપદેશ આપ્યો છે. તેમનામા બીજા માણસનું મન હરણ કરવાની અજબ શક્તિ હતી. જ્યારે ડોક્ટર ટેસીટોરી તેમને મલવા આવ્યા અને સેકહેન્ડ કરી ત્યારે તેને સમજાવ્યું કે અમારાથી આવી રીતે સેકહેન્ડ થાય નહિ. પણ “ધર્મ લાભ” કહેવાય એનો અર્થ તેને સમજાવ્યો, ત્યારથી આ મહાશય જ્યારે આવતા ત્યારે મહારાજ માહેય પાસે “ ધર્મ લાભ ” ની યાચના કરતા. તેમને સાહિત્યનો બહુ જ શોખ હતો તેથી તેમણે જ્ઞેષ્ઠપુરમાં ‘ સહિત્ય પરિષદ ’ ભરી હતી. રવ. આચાર્ય મહારાજે પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનો પાસે જુદા જુદા વિષયના નિબંધો મંગાવ્યા છે. ” જેની સખ્યા

બાલુભાઈ ગુલાબભાઈ (પ્રમુખ) મુરત

“ મહાપુરુષ સંસાર સાગરમાં દીવાદાંડી જેવા છે. આચાર્ય મહારાજ શ્રીવિજયધર્મચૂરિજી એક મહાપુરુષ હતા. એ મહાત્માને કોણ જાણતું નથી. ? તેમની સાહિત્ય વિષયક પ્રવૃત્તિઓ વિષે જેટલું કહેવાય તેટલું ઓછું છે. એ સંબંધી વિચાર કરવાની જૈન સમાજને જાણે પુરમદ નથી. અનેક મુશ્કેલીઓ વેઠીને તેમણે સાહિત્ય પ્રવૃત્તિ કરી હતી. તેમની સાહિત્ય વૈષયક પ્રવૃત્તિઓ તરફ પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોનું લક્ષ્ય ગયું હતું. નજ થતા ઇન્દ્રિય પ્રાકૃત સાહિત્યના ઉદ્ધાર માટે તેમણે ‘યશોવિજયજી જૈન ગ્રંથમાળા’ તૈયાર કરી હતી. તેમની ‘યશોવિજયજી પાઠશાળા’ મારફત અનેક વિદ્વાનો કેળવન્ત થયા હતા. એ સિવાય તેમણે ચુરકુળ, લાઘવેરીઓ વિગેરે સ્થાપ્યાં હતાં. તેમનાં કેટલાક પુસ્તકોની ૪-૫ આવૃત્તિઓ કાઢવી પડી છે. કેટલાકના ચુરોપીય ભાષામાં અનુવાદ થયા છે. ‘ધર્મદેશના’ નામે તેમનું પુસ્તક ઉત્તમ છે. પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોને જૈનધર્મ અને સાહિત્યને લગતા સાહિત્યો પૂરાં પાડી તેમણે જૈનધર્મ અને સાહિત્યની સારી સેવા બજાવી હતી. આચાર્ય મહારાજશ્રીએ જીંદગીભર સાહિત્ય સેવા કરી હતી. આચાર્ય મહારાજશ્રીનાં વિવિધ ગણોત્તમ મનન કરી તેનો ક્રમ

પ્રકરણ ૧૧ મું

સદેશ જગતને પહોંચાડી શકે તેવા “ઉપાશકો-લેખકો” તૈયાર કરવા માટે “શ્રીવીરતત્ત્વ પ્રકાશક મંડળ” રચાયા છે. આ મંડળ પહેલાં મુબમ્બા રચાયું હતું, ત્યાર બાદ આગ્રા અને હાલમાં શિવપુરીમાં આવે છે. મે તથા રા. કેશવનાથ પ્રેમચંદે તેની મુનાકાત લીધી હતી. તે ધણુંજ સુદર કામ કરે છે, પણ ફરના અભાવે તેમાં વધારે વિદ્યાર્થીઓને દાખલ કરી શકતા નથી. આ મંડળની ઉધરાણી ધણી બાકી છે તે સદાયક શ્રદ્ધાઓએ આપવા મહેરબાની કરવી જોઈએ. અમે તેને માટે ‘અમદાવાદ પ્રયાસ કર્યો છે. થોડા વખત બાદ અમે મદદની માગણી કરવા આવવાના છીએ તો તે વખતે તેને સંપૂર્ણ ટેકા આપશો.”

❧

૨૧ ૨૧ શે. લલિતુભાઈ ગુલામચંદ, મુંબઈ

“ધર્મપુરના દરબારની ઉક્ત મહાત્માશ્રીએ મુનાકાત લીધી હતી અને ધાર્મિક કાર્યોમાં ચતી પશુદિમાં તે ધર્મ નથી પણ અધર્મ છે, તેમ દર્શાવે તોથી મમજીવી દર રૂપે ચતો પાડાઓનો પશુવધ બધ કરાવ્યો હતો.”

❧

આપણા ગુલામભાઈ (પ્રમુખ) સુરત

“ મહાપુરુષ મંસાર સાગરમાં દીવાદાડી જેવા છે. આચાર્ય મહારાજ શ્રીવિજયધર્મચરિત્ર એક મહાપુરુષ હતા. એ મહાત્માને કોણ જાણતું નથી. ? તેમની સાહિત્ય વિષયક પ્રવૃત્તિઓ વિષે જેટલું કહેવાય તેટલું ઓછું છે એ સંબંધી વિચાર કરવાની જૈન સમાજને જાણે દુરમદ નથી. અનેક મુશ્કેલીઓ વેહીને તેમણે સાહિત્ય પ્રવૃત્તિ કરી હતી તેમની સાહિત્ય વિષયક પ્રવૃત્તિઓ તરફ પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોનું લક્ષ્ય ગમ્ય હતું. નહિ થતા સંસ્કૃત પ્રાકૃત સાહિત્યના ઉદ્ધાર માટે તેમણે ‘યશોવિજયજી જૈન ગ્રંથમાળા’ રચાવી હતી તેમની ‘યશોવિજયજી પાઠશાળા’ મારફત અનેક વિદ્વાનો ઉત્પન્ન થયા હતા. એ સિવાય તેમણે ગુરુકુળ, લાઘણગીઓ વિગેરે રચાખ્યા હતા તેમના કેટલાક પુસ્તકોની ૪-૫ આવૃત્તિઓ કાઢી પડી છે કેટલાકના યુરોપીય ભાષામાં અનુવાદ થયા છે. ‘ધર્મદેશના’ નામે તેમનું પુસ્તક ઉત્તમ છે. પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોને જૈનધર્મ અને સાહિત્યને લગતા સાહિત્યો પૂરા પાડી તેમણે જૈનધર્મ અને સાહિત્યની સારી સેવા નમવી હતી આચાર્ય મહારાજશ્રીએ જી દગીબર સાહિત્ય સેવા કરી હતી. આચાર્ય મહારાજશ્રીના વિવિધ ગુણોનું મનન કરી તેનો કંઈક અંશે અમલ કરવો એ આપણી ફરજ છે.”

શાહ અમીચંદ, સુરત

“ આપણે આપણા મહાત્મા પુરુષોને ઓળખી શકતા. ” દિવગિરો ભરેલું છે આચાર્યમહારાજની પાશ્ચાત્ય દેશોમાં વિદ્વાતો ખીજ અનેક ગુણોને લઈને ધણી નામના યજ્ઞ હતી. પહેલા જીગારી હતા, પણ એકએક વૈરાગ્ય આવતા તેમણે દીક્ષા લીધી બનારસ જે દિલ્હીમાંના કિશ્કારપ હવે અને છે, ત્યાં તેમણે ”

સળધી મારો પ્રભાવ પાડ્યો હતો. શુદ્ધ ધર્મ કરતા જૈનધર્મ જુનો છે. એવું આચાર્ય મહારાજશ્રીએ ફરજગા નરેશને સાબીત કરી આપ્યું હતું તેમની વિદ્વતાથી મોહિત થઈને પંડિતોએ તેમને ‘શાસ્ત્રવિશારદ, જૈનાચાર્ય’ તરીકે બીરૂદ આપ્યું હતું, બનારસના મહારાજ તેમના નિકટ સસર્ગમાં આવ્યા હતા પાશ્ચાત્ય પંડિતો સાથે તેમને આરા સળધ હતો તેઓ ધર્મોના બહુત્વના દિશાયતી હતા ”

શાહ હરિલાલ શિવલાલ સુરત

“ તેઓ સહિષ્ણુતાની બાબતમાં સારો બાવ ઉત્પન્ન કરી શક્યા હતા અને દુર્ગમ સ્થળોએ તેમણે વિહાર કર્યો હતો બનારસ જઈ તેમણે જાણે મિહની ગુશમાં હાથ નાખ્યો હતો અનેક આશ્રમો દવાખાનાઓ અને પશુચિકિત્સા પણ તેમણે સ્થાપી છે તમણે રૂપાયેલ ‘વીરતત્ત્વ ચક્રાક્ર મહાલ નો ઉદ્દેશ જૈનધર્મનો પ્રચાર કરવાનો છે પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોને ધર્મ અને સાહિત્યની બાબતમાં તેમણે સારી મદદ કરી હતી આ તેમની ઉદાર માનતા નહિ તો બીજું શું ? તેઓ યુગ પ્રધાન જેવા હતા. આચાર્ય મહારાજશ્રી સાચા બ્રાહ્મણ, માયા ક્ષત્રિય, સામા વૈશ્ય અને સાચા શૂદ્ર હતા ’

જયન્તીઓ અને ફેટલાકે બાપણોનો સાર

લેખોના સંગ્રહ, માસિકો, લાઘજેરીઓ, વિગેરેની પણ તેમણે સાહિત્ય-સેવા સારી ગમવી હતી. આચાર્ય મહારાજશ્રીએ લખેલા અને સંપાદિત કરેલાં ૨૨ પુસ્તકો ધણાં સારાં છે અહિંસા દિગ્દર્શન, દેનકુલ પાટક, હેમચંદ્રાચાર્યના યોગશાસ્ત્ર (સંવિવરણ) નું સંશોધન, ધર્મદેશના અને ઐતિહાસિક તાસોથી તેમણે ઉત્તમ નામના મેલવી છે, દેવદ્રવ્ય અને સાધારણ દ્રવ્ય ત્રિષેના વિચારોથી આચાર્ય મહારાજશ્રી નવયુગ પ્રવર્તક હતા, એમ કહી શકાય. જોધપુર ખાતે 'સાહિત્ય સંમેલન' બરાબર તે આચાર્ય મહારાજશ્રીના પ્રયામના ફલરૂપ હતું. આચાર્ય મહારાજશ્રીના જીવનમાંથી અહિંસા, ધર્મોત્તેજ બહુભાવ, નીડર કર્મવીરપણું, સમયગતતા, સ્વભોગે અન્યનું કલ્યાણ, પાશ્ચાત્ય વિજ્ઞાન સાથે સહકાર, જાગૃતિ અને પ્રેમ, રાષ્ટ્રીય આદર્શોને પ્રાધાન્ય, માધુ જીવન, સત્યની શોધ વિગેરે ધણી બાબતો શીખવાની મળે છે. જ્ઞાનના પ્રચાર માટે આચાર્ય મહારાજશ્રીએ ઘણું કર્યું હતું "

પ્રકરણ ૧૬ મું

સબધી મારો પ્રભાવ પાડ્યો હતો. છુદ્ધ ધર્મ કરતા જૈનધર્મ જુનો છે. એવું આચાર્ય મહારાજશ્રીએ દરબગા નરેશને સાબીત કરી આપ્યું હતું તેમની વિદ્વતાથી મોહિત થઈને પડિતોએ તેમને ‘શાસ્ત્રવિચારદ્વજનાચાર્ય’નું બીરૂદ આપ્યું હતું, બનારસના મહારાજ તેમના નિકટ સસર્ગમાં આવ્યા હતા પાશ્ચાત્ય પડિતો સાથે તેમને ચારો સબધ હતો તેઓ ધર્મોના બધુત્વના હિમાયતી હતા ”

શાહ હરિલાલ શિવલાલ મુરત

“ તેઓ સદિબ્ધિતાની બાબતમાં મારો બાવ ઉત્પન્ન કરી શક્યા હતા અને દુર્ગમ સ્થળોએ તેમણે વિહાર કર્યો હતો. બનારસ જઈ તેમણે જનને મિલની યુદ્ધમાં હાથ નાખ્યો હતો અનેક આશ્રમે, દવાખાનાઓ અને પશુચિકિત્સા પણ તેમણે સ્થાપી છે તેમણે સ્પાપેલ ‘વીરતત્ત્વ રકાશક મકલ નો ઉદ્દેશ જૈનધર્મનો પ્રચાર કરવાનો છે પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોને ધર્મ અને સાહિત્યની બાબતમાં તેમણે મારી મદદ કરી હતી. આ તેમની ઉદાર માનતા નહિ તો બીજું શું ? તેઓ યુગ પ્રધાન જેવા હતા આચાર્ય મહારાજશ્રી સાચા બ્રાહ્મણ, સાચા દાનિય, સામા વૈશ્ય અને માયા શૂદ્ર હતા.

ચોથી જયન્તી

- ૧ શિવપુરી—રા. બ રાવણ જનાકર્ન બીડે મુનિ શ્રી ન્યાયવિજયજી
બી એ. શાષ્ટનેન્સ મેમ્બર વિ રતિલાલ દેસાઈ
વિ બીખાલાલ દેસાઈ
સુભદ્રાદેવી (ડૉ કૌભે)
મુનિ શ્રી વિદ્યાવિજયજી
શ્રી રામચંદ્ર ગુપ્તા
- ૨ મુંબઈ— મુનિરાજ વિચક્ષણવિજયજી શ્રી ફર્લોજદાસ પારેખ
પ્રો. હીરાલાલ કાપડીયા

- ૫ સૂરત — શેઠ દલીચંદ વીરચંદ
- ૬ આગરા — પં. નારાયણદત્ત ઉપાધ્યાય
- ૭ બેરમદ — દાદુભાઈ પુરષોત્તમ પટેલ
એમ એલ. સી.
- ૮ સાયલા — લાડકચંદ માણેકચંદ વોરા
- ૯ ઉવાગ્રમદ — મહંત બાલકદામજી મહારાજ
- ૧૦ બામવી — મુનિ શ્રી નિધાનવિજયજી
- ૧૧ મહુવા — મુનિ શ્રી યત્નવિજયજી
- ૧૨ જામર — પૂજા-પ્રભાવના વિગેરે
- ૧૩ પાલીતાણા — પૂજા-ચશોગાન વિગેરે
- ૧૪ ગુદામણા — ગુણગાન-મંદિરમાં પૂજા વિગેરે
- ૧૫ ખીનાજીદી —
- ૧૬ પાટડી — પં. ભક્તિવિજયજી
- ૧૭ અમદાવાદ — મુનિ શ્રી રવિવિમલજી
- મેળીચંદ ગિરધર કાપડીયા
વોરા જીઠાભાઈ સાકરચંદ
શેઠ દેવચંદ દામજી
રા. પોપટલાલ પારેખ
હરિલાલ શિવલાલ ખી. એ.
ભાઈલાલ નાનાલાલ દોસ્તી
પ્રમુખ અને ખીજા કેટલાક
ચવચંદભાઈ અબાલાલ
દરબારસાહેબ ગોપાળદામભાઈ
નાગરદાસ કરતૂરચંદ
ખી એ. એલએલ બી.
પં. દેવચંદ મેઘજી
પ્રમુખ અને ખીજાઓ
ભાઈ મૌભાગ્યચંદ
ભાઈશંકર જોશી

ચોથી જયન્તી

૧ શિવપુરી—રા. બ. રાવજી જનસર્દાર બીડે મુનિ શ્રી ન્યાયવિજયજી
બી એ. શાહનેન્સ મેન્સર વિ રતિલાલ દેસાઈ
વિ. બીખાલાલ દેસાઈ
મુબારકદેવી (ડૉ કૌમે)
મુનિ શ્રી વિદ્યાવિજયજી
શ્રી રામચંદ્ર મુખા

૨ મુંબઈ— મુનિરાજ વિચક્ષણવિજયજી શ્રી દુર્વાબદાસ પારેખ
પ્રો. હીરાલાલ કાપડીયા
એમ
મુનિ શ્રી દર્શનવિજયજી
પ માવજી દામજી શા
લક્ષ્મણ કમ્બલ દલાલ
સારાલાલ મનલાલ મોદી
અમૃતલાલ વાડીલાલ શાહ

પ્રકરણ ૧૬ મું

૧૮ સમી— મુનિ શ્રી કચનવિજયજી

ખૂમચંદ પ્રસાદચંદ
જયચંદ જલુમાધ
બાપુલાલ પુરષોત્તમ
કુંગરદાં જમુવખ

૧૯ કગચી— શ્રી તિલકવિજયજી પંજગી

મી સૌભાગ્યચંદ
મી પી ટી શાહ
રા. માવજી માસ્તર
શિવશંકર જોશી

૨૦ જામનગર—પૂજા-પ્રભાવના વિગેરે

૨૧ વડોદરા—અગરચના વિગેરે ધૂમધામ

૨૨ શિવમજા—શ્રીધુત દરવાવસિદ્ધજી સાહેબ માસ્તર કુંજારામજી

ધનરાજજી ગોમાવત

જી એ. એચએલ *

૨૩ ઉદયપુર—પૂજા-વરધોડો-અગરચના વિગેરે

૨૪ પોંપલ—પૂજા-પ્રભાવના-આરતી વિગેરે

કેટલાંક ભાષણોનો સાર

સુનિરાજ વિચક્ષણવિજયજી, મુબમ્બઈ

“ શ્રી વિજયધર્મસૂરિજીએ પૃથ્વીનલમાં જૈનધર્મનો કાઢા વગાડ્યો. કાશી જેવા શહેરમાં કે જ્યાં જૈનધર્મની અસાનતાથી ત્યાના પડિતો જૈનધર્મ તરફ ધૃષ્ટાની નજરથી જોતા હતા તેમનામાં જૈનધર્મની આખી કરાવી યુરોપ અમેરીકા વિગેરે દેશોમાં પણ જૈનધર્મ સબધીનું જ્ઞાન ત્યાના વિદ્વાનો લઈ શકે તેના પ્રયાસો કર્યા. તે વૃક્ષને દિન પર દિન તેનો શિશ્યમુદાય નવપલ્લવિત બનાવવા ભગીરથ પ્રયત્ન કર્યા કરે છે તેમણે જીવગીર્ધાત સેવા કરી હતી અનેક જાતના દુખો વેડી પાદવિહાર કર્યો હતો અને જે દેશમાં ઘોર હિંસા વ્યાપી રહી હતી ત્યાં જઈ અહિંમાની ઘોષણા કરી હતી. તેમણે બનારસ પાકંડાવાની રચાપના કરી અનેક રત્નોને ઉત્પન્ન કર્યા હતા જે રત્નો અત્યારે પણ જૈન ડોમની અંદર ધર્મની સેવા બળવે છે આવા પરમોપકારી આચાર્યશ્રીની જયતી ઉજવવાથી અને તેના ગુણગાન કરવાથી અનેક લાભો મેળવી શકીએ છીએ. આવી સુદર તક શ્રી મુબમ્બઈ જૈન ગ્રંથસેવક તરફથી મળી છે. ”

પ્રકરન ૧૧ મું

- ૧૮ સમી— મુનિ શ્રી કચનવિજયજી ખૂનચંદ ખુશાસચંદ
જયચંદ જલુમાષ
બાપુલાલ પુરુષોત્તમ
કુંગરદી અમુનખ
- ૧૯ કર્ગચી— મી તિલકવિજયજી પંજમી મી સૌભાગ્યચંદ
મી પી. ટી. શાહ
રા. માવજી ભારતર
ચિવચંકર જોશી
- ૨૦ જનમનમર— પૂજા-પ્રભાવના વિગેરે
- ૨૧ વડોદરા— અગરચના વિગેરે ધૂમધામ
- ૨૨ ચિવમજ— શ્રીયુત દરયાવસિદજી સાહેબ ભારતર કુંજારામજી
ધનરાજજી ગોમાવત
બી. એ. એલએલ બી.
- ૨૩ ઉદયપુર— પૂજા-વરધોડો-અગરચના વિગેરે
- ૨૪ પોંપલ— પૂજા-પ્રભાવના-આરતી વિગેરે

કેટલાંક ભાષણોનો સાર

મુનિરાજ વિચક્ષણવિજયજી, મુંબઈ

“ શ્રી વિજયધર્મસૂરિજીએ પૃથ્વીતલમાં જૈનધર્મનો ડંકો વગાડ્યો. કાશી જેવા શહેરમાં કે ત્યાં જૈનધર્મની અસાનતાથી ત્યાંના પંડિતો જૈન ધર્મ તરફ ધૃષ્ટાની નજરથી જોતા હતા તેમનામાં જૈનધર્મની ઝાંખી કરાવી. યુરોપ અમેરીકા વિગેરે દેશોમાં પણ જૈનધર્મ સંબંધીનું ગાન સાંના વિદ્વાનો લખ શકે તેવા પ્રયાસો કર્યા. તે વૃક્ષને દિન પર દિન તેનો શિષ્યમમુદાય નવપક્ષવિત બનાવવા ભગીરથ પ્રયત્ન કર્યા કરે છે તેમણે જીવંતીપર્યંત સેવા કરી હતી અનેક જાતનાં દુઃખો વેડી પાદવિહાર કર્યો હતો અને જે દેશમાં ઘેર હિંસા વ્યાપી રહી હતી ત્યાં જઈ અહિંમાની ઘોષણા કરી હતી. તેમણે બનારસ પાઠશાળાની સ્થાપના કરી અનેક રત્નોને ઉત્પન્ન કર્યા હતા. જે રત્નો અત્યારે પણ જૈન કોમની અંદર ધર્મની સેવા બજાવે છે. આવા પરમોપકારી આચાર્યશ્રીની જયતી ઉજવવાથી અને તેના ગુણગાન કરવાથી અનેક લાભો મેળવી શકીએ છીએ. આવી સુદર તક શ્રી મુંબઈ જૈન ગ્રંથસેવક તરફથી મળી છે.”

પ્રકરણ ૧૬ મુ

૧૮ સમી— મુનિ શ્રી કચનવિજયજી

ખૂમચદ ખુશાલચદ
જયચદ જલુભાઈ
બાપુલાલ પુરષોત્તમ
કુંગરશી અમુનખ

૧૯ કર્ગચી— શ્રી તિલકવિજયજી પન્નગી

મી સૌભાગ્યચદ
મી. પી. ટી શાહ
રા માવજી માસ્તર
શિવશંકર જોશી

૨૦ ભામનગર— પૂજા-પ્રભાતના વિગેરે

૨૧ વડોદરા— અગરચના વિગેરે ધૂમધામ

૨૨ શિવગજ— શ્રીયુત દરયાવસિહજી સાહેબ

માસ્તર કુમારામજી
ધનરાજજી ગોમાવત

બી એ. એસએલ બી

કેટલાંક ભાષણોનો સાર

મુનિરાજ વિચક્ષણવિજયજી, મુંબઈ

“ શ્રી વિજયધર્મસૂરિજીએ પૃથ્વીનલમાં જૈનધર્મનો ડંકો વગાડ્યો. કાશી જેવા શહેરમાં કે ત્યાં જૈનધર્મની અચાનકતાથી ત્યાંના પંડિતો જૈન ધર્મ તરફ ધૃષ્ટાન્તી નજરથી જોતા હતા તેમનામાં જૈનધર્મની ઝાખી કરાવી યુરોપ અમેરીકા વિગેરે દેશોમાં પણ જૈનધર્મ સંબંધીનું જ્ઞાન લાંબા વિદ્વાનો લઘ શકે તેવા પ્રયાગે કર્યું. તે વૃક્ષને દિન પર દિન તેનો શિશ્યમુદાય નવપલ્લવિત બનાવવા ભગીરથ પ્રયત્ન કર્યા કરે છે તેમણે જીવગીર્ધર સેવા કરી હતી અનેક જાતનાં દુઃખો વેઠી પાદવિદાર કર્યો હતો અને જે દેશમાં ઘેર હિંસા વ્યાપી રહી હતી ત્યાં જઈ અહિંમતી ઘોષણા કરી હતી. તેમણે બનારસ પાદશાલાની સ્થાપના કરી અનેક રત્નોને ઉત્પન્ન કર્યા હતા. જે રત્નો અત્યારે પણ, જૈન ડામની અંદર ધર્મની સેવા બજાવે છે. આવા પરમોપકારી આચાર્યશ્રીની જયતી ઉજવવાથી અને તેના ગુણગાન કરવાથી અનેક લાભો મેળવી શકીએ છીએ. આવી સુંદર તક શ્રી મુંબઈ જૈન સ્વયંસેવક તરફથી મળી છે. ”

પ્રકરણ ૧૧ સુ

૧૮ સમી— સુનિ શ્રી કચનવિજયજી

ખૂનચદ ખુશાલચ
જયચદ જજુભાઈ
બાપુવાલ પુરપોતઃ
કુમરશી અમુવખ

૧૯ કાંગી— શ્રી તિલકવિજયજી પળા

મી સૌભાઅચદ
મી પી દી શાહ
રા માવજી માસ્તર
સિવચંકર જોશી

૨૦ જામનગર— પૂજા-પ્રભાવના વિગેરે

૨૧ વડોદરા— અમરચના વિગેરે ધૂમધામ

૨૨ શિવમજા— શ્રીયુત દરયાવસિદજી સાહેબ

માસ્તર કુમારામજી
ધનરાજજી ગોમાવત
બી એ. એચએ

૨૩ ઉદયપુર— પૂજા-વરધોડો-અમરચના વિગેરે

૨૪ પોંપલ— પૂજા-પ્રભાવના-આરતી વિગેરે

અવલમીને જુદા જુદા સ્થળે જન સુરકોને શિક્ષણ આપવા સાર પાઠ-
ગાઓ બોનાવી, જેમાંથી વિદ્વાન ગનો નીકળી આવ્યા છે. તેઓ જનોનું
એકત્ર બળ ખીલવવાને અર્થે જુદા શીગડાઓનું એકીકરણ કરવાના
અખટ દિમાયતી દતા.

શેઠ કૃવરજી આજુ દજી. ભાવનગર

“ ગુરુની સેવા મદ્ય વિજયધમસૂરિએ જૈનધર્મના યોદ્ધા તરીકે
બહાર પડી યથાર્થ નામના પ્રાપ્ત કરી છે તેમના પ્રયાસના પરિણામે
જૈન ધર્મનો જે પ્રચાર અને અભ્યાસ પશ્ચિમના દેશોમાં થઈ રહ્યો છે
અને તેનું નિરીક્ષણ પ્રત્યક્ષ મોતીચંદભાઈ દાવમા જ કરી આવેલા છે,
તેને માટે જૈન મમાજ તેમનો સદા આભારી રહેશે. જ્યાં એક જૈન ધર્મનું
નિશાન નહોતું રહ્યું, ત્યાં તેમણે જૈન ધર્મના ઉડા પાયા નાખ્યા છે.
તેમના આરબેલ કાર્યને કારણે સ્થળે પહોંચાડવાથી જાનિને કુદ્દસ
સફળ થશે.”

૨૧ મોતીચંદ ગીરધરલાલ કાપડીયા. સોલીસિટર, ભાવનગર.

“ તેમણે ફેટીક અમરભરિત વાતો શક્ય મનાવી છે પશ્ચિમના
વિદ્વાનો સાથેનો તેમનો પરિચયવહાર, તેઓને એકતા માધનો પૂરા પાડ્યા
માટે કહાવેલી મહેનત ખરેખર વિદ્વાન મહાત્મા પુરુષને છાજે તેવી છે,
પ્રસશનીય અને આદરણીય છે તેઓ સ્વભાવે નિખારસ અને નિરભિ-
માની હતા, અને તેમને કોઈ તથા વિખવાદ અપ્રિય દતો પોતાના
વિરોધ મતવાદીઓને તેઓ શાંતિથી સાલગતા અને યોગ્ય મનન કરતા,
તેઓ દદ નિશ્ચયી દતા.

સારાલાઈ મગનલાઈ મોદી મુખર્ષ

“ તેમની માથે વિચાર બેઠે મારે હતો, પણ જ્યારે તેમની પામે
 દુઃ” ગયો હોઈશ ત્યારે ત્યારે તેમણે યોગ્ય ખુલાસા કર્યા છે તેમનામા સામા
 માણસને ટેવી રીતે વશ કરવો તે જ્ઞાન સારું હતું, મોટા મોટા યુરોપીયન
 અમલદારો તેમને મલકા આવના હતા મુખર્ષમા પધારતા તે વખતના
 ગવર્નરે તેમને મુલાકાતનું માન આપ્યું હતું. જે અમલદારોની મીનીટ
 મીનીટ મીમતી ગણાય તેવા અમલદારો કલાકોના કલાકો સુધી તેમની
 પામે બેસી શ્રવણ કરતા. ગમે તે ધર્મનો અને ગમે તેવા સ્વભાવનો
 માણસ તેમની પાસે આવી શકતો તેમને એવી રીતે તેઓ મમજાવતા કે
 તે વારવાર તે તેમની પાસે આવે. તેમનું જીવન ખરખર અનુકરણીય
 કરવા અને બોધ લેવા લાયક છે તેમણે જગદ્ગુરૂ હરિવિજયજી સૂરેશ્વર
 જીની માધક રાજદારોમાં પ્રવેશ કરી અમલદારોને અને પશ્ચિમતા વિદ્વાનોને
 વશ કર્યા હતા તેમની પ્રેરણાથી અને મસ્થાઓ સ્થાપન થઈ છે તેને
 ટકાવો રાખવો જોઈએ ”

હતી, જ્યાં અત્યારના એક પણ સાધુનો વિહાર ન હતો, તેવા સ્થલમાં તેમણે વિહાર કરેલો અને કેટલાંએ કષ્ટ સહન કરેલાં. વિશ્વોદ્યાનમાં કેટલાંય પુણ્યો કરમાય છે પણ આચાર્યજી તો તેમનું નામ અમર કરી ગયા છે.”

૨. હરિલાલ શિવલાલ શાહ, સૂરત.

“ પશ્ચિમની છાપ વિના હિંદીઓ પોતાના મહાત્માઓને ઓલખતા નથી. રવીન્દ્રનાથ ટાગોરને તેમની ગીતાંજલી દ્વારા યુરોપે પીછાન્યા, ત્યારે હિંદુસ્થાને તેમને ઓલખ્યા. તે પ્રમાણે આચાર્યશ્રીના ભત્રા અને પ્રથમકો યુરોપમાં અસંખ્ય છે. તેમના જીવનચરિત્રો યુરોપની અનેક બાષાઓમાં લખાયા છે. સમાજને અવતિમાં પડેલો જોષ તેમનું હૃદય દ્રવ્યું અને પોતાનું સમસ્ત જીવન સમાજની કેન્દ્રિય પાછલ ખર્ચાં નાખ્યું. ગમે તેવી સ્થિતિમાં ગણ્યા ગાંડ્યા શ્રારમે વચ્ચે લીધેલું તેમનું આચાર્યપદ નહોતું. આર્થાવર્તના મહારાજાઓ અને પડિતોએ તેમને ‘શાસ્ત્રવિશારદ જૈનાચાર્ય’ નું બિરદ આપ્યું હતું. ચાલુ જમાનાના અનેક સાધુઓની જેડે ગુજરાતના ઉપાશ્રયમાંજ ગોધાઇ રહીને તેમણે સંકુચિતતા દાખવી નહોતી, પરંતુ હિંદુસ્થાનના ખુણે ખુણામાં-અદિ સક પ્રદેશોમાં જૂખ તૃષા સહન કરીને લગ્નરો માર્છલિની મુસાફરી કરી હતી. સમાજની દરેક ત્રુટીઓ તેમણે પુરી પાડી છે. સાહિત્યોદાર, પુસ્તકાલયો, બોર્ડિંગો, પશુશાલાઓ, દવાખાનાઓ, વર્તમાનપત્રો, દેવાલયોના જર્ણાલોદ્વારા વગેરે સમાજના દરેક અંગમાં તેમણે પ્રવૃત્તિ અને પ્રગતિ કરી હતી. તેમને હું યુગપ્રધાન અને નવયુગ પ્રવર્તક ગણું છું. શ્રીવીરતત્વપ્રકાશકમંડલ, આશ્રમે અને ગુરુકુલો અને લિન્નલિન્ન વિષય નિષ્ણાત તેમનો શિષ્ય સમૂહ એ એમનો મમાજને અણમોલો વારસો છે. કર્તવ્યપાલન, સાચી સાધુતા, માધ્યસ્થ દષ્ટિ અને પ્રતિપાદક શૈલી એ એમના જીવનનું રહસ્ય હતું. અત્યારે આપણને તેમની મદાન ખોટ છે. જો આજે તેઓ આપણા વચ્ચે હોત તો શત્રુજયની આ સ્થિતિ ન હોત. રાજપુતાનાના કેસમાં જે

સૌ દેવચક્ર દામજી કુંડલાકર, બાવનગર

“ હાથમાં લીધેલ કાર્ય પાર ઉતારવાનો ગુરુજનો નિશ્ચય પ્રયત્નનીય છે. ધર્મની ખાતર ગમે તેટલાં કષ્ટો દુઃખો ભોગવતાં પાછી પાતી કરી નથી. જૈન શાસનને માટે તેમની મેવા ચિરમરણીય ગહેશે ”

ૐ

૫. કેશરવિજયજી, બાવનગર

“ જ્ઞાન અને ક્રિયાનો જે કોઈ પણ રથલે સારી રીતે મમન્વય થયો હોય તો તે વિજયધર્મસૂરિજીમાં હતો. તેમનામાં સાદ્વૈમિકતા અને કાર્ય-દક્ષતાના ગુણને લઈને જે બીજા આચાર્યો ન કરી શક્યા તેવું કાર્ય તેમણે કરી બતાવ્યું.

“ દિલ્લગીરીની વાત છે કે દેવદ્રવ્યની ચર્યામાયા નિર્ધુર્ય આવી શક્યો નહિ. જે દેવદ્રવ્યના પ્રશ્નનો કોઈ નિવેડો થાય તોજ સધારણમાં રહેતા ખાડાની મુશ્કેલીઓ દૂર થઈ શકે આ મુશ્કેલી જે દૂર થાય તો જૈન બાલકોને જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાની મારી રીતે સમવડતા થઈ શકે જેથી જૈન ધર્મની ઉન્નતિ થાય ”

જ્યન્તીઓ અને કેટલાંક ભાષણોનો સાર

હતી, જ્યાં અત્યારના એક પણ માધુનો વિહાર ન હતો, તેના સ્થલમાં તેમણે વિહાર કરેલો અને કેટલાંએ કષ્ટ સહન કરેલાં. વિસ્વોદ્યાનમાં કેટલાંય પુણ્યો કરમાય છે પણ આચાર્યજી તો તેમનું નામ અમર કરી ગયા છે.”

✽

૨૧ હરિલાલ શિવલાલ શાહ, સૂરત.

“ પશ્ચિમની છાપ વિના હિંદીઓ પોતાના મહાત્માઓને ઓલખતા નથી. રવીન્દ્રનાથ ટાગોરને તેમની ગીતાજલી દ્વારા યુરોપે પીછાન્યા, ત્યારે હિંદુસ્થાને તેમને ઓલખ્યા. તે પ્રમાણે આચાર્યશ્રીના ભત્રેા અને પ્રશંસકો યુરોપમાં અસંખ્ય છે. તેમના જીવનચરિત્રો યુરોપની અનેક ભાષાઓમાં લખાયા છે. સમાજને અવતિર્મા પડેલો જોષ તેમનું હૃદય પ્રયુ અને પોતાનું સમસ્ત જીવન સમાજની કેન્દ્રિયતા પાછલ અર્થાં નાખ્યું. ગમે તેવી સ્થિતિમાં ગણ્યા ગાઠ્યા આવડે વચ્ચે લીધેલું તેમનું આચાર્યપદ નહોતુ. આયોવર્તના મહારાજાઓ અને પડિતોએ તેમને ‘શાસ્ત્રવિશારદ જ્ઞાનાચાર્ય’નું બિરુદ આપ્યું હતું. ચાલુ જમાનાના અનેક સાધુઓની પેઠે ગુજરાતના ઉપાશ્રવમાજ ગોધાઈ રહીને તેમણે સંકુચિતતા ઘખવી નહોતી, પરંતુ હિંદુસ્થાનના ખુણે ખુણામાં—અદિસક પ્રદેશોમાં જૂપ તૃપા સહન કરીને લગ્નરો માઈલની મુસાફરી કરી હતી. સમાજની દરેક ત્રુટીઓ તેમણે પુરી પાડી છે. માહિત્યોદાર, પુસ્તકાલયો, બોર્ડિંગો, પશુશાલાઓ, દવાખાનાઓ, વર્તમાનપત્રો, દેવાલયોનાં જીર્ણોદ્ધારો વગેરે

પ્રકરણ ૧૬ મું

આણુદળ ક. ની પેઢી ૪૦ વર્ષમા ન કરી ચળી તે એક કલમના ગોદાથી તેઓ કરી ચક્રવા દતા. તેમના પ્રવલ્નથી પરદેશની યુનિવર્સિટીઓમાં જૈનધર્મ સજધી ભ્રમણાઓ દૂર ચર્ચ છે અને જૈનધર્મ સિદ્ધાન્તને માન મળ્યું છે હાનમા મીસ કોએ જેવી જર્મન વિદ્વાનીને પણ તેમના પદધર શિષ્ય આચાર્યશ્રી વિજયેન્દ્રસુરિ આવકના ત્રેનો અગીકાર મગવી ચક્રવા છે. અદ્વૈતોપની વાત છે કે દાલના મુનિનાએ અને આવકો તેમના ઉપદેશકમડાને વગોવી રહ્યા છે, અને તેમના કાર્યના અવકરણમા પાછી પાની કરે છે "

ભાઈ નાનાલાલ દોશી (વિદ્યાર્થી) સૂરત.

‘ તેમનો જન્મ સૌરાષ્ટ્રના સિદ્ધો ઉત્પત્ત મ્તી પ્રેમશૌર્યની ભૂમિમાં થયેલો તેમના વિરોધીઓ પુષ્કન દોવા હતા પોનાના સત્વનો વિજય કરામા પાછુ ડગતુ કદી ભરના નવિ તેઓએ યુવકોને કેલવ્યા અને તેથી જૈન સમાજમા અગ્રણી ગણતિ છે મુરિજની સાદિત્ય સેવાથી જૈન મમાજમા સાદિત્યનો ઉદયમાન આવેલો છે. તેમની જસરીનો નાદ માગન વગતી પર ભૂનિમા પ્રસર્ગો છે, એનું કારણ તેમનુ પ્રભાવશાલી વ્યગ્નિત્વ અને શુદ્ધ બાવના હતી "

મિં ૫૦ ટીં ૧૦ શાહં કરાંચી

" તેઓ પગે ચાડીને સરકતો અભ્યાસ કરાવવા માટે બનારસ પહોંચ્યા જેમ દોંદુઓ અત્યજની ધર્મી કરે છે, તેમ બનારસમાં બ્રાહ્મણો જૈન સાધુઓની ધર્મી કરતા હતા. મક્કામાં દોંદુ ધર્મનું સ્થાપન કરવાનું જેટલુ મુશ્કેલ કામ છે તેનુ જ મુશ્કેલ કામ બનારસમાં જૈનધર્મનો પ્રચાર કરવાનુ હતુ, હતા પોનાની વિદ્વતા અને પંડિતાઇને લઇને તે ત્યાના પંડિતોને બકિતબાવ મેલવી ચક્રવા હતા. તેમણે બનારસમાં એક પાઠશાલા સ્થાપી હતી જેમાથી ૪૦ જૈન વિદ્વાનો તૈયાર થઇને બહાર પડ્યા છે તે મોગ મોટા દોકોમા રાજ બાદશાહો અને અમલદારના

પ્રિય થઈ પડ્યા હતા મોટા પ્રોફેસરો અને વિદ્વાનો તેમના પરીચયમાં આવવા માગતા હતા તેમણે જૈન ધર્મની ઈંગ્લીશ, અમેરીકા અને જર્મનીમાં ઘણીજ મારી છાપ પાડી છે, ત્યાંના કેટલા ડાક્ટરો, પ્રોફેસરો અને વિદ્વાનો તેમના શિષ્ય બન્યા છે અને અંતપૂર્વક જૈનશાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કરે છે. તેમનાં શિષ્ય જર્મન ગાનુ બહેન કોએ દમથાં હીંદમાં આવેલાં છે. આશુ ઉપરના દેરાસરોમાં યુરોપીયનો છુટ મદિત દાખલ થતા હતા તે આ મહારાજશ્રીએ બંધ કરાવ્યું હતું. મદારાજશ્રીએ સૂરતના ક્લેક્ટર મી. ઝોટો રોયશ્રીહરની મુલાકાત લઈને કેટલાક કામ કરાવ્યા હતાં. હુકમાં તે પહેલા ન મરના સુધારક હતા. તે શિવપુર્નમાં કાલ ધર્મ પામ્યા છે. આવા મહાન ગુરૂની આપણને ખોટ પડી છે. બીજા મુનિ મદારાજને તેમના પગલે ચાલવા કોશીય કરે એની મારી પ્રાર્થના છે "

શ્રી તિલકવિજયજી, કરાંચી

“ દેવદ્રવ્યની ચમત્કવ્ય શર થઈ ત્યાં તેમનામાં હુ જે મહાન ગુણ જોઈ શક્યો તે નિષ્પક્ષપાતપણાનો હતો તે ઉમરમાં વૃદ્ધ હતા પણ વિચારમાં તરુણ હતા આજી જમાનામાં કેવા પ્રકારનો ઉપદેશ દેવો જોઈએ તે મારી રીતે જાણતા હતા તાજ રાણીની કથા સંજ્ઞાનવામાંજ પોતાના જીવનની ધૃતિશ્રી સમજવી દે તેવા તે નહોતા તેમણે દેવદ્રવ્યના સબધમાં પોતાના વિચારો મક્કમપણે રજુ કર્યા હતા માધુ નેમજ મમાજ તેમની વિશ્વ હતી મહારાજશ્રી કહેતા કે ‘ દેવદ્રવ્ય તે સઘની રચાપિત મીઠકત છે અને તેનો ઉપયોગ દેવકાર્યમાં કરી હવે સાધારણ વધારનાની જરૂર છે. ’ આવા વિચારોના તે આચાર્ય હતા બીજા સાધુઓની જેમ

જયન્તીએ અને કેટલાંક ભાષણોનો સાર

રા. બ. બીડે સાહેબ. કાષ્ઠનેન્સ
મેમ્બર, વ્વાલીયર

રાવમાહેબ મૂક્તે. એન્ડ્યુકેશન
મેમ્બર, વ્વાલીયર

વેરા લાડકચંદ માણેકચંદ

ભાષ રાવચંદ અંબાલાલ
અંબાલાલ નગીનદામ

ફૂલચંદ જેસંગ

શ્રીયુત ખંશાલાલજી

શેઠ પોપટલાલ દેવચંદ

પોપટલાલ પૂજાભાષ

જગનલાલ રાવચંદ

રંગીલદાસ ગોવિંદજી

જગનલાલ રૂપચંદ

મગનલાલ બીખાભાષ

પાનાચંદ મવાષચંદ

અંબાલાલમગનલાલ બી એ.

પં. જગજીવનદાસ પોપટલાલ

વકીલ ગુલામરાયભાષ

જેઠ કુંવરજી આણંદજી

દેવચંદ દામજી કુંડલાકર

વલ્લભદાસ ત્રિં ગાધી

પ્રેમચંદ મગનલાલ શાદ

માસ્તર શામજી હેમચંદ

૫ સાયલા— નાગરદાસ કર્ણૂચંદ
બી. એ. એલએલ. બી.

૬ ખોરસદ— મનસુખલાલ ખેચરલાલ
સોલીસીટર

૭ જુરાનપુર— મુનિશ્રી દુર્લભવિજયજી

૮ સૂરત— હરિલાલ શિવલાલ શાદ
બી એ.

૯ ભાવનગર— મુનિશ્રી ભગવાનવિજયજી
” ભૂવનવિજયજી

” પ્રો હનુમતરાવ મલવંતરાવ બીડે મણિલાલ જુરાભાષ
એમ એ. એલએલ. બી. ઉત્તમચંદ હરગોવિંદ

કેટલાંક ભાષણોનો સાર

સાક્ષરરત્ન શ્રીચુત કૃષ્ણલાલ મોહનલાલ ઝવેરી (પ્રમુખ) મુંબાઇ

“ સ્વર્ગીય આચાર્યશ્રીના સમાગમનો તથા દર્શનનો લાભ મને મળ્યો હતો. તેઓ જૈનેતરોને માન આપી તેમની ચંક્રઓનું નિવારણ કરતા હતા. અને સાહિત્યના તેઓ ધણાજ શોખીન હતા. જૈન-સાહિત્યને ભારત વર્ષમાં જ નહીં પણ દુનિયાના બીજા દેશોમાં પ્રમિદ્ધિ આપવાનું માન તેમનેજ ધટે છે. જૈન ધર્મની પ્રાચીનતા તેમણે સિદ્ધ કરી હતી અને યુરોપ, અમેરિકા, જર્મની, ઇટલી વિગેરે દેશોના જૈન સ્કોલરો અને વિદ્વાનોને તેમણે સાહિત્ય પુરું પાડી આકર્ષ્યા હતા. તેમનું જીવન પરોપકાર માટે હતું. તેઓ સાધારણ કોટીના આચાર્ય નહિં હતા. આ મહાન આચાર્યને દર પાંચ વર્ષે નહિ, દર એક વર્ષે નહિ, પરંતુ તેમનું તો આપણે દરરોજ સ્મરણ કરવું જોઈએ. ”

શ્રી ૦ ચુનીલાલ શિવલાલ ગાંધી. મુંબાઇ.

જ્યારે દલ, અધર્મ જગતમાં વધારેને વધારે થાય છે ત્યારે કાષ્ઠપણ મહાન પુરુષ ઉત્પન્ન થાય છે. આચાર્યશ્રીનો જન્મ પણ તેવા જ સમયમાં થયો હતો. તેમણે જૈનોની નહીં પણ જગતની સેવા કરી છે. જગતભરમાં મત્યધર્મ-આત્મધર્મનું સ્વરૂપ બતાવ્યું છે. તેણે સંકટો વેઠ્યા છે. તેનો વિસ્તાર કંઈ તો બહુજ લંબાણ થાય. તેમણે જ્યારે રસ્તાઓના, બાગમાં અને જ્યાં જ્યાં મલી ત્યાં ત્યાં જાહેર ભાષણો આપ્યા છે. ત્યારે જુના જમાનાના લોકો ભડકી ગયા તેમને આ આચાર્યશ્રીનું કૃત્ય શાસનવિરૂદ્ધ લાગ્યું, પણ આ મહાન પુરુષે તેની દરકાર કરી નહીં. તેમણે એલેજ આપી કે આ મારે કાર્ય શાસન અને ધર્મ વિરૂદ્ધ હોય તેવું સાબીત કરી આપશે તો તે હું બંધ કરીશ, પણ તે કાર્ય ધર્મ વિરૂદ્ધ નહોતું. તેમણે જૈન, જૈનેતરોને

પ્રકરણ ૧૬ મું

પશ્ચિમના વિદ્વાનોને પોતાની તરફ ખેંચ્યા ને જૈનધર્મનો સંદેશ અધિ-
સાનો દતો. તે જગતભરમાં પહોંચાડયો. તેમણે સ્થાપન કરેલ શ્રીવીરતત્ત્વ-
પ્રકાશ મંડલમાં અત્યારે પણ ધણા વિદ્યાર્થીઓ જૈનધર્મનું ઉચું જ્ઞાન
લાઇ રહ્યા છે. યુરોપીય વિદ્વાનો પણ આ શાળામાં અભ્યાસ કરવા આવે
છે. આવી પાઠશાળાને મદદ કરવી તે તમારી ફરજ છે. ”

માતીચંદ ગિ. કાપડીયા. સોલીસીટર મુંબઇ.

“ જૈનધર્મના મુખ્ય ત્રણ સિદ્ધાંત છે. અને તે અહિંસા સંગમ
અને તપ છે. પૂજ્ય આચાર્યશ્રીએ એ નત્વેને પોતામા સારી રીતે કેળવ્યા
હતા. મારી પહેલાના વક્તાએ તેમની ગુરુકૃતિ ઉપર જે વિવેચન
કયું હતું તે સત્ય છે. સ્વર્ગીય આચાર્યશ્રીએ તેમની મારો મેવા
કરી હતી. ગુરુની મેવાના પ્રતાપથીજ તેમનામા સંપૂર્ણ શક્તિ આવી
હતી. હું દમણા યુરોપ ગયો ત્યારે ત્યાંના વિદ્વાનોની મુલાકાત લીધી
દની ત્યાં પણ દરેક વિદ્વાનને આચાર્ય શ્રીવિજયધર્મસૂરિજી માટે ઉચું
માન ધરાવતો મેં જોયો છે. તેમણે યુરોપ અમેરિકા, જર્મની, ઈટલી
વિગેરે દેશોમાં સારો પ્રયાસ કર્યો હતો અને તેમના શિષ્યોએ પણ તે રસ્તો
હલુ જારી રાખ્યો છે તે સ્તુત્ય છે. ”

મિ. જી. કે. નરીમાન, મુંબઇ.

“ તેઓ ખરેખર મહાત્મા હતા. સાધુઓ જે પ્રકારના હોય
છે. એક પોતાનું કલ્યાણ કરવામાં મથાયું હોય છે. ત્યારે બીજો પોતાની
માથે જગતનું કલ્યાણ કરવાના અર્થે હોય છે, હું આચાર્યશ્રીને બીજી
રીતના સાધુમાં મૂકું છું. જેઓ દુનિયાના મહાન પુરોગામીઓ એક હતા.
જેનો તેમના વખાણ કરે તેમાં નવાઇ નથી, પણ અમારા જેવા જૈનનો
તેમના ગુણાનુરાગી થાય અને તેઓ જે બોલે અને કરે તે વિશેષ ગ્રહાય.
તેઓ અત્યારે જીવંત નથી હતા. હું તો તેમને જીવંત જોઇ ચકું છું. ”

તેમણે જે કાર્ય બાકી ચૂક્યું છે, તે કાર્ય આપણે બધાએ મહીને આગળ ચલાવવું જોઈએ. તેમનો વેરાગ્ય સ્થાન વેરાગ્ય નહોતો પણ ખરો વેરાગ્ય હતો. તેઓ દુનિયામાં જે ઉચ્ચ માધુર્યો ગણાય છે તેમાંના—તે કાદીના એક મહાત્મા હતા. ઈરાનના સાધુઓની સાથે મુકાબલામાં તેઓ જ શ્રેષ્ઠ પડે આવતા, તેમ મને લાગ્યું હતું. તેમના મનથી હિન્દુ, મુસલમાન, પારસી, જૈન અને દરેક મનુષ્યો સરખાં હતાં. હાલના રાજ-દારીઓ હિન્દુ મુસલમાનની એકતા માટે જે મહેનત કરે છે, પણ તેમની પહેલ આવા મહાત્માઓએ તો ક્યારનીયે કરી છે અને આવા પુરોગામી જ એકય યરી, તેમ મારું માનવું છે. ”

શ્રીમાન મોદે સાહેબ. શિવપુરી.

“ તેઓશ્રી પોતાના ધર્મના નિયમોમાં પરાકાષ્ટાએ પહોંચેલા હતા. જેટલું નૃપતિનુ તથા રાજમાતાનું કામ કહિયું છે, તેટલુંજ ધર્મગુરનું કામ કહીયું છે વિજયધર્મસુરિ મૃત્યુવશ નથી થયા, પણ અમરત્વને પામ્યા છે. મહાત્માઓનું મૃત્યુ તેઓને અમર બનાવે છે ”

શ્રીમાન મૂલે સાહેબ, શિવપુરી.

“ મહાન પુરોગામી પોતાના આત્મા ઉપર સ્વતંત્રતા પ્રાપ્ત કરી હોય છે ને જે સ્વામી હોય છે, તેજ સ્વતંત્રતા પ્રાપ્ત કરી શકે છે નહિ કે નાસ. અને જે પોતાના ઉપર સ્વતંત્રતા મેલવે છે. તે અન્ય ઉપર પણ મેળવી શકે છે; ને તેનું પરિણામ છે કે પાશ્ચાત્ય દેશોમાંથી આવીને પણ વિદ્વાનો સુરિજનું મન્માન કરતા તથા સુરિજના દર્શન કરવામાં જેટલું પુણ્ય છે તેટલુંજ તેમની જયંતી મનાવવામાં પણ છે. ”

શ્રીનત સરફાર ખામે સાહેબ પનાર ગિનપુરી

‘ સૂરિજીમા એક વાત ખામ દની કે તેમની પાસે જે વિદ્યા તેમજ
ધ્યાનો ખળનો દનો, તે તેમણે સર્વ માધારણ માટે ખુલ્લો ગખ્યો દનો
અમર દિદુસ્થાનના ધર્મોત્તુ રતન ચવાતુ જે કોઈ ખાસ મારણ માન
વામા આવતુ હોય તે તે આવા પ્રકારની સકુચિતતા છે આ વાતને
દૂર કરીને સૂરિજીએ પોતાની વિદ્યા તથા પુસ્તક મગ્ગ દરેક વિદ્વાનોને
ખતાન્યા દતા.

‘ તથા સૂરિજીમા, અન્યના અન્ત કરણોને ખેચવાની એક આ-
ર્ષણ શક્તિ દતી જે કોઈ પણ માણસ એક વખત તેમના પરિચયમાં
આરી જતો તે તેમનો રાગી બની જતો ને આવું પ્રભાવશાની વ્યક્તિત્વ
થોડાઓમાજ જોનામા આવે છે જે વાત લગ્નસ્થ માધવ મહારાજમાં
જોમા આવી દતી ’

“ બીજી વાત એ કે સૂરિજી સમજતા દતા કે આટલાથી માર
મમ મમાપ્ત નથી પણ આ કામને ઝરી ગખવા માટે પાઠશાલાઓની
પણ જરૂર છે ને તેથી તેઓશ્રીએ દુ સાધ્ય સ્થાનોમા જઈને પાઠશાલાઓ
સ્થાપી મુનિજીની પ્રવૃત્તિ કોઈ ધર્મ યા મતના વિરૂદ્ધ ન હતી ને તેનું
પરિણામ છે કે તેઓ મર્વ સ્થાનેથી મમ્માન મેળવી શક્યા તેઓશ્રીએ
પાશ્ચાત્ય દેશોમા પોતાનો પદવ્યવદાર રાખીને લોકોનું આરતવર્ષ મળધી
અચાન દૂર કરવા માટે પ્રયત્ન કર્યો દતો મુનિશ્રી વેશધારી મુનિ નદિ
દતા પણ ને માયા ત્યાગી મદામા દતા ”

શ્રીયુત હરિવાન શિવલાલ શાહ સુરત

૨૨ આચાર્યજીને જેન પ્રળનો સારો ટેકો ન મન્યો દનો છતાં
પદ મર્તવ્ય પરાયણતાના નદામત્રે તેઓશ્રીએ જેન પ્રળની સારી સેવા

જયન્તીએ અને ફેટલાકે આપણેનો માર

કરી છે. અને તેમણે બતાવેલા માર્ગે જૈન સમાજ, પક્ષાપક્ષ છોડી-માર
અહીંવૃત્તિએ વધે તો જરૂર જૈન સમાજમાં નવયુગ પ્રવર્તે. આથીજ આ
નવયુગપ્રવર્તક ગુરૂદેવના ઉપદેશો ચાલનાનો આપણો-યુવાનોનો ધર્મ છે. ”

૫. જગજીવનદાસ પોપટલાલ. ભાવનગર

“ અનેક મુશ્કેલીઓ વચ્ચે તેમણે જનારમમા યશોવિજયજી મંસ્ફૂત
પાઠશાળા જૈન વિદ્યાર્થીઓને મંસ્ફૂત અને માગધી જૈન ગ્રંથો ભણાવી
વિદ્યાનું બનાવવા સ્થાપી હતી. એ તેમનું ઘણું મહાનું કાર્ય હતું. અધ્યા-
દાખાદની ‘સર્વધર્મપરિપક્વ’માં જઈ જૈનેતરોને જૈનધર્મ તરફ દોરતા
વ્યાખ્યાનો આપ્યા અને ‘જૈનશિક્ષા નિઘર્શન’ બહાર પાડ્યું હતું. આચાર્ય-
શ્રીની ઉપદેશ શૈલી ઠરેલ, ગંભીર, મચોટ મહનાત્મક હતી. પાશ્ચાત્ય
વિવેચન પદ્ધતિ તેમણે સ્વીકારી હતી. ‘સમ્મતિતક’ ‘વિશેષાસ્યક’
અને એવાં ઘણા ગહન પુસ્તકો તેમણે ‘યશોવિજય જૈન ગ્રંથમાળા’ સ્થાપી
પ્રસિદ્ધ કર્યા છે. આખું જીવન તેમને અદિમાની ઝખના રહેતી અને
તેથી વિહારની, આદાગની અને અનેક પ્રકારની મુશોમતો છતાં બંગાળમાં
ફરી ફરીને ૩૦ મતીસયદ્ર વિદ્યાભૂષણ અને બીજા અનેક મંગાનીઓને
મચ્છી અને માસાહારનો ત્યાગ કરાવ્યો હતો કલકત્તા મુનિવર્સિટીમાં ‘પ્રમા-
ણનય તત્ત્વલોકાલકાર’ વિગેરે જૈન ન્યાય-વ્યાકરણના ગ્રંથોને તેમણે દાખલ
કરાવ્યો છે. ધર્મના પ્રચારના ઉદ્દેશને પહોંચી વળવા આચાર્યશ્રીએ અમૂલ્ય
સાહિત્ય સેવા કરી છે એક મૃત્યુ શય્યા ઉપરથી પણ ૩૦ સિદ્ધવન
લેવીને તેમણે અમર કરી છે યુરોપ અમેરિકાના વિદ્વાનોને જૈનધર્મના
અભ્યાસ માટે પુસ્તકો પૂર્ણ પાડવા અટપટા ભાગ સમજાવવા અને ખુવામા
કરવા તેમણે અયાગ પરિશ્રમ કર્યો છે.

૨૮ ગુલાબરાયભાઈ વકીલ, ભાવનગર

“ ગુરૂ મહારાજની જયન્તીનો ઉત્સવ માત્ર જોતાનો નથી. એ તો સુમત્ર પ્રભનો છે. અને અમોને નિર્મત્રી બોલાવ્યા છે. તેથી પણ આનંદ થાય છે. આવા મહાત્માઓ રામદેવ વિગેરેના સ્તુ અને જીતનારા છે. સાધક દશામાં હોય તેમને તેઓ પ્રેરનાર અવલંબન દેનાર દત્તા. તેમ તેઓ સમુદાય કુટુંબકમ મિદ્ધાન્તવાળા દત્તા મહુવામાં જન્મનાર તરીકે તેમને ન જુઓ. વધારે વિશાલ દષ્ટિવંત તરીકે, દરેક ધર્મવાદ્યને પ્રેમથી મેલનાર તરીકે જુઓ. જધા ધર્મોના મૂળતત્ત્વો એક હોવાનું જતાવનાર તરીકે, સિદ્ધ કરનાર તરીકે તેમના પર નજર નાખો. જુદા જુદા ધર્મો મતે ત્યારે ક્ષોભ નાશ, પરંતુ પોતાનો ધર્મ વધાર્ય પાલવા છતાં, જધાનો સમન્વય કરવા માટે અને જખેડાઓ દૂર રાખવા માટે આવા મહાત્માઓની આપણને જરૂર છે, આવા ઉત્સવોને હવે વ્યાપક અને વિશાળ બનાવો. બેદ ભુદિ ટાલીને એક બીજાના સમર્થમાં દવે આપવું જોઈએ. ગુરૂ મહારાજની ભાવના પણ આવી જ દત્તી. ગરદેવ વિગેરેથી મુક્ત, ત્યાગી તરીકે આત્મોત્કર્ષની અપેક્ષા કુચી રાખનાર ગુરૂ તરીકે તેમને પૂજવા જોઈએ. જ્ઞાતમાર્ગ મહુ માટે ખુલ્લો છે પરંતુ લક્ષણો મેલવવા જોઈએ. ”

જયન્તીએ અને કેટલાક ભાષણોનો સાર

છઠ્ઠી જયન્તી.

ગામ	પ્રેસીડેન્ટ	વક્તા
૧ સિવપુરી— શેઠ અમૃતલાલ કાળીદામ રા. બ. બીડે માહેબ		મુનિ વિદ્યાવિજયજી ડૉ. કૌભે (સુભદ્રાદેવી) સ્થા. મુનિશ્રી ગોડીદાસજી રાવ માં મૂલે, બી. એ.
૨ આકિવા— આચાર્ય શ્રીવિજયેન્દ્રસુરિ		ઉપાં મંગળવિજયજી મુનિશ્રી પ્રભાકરવિજયજી શ્રીયુત પૃથ્વીરાજજી
૩ માયલા— મુનિરાજ શ્રીકનકવિજયજી		નાગરદામ કરતુરચંદ્ર મી.એ. એલ એલ બી, શ્રી લાડકચંદ્ર માણેકચંદ્ર જગજીવન સુદરજી
૪ દ્વિગનધાટ—	—	નયમલજી સુરાણા
૫ ખીવાણદી—	—	બીખમચંદ પ્રતાપજી વિં લાધુરામ વિં ફૂલચંદ શા ખૂમચંદ વાલાજી શ્રીયુત મારનર માં
૬ મહુવા— શ્રીમાન કવિસાહેબ, વલ્લિવટદાર.		મેભાગ્યચંદ જીવણવામ અને બીજાઓ
૭ ભાવનગર— મુનિરાજ જીવનવિજયજી		પ્રેમચંદ મગનવાલ પં જગજીવનદાસ

પ્રકરણ ૧૬ મું

૮ છદોર— શેઠ મોતીલાલજી મેઠિયા
૯ પાલીનાથુ—રા દરિયાવ કીકાભાઈ

જુદા જુદા વક્તાઓ

પં० ત્રિભુવનદાસ અમરદી
કસ્તૂરચંદ હેમચંદ દેસાઈ
સુપ્રીદ ચંકરલાલ

૧૦ પ્રાંતીજ— પૂજા-પ્રભાવના વિગેરે
૧૧ વડનગર (માળવા) પૂજા-પ્રભાવના વિગેરે
૧૨ વેળલપુર—મુનિરાજ કપૂરવિજયજી
૧૩ માંડવ— વરધોડો-પૂજા વિગેરે

જુદા જુદા વક્તાઓ

ન્યા. ન્યા. મુનિશ્રી ન્યાય-
વિજયજી મદારાજ

૧૪ સીરોહી— પૂજા-પ્રભાવના વિગેરે
૧૫ મુંબઈ— શેઠ જીવજીચંદ ધર્મચંદ

મણિલાલ જેમલ

મેા હીરાલાલ કાપડીયા

એમ. એ.

શ્રીમેદચંદ બરોડીયા બી. એ

નરોત્તમ બી. શાહ

ગોદનલાલ ડી. ચોક્સી

૧૬ દાંતરાઈ— પૂજા-પ્રભાવના-વરધોડો વિગેરે

કેટલાંક ભાષણોનો સાર.

શ્રી લાઠકચ્ચદ માણેકચ્ચદ, સાયલા

“ જૈનેતર વિદ્વાનોએ તેમની મુક્ત કંઠે પ્રસન્ન કરી પાઠ્યાત્મ વિદ્વાનો જૈનધર્મના મિદ્ધાતો સમજ્યા તેમની પાસે આપના લાગ્યા, અને કાશીનરેશ મુખ્ય બન્યા તેઓશ્રીએ પોતાના વિદ્વાન શિષ્ય સમુદાય સાથે બગલામા ફરી જીવહિસા ધણે રચણે નધ કરાવી અને ધણાને મુસ્ત અહિસાવાદી મનાવ્યા. તેમણે જોયું કે જૈનપ્રજામાં અધશ્રદ્ધા-નિષ્પ્રાણુ ક્રિયા જાતિભેદ વિગેરે વધી ગયાં જે. તેથી તેમણે તેમની મધણી શક્તિ, મધજો જીવનપ્રવાહ એ તરફ વાળ્યો અને પરિણામ આપણે જોઈ શકીએ છીએ કે સામ્યાત્મ વિદ્વાનો જૈનધર્મ તરફ આકર્ષાયા છે જૈનધર્મમાં મુકી જેટલા ગણુતા પડિતો કોતી મદદને આભારી છે ? જૈન સાહિત્ય કેટલું પ્રકાશમાં આવેલ છે ? તેમના હૃપદેશથી રચપાએતી કેટલી મસ્થાએ અત્યારે કેવું સગીન કામ કરી રહેલ છે ? ભવિષ્યમાં જૈન ઇતિહાસકાર તેઓશ્રીના વખતનો જૈન ઇતિહાસ લખવા બેસશે ત્યારે આ આર્યશ્રી વિજયધર્મસુરિ તેમાં પ્રથમ સ્થાન લોગવશે, એ શકા વિનાની વાત છે ”

મુનિ મહારાજ શ્રીકનકવિજયજી, સાયલા.

‘ જોનોની અદર જૈનત્વનો પ્રચાર કરવો કરાવવો અને હિસા વિગેરે દૂર કરાવવી તે જીદી વાત છે અને અજોનોની અદર અને તેથી પણ આગળ વધીને યુરોપવાસીઓની અદર તેવાજ પ્રકારનો પ્રચાર કરાવવો તે તદ્દન જીદીજ અને ધણીજ દુષ્કર વાત છે. સ્વ શ્રીવિજય ધર્મસુરિજીએ જોયું હતું કે જ્યાં સુધી જૈનધર્મને દુનિયાના બીજા

ધર્મોની લીકામ્મ તદિ મુખવામા આવે અને ત્યાં મુધી જેવું ઉંડું રહેતું. અન્ય ધર્મોએને મોઢે મૂત નહિ કરાવવામા આવે ત્યાં મુધી જૈનધર્મની વાસ્તવિ સેવા કરી કહી શકાય નહિ આ માટે તેઓશ્રીએ અનેક પરિશ્રમ વેઠી બગાવ તરફ વિદાર કરી અનેક ધર્મ સ્થાપ્યાં સ્થાપી. અર્જન જમતને બતાવી આપ્યું કે જૈનધર્મ તે વિશ્વધર્મ છે અને તેના સિદ્ધાંતો અમન અને વિશ્વવ્યાપી છે યુરોપની અદર આપણે ધર્મ જે સ્થાન બોગવી રહ્યો છે તે તેમને આભારી છે

૨

इन्दौरकी सभाका मस्ताव, इन्दौर.

“ आज उन प्रात स्मरणीय एव जगद्वन्दनीय महान् आत्माकी निर्वाण तिथि है, जिन्होंने जैनधर्मकी कल्याण साधनामें अपना समस्त जीवन अर्पण कर दिया था । उन्होंने सुदूर जर्मनी, अमरिका आदि देशोंमें जैनधर्मकी अजेय एव अमर घबल पताका फहराई थी । आज उन्हीं महान् तपस्वी श्रीजैनाचार्यको स्वर्गागोहण हुए ६ वर्ष बीत चुके हैं । उनके लोक एव धर्मसंवाक कार्योंन उनकी किर्त्ति अमर का दी है । उन्हीं महान् आत्माकी, पवित्र स्मृतिमें श्रीवीरतत्त्व प्रकाशक मण्डल, शिवपुरीकी ओरसे एक पाठशाळा बड़ीही उल्लासतामें कार्य कर रही है । ऐसी आदर्श सत्पा (Modal Institution) का होना जैनसमाजके लिये अत्यन्त गौरवका विषय है । यह सत्पा हमारे जैनसमाजकी पारी कमी की पूर्ति करती है । जब हमारे महात्माके उपदेशामृतका पान करते हैं, तब हमारा हृदय आनन्द एवं उत्साहसे

જયન્તીએ અને ડેટલાંક આપણેનો સાર

પ્રકૃતિ હો જાતા હૈ । આજ જૈનસમાજનો એસે રત્નશિરોમણિ મહાત્માકે અમાવસે અત્યન્ત લેદ હૈ । આइये, हम सब युगछ कर जोड़ श्रीवीर-प्रभुसे विनय कों कि हे प्रभो ! हमें मदबुद्धि प्रदान कीजिये ताकि हम उनके प्रदर्शित मार्गका अनुसरण कर हमारा जीवन मफ़्छ करनेके लिये कल्याण-मार्गक अधिक बने । ”

❧

કસ્તુરચંદ હેમચંદ પાણીતાણા.

‘ શ્રીમદ્ વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મદારાજે શામનમેરા તથા નમાજ-સેવા અને જનહિત માટે અથાગ પશ્ચિમપૂર્વક જનતાને ઉપદેશ આપ્યો કે જેમણે ભારતવર્ષમાં, તથા જૈનસમાજ અને પાશ્ચાત્ય પ્રજામાં મસ્તૂત અને પ્રાકૃત ભાષાનો અપૂર્વ રસ ઉત્પન્ન કરાવ્યો છે તથા જૈનમાહિત્યનું જે ઉચ્ચતમ ગૌરવ વધાર્યું છે તેનું અરે માત્ર વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મદારાજને ધો છે. સીધા અને મરત્ત રહેતે સૌને ચાનતા આરડે કે, પણ જાડી અને જગલ વૃક્ષોના ધાડા જાનવાના રસ્તામાંથી પસાર થઈ અદ્વિતીય માદમ ખેડી-વિદ્વાનોનું કેન્દ્ર એવી કાશી જેવી નગરીમાં જૈન સસ્ત્રૂત પાઠશાળા, કાશી પશુશાળા સ્થાપી તથા કન્યા યુનિવર્સિટીમાં જૈનાચાર્યો ફૂલ વ્યાકરણ તથા ન્યાયના અથો દાખલ કરાવી, વિદ્યાર્થીઓને સીતોત્ત સુધી અભ્યાસ કરવા મોકલી જૈનધર્મનો વિજયધ્વજ ફરકાવનાર આપણી જયન્તિના નેતા શ્રીમદ્ શાસ્ત્રવિશારદ આચાર્યશ્રી મદારાજ કે જેમ સુવર્ણને કસોટી હોય છે, તેમ જેઓએ અનેક પરીસહો સંઘન કરી સાહમ અને હિમતથી દરેક કાર્યમાં વિજય મેળવ્યો છે. વળી જેમણે રાજદારોમાં, અમનદારોમાં અને પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોમાં જૈનધર્મ પ્રતિ અત્યંત આકર્ષણ કર્યું છે તે ૩૧૦ સીદ્ધેન લેવી, જે સુરોપના અદ્વિતીય

પ્રકરણ ૧૬ મુ

વિદ્વાન છે અને જૈનસાહિત્યની અત્યંત ગૌરવોદ્ધાર કરનારા છે તેઓશ્રીએ કહ્યું હતું કે “ વિજયધર્મસૂરી”જી જેવા પ્રભાવશાલી ગુરુ ધીબ કોઈ ભારતવર્ષમાં આ યુગમાં મેં જોયા નથી ” જેમણે જગત્ માત્રને જૈનધર્મના અપૂર્વ તત્ત્વોનો મંદેશ પહોંચાડ્યો છે એવા અનેક યુરોપીય વિદ્વાનોના તેમના માટે અભિપ્રાય છે આપણે જરૂર કહીશું કે તેમના જેવા મમયે યાત્રાવિચારક આચાર્યશ્રીથી આપણુ યાત્રન જોવા પામ્યું છે ”

પાડ્યો હતો. કહેતા ખુશી ઉપજે છે કે તેમનો મુગ્ધમંત્ર તેમના પ્રસિદ્ધ શિષ્યો વિદ્વાન પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજશ્રી ઇંદ્રવિજયજી તથા વિદ્યાવિજયજી આદિ મુનિરાજોએ ઉપાડી લીધો છે અને પૂર્વોક્ત પૂજ્ય વર્ગોએ સદ્ગત આચાર્યશ્રીનું અંતિમ ધ્યેય પાર પાડવા શીવપુરીમાં વીરતત્ત્વ પ્રકાશક મંડળ જોડી ત્યાં પાઠશાળાનું સ્થાપન કરેલું છે. જેની અંદર અત્યારે આશરે ૫૦ જેટલો સંખ્યામાં વીરઅંધુઓ લાભ લઈ રહ્યા છે. તેમજ જર્મન વિદુષી બાનુ મિસ કોએ (સુભદ્રદેવી) તથા અમેરિકન વિદુષી જહોન્સન વિગેરે પણ આ પાઠશાળામાં અભ્યયન કરી રહ્યાં છે. સદ્ગત આચાર્યશ્રીએ આધુનિક સમયને અનુલક્ષી કેટલાંક અમૂલ્ય પુસ્તકો પ્રગટ કર્યાં છે. જેની અંદર જૈન સિદ્ધાંતોનું સ્પષ્ટ રીતે પ્રકાશન કરેલું છે. જેનું વાંચન આધુનિક સુશિક્ષિત વર્ગ કરશે તો તેમાંથી તેમને ઘણો સહબોધ પ્રાપ્ત થશે. ”

✽

પ્રોફેસર હીરાલાલ રસિકલાલ કાપડીઆ. મુંબઈ.

“ તેમણે જૈન ધર્મને વિશ્વવ્યાપી ધર્મ બનાવવા માટે પાતાના જીવનની છેલ્લી ધડી સુધી પ્રયાસ કર્યો હતો. તેમણે પ્રભુ મહાવીરની સ્વાદ્વાદ શૈલીનું અનુકરણ કર્યું હતું. તેથીજ તેમણે જૈન અને અજૈન વિદ્વાનોના મનને જીતી લીધાં હતાં. તેમણે “ ધર્મ દેશના ” ને તેવાં બીજા પુસ્તકો ગહાર પાડ્યાં છે, જે પુસ્તકોની ઘણી ઘણી આવૃત્તિઓ થઈ છે. તેજ બતાવે છે કે તે પુસ્તકો કેટલાં બધાં આદરને પાત્ર થયાં છે. તેઓ સમયના જાજ્ય હતા. દેશ-ઠાણને માન આપી ચાલવાની જરૂરીયાત તેમણે જોઈ હતી અને તે પ્રમાણે ચાલવા જૈન સમાજને બલામણ્ય કરી હતી. તેમના ઘણા શિષ્યો યુરોપ અમેરિકા જર્મની અને ઇટાલીમાં છે કે જેઓ તેમની મુક્ત કંઠે પ્રચંસા કરે છે. તેમણે

પ્રકરણ ૧૬ મું.

યુરોપી વિદ્વાનોમાં જૈનધર્મની લગની લગાડી હતી અને યુરોપી વિદ્વાનો સાથે વાદવિવાદ પત્રો દ્વારા થતો. કેઈ કેઈ વિદ્વાને ઈર્શ્યાના લીધે સૂરી-સ્વરણ માટે લેખો લખ્યા હતા પણ જ્યારે તે વિદ્વાન તેમને શંકાઓના સમાધાન માટે પુછાવતો ત્યારે તેના તરફ સમભાવ રાખી તેમને જવાબો આપી શંકાનું સમાધાન કરતા; આથી હલવે હલવે યુરોપી વિદ્વાનો તે મહાત્માના પૂજક બન્યા તેમણે આજના જમાનાની રીત અંગીકાર કરી હતી તેમનો શિષ્ય મુમુદાસ અત્યારે પણ તેમના પથે ચાલી જૈન અને જૈનેતર સમાજને તેમજ યુરોપી વિદ્વાનોને જૈન ધર્મના સત્ય સિદ્ધાંતો સમજાવી રહ્યો છે. તેમણે આવકોની સ્થિતિ સુધારવા માટે પણ અનેક કાર્યો કર્યાં હતાં. બનારસની પાઠશાલા, શિવપુરી વીરનરવ પ્રકાશક મંડલ, મદુવા બાલાગ્રમ મશાવિજયજી મંચમાલા અને આ સભા બોલાવનાર સંસ્થા (જૈન સ્વયં-સેવક મંડળ) ને પોતાના ઉપદેશથી જન્મ આપ્યો હતો.”

વેડીને તેમણે પૂર્વ તરફ પ્રયાણ કર્યું. કાશી ક્ષેત્ર કે જે બ્રાહ્મણોનું મહાપ્રાણ છે, જ્યાંના બ્રાહ્મણો ધણા વિદ્વાનો છે તેમની પાસે તેમને જૈનધર્મ સંબંધી જ્ઞાન આપી તેમની ગેર મંજુરીઓ દૂર કરી દરબમાં નરેશ જેવાને પણ તેમણે વશ કર્યા હતા. તેઓએ જે કામ કર્યું છે તે ખરેખર દાયના જમાનાને અનુસરતું કર્યું છે તેથી ‘ સમયશાસાધુ ’ તરીકે તેમનું નામ પ્રખ્યાત થયું છે તેમણે બનારસમાં યશોવિજયજી પાસેથી ગાથાઓ, સંસ્કૃત પ્રાકૃત અને માગધી ભાષાના વિદ્વાનો હોવા કર્યા હતા. તેમનો શિષ્ય સમુદાય પણ હાલમાં તેમના પથે ચાલી સમાજ અને ધર્મની ઉન્નતિના વિવિધ પ્રયાસો કરે છે તેમનો નિયત જૈનધર્મને વિશ્વવ્યાપી ધર્મ બનાવવાનો હતો અને તેટલા માટે તેમણે ધર્મના સત્ય સિદ્ધાંતો રજુ કરી અજૈનોના હૃદય જીતી લીધાં હતા. આ બધો પ્રતીપ કક્ષ તેમની ‘ શુદ્ધમેવા ’ નો હતો. તેમણે ‘ મેવા ’ માટે જ સ્વયંસેવક મંડળની ગથાપના કરી કે જે જે સરથાના મેકેન્ડરીઓ અને મયાલકો ચોતાની યથાશક્તિ મેવા આપી રહ્યા છે ”

જેનોની સ્થિતિ સુધારવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો. તેમણે તે સબધીના વિચારો આપણી આગલ મુક્યા હતા પણ હજી આપણે તે સબધી કાંઈ પણ ઉપાયો લીધા નથી "

મી. મોહનલાલ ડી ચોકરી મુખ્ય

“ તેઓ ‘ સમયસ’ હતા વીસમી સદીમા જૈન સમાજને પ્રથમ શાંતી આવશ્યકતા છે અને જૈન ધર્મનો જ્ઞોત કિંવા પ્રભાવના શાંતી સારી રીતે થઈ શકશે, એ જોવામાં તેઓશ્રીના મગજે પહેલ કરી છે

જૈનધર્મના તત્ત્વોનો પ્રચાર કરવા માટે તેમણે નથી જોઈ રાત કે નથી જોયો દિવસ. નથી મળી ગુજરાતની ભૂમિની આહારની સુલભતા કે નથી ધ્યાન આપ્યું બગાડને ઉત્તર હિંદની શૂનિમાં વેઠવી પડતી કષ્ટતા પર માત્ર વિદ્યાર અને જૈન તત્ત્વોનો પ્રચાર પછી તે બાપણ દ્વારા કે નાના પ્રતિષ્ઠાક શૈલીથી લખાયા ટુકટો દ્વારા તેઓએ શ્રાવક ક્ષેત્રોને સુધારવા ઉપદેશ દેવામાં કયાસ નથી રાખી તેમણે એ મન્તવ્ય હતું કે જે ક્ષેત્ર પર બીજા ક્ષેત્રોનો આધાર છે, તે કુલ્ય કલ્ય હોવું જોઈએ ”

જયન્તીએ અને કેટલાક ભાષણોનો માર

સાતમી જયન્તી.

- ૧ દિવપુરી— શ્રીમાન્ કૈલાથ નારાયણ હકસર. મુનિ વિદ્યાવિજયજી
પોલીટીકલ મેજિસ્ટ્રેટ ગ્વાલીયર ગવર્નમેન્ટ રાવસાહેબ મૂલે બી એ.
પડિત રામગોપાલાચાર્યજી
- ૨ વડોદરા— મુનિરાજ શ્રી ન્યાયવિજયજી વૈદ વાડીલાલભાઈ
ગોકુલદાસ દા. રાયચૂરા
રા. કેશવલાલ દિ. કામદાર
પં. લાલચંદ બં ગાંધી
શ્રીયુત સુરેન્દ્ર બાબુ
- ૩ વીજપુર— આચાર્યશ્રી અજિતસાગરસુરિ મુનિશ્રી હેમેન્દ્રસાગરજી
- ૪ જામનગર— મુનિશ્રી રામવિજયજી જુદા જુદા વક્તાઓ
- ૫ ભાવનગર— હરજીવનદાસ કાળીદામ મહેતા જમનાદાસ અમરજી
ઉત્તમચંદ હરજોરિદંદ
લક્ષ્મીપ્રસાદ દીનાનાથ ભટ્ટ
માધવલાલ છોટાલાલ ભટ્ટ
ભવાનીદાસ નરભોરામ
નાનચંદ તારાચંદ
ભાષચંદ અમરચંદ
પ. જગજીવનદાસ પોં
હરિલાલ દેવચંદ
મુનિશ્રી નિપુણવિજયજી
રા હેમચંદભાઈ
રાયચંદભાઈ અબાલાલ
- ૬ બેરસદ—

પ્રકરણ ૧૬ મુ

૧૭ ઉવારમદ—

—

પડિત દેવચંદ્રભાઈ મેધજી

૮ મુ મદ— આચાર્ય ત્રી વિજયવલ્લભસુરિ

પ્રો હીરાલાલ કાપડીયા
બ્યાન્ટી ૦ ૫ અમૃતલાલ મોઁ

મી જી કે નરીમાન

પડિત લાલન

મુનિરાજ કપૂરવિગલજી

૯ કલોલ— પૂજા-પ્રભાવના-અમરચના વિગેરે

૧૦ મહુવા—

—

સૌભાગ્યચંદ્રભાઈ અને જુદા

જુદા વકતાઓ

૧૧ ખીનાજીદી—

—

ભગેશભતજી

ભીખમચંદ

જીવરાજ

લાધુરામ

૧૨ હદયપુર— પૂજા-પ્રભાવના વિગેરે

૧૩ દેવાસ— વરધોડો-પૂજા-પ્રભાવના વિગેરે

૧૪ સાવલા—

—

૧૫ પાલીનાજી— ગુલામચંદ મૂલચંદ

૧૬ " ગજાધીસ દરિયાનરજી

કેટલાંક ભાષણોનો સાર.

શ્રીમાન રાવસાહેબ મૂલે બી. એ શિવપુરી

“ શ્રીવિજયધર્મસૂરિ મહારાજ, એ ખરેખર અવતારી પુરુષ હતા સાધુ થવું, એટલે બધા કાર્યોથી-પરોપકાર અને બીજી ઉપાધિઓથી મુક્ત થવું એમ નહિ, પરંતુ સાધુ થવું એટલે ખરેખર કર્તવ્યનિષ્ઠ થવું. એ વાતને વિજયધર્મસૂરિ મહારાજ બરાબર સમજ્યા હતા અને એમ સમજીને તેમણે પોતાનું આખું જીવન પરોપકારમાં ગાળ્યું હતું. આ મસ્યા એક સારામાં મારી સસ્યા છે આ સસ્યાને અમે (એન્યુકેશન ડીપાર્ટમેન્ટ) વાર્ષિક છસો રૂ ની ગ્રાન્ટ આપીએ છીએ પરંતુ હું ખાતરી આપુ છું કે-અમે અમારા ગવર્નરના પ્રમાણમાં ગ્રાન્ટમાં વધારો કરતાં નહીંશું ”

વાંચ્યાં છે. વિજયધર્મસૂરિજીનું જીવન-ચરિત્ર પણ વાંચ્યું છે. એ જીવન-ચરિત્ર ઉપરથી માગ દિલ ઉપર ખરેખર ગંભીર અસર થઈ છે. અને જે કે મેં વિજયધર્મસૂરિજીના દર્શન ન્હોતાં કર્યાં, છતાં એમના પ્રત્યે મને હિંમતી ભક્તી જાગી છે. એમનું જીવન ખરેખર મહત્વપૂર્ણ છે. ૧૬ વર્ષની ઉંમર સુધી નિરક્ષર રહેનારો યુવક અને સદા-જુગારમાં મસ્ત રહેનારો યુવક સાધુ થાય છે, આચાર્ય થાય છે અને એક મહાત્મા બને છે. વિજયધર્મસૂરિજીના જીવનમાથી એક ખીજ વાત તરી આવે છે. અને તે, તેમણે જૈનધર્મને સાચ્યે સાચ્યા સ્વરૂપમાં જગતની આગળ રજુ કર્યો તે છે. જૈનધર્મને લોકો એક જુદી દૃષ્ટિથી જોતા હતા, પરંતુ વિજયધર્મસૂરિજીનાં પ્રયત્ન પછી જૈનધર્મ એક વાસ્તવિક આકારમાં જગતની આગળ ખડો થયો છે, જૈનધર્મમાં એક અતિ મહત્વનું તત્ત્વ છે અને તે એ કે તેમાં પ્રકટ કરેલી અહિંસા. યદ્યપિ હિંદુ અને ખ્રીસ્ત-બધાએ અહિંસા પરમો ધર્મ ની ઉદ્ઘોષણા કરે છે, પરંતુ જૈનધર્મે અહિંસાનું જે સ્વરૂપ બતાવ્યું છે, એ ખરેખર ઉત્કૃષ્ટ છે, અને મારો તો એ વિશ્વાસ થયેલો છે કે, જે આખા જગતની અદર-યુરોપ, અમેરિકા વિગેરેમાં પણ જૈનધર્મનો-જૈનધર્મની આ અહિંસાનો પ્રચાર થાય તો આખા જગતમાં શાંતિનું સામ્રાજ્ય સ્થપાય. આજે જગત પોત પોતાની મતભેદ સાધવાને માટે હથિયારો તૈયાર કરે છે, અને સમય આવે એક ખીજનો નાશ કરવાને તૈયાર થાય છે, પરંતુ જે જૈનધર્મની અહિંમાનો સિદ્ધાંત સ્વીકારાય, તો ખરે જગત એક અપૂર્વજ આનંદ અનુભવે. ”

પ્રકરણ ૧૬ મું

શીયુત ચક્રશકર નમોદાશકર પડયા ભાવનગર

“ મંત્રિદાયિતા અને વિજયધર્મસૂરિજીને બનતું જ ન હતું, સર્વ માણના, વિશાલતા એજ તેઓશ્રીનો આદર્શ હતો. આપણે તે શીખી લઈએ એમાજ આજની જયંતીની સાર્થકતા છે. ”

❧

હરજીવનદાસ કાલિદાસ મહેતા ભાવનગર

“ આજે આપણે વિજયધર્મસૂરિની શક્તિની પૂજા કરવા એકત્ર થયા છીએ એક મૂલ્યકથી તેઓશ્રી વિજયધર્મસૂરિ કેમ થયા, હું તેઓશ્રીના જોવો કેમ ન યાઉં ? તેનો ખ્યાન કરવા માટે આ જયંતી છે આપણી શક્તિ ગુરુત્રવવા સંકલ્પ કરવો એ જ ખરી જયંતી, એજ વીર-પૂજા. ‘ મારે સાથે લઈ જવું અને પોતામાં પોષવું ’ આદર્શ એ આપણે મમજીએ તો આજનો સમય ગુમાવ્યો નહિ કહેવાય. ’

‘ મારે તે સાર નહિ પરંતુ સાર તે માર ’ એ સૂચિત્વનો નિદાન હતો અને આટલું જો બરાબર સમજાય તો આજે સપ્રભાતે કે ધર્મમા જે મતભેદો-મારામારી ચાલી રહી છે તે બધ યજ્ઞ જય જગત્મા કોઈ વસ્તુ નકામી નથી, પરંતુ તેનો ઉપયોગ ધરનાર નથી

મોરેસર હીરાલાલ કાપડીઆ મુખ્યાધ

‘ મારી ઉપર સહગત જ્ઞાનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી અને તેઓશ્રીના વિદ્વાન શિષ્ય-મમુદાયનો ઉપકાર છે મી ચકુલાન સારાભાઈની મારફત પ્રથમ મે તેઓશ્રીના શિષ્ય ન્યાયનીય ન્યાયનિશ્ચારદ મુનિરાજ શ્રીન્યાયવિજયજીની મુતાકાત લીધી હતી. હવે હવે તેમના શિષ્ય-મમુદાયની માથે મારે વધારે પરિચય થયો અને ત્યારના સહગતની માથે વધારે સબધ બધાયો. આવા મારા ઉત્કારોની જયતીમા મને તેઓશ્રીના મુશ્વગાન કરવાની જે તક મળી છે તે મદદ હુ મારી જતને બહોભાગ્ય માનુ છુ જયતી ત્યારે ઉજવી કહેનાય કે ન્યારે તે મહાત્માના વચનો પ્રમાણે આપણે ચાનીએ, તેમના અધુરો કાર્યો આપણે પૂરા કરીએ આ મહાત્માશ્રીએ અનેક જાતનાં પુસ્તકો રચી આપણા ઉપર અનલદ ઉપકાર કર્યો છે તેઓશ્રીએ પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનો સાથે પત્રવ્યવહાર ચાનુ કર્યો હતો ત્યાના વિદ્વાનોને દરેક પ્રકારે મદદ કરી જૈન ધર્મનું ઉંડું જ્ઞાન તેઓ લખ શકે તેવી વ્યવસ્થા કરી આપી હતી કાશી જેવા ક્ષેત્રમા જઈ તેમણે અનેક કચેરા ઉઠાવી પાઠશાલા સ્થાપન કરી હતી હાલમા પડિત હરોવિદ્વાસ જેના અનેક વિદ્વાનો હયાતી ભોગવે છે, તે તે જ પાઠશાલાનો પ્રતાપ છે આપણા કમભાગ્યે આવી નમુનેદાર સરથા પડી ભાંગી છે. જે તે અત્યાર સુધી હોત તો બધા વિદ્વાનો જૈનોમા હોત તેમણે કાશી-નરેશ્વરે મની તેમની માથે શાસ્ત્ર સબધી ચર્ચા મરી અદ્વિમાનુ

ખરું સ્વરૂપ સમજાવ્યું હતું, અને કાશીની 'ચંડી'ને ચઢતા હજારો બકરાઓને અમરદાન અપાવી તેને માટે પ્રથમ કાશીમાં પાંજરાપોસની સ્થાપના કરી હતી. દુનીઆની મહાન બહાતી સંસ્થાઓ જેવી કે 'રોયલ એશીયાટીક સોસાયટી ઓફ પ્રેસી' અને જર્મની તેમજ બેંગાલની 'એશીયાટીક સોસાયટી ઓફ ઓનરરી ફેલોનો માનવંતો ખિતાબ અર્પણ કરી તેઓશ્રીનો સત્કાર કર્યો હતો. તેમનો સ્વર્ગવાસ મંવત ૧૯૭૮ ની સાલમાં શિવપુરીમાં થયો હતો. જ્યારે તેઓશ્રીનો સ્વર્ગવાસ થયો ત્યારે હજારો સંદેશાઓ આવ્યા હતા. 'તેમણે દુનીઆના સુપ્રસિદ્ધ કવિરત્ન રવિન્દ્રનાથ ટાગોરનો પણ સંદેશો હતો. તેમણે દેવ-દ્રવ્યના વિષય ઉપર ચર્ચા કરી હતી. આ ચર્ચા સામે સમાજનો મોટો ભાગ હોવા છતાં ડબ્બા નહોતા, પણ છૂટથી પોતાના વિચારો દરેકને સમજાવતા હતા. તેમનામાં એવો ગુણ હતો કે તે કદિ પાણી ચર્ચા કરનાર અથવા વિરોધી પક્ષનાને તરછોડતા નહિ. પણ તેની સાથે શાંતિથી ચર્ચા કરી અમજાવતા. આથી જન અને જૈનેતર અનેક વિદ્વાનો તેમની સાથે ચર્ચા કરવા અને

પુરુષના દેહ-વિલયથી આપણા મમાજને ધણીજ ખોટ પડી છે. આશ્ચર્ય છે કે તેમના શિષ્યરત્નો તેઓશ્રીનાં અધુરાં કાર્યો મહાળી લેશે. તેમના પદ્મર વિજયેન્દ્રસૂરિ, ઉપાધ્યાયજી શ્રીમગ્ધવિજયજી અનેક શાસ્ત્રોના જ્ઞાણકાર છે, મુનિ શ્રીવિદ્યાવિજયજી પ્રખરવક્તા, મહાન લેખક અને અંગાદી લાપાના સાતા છે. મુનિ શ્રીન્યાયવિજયજી ન્યાયતીર્થ ન્યાય-વિશારદ છે. અને સસ્કૃત લાપા ઉપર અદ્ભૂત કાશુ ધરાવે છે. આમ તેમનો શિષ્ય-સમુદાય વિદ્વાન હોવાથી તેઓ હજીપણ સહગતનાં અધુરાં કાર્ય પૂરા કરે અને જૈનધર્મ, મમાજ અને શ્રીસહની અપૂર્વ સેવા બજાવે. ”

પં. અમૃતલાલ મોહનલાલ, મુબઇ

“ ગુરુદેવના ગુણગાન કરવા તે આપણો ધર્મ છે, કારણ કે તેમણે આખું જીવન ધર્મ અને મમાજની સેવામાં અર્પણ કર્યું હતું. તેમણે ધણી કष्टો સહન કર્યા હતા કેટલાક તરફથી કહેવામાં આવે છે કે સંસ્થાઓમાં સાધુઓનો દાઢ ન હોવો જોઈએ, આ વાત ખીજને માટે બહો ગમે તેમ હોય પણ જૈન ગૃહસ્થ સમાજમાં તેના ત્યાગી નરો. બહુ થોડા છે, કે જોઓ મર્યાદાઓને અપનાવી પોતાનું આખું જીવન સંસ્થાઓ માટે અર્પણ કરે વરકાણા પાર્શ્વનાથ વિદ્યાલય માટે પં-વાસજી મહારાજશ્રી લલિતવિજયજીએ જો ભોગ આપ્યો ન હોત તો તે આટલું સુંદર કાર્ય આટલા ટુંક સમયમાં નહિ કરી શકત. તેવી જ ગીતે શ્રાવીરતત્ત્વ પ્રકાશક મંડળમાં મુનિરાજશ્રી વિદ્યાવિજયજી વિગેરે સાધુઓ ન હોય તો સંસ્થાની દાસ્ય કેવી ચાપ નેનો આપજ વિચાર કરશો. ”

મુડીવાદીઓ પોતાની મુડીના બદલે સુધારકોને સતાવે છે, પણ સાચા સુધારકો તેની દરકાર કરતા નથી; આચાર્યશ્રી પણ તેવા સુધારક હતા. તેમણે અનેક ઉપકારો કર્યા છે, જૈન ધર્મ તે સાચો ધર્મ છે એમ માનું છું.

“ મન ઉપર કાણુ રાખી તેને વશ કરી તે વડે આત્માના દુર્ગુણોનો નાશ કરવો તે જૈનધર્મનો મુખ્ય સિદ્ધાંત છે તેમ હું માનું છું. આવા મહાન તપસ્વીઓ પાસે ગમે તેવા પ્રસંગોનો આવે તેના મામે તેઓ જોતા પણ નથી. અનેક વાતના ઉપસર્ગોથી હગતા પણ નથી. જૈનધર્મ તે આત્મિક ધર્મ છે, જેમા ઇદ્રિયોને કબજે કરી તે વડે આત્માનુભવ કરવાનો છે, વળી તેઓ એટલા બધા ઉદારવૃત્તિના હતા કે ગમે તેવો અન્યદર્શની તેઓની સાથે ભલી શકે. અને છૂટથી ચર્ચા કરી શકે. તેમની અનેક સંરંધા છે, તેમા ‘ વીરતત્ત્વ પ્રકાશક મંડળ ’ મુખ્ય છે, કે જેમાં યુરોપી વિદ્વાનો અભ્યાસ કરવા આવે છે. આવી સંસ્થાઓને અપનાવવા હું તમને વિનંતિ કરું છું. હવે આ મહાત્મા સુધારક, વિચારક અને ન્યાયવૃત્તિવાન હતા. તે મહાત્માના શુણોનું અનુકરણ કરશે તો ખચીતજ તમારે કલ્યાણ કરી શકશો. ”

પંડિત લાલન. મુખ્ય

“ આચાર્યશ્રીએ શ્રીમદ્ યશોવિજયજી ઉપાધ્યાયજીની માફક કાવ્ય કહ્યું હતું. તેમણે અનેક પુસ્તકો રચ્યા છે. વિવિધ પુસ્તકોનો અભ્યાસ કર્યો હતો. તેઓ અડગ અને નિહર મનના હતા. ગમે તેવા મજ્જે ઉપસિત થવા છતાં તે પોતાનું કાર્ય બહુજ શાંતિથી કરતા. આવા મહાત્માઓના ઉત્તમ શુભો અને ઉત્તમ ભાવનાઓનો પૂરેપૂરો પ્રચાર ન થાય ત્યાં સુધી તેઓ મોક્ષ પામતા નથી એટલે કે મહાત્મા પુરુષો

પ્રકરણ ૧૧ મું

નિદેહ થતા નથી. પરંતુ અક્ષર દેહે રહેતા છે. આપણે તેમનાં અધુરાં કાર્યો પૂરાં કરવાં જોઈએ. જૈન ધર્મના તત્ત્વોનો અહોસો ફેલાવો થાય તે પ્રમાણે કાર્ય કરવું જોઈએ. ”

ૐ

શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરિજી, મુંબઈ.

“ શ્રી વિજયધર્મસૂરિએ દેવદાસની નહિ પણ જે બોલી બોલાય છે તેની ચર્ચા કરી હતી. આ ચર્ચા વખતે મામા પક્ષ તરફથી એક જાહેરનામું બહાર પાડવામાં આવ્યું હતું અને તેમાં ખીખરોની સહી લેવામાં આવી હતી. પણ ખરી રીતે તો જે હેંડખીલ બહાર પડ્યું હતું તે હેંડખીલ પાછળથી તૈયાર કરવામાં આવ્યું હતું, તેમ મારું માનવું છે. અસલમાં ને બહાર પડેલ હેંડખીલમાં ઘણો ફેર છે. બતાવું છું. ”

જે વખતે હી અઢી રૂપીએ મણુ મળણું હશે તે સમયથી બોલીની પ્રથા નિકળી હાશે છે. આ પૈસા આવકોને આપવાના હોય છે. એટલે તેનો વહીવટ પણ તેઓ જ કરે છે. અને તે સમય પ્રમાણે ફરફાર કરવો તે તેમની મુનસફીની વાત છે, અને તે પ્રમાણે થવા કરશે, જો કે આ ચર્ચા અત્યારે મૃતપ્રાય થઈ છે, છતાં તે મંજૂરમાં તમો ચોખ્ખો વિચાર કરશો.

“ આચાર્યશ્રીએ બનારસમાં પાઠશાળા કાઢી તે જો અત્યાર સુધી ચાલુ રહી હોત તો તેમાંથી હજારો મારા પડિનો ઉત્પન્ન થાત, પણ તમોએ તેવી સંસ્થા તરફ ધ્યાન નહિ આપ્યું તેથી આવી જરૂરી સંસ્થા બંધ પડી છે. તેમની તરફથી બીજી પણ સંસ્થા શ્રીવીરતત્ત્વ પ્રકાશક મંડળ સ્થાપવામાં આવેલ છે. અને તે નિભાવવી તે તમારા કાયમા છે આજ કાલ કેટલીક વખત ધ્યેયને જોવાનું નથી પણ જોટો લઢાપોદ કરવામાં આવે છે ધ્યેયને જોવાથી તે વસ્તુની ખરી કિંમત થાય. ”

પ્રકરણ ૧૬ નું

કમ્પુરચંદ હેમચંદ દેસાઈ, પાડીતાણા

૧ " મદાનુ શાઓ તથા મસ્કુન ઝથો અને તેની ડીકાઓ જે આપ-
ણને પૂરના ગણધરો તથા આચાર્યો વારમાર્માં આપી ગયા કે, તે શ્ર-
ધળા માહિત્યને બહાર લાવવા માટે મમાજમાં સરકુન તથા પ્રાપ્ત
લાયા-શિક્ષણના ઉડા મૂલ રોપનાર તે અજની જમ્તીના નાયક પૂજ્ય
વિજયધર્મશ્રી મદારાજ કે, જેમનો લાભ લઈને અનેક જૈન તથા
જૈનેતો વ્યક્તિઓએ પોતાના જીવનને દિવ્ય બનાવ્યા છે તેઓઓએ
દક્ષતા યુનિવર્સિટીમાં જૈન ઝથો દાખલ કરાવી, તથા બનારમમાં જૈન
સરકુત પદચાળા અને શિવપુત્રી વીરનરવ પ્રમુખક મડગ સ્થાપીને, જૈન
ધર્મના સિદ્ધાંતો બહાર લાવી, જૈન ધર્મ મદાનુ વિશ્વધર્મ છે એ જાન
વતું સમગ્ર પ્રગળે જાન કરાવ્યું છે. તેઓઓમાં રહેલી સાદસ-સાતન
અથેની ધમસ અધિ અનેક ગુણોને બીધે તેઓઓની ઉત્તવલ કીર્તિ
જમનના ઇતિહાસમાં અમર રહેશે ".

શ્રી ગુલાબચંદ મૂલચંદ શાહ, પાલીતાણા

“ મહાત્માશ્રીએ રૂઢિના બધેના તોડવામાં જે વીરતા દાખવી હતી, તે અજબ હતી. આગમેને પ્રસિદ્ધ કરવામાં, વ્યાખ્યાન આપવાની શૈલીમાં, સત્તાધીશોને મળીને જૈન મિદ્ધતાનું પ્રતિષ્ઠાન કરવામાં, સાધારણ ક્ષેત્રની પુષ્ટિમાં, પાઠશાળા તથા બોર્ડિંગોની સ્થાપનામાં, અન્ય ધર્મોએમાં તથા પરદેશોમાં વીરધર્મનો ફેલાવો કરવામાં, જૈનોમાં વિશાલ ભાવના દાખવ કરવામાં—એવી એવી અનેક બાબતોમાં તેઓશ્રીએ પોતાની વીરતા મિદ્ધ કરી મતાવી હતી, અને તેઓશ્રીનું જીવન ખરેખર અનુકરણીય હતું. ”

શ્રીનવચં કવીન્દ્રસાગરજી, પાલીતાણા

‘ આદર્શ પુરુષોના પગલે ચાલવું એ જીવન નિઃસ મારેનું પ્રયત્ન કર્તાવ્ય છે. જેમણે જગત્તમાં આત્માની ઉન્નતિ સાથે જગતને ઉન્નતિ—માર્ગ દર્શાવવાની વીરતા મતાવી જય મેલવ્યો હોય એવા આપ્ત પુરુષોની જયન્તી ઉજવાય છે

“ ત્યારે અતુર્વિધ સઘમાં જ્ઞાનની જ્યોતિનો માત્ર ઝોડો પ્રગટ જણાતો હતો, ત્યારે તે જ્યોતિને દેદીપ્યમાન કરવા આચાર્યશ્રીએ કેળવેલ યર્ષ વિકટ પ્રદેશમાં વિહાર કરતાં કાશી—મનારસ જેવા વિદ્યાના કેન્દ્ર સ્થાનમાં પહોંચી જૈનોમાં સંસ્કૃત પ્રાકૃત ભાષાના જ્ઞાન પ્રચારને માટે વિજયસ્તભાર્પ ‘શ્રીવશોવિજય જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળા’ સ્થાપી જ્ઞાન પ્રચારની પહેલ કરી છે, જેના પ્રતાપે આજ સાધુ સાધ્વી વર્ગ ઉપગત આવક અને શ્રાવિકા વર્ગમાં પણ જ્ઞાનનો વિકાસ વિશેષરૂપે જોવાય છે

પ્રકરણ ૧૬ મું

“ આચાર્ય મહારાજશ્રી માત્ર ઉપાસરાની ચાર દિવાલોમાં જ વ્યાખ્યાન આપી ધર્મનું રહસ્ય સમજાવતા એમ નહોતું. પરંતુ મેદાને જંગની માફક જૈનધર્મનું અપૂર્વ રહસ્ય તેઓ જાહેર રસ્તાઓ ઉપર વ્યાખ્યાન આપી ઉભે પગે કલાકના કલાક વીતાવી હજારો લોકોને ઉપદેશ આપતા અને એ ઉપદેશ દ્વારા, હજારોને હિંસામુક્ત કર્યા છે. જ્યારે તેઓશ્રીએ મેદાનમાં ખડા રહી ઉપદેશ આપવાની પ્રણાલી શરૂ કરી, ત્યારે આપણા સમાજમાં મોટો ખગલજાટ મચ્યો હતો, પરંતુ એ વીર પુરુષે વીરતા ધારણ કરી પ્રણાલી શરૂ રાખી. આ તેઓની પહેલને આધારે આજ આપણો વ્યાખ્યાતા વર્ગ છુટ્ટી મેદાનમાં વ્યાખ્યાન આપવાની છુટ્તી મેળવી રહ્યો છે ”

“ જે વખતે આગમો આદિ મિર્દાતના મંથો છાપવાની વિરુદ્ધમાં આપણો પૂન્ય વર્ગ પશ્ચ હતો, એ વખતે આચાર્યશ્રીએ સાહિત્ય છપાવી બહાર પાડવાની શરૂઆત કરી, જેને પ્રતાપે વિરુદ્ધમાં બોલનારા સાધુ પુરુષો પશ્ચ આગમ મંથો છપાવી બહાર પાડવાની ઠાણીશમાં મચી રહેલ છે એ રીતે જૈન સાહિત્યના ઉદ્ધારનું માન એ મદાતમાનેજ થતે છે, જમીન, કાંસ, અમેરિકા અને ઇશિયાના સાહિત્ય પ્રિય પ્રેરેસરો આથી મળેલી આચાર્યશ્રીએ જૈન-સાહિત્યના પ્રચાર માટે જે પ્રયત્ન કર્યો છે, તે પ્રશસનીય છે.

મૂર્તિની માન્યતા આમત્રોમાં છે એ વિષય મમજીવી મૂર્તિની માન્યતાના વિષય તરફ દોરી મૂર્તિની જરૂરીયાત કમાવી ભારતદેશનું ગૌરવ વધાર્યું એ તેઓશ્રીની વિદ્વતાને આભારી છે.

“ કાશી-અનારસ નિવાસી મહામહોપાધ્યાય પંડિતજી રામમિત્ર જેવા યુક્ત સનાતનીને આચાર્યમહારાજશ્રીએ સ્વાદ્વાદ શૈલીથી જૈનધર્મની મદત્તા જણાવતાં અને જૈન સાહિત્યની વિદ્યાલતા દર્શાવતાં કાશીમાં ભરાએલા ‘સુજન-સંગ્રહન’માં એ શબ્દો ઉચ્ચાર્યા હતા કે “હું સનાતન ધર્મનો પ્રવર્તક છું, નિષ્પક્ષપાત રીતે જણાવું છું કે જૈનધર્મની વિશાલતા અને અધારણ્ય એ પ્રકારનું છે કે જૈનધર્મનાં સિદ્ધાન્તોનું પાલન કરવા ઇચ્છનાર જનતાના સર્વ કોઈ મનુષ્યને સમાન હજી છે જૈનધર્મ એ અમુક શાંતિને માટેજ સરળએસો કે ઉદ્ધવેસો નથી વેદાન્તધર્મ કરનાં જૈનધર્મની પ્રાચીનતા સિદ્ધ કરી બતાવવા તૈયાર છું.” આવા અનુપમ અને નિષ્પક્ષપાત વચનો એક સનાતનધર્મના પ્રવર્તક મહામહોપાધ્યાય રામમિત્ર જેવા શાસ્ત્રીજીના મુખમાથી નહાર આવે, એ પ્રતાપ કેનો ? એ પ્રતાપ આચાર્યશ્રીનો જ છે. સ્વાદ્વાદ શૈલીથી સમજાવવાની જે યુક્તિ એ આચાર્યશ્રીમા હતી એ યુક્તિ બીજાઓમાં કવચિત જોવામા આવે છે.

“ મગધ અને અજાલદેશમા વિચરી સ્થાન સ્થાન ઉપર સલાઓ ભરી બ્યાખ્યાનની ધારાઓ વરમાવી ભવતાપથી તપ્ત થએલા અને કર્મ કર્મમાં સિપ્ત થવા સાથે હિંસાના ભયાનક ક્રૂરત્વમાં મચી રહેલા માનવોને એ મિથ્યામોદ્ધ અને માયાવી જાલમાંથી મુક્ત કરાવનાર, એ પાપિષ્ઠ અધોર ક્રૂરત્વથી અટકાવનાર આચાર્યશ્રીએ જે માર્ગની રચના કરી છે, તે માર્ગને સુસજ્જ રાખવા બીજા જૈનાચાર્યો હજી એ દૃઢ સુધી પહોંચ્યા નથી એ દિલગીરીની વાત છે. તેઓએ અહિંસા ધર્મના પ્રચાર માટે જે

પ્રકરણ ૧૬ મું

ભગીરથ પ્રયત્ન કર્યો છે, તે પ્રયત્ન તરફ આપણે બહુજ મદ ગતિ કરે રહ્યા છીએ એ પ્રયત્ન વધારવાની અતિ આવશ્યકતા છે.

“ આ વિદ્વાન્ આચાર્યશ્રીએ પોતાની પાછલ વિદ્વાન શિષ્યવર્ગ તૈયાર કરેલો મૌલુદ છે. તેઓ શાસન-સેવા માટે આચાર્યમદારાગની માફક જીવનની સર્વ શક્તિઓ અર્પી રહ્યા છે. તેમના વિદ્વાન્ શિષ્યો તરફ બહુમાન દૃષ્ટિથી જોવાને બદલે જે ઈર્ષ્યાભાવ દાઢવી રહ્યા છે અને ચીંથરીયા છાપાઓમાં તેઓને ઉતારા પાડવાના પડ્યત્રે ગોઠવી જેઓ પોતાની નીચતા-અધમતા દર્શાવી રહ્યા છે, તેઓ ખરેખર પોતાની જ જાતને હલકી મતાવી રહ્યા છે જૈનશાસનની ઉન્નતિ માટે જેઓ દૂર દૂરના દેશ સુધી ઉમ્મ વિદાર કરતા પહોંચેલા છે, તેઓ તરફ વિદ્વાતક દૃષ્ટિથી જે મિથ્યા પ્રસાપ કરી રહ્યા છે, તેઓ દુર્ગતિના જામી ગનવા માથે જૈન શાસનના વિદ્વાતક બને છે એમ કહ્યા સિવાય નાણુ નથી બોલિશીજના અંકુરાઓ ઈર્ષ્યાનુ હૃદયના મનુષ્યોમાથી નષ્ટ થાય છે. બોલિશીજનું ઉન્ન-દન ઇચ્છનારાઓ જ આવી અધટિત પ્રવૃત્તિ કરી શકે છે તેવા ઈર્ષ્યાનુ બંડખોરોને હું ભલામણ કરું છું કે તેઓએ પોતાનાં તરકગામી બચાવ માટે આવા મદાત્માઓની અધટિત નિંદાના મિથ્યા પ્રસાપથી વિરમવું જોઈએ. ”

જયન્તીએ અને કેટલાંક ભાષણોનો માર

મેં જોયા છે. એ વખતે તેઓશ્રીના લગીરથ પ્રયત્નો તરફ મને માનદષ્ટિ ઉત્પન્ન થઈ હતી.

“ તેઓશ્રીનાં અનેક કાર્યોમાંથી ભારેમાં ભારી કામ શામન-સેવાનું જ હતું.. ઉપાશ્રયની ચાર દિવાલોમાં ચાર વણિકોને જૈન ધર્મનું રક્ષય સમજાવી દેવામાં જ તેઓ પોતાના કર્તવ્યની છતિ શ્રી માત્ર માનતા નહોતા, પરંતુ જૈન જૈનેતર રૂપી આમવર્ગ જૈન ધર્મનાં તત્ત્વો તરફ માન દષ્ટિવાળા થાય એ તેઓની વિશાલ માન્યતા હોય જાહેર વ્યાખ્યાનો આપવાની, પ્રચાલિકા તેઓએ જોર જોરથી જારી રાખી હતી. આવી વિશાલ દષ્ટિ અંગીકાર કરી સંકુચિત વૃત્તિને દૂરનાવી દીધી હતી.

“ જૈન મુનિઓ સંકુચિત વૃત્તિના હોય છે, તે જગતને ઉપયોગી નથી. ” આવા જૈનેતરો તરફથી થતા આક્ષેપ ભર્યા કલકને તેઓશ્રીએ વિશાલ દષ્ટિથી કાર્ય-માર્ગનું ઉદ્ઘાટન કરી ઘોષ નાખેલ છે. યુરોપ આદિ દેશોમાં જૈન સાહિત્યનો પ્રચાર જે મહોટા પ્રમાણમાં થતો જાય છે. તે તેઓશ્રીના અખંડ પ્રયાસને જ આભારી છે.

અંક ૧૧ મું

શ્રીહરિસાગરજી મહારાજ, પાલીતાણા.

“ આજુ દેસવાડાના જિનાલયોમાં છુટ પહેરીને યુરોપીયનો જતા આવતા, ને બંધ કરાવવાને કેટલીક કોશીશો ચાલતી હતી, પરંતુ આપણા અગાજને ન્યાય અપાયો ન હતો; તે કામ આચાર્યશ્રીએ અજમેરમાં રાજપુતાનાના એજન્ટ ડું ધી ગવર્નરને મક્કી ધડીના જદા ભાગમાં સાધી આપ્યું હતું. જેને પ્રતાપે આજ એ જિનાલયોની પરમ પવિત્રતા સચવાઈ રહી છે.

“ આચાર્યશ્રીની મુલાકાત મને છુટી જ્યાં ત્રણ વખત થઈ છે. અંગ્રેજોને તેઓ અદુજ શાંતિથી જૈનધર્મનું રહસ્ય સમજાવી શકતા. જુનાનહ જિનારના કેટલાએક ભાગોમાં પ્રાચીન શિક્ષાલેખો અસ્તવ્યસ્ત રિતિમાં જ્યાં ત્યાં પડ્યા હતા, તે શિક્ષાલેખોની સંભાલ કરવા જુનાનહના એડમિનીસ્ટ્રેટર કે જે યુરોપીયન હતા તેઓને મક્કી શિક્ષાલેખો માટે સુરક્ષિત સ્થાન થવાની બલામણુ કરતા અને એ શિક્ષાલેખોની મહત્તા જણાવતાં તેમણે સંમતિપત્ર તૈયાર થએલું આજ આપણે જોઈએ છીએ.

“ જૈનશાસનના તેઓ માયા સ્વયંસેવક હતા. આવો સાચો સ્વયંસેવક અસ્ત થવાથી આજ અનેક તોફાનોનું શમન કરનાર કોઈ નજરે ચઢી આવતું નથી.

“ પાલીતાણામાં જૈનગુરુકુલ જેવી મહાન સંસ્થા અને શિવપુરામાં જે આશ્રમ ચાલુ છે. એ જૈનસમાજના ઉત્કર્ષ માટેની સંસ્થાઓ એ મહાન્માશ્રીની જ પ્રસાદી છે. તેઓશ્રીના જીવનની રૂપરેખા અને તેઓના શાસન-સેવાનાં કાર્યોનું દિગ્દર્શન અગાઉનાં વકનાઓએ કરાવેલું છે જેથી એ પરત્વે કું વધારે સમય શેરકતો નથી. આવા સાચા સ્વયંસેવક થવા આપણે સૌ કોઈએ પ્રયત્નશીલ થવું જોઈએ. તેમાંજ આપણો ઉદય છે.”

મુનિશ્રી અન્નિતવિજયજી, શિરપુર.

“ આ મહાત્માશ્રીએ જેન અજેન સૌના ઉપર ઉપકાર કર્યો છે તેમણે પોતાનાં કાર્યોથી પોતાનું નામ અમર કર્યું છે. તેમનું ચરિત્ર આ દેશની જ નહિ, યુરોપની પણ કેટલીક જુદી જુદી ભાષાઓમાં પ્રકટ થયું છે. કાશીમાં જન્મને તેમણે વિદ્યાનો ખૂબ પ્રચાર કર્યો. નેમના શિષ્યો ધુરંધર વિદ્યાનો અને લેખન તથા વક્તૃત્વ શક્તિ ઉત્તમ રીતે ધરાવનારા છે. તેઓ શિવપુરીમાં વિદ્યાપ્રચારનું કામ જોરશોરથી કરી રહ્યા છે ”

ભારતર હરગોવિંદદાસ શિરપુર.

“ વિજયધર્મસૂરિજી એક અપૂર્વ પ્રભાવશાલી પુરુષ હતા; તેઓશ્રીના સમાગમમાં જેઓ આવ્યા છે, તેઓ ક્યારે પણ તેમને જૂલી શકે તેમ નથી. તેમણે સાહિત્ય સત્યધી સંપૂર્ણ સહાયતા આપી અજેનોને જનધર્મના રાગી અને જનધર્મમાં રસ લેતા કર્યા છે. તેમની વાણી અને જ્ઞાન એવાં મધુર હતાં, કે આજે તેમની પાછળ જગત મુગ્ધ બની રહ્યું છે. જોનાના કદર દ્રેષીઓના હાથેજ તેમણે કાશીનરેશની અધ્યક્ષતામાં ‘ શાસ્ત્ર વિચારદ ’ની પદવી લીધી હતી આજે આપું જગત તેમને માન આપી રહ્યું છે. આખા સાધુ-સમુદાય તરફ દષ્ટિપાત કરતાં કોઇ પણ સાધુએ જો અપૂર્વમાં અપૂર્વ માન મેલવ્યું હોય તો તે એકજ વિજયધર્મસૂરિજી છે આપણાં કમભાગ્ય કે તેઓ ભાંભો કાલ આ સંસારમાં રહી શક્યા નહિ. તેઓશ્રીનાં અધૂરાં કાર્યોને તેમનો વિદ્વાન શિષ્યવર્ગ પૂરાં કરે, એવી આશા છે. ગૃહસ્થ વર્ગે, તેમની સ્થાપન કરેલી સંસ્થાઓને મદદ કરી પુષ્ટ કરવાની જરૂર છે. ”

શેઠ નગીનચંદ દીલાચંદ ગિરપુર.

“સ્વર્ગવાસી મહાત્મા જૈન સમાજમાં ‘કોદીનૂર’ મમાન હતા તેઓ આજમાનના ફેટલાક સાધુઓની જેમ ઉપાધ્યયની ચાર દિવાલોની વચ્ચે બેસીને ગર્જના કરનારા નહિ હતા જૈન કે અજૈન શ્રીને જાહેર મેદાનોમાં ઉભા રહીને મહાવીરનો સાચો સદેશ સંભળાવતા હતા તેઓ જ્યાં જતા ત્યાં જાહેર બાપણે આપતા જે શ્રદ્ધા કરવા આવતા શ્રદ્ધાને શાંતિપૂર્વક સુંદરને સમાધાન કરતા. તેઓ સ્વદેશીના પૂરા દિમા ધતી હતા તેમના બ્યાખ્યાનોમાં ન કેવલ હાજીરા કરનારો બમ્ત વર્મ, બત્કે કતેકટરો મેજીસ્ટ્રેટો અને એવા મહોળા વિદ્વાનો આવતા અને આગળ પડતો બાગ લેતા સભજનો મદારાજશ્રીએ રોપેના વૃક્ષને આપણે તન, મન, ધનથી મિચન કરવું જોઈએ.”

જયન્તીઓ અને ડેટલાક સાપ્તેહીનેા સાર
આઃમી જયન્તી

આ જયન્તીના સમાચારેા
ગુઢ થવાથી
આપી શકાયા નથી

જયન્તીએ અને કેપ્તાઈ બાપ્તેને માર

નવમી જયન્તી

ગામ

ગ્રેમિડેટ

વક્તાએ

- ૧ યિવપુરી સમાધિ મંદિરમાં ગુરદેવની
મૂર્તિની સ્લામે
- દરિલાલ નાથાલાલ
અભેચંદ ભગવાનદાસ
મુનિ શ્રીદિર્માશુ વિજયજી
પંડિત રતિલાલ દેમાઈ
.. બીખાલાલ દેમાઈ
ડૉ. કોઝે (મુખડા દેવી)
કુપાખ્યાય શ્રીમંત્રગવિજયજી
મૃનિરાજ વિદ્યાવિજયજી
નવાળ સાદેખ શાદબાદ

પ્રકરણ ૧૬ મું

૪ પાલણપુર મનિનાજી શ્રીજયન્તવિજયજી શ્રી વીરચંદ વાલચંદ
સુનીલાલ હેમાજી
નાયાલાન હમનવાલ
મણિલાન ખુસાવચંદ પરીખ
મુનિ શ્રીવલિતરિજયજી
મુનિ શ્રીવિશાજવિજયજી
મુનિરાજ શ્રીજયન્તવિજયજી

૫ કલ્યાણા અમ રચના-પૂજા વિષેરે.

૬ માણમા પ્ર૦ શ્રીકલ્પિમાજરજી

મુનિ શ્રીદેમેન્દ્રસાજરજી અને
બીજાઓ

૭ ધણુકો મનિ શ્રીધરજેન્દ્રવિજયજી

૮ વડોદરા પન્થાસ શ્રીઉદયવિજયજી

લાવભાઈ મહેતા

પડિત ધાલચંદ ભગવાનદાસ

પ્રે. કામદાર

પં. શ્રીઉદયવિજયજી

ચા કસ્તૂરચંદ હકમાજી

મુનિ શ્રીભાવવિજયજી

શેઠ કેશવભાઈ

મુનિરાજ સુમતિમુનિજી

માસ્તર શાન્તિલાલ

બુદા બુદા વક્તાઓ

૯-મૈસૂર મુનિ શ્રીભાવવિજયજી

૧૦ ચાંદવડ મુનિ શ્રીસુમતિ મુનિજી

૧૧ જોલપુર મુનિ શ્રીદાનસદરજી

કેટલાંક ભાષણોનો સાર.

ન્યાયાચાર્ય પंडित रामगोपालाचार्य-शिवपुरी

“ यद्यपि महावीरस्वामीना समय पड़ी अनेक जैनाचार्योंके जैनधर्मनी प्रभावना करी छे, अने हमरो अइके लाओ अथेनी रचना करी छे. परन्तु विजयधर्मसूरिना जवनभां जे ओके वातनी निशेषता छे, ते ओ छे के-तेमछे भगवान् महावीरदेवनी, आपसना वैर-विरोध छान्त करवानी, भावनाने अरितार्थ करी अतावी छे. आ वैर-विरोधोने भटाइ-वाने उपाय इरेक वस्तुने स्याद्वाददृष्टिथी जेवी, ते छे. स्याद्वाददृष्टिथी जेनारो भाषुम कहि कोर्नता मतने नूरो. किवा आक्षेपयुक्त नजरधी न जेध शङ्क. विजयधर्मसूरिओ आ वस्तुने व्यावहारिकदृष्टिओ अरितार्थ करी अतावा छे तेमछे जैनो अने ब्राह्मणोना विरोध छान्त कयो विजयधर्मसूरिओ जगतने भेजववानु काम क्युं छे, नहिं के वैर बधारवानु. अने तेहला भाटे तेमछे लगवान् महावीरना कार्यनु सात्य अनुकरछु क्युं छे तेमछे आ वीसभी सदीभा अरी रीते धर्मनो विजय कयो छे ”

શ્રીમન્ત સરદાર ખાસે સાહેબ મહારાજ-શિવપુરી.

“ भारो अनुलव छे के आ सस्था (श्री वीरतरव प्रकाशक मउज) ओके हिया दरगानी सस्था छे आ सस्थाना मुज्य सयादिको आचार्य महााराज अने मुनिविद्याविजयज्जोना भारा उपर केहो प्रेम छे, ओने हुं सारी रीते जलछु छु आज्जोना दिवस ओ ओके महान् पुरषनो ‘ मेमो-रियल ३ ’ छे अने तेज आज्जना दिवसनी आस विशेषता छे महााराज शिवाज्ज अने महाराष्ट्रा प्रताप जेवा पुरषोनु स्मरण आपछे करीओ छीओ, जयती हज्जवीओ छीओ, परन्तु तेमां अने आज्जना दिवसभां इरेक छे तेओ. ऐतिहासिक विभूतिओ हता अने तेमनी

વિજીતિઓનું કાર્યક્ષેત્ર આપણાથી દૂર હતું. જ્યારે વિજયધર્મસૂરિ આપણાજ સમયમાં આપણીજ સ્થાને યથા ગયા છે. ધણાઓએ તેમના ઉપદેશાનુસાર પાન પણ કપું છે. તેઓ ધર્મમૂર્તિ દત્તા અને તેમનું એક કાર્ય કે જે તેમના એક પ્રિયપુત્ર સમાન હતું; તે-વીંગતત્વ પ્રકાશક મહાજ-અદિજ મૌજૂદ છે તેમનું 'મેમોરિયલ ટેપલ' પણ અદિ આપણી સ્થાને છે. બીજા મંરયાઓ કરતાં આ મંરયાના વિધાયિઓને દૂર વધારે ખુશકિસ્મત મળતું છું કે જેઓ વિજયધર્મસૂરિ જેવા વિજ્ઞાન મહાત્માની ચરણમાં રહે છે.

મજાજનો, શિવપુરી એક ખરેખર પુણ્યભૂમિ-તીથ છે. આ ભૂમિમાં અસૌકિક ગુણો છે. શ્રીજીભદ્રારાણીની જત્રી અદિ મૌજૂદ છે. આ જત્રી કાણે કયા પ્રેમથી બનાવી છે, એ એના દર્શકોએ જ્ઞાનમાં લેવા જેવું છે. જીભ મહારાણીની જત્રી એ માધવરાવ મહારાજ મિધિયાની માનુષકિતનો આદર્શ નમૂનો છે. જે પુત્ર એ માતાની જત્રી બનાવી છે. તેમની પણ જત્રી તેની સ્થાનેજ બની રહી છે. માધવરાવ મહારાજ

“ આ સંસ્થામાં એક એ પણ વિશેષતા છે કે અહિં યુરોપીયન વિદ્વાનો આડર્ષાધને આવે છે. અને સંસ્થાને લાભ આપે છે ને પોતે પણ લે છે. આપણી સામે બેઠેલા બન્ને જર્મન વિદ્વાનો એ એનાં ઉદાહરણો છે. ડૉ. ડો. કોચે અને ડો. એલ્સડોર્ફને અનુરોધ કરું કે તેઓ પોતાના દેશના બીજા વિદ્વાનોને પણ લાવે, અને આ સંસ્થાને લાભ આપે ને લે.

“ આ સંસ્થા એ ગ્વાલીયર રાજ્યની શોભા સમાન છે અને તેથી હું મારા તરફથી અને ગ્વાલીયર દરબાર તરફથી આ મુનિરાજોને ધન્યવાદ આપું છું કે-જેઓ અમારા રાજ્યમાં આટલું બધું સુંદર કામ કરી રહ્યા છે. આ સંસ્થાથી રાજ્યની કીર્તિને પણ મોટો ફાયદો છે. અને એ જાણવાતાં ખુશી થાય છે કે એજ્યુકેશન ડિપાર્ટમેન્ટ તરફથી જે હસો રૂપિયા વાર્ષિક ગ્રાંટ આ સંસ્થાને મળતી હતી, તેને આજની તારીખથી બમણી એટલે બારસોની કરવાનો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે.

“ અંતમાં સ્વ. મહાત્મા વિજયધર્મસૂરિજીનો આત્મા અમારા બાળ મહારાજા સાહેબ, બન્ને રાજમાતાઓ અને આખા રાજ્ય કુટુંબ ઉપર આશીર્વાદ વરસાવે. અને તેઓનો પ્રેમ હમેશાં બની રહે એવી અંતિમ પ્રાર્થના કરું છું. ”

રાષ્ટ્રપતિ સરદાર વલ્લભભાઈ પટેલ મુંબઈ.

“ સૌરાષ્ટ્રરત્નોની ભૂમિ છે. મહાપુરુષોના ગુણો ગાવા તે આપણો ધર્મ છે. પણ એકલા ગુણ ગાવાથી આપણું કલ્યાણ નથી. ઇમ્પીરીયલ બેંકમાં રૂપિયા હશે, પરંતુ ત્યાંના કલાકોને તો તે ગણીને હાથ કાળા કરવા પડશે. અને જોટલો પગાર હશે, તેટલાજ પૈસા મળશે. મહારાજાશ્રી ધર્મવિજયભટ્ટનું જીવન આપણી સમક્ષ પડેલું છે. જોનો તેમનું જીવનચરિત્ર

ગિત જાણે છે. પણ તેમાં તમારી મર્યાદા છે તમારો અધિકાર એકના કક્ષાકર્તા પગાર જેવો છે જેમ તમે તે મર્યાદા વધારશો તેમ તમારો અધિકાર વધશે. અને તમે મદારાજશ્રીના સિદ્ધાન્તો છૂટકામાં લેવારી શકો છો. એકનો પીછો ચાંદનો કરવાથી જૈન યત્રાતુ નથી પરંતુ જૈનમાં ખરા જૈનત્વની ભાવના હોવી જોઈએ. આપણામાં જો લાયકતા ન હોય તો આજેજ આપણે આત્મશુદ્ધિ કરી લેવાનો નિર્ણય કરી લેવો જોઈએ જો તેમ ન કરે ને એક ક્યારે જુને, તેના ચિત્તવનમાં રહેો તો પછી મારો, મુનિરાજોનો અને તમારો વખત નકામો ગયો છે જૈનધર્મ સર્વો પરિ મહાય છે. ‘ અદ્વિષ્તા પરમો ધર્મ ’ એ જૈનધર્મનો સિદ્ધાન્ત છે. આ ધર્મ જો મયરોનો દોષ, તો તેને અપણે ડોડી દઈએ અભારે ધણા માણસોમાં એવી લાગણી પેદા થઈ છે કે, જૈનકોમની જ્યાં મોગી વસ્તી કે ત્યાં અદ્વિષ્તાના પોકળ પ્રચારથી કાષરતા પેદા થઈ છે પરંતુ આપણામાં એક જૈન પેદા થયો કે, તે આજે અદ્વિષ્તા પાંચ દળર માધન કેટે મેરો કે, તેને નગામાં નગજો માણસ મ્મ મુનિટો ખરડાવી દે, તેમ છે પરંતુ તેનામાં જે તેજ ભરેલું છે, તેનાથી આખી દુનિયાને ડાલાવી રહ્યો છે અને તે રીતે તે મહાપુરુષ જૈનત્વને ગોલાવી રહ્યો છે અને તેમાં આપણે મદાત્મા ગાધીની જય પોકારીએ છીએ. જે ધર્મમાં અદ્વિષ્તા મ્રત્ય અને મદાચ્ચરના સિદ્ધાન્ત છે, તે ધર્મના અનુયાયિઓમાં પક્ષાપક્ષી હોય કુસપ હોય, તો પછી આખા દેશની એકતા કેમ થાય ? તમારામાં ઝઘડા સામગી મને દુઃખ થાય છે, કેસ થાય છે તમને આરા ઝઘડા મોભતા નથી. હું જૈનકોમનો સાચો સિપાઈ થવા પ્રયત્ન છું તમારામાં દયાને પ્રેમનો સાગર હોવો જોઈએ

બહેનોને નમ્રપ્રાર્થના કરે છું કે-તેઓએ હાથે વણાયેલા સુતર અને હાથે વણાયેલા કાપડને પહેરવાની પ્રતિષ્ઠા લેવી જોઈએ. તમે દિગ્મતથી, સત્યથી અને સદાયરણ્યથી ચાલો અને કંગાળ બનેલા આ દેશને સમૃદ્ધિવાન થવાની તૈયારીઓ કરો.

શ્રીયુત મણિલાલ કોઠારી. મુંબઈ.

“જે મહાન પુરુષની જયન્તી ઉજવવા આજે આપણે એકત્રિત થયા છીએ, તેમણે જૈનધર્મની, જૈનસંપ્રદાયની, તથા જૈનસાહિત્યની ભારે સેવા બજાવી છે. તેમનામાં રહેલી વિશાળ ભાવના આપણામાં નથી. એ તો આપણે કબૂલ કરવું જ રહ્યું. પૂર્વે જૈન કામ ધણીજ મોટી હતી. પણ હાલમાં તે સ્થિતિ નથી. આપણી મંથ્યામાં ઘટાડો થયો છે. આપણે નીચે ઉતરતા જઈએ છીએ. હિંદુસ્થાનમાં પૂર્વે જૈનોની ગંદોળ-લાક્ષી હતી. આજે જૈનોમાં, અગાઉના જૈનોએ બંધાવેલ તીર્થોની રક્ષા કરવાનીયે તાકાત નથી. આપણે મહારાજ શ્રીવિજયધર્મસૂરિજીના જીવનનો અભ્યાસ કરીને તેમનામાંના ગુણો આપણા જીવનમાં ઉતારવા જોઈએ. હું માધુ મહારાજોને પ્રાર્થના કરું છું કે તમારું સ્થાન રાહેરો અને ઉપાશ્રયોમાં નથી. પરંતુ રાષ્ટ્રના કલ્યાણમાં છે. તમારું સ્થાન અમદાવાદની મીલોનાં બૂંગળામાંથી ધુમાડા કાઢી ગરીબોનાં લોહી ચૂસનાર જૈનો વચ્ચે નથી, પરંતુ ગામડાઓમાં તમારો મંદિરો ઝીલનારી પ્રજા વચ્ચે છે. જેમ ભગવાન મહાવીરે અનાયોગે અપનાવવા માટે પ્રયાણ કર્યું હતું, તેમ કરો અને રાષ્ટ્ર ધર્મને બચાવવા બચાવો. આજે આણંદજી કલ્યાણજીની પેઠી નાણાંથી આપણા તીર્થો નહિં રક્ષી શકે, એકાદ બે માણસની લાગવગથી તીર્થો બચી નહિં શકે. પૂર્વે થયેલા પાપના પ્રાયશ્ચિત્ત ખાતર તમે રાષ્ટ્રયત્નમાં તમારો ફાળો આપો. સાધુઓ અને

પ્રશ્ન ૧૬ સુ

આચાર્યોને વિનતી કરે છું કે તમે મહાત્મા ગાંધીને ઓગળો અને રાષ્ટ્રમાં ફાળો આપવા તૈયાર થાઓ. ”

❧

શ્રીમુત ચતુર્થજી જયજી ૬ બી એ એલએલ બી ભાવનગર

“ જૈન ધર્મનો વિદેશમાં પ્રચાર કરવા માટે સૂચિત્વે સારો પ્રયાસ કર્યો હતો. આપણા માટે આ દિશા તેઓએ લગભગ નવીજ બતાવી છે જૈન સંપ્રદાયે ઉપન્યસ કરવા માટે તેઓશ્રીએ જે પ્રયાસ કર્યા છે, ત્યારપછી આપણે કાંઈ કરી શક્યા નથી. ”

❧

મુનિરાજ શ્રીકૃષ્ણવિજયજી (સન્મિત્ર), ભાવનગર

‘ મારે મહારાજશ્રી સાથે સારો પરિચય હતો. મને ખાસ જનારસ બોલાવવામાં આવ્યો હતો. મિશીનરી જેમ પ્રચાર કરવાની ટેવ અને મ્લેકટર વિગેરેને મજવાની હિમ્મત તેમનામાં અનુકરણીય હતી. ’

❧

ધનામી નિબંધો.

જુદી જુદી જયન્તીઓ પ્રમગે શ્રીગુરુદેવના જીવન મળ્યાં ધનામી નિબંધોની યોજનાઓ કરવામાં આવી હતી. આ યોજનાઓમાં જે ભાઈઓએ લાભ લીધો હતો, તેઓનાં નામો નીચે આપવામાં આવે છે.

નંબર	લેખકનું નામ	વિષય
૧	શ્રીયુત ટપુભાઈ વસાણી અમરેલી	શ્રીવિજયધર્મસૂરિજીને અર્ધ.
૨	પ્રભુદાસ મહેતા, ભાવનગર.	સદામાંથી સર્વગતા સિદ્ધાસન મન્મુખ.
૩	મણિલાલ ગભરચંદ પાટણ.	શ્રીવિજયધર્મસૂરિજીનું જીવન.
૪	સૂરજમલ પૂનમચંદ પાટણ.	શ્રીવિજયધર્મસૂરિજીનું આન્ત- રિક જીવન.
૫	શાંતિલાલ ગુલાબચંદ પારેખ. મહુવા.	શ્રીવિજયધર્મસૂરિ.
૬	મિરધરલાલ કુંભરશી શેઠ. સુરત.	નવયુગ પ્રવર્તક શ્રીવિજયધર્મસૂરિ.
૭	"	શ્રીવિજયધર્મસૂરિજીને જગતને સંદેશ
૮	"	શ્રીવિજયધર્મસૂરિજીની સાહિત્ય સેવા.
૯	શ્રીયુત પ્રભુદાસ 'બસી' ભાવનગર	નવયુગ પ્રવર્તક તરીકે શ્રીવિજયધર્મસૂરિ.
૧૦	યશવન્તરાય મિરિજશંકર પાઠક ભાવનગર.	નવયુગ પ્રવર્તક તરીકે શ્રીવિજયધર્મસૂરિ.

॥ श्री ॥

श्री विजयधर्मसूरि स्तुति ।

(योग—श्रीसुत भारद्वाजजी. शिवपुरी)

धर्मध्वजा फहरावन हेतहि साधुन को जिन भेष धरो
निज धर्म की गङ्ग तरङ्गन ते यह भारतवर्ष पवित्र करो
धूम मची फिर गुरूप लैं निज धर्मसुधार प्रचार करो
धर्म धुरन्धर धर्मविजय उन सूरि को चित्त में ध्यान धरो

- (१) यशुदा यह किसको याद में जादू सा भरा है
बस सुद व सुद जो दिल यह तेरा सैर हुआ है ।
- (२) किस्मत का तो मसला किसी काहिलने घड़ा है
मेहनत है कोई चीज़ यहा ध्यान हुआ है ।
- (३) दुनियां में नहीं शै कोई मुमकिन जो नहीं है
तासीर यादे धर्मविजय सूरि हुआ है ।
- (४) वचपन में किताबों को दरे ताक रखा है
फिर शौके कुतुबखानी बख्शत में हुआ है ।
- (५) बहरे उल्लस संस्कृत उबूर किया है
मशहूर नाम मशरिको मगरिव में हुआ है ।

- (૬) ઘર અનેકી ફલિમયત ને યહ મગરિવ મેં કિયા હૈ
તાલિવ યહાં ફલમ કા ઢાવટર ખી હુઆ હૈ ।
- (૭) મલ્ખજન ખી ફલિમયત કા યહ હિન્દ વઢા હૈ
સાચિત યહ યહાં ચોટ સે ઢંકે કી હુઆ હૈ ।
- (૮) નિર્વાન પ્રાપ્ત આજહી મુનીવર કો હુઆ હૈ
યું જેરે સદર રાવ સાહિવ જલસા હુઆ હૈ ।

પ્રકરણ ૧૭ મું

શ્રીધર્મવિયોગમાલા

श्रीधर्मवियोगमाला

(रचयिता-न्यायतीर्थ-धर्मलंकार-मुनिश्रीदिमांशुविजयजी ।)

सदा सुधाजित्वरभावतां गता

गौर्यस्य सैत्कैरवमुत्करी स्मृता ।

वियोगिसंयोगिसुखप्रदश्च यो

हाऽस्तं गतो धर्मविधुः स नूतनः ॥ १ ॥

पदार्थसार्थाब्जमलंकरिणुः

तमःप्रचार च निराकरिणुः ।

आढ्यंभविणुश्च कुवाटिघूके

श्रीधर्मसूरी रविर्जिण्णुरस्तः ॥ २ ॥

लयं प्रयाते गुणरत्नपूर्णे

धर्माऽम्बुधौ श्रीकलिते कलौ हा (!) ।

चंद्रः सदा दुर्लभति दग्धचेता

रवौ यथाऽज्जं, वर्निता च पत्यौ ॥ ३ ॥

१ वाणी, विरणश्च । २ सज्जनकुमुदानन्दकारिणी । ३ महात्मा

प्रियाऽऽयुक्तश्च । ४ धर्मविधोर्विशेषणम् । ५ वियोगिनामपि सुखप्रद-

त्वेन सदा सुधाजित्वरभावत्वेन च नूतनत्वम्-अद्वितीयत्वम् । ६ सूर्यतुल्य

-इत्यर्थः । ७ श्रीधर्मसूरिरेवान्बुध्विस्तत्पिन् । ८ ज्ञानादियुक्ते, अम्बुवि-

प्लो तु श्रीनारायणभार्या तथा युक्ते । ९ शीतद्युतिः, ग्रन्थकारश्च ।

१० रवौ लयं प्रयाते इति योजनीयम्, एवं पत्यावपि ।

अस्मान् विहाय त्रिदिवं गते हहा (!)
 श्रीधर्मसूरौ स्रुरौ गिराविव ।
 वज्राऽऽहतिः संपतिता नैकलिप्ता
 द्वाऽस्मासु दुर्दैवसुरेन्द्रकोपतः ॥ ४ ॥

निरंतर प्रीतिपरम्परां ते
 निस्वार्थबन्धोर्मयि बन्धनाशाम् ।
 स्मृत्वा जनोऽयं त्वयि मादृशोऽपि
 सद्भक्तिचित्तः, न तु मोहतोऽस्ति ॥ ५ ॥

श्रितवति दिव सूरौ हा (!) जगन्मनुजैस्त्वयि
 विबुधमुनिभिर्दीर्घः शोकः कृतो बहु मानसे ।
 नरपतिगणैश्चाऽपि प्रोक्तं दृष्ट्वाऽद्य रविर्गतो
 गुणिगणनुतः शास्त्रोद्गारी गुरुः प्रविहाय न. ॥६॥

निन्दामि दुर्भाग्यतर्ति मयाऽहो (!)
 मया चिर यत् समुपासितो न ।

१ एकलिप्ता । २ दुर्दैवमेव सुरेन्द्रः तस्य कोशद् गिरौ यथा,
 तयाऽऽमासु, इत्यर्थः । ३ कर्मबन्धनाशनीम् । ४ विरापकार-हिमांशुवि० ।

भूरीश्वराच्यो हितदानदक्षः

श्रीधर्मसूरीश्वरकल्पवृक्षः ॥ ७ ॥

नासाग्रदत्तस्वपवित्रनेत्रं

पर्यकवद्धासनकं ननामम् ।

हृदि स्मरन्तं जिनराजदेवं,

धर्मं स्मरामि स्मरणीयसेवम् ॥ ८ ॥

हृदयं दृषदा विनिर्मितं

किमु वा वज्रचितं गुरो ! मम ? ।

प्रविहाय गते गुरौ त्वयि

स्फुटितं यत्नं सुदृष्टमानसम् ॥ ९ ॥

जिनपे त्रिशलास्रुते शिवं

प्रगतेऽहो ! किल गौतमो वशी ।

१ मूर्तिभूषण्यः । २ श्रीधर्मसुरिः कल्पवृक्षः, हितदानदक्षत्वात् ।

३ श्रीधर्मसूरिः । ४ स्मरणविषया न तु दर्शनविषया यस्य तम्, स्वर्गगामित्वेन तदप्राप्तेरवमुक्तम् । ५ षष्ठ्यस्मिन् वियोगिनीवृत्ते वैतालीयं चास्यापरं नाय, एतल्लक्षणं तु छन्दोमञ्जर्यामिव प्रदर्शितं षष्ठे म्त्वक्के—

षष्ठ्यविषयेऽष्टौ समे कलास्नाश्च ममे स्युर्नो निरन्तराः ।

न समाऽत्र पराश्रिता कञ्च वैतालीयेऽन्ते रत्नौ गुरुः ॥

विललाप विभोर्वियोगता

बहु मादृक्षतनस्य का कथा ? ॥ १० ॥

इन्द्रेति विद्येत्ययि । मंगलेति

न्यायेति भक्तीति जयन्तकेति ।

तथा विशालेति हिमांशुकेत्याऽऽ-

हाताऽधुना कोऽमृतवागू हि सिष्यान् ? ॥ ११ ॥

शुक्तिर्मुक्तामित्र सुकमला मातमान्या प्रसूय,

त्वामुत्पाद्य क्षितिपतिनत रालचन्द्रोऽपि धन्यः ।

लोके मुख्यौ खलु सुतस्ता तावभूता कृताथा

काठीयाबाड इति विषयः रयातनामाऽपि जातः ॥१२॥

उत्पन्नो महुवापुरे गुरुवरा यो मूलचंद्रारयया

यो बाल्ये पणमानस्ताऽपि सुमतिः श्रीवृद्धिचंद्रान्मुनेः ।

संत्यज्याखिलसमृति मुनिपद प्राच हितार्थं, ततो

जातोऽहो ! जगतीन्लैकतिलकः श्रीधर्मसूरिः श्रिये ॥१३॥

१ महावीरप्रभो । २ श्रीविजयेन्द्रसूरि । श्रीविद्याविजयमुनि ।

श्रीमगलविजयोपाध्याय । श्रीन्यायविजयमुनि । श्रीमक्तिविजयप-

न्यासं । श्रीजयन्तविजयमुनि । श्रीविशालविजयमुनि । विलापस्तु-

तिकर्तार हिमांशुविजय च प्रति ह इन्द्र । इत्यादिसम्बोधनेनात

र सुधामधुर कन्तवदन्य क्कहाम्यतीत्यर्थः । ३ पद्येऽत्र मन्दा-

कान्तावृत्तम् ।

येनाऽऽसेव्य गुरुकर्मौ सुमनसा लब्ध्वा ततश्चाऽऽशिषं
 भूमौ दिग्विजयः कृतो बहु जवाद् बुद्ध्या स्वया श्रेष्ठया ।
 निद्रायां पतितान् स्वदेशमनुजानुत्थाप्य योऽधारपद्
 राजानः प्रतिबोधितास्तपवर्णैः शक्त्यसिसंख्याः पुनः ॥ १४ ॥

काशीनाम्नि पुरे सुपण्डितवरे गत्वा सहित्वा श्रमं
 धर्मोच्चारकृते त्वया सुगुरुणा विद्यालयः स्थापितः ।
 उत्पन्नाश्च ततः प्रचण्डविबुधा वौदीभपञ्चाननाः
 केचिन्न्यायविदश्च लैक्षणविदः केचित् कवीशः पुनः ॥ १५ ॥

नृपः काश्याः श्रेष्ठो गुणिगणहितो भक्तिसहितो
 गुणैस्तुष्टो भव्यैर्विविधैर्विबुधैरासु ! सहितः ।

मुदा मध्येकाशि प्रवलतरसत्कारयहित
 ददौ ते सूरित्वं गुरुतरमद्यात् पण्डितपदम् ॥ १६ ॥

१ श्रीषशोनिजयनैनापाठगालानामा । २ वादिकुञ्जरकेसरिणः । ३
 वैयाकरणाः । ४ श्रीप्रमुनारायणसिंहाभिषानः । ५ पं० सतीशचन्द्रविद्याभू-
 षण, पं० कैलासचन्द्र, पं० जीवनायमिश्र, पं० वागीशमहोपाध्याय, पं० जीवनना-
 र्थमहोपाध्याय, पं० जयदेवमिश्र, पं० मधुसूदनमिश्र, पं० तात्याशास्त्री, पं०
 सुधाकरशास्त्री, पं० सीतारामशास्त्री, पं० राममिश्रशास्त्री, पं० पद्मनाभ-
 शास्त्रीत्यादिविबुधैः । ६ 'शास्त्रविशारदभैनाचार्य' इति पदम् ।

यूरोपाऽऽदिदेशपंडितगणा शक्राऽभिमानाऽऽकुञ्चाः,

प्रीत्या प्रौढसुपडयोत्तरगिरा निस्संशयास्ते कृता ।

अन्था विंशतिसंख्यकाश्च लिखिता येनाऽतिलाभप्रदाः

मूरीशो बुधपकजोग्रकिरण पूज्यः सदा मेऽस्तु स ॥१७॥

सिंहवन्लेविमुविद्वान् उपदेशश्रुपुस्त्वामुपगत ।

मृत्युशय्यागतस्त्व करुणयोपादिशस्ते माधु ॥ १८ ॥

दर्शनतः स हि ते तुष्टमना अगदीत् ।

नो तत्र तुल्य इहाऽन्योऽस्ति महान् पुरुषः ॥१९॥ युग्मम् ।

ग्रामे शिवादिकपुरे प्रवरे शिवाऽऽकुले

सूर्यादि सिद्धिमुन्नितो नवचद्रत्नमरे ।

भाद्रे चतुर्दशमवस्युते सुंपक्षके

वारे कुंजे स्वरगमद् गुरुधर्मसूरिकः ॥ २० ॥

१ धर्मदर्शना—ब्रह्मचर्यादिगुदर्शना—द्रव्यपराजयादगुदर्शन—देवकुलपा-

टवैतिहासिकरामसग्रह—प्राचीनतीर्थमालाऽहिंसादिगुदर्शनप्रभृतयः । २

एतन्नामा ऋचदेशीय पण्डित । ३ ५६३ कलिकावृत्तं “मौ गः

कलिना” इत्यस्य दृक्षणं हैमछन्दोऽनुशासने अ० २-९९ ।

४ शिवपुरीनामनि । ५ विक्रमसंवत् १९७८ वर्षे इत्यर्थः । ६ चतुर्दश-

विद्वत्सुते, चतुर्दशीयुक्ते इति मात्र । ७ शुक्ले पक्षे । ८ मंगले । ९

श्रीधर्मसूनि शिवपुरीनगरे वि सं. १९७८ भाद्रपदशुक्लचतुर्दश्यां मंगल-

वारे स्वर्गलोकमगच्छदित्यस्य तात्पर्यम् ।

गूर्जरे जन्म यस्यैसासीत् काश्यां जयो वृषर्षदि ।
कालस्तु मालवे भौमे चतुर्दश्यां शिवे पुरे ॥ २१ ॥

ध्यायन् वीरं त्वं प्रभुं प्रान्तकाले

चित्ते चिन्त्यं योगिभिश्चाभिवन्द्यम् ।

त्यक्त्वा मोहं शिष्यवृन्देऽप्यपोह

प्रातर्ज्ञानी देवलोकं प्रयातैः ॥ २२ ॥

विंशतितमशताब्दयां तु सूरिशतेनापि या नो धर्मस्य ।

सैकेनोन्नतिस्त्वया धर्मगुरुणा कृतेति मन्ये ॥ २३ ॥

येनानेकानि कार्याणि कृतानि शासनस्य सः ।

जैनस्य, धर्मसूरिः सन् नैव्यो नैव्यो कथं नहि ? ॥ २४ ॥

शुद्धोपदेशनीरं यो वर्पन् जनमनःक्षितौ ।

श्रीधर्मसूरिमेधो हा ! क गतो लोकशोकहृत् ? ॥ २५ ॥

उदयपुर-योधपुरेन्द्रपुर-जामनगर-गोंडल काशीन्द्राः ।

त्वां नेमुर्मुने ! मुदोपदेशं शुश्रुवुश्चक्रुर्धर्मम् ॥ २६ ॥

१ काठीआवाडस्य गूर्जरागन्तवर्तिन्यात् सामान्येन 'गूर्जरे' इत्युक्तम् ।

२ श्रीविजयधर्मसुरेः । ३ स्वर्गगमनम् । ४ श्रीमहावीरतीर्थकृतम् ।

५ अत्र शालिनीवृत्तम् । ६ अपूर्वः श्रेष्ठो वा । ७ नवितुं-स्तोतुमर्हो

नयः । ८ अत्र विस्तारमयात् स्तोत्रान्येव नरपतिनामानि लिखितानि,

दरभङ्गादसाहानोन्द्रादिबहवोऽन्येऽपि सृणिषाऽनेनोपदिष्टा इति तु

अन्यान्तराद् ज्ञेयं विद्वैः ।

वैराग्यहस्तिनः पीठे समारोप्य स्वमानसम् ।

विवेकविनयाद्यैर्हि जीयात् क्रोधाद्यरीन् बुधः * ॥ २७ ॥

स्वजीवने दोषगणो महाशय !

समस्ति चेद्, भोः ! नव दोषभाषिणि ।

परोपरि त्वं वहसि क्रुधं कथं ?

न चेत्, तु तेन क्षतिरस्ति काऽपि ते * ? ॥ २८ ॥

रूपं तु धर्मस्य न साधनं हि

पतं शरीरं मुनिभिः परन्तु ।

बुरूपभाजो यद्वोऽपि लोका

अनुत्तरं सिद्धिपथं प्रजग्मुः * ॥ २९ ॥

पैरात्मनो रक्षणहेतवे भो !

विनैव मूर्खो परमार्थदृष्ट्या ।

निजस्य सर्वस्वविमोचनं वै,

तयं शुभो वीरजिनोपदेशः * ॥ ३० ॥

१ अतः प्रभृति ४१ श्लोकपर्यन्तं श्रीविनयधर्मसूत्रीणामुपदेशविषयप्रणादी
प्रणीयते । * इति चिह्नाङ्का उपदेशश्लोका सूत्रेषु वचनादनुदिताः ।
कतिचित् मूर्खवचनानि सगृह्य व्याख्यातृचूडामणिमुनिराज-पुण्यधो-
विद्याविजयैर्महाराजैः “वचनकुसुम” नाम्नि पुष्पके हिन्दीभाषयाऽ
नूदिनानि व. सं. १२ । १ वचनकुसुमसंग्रहा १ । २ वचन-
कुसुमसंग्रहा ७ । ४ वचनमं० ४६ ।

न दुष्करं दुष्करकार्यसाधनं

न दुष्करं दुष्करकष्टमर्पणम् ।

वह्नी प्रवेशोऽपि न दुष्करः स्मृतो

ब्रह्मव्रतं दुष्करदुष्करं त्वहो (१) ॥ ३१ ॥

प्रोक्तोऽहं यत्र देव. सकलगुणगणैर्युक्त एनोविमुक्तो

हिंसामिथ्यादिदोषैरपरिगतमनाः पूज्यते सद्गुरुश्च ।

स्याद्वादस्तत्त्वरम्यस्त्रिभुवनगतकं वस्तु सन्निधिनोति

प्रोक्त पद्द्रव्यजातं प्रशमदमगुणाविष्टधर्मः स जैनः ॥ ३२ ॥

शैवो वाच्यः स एवान्यशिवकरणधीः सत्प्रियासः सदैव

प्रोक्तः सन्वैष्णवो यः परभयहरणे दत्तचित्तो भवेत् सः ।

वाच्यो जैनः स शुद्धोऽखिलजनमनसां सौख्यदः सद्गुणो य

आर्पे सत्पारसी यो विदधति विधिना नामधारी तैदन्यः ॥ ३३ ॥

श्राम्यन्ति संतोऽपि च यत्कृते तु,

तपन्ति यस्मै च तपांसि घोरम् ।

नमन्ति नम्याः खलु यद् गरिष्ठं

को नाम सत्यं नहि सेवते तत् ? ॥ ३४ ॥

संशेरते ये मनुजाः सदैव सर्वत्र लोकेषु पदे पदे ते ।

सिद्धिं लभन्ते न कदापि काले सुनिश्चितस्तु प्रलमेत सिद्धिम् ॥ ३५ ॥

१ ब्रह्मचर्यम् । २ अत्र स्वधरावृत्तम् । ३ पूर्वोक्तगुणविशि-
ष्टोद्भिन्नः ।

क्लेशलेशोऽपि यत्र स्यादसूयाव्यभिचारिते ।

तत्र सिद्धिर्न कार्याणां न धर्मो न सुखं पुनः ॥ ३६ ॥

यथा दानं हि सर्वत्र फलत्येव महीस्पृशाम् ।

तथा सेवाऽपि कुत्राऽपि पात्रापेक्ष फलप्रदा ॥ ३७ ॥

स्यादुपदेशे रागभयाऽऽविद्धजनस्यावश्यमिह ।

स्वार्थं न ला तु स्यात्, न पुनर्वर्तितभयस्याऽरागयुज × ॥ ३८ ॥

य एव मित्र हृदयेन यस्य

पूर्वं, स कालेऽतिरिपु स्फुटं स्यात् ।

तस्येति सप्रेक्ष्य वदामि लाकाः ।

स्यास्तुस्वभावे नहि वैरैसख्ये ॥ ३९ ॥

विरोधकालेऽपि विपक्षगो

सत गुणांश्च प्रविदन्ति चाहुः ।

निष्पत्ततो ये मनुजास्त एव

घन्याः प्रमान्या इति मे मतं भो ! ॥ ४० ॥

जगद्भोगादुदासीन आसीनो ध्यानकुम्भरे ।

अनासक्तो न लिप्येत कर्मणा ज्ञानमानसः ॥ ४१ ॥

१ मणिमयस्य रूपं वृत्तमस्तीह पद्ये । २ रागिजनस्यैवार्थः । ३ की-
तरामत्येत्यर्थः । ४ स्थिरे । ५ शत्रुनाभिप्रते । ६ शत्रुगो । ७ तपयन्ति

लोकोपकाराय गुरो ! त्वमेवं-

प्रकारतः सत्कृपयाऽभियुक्तः ।

कल्याणहेतुं च भवान्धिसेतु-

मुपादिशो धर्म ! सुधां सुधर्मम् ॥ ४२ ॥

बालानां पुरतस्तु बालवदभूरानन्ददो देहिनां,

वृद्धो वृद्धगणेऽनुभूतिगुणतो योगीश्वरो योगिनाम् ।

ज्ञानी ज्ञानवताममेयमतितो वादीश्वरो वादिनां

सैयाद्वादस्त्वयि साधितोऽत्र विविधैर्धर्मैस्त्वयेत्यं गुरो ! ॥ ४३ ॥

मणिनिधौ गणितुं सफला कथं

मणिगण गणनाकुशलाऽपि धीः ? ।

अणुबला सबलाऽस्तु तथा कथं

गुणगणं गदितुं त्वयि मन्मति ? ॥ ४४ ॥

चरितनिर्मलपालनहेतुना

परजनोपकृतेरुपदेशतः ।

जगति पठितमदितकीर्त्तित-

स्त्वमसि धर्मगुरो ! कृतकृत्यकः ॥ ४५ ॥

१ पूर्वोक्तरीत्या । २ सुधर्म सुधा इति व्यस्तरूपकं । ३ अनुमत-
गुणाद्धेतोः । ४ पुरत इति सर्वत्र यथासम्भन सम्बन्धनीयम् । ५ एकत्र-

स्वस्मिन् बालत्ववृद्धत्वादीनां विरुद्ध-भिन्नवर्माणां साधनात् स्याद्वादः ।

६ समुद्रे । अथ पद्ये द्रुतविलम्बितं वृत्तम् ।

दशभाषासु—

हा ! भव्याब्जविकासने रविसमः ये आप जो लोकमें
छोड़ीने अपने घणाज दुखमां सामी कठे रें गया ? ।
हा ! सत्यत्यविगाहणामरगिरी ! हा (!) धम्म ! जादो कर्हि ?
शूलीशे ! कसटं हुवेय्य नरदं लोके वियोके तुमे ॥४६॥

प्राकृतभाषायाम्—

महापुरिसच्चिअगुणो महापुरिसोचिअसरीरलायणो ।
महापट्टिहासुजुत्तो जयइ गुरु धम्मसूरिन्दो ॥ ४७ ॥
अञ्जपज्जन्तं जहा हं रक्खियो सिक्खियो य किवाइ दि ।
तह एव रक्खिअब्बो सिक्खिअब्बो य सया सामी ! ॥४८॥

१ हा ! शास्त्रार्थविगाहनाऽमरगिरे ! हा ! धर्म ! यात. कुत्र ?
सूरीश ! वष्टं मविध्यति नराणां लोके वियोगे तव ॥ इत्युत्तरार्थस्य संस्कृत-
छाया । पद्येऽस्मिन् क्रमशः 'संस्कृत-हिन्दी-गूर्जर-महेशीय-प्राकृत-
शौरसेनी-मागधी-वैशाची-अपभ्रंश-चूलिकावैशाची इत्याख्या दश
भाषा निबद्धाः सन्ति, शार्दूलविनीहितं वृत्तम् ।

२ महापुत्पार्चितगुणो महापुत्पोचितशरीरलायण्यः ।

महाप्रतिमासुजुत्तो नयनि गुरुर्ममगुणेन्द्र । इति संस्कृतछाया ।

३ अद्यवर्धन्ते यथाऽहं रक्षितः शिषितव्य इत्यवा स्वया ।

तथैव रक्षितव्यः शिषितव्यश्च सदा स्मामिन् ! ॥ इति छाया ।

गुरुदेव ! तूमाण णमो अत्थु मम पडिक्खणं सबभवेसु ।
सरणं तमेव भयवं ! मम भत्तस्स किंवावत्तस्स ॥ ४९ ॥

चरित्तणाणसंजुत्तं धम्मजोययरं गुरुं ।
गुणेहिं गरुअं सिद्धं धम्मसूरिं नमामि हं ॥ ५० ॥

महाप्पहावजुत्तस्स पतङ्गस्स व सेवणा ।
योका वि ते पहा जायोदयाय मे कयस्स य ॥ ५१ ॥

विज्जाकमलवियासी पावपंकसोत्ती जयउपयारी ।
विज्जघरपहाहारी सूरब्वासि धम्मसूरिओ ॥ ५२ ॥

१ गुरुदेव ! त्वम्यं नमोऽस्तु मम प्रतिक्षणं सर्वभवेषु ।

शरणं त्वमेव भगवन् ! मम भक्तस्य कृपापात्रस्य ॥ इति छाया ।-

२ चरित्रज्ञानसंयुक्तं धर्मोद्योतकरं गुरुम् ।

गुणैर्गुरुं श्रेष्ठं धर्मसूरिं नमाम्यहम् ॥ इति छाया ।

३ महाप्रभावयुक्तस्य पतङ्गस्येव (सूर्यस्येव) सेवना ।

स्तोकाऽपि ते प्रभा जातोदयाय मे कजस्य च ॥

४ विद्याकमलविकाशी पावपंकशोपी जगदुपकारी ।

विद्वद्ग्रहप्रमाहारी सूर इवाऽऽसीद् धर्मसूरिः ॥

शौरसेन्याम्—

जादिप्पबोधकारस्स धम्मतत्त्वोपदेसिणो ।

अणेगसत्यवेदिस्स नमोत्थु धम्मसूरिणो ॥ ५३ ॥

भागध्याम्—

आशि पुञ्जचलिदाहं गुलूण आशिसा तुमं या शस्ते ।

अणञ्जपञ्चमञ्जुले, ता तुह यशमाचस्कदि ञ्जशस्ते ॥ ५४ ॥

पैशाच्याम्—

कासीअ रञ्जा धुतो वरियगुणगनरयनहितहितपकेन ।

जगकुत्तुम्बो तुं, तथा वन्दितुं सेवितो पञ्चगणकेन ॥ ५५ ॥

चूलिकापैशाचीभाषायाम्—

हंसटो विसयफोका नानातिगुणतो तु न ।

सिनातो सोलवालीहि फातो सि भुवने सिना ॥ ५६ ॥

१ नातिप्रबोधकाराय धर्मतत्त्वोपदेशिने ।

अनेकशास्त्रवेदिने नमोऽस्तु धर्मसुरये ॥

२ आसी. पुण्यचरिताना गुरुणाभाशिषा एवं यस्मात् स्वस्थः ।

अनन्यप्राप्तमञ्जुलः तस्मात्तत्र यश आचष्टे ज्ञापार्थः ॥

३ काश्या राज्ञा स्तुतो पर्यगुणगणरत्नह्वनद्वयेन ।

जगत्कुत्तुम्बस्त्वं, तथा वन्दित्वा सेविता प्राप्तगणेन ॥ इति श्रुत्या ।

४ रुटो विषयभोगाद् ज्ञानादिगुणतस्तु न ।

स्नानः शीघ्रवारिमिः, गीतोऽपि भुवने स्वम् ॥ इति संस्तुतश्रुत्या ।

अपञ्चशभाषायाम्—

मैरणि गुणि वि अरुसिअमणु

करणिहि अवसिअ, अलुद्धमणु ।

इअ संभाविअनिअमणु

वंदिउं धम्मो मोदिअसुमणु ॥ ५७ ॥

उपमाविषये न यान्ति ते सुगुणा धैर्यसमत्वनम्रताः ।

वचसां न च गोचरो यमो यशसा व्यासर्चराचराऽचलः ॥ ५८ ॥

धैर्म सूरिं वंदे भूरि ज्ञानैर्जुष्टं शीलैः पुष्टम् ।

सद्भिः सेव्यं विद्वन्नव्यं संचारित्रं दुर्धपापत्रम् ॥ ५९ ॥

१ मरणे गुणेऽप्यस्यमनमं करणैरवशितं; अलुब्धमनसम् ।

इति संपावितनिजमनसं वंदामि धर्मं मोदितपुमनसम् ॥ इति छाया ।

२ प्राकृतादिपण्णा माषाणां लक्षणानि नैकभाषाशास्त्रसूत्रधारसूरि-
प्रवरश्रीहेमचन्द्रप्रमुविनिर्मितप्राकृतव्याकरणतो वेदितव्यानि, ग्रन्थ-
गौरवमयादन्माभिर्नात्र लिखितानि तानि लक्षणानि । ३ अहिंसा-
सत्यास्तेयब्रह्मचर्याऽपरिग्रहरूपः संयमः । ४ चराचरं नाम जगत्,
अचलशब्दो भूषणवाचकः । वियोगिनीवृत्तमत्र, एतल्लक्षणं तु पूर्व
(नवमे पद्ये) लिखितम् । ५ अत्र विद्युन्मालावृत्तं सर्वाण्यक्षराणि गुरुण्येव
भवन्तीह । ६ विद्वत्सुत्यम् । ७ सत् चारित्रं यस्य यत्र वेति बहुव्रीहिः ।
८ दुष्पापात् प्रायते इति तम् ।

दुःखप्रसंगे नाऽचल आर्य ! प्रसंगुरो ! धैर्याच्छुभकार्ये ! ।
तद् विबुधस्त्वा स्तौति समीरे मेरुमिवाहो ! धीरस्रुगीतम् ॥ ६० ॥
रूपेण यः परिवृतोऽतिमनोदरेण

प्रौढैस्तथा गुणगणैरपि भूषितो यः ।
साक गुणैर्मतिगुणैरपि संश्रितो य-
आसीत् क्षमासुकलितो गुरुधर्ममूरिः ॥ ६१ ॥

पाप पाप खलु वसुमर्तो यः स्वपादैः प्रचण्डो
मोद मोद जनरजगण लब्धलोकरप्रकीर्तिः ।
हार हारं बहुतमनमो जृम्भितज्ञानतेजा
आसीर्गण्यो गुणिमुनिगणे सूर्यस्त्वं गुणान्ये ! ॥ ६२ ॥
फुल्ल फुल्ल कृतिकुमुदिनीं प्राप्तप्राणिमियत्वं
शाम शाम भविजनमनस्तापपुञ्जं मुखं य ।
दत्त्वाऽऽलोकं विविधस्रुधिये चन्द्रिमापायिने च
व्यस्तः कात्याऽहह ! द्विमैरुचिर्धर्ममूरीश्वरः संः ॥ ६३ ॥

१ नात्र उन्दोमङ्गो विभावनीय, एवविषमहाकविनयोगाणां
बहुश उपलम्भात् । २ धीरेषु प्रसिद्धम् । अत्र चम्पकमालावृत्तम् ।
३ पथेऽस्मिन् वसन्ततिलकावृत्तम् । ४ सूरिपक्षे स्वचरणाम्या, सूर्यपक्षे
स्फुरिणौ । ५ चन्द्र, धर्मसूरीश्वर इति व्यन्तरूपकम् । ६ अनुमूतः,
तच्छब्दस्यानुमूत-प्रस्तुत-प्रसिद्धार्थबोधकत्वात् । मन्दाक्रान्तावृत्तम्,
उपरितनेऽपि पथे इदमेव वृत्तम् ।

मत्या योऽस्ति बृहस्पतिर्गुणततिर्गत्या स्मै पैञ्चाननो
 धृत्या यः किल निश्चलोऽचैलवरः स्मृत्या जगत्पूजितः ।
 कीर्त्या यः क्षितिमण्डलेऽस्त्रिजनेल्लोके सदाऽगीयत
 कान्त्या मन्मथजित्तरोऽजितमतिः श्रीधर्मसूरीश्वर ॥६४॥
 यस्य बोधगर्भारशुभ्रजलधौ को हि प्रवेष्टु क्षमो ?
 वक्तृत्वस्य कला च यस्य मधुरा भव्यप्रमोदप्रदा ।
 शक्तिर्यस्य शुभाऽपि लेखनविधौ स्फूर्जच्चमत्कारिणी
 सोऽयं वो चित्तनोतु भद्रपदवी र्वःस्थोऽपि धर्मप्रभुः ॥६५॥
 महाव्रत पञ्चविध विभो ! त्वया
 शीलं तथाहो ! नवधा नृपार्चित ! ।
 मंशीलित शुद्धविधेः सुश्रद्धया
 चतुःकपायान् त्यजता बुधेश्वर ! ॥ ६६ ॥
 पन्चेन्द्रिये सयमवान् सुधाग्भू—
 स्त्रिधा च गुप्त समितश्च पञ्चधा ।
 ज्ञानाऽऽदिपञ्चाऽऽचरणे च सक्तर्था ,
 पट्विंशदित्याऽऽचरता गुणान् गुणिन् ! ॥ ६७ ॥

१ मूतकालद्योतक । २ सिंह । ३ मेरु । ४ स्मरणशक्त्या ।
 ५ ' यस्य लेखनविधौ शक्तिरपि ' इत्यन्वयः । ६ देवलोकस्थः ।
 ७ ब्रह्मचर्यम् । ८ क्रोधमानमायालोमान् । ९ 'अमू' इति भूधातोरुद्धि
 रूपं सर्वत्राऽपीह पद्ये योजनीयम् ।

सत्साधुयोग्यान्, त्वयैका सुदीपित
 कीर्त्या पैद सूरिपद जिनोदितम् ।
 संस्मारणा—वारणशशिणाऽरिणा
 संस्तूयमानेन जिनोक्तिधारिणा ॥ ६८ ॥

त्रिभिर्विशेषकम् ।

सत्य—क्षमादीन त्वमनेकमंख्यान्
 गुणान् दधासि स्म सदात्मनिष्ठ ।
 तथा परेषामपि सद्गुणान् त्वं
 ज्ञात्वा गुणज्ञोऽधर आत्ममोदम् ॥ ६९ ॥
 सूर ! गुण ! भूरितरैर्गुणैर्वर !
 धर्मेप्रियाणा हृदि शर्ममुत्कर । ।
 अनल्पपापं हि पुनातु मां भवान्
 कृपाकण्ठेण शुभेन नौरुग ॥ ७० ॥

प्रशस्तिः—

बालेन शिष्याणुतमेन तात ।
 हिमांशुनेय कृपयोदितेन ।
 गुणाम्बुधेस्ते गुणरत्नगानीन्
 विचीय दृग्भास्ति वियोगमाला ॥ १ ॥

१ गुणविशेषणमेतत् । २ “आख्याताभ्ययसर्वादेष्टे प्राग् अका”

इति सूत्रादक । ३ स्यान्म । ४ अरिणा सस्तुयमानेनस्यन्वय । ‘अरिणा’
 इति आतावेकवचनम् । ५ स्वर्गगत । ६ ‘ते’ इति पदेनास्यान्वयो
 विधेय । ७ वियोगपद्मसूक्त ।

કીરાચંદ્ર (યતિ)	૯૫	હંસવિજય	૯૧
હેલશ્રી	૩૬	સાનસુંદર	૭૫, ૪૦૪
હેમેન્દ્રસાગર	૩૭૬, ૪૦૪		

સંઘો. સભાઓ, સંસ્થાઓ.

નામોની અનુક્રમણિકા.

ભામનગર	જૈનસંઘ	૪૧
જૂનગર	જૈનસંઘ	૭૭
દાગ-મ-સલામ	વણિક્ષ સાતિમંડળ	૬૪
દામદા	જૈનસંઘ	૪૦
નામપુર	જૈનસંઘ	૩૫
પાટડી	જૈનસંઘ	૩૫
પાલજીપુર	જૈનસંઘ	૮૧
પાલીતાણા	શ્રીસમાજ	૮૫
"	જૈનપુરકુળ	૩૬
"	મેટી ટોળા	૩૮, ૮૧

”	જૈનસંઘ	૩૮, ૮૩
”	ગૌરક્ષક સભા	૪૦
”	સમસ્ત શહેર	૪૩
માણસા	જૈન ઐયસ્કર મંડળ	૫૮
મુંબઈ	શ્રવણ મંડળ	૬૧
”	વીરતત્ત્વ પ્રકાશક મંડળ	૪૮, ૫૫, ૬૦
”	જૈનગુરુકુળ ઑફીસ	૪૯, ૬૦
”	જૈન સેનિટરીઑફીસીએશન	૫૪, ૬૦
”	જૈન બાળ મિત્ર મંડળ	૫૫
”	જૈન અભ્યાસક મંડળ	૫૬
”	મહાવીર જૈન વિદ્યાલય વિ. મંડળ	૫૬

ડૉ. પેટ્રોલ્ડ	૪૦	મિ. વૉરન	૧૭૯
ડૉ. ફિનો	૧૭૧	ડૉ. શાર્પન્ટિયેર	૧૬૮
ડૉ. ફિલિપ્પી	૨૯૯	ડૉ. શુબિંગ	૧૭૯, ૧૮૧
ડૉ. ફેડેગોન	૧૬૯	ડૉ. સિલ્વનલેવી	૩૦૦
ડૉ. બ્રુમફિલ્ડ	૧૬૫	ડૉ. સ્ટામન.	૧૬૮
ડૉ. મિચુસી	૧૬૯	ડૉ. સ્ટેનકોનોફ	૧૭૮, ૧૮૫, ૩૦૨
ડૉ. યાકોબી.	૧૭૪	ડૉ. હુલ્ચ	૧૭૦
ડૉ. લુઓર્ડ	૩૨૮	ડૉ. હેટેલ	૧૮૦, ૩૦૩
ડૉ. વિન્ટરનિટસ	૧૭૬, ૩૦૯		

પેપરો.

(પાશ્ચાત્ય.)

અલેક્સાન્ડ્રી દેસ્લરેલિજબોની (રોમ. ઇટાલી)	૨૪૭
એસ્ટાઓરિયેન્ટેલિયા	૧૯૪
કોન્શીએન્સી એબોઆ. (ઇટાલી)	૨૧૯
ગ્લેસગોહૅરલ્ડ.	૨૫૦
જર્નલ ઓફ ધી રૉયલ એસિયાટિક સોસાયટી ઓફ એટથિટન એન્ડ આયરલેન્ડ.	૧૯૯
નીયરહસ્ટ	૨૫૦
નોથર ઓરિયેન્ટ (જર્મન)	૨૫૩
યુલેટિન ધી લિકોલદેકરટ્રેમઓરિયાં (ફ્રેંચ)	૨૫૨
લંડન ટાઇમ્સ (લંડન)	૨૫૪
લિટરેરા રિશેસ સેન્ટ્રાલ્બ્લર (જર્મન)	૨૫૪

હિંદુસ્તાનનાં પત્રો.

ભાજ	(હિન્દી)	૨૬૦
આત્માન દ્રષ્ટાણ	(ગુજરાતી)	૨૭૩
ધન્વીયન રીઘ્યુ	(અંગ્રેજી)	૨૦૨
કેશરી	(ઉર્દુ)	૨૮૬
ગુજરાત	(ગુજરાતી)	૨૪૪, ૨૪૮, ૨૭૨
ગુજરાતી	(ગુજરાતી)	૨૩૫
જવાહીપ્રતાપ	(હિન્દી)	૨૫૬, ૩૦૭
જૈન	(ગુજરાતી)	૨૬૫
જૈનધર્મપ્રકાશ	(ગુજરાતી)	૨૭૫
જૈનપથ પ્રદર્શક	(હિન્દી)	૨૬૧
જૈનમિત્ર	(હિન્દી)	૨૫૮
જૈન રીઘ્યુ	(ગુજરાતી)	૨૮૪
તરણુ ગુજરાત	(ગુજરાતી)	૨૬૧
ન્યુ ટાઇમ્સ	(અંગ્રેજી)	૨૮૨
પ્રતાપ	(ઉર્દુ)	૨૮૬
ભુદિપ્રકાશ	(ગુજરાતી)	૨૭૧
બાબે કોનીકલ	(અંગ્રેજી)	૨૧૬
મુબર્ક સમાચાર	(ગુજરાતી)	૨૬૨, ૨૮૧
ગોપીન ગીઘ્ય	(અંગ્રેજી)	૨૩૦

નામોની અનુક્રમણિકા

કુસલરાજજી	૮૩	ગર્દેસાહેબ	૧૫૧
કૃષ્ણલાલ મોહનલાલ જોશી	૧૪૦, ૩૬૦, ૩૬૩	ગિરજાશંકર વસ્તભજી આચાર્ય	૧૪૮
કૃષ્ણલાલ વર્મા	૧૫૩	ગિરધર ખુશાલ	૬૭, ૮૩
કેશરીચંદ પંનાલાલ	૪૫	ગિરધર સુનીલાલ	૮૪
કેશરીમજી ભંડારી	૮૩	ગિરધરભાઈ	૪૮
કેશવજી ઝૂંઝાભાઈ	૪૪, ૧૨૩	ગિરધરલાલ કુંભરાણી	૩૪૬, ૪૬૧
કેશવજી લક્ષ્મીચંદ	૭૪	ગિરધરલાલ નાનજી	૩૮૧
કેશવલાલ દિ. કામદાર	૩૭૬, ૪૦૪	ગુલામચંદ કરતુરચંદ	૩૮૧
કેશવલાલ નગીનલાલ	૫૮	ગુલામચંદ દરગા	૧૨૭
કેશવલાલ ભાઈ	૩૮૧, ૪૦૪	ગુલામચંદ નવલજી	૩૬૨
કેશવલાલ પૂંજભાઈ	૩૨૬	ગુલામચંદભાઈ	૪૮, ૧૨૪
કેશવલાલ ચંદ્રપચંદ	૧૦૨	ગુલામચંદ નૂલચંદ	૩૮૦, ૩૮૩
કેશવલાલ હરજીવન	૧૦૧	ગુલામચંદ લક્ષ્મીભાઈ	૪૭
કેશવલાલ હર્ષદરાય કૃવ	૩૮	ગુલામચંદ વઢીલ	૩૬૧, ૩૬૮
કેશવનારાયણ હંદસર	૩૭૬, ૩૮૨	ગોકુલદામ દા. રાયચુરા.	૩૭૬
ખાસે સાહેબ પવાર	૩૬૦, ૩૬૬, ૪૦૩ ૪૦૪	ગોડીદામજી કાંતરીયા	૧૧૬
		ગોપાલદાસ દરબાર માહેબ	૩૪૬
		ગોમતીમાઈ	૧૫

ચિમનલાલ ખુશાલચંદ	૭૫	છોટાલાલ મોતીલાલ	૧૨૮
ચિમનલાલ ગિરધરલાલ મહેતા	૧૩૯	જગજીવન અમરચંદ	૧૨૬
ચિમનલાલ નાથાલાલ	૩૨૮	જગજીવન નરોત્તમદાસ	૫૪
ચિંચલકર (ડી. પી. ચિંચલકર)	૧૬૦	જગજીવન પંડિત	૧૦૮, ૩૩૯, ૩૪૮, ૩૫૪. ૩૬૧, ૩૬૭, ૩૬૯, ૩૭૮
ચુર્નલાલ ચવુર	૧૦૨	જગજીવન સુંદરજી	૩૬૯
ચુનીલાલ જમનલાલ	૮૨	જગમોદનદાસ મંગળદામ	૧૧૧
ચુનીલાલ જોડાલાલ	૩૪૯	જડીખાખ	૮૫
ચુનીલાલ ત્રિકમજી	૫૪	જમનાદાસ અંદરજી	૮૭૬
ચુનીલાલ દુર્લભ	૬૭	જયચંદ જશુભાઈ	૩૫૦
ચુનીલાલ ફલચંદ	૭૬	જયન્તીલાલ ભાઈચંદ	૩૬૨
ચુનીલાલ માણેકચંદ	૭૬	જમાચંકર	૩૮૧
ચુનીલાલ મહેતા	૧૨૨	જવાહરલાલ લોદા	૧૭, ૧૮, ૭૭, ૩૨૮
ચુનીલાલ શિવલાલ	૩૬૦, ૩૬૩	ગદવજી નરસીદામ	૫૪
ચુનીલાલ હેમાજી	૪૦૪	ગદવજી વેલજી	૪૬
ચુનીલાલ હંસજી	૩૪૯	જીવજીચંદ ધર્મચંદ	૩૭૦
ચૈનગજી ભંડારી	૮૩	જીવજીલાલ મૂલચંદ	૩૬૨
ચાન્નમલજી નાગોરી	૪૪	જીવતલાલ પ્રતાપશી	૧૨૨
ચંદુલાલ સુરજમલ	૫૪	જીવનદાસ હિતમચંદ	૭૫
જમનલાલ ખુશાલ	૬૭	જીવરાજજી	૩૮૦
જમનલાલ દામોદરદાસ	૪૧	જીવાભાઈ પ્રભુદામ	૫૩
જમનલાલ રાયચંદ	૩૬૧	જીવીખાખ	૮૬
જમનલાલ રૂપચંદ	૩૬૧	જુદાભાઈ માકરચંદ	૪૮, ૧૨૫, ૩૪૯
છોટાભાલ ખેતસી	૩૬૨		
છોટાલાલ ત્રિકમલાલ	૬૨		
છોટાલાલ માણેકલાલ	૪૪૯		

નામોની અનુક્રમણિકા.

જોડાગામ	૮૬	દીપચંદ જીવજી	૩૮૧
જેસુગલાલ મોતીલાલ	૪૬, ૧૦૫	દુર્લભજી પારેખ	૩૩૮, ૩૪૮
જોડરી (આમ્મ કુલ્યુ જોડરી)	૧૫૬, ૨૬૧	દુર્લભજીભાઈ	૪૭
ઝવેરભાઈ રામજી	૧૨૪	દુર્લભજી લક્ષ્મીચંદ	૪૭
ગીપુભાઈ વસાણી	૩૨૩, ૩૨૬, ૪૧૧	દુર્લભજી વળાવાળા	૨૮
હાકરશી ચતુર્ભુજ	૬૬	દુલીચંદજી	૩૨૮
હામીરદાસ જમનલાલ	૬૦	દેવચંદ દામજી	૪૭, ૧૩૦, ૩૩૬, ૩૪૬, ૩૫૬, ૩૬૧, ૩૬૮
મલ્લાલાલ મકનજી	૧૫૨	દેવચંદ મેલજી	૩૩૮, ૩૪૬, ૩૮૦

નરેન્દ્રનાથ સો.	૧૫૪, ૨૯૩
નરોત્તમ શ્રી શાહ	૪૬, ૧૨૫,
	૧૨૭, ૩૭૦, ૩૭૭
નામરદાસ કર્મચંદ	૧૧૨
નામરદાસ કસ્તૂરચંદ	૧૧૦, ૩૩૬,
	૩૪૬, ૩૬૧, ૩૬૫, ૩૮૦
નાથાલાલ જગનલાલ	૪૦૪
નાથુરામ ધનસુખલાલ	૭૯
નાનચંદ તારાચંદ	૩૬૨, ૩૭૯
નાનાલાલ ખીમચંદ	૩૩૬, ૩૫૮
નાનાલાલ મોતીલાલ	૩૬૨
નામ જોશી (વી કે નામ જોશી)	

પાર્વતીબાઈ	૮૬
વિનાયકીપ્રસાદ મ. દેસાઈ	૧૪૬
પી એલ પટેલ	૩૩૬
પુળલાલ નાથાલાલ	૮૪
પૃથ્વીરાજજી	૩૬૯
પોપટલાલ કેવળચંદ	૬૨
પોપટલાલ સુનીલાલ	૮૨
પોપટલાલ ત્રિભુવનદાસ	૧૦૬ ૦૨૨,
	૩૫૦, ૩૬૨
પોપટલાલ દેવચંદ	૩૬૧
પોપટલાલ પારેખ	૩૪૬, ૩૫૬ ૩૬૧
પોપટલાલ રામચંદ	૧૧૬

નામોની અનુક્રમણિકા.

કુડચકળ વેદ	૩૨૮	માન (સી. જી. લાનુ)	૧૬
કૂવચક હરિચક દોસી	૧૨૧, ૩૨૮	ભારદ્વાજજી	૪૧૨
જાપુજાપ પુરુષોત્તમ	૩૫૦	ભાવેરાવજી ભા રા. ભાવેરાવ	
જાજૂભાઈ ગુલાબચક	૭૩, ૨૩૧,	કવિદાસ) ૧૬, ૧૫૧, ૩૨૬,	
	૩૪૫		૩૨૮ ૩૪૦
જામૂનાલ મોતીનાન	૩૨૮, ૩૩૫	બીખમચક પ્રતાપજી	૩૬૬, ૩૮૦
જાનકદાસજી મહારાજ	૮૪૬	બીખાભાઈ હેમચક	૫૪
જાલમ્બિ (જાલકૃષ્ણ કાશીનાથ)	૨૪,	બીખાનાલ દેસાઈ	૩૩૮, ૩૪૮,
	૨૫, ૧૪૭		૩૬૦, ૪૦૩
જાલચક કોચર	૪૫	બીડેસાહેબ (રાવજી જનાકન	
જાલચક રામજી	૩૮૦	બીડે) ૩૨૮, ૩૩૧, ૩૪૮	
જાલાપ્રસાદજી પંડિત	૩૬૦		૩૬૧, ૩૬૫, ૩૬૬
જાવાભાઈ કકેનભાઈ	૧૨૮	બીમજીભાઈ (સુશીલ)	૧૩૦, ૨૦૩
ખિતવાચકર (એચ કે ખિસ્વા		બોગીલાન રામચક	૮૨
નકર)	૨૬૧	બોગીનાલ દાતાભાઈ	૫૫
એચર ગાડા	૮૧	ભાંડારકર (વી આર ભાંડા	
જશીવાલજી	૩૬૧	રકર)	૧૩૬
જશીધરજી પંડિત	૩૨૬	મકુભાઈ	૮૫
જમવા ૧ દુર્લભજી	૭૪	મનનભાઈ ખીમચક	૪૧
જવાનીદાસ નરભેરામ	૩૭૮	મનનલાલ બીખાભાઈ	૩૬૧
જાલચક અમરચક	૩૭૬	મનનલાલ મીયાચક	૭૫
જાલવાન નાનાલાલ	૩૪૬	મનનલાલ મૂલચક	૬૩
જાલચકર જોશી	૩૪૬	મણિલાલ કોઠારી	૪૦૩, ૪૦૬
જામ્બચક જમનલાલ	૮૨	મણિલાલ ખુસાલચક	૪૦૪, ૪૧૦
જામ્બચક માણેકચક	૩૮૧	મણિલાલ મમ્બચક	૪૧૧

મણિલાલ ગોહાલા	૪૯, ૧૦૫	માવજી ભારત	૩૫૦
મણિલાલ જોમલ	૩૭૦	મિત્રીવાલજી	૩૬૦
મણિલાલ ગોકરભાઈ વ્યામ	૧૪૯	મિત્રીલાલજી પંડિત	૩૮૧
મણિનાથ બાઈચંદ	૧૨૦	મીલાપચંદજી વકીલ	૩૬૨
મણિલાલ ભૂરાભાઈ	૩૬૧	મુકનરાજજી	૮૩
મયુરદાસ જગનલાલ	૧૦૦	મુકનરાજજી મુશોત	૮૩
મદનમિ દજી કાદારી	૧૦૩	મુદ્ગમદ મુણીર	૨૦
મનમુખલાલ કુમરશી	૩૮૧	મૂલચંદ આશારામ વૈરાડી	૧૨૬
મનમુખલાલ નહેરુલાલ	૩૬૧		૩૩૮, ૩૪૩
મકાનાન પુરુષોત્તમ	૩૭૯	મૂલચંદજી રાતડિયા	૮૩
મસ્તીનાથ (સી એસ મ- સ્તીનાથ)	૧૬૨	મૂલેમાહેન (એલ, બી મૂલે)	૩૬૧,
મદારાજકુમાર માહેન	૪૪		૩૬૫, ૩૬૯, ૩૭૯, ૩૮૨
મદારાજાજી સાહેબ	૪૨	મૈથિલીશરણ ગુપ્ત	૧૫૧
મદાવીરપ્રમાદ દિવેદી	૧૫૦, ૨૯૫	મોતીચંદ આધવજી	૧૦૭
મદામુખ દરગોવિંદદાસ	૧૨૫	મોતીચંદ ગિરધર કાપડિયા	૩૪૯,
માણેકલાલ જ્યેષ્ઠ	૩૮૧		૩૫૫, ૩૬૦, ૩૬૪
માણેકચંદ પુરુષોત્તમ	૭૪	મોતીચંદ જવેરચંદ	૧૨૯
માણેકનાથ	૮૬	મોતીચંદ મગલદાસ	૮૨
માયુરસાહેબ	૩૨૮ ૩૩૧	મોતીલાલ છોટાલાલ	૧૪૫
માધવલાલ છોટાલાલ ગદ	૩૭૯	મોતીલાલ મહાયં	૩૨૮ ૩૩૩
માનચંદર પીતામ્બરદાસ	૪૫, ૧૪૯, ૩૮૩	મોતીલાલ શેઠિયા	૩૭૦
માવજી ગોવિંદજી શેઠ	૩૨૩, ૩૨૫	મોતીલાલ હાલાખડી	૩૪૮
માવજી દામજી પંડિત	૧૦૦, ૩૪૮, ૩૫૩	મોહનલાલ	૩૬૨
		મોહનલાલ ખોડીદાસ	૪૭, ૧૧૦
		મોહનલાલ ગોવિંદજી	૧૦૯

નામોની અનુક્રમણિકા

મોહનનાથ સુનીલાલ	૬૬	રામનાથજી શર્મા ૩૨૩, ૩૨૮, ૩૩૦,	
મોહનલાલ દી. ચોકસી ૩૭૦, ૩૭૮		૩૩૮	
મોહનલાલ દલીપદ દેસાઈ	૧૧૯	રામલાલ સુનીલાલ મેહી	૧૪૮
મોહનલાલજી વેદ	૩૦૮	રાયચંદ અબાવાલ	૩૬૧, ૩૭૬
મોહનલાલ હેમચંદ	૪૭, ૧૧૨	રાયચંદ ગોવિંદજી	૩૬૨
મગજાસ નત્યુભાઈ	૬૬	રિખભદામજી	૮૩
મગજાસ હરગોવિંદદાસ	૭૩	રૂપચંદ જીથાભાઈ	૫૯
યમુનાદેવીજી	૩૬૦	રોશનવાનજી ચતુર	૧૦૨
યશવંત પાઠક ૩૦૪, ૩૩૬, ૪૧૧		રમીવદામ ગોવિંદજી	૩૬૧
રણુજીદાસ શેઠ	૩૨૬	એલ. પી. શાહ	૭૨
ગતનરાજજી સિંધી	૮૩	લખમીચંદ દયાળ	૮૩
રતિલાલ ગણેશચંદ	૭૮	લચ્છીરામજી જીવરામ	૭૬
રતિલાલ ફૂલભદામ	૩૮૧	લજ્જુભાઈ કર્મચંદ	૩૪૮, ૩૫૩,
રતિલાલ દેસાઈ ૩૪૮, ૩૬૦, ૪૦૩		૩૬૦	
રતિલાલ ફૂલચંદ	૪૯	લજ્જુભાઈ ગુલામચંદ	૩૩૮, ૩૪૪
રમણિકલાલ જગનનાથ ૩૮૦, ૩૯૧		લજ્જુભાઈ દીપચંદ	૬૧, ૧૨૧
ગમાપતિ શાસ્ત્રી	૩૨૩	લજ્જુભાઈ વીરચંદ	૬૭, ૮૩
રવીન્દ્રનાથ ટાગોર	૧૬૨	લલેટભાઈ સુનીલાલ મોટવાલ	૧૩૧
રાજેન્દ્રલાલ લોદા	૭૭	લક્ષ્મીચંદ ધીવા	૧૧૨, ૩૦૯
રાધામુકુન્દ મુનરજી	૧૬૦	લક્ષ્મીચંદ છીપાણી	૧૦૭
ગમકરજી અમલાલ	૩૪૮	લક્ષ્મીચંદ બાણજી ૬૭, ૮૩, ૩૩૬	
રામગોપાલાચાર્યજી ૩૩૬, ૪૦૩,		લક્ષ્મીચંદ દીનાનાથ બટ	૩૭૬
૪૦૫		લક્ષ્મીજી	૧૦૦
રામચંદ ગુપ્તા	૩૪૮	લાડકચંદ માણેકચંદ ૩૩૬, ૪૪૯	
રામચંદ ચોકસી	૩૨૮	૩૬૧, ૩૬૬, ૩૬૧	

નામોની અનુક્રમણિકા.

શિવલાલ વર્ધમાન	૧૧૪	સુરજમલ પૂનમચંદ	૪૧૧
શિવલાલ હરગોવિંદ	૧૫૪	સુરજમલ પ્યારચંદ	૭૯
શિવશંકર જોશી	૩૫૦	મોનરાજજી હવાલદાર	૩૬૨
શુકલ	૩૮૧	સૌભાગ્યચંદ	૩૫૦
શંકરપ્રસાદ ભાર્ગવ	૧૫૬	સૌભાગ્યચંદ જીવજીલાલ	૩૩૬,
શંકરપ્રસાદ હરપ્રભાદ દેમાઈ	૧૪૭	૩૪૬, ૩૬૦, ૩૬૬, ૩૮૦	
ચક્રલાલ	૩૭૦, ૩૭૪	સૌભાગ્યમલજી	૪૬૦
શ્રીચંદ અંબાવીદામ	૧૧૪	મૌભાગ્યમલજી વકીલ	૩૬૨
શ્રીમાનસિંહ	૧૩૫	સૌભાગ્યમલજી સમરચંદ	૩૬૦
સરદારસિંહજી સુષોત	૧૨૭	મ તોકચંદજી છોટાલાલ	૭૬
સાકરચંદ ખીમચંદ	૩૪૮	મ તોજી મહારાજ	૧૪૮
માકરચંદ જવેરી	૫૦	સ્વરૂપચંદ વસંતાચંદ	૧૦૨
માકરચંદ મા ધડીયાળી ૨૩૧, ૨૩૦		હડીસ ધ જવેરચંદ	૪૬
મારાભાઈ મનનાથ મોની	૩૪૮, ૩૭૪	હનુમતરાવ બીડે	૩૬૧
મુખટજીકર	૪૪	હરગોવિંદજી	૮૫
મુનનચંદ ચોરડીયા	૭૭	હરગોવિંદ જીવન	૮૩
મુનાવાલા માહેજ	૩૬, ૧૩૬	હરગોવિંદદાસ પડિત	૧૦૪
મુબદદેવી (ડૉ કોમે)	૩૪૮, ૩૬૬, ૪૦૩	હરગોવિંદ માસ્તર	૨૮૧, ૩૬૬
મુરેન્દ્ર બાપુ	૩૭૬	હરગોવિંદ રામજી	૧૧૭
મુદરજી કલ્યાણજી	૮૦	હરજીવન કાળીદાસ મહેતા ૩૭૬, ૩૮૪	
મુદરજી ખીમજી	૧૩૬	હરપ્રસાદ ચાંચી	૧૫૭
મુદરજી ડાલાભાઈ	૮૪	હરિચંદ મૂલચંદ	૫૪
સુરજમલ જૈન	૧૨૬	હરિલાલ કિશોરભાઈ	૩૭૦
		હરિલાલ દેવચંદ	૩૭૬, ૩૭૮
		હરિલાલ નાયાલાલ	૪૦૩

અનાઉથી માલકે યનારાઓનાં નામેનું લિસ્ટ

૧ પારેખ રાજકરજી વીરચંદ	”	૨ નાગરદાસ કરતૂરચંદ સા
૧ જાપુલાલ યુનીલાલ	”	૧ વૃદ્ધિલાલ મનનલાલનાં ધર્મ
૧ બજુશાળી હરચંદ બીખાભાઈ	”	બાઈ ચંદનબાઈ રાધનપુર
૧ ગાંધી જૂરાભાઈ બહેચર	”	૧ વૃદ્ધિલાલ મનનલાલ વીરવાડિય
૧ મહેતા રતનચંદ ચેલાજી	”	૧ લીલાવતી વૃદ્ધિલાલ વીરવાડિય
૧ પારેખ છોટાલાલ રાજકરજી	”	૧ મુકિતલાલ વૃદ્ધિલાલ વીરવાડિય
૧ શાહ હીરાલાલ કકલભાઈ	”	૧ શાન્તાબેન મુકિતલાલ
૧ ગાંધી જૂરાભાઈ ચેલાજી	”	૧ શા. જવાનજી વીરાજી હં
૧ ગાંધી કેશવનાલ અમુલખ	”	૧૦ કે. જે. નારેચાનીયા ફિરોજજી
૧ શ્રી ડોસાજીભાઈ કાણોદરવાળા	”	